சுன்னாகம்.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருள்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறளும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரம்ஸ்தானம்

மகாராஜ ராஜ ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிரூபங்களாகக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்

வானலிங்கசெட்டிதெருவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தண்மதிஞ் வைகாசிமீ.

All Rights Reserved, Copyright

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவான்

மே. ரா. ரா. ஸ்ரீ திருச்சிராபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீரகழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொனபூத்தமகரந்தபுனமதுவுசெழுங்கமலபொருட்டுவாழ்வான
றெனபூத்தநானமுகதோனலனுலீலைமுதற்றானேதெளிமினெனனக
கொனபூத்ததமிழவழகுங்கிலத்தினாவினிதெழுந்துருக்கொண்டாட
மினபூத்தசெங்கதிரினவளருவெனெழுருநாமமேவதோனறி. க

பொலிநரமுனுணாநதமறைபகதமைநவறமுதறபொருளுமேனமே
லொலிதரமறறநானருமொருமூனறினடகவினேறெனுழுகுகியாஙகு
மெலிதரலிலவரைமுதறபேருருவொருசிறமுடியகமவிளஙகனமான
நலிதரநீரிசிலசொலலிறபலபொருளுருசெறிந்துவைநணுநாக. உ

மொழிசருஙகலபொருளவிளஙகனமொழியவினிதாதனலமொழிபுனாததல
வழியமையோசையிறபொலிலாமுழுநிருதானமுறறநிறுவனமலிவுநீதல
பொழிவிழுமிய துபயததலகாட்டாநலிபபதும்பொலியவாயநத
கழிபொருளுஙகருதணியுநோகதுமிடருதொறுஙகிடநுகளிபபுசெயய. ங

மையேறுபொழினமதரைமாநகரதருட்புலமைமாடகியாமுன
கையேறுதிருமூலாகமசோதிமறைநேதகனிவாயவிணபு
பையேறுமணிபொருமோ துநிகவிசொறறிடபபரமபரவிபபோறற
வையேறுதிருகுறளென்றெருநூலசெயதலகுவபபவனிதாஞக. ச

அன்னநூறபெருமையுணாததானறபாணிகிபுரிந்தவரியநூலுக
ளினனநீரபதஞசலிபோறபலருரையுமவியாபபியமாயிருகஙகாளு
முனனவாம்வியாபகமேயாகநூறகருதுணாநதேமொழிநதானென
நனனாவானபுகழபபரிமேலழகருரையியறறவதைநாடியாரும். ஞ

ஏடடுவனாநதெடுதநுணர்நதுவருநாளிலெஙகணுஞசாலெழுதுதகுறற
மோடநிமவகையுணராராயபபரமபரையொனறேகருதியொழிநதாராததோ
மாட்டுவலெனனுணாநதனியமூலமுமபேருரையுமுனமவகுதவாறே
நீட்டுதலிலாவெழுதநிலியையியெனயுலகுபுகழசெமபிகாடன. ட

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளாணீரூடுத்தவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறஞ்தழைந்துவிளங்கிடசெங்கோலைகைகொண்ட
சேதுபதிமானேசரதிகாரங்ளாதுசெயசிங்கஞ்செமபூ
மாதுபதியாவுயிரபபவுலகமுழுவதுமபுரகுமவளளறகோமான. எ

கறபகதினறளிரனேயமெனனிறமுஞ்சங்கினெடிகமலரேகை
யுறபவமுமொருசுராபிசெருத்தனமுலிகாவிரலுமொளிராபொனனுழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயதுதலாறறருநிதியமிரணடுதெயவப
பொறபமைபாவருணமணி பிவவைவாஞ்சோதாயவெனுமபுரவுகையான. அ

பாருநெடுவிசுமபுமுவெறுளதெனுமராயபரநதமாரபா
னுருமுணாவுடையாரபாறபெருகருணைமடைதிறநதாலொதநணணுண
வாருமிளமகையருமபயினியாமுகமலாதகுமொழிமதுரவாயான .
மேருவெனபபுடைபரநசபகைவாதிலகலஙகவெலூஉவீருநோளான. கூ

சிவஞானதேவாவாபபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியகோபாலனெஞுஞானமுமபணிகாபாலன
றவஞானநீறணிளியேபொன்பாலனபலகாணதநதாபபினபால
னவஞானமறுதணாதமுபபாலனபோவையெனவமைசோபபாளை. கo

ஒருகாவிததுவசததானெனிராவமாலிகையானுணாவானமீகசூாந
தருகாவிததுவசததானுறபெருஞ்சிவஞானமடஙகுயகஞ்ஞ
கருகாவிததுவசததானபகரஞ்சகையுமுமனமேகடைகாதுஞ்சா
தருகாவிததுவசததானபுணாயானசெயகாயமெனவுரைகுமவாளான. கச

கநதுகததானமபரபுமாதுபொழிதெழுகளிறறருனகருதாமேறபாய
கநதுகததானமபரவுஞ்டியடி பானவாயிறகுடடிததூங்குங
கநதுகததானமபரவுமாதாவெனஅயிர கருஙிகளிசெலாமி
கநதுகததானமபரவுரவமாஙகீஙகவறஙகைகைகொணஙிளளான. கஉ

தனைசெயதவபபயஞ்சியமைநதபெருவளபபுதுவைததலேமையோனபொன
வனைசெயஙிதிபபெருவாழகைகமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனறு [illegible]
மூனைசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிதோரினமஙிழகூாநதூரைபபகேடை
நனைசெயவிடையேறுயாதநதமபிராணடிசகணபேரயகருலலோன. கங

மனனுபெருநாமிழபபாடையிலகணமுமிலகியமுமவரம்புகணடோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலதெரிதேனசிவாகமஙளாறபரவைமூழஙி
யுனனுமமனூதியெனமலிலைவரமபிலாமலிகையுறகொணஙிளளா
னினனுருயருஞைசினஞபரசைபமெனுமபயிவளாகுமெழிலிபோலவான.

நீடுபுகழதநதிரு நிகழசசாரதரகோனசலமிகநிலவாதினற
நாடுபுகழததலமபொலியாறபபாணதநதலனூாவாழரகராக்கொணடோன
றேடுபுகழுருவமைநதகுதவேடவதுதிநதசெலவனயாருட
பாடுபுகழாறமுகாவலனவாறசிறபதிபபிததானே. கஞ

மகாவித்துவான்கிய ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ
மீ ன ட சி சு ந் த ர ப் பி ள ளை மா ணா க்க ரும்
சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவாத—முருவளர் செங்கை யுதித மவாலிக்
—கருங்கட னுகட்டிற செங்கேழ் பரப்பி—மரகத பழுத்த குரகத மோமே
ழ—சோதர யாதத வோகால வையத்—தமாந்தினி தெழுஉ வகலிடம புதை
த்த—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல
ங்கிளர் கழங்க—ணுண்டிட்ட நிறக்கு மாண்டகு பூவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர
நிலா வெறிக்குந்—தரளங் சூயிறிய தமனியக் கோயி— லரசுவீற் றிருந்திவ
வுலகு மீனற—நானமறை முழங்குநன ஞுவுடைக் கடவுள—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள ஞுவராய—மனிதலத் துதித்து மனனுறு மகக—ளறமூத்த ஞனக்கு
ற்றமுற வுணரவு—ணனைந் யெங்கணு ணனிசிறந் சோங்கவும—புனைமை யணட
ப் புலவர்கோ யொழுங்வரு—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ முனிவ— னுளள
ம் பெருங்கள் கொளவே கொளளவுந் — தவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமாந
த—னுவலரும் புலவர்சொ ணுண்பொரு ணுலெளந—திருப்பெறு கலவி நிரப
புறு வோர்சொல—பருப்பொரு ணுலாய விருப்பற நெழுகியவருஞ்-சிற்றளவின
தாய்ப பெரும்பொரு ளாடங்கி—யுறறவிக் நூலினி ணுணர்வோர் யாரு—நணுகு
சொற சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவர்ந்—தணுவினமா மேரு வடகத்த
ணியவு—ற்றமிழச் செல்வம் பெற்றநன ஞுடினமுன—மறறைய பனமொ
ழி யுறறபுன ஞுடெலா—மனபொரு ளுடையாமுன வறியவா போல— வென
செய வாமென றேகுகறது நிறகவு—மெழுத்து முத்லாய விலக்கண மெல்லாம
—பழுத்தநினி றறங்கும் பளளி யாகவு—யினறி யமையா வினனும் பலவுங்—
ணனின கிடந்து ஞுகிபெறத் திகழவுந்— திருவுளந் ஞனனிற் தருவாய மலா
ந்து—பொருவறப புகனற புகலருந் தெய்வத்—திருக்குற ளெனுஞ் செந்த
மிழ வேதம—பலருரை செய்ய நிலவிய தெவினு—மொருவாப புலமைத் தரு
மாமுன ஞுய—பாடலசால் சிறப்பிற் பதினமா செய்த—நாம்பு மூகைஞ—
பீடமைந் தோங்கும—பரிமே ழகார பணணிய வுகாபொதி—லிரிகடல் சூழ
புவி மேவி விளங்கப—பரிவுறு மசிற பதிதத்த தருகென்க— கறபகச் சோ
லை கனைந்த ஞுமெனப—பொறபுறு புலவர் புகழுவ ரஃதி — நமபோன மா
ரு நலவள முடைத்தெனி—லமபாச சேனநினி தறிய லாமென—வெணணிச
சேனருங் கெழிலுற வளாந்து — விணணுற நிவந்த வியனமாம பொழிறகட்
—சிவந்தழை மனத்துச செவவியோர்க் கிடமாய்க—கவினறிகழ காரைக கா
லவ கரித்த—வமைந்திரு வளங்கனிந் தடியார்க கனித்த—கனிக்கெதி ராகக
கணணுத லருள்ய—வினிததே மாங்கனி யிப்பொழிற கனியே — யெனனக
கினைதொறுந் ஞனங்க கனிந்த—வெணணிலாக கனிகளே யுணண விரும்பி—
வாவிப புருந்தின மந்திக ளெலலா—மேவியத் தருகுகண மீமிசை யிருந்து—

தாவிப புருநதத தருநனி யேறி—யோவிலக களிகவாக தணவலி யினறிக—
கூனடை வெரினின மேனமயி ரொலாமுதிாக—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிபபட்—டகடுற வொடடி யடிபசி வருதத—வணஞசது நோக்கி நண்ணி
பிருகசு—முதுபெரு மதிதிகண முனனாமுன னுருதது — வெறுததிட வூடடி
விழைநதபின னுணடு—தாமுயன றுணணுற தருவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
டட்டியுண ணறவரை நிகாகசு—நலமலி செமபி னனஞ நிடையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—ரூரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
பொனு னியனறபல செழுமணி மாடத்—தமப ருலாவு மொளியீழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரணுக நோகஙி— யினபுற முயஙக வெணணுதங காதல்—
ருறிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனெச— செவவாய்ப பைஞசிறைச சிறு
இலி யூடடப—புருவே னெனறு புதமநி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைதது வி
ளஙகறை புகருப—பிதநிகைத் தலதநி லொதது தோனறு — நீழற பஞசர
நோசெனறு நிறதநல—பினபடா காதல ரனபுற நோக — வுறுஙா ணெடிந
கைத் தோடித் தழுவம—வளமலி புதவை மாஙக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புணைந சிவருாநத தேவா—பவமெலா மு
வநது பணணிய மாபபெருா—தவமெலாஙி நிரணடொரு தனயனு யுதிதோ
ன—பூவிலுங நிசையிலும புகலுற மறைய—நீவிலு மிருகடா நிதரும பெ
ரிய—கோவிலுங நீருகவை கொழிக நந தமிழவலோர— நாவிலும பாவி ந
டிகரும புகழா—னுணமையு நூலுணா ரணமையும வுறமைகொல — வண
மையுங காடசிக கெணமையும பகைசெ ய — நணமையுங கதரவா மொண
மையு மதியவாக—தனமையுங கனமையுங தமைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—ணிடபப பருமுகை விணடின னறவ—மண
டிப பெருக வுணடு தெவிடுங— தணடொடை புனையுங நிணடோள வலியா
—லோகிகழ நிலஙருங காமுடி புனைநது—சாபெற வுயா ரு மேருநக கீழ
போய— நீரினறை தமைநத வாகடல வளைநத — பாரநடி னினற மேருவை
வெனறீரு—னெனறு நிளைபபுனல சூறறிய வசநதனா—யுறறநன னுலகண மு
றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள சொறபாக கனிபபீ — நிறறிஃ நிறறெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொருள சோலி சுலவுற வடிதநி—யுலகெ
லாம புகழ நிலவுதென கூ—லிலுருபொற சலச மலாநட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறீரூ—காவுது பிறபியு மரணமு மொழிந நு—வர
னுறு மேனமை விரவுமெஞ ஞானத—நிரமுது முதநி தாவல தாய—வரவு
று சடிலப பரிவ பகதி பால—விணணுறு மிமயப் பெணணமா பாகத—நண
ணிலி யருசசனே பணணுற வொருாட—டணணறுவ கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற— கணணிடந நிடகாா வணணனே வெனறீர— னெவவெந
நலஙகட கெஃகிஃ நிரிதோ—வவவந நலஙகளா லதையதை வெனறீரன
—ஙிதா மணியோ நாதாச சுரபியோ — தெயவதருவோ பெயயுமா முதி
லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெடித தநதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
தணி விலமெனந—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரோநதிர— னனியுள மகிழ
நது நவினறன னுக— வினிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — றிவனிடை நி
றைநத அவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுஞான—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வலமபுமென றுனனி—

நிறைநதி யாங்கணு நிலவுறப பதிததனன— விடையதற்ற பரகருங தடையறு மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குங—தனமை யுயிர்க்குத தானறி வுறுதறப—பாரிட மெஙகும் படர்பா ரேதிப்—பெருமபுனல சுருகுகிச் சிறுதுளி யாகவி—யெளியுறு சடைமுடி மிளிாதர வைககு— மூவா முதலவ னெவா தமருங—தாவாப பெருநதவ மேபா விளஙகிக—கவினமலி தனனைக் கணடவா தொடிமபவங—காணு தருடிருக கோணு சலமுங—குலவுறு நலமு யிா கலவுற மலவரி—கா மம பெருகி ருக ரேதிர காமு—மிருதி யாக ம ருவுறப பெறறு—மனனுயு மீழ ாவு டென யம — பொருவிாத தனறற கொாரி மாயதை—மாணமா பொழிலயாழப பாணமச சிரதிற—கணிபெ றட வகிகு மணிமுடி நிகாகரும—பனனு ஆனாந்நனனு வலாக—ணுடொ றுங கூடி நவிலுத லுறற—பீடியாக தோஙகு பெருவள னெலலாக—தனனு தன பெயராக தொகைகிலித தொடாசொலின—மனனுமுன மொழியின வய ஙகுபொரு ளாகவி—யினனும் பறபல நிசைபப விடஙகொடிக ருஞ—செலலு மெயிலருழ நலலு ரென்ப—நிகமும முடி கோா நிகாமணி யெனனப—பு கரிலா ஞாலம புகலவாக அதிததோன—செடதமி ழெனனுஞ சுநதர மஙகை—, கநதாத தழகு களிமய கலகா—னிலகுகண மனிதனு நலகக விளகருா—தல க்க மிருநத ஞானடா வினகருப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—மூண ராவோ யாாகவு மொளியுறு நேதநிர—நலலறி வுறுதறித தொலபவரு தொ கைகரும்— பலகலே கடகெலாம புலலுமோ ாிலலம — பொயதெரித தகறறி மெயயிது வெனனுஞ — சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுண ணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழமபு—சிவ னடி யவளாச சிவமென மதிகருந—தவமது வளாகவு மவமறு சீல—னென னுளஙு குடிகொண டிருகரு—முனறுமீ ராறு முகரா வலனே.

மஹாவித்துவான்ஞிய ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ
மீனாடசிசுந்தரபபிள்ளைமாணாக்கரும்
சங்கரலிங்கபபிளளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

திருவளர் மருமத தருவளா பெருமா—னுநதியந தாமரை யாதிலமாது —புரிமுறுக் குடைநது மூருருகொப புளிபப—வளளித முவிழக்கும் வெளளி தழ்க் கமலத்— திருமணி யவாவு மொருமணிக கிழத்தியை — மனனுற நா ஞந தனனுறு நாவிற— செநநிறந திரிநது வெணணிறம் பயபப — மருவுற வைதத வொருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருகிலத் அதிதத —மனபதத கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுளளத தளளிக கொளளுந தெ யவ—வருவந காநது திருவள் ளுவராய—மாநிலத தறறு மேனிலத தவரு —மவாவுற வெனறுந தவாநல மமைதத்துப—பனமலி யுள்ளுயா பொன்மலி யென்னப—பன்னு ளுள்ளுயர் நன்னு லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளசோ—தெயவக திருகுறண மெயமலி தூலிப— பொற்பமா தருகஞ ட் கறபக மெண்ணப—பலருரை யுளஞ நிலவுற விளஙகும — பரிமே லழகா புரியுரை யோடி— நயகருது மசசில வயகவித் தருகென—வானினய களினு யா தேனு வெணன—மூறறுற வாயநது கறறவா சூழுமிக—கறபம புகலினு மறபமுஙு குறைபாப—பெருவள ணமைகது மருவுமிப புவியிற — பமபுபன ணட்டியா செமபிரண ணுட—ணநதா மணிகளுட சிநதா மணியெனப—பொண னியல் புரிசை தெனனுற வுயிதது—ணனனகா பலவினுட மினனுரோ பெறறு— முதிபுகழ சுமநதுயா புதவைமா நகரான — சலஞசலத் திதிதத நலமபுரி முதிதெனந—தவஞரலம் புகழுஞ சிவஞானத தேவா—பிறகுமா தவத்திற சிறகவஙு துதிததோன — பெருநிதி களினுய சிருநிதி யென்ன—விரவலாக கெலலாம வழையாது கொடுகசுமம—வளளற சூழாஙக ஞளஞயா வளளல —பனனக கேடக வுளனத தெவிடடாச— செநதமிழச சுவைதெரி சுநதரக் குரிசில—கறறாக கெலலா நறறு யிலலந — தூயமை மிருகுமு ஙாயமைப பௌவந—தெருடகுரித நாய வருடபெருங சுனற—முததி தருஞசிவ பததி ப பிணட—ணனனலம பலவுந தனனுறு முறையுள — பெருமபுயா சலதிற சுருமபமாக தணணுந—காமமா பொனனுச சாமி மஙபன—கழிநதபே ரு வகையின மொழிநதன ஞகக—களஙகமற வாயகிது விளஙகுறப பதிததன —ணமபரத நிலஙகு செமபொன ணுடைத—தோழ னெனககொளு மீழாஙன ஞட்டி—ணேணமாந தொளிரியாழுப பாணத தறற— வளமலி செலவ வள கை நிகாகசுமம—விலலூர மாட நலலூர வாண—னெழுததமுது லாக வழு த்திலக கணமெலாஙு— கடைபோக வுணாநத தடையறு மறிஞன— றராத லம் புகழசிவ புராணச செலவஞ— சமையய களினுயாந தமைவுபெற ரே ஙுகித—தெயவத திறமபொலி சைவ மெனனப—பலபல கலியெலா நிலவுற வுணாநத—புலவரி லுயாநதொளிர நலமலி பெருமான — புகலருஞ சீாததி பொததுரு—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவித்துவாஞ்சிய ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ
மீ னா டசி சுந்த ர ப பிள ளை மா ணி க்க ரு ம
வீரசெடடியா ருமாரருமாகிய
சோடசாவதானம

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயறறியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

மலாதலி யுலஙிற குலவுயிாத் தொகைக — ணினிய விணவுழி மனனிய போகந—தீனவிழைந தருநத நணமலாக கோதை— மலிமக ளொருபா னீ லிதர வமைதத—சிவபிரா னருளின றவலரு வலியாற—பாறபடி மூணடப ப ரபபினே தொடியினுள—வீற்றவீற முகவிழுததக வகுத்த—தேன்முகப் பதி ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகனறு மனபதை யணைதமம— விதிவில க் குணாநது கதிபெறற குவநது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மலஞ்ய சிறபபிற—பாயிர ரானமறை மாயிரு ஞாலத— தடுபகை
கரகபப படுபொரு ளாதலி—னுலீயா மரபி னிலிபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற தரு
வான—பவாசடைப பனவா னுவலருரு சோசா—லிகலறு தவதகிறற பகவமா
முனிவரன—செயதவப பயஞன மைதப வாது—மாணடநல லருடகொடை
பூணடகா ரணதகாற —றெயவப புலமைத திருவள ஞவனெ—னிகரிலபோ
மேறகொண டகலிட முயபத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனனு—
ாறபொருள பயகரு மேறபுடைத தாகத— தபபா தருளிய மூபபான மருவி
ய—திருகுற ளெனைநத தெயவமா மஃறயொடி—கருமா மூதலிய சாலபினா
வருதத—திருநிலபே ருளாகஞ— சிறாது நிலெஇய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளாகனிர தியறறிய வளஙகவி யுளாமீனெத—தோசசியின மிக
கோ சிறதைதன குவபபக—கரலிவி தஙகளான பிரவிய வழுகடனெ—தரு
விய லசசிற தருகெனப பஃறலெப—பனனகரு சுமநத பனனக வரைபபிற—
ருணனருளெப புரவி வணஙகல லோறு—வெதுபபற வுலகம பொதுகவிக த
ளிகரும—வலமுறு பிராச குலகு டாமணி—கழைசுளி புகமுகக கடவுளல
வேழம—விழைதரு கறபக மெனருழை நொடிதது—வானறெய நறுஞசுவை
த தேனறெயத தருநதப புழைகர நீடட பழிபபது தேனிரு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக சுலவுரு—செறபுல னுடைய குறமூனி தனபா—லர
நதைகெட னுவனறு வரைபெறு பாகருக—ருணடிபபி னீரருணே குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமமிரித நிகாபப— வடுபடாக காகதட டிபி
பலா கருலிய—முதியகெ நமிழகமழ பொதியமால வலாயான— விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடமால— வனறிற
ற பருவாய வனறியி னுருகொளீஇ—யுருவமன புருது ரூருயிரு காண
—வருளாரா பசஙகொடி யொருபாற படாநத—மூகட கருமபின செகக
லததாள—சனையினிற றெயரது புனாதப மணகக—லததகு கவுணியக கு
லகொழுத திட—பழமறை தனனகந தளவளாய மணகருர—தெபவவெ
ண டிரையெறி வையமா நதியான— வரியளி மிதிபப புரிமுறுக கவிழந
த—மணஙகம முமபுய மணஙகயா குநாகரு — மகனமார தீதவுந நகவினா
கடுபப — முகனமாந தொழுகருந தகளறு செநதே— னுவடபெறிற தினக
ழைப படபபபிற புருதது—ரரிமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதகள கொடடிச சிறைசெயுங— கவிழதணாந தேமாம பொழில
புடை யுடிநத—பமபிய வளமபொலி செமபிஙன ஞுடன— பூனத முளரி மா
னதத தடமெனத—தேவரு மயிரபப பூவனே யஙகனே—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மராள—மருநதிட வெனறும விருநதிடி மணிததடந — தைதைதரு
செலவப புவைமா நகரா—னுலமபொரு மறுவில வலமபடி புயதது—னுறை
தரு கொறறவை யுவகையொடி குறுகக—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
ணீர, —வளியட டிகருந தளவமா லிகையான—மரவரி யரதணன மறு
தமுட சினபபிற—றகைகருந திறனலன சிகைகக்னல கொழிகருங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென னுணாகுற—றனனவன றணீநீத திருகாப
போநத—துசசைச சிரவமீ துனைமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறறது—விழிகவா வனபபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

ஓட ஓடனறமா தாக்கிய தெயவக — கொனனுறை வயிரவாட கோடடிமா
னினஙக—ளகைபபொடி வாயவெரீஇத திகைததோட டெடிததுச—செலவழி
யின்றித திசைதொறு மிமையா—நாட்டமொடு வட்டி வாடடமொடு நிறப—
வயஙகொடிறு மாகது தயஙகிமதங் கயிழதது— நிகரிகத தலவும் புகாமுக
க் களிறருன— கடையுகத தெழுந்த கருஙகட லெனனப— படையொடி து
வன்றிய வடையல ருடையா—நெருசுபறை கொடட வஞசிவிழி விளாப்ப—
வேறறிடி போல விடையரு நிரடடிங—கூறறுற றெறுழவலி யேறறுரி முர
னின்—பலபபல வரசா கலபபமே லுயாத்த—பைஙகொடி யட்டஙகலும பணி
செயு நிறபத—நிகழநதமே லோஙகிச சிறநதெழிற சயமக— ளாவிக ணிண
யதாக காவிக் கொடியினெனை—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு
ற கடாதது நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலஙகெழு புணணிய மேரு
—நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல லினப—நிளையெறி கலவிக் களைபொரு
கடனறுந—தணணளி யருமபிப புணணிய மலாநத—னனறிபல புழுத்து நி
னறருண தாரு— நிதநிய வருடசிவ பதநியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ
லர் நிகழதரு குரிப்பறிந—துதவிடி சோசா லதலசிந தாமணி—விளஙகுறு மு
யிரொனு மிளங்கோ தனஙகள்— கூட்டமிட டருஙதி யேபபமிட் டிவபபக்—
கணணிய வினசுவை றணணிய வருடபா—லேமமொடி சுரகருங காம தேனு
—பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை
வ சிகாமணி —யெனறுபற பலரு மெநிதநினி நியமபக—குனறலி னிலமகள்
குஙகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியறறிய தவதநா
னயகதத தோனறியோன —பொதியவீழ கடுகைகையொடி மதிதவழ் சடில—
மனனு சாமிதன மலாகழல பழிசுமப—பொனனு சாமிமால புகனறன ஞ
க—வடஙகிய தழஞ வடஙகலு நிமிாதநெனத—தளிாததளி மொயபபத நு
ளிததலா தேமாங—கனிசிறு வரியாற கமலமென பொருடடிற— ருக்குரீஇ
யுடைநது வாகருறு பைநதே— னீாநதட நிரபபு மீழநன ஞடி—னிலமகண்
முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—தறிவளஞ செறிநது பொதிதலிற பலக
லே—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நநதலி னலஙகெழு கந்தவேட குரிசில
—பெரிதுவந தருநறிய வரியமெயத தவதறற—பொறையருள சாநத நிறை
கொடை வாயமையென— றினனநற குணஙகளோா மன்னிய வுருகெரடு—
வநதெனத தியாவரும் வழஙகிட வநதோன— கலவியங கடலேக கடபபவர்
தமகதோா—சொலவியன புணியெனத துரிசற நிறபோ—னிருவகைப பிரம
சரியநன் னெறியின—மபறறலி புருதநா நயிடடிக நிலியினன—கறபணி கட
நத சிறபரஞ சுடாதாள—கனவினு நனவினுங கழலாக கருதநினன—பழிதரு
முதறிப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிகருறு முதறியை—
யெளிதினிற தெரிதத்பப ளகிலின புறுதஞ்ஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப
னுவலீ—யையந நிரிபற வகதநினன குணாகதோன—கையற விகநத கருணே
யங் கடலோன—கூறுசீா புணியு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுவபபிற பதி
த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளஙகுதற பொருடடே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

பால்.	பகுதி.
அறத்துப்பால்.	க
காமத்துப்பால்.	கூ0
பொருட்பால்.	ககூ
இயல்.	பகுதி
அங்கவியல்.	கஅச
அரசியல்.	ககூ
இல்லறவியல்.	கடு
ஒழிபியல்.	உஎடு
களவியல்.	கூ0
கற்பியல்.	கூங்க
துறவறவியல்.	சுஅ
அதிகாரம்.	பகுதி.
அடக்கமுடைமை.	கூள
அமைச்சு.	கஅச
அரண்.	உகசு
அருளுடைமை.	சுஅ
அலரறிவுறுத்தல்.	கூஉஅ
அவாவினைவிதும்பல்.	கூசுங
அவாவறுத்தல்.	க0சு
அவையஞ்சாமை.	உக0
அவையறிதல்.	உ0எ
அழுக்காறாமை.	சுள
அறன்வலியுறுத்தல்.	கஉ
அறிவுடைமை.	கஉடு
அன்புடைமை.	உச
ஆள்வினையுடைமை.	களசூ
இகல்.	உசசு
இடனறிதல்.	கசடு
இடுக்கணழியாமை.	கஅஉ
இரவச்சம்.	கூ0ச
இரவு.	கூ0க
இலவாழ்க்கை.	கடு
இறைமாட்சி.	ககூ
இனியவைகூறல்.	கூ0
இன்னாசெய்யாமை.	அஅ
ஈகை.	சுஉ

அதிகாரம்.	பகுதி.
உடம்பாடு.	உடுச
உழவு.	உசுடு
உறுப்புநலனழிதல்.	கூடுடு
ஊக்கமுடைமை.	களச
ஊட்டுவகை.	கூஅக
ஊழ்.	கக0
ஒப்புரவறிதல்.	சு0
ஒழுக்கமுடைமை.	ச0
ஒற்றுடல.	களக
கடவுள்வாழ்த்து	உ
கண்ணோட்டம்.	ககசுஅ
கண்விதுப்பழிதல்.	கூகூஅ
கயமை.	கூ0எ
கல்லாமை.	க0
கல்வி.	ககக
கள்ளாமை.	எக
களவுண்ணாமை.	உசுடு
கனவுநிலையுரைத்தல்.	கூசசூ
காதற்சிறப்புரைத்தல்.	கூஉஉ
காலமறிதல்.	கசஙூ
குடிச்செயல்வகை.	உசூங
குடிமை.	உஎடு
குறிப்பறிதல்.	உ0டு
குறிப்பறிதல்.	கூகங
குறிப்பறிவுறுத்தல்.	கூசுள
குறுங்கடிதல்.	கஉஅ
கூடாநட்பு.	உகூஅ
கூடாவொழுக்கம்.	எசூ
கேளிர்.	கஉஉ
கொடுங்கோன்மை.	கசுஉ
கொலலாமை.	சூக
சான்றாண்மை.	உஅஉ
சிற்றினஞ்சேராமை.	கங்ச
சுற்றந்தழால்.	கடுச
சூது.	உசுஅ
செங்கோன்மை.	கசு0

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	ங.உ
சொலவன்மை.	க.அ.அ
தகையணங்குறுத்தல்.	ங.க0
தவம்.	எ.ங.
தனிப்படாமிரங்கல்.	ங.ச.ச
தீநடபு.	உ.ங.நி
தீவினையச்சம்.	நி.எ
துறவு.	ங.அ
தூது.	க.ங.ங
தெரிந்துசெயல்வகை.	க.ங.சு
தெரிந்துதெளிதல	க.ச.அ
தெரிந்துவினையாடல.	க.நி.க
நடுவுநிலைமை.	ங.நி
நடபாராய்தல.	உ.ங.0
நடபு.	உ.உ.எ
நலம்புனைந்துரைத்தல	ங.க.ங
நல்குரவு.	உ.ங.அ
நன்றியில்செல்வம.	உ.அ.அ
நாடி.	உ.க.ங.
நாணுடைமை.	உ.ங0
நாணுத்துறவுரைத்தல.	ங.உ.நி
நிலையாமை.	ங.நி
நிறையழிதல.	ங.சு0
நினைந்தவாபுலம்பல.	ங.ச.சு
நீத்தார்பெருமை.	ங
நெஞ்சொடுகிளத்தல.	ங.நி.எ
நெஞ்சொடுபுலத்தல.	ங.எ.உ
பகைத்திறந்தெரிதல.	உ.நி.க
பகைமாட்சி.	உ.ச.சு
பசப்புறுபருவரல்.	ங.ச.க
படர்மெலிந்திரங்கல.	ங.ங.நி
படைச்செருக்கு.	உ.உ.ச
படைமாட்சி.	உ.உ.க
பண்புடைமை.	உ.அ.நி
பயனிலசொல்லாமை.	நி.நி
பழைமை.	உ.ங.ங.
பிரிவாற்றாமை.	ங.ங.க

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பிறனிலவிழையாமை.	ச.உ
புகழ்.	சு.நி
புணர்ச்சிமகிழ்தல.	ங.க.சு
புணர்ச்சிவிதும்பல.	ங.சு.சு
புதலவரைப்பெறுதல்.	உ.க
புலவி.	ங.எ.நி
புலவிநுணுக்கம.	ங.எ.அ
புலாலறுத்தல.	எ.க
புலாலறிவாணமை.	உ.ச.ங.
புறங்கூறாமை.	நி.உ
பெண்வழிச்சேறல.	உ.நி.சு
பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.ங.க	
பெரியாரைப்பிழையாமை.	உ.நி.எ
பெருமை.	உ.அ0
பேதைமை.	உ.ச.க
பொச்சாவாமை.	க.நி.எ
பொருள்செயல்வகை.	உ.க.சு
பொழுதுகண்டிரங்கல.	ங.நி.உ
பொறையுடைமை.	ச.நி
மடியின்மை.	க.எ.சு
மருந்து.	உ.எ.க
மனனாசைசேர்ந்தொழுகல.உ.0.உ	
மானம.	உ.எ.எ
மெய்யுணர்தல்.	க.0.உ
வாய்மின்மகளிர்.	உ.சு.உ
வலியறிதல.	க.ச.0
வாயைம.	அ.ங.
வாழ்கைத்துணைநலம.	க.அ
வான்சிறப்பு.	சு
விருந்தோம்பல.	உ.எ
வினைச்செயல்வகை.	க.சு.சு
வினைத்திட்பம்.	க.சு.ங.
வினைத்தூய்மை.	க.சு.க
வெகுளாமை.	அ.நி
வெஃகாமை.	நி.0
வெருவந்தசெய்யாமை.	க.சு.நி

முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைபபாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அநாதமிலின்பத்தழிவில் வீடும் நெறியறிநது எயுதற்குரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்நதோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள நானகு: அவை அறம், பொருள, இன்பம், வீடென்பன.* அவறறுள், வீடென்பது சிநதையுமொழியுஞ் செலலா நிலைமைத்தாகலின், அறவறமாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதலலது இலக்கணவகையாற கூறபபடாமையின், நூல்களாற கூறபபடுவன ஈணடுமூனறுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூலகளில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கிய ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தணடமென மூவகைப் படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினறு‡ அவ்வவறறிற்கோதிய அறஙகளின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழகாவது ஒருபொருளைத் தனிதனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முணமாறபட்டு அப்பொருணமேறசொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற பதினெட்டுபபதத்தினதும்§

---

* அறம் பொருள இன்பம் வீடென்பனவறறை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோகூமெனபர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தணடமெனபனவறறை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேம்படல், கல்லியதைதல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லான்விற்றல், விறதுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுகெடத்தல், நிலவழக்கு, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தணடக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனவிவை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழுவியினு நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவாறத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவியவற்றல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிகுதியானுந தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவறறையொழித்து, ஈண்டித் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணக்தோறும் வேறுபாடிடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இலைறந அறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக் கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமனைவியோடுஞ் செய்யபபடுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மினிதுமுடிதறபொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகினறார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவறறுள் இவ்வாழ்த்து ஏறபுடைக்கடவுளெயெனவதிக: என்னை! சததுவமுதலிய குணங்களான் மூன்றுகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றை மூவராகிய முதறகடவுளோடு இயைபுண்டாகலான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறுமுறைக்கு அம்மூவரையும வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வா[illegible] அம்மூவருக்கும பொதுபபடக் கூறினாெனவுணர்க.

க. அகர முதி[illegible]லா மாதி
பகவன் முத[illegible] க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்ல[illegible] முதல்— எழுத்துக்கெல்லாம் அகரமாகிய முதலியுடையன:— [illegible]பகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனுகிய* முதலியுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திறகுத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகி[illegible]யல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்கு த்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் மூற்றுமுணாதலானு

---

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயருண்[illegible]யால், பகவனென்பதற்கு இவ்வாறுணர்ந்கனியுமுடையோனென்பது

ற் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடமொழிமுடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்க்கண்மேனின்றது. காணப்படாத உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலினு, ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேலவைத்துக் கூறினார்; கூறினாலும், உலகிற்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் மூதற்கடவுளதுண்மை கூறபபட்டது. (க)

உ. கற்றதனு லாய பயனென்கொல வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். உ

இ-ள். கற்றதனல் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையுங் கறறவர்க்கு அக் கல்வியறிவினாலய பயன யாது— வாலறிவன நறருளை தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினுபயா என்னென்றும், ஈண்டினமை குறிதது நின்றது. கொல்லெனபது அசைநிலே. பிறவிப்பிணிக்கு மருநதாகலின், நறருளென்றார். ஆகமவறிவிறருப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனுற கூறப்பட்டது. (உ)

ஊ. மலர்மிசை யேகினுன் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ஊ

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினுன் மாண் அடி சேர்நதார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்நதார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிறகும் மேலாய வீட்டிலகினகண அழிவின்றி வாழ்வாரெ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலததின்கண் அவா நினைநத வடிவோடு விளைந்து சேறலின், ஏகினுனென இறந்தகாலததாற்கூறினார்; என்னே? "வாராக் காலத்து நீகழுங் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி—பிறந்த காலத்துக் குறிபொடு கிளத்தல்— விானாத பொருள வென்மனூ புலவீர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயாபத்திப் பிறதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமூளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (ஊ)

எ. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில. எ

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சோந்தார்க்கு—ஒருபொருளேயும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சோநதார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவிதனபங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்தன்பங்களாவன தனைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெயவத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருநதுனபங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரணடுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்தன்பங்களும் இலவாயின. (எ)

ஏ. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ஏ

இள். இருள் சேர்இருவினையும் சேரா மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இதனால் இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினரிடத்து. எ–று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருவென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினைப்பு சேராவென்றும் கூறினர். இறைமைக்குணங்களிலாயினுமை உடையனெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் செல்லுதல். (இ)

சு. பொறிவாயி லைந்தவித்தான பொயீ தீரொழுக
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். சு

இள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளே வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தான — பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நினைர்— மெயயான ஒழுக்க நெறியின்கண் ஸூவாது நின்றார்— நீடி வாழவா— பிறபினறி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ–று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செலன்ற அவாவு மைந்தாயிறறு. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தாறை சொலலபபட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வநததது, கபிலரது பாட்டி என்பதுபோல. இவைகானகு பாட்டாலும் இறைவனே நினைதலும வாழத்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடி பெறுவதென்பது கூபபபட்டது. (சு)

எ. தினக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இள். தனக்கு உவமை இலலாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாறனுஞ் தனக்கு நிகரிலலாதவனது தாளைச் சோநதார்க்கல்லது, —மனக்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல உண்டாகாது. எ–று.

ஊறறப்பால–நீண்டா விடுத லரிது." என்னுற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார்.பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களேமாறதமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றுன் வருநதுன்பங்களுள அழுகதவனெனபதாம். (எ)

---

* ஈண்டு நல்வினையெனறது அழிதன்மரலீயீவாய துறக்க வினபமுதலிய காமியங்களைப் பயபபனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இருநலவினை தீவினையிரணடும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுதலதறகண பொனவிலஙகும் இருப்புவிலங்குமபோலத தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடி பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவறறையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள்.' அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அதற்கட்டிலில்லாத அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அற்றம், பெரும்பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தினை மூன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாகவுண்டாயுகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அருகனெனவுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேக தேசவருவகம். (அ)

கூ. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளே வணங்காத் தலை.

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையிலாத பொறிகள்போலப பயனபடுதலுடையவலல— எண்குணத்தான தாளே வணங்காத தலை— என்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனுதல், தூயவுடம்பினனுதல், இயற்கையுணர்வினனுதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரமபிலின்பமுடைமை எனவிவை.* இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை†முதலாகவுடையனவென்னும், கடையிலாவறிவை‡முதலாகவுடையனவெனவும உரைப்பாருமுளர். காணுத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினுரேனும், இனம்பற்றி வாழ்ததாத நரக்களும் அவ்வாறே

---

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றியலுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்மூளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெமமு ளொடுங்குமே." எனவும்,இருநாவுக்கரசுசுவாமிகளும் தேவாரத்தானும் "இரும்புயாநத மூவிலைய சூலத்தி னுனை யிறையவனை மறையவனை யெனகுணததி னுனைச்— சுரும்புயாந தகொனறையொடி னுமநியரு சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை—யரும்புயாநத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யின்னகிக்ள் வினாயாடி மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்நத பெருஞ்சொகை னெருங்கினாள கழனிக் காஞ்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ சுநதரமூர்தநிகாயனார் தேவாரத்தானும் உணாக.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு,கடையிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவ்வாறு அருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

பயனில்லையென்பதனாலுங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வழுத்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுதல் குறறங் கூறப்பட்டது. (க)

கo. பிறவிப் பெருங்கட லீந்துவர் நீந்தா
நிறைவ னடிசேரார் தார. கo

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறை வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்;— சேராதார் நீந்தா— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமூந்துவ ர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் காமின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க டலென்றார். சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெசசம். உலகியல்பை நினையாது இ றைவனடியையே நினைப்பாக்கு பிறவியறுதலும், அவவாறன்றி மாறி நினை பபார்க்கு அஃதறுமையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (கo)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம பொருளினபங்களும் நடததறகேதுவாகிய மழையினது சிறபபுக கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நினறு உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலேபெறறு வருதலான்,— தான் அமிழதமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத் து. எ-று.

நிறபவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமெனறது ஈண்டியிர்க ளே. அவை நிலேபெற்று வருதலாவது பிறபபிடையறுமையின எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல. அமிழ்தமுண்டா சாவாது நிலேபெறுதலி ன், உலகத்தை நிலேபெற்றதனினெற வானே அமிழதமென்றுணாகவெனறார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ன். துப்பார்க்குத் தப்பு ஆய தப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வுண வுகளே உளவாக்கி,— தப்பார்க்குத் தப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண ணின்றூர்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறபபுடைய உயர்திணே மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ யிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலு டையவாயினவென்பதாம். (உ)

கஙூ. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுயட்டும் பசி. ஙூ

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனுற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறகுமென்பதாம். (கூ)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைதலுணின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கடு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ஞ

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப பெய்யாது நின்று கெடுபதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவவாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெயது முனகெடுததாறபோல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மறறு வினைமாற்றின்கணவந்தது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியார மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (ஞ)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. சு

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப் பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆருபெயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஒரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வ்ழுவாலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

உம்மை சிறபபுமமை, தன்னியலபு குறைதலாவது நீவாழுயிர்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலெனறது முகத்தலே; அது "கடல்குறைபடித்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிதது" எனபதனுமம அறிக. மழைக்கு முதலாய கடபகும் மழை வேணடுமெனபதாம. இவை யேழுபாட்டாணும உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோர்க்கும ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செலலாது— தேவர்கடகும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யபபடும் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்ருராகலின், கெல்லாதென்ருர். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியதறைவுதீரச் செயவது நைமித்திக* மாதலின, அதனை முற்கூறினர். (அ)

ககூ. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். கூ

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின் கண் தானமுந தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வநத பொருள்களைத் தக்காராக்கு உவகையோடுக் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருகல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பறறித தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம துறவறததின்மேலும் நின்றன. (கூ)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின—எவ்வகை மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அநநீர் இடையருதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்ருர், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையருதொழுருதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாராலுந தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்ருர். இதனை நீரையினறி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினறி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உணர்ப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறம் பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

கூ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற பொருளகளே உலகிறகு உளளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வானசிறபபினபின வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுகுகத்து நீததார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டுமம பனுவற றுணிவு. க

இ-ள. ஒழுக்கத்து நீததார பெருமை—தமகருரிய ஒழுக்கதினகணணே நினறு துறததாரது பெருமையை—விழுபபத்து வேண்டுமம பனுவறறுணிவு—விழுமிய பொருளகள பலவறறுளளும இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூலகளது துணிவு. எ-று.

தமகரு உரியவொழுகுகதினகணணே நினறு துறததலாவது,— தததம் வருணததிறகும நிலகருமுரிய ஒழுகுகஙகளே வழுவாதொழுக அறம் வளருமம, அறம வளரப பாவருதேயுமம, பாவருதேய அறியாமை நீஙகுமம, அறியாமை நீஙக நிறதவநிறதஙகளது வேறுபாடடுணரவும அழிதன்மாலயவாய இமமை மறுமையினபஙகளினுவாபபும பிறவிதனபஙகளுரு தோனறுமம, அவை தோனற வீடடினகணணுசையுணடாமம, அஃதுண்டாக பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின முயறசிகளெலலாம நீஙகி வீடடிறகுக காரணமாகிய யோக முயறசியுணடாமம, அஃதுணடாக மெயயுணர்வு பிறநது புறபபறறுகிய எனதெனபதும அகபபறறுகிய யானென்பதும விடிம, ஆகலான் இவவிரணடு பற்றையும இமமுறையேயுவாதது விடுதலெனக கொளக. பனுவலெனப பொதுபபடக கூறியவதனுல, ஒனறையொனறுவாத சமயநூலகளெலலாவற றிறகும இஃது ஒத்த துணிவெனபது பெறறும. செயதாரது துணிவு பனுவனமேலேறறபபடடது. (க)

உஉ. துறநதார பெருமை துணைகூறின வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிகொண டறறு. உ

இ-ள. துறநதார பெருமை துணைக கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் விடடாரது பெருமையை இவவளவெனறு எணணுற கூறியறியலுறின, அளவுபடாமையான—வையதது இறநதாரை எணணிக கொணடி அறறு—இவவுலகுத துப பிறந்துறநதாரை எணணி இதனுணையெனற அறியலுறறுமபோலும. எ-று முடியாதெனபதாம. கொணடாலெனனும் வினையெசசம கொணடெனத் திரிநது நினறது. (உ)

உக. இருமை வகைதெரிந தீண்டறம பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற றுலகு. க

இ-ள். இருமை வகை தெரிநது— பிறபபு வீடெனனும் இரண்டனது தன்பவினபக் கூறுபாடுகளே ஆராயநதறிநது— ணடி அறம் பூணடாரது பெருமை—அப்பிறபபறுதறகு இப்பிறப்பினகண துறவறத்தைப பூணடாரது பெருமையே— உலகு பிறங்கிறறு— உலகினகணணுயாநிறறு. எ-று.

"தெரிமாண டமிழமுமமைத தெனனம பொருபபன" எனபுழிபபோல இருமையெனறது ரணடெணணினகணினறது.* பிரிநிலையேகாரம விகாரததா ற்றெகது, இதனால திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசா முதலாயினா பெருமை பிரிகபபடடது. இவை மூனறுபாடடானும் நீததாபெருமையே எலலா பபெருமையினும மிகததெனபது கூறபபடடது. (கூ)

உச. உரனென்னுந் தோடடியா னேரைந்துங காபபான்
வரனெனனும வைபபிறகோ ரிதது. ச

இ-ள. உரன எனனும தோடடியான ஒரைநதும காபபான—தினமையென னுந தோட்டியால பொறிகளாகிய யானையைநதினையும தததம புலனகணமே ற செலலாமற காபபான—வரன எனனும வைபபிறகு ஓர விதது—எலலாநி லத்தினும மிகததெனறு சொலலபபடுமு விடமநிலதத்றகு ஓரிதாதாம. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. தினமை ரணடறிவினமேறறு. அநிலநதனறெ னறு மூனறதலின, விததெனமுரா. ரணடிப பிறநதறநது வரும மகனலலனெ னபதாம். (ச)

உஞ. ஐந்தவித்தா னறற லகலவிசும்பு ளாகோமா
னிநதிரனே சாலுங கரி. ஞ

இ-ள. ஐநது அவிததான ஆறறல—புலனகளிறசெலகினற அவாவைநதனையு ம்அடகினனது வலிகு—அகலவிசுமபு உளா கோமான இநதிரனே சாலும கரி—அகனற வானதது ளளாரிறைவனகிய இநதிரனே அமையுளுசானறு.எ-று.

ஐநதமெனனும முறறுமமையும ஆறறறகெனனும ரானகனுருபும செயயு ள் விகாரததாறறெகன. தான ஐநதவியாது சாபமெயது னினறு அவிரதவ னதாறறல உணாதகினனகலின, இநதிரனே சாலுங்கரியெனறா. (ஞ)

உசு. செயறகரிய செயவா பெரியா சிறியா
செயறகரிய செயகலா தாா. ட

இ-ள. செயறகரிய செயவாா பெரியா —ஒதத பிறபபினராய மகளுள செயதறகெளியவறறைச செயயாது அரியவறறைச செயவா பெரியா —செ யறகரிய செயகலாதா சிறியா— அவவெளியவறறைச செயது அரியவறறை ச் செயயமாடடாதா சிறியா. எ-று.

செயறகெளியவாவன மனம வேணடியவாறே அகனைப பொறிவழிகளால புலனகளிற செலுததலும, வெஃகலும, வெருடலும முதலாயின. செயறகரி யவாவன இயமம நியமம முதலாய எணவகை யோகவுறபுபகள, நீறபல கான் மூழகல முதலாய நாலிருவழகிறமுபதபகமெனபாருமுளா,† அவை நி யமததுளளே அடங்கலின, நீததாரது பெருமைகெலாமையறிக. (சு)

---

* ரணடு இருமையெனபதனுள மைவிகுதி, தனமையுணாததாது தன மையுடைபபொருளேயே யுணாததலின, பகுதிபபொருள விகுதியெனனுஞ சு வாாதத பாவ தததிதப பிரதிதியம.

† நீரிறபலகானமூழகல முதலியவெட்டும "நீாபலகான மூழகி நிலதது சைஇத தோலுடையாச—சோாசடை தாழச சுடரோமபி — பூரடையா— கானகதத கொணடு கடவுள விருநதோமபல—வானகத தியககும வழி." எனனும வெணபாவானுணாக.

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடலே புலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என ஐந்தின வகை— சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தனமாதத்திரைக ளோடனது கூறுபாடையும்—தெரிவான கடலே உலகு— ஆராயவானறிவி னை கணணதே உலகம். எ-று.

அவற்றினை கூறுபாடாவன பூதங்களாகு முதலாகிய அவைதாமைந்தும், அ வற்றினகடலோனதிய அபபூதங்களோடும, அவற்றினகூறுகிய ஞானேந்திரி யங்களோடும கனமேந்திரியங்களோடுமாக இருபதுமாம. வகைதெரிவானக டலென உடமபொடி புணாதததனால,* தெரிகின்ற புருடனும அவனதெரிதற கருவியாகிய மான† அகங்கார மனங்களும அவற்றிறகு முதலாகிய மூலப பகுதியும பெறறும. ததுவமிருபதைநானேயுந்தெரிவலாவது, மூலபபகுதி ஒனறிறனேனறியதனமையிற பகுதியேயாவதலலது விகுதியாகாதெனவும, அதனகடலோனகிய மனனும அதனகடலோனறிய அகங்காரமும அதனகட் டோனறிய தனமாதிரைகளுமாகிய ஏழும தத்தமககு முதலாயதனோ நோகக விகுதியாதலும தங்கடலோனறவனவறறை நோககப பகுதியாதலுமுடைய வெனவும, அவற்றினகடலோனறிய மனமும ஞானேந்திரியஙகளும கனமே நதிரியங்களும பூதங்களுமாகிய பதினைறும தங்கடலோனறவனவினமையின விகுதியேயாவதலலது பகுதியாகாவெனவும, புருடன தானெனறிறனேன்று மையானும தனகடலோனறவனவினமையானும இரணடுமலலவெனவும, சா ஙகிய நூலுளோதியவாறறுரை நூரயதல. இவவிருபததைநதுமல்லது உல கௌபப பிரிதொனறிலலையென உலகினதுணமையறிதலின, அவனறிவினகண ணதையிறறு இவை நானகுபாடடானும பெருமைகேது ஐநதவிததனும யோகபபயிறசியும ததுவவுணாவுமெனபது கூறபபடடது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாநதா பெருமை நிலத்தது
மறைமொழி காடடி விடிம அ

இ-ள். நிறை மொழி மாநதா பெருமை—நிறைநத மொழியினையுடைய துற ஈநாழத பெருமையை—நிலத்தது மறைமொழி காடடிவிடிம—நிலவுலகத்தினு கண அவாணையாகச சொலலிய மநதிரஙகளே கணகூடாகக‡ காடடிம. எ-று.

நிறைமொழியெனபது அருளிககூறினும வெகுணடி கூறினும அவவபபய னகளைப பயநதேவிடிம மொழி. காடடுதல பயனுணாததுதல. (அ)

உக. குணமெனனுங குனறேறி னினறூ வெருளி
கணமேயுங காதத லரிது. கூ

---

* உடமபொடிபுணாததெனபது ஒருதலை. இது தொலகாபபியததது மரபிய லினை இறுதிசூதததிறதிற கூறபபடடது. இதனை வடநூலாரு நிபாதமெனபா.

† மான—மகதததுவம. மஹததெனனும வடமொழி எழுவாயொருமை யினை மஹாத என நிறகும. அது தமிழின மானெனத தறபவமாயிறறு.

‡ கணகூடு— பிரதியகஷம.

இ-ள். குணம் என்னும் குனறு ஏறி நினறார் வெகுளி—அறவு மெய்யுண ர்வு அவாவின்மை முதலிய நறகுணஙகளாகிய குனறினமுடிவினகணினற மு னிவரது வெகுளி,— கணமேயும காதல அரிது—தாஙகளளவளவு கணமே யாயினும, வெகுளபபடடாராற றடுத்தல அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும பறறிக குணங்களைக் குனறுக வருவகஞ்செய தார். குணம் சாதியொருமை.* அகாதியாய வருகினறவாறுபறறி ஒரோவழி வெகுளி தோனறியபொழுதே அதனை மெயயுணாவு அழிகருமாகலின கணமே யுமெனறும, நிறைமொழிமாநதராகலின காதலரிதெனறு கூறினார. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறபபடடது. (கூ)

கூ0. அந்தண ரென்போ ரறவோமற றெவ்வுயிரகஞுஞ
செந்தணமை பூண்டொழுக லான். க0

இ-ள். எவ்வுயிரகளும் செநதணமை பூணடு ஒழுகலான — எலலாவுயிரகண மேலும் செவவிய தணணளியைப பூணடொழுகலானை,—அநதணர் எனபோ அறவோ — அநதணரெனறு சொலலபபடுவா றுறவறதலினினறவா. எ-று.

பூணுதல் விரதமாககோடல. அநதணரெனபது அழகிய தடபதலினேயுடை யாரென ஏதுபபெயராகலின, அஃது அவவருஞடையாமெலனறிச செலலா தென்பது கருதது. அவவாருணேயுடையராயினும உயிரகணமாடடருஞடைய ரெனபது இதனுறை கூறபபடடது. (க0)

சு ம அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவராணுணாதறபபடட அமமூனறனுள ஏனைபொரு ஞுயினபமும போலாது, அறன, இமமை மறுமை யீடெனனும மூனறனேயும ப யததலான, அவறறின வலியுடைதெனபது கூறுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும. "சிறபபுடை மரபிற பொருஞ யினபமு— மறறது வ ழிபபடீஉந் தோறறம போல" எனறார பிறரும.

கூக. சிறபபீனுஞ செலவமு மீனு மறதறினூஉ
காகக மெவனே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறபபு ஈனும—வீடுபேறறையுதருமை, —செலவமும ஈனும—அறக கம் முதலிய செலவதையுதருமை,— உயிரக்கு அறதறின ஊஙகு ஆகக எவன— ஆதலான உயிரகடகு அறதறினமிகக ஓகக யாது? எ-று.

எலலாபபேறறினுஞ சிறநதமையின, வீடு சிறபபெனபபடடது. ஆககதருவதனை ஆக்கமெனறார. ஆகக மேனமெலலயாதல. ணடுயினொனறது மககளு

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல ஒருமையீறறு தோனற நினறும தோனறுது நினறும பின ஒருமைப பனமை வினேயீறுக மேல வருது முடி கருஞ சொறகருமினறித தானே பனமைபபொருளுணாதறலவது. இதனை வ டதூலா சாதியேகவசனமென்பா. "ஈறு தோனறிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன றுத சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறபபடி மிருஜிணை மருஙகி ணும." "சிவிகை — பொறுததானே ரோதா னிடை." "அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை" எனபுழிப பொறுததான அஞசுவது என ஈறுதோனறிய சாதி யொருமை வரும. "தெனபுலததார தெயவம" "குணமெனனுங குனறேறி நி னறார" எனபுழித தெயவம குணம எனவீறுதோனறுச சாதியொருமை வரும.

யினாை, சிறபபுஞ செலவமும எயதுதறகுரியது அதுவேயாகலின. இதனுல் அ றதறின மிக்கவுறுதி இலலலெனபது கூறபபட்டது. (க)

ஙஉ. அறதறினூஉங காககமு மிலலை யதனை
மறதறலி னூஙகிலலை கேடி. உ

இ-ள். அறத்தின ஊஙகு ஆக்கமும் இலலை—ஒருவனுக்கு அறஞசெய்தலின மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறதறலின ஊஙகு கேடு இலலை—அ தனை மயக்கதறான மறதறலின்மேறபட்ட கேடுமிலலை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காககமுமிலலெனெ மேறசொலலியதனையே அனுவதிதறா ர,* அதனுறகேடிவருதல கூறுதறபயனெகி. இதனுல அது செயயாவழிக் கேடிவருதல கூறபபட்டது. (உ)

ஙங. ஒலலும வகையா னறவினை யோவாதே
செலலுமவா யெலலாஞ செயல. ங

இ-ள. ஒல்லும வகையான—தறதமகியலுநறிறதறான—அறவினை ஓவா தே செலலும வாய எலலாம செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெயதுமிடதறானெலலாஞ செயக. எ-று.

இயலுநறிறமாவது இலலறம பொருளளவிறகேறபவும, நிறவறம யாக்கை நிலைகேறபவுஞசெயதல. ஓவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம் வாகுக் காயமெனபன. அவறறுற செயயும் அறஙகளாவன முறையே நறசிந தையும் நறசொலலும நறசெயலுமெனவிவை. இதனுன அறஞசெயயுமாறு கூ றப்பட்டது. (ங)

ஙச. மனத்துகண் மாசில னுத லனைதறற
னுகுல நீர பிற. ச

இ-ள. மனதறுகண மாசு இலன ஆதல — அவவாறறுன அறஞ்செயவா ன தனமனதறினகட குறறமுடையனலலனுக,—அனைதது அறன— அவ்வள வே அறமாவது,—பிற ஆதல நீர—அஃதொழிநத சொலலும வேடமும அ றமெனபபடா, ஆரவார நிமைய. எ-று.

குறறம தீயனசிநதிதறல. பிறரறிநலவேண்டிச செயகினறனவாகலின, ஆ குலநீரவெனறார. மனதறுமாசுடையனுயவழி அநனவழியவாகிய மொழி மெ யகளாறசெயவன பயனிலவெனபதனாலும பெறபபட்டது. (ச)

ஙடு. அழுககா றவாவெகுளி யினனசசொன னுன்கு
மிழுககா வியன்ற தறம. டு

இ-ள. அழுககாறு— பிறராகுகம பொருமையும்—அவா—புலனகணமேற செலகினற அவாவும —வெகுளி— அவையேதுவாகப பிறாபாலவரும் வெகு

---

* அனுவதிதறலெனினும வழிமொழிதலெனினுமொக்கும. அனுவாதமாவ தறு முனனாபபெறபபட்டதொனறனை வேறுனறு விதிதறறபொருடபடப் பின னருமெடுதறோதறல். அதனுல அது கூறியது கூறலெனனுங்குறறமாகாது வ ழிமொழிதலென்றுயிற்று. வழிமொழிதறகு முனனர்ப பெறபபட்டதனைப புரோவாதமென்பா வடநூலார். ணடுபப புரோவாதம " அறதறினூஉங காக க மெவனை " எனபது.

ளியும்— இனனுசெசால்— அதுபறறிவருங கடுஞசொலலுமாகிய— நானகும இழுககா இயனறது அறம— இதனானகினையுங கடிநது இடையுறுது நடநத து அறமாவது. எ-று.

இதனால இவறறுள் விரவியியனறது மறமெனபபடாதெனபதூஉங்கொள க. இவை மூரணபொடடாலும அறந்தினைதியல்பு கூறபபடட து. (நு)

கூசு. அனறறிவா மெனனு தறஞசெயக மறறது
பொலலாவுங்காம பொலருங துணை. கூ

இ-ள. அனறு அறிவாம எனனுது அறம செயக — யாம இதுபொழுதினைய மாகலின இறகருஞானறு செயதுமெனக கருதாது அறததினை நாடோறுஞ செ யக,—அது பொன றபகால பொனறுந துணை—அவவாறு செயதவறம இவ வுடமபினனுமம உயிர போகுகாலதது அகறந அழியிலலாத துணையாம. எ-று.

மறறொனறபது அகைநிலை. பொனறுந துணையெனறார, செயதவுடமபாதியவும உயிரோடொனறி ஏனையுடமபிறகு சேறலின. இதனால இவவியலபிறறிய அற நதினை நிலையாத யாகுகை நிலையினபொழுதே செயகவெனப து கூறபபடடது.

கூள. அறநதா னிதுவென வேணடா சிவிகை
பொறுநதாரேறு தேநதா னிடை எ

இ-ள. அறநது ஆறு இது என வேணடா — அறததின பயன இதுவெ னறு யாம ஆகமவளவையான உணரநதலவேணடா, —சிவிகை பொறுநதா ரேறி ஊரநதான இடை—சிவிகையைக காவுவாரேறி செலலுதலுமினிடை காடசியளவையானறே உணரபபடுமெ. எ-று.

பயனே அறெனறார, பினனதாகலின. எனனெனனுமெசச நாறசெலலாகி யவாகமவளவையும, பொறுசகாறிரிதறானிடையெனறதனால காடசியள வையும பெறறாம. உணரபபடுமெனபது செயலெசசம. இஞஞுற பொனறுந துணையாதல தெளிவிகபபடட து. (எ)

கூஅ. வீழநாள படாஅமை நலலாறறுபி னாஆதிதாருவல
வாழநாள வழியடைக்குங கல. அ

இ-ள. வீழ நாள படாமை நனறு ஆறறினை— செயயாது கழியும நாளு வாகாமல ஒருவன நறுதுசெ செயயுமாபோனறு,— அஃ து ஒருவன வாழநாள வழி அடைகதும கல—அசசெயல அவன யாகுகையோறும கூடி நாள வருமவ ழியை வாராமலடைகதறகலலாமெ எ-று.

ஐவகைகளுறறதறகானவ நம இருவகைவினையுமுளளதுணையும உயிர யாகுகை யோடுங்கூடிநினறு அவவினைகளதிருவகைபபயனையும நுகருமாகலான, அநநா ணமுழுவதும வாழநாளெனபபடடது. குறறநங்களைநதாவன அவிசசை, அகந காரம, அவா, விழைவு, வெறுபபெனபன, இவறறை வடதூலா பருசகதிலேச மெனப. விளைபிரணடாவன நலவினை தீவினையெனபன. பயனிரணடாவன இன பநதுனபமெனபன. இதனால அறம வீடி பயகருமெனபது கூறபபடடது. (அ)

கூகூ. அறநதான் வருவதே யின்பமற றெலலாமெ
பிறநத புகழு மில. கூ

இ-ள். அறத்தான வருவதே இனபம—இலல்றதேதோடி பொருநகி வருவதே இனபமாவது,— மறற எலலாம புறத்த—அதனேடி பொருநதாது வருவன வெலலாம இனபமாயினும துனபத்தினிடத்த,—புகழும இல—அதுவேயுமன றிப புகழுமுடையவலல. எ-று.

ஆனருபு ணண்டணிகழசகிகண வநதது,"னூறகு கையா னேறகு நடைய" எனபுழிபபோல. இனபம காமநகாசசி, அஃகாமாய காமநதானே முக றகடசொலலுதும. இனபததிறபுறமெனவே துனபமாயிறறு. பாவததானவ ரும பிறனிலவிழைவு முதலாயின ஆகணதது்னினபமாயபு தோனறுமாயினும பினறுனபமாயவினேதலின, புறந்தவெனமுர. அறததோடி வாராசின புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைததெனபது பெறறும. இகனன அறஞசெய வாரே இமமையினபமும புகழும எயதுவரெனபது கூறபபட்டது. (க)

சக. செயறபால தோரு மறனே யொருவற
குயறபால தோரும பழி க0

இ-ள. ஒருவறகுச செயறபாலது அறனே— ஒருவனுகுசு செயதறபான மையது நலவினேயே,— உயறபாலது பழியே—ஒழிசறபானமைய து தீவினே யே. எ-று.

ஒருமெனபன வினணிம அசைநிலே. தேந்நிறகாரம பினறுங்கூட்டபபட்ட து. பழிகபபடுவதனேப பழியெனமுர. இனறு செயவதுமொழிவதும நிய மிகபபட்டன. (க0)

இவைநானகும பாயிரம.

இல் ல றவியல்.

நூம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இலலாளோடி கூடி வாழுதலினது சிறபபு. இனனிலே அறனு செயதறகுரிய இருவகைநிலேயுள முதலாதலின, இஃதனவலியுதததலினபி ன வைகபபட்டது.

சக. இலவாழவா னெனபா னியலபுடைய மூவர்க்கு
நலலாறறி னினற துணை. க

இ-ள. இலவாழவான எனபான— இலலறததோடி கூடி வாழவானெனறு சொலலபபடுவான—இயலபு உடைய மூவாக்கும நலலாறறின நினற துணை —அறவியலபினேயுடைய னேமூவாகரும அவா செலலும நலலொழுகநெறி க்கண நிலேபெறற துணேயாம. எ-று.

இலலெனபது ஆகுபெயா. எனபானெனச செயபபடுபொருள வினேமுதல போலக கூறபபட்டது.* ஏனேமூவராவா ஆசாரியனிடததினினேறுதலும

* எனபபடுவானெனறபாலது செயபபாட்டு வினேபபொருளுணாதலும படு விகுதி தொககு எனபானென நினறதெனக கொணடாா பிரயோகவிவே கதூலாரும தொலகாபபியச சூததிர விருததி காரரும. இவவாறு வருவனவ றறை வடதூலாரா நயகரு எனபா.

விரதங்காத்தலுமுடிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும, இல்லிலவிட்டு வனத்தின கட்டியொடு சென்று மனியாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும, முறறத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள முண்ணியிருவரையும் பிறாமதமேறகொண்டி கூறினா. இவா இவவொழுக்கநெறிகளே முடிய சசெலலுமளவும அசசெலவிறகுப பசி நோய குளிா முதலியவறறுள இடையூறு வாராமல உண்டியும மருந்தும உறையுளும முதலியவறறவி அவ்வவநெறிகளின வழுவாமற்செலுத்துதலான, நலலாறறினின்றதுணியெனறார. (க)

சஉ. நிறைநதாகருங் துவவா தவாகரு மிறந்தாகரு
மிலவாழுவா னென்பான றுணை. உ

இ-ள. நிறைநதாகரும — கனிகணனவராறறறகளபட்டாகரும— துவவாதவாகரும— நல்கூாநதாகரும— இறந்தாகரும— ஒருவருமினறித தனபால வநதிறைநதாக்கும— இலவாழுவான எனபான துணை—இல்வாழுவானெனறு சொலலபபடுவான துணை. எ-று.

நிறைநதாகருப் பாவமொழிய அவா கனிகணைய நினறு வேண்டுவன செயதலானும, துவவாதவாகரு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும, இறைநதார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நலலுலகினகடசெலுத்துதலானும, துணையெனறார. இவையிரணடுபாடடானும இனனிலை எலலாவுபகாரதத்திறகுமுரித்தாதல கூறபபடட்து. (உ)

சஊ. தென்புலத்தாா தெயவம விருந்தொக முனென்றாங்
கைமபுலத்தா றோமப றலை. ஊ

இ-ள. தெனபுலத்தாா தெயவம விருந்து ஒகல நான எனற—பிதிரா தேவா விருந்தினா சுறறத்தாா தானெனறு சொலலபபட்ட—ஐமபுலத்து ஆறு ஒம்பல தலை— ஐந்திடத்துளுசெயயும அறநெறியை வழுவாமறசெயதல இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம. எ-று.

பிதிரராவா படைபபுகாலத்து அயனுறபடைகபபடட்தோ கடவுட்சாதி, அவர்களிடம தெனறிசையாதலின, தெனபுலத்தாரெனறார. தெயவமெனறது சாதியொருமை. விருந்தெனபது புதுமை, அஃது ஈண்டாருபெயராயபுதியராய வநதாரமேனினறது, அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற குறைத்து வநதாரும, அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென. ஒகல் சுறறத்தா. எல்லாவறஙகளும தானுளளுய நினறு செயயவேண்டுதலின, தனனியோமபலும அறனுயிறறு. எனறவெனபது விகாரமாயிறறு. ஆகுசை. ஐவகையும அறஞசெயதறகிடனுகலின, ஐம்புலமெனறார. அரசனுக்கு இறைபபொருள ஆறிலொனறுயிறறு, இவவைமபுலத்திறகும ஐந்து கூறுவேண்டுதலானெனபதறகு. (ஊ)

சச. பழியஞசிப் பாத்தூண் ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள. பழி அஞ்சிப பாதது ஊண வாழ்கை உடைததாயின்— பொருள செயயுங்கால பாவததையஞ்சி* யீட்டி, அபபொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினுக்கும தெனபுலததார முதலிய நாலவர்க்கும பகுதததுத் தாணடு லே ஒருவனிலவாழ்கை உடைததாயின, — வழி எஞ்ஞானறும எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகததெஞ்ஞானறும நிறறலலது இறதததில்லே. எ-று.

பாவததானவந த பிறனபொருளை பகுதது ணாணின, அறம பொருளுடையா ரமேலும பாவந தனமேலுமாய நினறு வழியெஞ்சுமாகலின, பழியஞ்சியெ னறார. வாழவானதுடைமை வாழ்கைமேலேறறபபட்டது. (ச)

சடு. அன்பு மறனு முடைததாயி னிலவாழ்கைபணபும பயனு மது. டு

இ-ள. இலவாழ்கை அனபும அறனும உடைததாயின— ஒருவனிலவாழ்க் கை தனறனேவிமேறசெயயதகும அனபினையும பிறாகுபு பகுததுண்டலா கிய அறததினையுமுடைததாயின,— அது பணபும பயனும— அவ்வுடைமை அதறகுபு பணபும பயனுமாம எ-று.

நிரனிறை. இலலாடகுங கணவறகும ஒருசொனமுகாவழி இலலறங் கடை போகாமையின, அனபுடைமை பணபாயிறறு, அறனுடைமை பயனுயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும இனனிலையினமுன அறஞசெயயுமாறு கூறபபட் டது.

(டு)

சஙு. அறததாறறி னிலவாழ்கை யாறறிற புறத்தாற்றிற் போஎய பெறுவ தெவன. கூ

இ-ள. இலவாழ்கை அறததாறறின ஆறறின— ஒருவன இலவாழ்கை யை அறததின வழியே செலுதது வனுயின,— புறததாறறில போயப பெ றுவது எவன— அவன அதறகுபு புறமாகிய நெறியிறபோயப பெறும பய ன யாது? எ-று.

அறததாறெனபது பழியஞ்சிப பகுதது ணாடலும, அனபுடைமையுமென மே றசொலலிய ஆறு. புறததாறு இலலிவிடடு வனறதுச செலலுங்கில. அநஙனில யின இது பயனுடைத்தெனபார, போயபபெறுவதெவனெனறார. (கூ)

சஎ. இயலபினு னிலவாழ்கை வாழபவ னென்பான் முயலவாரு ளெலலாந தலை. எ

இ-ள. இலவாழ்க்கை இயலபினுன வாழபவன எனபான— இலவாழ்கை க்கணினறு அதறகுரிய இயலபோடி கூடி வாழபவனெனறு சொலலபபடுவா ன— முயலவாருள எலலாம தலை— புலனகளை விட முயல்வாரெலலாருள ளும மிகவன. எ-று.

முறறத்துறநதவா விடடமையின, முயலவாரென்றது மூனறுங்கிலையினறு ரை. அநஙனிலதான பலவகைபபடுதலின எலலாருளளுமெனவும, முயலாதவை த்துப் பயனெயதுதலின தலையெனவும கூறினார. (எ)

---

* பழியஞ்சியெனபதனைப பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலா மென்பது "அச்சக் கிளவிக கைதது மிரணடு—மெச்ச மிலவே பொருளவயி னை," எனனுந தொல்காபபியச் சூத்திரததானறிக.

சஅ. ஆறயி னெழுககி யறனிழுககா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. அ

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன இழுக்கா இலவாழககை — தவளுசெயவா ாையுந தத்தநெறியினகணெழுகபபணணித தானுந தனனதகிறறவறறுத இல வாழ்க்கை— நோறபாரின நோனமை உடைதது— அததவளுசெயவாா நிலை யினும் பொறையுடைதது. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீககலின, ஆற்றினெழுக்கியெனறா. நோறபாொ ன்பது ஆருபெயர். நோறபாாகிலககு அவர்தமமையுறற நோயலலது இலவா ழ்வாாகிலபோற பிறறையுறற நோயும பொறுதலினமையின, நோறபாரினே னமையுடைததென்றா. (அ)

சகூ. அறனெனப படடதே யிலவாழககை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப திலலாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன எனபபடட்து இலவாழககையே— இருவகையறதகினும ஸ்ல்களான அறனெனறு சிறபபிதது்சொலலபபடட்து இலவாழககையே: —— அஃதும் பிறன பழிபபது இலலாயின நனறு— ஏனைத துறவறமோவெனின, அதுவும் பிறஞற்ப்ழிககபபடிவதலலையாபின, அவவிலவாழககையோடி ஒருதன மைத்தாக நனறு. எ-று.

ஏகாரம் பிரிகிலகணவாகதது, இதனுறபிரிகபபட்டது துறவறமாகலின, அஃது எனனுருசுடபபெயா அதனமேனினறது. பிறனபழிப்பதெனறது கூடாவொழுக்கததை. துறவறம, மனதையும பொறிகளையும ஒறுததடக்க வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவறறையொறுகவேணடாது ஐம்புலவின பங்களாரத தயகரும மெனமையுடைய இலவாழககையோடி அறமென ஒரு ங்கெணணபபடிவதெனறவாருயிறறு. இவைகானகுபாடானும இனனிலையே பயனுடைதென இதனசிறபபுக கூறபபட்டது. (கூ)

ரூ0. வையதது்ள வாழ்வாஙகு வாழபவன வானுறையுந
தெயவததுள வைகப படிம. க0

இ-ள். வாழ்வாஙகு வையதது்ள வாழபவன— இலலறததோடிகூடி வாழு மியல்பினால வையதகினகண வாழபவன —— வான உறையும தெயவததுள வைக்கபபடிம—வையததானேயெனினும வானினகணுறையுந்தேவருள ஒருவ னாக வைத்து நனகுமதிகபபடிம. எ-று.

பினறேவனய அவவறபபயனுகாதல ஒருதலையாகலின, தெயவததுள் வைக் கபபடிமெனறா. இதனை இனனிலையது மறுமைபபயன கூறபபட்டது. இம மைபபயன் புகழ, அதனையிறுதிகிகடகூறப. (க0)

சு ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவில்வாழகைக்குத தகுணையாகிய இலலாளது நனமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும்.

ரூக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாயத தனைக் கொண்டவனது வருவாயகுத் தக்க வாழ்கையையுடையாள—வாழ்க்கைத் துணை— அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன தூறாதார்ப் பேணலும், விருந்தயாதலும், வறியார்மா டடருளுடைமையும முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்கைக்குவேண் டிம பொருளகள அறிந்து கடைபபிடித்தலும, அடிற்றொழிலவனமையும, ஒ புபரவுசெயதலும முதலாயின. வருவாயகுத்தக்க வாழ்கையாவது முத லையறிந்து அதற்கியையவழித்தல. இதனை இவ்விரணடினமையுஞ் சிறந்த னவெனபது கூறபபட்டது. (க)

நூஉ. மனைமாடசி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்கை
யெனைமாடசித தாயினு மில. உ

இ-ள. மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்— மனையறதிற்குத தக நற்குண நற்செயகைகள ஒருவனிலலாளிடதிலலையாயின,—வாழ்கை எனை மாடசித்தாயினும இல— அவவிலவாழ்கைக செலவதற்கான எத்துணைமாடசி மையுடைதாயினும அஃதடைதறனறு. எ-று.

இலலையெனறு, பயனபடாமையின. (உ)

நூங. இலலதெ னிலலவண மாண்பானு ளுளளதெ
னிலலவண் மாணக கடை. ங

இ-ள. இலலவள மாணபு ஆனல இலலது என— ஒருவனுககு இலலாள நற்குண நற்செயகையளாயினகால இலலாதறியாது?— இலலவள மாணக கடை உளளது என— அவள அனனளலலாகால உள்ளதியாது? எ-று.

மாணபெனக குணதினபெயா குணிமேனினறது. இவையிரணடுபாட்டா னும இலவாழ்கைக குவேணடுவது இலலாளதுமாடசியே பிறவலலவெனபது கூறபபட்டது. (ங)

நூச. பெணணிற பெருந்தக யாவுள கறபென்னுங
திண்மையுண டாகப பெறின. ச

இ-ள. பெண்ணின பெருந்தக யா உள— ஒருவனெயதும பொருளகளு ள இலலாளினமேமபடட பொருளகளியாவையுள,—கறபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— அவணமாடகு கறபெனனுமகலவகாகிலமை யுணடா கபபெறின? எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூனறற்கும ஏதுவாவன பிறவின்மையி ன, யாவுளவெனறு. இதனை கறபுநலதது சிறபபுக கூறப்பட்டது. (ச)

நூசு. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநற தொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெய்யு மழை. சு

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள பெய் என— பிற தெயவநதொழாது தனறெயவமாகிய கொழுநணைத் தொழாநினறு துயிலெழு வாள* பெயயெனறுசொலல,— மழை பெயயும்— மழை பெயயும். எ-று.

தெயவநதொழுதறகு மனநதெளிவது துயிலெழுநகாலததாகலின, தொழு தெழுவாளென்றார். தொழாநினறெனபது தொழுதெனததிரிநதுநினறது. தெ யவநதானேவல் செயயுமெனபதாம். இதனற கறபுடையவளதாறறல கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசு. தறகாதது தறகொண்டாற பேணித தகைசான்ற
சொறகாதது சோரவிலாள பெண். சு

இ-ள. தறகாதது தறகொணடாற பேணி—கறபினினறும் வழுவாமற்ற ண்ணிக காதது தணணிககொணடவணியும உணடி முதலியவறறுற பேணி —தகை சானற சொற காதது— இருவா மாடடிம ணமையமைநத புகழ நீஙகாமற காதது— சோரவு இலாள பெண—மேறசொலலிய நறகுண நற செயகைகளினுங கடைபபிடியுடையாளே பெணணுவாள. எ-று.

நன்மாடபு புகழாவது வாழுமூா கறபாற றணணிப புகழ்வது. சோரவு ம றவி. இதனால தறபுகழதறசிறபபுக கூறபபடடது. (சு)

ருள. சிறைகாகுங காபபெவன் செய்யு மகளிர
நிறைகாகுங காபபே தலே. எ

இ-ள. மகளிர நிறை காகுமம காபபு எவன செயயும— மகளிரைத தலே வா சிறையாறகாகுநகாவல எனனபயனசசெயயும? —நிறை காகுமம காப பே தலே— அவர தமதுநிறையாறகாகுநகாவலே தலேயாய காவல. எ-று.

சிறை மதிலும, வரியிலகாவலும முதலாயின. நிறை நெருசைக கறபுநெ றியினிறுததல. காவலிரணடினும நிறைகாவலிலவழி ஏனைசசிறைக்காவலாற பயனிலலேயெனபார, நிறைகாகுநகாபபேதலேயெனறார. ஏகாரம பிரிநிலைக ணைவநதது. இதனால தறகாததறசிறபபுக் கூறபபடடது. (எ)

ருஅ பெறமுற பெறிறபெறுவா பெணடிா பெருஞசிறபபுப
புததேளிா வாழு முலகு. அ

---

* கொழுந்ற றொழுதெழுவாளெனபது எழுந்து கொழுந்றொழுவாளெ ன முனபினனுகப பொருளபடுமெனறார பிரயோக விவேகநூலார். அவர கூ றுமாறு,— "இனிக 'கொழுந்ற றொழுதெழுவாள' கொழுதெழுவா வினைவள நீறெழ' எனனும் திருவளளுவரினும திருகோவையாரினும பரிமேலழகரும பே ராசிரியரும தொழாநினறெழுவாள தொழாநினறெழுவார் எனறதனினை யாயுரைபபர. எழுதல துயிலொழிதலாதலின, எழுந்து தொழுவாள எழுந் து தொழுவார என முன பினனுகப பொருளபடுதலனறி, நகுபு வநதான ஒடி வநதான எனபனபோலத தொழாநினறு துயிலொழிதல கூடாதெனக. 'வை கறை யாமம துயிலெழுநது தானசெயயு—நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிந தித்து வாயவறிற—றநதையுங தாயுங தொழுதெழுக" எனபதுபோலத துயி லெழுந்து பினறநதையுங தாயுநதொழுது பின காரியதறற செலக வெனப பொருள் படடிவருதலானும், அவருரை அசமபாவிதமெனக." நானகாவது நி ங்ஙுபப—லம், நி-ம, பா—டிரை.

இ-ள். பெண்டிரா பெறறுற பெறின— பெண்டிர், தமமையெயதிய கணவ னிைவழிபடுதல் பெறுவராயின,— புததேளிர வாழும உலகு பெருஞசிறப்புப பெறுவா— புத்தேளிர வாழுமுலகினகண அவராற பெருஞசிறபபினைப் பெறு வர. எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனுல தறகொண்டாறபேணிய மக ளிர புததேளிராற பேணபபடுவரெனபது கூறபபடடது. (அ)

நுகூ. புகழபுரிந திலலிலோக கிலலி யிகழவாாமுன்
னேறுபோற பீடி நடை. கூ

இ-ள. புகழ புரிநத இல இலோாககு— புகழை விரும்பிய இலலாளிையிலலா தாாககு— இகழவாா முன ஏறுபோல பீடி நடை இலலை—தமமையிகழநது னாக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரெசசததகரம விகாரததாறறுெகடது. பெருமிதமு டையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின, ஏறுபோலெனறார. இத னுல தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுகுறறங கூறபபடடது. (க)

சுo. மஙகல மெனப மனைமாடசி மறறத
னன்கல நன்மககட பேறு. க0

இ-ள. மஙகலம எனப மனைமாடசி— ஒருவறகு நனமையெனறுசொல்லு வா அறிநதோா மனையாளது நறகுண நறசெயகைகளை,— அதன நனகலம (எனப) நனமககட்பேறு— அவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல புதலவாைப பெறுதலை. எ-று.

அறிநதோரெனபது எருசிஙினறது. மறறு அசைசிலை. இதனுல வாழகைகை த்துணைககு ஆவதோரணிநலனுகூறி, வருகினற அதிகாரததிறகுத தோறறுவா ய செயயப்பட்டது. (க0)

எ ம அதி.— புதல்வாைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறபபாளா மூவரானும* இடலபாகவிறுகபபடஉஙகட ன் மூனறனுள, முனிவாகடன கேளவியானும, தேவாகடன வேளவியானும, தெனபுலததாகடன புதலவாைபபெறுதலானுமலலது இறுகபபடாமையின, அகடனிறுதறபொருட்டு நனமகளைப பெறுதல. அதிகாரமுறைமை மே லே பெறபபட்டது.

சுக. பெறுமவறறுள யாமறிவ திலலை யறிவறிநத
மகடபே றலல பிற. க

இ-ள. பெறுமவறறுள— ஒருவன பெறும பேறுகளுள,— அறிவு அறிநத மக்கட்பேறு அலல பிற— அறியவேணடுவன அறிதறகுரிய மகளைப பெறு தலல்லது பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இலலை—யாம மதிபபதிலலை.எ-று.

---

* இருபிறபபாளாமூவரெனறது உபநயனததிறகு முன்னெருபிறபபும பி னனெரு பிறபபுமாகிய இருபிறபபுடையராயுளள அநதணா, அரசா, வணிக ரென்னும முதனமூனறு வருணததாரை. இருபிறபபாளரெனினும், தவிசரெ னினுமொககும.

அறிவதென்பது அறிதலேசசெயவதென அததொழினமேனின்றது. காரண மாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலேப பயநதேவிடுமாதலான், அததுணிவப றறி அறிநதவென இறநதகாலத்தாற கூறினர். அறிவறிநதவெனறதனனை, ம ககளெனனுமபெயா பெணணெழிததுநினறது. இதனுற புதலவாபபேறறின துசிறபபுக் கூறபபடடது. (க)

கூஉ. எழுபிறபபுங தியவை தீண்டா பழிபிறங்காப
பணபுடை மககட பெறினி. உ

இ-ள். எழுபிறபபும தியவை தீணடா—வினே வயததாறபிறகும பிறபபே ழினகணணும ஒருவனேத தனபங்கள சென்றடையா,— பழி பிறங்காப ணபு உடை மகக—பெறின— பிறராற பழிகபபடாத நறகுணங்களேயுடைய புதலவரைப பெறுவாளுயின். எ-று.

அவன தீவினே வளராது தேயதறருக காரணமாகிய நலவினேகளேச செய யும புதலவரைப பெறுவளுயினென்றவாறுயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊாவ ப திணெணரு மொனபது மாணட— நீாபறவை நாறகாலோ பபததாரு— சி ரிய—பநதமாந தேவா பதினு லயனபடைதத—வநதமிலசீாத தாவராா லோக து." தநதைதாயா தீவினே தேயறறபொருடடு அவரைநோகக்கி புதலவாசெ யயுநதான தருமங்கடகு அவா நறருணை காரணமாகலின், பணபெனனுங்கா ணபபெயா காரியததினமேனினறது. (உ)

கூஙு. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினேயான வரும. ங

இ-ள். தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவரைத தமபொருளென று சொலலுவா அறிநதோா,—அவா பொருள தநதம வினேயான வரும— அபபுதலவா செயதபொருள தமமை நோகக்கி அவாசெயயும நலவினேயானே தமபால வரும ஆதலான். எ-று.

தநதம வினேயெனபுழித தொகு நினற ஆறுமவேறறுமை முருகனது கு றிஞ்சி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருடகணவந்தது. பொருளசெய த மகளேப பொருளென உபசரிததாா. இவையிரணடிபாடடானும நனமகக டபெறறா பெறும மறறைப பயன கூறபபடடது. (ங)

கூச. அமிழ்தினு மாறற வினிதேதம மகளை
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள். அமிழ்தினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழ்ததினும மிகவினி மையுடைத்து—தமமகளை சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமகளைது சிறுகை யானளாவபபடட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டிந தொடடுங கௌவியுந தழநது—நெய யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தல்."* (ச)

---

*புறநானூறு,— பெடைபபுப பலபடைத்துப பலரோ நிண்ணு— முடை ப்பெருஞ செல்வ ராயினு மிடைபபடக்— குறுகுது நடநது சிறுகை நீட்டி— யிட்டிந தொடடுங கௌவியுந தழநது—நெய்யுடை யடிசின் மெயபட விதிர த்து— மயகருறு மகளே மிலலோா— பயகருற விலாதாம வாழு நாளே."

சுடு. மககண்மெய் தீண்ட லுடறகினப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ செவிககு. (நி

இ-ள். உடறகு இனபம மககள் மெய தீணடல—ஒருவன் மெயக்கினபமா வது மககளது மெயயைத தீண்டிதல, —செவிக்கு இன்பம அவா சொற கேடடல—செவிக்கினபமாவது அவரது சொலலிக கேட்டல. எ-று.

மறறு வினைமாறறு. மககளது மழலைசசொலலேயனறி அவா கறறறிவுடை யராயச் சொலலுருசொலலும இனபமாகலின, பொதுபபடச சொலலெனரு ர. தீண்டல கேட்டலெனனுங காரணபபெயர்கள ஈண்டிக காரியஙகளினமே வினறன. (நி)

சுசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம மககண்
மழலைசசொற கேளா தவர். சு

இ-ள. குழல இனிது யாழ இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையி னிதென்று சொலலுவா— தமமகள மழலைசசொற கேளாதவா— தம்புதல வருடைய குதலைச்சொறகளைககேளாதார. எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயர. கேடடவா அவறறினும மழலைசசொல இனிதெனபொனபது குறிபபெச்சம. இனிமைமிகுறிபறறி மழலைசசொலலைச சிறப்புவகையாணுங்கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும இமமைபபயன கூறபபடடது. (சு)

சுஎ. திங்தை மகறகாறறு ணனறி யவையதது
முந்தி யிருபபுச செயல. எ

இ-ள். தநதை மகறகு ஆறறும ணனறி—தநதை புதல்வனுக்குச்செயயும ந ன்மையாவது—அவையத்து முநதி இருபபச செயல— கறறோரவையததின கண் அவரினும மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையனாகுதல். எ-று.

பொருளுடையனாகுதல் முதலாயின ணனபம பயதலின, ணனமையாகா வெனபது கருதது. இதனால் தநதைகடன கூறபபடடது. (எ)

சுஅ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க கெலலா மினிது. அ

இ-ள. தம்மகளை அறிவுடைமை—தம்மகளைதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிராகெலலாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுகினற உயிராக ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயலபாகிய அறிவோகூடிய கலவியறிவினை. மனனு யிரொன்றது ஈணடறிவுடையாரா மேணினறது, அறிவுடைமை கணடினபுறுதற கு உரியாரா அவராகலின. இதனால தநதையினும அவையததாருவபபொன பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுசு. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனககேட்ட தாய். சு

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவககும—தான் பெறறபொழுதை மகி ழ்ச்சியினும மிகமகிழும— தனமகனைச் சானறோனை எனக் கேட்ட தாய—

தனமகனைக கலவி கேளவிகளானிறைதானெனறு அறிவுடையோர சொல லக கேட்ட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ சால்புடையனெனக் கேட்ட சிற பபுவகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெணணியலபாற் ருஞகவறி யாமையிற கேட்ட தாயெனவுங கூறினர். அறிவுடையாரொனபது வருவிக்கப் பட்டது, சானருனெனறறகுரியர அவராகலின. தாயுவகைகளினமையி னை, அஃஞ்ஞானறு பிரித்துககூறபபட்டது. (கூ)

எ0. மகன்றநதைக காறறு முதவி யிவன்றநதை
யெனனேறருன கொலலெனுஞ சொல. க0

இ-ள. தநதைககு மகன ஆறறும உதவி—கலவியுடையனுககிய தநதைக் கு மகன் செயயுங கைமமாறுவது— இவன தநதை என நோறருனகொல எனும சொல—தனனறிவு மொழுகமுங கணடார இவனறநதை இவனிப பெறுதறகு எனன தவஞசெயதான கொலலோ வெனறு சொலலுஞசொலலே நிகழ்ந்ததறறல. எ-று

சொல்லெனபது நிகழ்ததறறலாகிய தன்காரணநதோனற நினறது.நிகழ்ந்து றல அஙஙனஞ்சொலலவொழுகல.இதறற புதலவனகடன கூறபபடடது.(க0

அ ம அதி.— அனபுடைமை.

அஃதாவது அவவாழகைகதறகணியும புதலவரும முதலியதொடாபுடை யாராகட் காதலடையறறல. அதிகார முறைமையும இதறனே விளகும. இல்லறம இனிது நடததறலம பிறவுயிராகணமேல அருளபிறததறலம அனபின ப யனகலின, இது வேணடபபடடது. வாழகைகதறகணமேல அனபிலவழி இல லறமினிது நடவாமை “ அறவோர களிததறல மநதண ரோமபலுந— றற வோரக கெதிராதலுந தொலலோ சிறபபின—விருநதெதிர கோடலு மிழநத வெனனே.”*எனபதனுணம, அதனலருள பிறததல “அருளெனனு மனபீன கு ழவி”† எனபதனுணமறிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைகருகா ழாவலா
புன்கணீர பூச ரும. க

இ-ள. அனபிறகும் அடைகரும தாழ உணடோ—அனபிறகும பிறரறியா மலடைதறகவைகருந தாழுளதோ?—ஆவலா புன்கணீர பூசல தரும—தம் மாலனபுசெயயபபடடாரது தினபஙகணடிழி அனபுடையா கண பொழிகி ன்ற புலலியகணணீரே உணணினறவனபினே எலலாருமறிய ணறறும ஆத லான். எ-று

உமமை சிறபபினகண் வநதது. ஆவலரது புனமை கணணீரமே லேறற ப படடது. காடசியளவைக்கெதாதாயினும அணுமான வளவையான வெ ளிபபடுமென்பதாம். இதனால அனபினுணமை யுணாதபட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம, அடைக்கலகாதை.

† திருக்குறள, எருது.

எ௨. அன்பிலா ரெலலாந் தமகருரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியா பிறர்க்கு. ௨

இ-ள். அன்பிலார எல்லாம தமகரு உரியர—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பய னபடாமையின எல்லாபபொருளாலுந தமககே யுரியர, — அன்புடையார் எனபும பிறாகரு உரியர— அன்புடையார அவறருனேயனறித் தமமுடம்பா னும பிறாகருரியர. எ-று.

ஆனருபுகளும பிரிநிலையேகாரமும் விகாரததாற றொக்கன. என்பு ஆருபெ யர. எனபுமுரியராதல தனனகம புக்க குறுநடைபபுறுவினறபுதிகணடஞசித தூலபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (௨)

எக. அன்போ டியைந்த வழககென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடாபு. க

இ-ள். ஆர உயிர்க்கு என்போடி இயைநத தொடாபு— பெறுதறகரிய மக் களுயிர்க்கு உடம்போடிணடாகிய தொடாசசியினே— அனபோடி இயைநத வழகரு எனப—அன்போடி பொருநதுதறகு வநத தெரியினபயனெனறு சொ ல்லுவா அறிநதோர. எ-று.

பிறபபினதருமை பிறநதவுயிர்மேலேறறபபடடது. இயைநதவெனபது உப சாரவழகரு. வழகரு ஆருபெயர. உடமபோடியைநதலலது அனபுசெயயலா காமையின, அதுசெயதறபொருடடு இததொடாசசி யுளதாயிறறெனபதாம. ஆகவே, இததொடாசசிகருப பயன அனபுடைமையெனருயிறறு. (க)

எச. அன்பீனு மாவ முடைமை யதுவீனு
நணபெனனு நாடாச சிறபபு. ச

இ-ள. அனபு ஆவமுடைமை ரானும— ஒருவனுகருத் தொடர்புடையார்மா ட்டுச செயதவனபு அததனமையாற பிறாமாடடும விருபபமுடைமையைதத ரும,— அது நண்பு எனனும நாடாச சிறபபு ரானும—அவவிருபபமுடைமை தான இவறருப பகையும் தொமமலலமிலலையாய யாவரும நணபெனறுசொ லலபபடடும அளவிறநத சிறபபினைததருரும. எ-று.

உடைமை உடையனருதனமை. யாவருநணபாதல எலலாபபொருளுமெய தறதகேறுவாகலின, அதனே நாடாசசிறபபெனரூர. (ச)

எடு. அனபும நமாநத வழககெனப வையகத்
தினபுறரு ரெயதுஞ சிறபபு. டு

இ-ள். அனபு உறறு அமாநத வழகரு எனப— அனபுடையராய இலலறத் தோடி பொருநதிய நெறியின் பயனெனறு சொலலுவா அறிநதோர—வைய கதது இனபு உறரூர எயதுரும சிறபபு—இவவுலகதது இலவாழகைகக்கனினறு இனபமநுகர்நதுஅதனமேல துறககதத்தச்சென்றெயதுரம பேரினபத்தினே.எ-று.

வழகரு ஆருபெயர. இலவ்ழகைகைகணினறு மனேவியோடிம மக்களோடி ம் ஒகைலோடிஙகூடியினபுறரூர தானுசெயத வேளவிததொழிலாறறேவராய ஆண்டினபுறுவராகலின, இனபுறருரெயதுஞசிறபபெனரூர. தவததாறறுன புற்றெயதுர துறக்கவினபதினே ரூண்டுமின்புறறெயதுதல் அனபானனறி யி ல்லையென்பதாம. (டு)

எக. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. கூ

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திறகே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொலலுவர் சிலரறியார்;—மறததிறகும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெயத பகைமைபற்றி உளளத்து மறஙகழ்ந்துழி அவனை நட்பாக க்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது ஙகுமாகலின், மறத்தைஙகுதறகுந்து ணையாமென்பார், மறததிறகுமஃதேதுணையெனஙகூர், "தனபததிற கியாரே துணையாவார்." எனபுழிபோல.* இவையைநதுபாட்டானும் அனபினது சிறப புக்கூறபபட்டது. (சு)

எஎ. என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். ஙா

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடமபை வெ யில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம— அனபிலலாதவுயி ரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனுன் உடம்பெனபதனையும், அனபிலதெனறதனை உயிரென பதனையும் பெறஙும். வெறபபினறி எங்குமொருதனமைததாகிய வெயிலின்மூ ன் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகி யவறத்தினமூன் அன்பிலலது தனனியலபாறகெடுமெனபதாம. அதனைகாயு மென வெயிலறஙகளினமேலேறறினார, அவறறிறகும அவவியலபுணமையின. இவ்வாறு "அலலவை செயதாரக கறஙகூறறம"† எனப பிறருஙகூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்கை வனபாறகண்
வறறன் மாநதளிரக் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அனபு இலலா உயிர வாழ்கை— மனததினகணனபிலலா த உயிர் இலலறததோடி கூடி வாழதல— வனபாறகண வறறல மரம தளிர்த்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரஙு தளிரததாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம. வனபால வணனிலம. வறறலென்பது பாலவிளஙகா வஃறிணைப்படர்க்கைபபெயர. (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செயபும் யாகைக
யகதததுறுப பனபி லவர்கரு. கூ

இ-ள். யாக்கையகதது உறுபபு அனபு இலவாகரு—யாககையகததினகணினி ன்று இலலறததிறகுறுப்பாகிய அனபுடையரலலாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

---

* "ஆதி சததததால் பூவிற்குச் சென்ரூனு, தூபத்திற் கியாரே துணையா வார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிகருமருநது என்பவறறினகட் பறிததல் நீக்குதலென நடிவே பெய்துபொருளுரைததத தூமாததமெனதூஙகொளக." என்னா பிரயோகவிவேகதூலா. காரகபடலதது "உடனிகழ்கினற" எனனும் பதினறஞ்செயயுளுரையிறதாணக.

† வாக்குண்டாம—கலலாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்ற— மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைழக்குத் தானின்ற கா ய்கூற்றங் கூறறமே— யிலலிற் கிசைநதொழுகாப பெண.

பெலலாம எவன செயயும— ஏணபபுறததினகணின்று உறுபபாவனவெல்லாம் அவவறனுசெய்தறகண் எனனவதவியைச செய்யும! எ-று.

புறதது்றுப்பாவன இடனும், பொருளும், ஏவலசெயவாருமுதலாயின. இணையொடு கூடாதவழி அவறனுறபயனினமையின், எவனசெயயுமெனனூர். உறுபபுபோறலின, உறுபபெனபபடடன. யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்களெலலாம எனனபயணைச செயயும மனததினகணணுறபபாகிய அன்பிலாதாகெனனுரைபபாருமுளா. அதறகு இலலறததோடு யாதுமியைபில்லாமையறிக. (கூ)

அ0. அன்பின் வழிய துயிரநிலை யஃதிலாக்
கெனபுதோல போரதத வுடமபு. க0

இ-ள. அனபின வழியது உயிரநிலை—அனபு முதலாக அதனவழிநினற உடமபே உயிரநினறவுடமபாவது,— அஃது இலலாகது உடமபு எனபு தோல் போரதத— அவவனபிலலாதாகது உளவான உடமபுகள எனபீனத தோலாறபோரததனவாம, உயிரநினறனவாகா. எ-று.

இலலறம பயவாமையின, அனனவாயின. இவைநானகுபாடடாலும் அனபிலவழிப்படிஙகு குறறங்கூறபபடடது. (க0)

கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருநதினரையும புறநதருதல. தெனபுலததார முதலியவைமபுலததுள முனனியவிரணடிம கடபுளளுகாதாரை நினைநது செய்வனவாகலாறும, பினனியவிரணடிம பிறாகதேனைமையானும், இடைனின்ற விருநதோமபல சிறபபுபடடதாய இலலறஙகட்கு முதலாயிறறு. வேருகாத் அனபுடையிருவாகூடியலலது செயயபபடாமையின, இஃது அனபுடைமையினபின வைகபபடடது.

அக. இருந்தோமபி யிலவாழ்வ தெலலாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருடடு. க

இ-ள. இல இருநது ஓமபி வாழவது எலலாம— மனனியோடும் வனதினறசெலலாது இலலினகணிருநது பொருளகளேப போறறிவாழுஞசெயகையெலலாம— விருநத ஓமபி வேளாணமை செயதறபொருட்டு—விருநதினரைப பேணி அவர்கபகாரஞசெயதறபொருடடு. எ-று.

எனவே, வேளாணமைசெயயாவழி இலலின்கணிருத்தலும் பொருளசெயதலுங்காரணமாக வருநதுன்பசெயகைகட்கெலலாம பயனில்லையெனபதாம.

அஉ. விருந்து புறதததாத் தானுண்டல சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டறபாற றன்று. உ

இ-ன். சாவா மருநது எனினும— உண்ணபபடும் பொருள அமிாதமேயெனினும,— விருநது புறதததாத் தான உண்டல—தன்னேகோக்கி வநத விருநது தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல— வேணடறபாற்று அன்று —விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக காரணமாகிய மருநது. விருநதினறியே ஒ ருகாற்முணடலேச் சாவாமருநதெனபார் உளராயினும அதணேயொழிகவென துணாப்பினுமமையும. இவையிரண்டுபாடடானும விருநதோமபலின சிறபுக கூறப்பட்டது. (உ)

அங. வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழககை
பருவநது பாழபடித லினறு. ங

இ-ள. வரு விருநது வைகலும ஓமபுவான வாழககை—தனணேநோகி வ ந்த விருநதை நாடோறும புறநதருவானதிலவாழக்கை— பருவநது பாழப டுதல் இனறு— நலருரவான வருநதிக் கெடுதலிலலே. எ-று.

நாடோறும விருநதோமபுவானுகரு அதனறபொருடொலேயாது மேனமே றகினேகருமெனபதாம. (ங)

அச. அகனமாந்து செயயா ளுறையு முகனமாந்து
நலவிருந தோமபுவா னில. ச

இ-ள. செயயாள அகன அமாநது உறையும — நிருமகள மனமகிழநது வாழாநிறரும— முகன அமாநது நலவிருநது ஓமபுவான இல— முகமினிய னுயத் தகக விருநதினராப பேணுவானதிலலினகண. எ-று.

மனமகிழதறகுக காரணம தனசெலவம நலவழிபபடுதல. தருதி ஞானவொ மூக்கங்களாணுயாதல. பொருள ஈணேத்தறகுக காரணம கூறியவாறு. (ச)

அடி. விதது மிடலவேணடுங கொலலோ விருநதோமபி
மிசசின் மிசைவான புலம. ஞ

இ-ள. விருநது ஓமபி மிசசில மிசைவான புலம—மூனனே விருநதினரை மிசைவிததுப பின மிககதணேத தான மிசைவானது வினேபுலநதிறகு—வித தும இடல வேணடுமோ— விததிதிதலும வேணடுமோ, வேணடா. எ-று.

கொலலெனபது அசைநிலே. தானே வினேயுமெனபது குறிபபெசசம. இ வைமூனறுபாடடானும விருநதோமபுவா இமமைகைகணேயதும பயன கூற ப்பட்டது. (ஞ)

அசு. செல்விருந தோமபி வருவிருந்து பாதநதிருபபா
னலவிருநது வானந தவாகரு. சு

இ-ள. செல விருநது ஓமபி வருவிருநது பாதநது இருபபான— தனகட சென்ற விருநதைப பேணிப பின செல்லகடவ விருநதைப பாதநதுத தான அதனேநி உணணவிருபபான— வானநதவாகரு நலவிருநது—மறுபிறபபிற றேவனுய வானினுளளாராகரு நலவிருநதாம. எ-று.

வருவிருநதெனபது இடவமுவமைநி. நல்விருநது எயதாவிருநது. இதனு ன் மறுமைக்கணேயதுமபயன கூறபபட்டது. (சு)

அள. இனேத்துணேத் தென்பதொன் றிலலே விருந்தின்
றுணேத்துணே வேளவிப பயன். ள

இ-ள். வேளவிப பயன் இனேததுணேத்து எனபது ஒன்று இலலே—விருநதோ ம்பலாகிய வேளவியினபயன் இனனவளவிறறெனபதோரளவுடைதனறு;— விருநதின துணேத துணே—அதறகு அவ்விருநதின்றகுதியளவே அளவு. ஈ-று.

ஐம்பெருவேள்வியி* னெனைமுகலின வேளவியெனமும, பொருளளவு மதான் சிறி தாயினுந தககாகைப பட்டக்கால — வானசிறிதாப போதது விடும"† ஆகலின், இனைத்துணைதெனபதொனறிலலெயெனமுகூறினா. இதனால இருமையும பயததறகுக காரணங கூறபபடடது. (எ)

அஅ. பரிந்தோமபிப பறறறறே மென்பா விருந்தோம்பி
வேளவி தலைபபடா தார. அ

இ-ள. பரிநது ஓமபிப பறறு அறறேம எனபா— நிலையாபபொருளே வருநதிக் காத்தப பின அதனையிழநத இதபொழுது யாம பறறுககோடிலமா யினேமெனறிரஙகுவா— விருநத ஓமபி வேளவி தலைபபடாதா—அபபொருளான விருநதினரையோமபி வேளவிபபயனெயெனறம பொறியிலாதார. எ-று.

"ஈட்டிய வொணபொருளக—காததல மாஙகே கடிநதனபம"‡ ஆகலின, பரிநதோம்பியெனறா. வேளவி ஆகுபெயர. (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோமப லோமபா
மடமை மடவாக ணுணடு. கூ

இ-ள. உடைமையுள இனமை விருநதோமபல ஓமபா மடமை—உடைமைக்காலத்தினமையாவது விருநதோமபலெயிகழும பேதைமை,—மடவாகண உணடு—அஃது அறிநதாமாடடு உளதாகாது, பேதையாமாடடேயளதாம. எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாதனமை. பொருளாறகொளளுமபயனெயிழப பிதது உடைமையை இனமையாகலினை, மடமையை இனமையாகவுபசரிததார. பேதைமையான விருநதோமபலெயிகழிற பொருள நினறவழியும அதனை றபயனிலலெயென்பதாம். இவையிரணடுபாடடானும விருநதோமபாவழிப படுநகுறறங கூறபபடடது. (கூ)

கூ0. மோபபக குழைபு மனிசச முகநதிரிநது
நோகாக குழையும விருநது. க0

இ-ள. அனிசசம மோப்பக குழையும — அனிசசபபூ மோநதழியனறிக குழையாது,— விருநது முகம திரிநது நோக்கக குழையும — விருநதினா முகமவேறபடடு நோகாக குழைவா. எ-று.

அனிசசம ஆகுபெயர. சேயமைகக்கணடிழி னினமுகமும, அதபறறி ணணியவழி னினசொலலும, அதபறறி உடனபட்டவழி ணனறறறலுமென விரு

---

* ஐமபெருவேளவியாவன பிரமயாகம, தேவயாகம, மானுடயாகம, பிதிர்யாகம, பூதயாகமெனவிவை. அவறறுள, பிரமயாகம வேதமோதல, தேவயாகம ஓமமவளாததல, மானுடயாகம் விருநதோமபல, பிதிரயாகம நீரகடனஞ றறல, பூதயாகம பலியீதல.

†நாலடியார, அறனவலியுறுத்தல,— உறக்குந தணியதோ ராலம்வித் தினடி— யிறப நிழறபயங் தாஅங— கறபபயனுங—தானசிறி தாயினுந தக் கார்கைப் பட்டக்கால— வான்சிறிதாப போத்து விடும.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுங துன்பமற நீட்டிய வொண்பொருளெ க்—காததலு மாங்கே கடிநதனபம— காத்தல—குறைபடிற றுன்பமு கெடிற்றுன்பங துன்பக்— குறைபதி மறறைப் பொருள.

ஈதோமபுவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள முதலாய இனமுகம் இலவ ழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின, நீணடியவழியலலது வாடாத அ னிச்சப்பூவினும விருந்தினர் மெல்லியனெனபதாம. இதனால விருநதோம்புவா ாகரு முதறகண இனமுகம வேணடுமெனபது கூறப்பட்டது. (கo)

கo ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிப்படுபனவாகிய இனியசொ றகளைச் சொலலுதல. இதுவும, விருநதோமபுவாகரு இனறியமையாதாகலி ன், விருநதோம்பலினபின வைகபபட்டது.

கூக. இன்சொலா லீர மளஇப படிறிலவாஞ
செமபொருள கண்டாவாய்ச சொல. க

இ-ள். இனசொல— இனசொலாவன— ாரம அளஇப படிறு இலவாம செம்பொருள கணடாா வாயச சொல்—அனபோடு கலநது வஞசனையிலவா யிருக்கின்ற அறதகினை உணாநதாவாயிற சொறகள. எ-று.

ஆல அசைநிகை. அனபோடு கலத்தல அனபுடைமையை வெளிப்படுத்தல. படிறினமை வாயமை. மெயயுணாநதா நெஞசிறகெலலாரு செம்மையுடைத தாயத தோனறலின, செமபொருளெனபபட்டது. இலவாஞசொல்லெனவி யையும். வாயென வேணடாது கூறினர், நீயசொறபயிலாவெனப தறிவிதறற கு. இதனால இனசொறகிலககணங கூறபபட்டது. (க)

கூஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தினசொல னுகப பெறின. உ

இ-ள. அகன் அமாநது ஈதலின நனறு— நெஞசுவகது ஒருவறகு வேண் டியதொருபொருளைக கொடுததலினும நனறு — முகன அமாநது இனசொ லஞசுக பெறின — கணடபொழுதே முகமினியனைய அதனோடு இனியசொ லலியுமுடையனுகப பெறின. எ-று.

இனமுகததோடுகூடிய இனசொல ஈதலபோலப பொருளவயததனறித தன்வயததாயினும, அறநெஞசுடையாாகலலது இயலபாகவினமையின, அ தனினுமரிதெனனுங்கருததான, இனசொலனுகப பெறினெனறார. (உ)

கூங. முகத்தா னமாந்தினிது நோககி யகததானு
மின்சொ லினதே யறம. ங

இ-ள். முகத்தான அமாநது இனிது நோக்கி—கணடபொழுதே முகததான வீரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகததான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின நணணியவழி மனத்துடனுகிய இனியசொறகளைச சொல்லுதலின்கண ணதே அறம. எ-று.

நோககியெனனும வினையெச்சம் இனசொலென அடையடுதது நின்ற முத

ரண்டுபோட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின விருநதோம்புதறகுரியாாதெனபது கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. தீன்புறூஉந் தீவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவாக்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டு மின்பததை மிகுவிக்கும் இனசொல்லியுடையார்க்கு— தின்பு உறூஉம் தீவ்வாமை இலலாகும்—தின்பததை மிகுவிக்கும் நலருரவு இலலியாம். எ-று.

கா முதலியபொறிகள சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின, தீவ்வாமையெனறார். யாமாட்டுமினபுறூஉமினசொலவாக்குப் பகையும் நொதமலலமினறி உள்ளது நண்பேயாம, ஆகவே, அவா எலலாச்செலவமும மெயதுவனெபது கருத்து. (ச)

கூடு. பணிவுடைய னின்சொல னுத லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. டு

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலனுதல— ஒருவனுகக ணியாவது 'தனனுறறுழபபதிவாகடடாழச்கியுடையனுய எல்லாருகண்ணும இனியசொலலியுமுடையனுதல, —பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய் ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனுதறகினமாகலின, பணிவுடைமையும உடன்கூறினார். மற்று அசைநிலை. வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும, இவை போலப பேரழ குசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினார். இவையிரணடுபாடடானும இனி யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறபபட்டது. (டு)

கூசு. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. சு

இ-ள. நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாககு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததானுராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயி ன, —அலலவை தேய அறம பெருகும—அவனுககுப பாவஙகடேய அறம வ ளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற றனக்குகிலியினறிமெலிதல். "தவத்தின்முன னில்லாதாம பாவம்." எனபதனுஉம இபபொருடடு. நலலவை நாடிச்சொலலுஙகாலுங் கடியவாகசசொலலின, அறனுகாதென்பதாம. இத னை மறுமைபபயன கூறபபட்டது. (சு)

கூள. நயனீன்று நன்றி பயகரும பயனீன்று
பணபிற றீலைபபிரியாச சொல. எ

நயன ஈனறு நனறி பயகரும — ஒருவனுககு இமமைக்கு நீதியை யுமுண்டாக்கி மறுமைகு அறறதையும பயக்கும— பயன ரனறு பணபின தீலைப்பிரியாச் சொல்— பொருளாற் பிறாக்கு நனமையைக் கொடுதது இனி மைப்பண்பினீங்காத சொல. எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ரண்டதிகாரததான இனி மைமேனினறது. தீலைப்பிரிதல் ஒருசொனனீர்மைதது. (எ)

---

* நாலடியார், தறவு;— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன்— தவத்தின்மூன் னில்லாதாம் பாவம—விளக்குநெய்—தேயவிடத்துச் சென்றி ருன் யாய்நதாங்கு நண்ணினை— நீரவிடத்து நிறகுமாற நீது.

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன மறுமையு
மிமமையு மினபந தரும. அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இனசொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோயசெ யயாத இனியசொல— மறுமையும இமமையும் இனபம தரும— ஒருவனுக் கு இருமையினும இனபத்தைப பயக்கும. எ-று.

மறுமையினபம பெரிதாகலின, முறகூறபபடடது. இமமையினபமாவது உலகம தனவயதததாகலான நலலனவெயதி இனபுறுதல. இவையிரண்டுபா ட்டானும இருமைபபயனும ஒருங்கெயதுதல வலியுறுததபபடடது. (அ)

கூகூ. இனசொ லினிதின்றல காணபா னெவன்கொலோ
வன்சொல வழங்கு வது. கூ

இ-ள இன்சொல இனிது ானறல காணபான— பிறா கூறிய இனசொற றுனக்கினபம பயததலை அனுபவிததறிகினறவன—வனசொல வழஙகுவது எ வனகொல—அது நிறப பிறாமாடடு வனசொலலைச சொலலுவது எனனபய 'ன கருதி! எ-று.

இனிதெனறது விணைகருபபபபயா. கடினசொற பிறாகுமினனுதாகலி ன, அது கூறலாகாதெனபது கருதது. (கூ)

க00. இனிய வுளவாக வினனுத கூறல
கனியிருபபக காயகவாந தறறு. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இனனுத கூறல— அறம பயககும இனியசொறக ளும் தனகருளவாயிருகக அவறறைக கூறுது பாவம பயககும இனனுதசொ றகளை ஒருவன கூறுதல— கனி இருபபக காய கவாநதறறு—இனிய கனி களும தனகைக்கணணுளவாயிருகக அவறறைதுகராது இனனுதகாயகளை துகா நததனனெடொககும. எ-று.

கூறலெனபதனை சொறகளெனபது பெற்றும. பொருளை விசேடிததுகினற பண்புகள உவமைகணணுளுசெனறன. இனியகனிகளெனறது ஒளவையுண டநெலலிக்கனிபோல அமிழதாவனவறறை இனனுதகாயகளெனறது காஞசி ரஙகாயபோல நஞசாவனவறறை. கடினசொறசொலலுதல முடிவிறறனக்கே யினனுதெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும இனனுதகூறலின குறறங கூறபபடடது. (க0)

கக ம அதி.— செய்நந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனகருப பிறா செயத நனமையை மறவாமை. இனியலவ கூறி இல்லறமவழுவாதாக்கு உயதியில குறறம் செயநனறி கோறலேயா கலின, அதனைப பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற செய்த வுதவிககு வையகமும்
வானகமு மாறற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னேருதவிசெய்யாதி ருக்க ஒருவன பிறனுகருச் செயதவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மண்ணுலகும விணணுலகுங் கைமமாறுகக் கொடுத்தாலும ஒத் தலரிது. எ-று.

கைமமாறுகளெலலாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக் கு ஆறருவாயின. செயயாமைச் செயதவுதவியெனறு பாடமோதி, மறித்து தவமாடடாமையுளளவிடததுச செயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளர். (க)

கo உ. காலததி ஞறசெய்த நனறி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப பெரிது. உ

இ-ள. காலததினுல செயத நனறி—ஒருவனுககு இறதிவநதவெல்லைக்கண ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலததின மாணப் பெரிது— தனனினறோக்கச சிறிதாயிருந்தாயினும் அக்காலததை நோக்க நிலவுகைத்தி னும மிகபபெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதலலது பொருணேக்கலாகாதெனபதாம். காலததினுலெ ன்பது வேறறுமை மயக்கம். (உ)

கo ஙூ. பயன் மூககாா செய்த வுதவி நயன்மூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ஙூ

இ-ள். பயன மூக்காா செயத உதவி நயன மூககின—இவர்க்கு இது செ யதால இனனது பயகருமெனறு ஆராயதலிலராயச செயதவுதவியாகிய ஈர மூடைமையை ஆாயினு,—நனமை கடலிற பெரிது—அதனனமை கடலினு ம பெரிதாம எ-று.

இவை மூனறுபாட்டானும முறையே காரணமினறிச் செய்ததூஉம், கால த்தினுற செயததூஉம, பயனமூககாராயச் செயததூஉம அளவிலவாதல கூற ப்பட்டது. (ங)

கo ச. தினைத்துணை நன்றி செயினும பனைத்துணையாக்
கொளவர் பயனறிவா வார். ச

இ-ள. தினைததுணை நனறி செயினும—தமகருத தினையளவிறருய உபகா ரத்தை ஒருவன செயதாலுயினும,—பனைததுணையாக கொளவர பயன தெ ரிவாா—அதனை அவவளவிறருகக் கருதாது பனையளவிறருகக் கருதுவா அக் கருதத்தின பயனறிவாா. எ-று.

தினை பனையெனபன சிறுமைபெருமைகடகுக காடடிவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனுவது அறனனங கருதுவாாக்கு வரும பயன. (ச)

கo ஞ. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயபபடடாா சாலபின வரைதது. ஞ

இ-ள. உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறுனவுதவி காரணத்தானு ம் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும முனசெயத உதவியள விறறன்று;—உதவி செயபபடடாா சாலபின வரைதது—அதனைச் செயவி ததகொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிறறு உதவியும் அவவளவு பெரிதாமென்பாா, சா ல்பின வரைத்தென்றார். இவையிரணடுபொட்டானும மூனறு மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவாாக்குச செய்தவுழிப பெரிதாமெனபது கூறப்பட்டது.

கoசு. மறவற்க மாசற்றூர கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட டுபபாயாரா நடபு. சு

இ-ள். துன்பத்துள துபபு ஆயா நட்புத துறவறக— துனபக்காலத்துத் தனக்குப் பறஙகுகோடாயினரது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறறூர் கேணமை மறவறக—அறிவொழுகஙகளிற குறறமறறூரது கேணமையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேணமை கேளாரதனமை. இமமைகருதிகூறுவா மறுமைகருதியும உடனகூறினர். (சு)

கoஎ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுவர் தஙகண்
விழுமஙு துடைததவா நடபு. எ

இ-ள். தஙகண விழுமம துடைததவா நடபு—தஙகணையதிய துனபததை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும உளளுவர்—எழுமையினையுடைய தமமெழுவகைப்பிறபபினும நினைபபர நல்லோர. எ-று.

எழுமையெனறது வினைபபயனமெடருமை எழுபிறபபினை, அது வளையாபதியுட்கணடது. எழுவகைபபிறபபு மேலெயுனாதததாம. விகாவுதோனறாத துடைத்தவரொனறூர. நினைத்தலாவது துனபந துடைததலான அவாமாடடுளளதாகிய அனபு பிறப்புதோறுந தொடாநது அனபுடையராதல. இவை யிரணடுபாட்டானும் நனறி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறபபடடது. (எ)

கoஅ. நன்றி மறபபது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறபபது நனறு. அ

இ-ள். நனறி மறபபது நனறு அனறு—ஒருவன முனசெயத நனமையை மறபபது ஒருவறகு அறனனறு, —நனறலலது அனறே மறபபது நனறு—அவன செயத தீமையைச செயதபொழுதே மறபபது அறன. எ-று.

இரணடும ஒருவனறசெயயபபடட வழி மறபபதும மறவாததும வகுதத க் கூறியவாறு. (அ)

கoசு. கொன்றன்ன வின்ஞ செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. சு

இ-ள கொனறு அனன இனஞ செயினும—தமகது முனஞெரு நன்மை செயதவர பிறகொனறாலொதத இனஞதவறறைச செயதாராயினும,—அவர செயத நனறு ஒனறு உளளக கெடும—அவையெலலாம அவர்செயத நனமை யொனறனையும நினைக இலலையாம. எ-று.

நினைத துனை பனைதது ணையாக கொளளபபடினும, அவவொனறுமே அவ றனையெலலாம கெடுத றுமைபதாம இதனை நனறலலது அனறே மறகு [illegible]. (சு)

கoஎ. [illegible]
[illegible] கoஎ

இ-ள். எஙஙன்றி கொனறாக்கும உய்வு உணடாம்—பெரியவறஙகளைச் சிதைத்தார்க்கும பாவத்தினீஙகும வாயிலுண்டாம்;—செய நனறி கொனற மை

கற்கு உயவு இலலே—ஒருவன செயத நனறியைச சிதைத்த மகனுக்கு அசீ தில்லே. எ-று.

பெரியவறஙகளேச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலேயறுத்தலும், மகளிராகருவினேச் சிதைததலும், பாரபபாதபபுதலும் முதலிய பாதகங்களேச செயதல்.* இதனுற செயநனறிகோறலின கொடுமை கூறபபட்டது. (கo)

கஉ ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல நணபெனனும மூனறுபகுதியினும் அறததினவழுவாது ஒபப நிறகு நிலேமை. இது, நனறிசெயதார மாடடு அநனறியினே நினேதததவழிச சிதையுமனறே அவவிடதது சிதையலாகாதெனறறகு, செயநனறியறிதலினபின வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப பெறின. க

இ-ள. தகுதி என ஒனறே நனறு—நடுவுநிலேமையெனற சொலலபபடும் ஓரறமுமே நனறு,—பகுதியான பாறபடடி ஒழுகபபெறின—பகை நொதுமல் நணபெனனும பகுதிநோறும தனமுறைமையை விடாதொழுகபபெறின.எ-று.

தகுதியுடையதனேத தகுதியெனறார. "ஊரானோ தேவகுலம" எனபது போலப பகுதியானெனபுழி ஆனுருபு நோறுமெனபதன பொருடடாய நினறது. பெறினெனபது அவவொழுகததருமைதோனற நினறது. இதனுல நடுவுநிலேமையதுகிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

ககஉ. செபப முடையவ ஞகஞ சிதைவினறி
யெசசதறறு கேமாப புடைதது. உ

இ-ள. செபபம் உடையவன ஆகஅம—நடுவுநிலேமையையுடையவனது செலவம—சிதைவு இனறி எசசதறறு ஏமாபபு உடைத்து—பிறாசெல்வமபோல அழிவினறி அவன வழியிலுளளாருகும வலியாதலேயுடைதது. எ-று.

விகாரதநாறறுக எசசவுமமையான இறகுநதுணேயும அவனறனக்கும் ஏமாபபுடைதெனபது பெறறும. அறததோடு வருதலின, அனனதாயிறறு, தானிறநதுழி எஞ்சுநிறபதாகலின, எசசமெனறார. (உ)

ககங. நனறே தரினு நடுவிகநதா மாகதததை
யன்றே யொழிய விடல. ங

இ-ள். நனறே தரினும—நீஙகனறி நணமையே பயநததாயினும,—நடுவு இகநது ஆம ஆக்கததை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுகிறறலேயொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆகததை அபபொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமைபின, நனறே தரினு மெனறார. இகதலானெனபது இக நதெனத திரிநதுகினறது. இவையிரணடுபாட்டானும முறையே நடுவுநிலேமை

---

* புறநானூறறு,— ஆனமுலே யறுதத வறனி லோகரு— மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத தோாகருங—குரவர்த தபபிய கொடுமை யோர்க்கும—வருவாய மருங்கிற கழுவாய முளவே—நிலமபுடை பெயரவ தாயினுமொருவன—செயதி கொனறூர்க் குயதி யிலலென—றறமபா டினறே யாயிழை கணவ.

யான் வரத செல்வம் நன்மை பயததலும், எணெச்செலவம் தீமை பயத்தலு ம் கூறபபட்டன. (கூ)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற காணப படும. ச

இ-ள். தக்கா தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு வுநிலைமையிலரெனனும விசேடம—அவரவா எசசத்தால காணபபடும—அவ ரவருடைய நனமகளது உணமையானும இனமையானும் அறியபபடும.எ-று.

தக்கார்கெச்சமுணடாதலும தகவிலராகநிலலையாதலும ஒருதலையாகலின், இருதிறததாரையும அறிதறகு அவை குறியாயின. இதனால தகவாரையுந தக விலாரையும் அறியுமாறு கூறபபட்டது. (ச)

ககஞ. கேடும பெருகலமூ மிலலலல நெஞசதது க்
கோடாமை சானறோர்க கணி. ஞ

இ-ள. கேடும் பெருகலமும் இல அலல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற பெருக்கமும் யாவாகரும முனனே அமைநது கிடநதன, —— நெஞசதது க கோடாமைசானறோகரு அணி—அவவாறையநிநது அவை காரணமாக ம னதினகட்கோடாமையே அறிவானமைநதாகரு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக கோடிதலாவது அவவ இபபொழுது வருவனவாகக கருதிக கேடுவாராமையைக்குறிதது பெருக்கம வருதலிலகருதிதும் ஒருத லைக்கணிறறல. அவறறிறகுக காரண பழவினையே கோடிதலனறென உண மையுணாநது நடுவுநிறறல சாலபினையழருசெயதலின, சானறோரகணியெ னரூா. (ஞ)

ககசு. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞச
நடுவொரீஇ யலல செயின. சு

இ-ள. தனநெஞசம நடுவு ஒரீஇ அலல செயின— ஒருவன தனனெஞ்சம நடுவுநிறறலியொழிநது நடுவலலவறறைச செயய நினைக்குமாயின்,—— யான கெடுவல எனபது அறிக— அநநினைவை யான கெடக்கடவெனெனறுணரும உறபாதமாக அறிக. எ-று.

நினைதலும செயதலோடொகுமாகலின, செயினெனரூா. (சு)

ககள. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிகடட டங்கியான முழவு. எ

இ-ள. நடுவாக நனறிகண் தஙகியான தாழவு— நடுவாகநினறு அறதநி ன்கணனே தஙகினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம—வறு மையெனறு கருதாா உயாநதோா. எ-று.

கெடுவெனபது முதனிலதொழிறபெயா. செலவமெனறுகொளளுவென பது குறிபபெசசம. இவைமூனறுபாடடானும, முறையே கேடும பெருககமு ம் கோடிதலான வாராவெனபதூஉம, கோடிதல கேட்டிறகேதுவாமெனப தூஉம, கோடாதவனமுழவு கேடனறெனபதூஉம், கூறபபட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீதாகருங் கோல்போ லமைந்தொருபாற
கோடாமை சானறோக கணி. அ

இ-ள். சமன் செயது சீர்தூக்கும் கோல்போல — முனனே தான் சமனு கின்றறு பின தனகண வைதத பாரத்தை வாயபுகருதுலாம்போல— அ மைசது ஒருபால கோடாமை சானறோக்கு அணி— இலக்கணங்களானமை நது ஒருபக்கதது கோடாமை சானறோக்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமனசெயதலும சீர்தூக்கலும பொருட்கனனும, பொருளடையாகிய அமைதலும ஒருபாறகோடாமையும உவமைகக்கணனும, கூடடி,சானறோசீர்தூக்கலாவது தொடைவிடைகளாறகேடடவறறை ஊழான உளளவாறுணர்தலாகவும, ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுளளவாறறை மறையாது பகை நொதுமல நடபெனனும மூன்றறிதறதாகக்கும ஒப்பக்கூறு தலாகவும, உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல இருவழியும ஏறப்னகொள்க.

ககக. சொறகோட்ட மிலலது செப்ப மொருதலையா
வடகோட்ட மினமை பெறின. கூ

இ-ள். செப்பம சொறகோட்டம இலலது — நடுவுநிலைமையாவது சொல லினகடகோடிதலிலலாததாம, — உடகோடடம இனமை ஒருதலையாப பெறின— அஃதனனதாவது மனதினகடகோடடமினமையைத திணணிதாகப பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொலலுஞ்சொல. காரணம்பறறி ஒருபாறகோ டாத மனதிதோடு கூடிமாயின, அறஙகிடநதவாறு சொலலுதல நடுவுநிலைமை யாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவவாறுசொலலுதல நடுவுநிலைமை யனறெனபது பெறப்படடது. (கூ)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்கரு வாணிகம பேணிப்
பிறவுந தமபோற செயின. க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுநதமபொரு ளபோலப் பேணிச் செயயின், —வாணிகம செயவாக்ரு வாணிகம— வாணி கஞ்செயவாக்கு நனமுய வாணிகமாம. எ-று.

பிறவுந்தமபோறசெயதலாவது கொளவது மிகையுங கொடபபதுருறையுமா காமல ஒபபநாடிச செயதல. இபபாட்டுமூனறனுள, முனனேயவிரணடிம அ வையததாரை நோகினை, ஏனையது வாணிகரைநோகிறறு, அவவிருநிறததா ககும இவவறம வேறுகசிறநதமையின. (க0)

கங ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய, மொழி, மனங்கள தீநெறிகடசெலலாது அடங்கு தலுடையனுதல. அஃது ஏதிலாகுறறமபோறறனகுறறமூங்காணும நடுவுநிலை மையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின வைகபபடடது.

கஉக. அடகக மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள், அடக்கம் அமரருள் உயக்கும— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின றேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர இருள உயத்துவிடும — அடங காமையாகியபாவம தங்குதற்கரிய இருளினகடசெலுததும். எ-று.

இருளென்பது ஓரரகவிசேடம். "எலலாம பொருளிறபிறதுவிடிம" என் றுறபோல உயதறுவிடிமென்பது ஒருசொல்லாய தினறது. (சு)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடகதறதை யாகக
மதளினூங கிலலை யுயிராககு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின ஊஙகு ஆக்கம இலலை — உயிர்கட்கு அடக்கத் தின்மிகக செலவமில்லை,— அடகதறதை பொருளாக காகக — ஆகலான அவவடகதறதை உறுதிபபொருளாகககொணடு அழியாமறகாக. எ-று.

உயிரெனபது சாதியொருமை. அஃது ராண்டி மகளுயிரமேனினறது, அறி நதடஙகிப் பயனகொளவது அதறவேயாகலின. (உ)

கஉங. செறிவுமிந்து சீமை பயககு மறிவுறிங்
தாறறி னடஙகப பெறின். ங

இ-ள. அறிவு அறிநது ஆறறின அடஙகப பெறின— அடஙகுதலே நமக்கு அறிவாவதெனறறிநது நெறியாரனே ஒருவன அடஙகபபெறின, — செறிவு அ றிநது சீமை பயகுமம— அவவடகதம நலலோராறனறியபபட்டி அவனுககு விழுபபதறதைக கொடுகுமம. எ-று.

இலவாழவானுககு அடஙகுநெறியாவது மெயமமுதன மூனறும தனவயத தவாதல. (ங)

கஉச. நிலையிற றிரியா தடஙகியான் றேறற
மலையினு மாணப பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின திரியாது அடஙகியான தோறறம— இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது தினறு அடஙகினவனது உயாசசி— மலையினும மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும மிகபபெரிது. எ-று.

திரியாதடஙகுதல பொறிகளாற புலனகளே துகராகினறே அடஙகுதல. மலை ஆகுபெயர. (ச)

கஉஞ. எலலாககு நனறும பணித லவருள்ளுஞ
செலவாககே செலவந தகைதது. ஞ

இ-ள. பணிதல எலலாககும நனறும — பெருமிதமினறியடஙகுதல் எல் லாககும ஒபப நனறேயெனினும,— அவருளளும செலவாக்கே செலவநத கைதது— அவவெலலாருளளுஞ செலவமுடையாராககே வேறெஞசெலவமா ஞ்சிறபபினேயுடைத்து. எ-று.

பெருமிதநதினைச செயயுஙகலியுங குடிபபிறபபுமுடையார அஃதினறி அ வைதம்மானேயடஙகியவழி அவவடகஙகு சிறநதகாடடாதாகலின, செலவா க்கே செலவநதகைதெனறார. செலவததகைத்தெனபது மெலிநதுநினறது. பொதுவெனபாராயுமுடமபட்டிச சிறபபாதல கூறியவாறு. இவையெதுபா ட்டானும பொதுவகையான அடக்கதது சிறபபுக கூறபபட்டது. (ஞ)

கஉசு. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடகக லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. சு

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள ஐநது அடக்கல ஆற்றின — ஆமைபோல ஒருவன ஒருபிறபபினகண ஐம்பொறிகளையுமடகுகவல்லனுயின,— எழுமையு

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுகசு எழுபிறபபினகண்ணும அர ணுதலியுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐநதுறுபபினேயும இடாபுகுதாமல அடகசுமாறுபோல இவனும ஐ மபொறிகளேயும பாவமபுகுதாமலடகசவேண்டுமெனபா, ஆமைபோலெனறா. ஒருமைக்கடசெயதவிணேயினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனுனறிக. இதனுல மெயயடகசுகூறபபட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாபபா சொல்லிழுக்குப படடி. எ

இ-ள். யா காவாராயினும நா காகக—தமமாறகாகப்படிவனவெல்லாவற றையுங காகசமாட்டாராயினும நாவொனறனேயுங்காக்க,—காவாகசால சொ லலிழுகசுப்பட்டசெ சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறதனிகட் பட்டித தாமே துனபுறுவா. எ று.

யாவென்பது அஃறிணேபபனமைவினுபபெயா. அஃது ஈணடி எஞசாமையு ணரநினறது முறறுமமை விகாரததாறறுகசது. சொறகுறறம சொலலினக ட்டோனறுஙகுறறம. அலலாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபப ரொனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்ருலுங் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்ருகா தாகி விடிம. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒனருனும உணடாயின—தீயவாகிய சொ ற்களின்பொருளகளாற பிறாகசுவருதலனபமொனருயினும ஒருவனபகக ஐ ண்டாவதாயின,— நனறு ஆகாதாகிவிடிம—அவனுகசுப பிறவறஙகளாலுண் டான நன்மை தீதாயவிடிம. எ-று.

தீயசொலலாவன தீஙகுபயக்கும பொய, குறளே, கடிஞசொலலென்பன. ஒ ருவன நல்லவாகசசொலலுஞசொறகளினகணணே ஒனருயினுந்தீசசொறபடி ம் பொருளினது பயன பிறாகசுண்டாவதாயினெனறாபபாருமூளா. (அ)

கஉசு. தீயினுற் சுடடபு ணுள்ளாறு மாருதே
நாவினுற் சுடட வடி. கூ

இ-ள். தீயினுல சுட்ட புண உள ஆறும — ஒருவனேயொருவன நீயினுற சுட்டபுண் மெயக்கட்கிடபபினும் மனததினகண அபபொழுதேயாறுமா, — நாவினுல சுடடவடி ஆறாது— அவவாறனறி வெவவுளாயுடையநாவினுற சுட் டவடி அதனகணணும எஞஞானறுமாறாது. எ-று.

ஆறிபபோதலால் தீயினுறசுட்டதனேப புண்ணெனறும், ஆறாதுகிடத்தலால் நாவினுறசுட்டதனே வடுவென்றுகூறினுர். தீயும் வெவவுளாயுஞ சுடுதறறெ ழுலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாறறீயினும வெவவுளாகொடிதென்பது போதரலின, இது குறிபபானவாத வேறறுமையலஙகாரம. இவைமூனறுபா ட்டானும மொழியடக்கஙகூறபபட்டது. (கூ)

கசுஎ. கதங்காத்துக் கற்றடஙக லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. கஅ

இ-ள. கதம் காதலுக் கறறு அடங்கல ஆறறுவான செவவி— மனததினைக ண் வெருளிதோனறுமறறகாதது கல வியுடையனு யடங்குதலே வலலவனது செவவியை—அறம பாக்கும ஆறறின அழைதது—அறகடவுள் பாராகிற கும அவனேயடையும நெறியினகட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல மனம புறதது பரவாது அறதினகணணே நிறறல. செவவி தனகுறைகூறுதறகேறற மன மொழி முகங்கள இனியனுங் காலம. இபபெ றறியாரே அறற தானே சென்றடையுமெனபதாம. இதனால மனவடகக கூறபபட்டது. (கo)

கச ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தந்தம வருணததிறகும நிலைகருமோதபபட்ட ஒழுககததினே யுடையராதல. இது, மெயமமுதலிய அடங்கினாகக்கலலது முடியாதாகலின, அடக்கமுடைமையினபின வைகபபட்டது.

கஙக. ஒழுகக விழுபபந் தரலா னெழுகக
முயிரினு மோமபப படும. க

இ-ள. ஒழுகக விழுபப தரலான—ஒழுகக எலலாக்குஞ் சிறபபினைத் தருதலான,—ஒழுகக உயிரினும ஓமபபபடும—அவவொழுகக உயிரினும் பாதுகாகபபடும. எ-று.

உயாந்தாகும இழிந்தாகும ஒப விழுபபந்தருதலின, பொதுபபடக் கூறினார. சூடடி வருவிகபபட்டது. அதனால அஙனம விழுபபந்தருவதாய அது ஒழுக்கமெனபது பெறும். உயிர எலலாபபொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுபப தாராமையின, உயிரினுமோமபபபடுமெனறார. (க)

கஙஉ. பரிந்தோமபிக் காகக வொழுககங் தெரிந்தோமபித்
தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுகக ஓமபிப பரிந்து காகக— ஒழுககததினே ஒனறினும அழிவு படாமறபேணி வருதியுங்காகக,—தெரிந்து ஓமபித் தேரினும துணை அஃதே —அறஙகளபலவறறையுமாராயந்து இவறறுள இருமைக்குந்துணையாவது யாதெனறு மனததையொருகணித தோந்தாலும துணையாயமுடிவது அவவொழுக்கமேயாகலான. எ-று.

பரிந்துமெனறுமமை விகாரததாறறொக்கது. இவையிரணடுபாடடானும் ஒழுககதது சிறபபுக கூறபபட்டது (உ)

கஙங. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய விடும. ங

இ-ள. ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குந் ததந்தம்வருணததிறகேற்ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம,—இழுககம் இழிந்த பிறபபாய விடும்— அவவொழுககததிறறவறறல அவவருணததிற் முழுந்த வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறந்த வருணத்துள் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தராவராகலின குடிமையாமெனறும், உயாந்த வருணத்துப் பிறந்தாரா

யினும் ஒழுக்கதநிற்றலைறத் தாழாத வருணத்தராவராகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமென்றது கூறினார் உளவழிபடுங் குணதநினும் இல்வழிப்படுங் குறைம பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவவிரண்டு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனகவோதப்பட்டன. (கூ)

கஙஉச. மறப்பினு மோத்தநக் கொள்ளாருமு பார்ப்பான்
பிறப்பொழுகுகங் குனறக கெடுமு. ச

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகுமு—கறற வேதத்தினை மறந்தானுயி னும் அவ்வருணங்கெடாமையிற் பினனும் அஃதோதிக்கொளலாமு, — பார் பபான பிறப்பு ஒழுக்கம் குனறக கெடுமு—அந்தணனது உயாந்தவருணம த னனெழுக்கங் குனறக கெடுமு. எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனுமாகலின், மறக்கலாகாதெனனுங் கருத்தான, மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்தநகு மொழிந்ததமையின், இஃது ஏனை யவருணங்கடருங் கொளளப்படுமு. (ச)

கஙஊ. அழுக்கா றுடையான்க ணகமபோல் றில்லை
யொழுக மிலானக வுயாவு. ரு

இ ள. அழுக்காறு உடையானகண ஆகம போனறு—அழுக்காறுடையா னமாட்டு ஆகமிலலாதாறபோல—ஒழுக்கம இலானகண உயாவு இலலை— ஒழுகமிலலாதவனமாட்டுமு உயாச்சி யிலலை. எ-று.

உவமையான ஒழுகமிலலாதவன சுறறதநிறகுமு உயாசியிலலையெனபது பெறறுமு, எனனை? "கொடுபபதழுகுகறுபான சுறற"மும் நலகூாதலின. உய ாவு உயாகுலமாதல. (ரு)

கஙஎசு. ஒழுகுகதநி னெல்கா ருரவோ ரிழுகுகத்தி
னேதம படுபாக கநிநது. சு

இ-ள. ஒழுக்கதநின ஒலகா உரவோர— செயதறகருமைநோகின ஒழுக்க தநிற சுருங்கா மனவலியுடையார, —இழுகுகதநின ஏதம படுபரக்கு அறி நது — அவவிழுகுகதநால தமகினிழிகுலமாகிய குறறமுணடாமாறறை அறி நது. எ-று.

ஒழுகுகதநிறசுருக்கம அதனேயுடையாமேலேறறபபடட்டது. கொண்ட விர தம் விடாமைபறறி, உரவோனெனறார். (சு)

கஙஎள. ஒழுகுகத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ னெயதாப பழி. எ

இ-ள். ஒழுகுகதநின மேனமை எயதுவர—எலலாரும ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெய்துவர, —இழுக்கத்தின எயதாப பழி எயதுவ—அதனினி ன்றிழுக்குதலானே தாம எயதுதறகுரிதாதலலாத பழியையெயதுவர. எ-று.

பகைபறறி அடாப்பழி கூறியவழி அதனேயும இழுகுகமபறறி உலகம அடி க்குமெனறு கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி யெயதுவரென்றார். இவைஞயந் து பாட்டானும ஒழுகுகம் உள்வழிபபடின குணமும இல்வழிபபடின் குற்றமு ங கூறபபட்டன. (எ)

சு

கஙூ.அ. நன்றிகரு வித்தாரு நலலொழுககங் தீயொழுகக
மென்று மிடும்பை தரும். அ

இ-ள. நலலொழுக்கம நனறிகரு வித்தாகும—ஒருவனுக்கு நலலவொழுகக ம் அறதறிறகுக காரணமாய இருமையினும இனபம பயகரும,—தீயொழுக கம் எனறும இடுமபை தரும்— தீயவொழுகக பாவதறிறகுக காரணமாய இருமையினுங் துனபம பயக்கும. எ-று.

நனறிகரு வித்தாருமெனறதனால தீயொழுகக பாவதறிறகுக காரணமாத லும், இடுமபைதருமெனறதனால நலலொழுகக இனபருதருதலும பெறரு ம், ஒனறு நினறே ஏனையதை முடிகருமாகலின. இதனால பினவினவு கூற பபட்டது. (அ)

கஙூ. ஒழுகக முடையவராக கொலலாவே தீய
வழுககியும வாயாற சொலல. கூ

இ-ள். வழுககியும தீய வாயால சொலல—மறறதுங தீயசொறகளேத தம வாயாற சொலலுஙதொழிலகள— ஒழுககமுடையவராகு ஒலலா—ஒழுககமு டையவராகு முடியா. எ-று.

தீய சொறகளாவன பிறாகருத தீஙரு பயகரும பொயமுதலியனவும் வ ருணதறிறகு உரியவலலனவுமாம. அவறறது பனமையாற சொலலுதறருழி ல் பலவாயின. சொல சாதியொருமை. சொலலெனவே அமைஙதிருகக வா யாலென வேண்டாது கூறினா, நலல சொறகள பயினறதெனத தாம வே ணடியதனசிறபபு முடிததறகு. இதனை வடநூலார் தாறபரியமெனப. (கூ)

கசo. உலகததோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங
கலலா ரறிவிலா தார. கo

இ-ள. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல கலலா— உலகத்தோடு பொருநதவொ ழுகுதலிக கலலாதார,—பல கறறும அறிவிலாதார—பலநூலகளேயுங கறரு ராயினும, அறிவிலாதார. எ-று.

உலகததோடு பொருநதவொழுகுதலாவது உயாநதோர பலரும ஒழுகியவா ற்றை ஒழுகுதல. அறநூலசொலலியவறறுள ளிகாலத்திறகு ஏலாதனவொ ழிநது சொலலாதனவறறுள ஏறபன கொணடு வருதலான அவையுமடங்க உலகததோடொட்டவெனறும, கலவிகருப பயன அறிவும அறிவிறகுப பய ன ஒழுகமுமாகலின அவவொழுகுதலிக கலலாதார பலகறறுமறிவிலாதா ரெனறுங கூறினா. ஒழுகுதலிக கறறலாவது அடிபபடுதல. இவை யிரணடு பாட்டானும் சொலலானுஞ் செயலானும வருமொழுகஙகளெலலாம ஒருவா ற்றை முருகுத்துக கூறபபட்டன. (கo)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கததாற பிறனுடையவிலலாளே விரும்பாமை. இஃ து, ஒழுக்க முடையார மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுகமுடைமையின்பி ன் வைக்கபபட்டது.

கசஉ. பிறன்பொருளாட பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள கண்டாக ணில. க

இ-ள. பிறன பொருளாட பெட்டு ஒழுகும பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாக*தனமையையுடையாளிக காதலிததொழுகுகின்ற அறியாமை—ஞாலதது அறம பொருள கண்டாராகண இல — ஞாலதினகண அறனூலையும பொருணூலையும ஆராயநதறிநதாமாடடிலலே. எ-று.

பிறனபொருள பிறனுடைமை. அறம பொருளெனபன ஆருபெயா. செவ் வெணணினெருகை தொகருகினறது. இனபமொனறையே நோகரும இன ப நூலுடையா இதறபெயரூகததையும பரகியமெனறு* கூறுவராகலின, அறம பொருள கணடாராகணிலலெனரூ, எனவே, அபபேதைமையுடையார்மாடடு அறமும பொருளும இலலேயெனபது பெறபபடடது. (க)

கசஉ. அறனகடை நின்றூரு ளெலலாம பிறனகடை
நினரூறிற பேதையா ரில. உ

இ-ள. அறனகடை நினரூருள எலலாம—காமஙு காரணமாகப பாவதினகண நினரூலெலலாருளளும— பிறனகடை நினரூறின பேதையா இல—பிறனிலலாளிக காதலிதது அவன வாயிறகடசெனறு நினரூபோலப பேதையாரிலலே. எ-று.

அறததினீகபபடடமையின, அறன கடையெனரூ. அறனகடை நினற பெணவழிச செலவாரும வகாவினமகளிரோடும இழிகுலமகளிரோடுஙகூடி இனபநுகாவாரும போல அறமும பொருளும இழதறலேயனறிப பிறனகடை நினரூ அசசததால நாஙு கருதியவினபமும இழகினரூராகலின, பேதையாயாரிலலெனரூ, எனவே, இனபமுமிலலேயெனபது பெறபபடடது. (உ)

கசஊ. வினிநதாரின வேறலலா மனற தெளிநதாரிற
நீமை புரிநதொழுகு வார. ஊ

இ-ள. மனற தெளிநதாா இல நீமை புரிநது ஒழுதுவா—தமமை ஐயுறுதாரிலலாளகணணே பாவஞுசெயதலே விருமபியொழுகுவா,—வினிநதாரின வேறு அலலா—உயிருடையரோனும, இறநதாரோயாவா. எ-று.

அறம பொருளினபஙகளாகிய பயன உயிரெயதாமையின, வினிநதாரின வேறல்லரொனறும, அவா நீமை புரிநதொழுகுவது இலலுடையவரது தெளிவு பறறியாகலின தெளிநதாரிலலெனறு கூறினா. (ஊ)

கசஎ. எனைததுணைய ராயினு மென்னுங தினைததுணையுங
தேரான பிறனில புகல. எ

இ-ள. எனைததுணையராயினும எனனும—எததுணைபபெருமையுடையராயினும ஒருவாகது யாதாய முடியும—தினைததுணையும தேரான பிறன இல புகல—காமமயககததால தினையளவு தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இலலினகடபுகுதல! எ-று.

இநதிரனபோல எலலாப்பெருமையு மிழநது சிறுமையெயதல நோகி,ஏனஞமெனரூ. "எனனீ றறியாதீர் போல விவைகூறி—னினனீர வலல நெடுந

* பரகியம—பிறறகுரியது.

தகாய" எனபுழிபபோல உயாதறகட பனமை யொருமை மயஙகிறறு.தே ரான பிறனெனபதனொத தமமை ஐயுறுத பிறனெனறுகாபபாருமூளா. (சு)

கசஎடு. எளிதென விலலிறபபா னெயதுமெஞ ஞானறும
விளியாது நிறகும பழி. கூ

இ-ள். எளிது என இல இறபபான—எயதுதலெளிதெனறு கருதிப் பினவி ளைவு கருதாது பிறனிலலினகணிறபபான—விளியாது எஞஞானறும நிறகும பழி எயதும—மாயதலினறி எஞஞானறும நிலைநிறகுங குடிபபழியினெ யதும். எ-று.

இலலினகணிறததல இலலாளகண நெறிகடாது சேறல. (கூ)

கசஎசு. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறபபான கண். சூ

இ-ள். இல் இறபபானகண—பிறனிலலாளகண நெறிகடாது செல்வானிட த்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும மிகவாவாம—பகையும பா வமும அச்சமுங குடிபபழியுமென்னும இநநானகு குறறமும ஒருகாலும நீங காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறும. இவையாறுபாட்டானும பிறனிலவி ழைவானகட குறறங கூறபபடடது. (சூ)

கசஎள. அறனியலா னிலவாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழவான எனபான—அறனுகிய இயலபோடுகூ டி இலவாழவானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை ந யவாதவன—பிறனுககுரிமை பூணடி அவனுடைய இயலபினகணணே நிறபா ளது பெணடனமையை விருமபாதவன். எ-று.

ஆனுருபு ஈணடடனிகழ்சசிககண வநதது. இலலறஞ செயவானெனபபடு வான அவனெயெனபதாம. (எ)

கசஎஅ. பிறனமனை நோகாத பேராணமை சானறோக
கறஞென்றே வானற வொழுகு. அ

இ-ள. பிறன மனை நோகாத போ ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொ ள்ளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோகு அறன ஒனறே ஆனற ஒழு கு—சாலபுடையாராகு அறறுமாம, நிரமபியவொழுகுமாம. எ-று.

பூறபபாகைளை அடககும ஆணமையுடையாராகும உடபகையாகிய காம ம் அடககுநறருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையெ னறார. ஒனறேயெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுக கமும இதனைச செயயாமையே பயகதுமெனபதாம. (அ)

கசஎக. நலகுரியார் யாரெனி னுமநீர வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள. நாம நீர வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து —நலககு உரியார யாரா எனின—எலலாநனமைகளும எயதறகுரியாராயா

வரினின், —பிறரகு உரியாள தோள தோயாதார், —பிறனெருவனுக்கு உரி மையாகியாளுடைய தோளைச சேராதார். எ-று.

அகலம, ஆழம, பொருளுடைமை முதலியவற்றுல அளவிடப்படாமையின, நாம நீரொளுர. நலதகிறகெனபது நலகெனைக குறைநது நினறது. உரிசசொ ல்லீது திரிநது நினறது. இருமைபிறபும நனமைபெயதுவரெனபதாம. (கூ)

கஞ்0. அறன்வரையா னலல செயினுமம பிறனவரையாள
பெணமை நயவாமம் நனறு கo

இ-ள. அறன வரையான அலல செயினும—ஒருவன அறதைதத தனககு ரிததாகச செயயாது பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—பிறனவராயாள பெ ணமை நயவாமை நனறு—அவனுக்குப பிறனெலலைகளணிறபாளது பெணமை யை விருமபாமையுணடாயின, அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேறபடடுத தோனறுமெனபதாம. இவைதானரு பாடடானு ம பிறனில விழையாதானகட குணஙு கூறபபடடது. (கo)

கஞ்ஞ ம அதி. — பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபறறியாதல மடமைபாலுதல ஒருவன தமககு மி கைசெயதவழித தாமும அதனை அவனகட செயயாது பொறுததலியுடையரா தல. நெறியினீஙகிய செயதாரையும பொறுக்கவேணடுமெனறறரு, இது பிற னிலவிழையாமையினபின வைகபபடடது.

கஞ்க. அகழவாரைத தாஙகு நிலமபோலத தம்மை
யிகழ்வாரப பொறுததல தலை. க

இ-ள. அகழவாரைத தாஙகும நிலமபோல— தனனையகழவாரை வீழாமற றுஙகுநிலமபோல— தமமை இகழவாரப பொறுததல தலை— தமமை அவ மதிபபாரைப பொறுததல தலையாயவறம். எ-று.

இகழதல மிகையாயின செயதலும, சொலலுதலும. (க)

கஞ்உ. பொறுதத லிறபபினை யெனறு மதனை
மறதத லதனினு நனறு. உ

இ-ள. எனறும இறபபினைப பொறுததல—பொறை நனருகலால, தாமொ றுத்தறகு இயனற காலதனும பிறர செயத மிகையைப பொறுகக,— அத னை மறததல அதனினும நனறு— அதனை உடகொளளாது அபபொழுதே ம றுததல பெறின, அபபொறையினும நனறு. எ-று.

மிகையெனறது மேறசொல்லிய இரணடனையும. பொறுகதறகாலும உட கொளளபபடுதலின, மறததலை அதனினுநனரெனறார. (உ)

கஞ்ங. இனமையு ளின்மை விருந்தொரால் வனமையுள
வனமை மடவார்ப பொறை. ங

இ-ள. இன்மையுள இனமை விருநது ஓரால — ஒருவனுககு வறுமையுள வைதது வறுமையாவது விருநதினனையேற்றுக்கொளளாது நீககுதல,— வ னமையுள வனமை மடவாரப பொறை—அதுபோல வனமையுளவைதது வன மையாவது அறிவினமையான மிகைசெயதாரைப பொறுததல. எ-று.

இஃதெடுத்தகாட்டுவமை. அறனலலாத விருந்தொராஞ் பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாரபொறையும மெனமையாகாதே வனமையாமெ னபது கருதது. (சு)

கநிச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற பொறையுடைமை போறறி யொழுகப படும. ச

இ-ள. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின — ஒருவன சாலபுடைமை தனகணினறு நீஙகாமை வேண்டுவனாயின,— பொறையுடைமை போறறி ஒ ழுகபபடும—அவனுற பொறையுடைமையைத தனகண அழியாமறகாததொழு கபபடும. எ-று.

பொறையுடையாறகலலது சாலபிலலையெனபதாயிறறு. இவைகானகுபாட டானும பொறையுடைமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (ச)

கநிருி. ஒறுததாரை யொனறுக வையாரே வைபபா பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது.நி

இ-ள. ஒறுததாரை ஒனறுக வையார— பிறன தமககுத தீஙகுசெயதவழி ப பொறுது அவனேயொறுததாரை அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனதது ககொளளார,— பொறுததாரைப பொனபோல பொதிநது வைபபா— அத னேப பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது கொளவா. எ-று.

ஒறுததவர தாமும அததீஙகு செயதவனெடொதலினை, ஒனறுகவையா ரொனறா. பொதிநதுவைததல சாலபுடைமைபறறி இடைவிடாது நினைதல.

கநிசு. ஒறுததாரக கொருநாளை யினபம பொறுததாரகுப பொனறுந துணையும புகழ. சு

இ-ள. ஒறுததாரகு ஒருநாளை இனபம— தமககுத தீஙகு செயதவனேயொ றுததாரகு உணடாவது அவவொருநாளையினபமே, — பொறுததாரகுப பொனறுநதுணையும புகழ— அதனேப பொறுததாரகு உலகமழியுமளவும பு கழுணடாம. எ-று.

ஒருநாளையினபம அநகாலொனறினும கருதியறு முடிததறேமெனத தருகதி யிருககும பொயயினபம. ஆகாரமாகிய உலகம பொனறப புகழும பொன றுமாகலின, ஏறபுடையுலகெனறுஞசொல வருவிததுரைகபபடடது. (சு)

கநிஎ. நிறனலல நறபிறா செயயினு நோநொந நறனலல செயயாமை நனறு. எ

இ-ள. நிறன அலல நற பிறா செயயினும— செயயததகாத கொடியவற றைத தனகடறிறா செயதாராயினும,—நோ நொநது அறன அலல செயயா மை நனறு— அவாககு அதனால வருநதுனபதறகு நொநது தான அறன லலாத செயலகளேச செயயாதிருதல ஒருவனுககு நனறு. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை. துனபதறகு நோதலாவது "உமமை — யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொல" * எனறுபரிதல. (எ)

* நாலடியார், நறவு,—தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற— றெம்மை யிகழந்த வினைபபயநதா —லும்மை—யெரிவாய நிரயதது வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதூஉ சானரோ கடன.

கடுஅ. மிகுதியான் மிகவவை செயதாாைத தாந்தங்
தகுதியான் வெனறு விடல. அ

இ-ள. மிகுதியான மிகவவை செயதாரை — மனசசெருகாறறங்கடடிய வறறைச செயதாரை— தாம தநதகுதியான வெனறுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வெனறுவிடுக. எ-று.

தாமும அவாகடடியவறறைச செயது தோலாது பொறையான அவரின மேமபடடி வெலகவென்பதாம. இவைநானகுபாடடாலும பிறாசெயதன பொறுததல சொலலபபடடது. (அ)

கடுகூ. தூறநதாரிற றூயமை யுடைய ரிறநதாவா
யினனுசசொ னறுறிற பவர. கூ

இ-ள. தூறநதாரின தூயமை உடையா— இலவாழகைகளினறேயும தூறந்தாரபோலத தூயமையுடையா — இறநதாவாய இனனுசசொல நோற கிறபவா—நெறியைகடநதாவாயினனுதசொலலீப பொறுபபவர. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேணடாது கூறினா, தீயசொறகள பயினறதனைத தாம வேணடிடதனிழிபு முடிததறகு. (கூ)

ககூ0. உணணுது நோறபா பெரியா பிறாசொலலு
மினனுசசொ னறுபாரிற பின. க0

இ-ள. உண்ணுது நோறபா பெரியா—விரதஙகளான ஊணறுதவிாகது உற்ற நோயைப பொறுபபா எலலாரினும பெரியா,—பிறா சொலலும இனனுசசொல் நோறபாரிற பின—அவா பெரியராவது தமமைப பிறா சொலலு ம இனனுதசொலலீப பொறுபபாரிறபின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதா. நோலாமைகடேதவாகிய இருவகைபபறறும நினறே நோறறலின், இனனுசசொனறுபாரிறபினனெனறா. இவையிரணடுபாடடா னும பிறா மிகைகசசொலலியன பொறுததல கூறபபடடது. (க0)

களம அதி.— அழுக்காருமை.

இதனுள அழுகாறெனபது ஒருசொல. அதறகுப பொருள மேலேயு ாைதாம. அசசொற பினனழுகாறறைச செயயாமையெனனும பொருளப ட எதிாமறையாகாறமும மகரவைகாரவிகுதியும பெறறு அழுகாருமையென நினறது. இபபொருமையும பொறைககு மறுதலையாகலின, இதனை வில கறுதறகு இது பொறையுடைமையினபின வைகபபடடது.

ககூக. ஒழுகாறுக கொளக வொருவனறன னெஞசத்
தழுகாா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன தனனெஞசதது அழுகாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் தனனெஞ்சதினகண அழுகாறெனனுங குறறமிலலாத இயலபினை— ஒழுக் காறுக் கொளக—தனககோதிய ஒழுகநெறியாக கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததனமையும நன்மையத்தலின், ஒழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம. (க)

ககூஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையா மாடடு
மழுகாறறி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாமாடடும அழுகாறறின அனமை பெறின—யாவாமாடடும அழுகாறறினினறு ஈஙகுதலே ஒருவன பெறுமாயின,— விழுபபேறறின அஃதி ஒபபது இலலை — மறறவனபெறுஞசீரியபேறுகளுள அபபேறறினேயொப பதிலலை. எ-று.

அழுகாறு பகைவாமாடடும ஒழிதறபாறறெனபார, யாமாட்டுமெனறார. அனமை வேறறுதல. இவைபிரணடுபாடடானும அழுகாறினமையது குண ஈ கூறபபடடது. (உ)

ககூங. அறனுகாம வேண்டாதா னெனபான பிறனுகாம
பேணு தழுகாறபா பான. ங

இ-ள. அறன ஆகாம வேணடாதானான எனபான—மறுமைகருடி இமமைக் கும அறமுஞ செலவமுமாகிய உறபபுக்களேத தனகு வேணடாதானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன ஆகாம பேணுது அழுகாறுபபான—பிறன செ ல்வஙகணட வழி அதறகு உவவாது அழுகாறறைச செயவான. எ-று.

அழுக்காறுதலெனினும, அழுகாறெனினுமொகும. அழுகாறு செய்யி ன் தனகேயேதமாமெனபதாம. (ங)

ககூச. அழுகாறறி னலலவை செயயா ரிழுகாறறி
னேதம படுபாக கறிந்து. ச

இ-ள. அழுகாறறின அலலவை செயயார— அழுகாறு ஏதுவாக அறனல் லவறறைச செயயார அறிவுடையார — இழுகாறறின ஏதம படுபாக்கு அ றிந்து—அதறகெறியால தமககிருமையினுங ஙனபம வருதலேயறிந்து. எ-று.

அறனலலவையாவன செலவம கலவி முதலியனவுடையாகடவஙகுனிேத் தலும, சொலலுதலும, செயதலுமாம. (ச)

ககூரு. அழுககா றுடையாாக கதுசாலு மொன்னா
வழுககியுங கேடன் பது. ரு

இ-ள. ஒனனா வழுககியும கேடி ஙனபது—அழுகாறு பகைவனையொழி ந்துங கேடி பயபபதொனறுகலின, —அழுகாறு உடையாாகது அது சாலு ம—அவவழுகாறுடையாாகுப பகைவா வேணடா, கேடிபயததறகு அது தானேயமையும. எ-று.

அதுவேயெனனும பிரிநிலேயேகாரம் விகாரதாறறொகைது. (ரு)

ககூசு. கொடிபப தழுகாறுபபான் சுறற மூடிபபதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக கெடிம. சு

இ-ள. கொடிபபது அழுக்காறுபபான சுறறம—ஒருவன பிறர்க்குக் கொடு பபதனாகண அழுகாறறைசசெயவானது சுறறம — உடிபபதும் உண்பதும் இனறிக கெடிம— உடிக்கபபடுவதும் உணணபபடுவதுமின்றிக் கெடும்.எ-று.

கொடிபபதனாகண்ழுகாறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களேப் பற்றி ப் பொறுமைசெயதல. சுறறநகெடுமெனவே, அவன கேடி சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிறாபேறுபொருமை தனபேறறையேயன்றித் தன்கற்றத்தின பேறறினேயும் இழபபிகருமெனபதாம். (சு)

கசுஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையாணேச செயயவு
டவவையைக காடடி விடிம. எ

இ-ள். அழுககாறு உடையாணே—பிறராகருகணடவழிப பொருமையுடை யாணே—செயயவள அவவிதறுத தவவையைக காடடி விடிம—திருமகள் தா னும் பொருது தனறவவைக்குக காடடி நீங்குரும. எ-று.

தவவை மூத்தவள். தவவையைகாடடியெனபது "அறிவுடை யாதணை னவளைக்காட டெனறுரை" எனப தபோல உருபுமயகக. மனத்தைக்கோடவித் து அழுக்காறுடையனுயிஞனேயெனறுரைபபாருமுளா. (எ)

கசுஅ. அழுககா றெனவொரு பாவி திருசெறறுத்
தீயுழி யுயதது விடிம. அ

இ-ள. அழுககாறு என ஒருபாவி—அழுககாறெனறுசொலலபபட்ட ஒபபி ல்லாத பாவி —திருச செறறுத தீயுழி உபததுவிடிம—தனனேயுடையாணே இம் மைககடசெலவதறகுகெடிதது,மறுமைககண நரகதறசெலுதறிவிடிம.எ-று.

பணபிறருப பணபியிலலேயேனும, தன்னேயாகஞனே இருமையுங்கெடுத த றகொடிமைபறறி, அழுககாறறினேப பாவியெனரா, கொடியாணேப பாவியென னும வழகருணமையின. இவையாறுபாடடானும அழுககாறுடைமையது கு றறல கூறபபடடது. (அ)

கசுகூ. அவவிய நெஞசததா னுககமுஞ செவ்வியான்
கேடு நினைகப படிம. கூ

இ-ள. அவவிய நெஞசததான அகருமும—கோடடதறனேப பொருநதிய மனதறையுடையவனதாகருமும,—செவவியான கேடுமினைகபபடிம—ஏனை சசெமமையுடையவனது கேடிம ளவாயினு, அவை ஆராயபபடிம. எ-று.

கோடடம ரண்டமுகாறு. உளவாயினெனபது எஞசினறது. ஆகருகே டுகள கோடடமுஞ செமமையும ஏதுவாக வருதல கூடாமையின, அறிவுடைய ரால இதறகேதுவாகிய பழவினை யாதெனரூராயபபடுதலின, நினைகபபடுமெ னரா: "இமமைச செயதன யானறி நலவினை—யுமமைப பயனகொ லொரு தனி யுழுஞத—திருததகு மாமணிக கொழுநதுடன போறது" எனறினைக் கபபடடவாறறிக. (க)

களஎ. அழுககற றகன்றரு மிலலியஃ திலலா
பெருககதறறி றீங்தாரு மில. கஎ

இ-ள. அழுககறறு அகனருரும இலலே—அழுகாறறைசசெய்து பெரியரா யினுமிலலே,—அஃது இலலா பெருககதறின றீங்தாரும இல—அசசெய விலாதா பெருககதறினீங்கினுருமிலலே. எ-று.

இவையிரணடுபாடடானும கேமமாகருமும வருதறபகேது ஒருவகு கூறப பட்டது. (கஎ)

கஅம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாகுரிய பொருளே வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கணடவழிப பொருமையேயனறி அதனேத தான வெளவகருதுதலுங குறற மென்றறகு, இஃது அழுகாறுமையினபின வைகசபபடடது.

களக. நடிவின்றி நனபொருள வெஃகிற குடிபொன்றிக
குறறமு மாஙகே தரும. க

இ-ள. நடிவு இனறி நனபொருள வெஃகின—பிறாக்குரியன கோடல நமகு அறனன்றெனனும நடிவுநிலைமையினறி அவாநனபொருளே ஒருவன வெஃகுமாயின,—குடி பொனறிக் குறறமும ஆஙகே தரும—அவவெஃகுதல் அவன குடியைக் கெடசசெயது, பல குறறஙகளேயும அபபொழுதே அவனுககு க கொடிக்கும். எ-று.

குடியை வளரசசெயது பலநனமையும பயகுமியலபுபறறி, வெஃகினென பா, நனபொருள வெஃகினெனறமு. பொனறவெனபது பொனறியெனத திரிந்து நினறது,* செயதெனபது சொலலெசசம. (க)

களஉ. படிபயன வெஃகிப பழிபபடிவ செயயா
நடிவன்மை நாணு'பவர. உ

இ-ள். படி பயன வெஃகிப பழிபபடிவ செயயா—பிறாபொருளே வெளவி னுலை தமககு வரும பயனே விருமபி அது வெளவுதறகுப பழியினகணணே படி ருசெயலகளேச செயயா—நடிவு அனமை நாணுபவா—நடிவுநிலைமையனமை யை அருசுபவா. எ-று.

நடிவு ஒருவனபொருடகுப பிறன உரியனலலனெனனும நடிவு. (உ)

களங. சிறறினபம வெஃகி யறனலல செயயாரே
மறறின்பம வேணடி பவர. ங

இ-ள். சிறறினபம வெஃகி அறனலல செயயார—பிறாபால வெளவிய பொருளால தாமெயதும நிலையிலலாதலினபததை விருமபி அவாமாடடு அறனல லாத செயலகளேச செயயா—மறறினபம வேணடுபவா—அறறதான வரும நிலையுடையவினபத்தைக காதலிபபவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின அபபொழுதேயழியுமெனபா, சிறறினபமெனறமு, மறறையின்பமெனபது மறறினபமென நினறது. (ங)

களச. இலமெனறு வெஃகுதல செயயா புலமவெனற
புன்மையில காடசி யவர. ச

இ-ள. இலம எனறு வெஃகுதல செயயா—யாம வறியமெனறு கருதி அது தீரதற்பொருடடிப பிறாபொருளே விருமபுதலசெயயா—புலம வெனற புன

---

* குடிபொனறிக குறறமு மாஙகே தரும, குடிமடிநது குறறம பெருகும், இருணீஙகி யினபம பயகுமெ னபுழிப பொனறுவிதது, மடிவிதது, நீஙகுவிதது எனறபாலன பிறவினபபொருளுணாத்தும விவவிருதி தொகை, பொனறி, மடிநது, நீஙகி என நினறனவெனக்கொணடா தொல்காபபியச் சூததிரவிருததிகாரர். இஙஙனம் வருவனவறறை வடனூலா அநதாப்பாவித ணிச்செனபா.

மையில காடசியவா—ஐமபுலனகளேயும வெனற குறறமிலலாத காட்சியினே யுடையார். எ-று.

வெலலுதல பாவநெறிக்கட்செலல விடாமை. புலமவெனற புனமையில் காடசியவாககு வறுமையினமையின, வெஃகுதலுமிலலேயாமிறறு. புனமையில காடசி பொருளகளேத திரிபினறியுணாதல. (ச)

களரு. அஃஃகி யகனற வறிவென்னும யார்மாடடும்
வெஃகி வெறிய செயின். ரு

இ-ள். அஃஃகி அகனற அறிவு எனனுமை—நுணணிதாய எலலாநூலகளினுஞ சென்ற தமமறிவு எனனபயதததாம,—வெஃகி யாரமாடடும வெறிய செயி னை—பொருளேவிருமபி யாவாமாடடும அறிவோடு படாத செயலகளே அறி வுடையார செயவராயின். எ-று.

யாரமாடடும வெறிய செயதலாவது சககாரமாடடும தகாதாரமாடடும் இழிந்தனவும கடியனவும மூரநலியன செயதல. அறிவிறகுப பயன அவை செயயாமையாகலின, அறிவெனனுமெனறார. (ரு)

களசு. அருளவெஃகி யாறறினக ணின்ரூன பொருளவெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடிம. சு

இ-ள. அருள வெஃகி ஆறறினகண நினரூன—அருளாகிய அறததைவிரு மபி அதறகுவழியாகிய இலலறததினகணினறவன—பொருள வெஃகிப பொ ல்லாத சூழக கெடிம—பிறாபொருளேயவாவி அதனே வருலிகருங குறறநெறி களே எணணக கெடிம. எ-று.

இலலறநெறியால அறிவு முதிரநதுழியலலது அறகபபடாமையின, அத னேத அறவறநதிறகு ஆறெனறார. கெடிதல இரணடறமுஞ சேரவிழுததல. சூழநக வினேயானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடிதல சொலலாமையே பெறபபடடது. (சு)

களள. வேணடறக வெஃகியா மாகமம விளவயின்
மாணடற கரிதாம பயன. எ

இ-ள. வெஃகி ஆம ஆகமம வேணடறக— பிறாபொருளேயவாவிக்கொண டு அதனுளகினற ஆகமதை விருமபாதொழிக,—விளவயின பயன மாண டறகு அரிதாம— பினனனுபவிகருங்கால அவவாகமதின பயன நனருதலில லே ஆகலான. எ-று.

விளவெனபது முதனிலேநதொழிறபெயர. இவையேழுபாடடானும வெஃகு தலின குறறம கூறபபடடது. (எ)

களஅ. அஃகாமை செலவதறகி யாதெனின் வெஃகாமை
வேணடிம பிறனகைப பொருள. அ

இ-ள. செலவதறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருஙகனமாகேத்தாகிய செலவதறகுச சுருஙகாமைகாரணம யாதெனறு ஒருவனராயின,—பிறன வேணடிம கைபபொருள வெஃகாமை— அது பிறனவேண்டுங்கைபபொருளே த தான வேணடாமையாம. எ-று.

அஃகாமை ஆருபெயர. வெஃகாதான செலவமஃகாதெனபதாயிறறு. (அ)

களக. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாரச சேருங்
கிறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார— இஃதறனெனறறிந்து பிறாபொருளை விருமபாத அறிவுடையாரை —திருத நிறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும— திருமகள தானடைதறகாஙகூறறினையறிந்து அகனகூறறினே சென்றடையும். எ-று.

அடைதறகாஙகூறு காலமும, இ—னும, செவ்வியும முதலாயின. இவைபிரணபோட்டானும வெஃகாமையினகுணஙக கூறபபடட்து. (கூ)

கஅ0. இறலீனு மெணணுது வெஃஙின் விறலீனும
வேண்டாமை யெனனுஞ செருககு. க0

இ-ள. எணணுது வெஃகின இறல ாணும— பின விளைவதறியாது ஒருவன பிறனபொருளை வௌவகருதலின் அகனருதது அவனுக்கிறதிபைப பயகரும,— வேணடாமை எனனும செருககு விறல ாணும— அபபொருளை வேணடாமை யெனனுஞசெலவம வெறறிபைப பயகரும. எ-று.

பகையும பாவமும பெருககலின இறலீனுமெனறும், அபபொருளை வேண்டி உழலுவோரபாவனையுங கேபபத்தலின விறலீனுமெனறுங கூறினார. செருககு ஆகுபெயர. இதனால அவவிருமையும ஒருஙகு கூறபபடட்ன. (க0)

ககூ ம அதி.— புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணதவழிப பிறனையிகழந்துரையாமை. மொழிகறறம மனகறறமடியாக வருதலான, இஃது அழுகாறுமை வெஃகாமைகளினபின வைக்கபபட்டது.

கஅக. அறஙகூறு னலல செயினு மொருவன
புறஙகூறு னென்ற வீனிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம கூறுன அலல செயினும — ஒருவன அறனெனறு சொல்லுவதனு செயபாத பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—புறஙகூறுன என றல இனிது — பிறனைப புறஙகூறுனெனறு உலகததாராற சொலலப்படுதல நனறு. எ-று.

புறஙகூறுமை அகறறங்களாணிழிகபபடாது மேறபடடித தோனறுமெனபதாம். இதனால அவவிற்த்தினது நனமை கூறபபடட்து. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யலலவை செயதலிற றீதே
புறனழிஇப பொயதது நகை. உ

இ-ள். அறன அழீஇ அலலவை செயதலின நீது —அறனெனபதொனறில லையென அழிதறசசொலலி அதனமேறபாவஙகளைச செயதலினு நீமையுடைதது— புறன அழீஇப் பொயதது நகை — ஒருவனைக காணதவழி இகழநதுரையால அழிதறசசொலலிக கணடவழி அவனெதி பொயததுருதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரண்றைவகையாற கொள்க. அழிததல ஒள்ளையகோறல. (உ)

கஅங. புறஙகூறிப பொயததுயிர வாழ்தலிற சாத
லறஙகூறு மாககந தரும. ங

இ-ள். புறங்கூறிய பொயதது உயிர் வாழநலினை— பிறனைக காணுதயழி இ கழநதனைத்தக் கண்டவழி அவறஞினியனுகப பொயதது ஒருவனுயிரவாழநதலினை—சாதல அறம கூறும ஆகக்கம் தரும — அது செயயாது சாதல அவனுகது ஏறதனுல்கள சொலலும ஆகக்கதைக கொடிகரும. எ-று.

பின்புறஙகூறிய பொயததலொழிதலின, சாதல் ஆகக்கதருமெனறார். ஆக்கம அஃதொழிநதார மறுமைகணெயதும பயன. அறம ஆருபெயர. தரு மென்பது இடவழுவமைதி. (ங)

கஅச. கணனின்று கண்ணறச சொலவினுஞ சொலலறக
முனனின்று பினனேககாச சொல. ச

இ-ள. கண நினறு கண அறச சொலலினும— ஒருவனெதிரேநினற கண ணேட்டமறச சொனனுனும, — முன இனறு பின நோகாச சொல சொலலறக— அவனெதிரினறிப பினவருங்குறறதைத நோகாத சொலலிச சொலலாதொழிக. எ-று.

பின் ஆருபெயர. சொலவானமுழில சொனமேலேறறபபடடது.* இவை மூன்றுபாடடானும் புறஙகூறறினது கொடுமை கூறபபடடது. (ச)

கஅடி. அறஞசொலலு நெஞசததா னனமை புறஞசொலலும
புன்மையாற காணப பமிம. ஞ

இ-ள. அறம சொலலும நெஞசததான அனமை — புறஞசொலலுவாலெ ருவன அறனே நனறெனறு சொலலினும, அது தன மனததானுபச சொலலுகி னறுனலலனெனபது† —புறஞசொலலும புனமையால காணபபடுமை— அவன புறஞசொலலுதறகு காரணமான மனபபுனமையானே அறியபபடுமை. எ-று.

மனஙதீதாகலின, அசசொறகொளளபபடாதெனபதாம. (ஙி)

கஅசு. பிறனபழி கூறுவான் றனபழி யுளளுந்
திறனறெரிநது கூறப பமிம. சூ

இ-ள். பிறன பழி கூறுவான—பிறனெருவன பழியை அவனபுறதது கூறுமவன— தனபழியுளளும திறன தெரிநது கூறபபமிம— தனபழி புலவற றுளளும உளியுந்திறமுடையவறறைத தெரிநது அவனுறகூறபபடுமை. எ-று.

புறதெனபது அதிகாரதாறபெறறும. இது வருகினறவறறிறகுமொகுக ம. திறன ஆருபெயர. தனனேப புறஙகூறியவாறுகேடடான அககூறியாறகு அ வ்வளவனறி அவனிறதுபடடி உளியுந்திறதனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின, திறனறெரிநது கூறபபடுமெனறார். (சூ)

கஅள. பகசசொலலிக கேளிரப பிரிபபா ஙகசசொலலி
நடபாட றேறறு தவா. எ

---

* முனனினறு பினனேக்காசசொல இது ஒருபொருளினவினே மறறோபொ ளின வினையானது. பிரயோக விவேகம, இஙஙுபபடலம, "மருளறு காரண ம்" எனனும் மிசம பாடடிறகாணக.

† அறஞசொலலுநெஞசத்தான எனபதனே நெஞ்சோடறஞசொலலானென விருந்தி பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகனூலார.

இ-ள். பகச் சொலலிக கேளிாபு பிரிபபா — தம்மை விடகீஙகுமாற்றுற புறஙகூறித தஙகேளிகையும பிரியபபண்ணுவா —— ஙகச சொலலி நடபாடல தேறறுதவா— கூடி மகிழுமாறு இனியசொறகளைச சொலலி அயலாரோடு ஙடபாடலே அறியாதார. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரதகாறறுெகதது. கேளிகையும பிரிபபொன்றகருததான், அயலாரோடுமெனபது வருவிததுகைகபபடடது. அறிதல தமகருமதியென றறிதல. "கடியுமிடஙதேறறுன சோஙதனனகை " எனபுழிபபோலத தேறறுமை தனவினையாயநினறது. புறஙகூறுவாகாகு யாவரும பகையாவரெனபது கருதது. (எ)

கஅஅ. தூனனியார் குறறமுங் தூறறு மரபினு
ரொனனொகொ லேதிலா மாடடு. அ

இ-ள. தூனனியா குறறமும தூறறும மரபினா— தமமொடு செறிநதார கு குறறததையும அவாபுறததுது தூறறுமியலபினையுடையா —— ஏதிலார்மா டடு எனனொகொல—அயலாமாட்டச செயவது யாதுகொலோ! எ-று.

தூறறுதல பலருமறியப பரபபுதல. அதனிறகொடியது பிறிதொனறு காணு மைபின, எனனொகொலெனமா. செயவதெனபது சொலலெசசம. எனனா கொலெனறு பாடமோதி, எவவியலபினராவரொனறுரைபபாருமுளா. (அ)

கஅகூ. அறனெககி யாறறுங்கொல வையம புறனெககிப
புனசொ லுரைபபான பொறை. கூ

இ-ள புறன நோககிப புனசொல உரைபபான பொறை — பிறா நீஙகின வளவு பாரதது அவாபபுதிதுதையை உரைபபானது உடறபாரதது—— வை யம அறன நோககி ஆறறுங்கொல— நிலம இகழொடியதுபொறுதது லே எனகு கறமாவதெனகருகிப பொறுககினறதுபோலும. எ-று.

எலலாவறறையுமபொறுதது இயலபாயினும, இது பொறுதது கரிதெனறு ஙகருதது ல, அறனெகியாறறுங்கொலென்றா. இவையைந்துபாடடானும புற ஙகூறுவாகெயதுங்குறறங கூறபபடடது. (கூ)

ககூ0. ஏதிலா குறறமபோற றுங்குறறங காணகிறபிற
றீதுணடோ மனனு முயிராகரு. க0

இ-ள. ஏதிலா குறறமபோல தஙகுறறம காணகிறபின— ஏதிலாரைப புற ஙகூறுவா அதறகு அவாகுறறங்காணுமாறுபோலப புறஙகூறலாகிய தஙகுற றதையுங காணவலலராயின,— மனனும உயிராகுத தீது உணடோ — அ வாகிலேபோறையுமிராகது வருவதொருதனபமுணடோ. எ-று.

நடுவுநினறு ஒபபகாணடலருமைநோககிக காணகிறபினெனறும, கணட வழியொழிதலிற பாவமினறும ஆகவே வரும பிறவிகளினுந தனபமில்லையெ னபதுநோக்கி உயிராகுததீதுணடோவெனறுங கூறினா. இதனுற புறஙகூற றெழிதறகு உபாயங்கூறபபட்டது. (க0)

உ0 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும பிறர்க்கும அறம பொருள இன்பமாகிய பயன்களுள ஒன்றும பயவாத சொறகளேச சொலலாமை. பொய, குறளை, கடுஞ்சொல, பயனிலசொலலென வாக்கினகணிகமும பாவநானகனுள, பொய அறத்தாக்கலது ஒருதலேயாகக கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழுவாராற கடியபபடிம ஏனேமூனறனுள, கடுஞசொல இனியவைகூறலாறும, குறளே புறஙகூருமையானும், விலக்கி, நினற பயனிலசொல இதனை விலகுகின றாகலின, இது புறஙகூருமையினபின வைகபப்பட்டது.

ககூக பலலா முனியப பயனில சொலலுவா
னெலலாரு மெளளப படிம. க

இ-ள. பலலா முனியப பயனில சொலலுவான— அறிவுடையார பலருங கேட்டு வெறுபபப பயனிலவாகிய சொறகளேச சொலலுவான —— எலலாரும் எளளப்படிம— எலலாராலுமிகழபபடிம. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுபபவே ஒழிநதாரானும இகழபபடிதலின, எலலாருமெளளபபடிமெனறார மூனறனுருபு விகாரததாறறுகெகது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாமுற சொலல னயனில
நட்டாகட செயதலிற றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பலலாமுன சொலலல— பயனிலவாகிய சொறகளே அறிவுடையார் பலாமுனபே ஒருவன சொலலுதல—நயன இல நட்டாகண செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளேத் தனனடடாமாடடுசெய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயகுமெனபதாம. (உ)

ககூஙூ. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துரைககு முரை. ங

இ-ள. பயன இல பாரிதது உரைகரும் உரை — பயனிலவாகிய பொருளகளே ஒருவன விரிததுரைகருமுரைதானே—— நயன இலன எனபது சொலலும— இவன நீதியிலனெனபதனே உரைகரும. எ-று.

உரையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபா, அதனே உரைமேலே றறி, உரைசொலலுமெனறார. (ங)

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீகரும பயனசாராரப
பண்பிலசொற பலலா ரகதது. ச

இ-ள. பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகதது— பயனெநிபடாத பண்பில்சொறகளே ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின, —— நயன சாரா நனமையின நீகரும—அவை அவாமாடடு நீதியோடுபடாவாய, அவனே நற்குணங்களினீகரும. எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறருணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதமை, அவாமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (ச)

ககூஞ. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ஞ

இ-ள். பயன் இல நீாமையடையா சொலின்— பயனிலவாகிய சொறகளே இனியநீாமையுடையா சொலலுவராயின்,—சீர்மைசிறபபொடு நீங்கும்—அவ ரது விழுபபமும் அதனால வரும நனகுமதிகறபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று.

நீாமை நீரினறனமை. சொலினெனபது சொலலாமையை விளக்கிறறு.

ககூசு. பயனிலசொற பாரடடு வானே மகனெனல
மககட பதடி பெனல. சு

இ-ள. பயன றில தொல பாராடடுவானே மகன எனல—பயனில்லாத சொ றகளேப பலநாலுஞசொலலுவானே மகனெனறு சொலறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுடபதனென்று சொலலுக. எ-று.

அலவிருதி வியஙகோள மூன எதிாமறையினும, பின உடமபாடடினும வந தது. அறிவெனனும உளளீடினமைபின, மககடபதடியெனறார. இவையாறு பாடடாறும பயனிலலாதசொறகளேச சொலலுதலின குறறய கூறபபடடது.

ககூள. நயனில சொலலினுஞ சொல்லுக சான்றோ
பயனில சொலலாமை நனறு. எ

இ-ள. நயன இல சானறோ சொலலினும சொலலுக — நீதியோடு படா ந சொறகளேச சானறோ சொனனாராயினும, அஃதமையும: — பயன இல சொலலாமை நனறு—அவா பயனிலவறறைச சொலலாமை பெறின, அது ந னறு. எ-று.

சொலலினுமெனறவே, சொலலாமை பெறபபடடது. நயனிலவறறினும பய னில தீயவெனபதாம. (எ)

ககூஅ அருமபய னுயு மறிவினா சொலலா
பெரும்பய னிலலாத சொல. அ

இ-ள. அருமபயன ஆயும அறிவினா—அறிதறகரிய பயனகளே ஆராயவல ல அறிவினேயுடையா—பெருமபயன இலலாத சொல சொலலார — மிக்க பயனுடையவலலாத சொறகளேச சொலலார எ-று.

அறிதறகரிய பயனகளாவன வீடிபேறும, மேறகதிசசெலவும முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன சிறிதுடையனவும ஒழிகபபடடன.(அ)

ககூக. பொருளாநத பொசசாநதுஞ சொலலா மருளாந்த
மாசறு காடசி யவர. கூ

இ-ள. பொருள தீாநத பொசசாநதமும சொலலார—பயனினீஙகிய சொறக ளே மறநதுஞசொலலார—மருள தீாநத மாசு அறு காட்சியவர—மயகதத ஙனீஙகிய ஞாயவறிவினேயுடையார. எ-று.

ஞாயவறிவு மெயயறிவு. மருளாநதவெனனும பெயரசசம காட்சியவரொ ன்றை குறிபபுபபெயராகொணடது. இவைமூனறுபாடடானும பயனிலசொல் லாமையின் குணங்கூறபபடடது. (க)

உ00. சொலலுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொலலிற பயனிலாச சொல. க0

இ-ள. சொலலின பயனுடைய சொலலுக—சொறகளிறபயனுடைய சொற களைச சொலலுக,—சொலலின பயனிலாசசொல சொல்லறக— சொறகளி றபயனில்லாத சொறகளைச் சொலலாதொழிக. எ-று.

சொலலினெனபது இருவழியும மிகையாயினும, சொறபொருட்பினவரு நி லையெனனும அணிநோகிவநதது, "வைகலும வைகல வரககணடும"* என்ப தபோல.இதனற சொலலபடினவனவும படாதனவும நியமிகபபடடன. (கo)

உகம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவஙகளாயின செயதறகு அஞ்சுதல. இதனுண் மெயயினக ணிகழும பாவஙகளெலலாநதொ தது விலகுநினறாரகலின, இது பயனி ல சொலலாமையினபின வைகபபடடது.

உoக. தீவினையா ரஞசார விழுமியா ரஞசுவா
தீவினை யெனனுஞ செருககு. க

இ-ள. தீவினை எனனும செருககு—தீவினையெனறு சொலலபடும மயக கததை—தீவினையார அஞசார்—முனசெயத தீவினையுடையார அஞசார,— விழுமியார அஞசுவா—அஃதிலராகிய பீரியார அஞசுவர். எ-று.

தீவினையெனனுஞசெருககெனக காரியம காரணமாக† உபசரிககபபடடது. மேறறொடுதது செய்து கைவநதமையான அஞசாரெனனும, செயதறியாமை யான அஞசுவரென றுங்கூறினார். (க)

உoஉ. தீயவை தீய பயதலாற றீயவை
தீயினு மஞசப படும. உ

இ-ள. தீயவை தீய பயதலால — தனகுசெயப பட்டதலைக் கருதிச செ யயுந்தீவினைகள பின அஃதொழிதததனபமே பயதலான,— தீயவை தீ யினும அஞசபபடும— அததனமையவாகிய தீவினைகள ஒருவனறறீயினும அ சபபடும. எ-று.

பிறிதொருவனறதும பிறிதொருதெயதறும 'பிறிதோருடமபினுஞசெனறு சுடுதல கெகினமையின, தீயினும அஞசபபடுவதாயிறறு. (உ)

உoஙு. அறிவினு ளெலலாந தலையெனப தீய
செறுவாகருஞ செயயா விடல. ஙு

இ-ள. அறிவினுள எலலாம தலை எனப— தமகருறறி நாடும் அறிவுகளெ லலாவறறுளளும தலையாய அறிவெனறு சொலலுவா நலோர—செறுவார் கரும தீய செயயா விடல— தமமைச செறுவாமாடடும தீவினைகளைச செய யாதுவிடதலை. எ-று.

---

* காலடியார, அறனவலியுறுதலை,—வைகலும வைகல வரகணடு மஃது ணரார—வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவா— வைகலும வைகறற ம் வாழநாணமேல வைகுதல— வைகலை வைதலுணரா தார.

† காரணங் காரியமாதறகும் காரியம காரணமாதறகும விதி பிரயோகவி வேகம, நிகழபபடலம, "மருளறுகாரணம்" எனனும பிசம பாட்டிறகாணக.

விதிதறுக காரணமாகிய அறிவை விதிதலெனறும, செயததகருழியுஞ் செயயாதொழியவே தமகருத தானபம வாராதென உயததணாதலின அதனை அறிவினுளெலலாநதலியெனறங கூறினர். செயயாதெனபது கடைகருறைந்து நினறது. இவை மூனறுபாடடானும தீவினைகளுசவேணடுமெனபது கூறபபடடது. (கூ)

உ0ச. மறந்தும பிறனகேடு சூழறக சூழி
னறஞசூழுஞ சூழநதவன கேடு. ச

இ-ள. பிறன கேடு மறநதும சூழறக — ஒருவன பிறறுகருக கேடு பயகரும வினையை மறநதும எணணுதொழிக,— சூழின சூழநதவன கேடு அறம சூழும — எணணுவனுயின, தனகருக கேடு பயகரும வினையை அறகடவுள எணணும. எ-று.

கேடெனபன ஆருபெயர. சூழகினறபொழுதே தானுமுடனசூழதலின, இவன பிறபடினும அறகடவுள முறபடுமெனபது பெறபபடடது. அறகடவுளெணணுதலாவது அவனகெடத ஞான நீஙக நினைததல. தீவினை எணணுவுமாகாதெனபதாம. (ச)

உ0ஞ. இலனென்று தீயவை செயயறக செயயி
னிலனஞசு மறறும பெயாதது. ஞ

இ-ள். இலன எனறு தீயவை செயயறக— யான வறியனெனறு கருதி அது தீதறபொருடடுப பிறாகருத தீவினைகளை ஒருவன செயயாதொழிக,— செயயின பெயாததும இலன ஆகும— செயவனுயின, பெயாததும வறியனும. எ-று.

அததீவினையாற பிறவிதோறும இலனுமெனபதாம. ஆனவிருதி முன தனிததனமையினும, பின படாகைகையொருமை பிறும வருகது. தனிததனமை "ஒளனுவெனனுமிறையுணடி" எனபதனுனமறிக. மறறு அசைநிலை. இலமெனறுபாடமோதுவாருமூளர. பொருளான வறியனெனக கருஙத தீயவை செயயறக செயயின அபபொருளானேயனறி நறசெயகைகளாலும வறியனுமெனறுரைபபாருமூளர. (ஞ)

உ0சு. தீபபால தான்பிறாகட செயயறக நோயபபால
தன்னை யடலவேணடா தான. சு

இ-ள். நோயபபால தனனை அடல வேணடாதான — தானபருசெயயுஙகூறறவாகிய பாவஙகள தனனைப பினவருத வருததுதலை வேணடாதவன — தீபபால தான பிறாகண செயயறக — தீமைகளூறறவாகிய வினைகளைத தான பிறாமாடடிச செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின, அபபாவஙகளதிதல ஒருதலையெனபதாம. (சு)

உ0எ. எனைபபகை யுறறுரு முயவா வினைபபகை
வீயாது பினசென றமிம. எ

இ-ள. எனைபபகை உறறுரும உயவா — எதனுைப பெரியபகையுடையாரும அதனையொருவாறுறறபபுவர,—வினைபபகை வீயாது பின சென்று அமிம— அவவாறனறித தீவினையாகிய பகை நீஙகாது புகருழிப புகருக கொல்லும. எ-று.

"வீயா- துடமபொடு கினற வுயிரு மிலலே" எனபுழியும வீயாமை கீஙகா மைககணவகதது, (எ)

உ0அ தீயவை செயதா கெடுத னிழறன்னே
வீயா தடிபுறைந தறறு. அ

இ-ள. தீயவை செயதா கெடுதல—பிறாககுத தீவினைகளைச் செயதாதா நகெடுதல எததனமைததெனின,— நிழல தனனே வீயாது அடி உறைநதற றா— ஒருவனிழல நெடிதாகபபோயும அவனறனனே விடாது வநது அடியின கடடநகிய தனமைதது. எ-று.

இவவுவமையைத தனகாலம வருநதுணையும புலனுகாது உயிரைபபறறி நினறு அது வநதழி உருபபதாய தீவினையைச செயதார பின அதனுற கெடுதறகு உவமையாகக உரைபபாருமுளர. அஃதுணையனறெனபதறகு அடியுறை நதநிழறனனே வீயாதறெனனுத வியாரடியுறைநதறறெனற பாடமே கரியா யிறறு. மேலு வீயாது பினசெனறமெனனுரு, ணடி அதனேயுவமையான வி ளககினுர. (அ)

உ0கூ தனனேத தான காதல ணுயி னெனேததொன்றும
துணனறக தீவினைப பால. கூ

இ-ள. தனனேத தான காதலன ஆயின— ஒருவன, தனனேததான காதல செடதலுடையனெயின,—தீவினைபபால எனேதது ஒனறும துணனறக— தீவி னைபாதிய பகுதி எதுணையுஞ சிறிதொனறுமெனம பிறாமாடடிச செயயா தொழிக. எ-று.

நலவினை தீவினையென விவினபபகுதி இரணடாகலினை, தீவினைபபாலெனறார. பிறாமாடடிசசெயத தீவினை நலமாடடிற றுணபம பயததல விளக்கினுராகலின, தனனேததான காதலனுயினெனறார. இவையாயபாடடானும பிறாகுத தீவி னைசெயயிறறுகெடவொனபது கூறபபடடது. (கூ)

உ0. அருங்கேட னெனப தமிக மருங்கோடித
தீவினை செயபா னெனின. க0

இ-ள. மருங்கு ஒடித தீவினை செயயான எனின — ஒருவன செருநெறிக கடசெலலாது கொடுநெறிககடசெனறு பிறாமாடடித தீவினைகளைச செயயானு யின,— அருங்கேடன எனபது அறிக—அவனே அரிதாகிய கேடடையுடைய னெனபதறகே. எ-று.

அருமை இனமை. அருங்கேடனெனபதனே "சென்றுசோ கலலாப புளள புளளி லெனறுழ வியனகுளம" எனபதுபோலகொளக.* ஒடியெனனும வி னையெசசம செயயானெனனும எதிமறைவினையு செயதலோடு முடிநதது. இதனுல தீவினைசெயயாதவன கேடிலனெனபது கூறபபடடது. (க0)

---

* அருங்கேடன எனபதனைக் கேடரியனென விருதிபிரிதது கூடடுவா பி ரயோகவிவேகநூலார.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செயதல். உலக நடை வேதநடை போல அறனூலகளுட்கூறபடியவதனறித தாமேயறிந்து செயயுந்தனமைததாகலின், ஒபபுரவறிதலெனறார். மேல மன மொழி மெயகளாறறவிரதத்குவன கூறினார், இனிச்செயயத்தகுவனவறறுள எஞ்ஞான்றன கூறுகினறாகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின வைகபபட்டது.

உக. கைமமாறு வேண்டா கடபபாடு மாரிமாட
டெனனுறறுங கொலலோ வுலகு. க

இ-ள. மாரிமாட்டு உலகு என ஆறறும—தமககு நீருதவுகினற மேகஙகளினிடத்து உயிரகள எனனகைமமாறு செயயாகினறன?—கடபபாடு கைமமாறு வேண்டா—ஆகலான, அமமேகஙகளபோலவா செயயும ஒபபுரவுகளும கைம்மாறு நோககுவனவலல. எ-று.

எனனுறறுமெனற வினு யாதுமாறறுவெனபது தோனற நிறறலின, அது வருவிருநதாககபபடும. தவிருநதனமையவலலவெனபது கடபபாடெனனும பெயராலே பெறபபட்டது. செயவாரது வேண்டாமையைச செயயபபடுவன மேலேறறினார. (க)

உகஉ. தாளாறறித தந்த பொருளெலலாந் தககாரககு
வேளாண்மை செயதற பொருட்டு. உ

இ-ள. தக்காரககு—தகுதியுடையாரகளாயினு,— தாள ஆறறித தந்த பொருளெலலாம—மூயறலிச செயதிட்டிய பொருணமுழுதும— வேளாண்மை செயதறபொருட்டு—ஒபபுரவுசெயதறபயதறவாம. எ-று

பிறாக்குதவாதாரபோலத தாமே உணடறபொருட்டும வைதலிழதறபொருட்டுமனறெனபதாயிறறு. (உ)

உகங. புதலே ளுலகதது மீணடும பெறலரிதே
யொபபுரவி னலல பிற. ங

இ-ள. புதலேளுலகதது மாணடும—தேவருலகதது இவவுலகதது மஃறு—ஒபபுரவின நலல பிற பெறல அரிது—ஒபபுரவுபோல நலலன பிறசெயலகளே பபெறுதலரிது. எ-று.

ாவாரும ஏறபாருமினறி எலலாரும ஒருதனமையராதலின, புதலேளுலகதது தரிதாயிறறு, யாவாகருமொபபது இதுபோற பிறிதொனறினமையின, இவவுலகதது தரிதாயிறறு. பெறறகரிதெனறு பாடமோதிப பெறுநறகுக காரணமரிதெனறுரைபபாருமுளர. இவை மூனறுபாட்டானும ஒபபுரவினது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைகபப டிம. ச

இ-ள. உயிரவாழ்வான ஒதத்து அறிவான—உயிரோடு கூடி வாழவானுவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான,— மற்றையான செததாருள வைக்கப்படும—அஃதறிந்துசெய்யாதீவன், உயிருடையனேயாயினும, செததாருள ஒருவனுகக கருதபபடும. எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங காணலையின, செததாருளவைகளபபடிமெனறார. இதனால உலகநடைவழு வேதநடைவழுபபோலத தீதிறனுடைதனெனப துங கூறப்பட்டது. (ச)

உகடு. ஊருணி நீரநிறைந தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன திரு. கு

இ-ள. உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விருமபிச செயயும பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம— ஊருணி நீர நிறைநதறறு —ஊரின்வாழவார தணணீருணணுங குளம நீரநிறைநதாறபோலும. எ-று.

நிறைதலெனனும இடததுநிகழபொருளினறெழில இடததினமேலேறறபபடடது. பாழபோகாது நெடிதுநினறு எலலாருகும வேணடிவனன தபபாதது வுமெனபதாம. (கு)

உகசு. பயனமர முளளூர்ப பழுததறறூற செலவ
நயனுடை யானகட படின சூ

இ-ள. செலவம நயனுடையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயவான கணணே பதிமாயின,—பயனமரம உளளூர்ப பழுதறறு— அது பயனபடு மரம ஊாரதனவே பழுதாறபோலும. எ-று.

உலகநீதி பலவறறுளளுமம ஒபபுரவு சிறநதமையின, அதனையே நயனென றார. எலலாருகும எளிதிற பயனகொடிகருமெனபதாம. (சு)

உகள மருநதாகித தபபா மரததறறூற செலவம
பெருநதகை யானகட படின. எ

இ-ள. செலவம பெருநதகையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயயும பெரியதகைமையையுடையானகணணே பதிமாயின,—மருநதாகித தபபா மரததறறு—அஃது எலலாவறறுபபும பிணிகடகு மருநதாயத தபபாத மரததை யொகுமு. எ-று.

தபபுதலாவது கோறகரிய இடஙகளினினறுதல, மறைநதுநினறுதல, காலததான வேறபடடாதல, பயனபடாமை. தனகுறைநோகாது எலலாவருததமுந தீரகருமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாலும கடபபாடடாளனுடைய பொருள பயனபடுமாறு கூறபபடடது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவதது மொபபுரவிற கொலகா
கடனறி காடசி யவர. அ

இ-ள. இடன இல பருவததது ஒபபுரவிறகு ஒலகா—செலவஞ சுருஙகிய காலதததும ஒபபுரவு செயதறகுத தளரா—கடன அறி காடசியவர—தாஞசெயயதகுவனவறறையறிநத இயறகையறிவுடையார. எ-று.

பிறவெலலாம ஒழியினும, இஃதொழியாெனபதாம. (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா ஞதல செயுநீர
செயயா தமைகலா வாறு. கூ

இ-ள. நயன உடையான நலகூாநதாஞ்ஆதல—ஒபபுரவுசெய்தலையுடையான நலகூாநதாஞதலாவது—செயும நீர செயயாது அமைகலா ஆறு— தலி

ராது செயயுநீமையையுடைய அவவொபபுரவுகளைச செயயபபெறுது வருந தகினறவியலபாம. எ-று.

தானுகரவன தூகரபபெறுமையனறெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும வுறுமையான ஒபபுரவொழிதறபாறறனறெனபது கூறபபடடது. (கூ)

உஉ0. ஒபபுரவி னலவருங கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுககோட டகக துடைதது. க0

இ-ள. ஒபபுரவினல கேடி வரும எனின—ஒபபுரவுசெயதலான ஒருவனுக ரூப பொருடகேடி வருமெனபாருளராயினு,—அஃது ஒருவன விறறுக கோ டடககது உடைதது—அககேடி தனனை விறறுயினுங கொளளுநருகுதியையு டைதது. எ-று.

தனனை விறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலலையனறே இஃதாயின அது வுருசெயயபபடுமெனறு, புகழுபபதறகனறு. இதனால ஒபபுரவினுறை கெடி வது கேடனறெனபது கூறபபடடது. (க0)

உக ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியாரயேறறுாகக மாறறுகொடுதது. இது மறுமை நோககியதாகலின, இமமைநோகக ஒபபுரவறிதலினபின வைகபபடடது.

உஉக. வறியாரகொன றீவதே யீகைமற றெலலாங
குறியெதிரபபை நீர துடைதது. க

இ-ள. வறியாரகு ஒனறு ஈவதே ரகை—ஒருபொருளுமிலலாதாரகு அவ ரவேணடியதொனறை ஈக கொடுபபதே பிறரகுகு கொடதது,—மறறெ லலாம் குறியெதிரபபை நீரது உடைதது—அஃதொழிந எலலாககொடையு ங குறியெதிரபபைகொடிகது நீமையையுடைதது. எ-று.

ஒழிநத கொடைகளாவன வறியரலலாதாரகு ஒருபயனுேகக கொடுபப ன. குறிபெதிரபபையாவது அளவு குறிதது ஈவாஙகி அவவாஙகியவாறே ஈகா கொடுபபது. நீரதெனபுழி அதுவெனபது பதபிபொருளவிறறி. பினனுகது னபால வருதலின, குறியெதிரபபைகொடிகது நீரதுடைததெனறார. இதனால ஈகையதிலகசணமு கூறபபடடது. (க)

உஉஉ. நலலா ரெனினுங கொளறீது மேலுலக
மிலலெனினு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொளல நலலாரு எனினுமநீது—ஏறறல வீடடிலகிறகு நலலநெறியெ னபார உளராயினுமை அது நீது,—மேலுலகம இலை எனினுமை ஈதலே நனறு—ஈதாராகு அவவுலகெயதுதலிலலையெனபார உளராயினுமை ஈதலே நனறுஎ-று.

எனினுமெனபது இருவழியுமை அஙஙனமகூறுவாரினமை விளககினறது. பி ரிகிலேயோராததால பிறவறஙகளின ஈதல சிறநததெனபது பெறறும. நலலது கூறுவா ரீயதுமுடனகூறினார. (உ)

உஉங. இலெனெனனு மெவ்வ முளாயாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ங

இ-ள். இலன எனும எவ்வம உரையாமை— யான் வழியனென்று இரவ பான சொல்லுயிலிவ்வரவைத் தான பிறாக்டசொல்லாமையும்,—ாதல்— அத னீத தனக்டசொனனுராகசு மாறறுதீதலும,—உள குலனுடையானகணணே — இவையிரணடுமுளவாவன குடிபபிறநதானகணணே. எ-று.

மேறறீதெனறது ஒழிதறகும நனறெனறது செயதறகுமுரியவனே உணாத தியவாறு. இனி இலனெனனுமெவ்வமுரையாமை யீதலெனபதறகு அவ்விளிவ ரவை ஒருவனறனகுச சொலவதறகுமுனனே அவனநறிபபறிதது கொடுதத லெனவும, அதனேப பினனும பிறனெருவனபாறசெனறு அவனுரையாவாஙகயா றகொடுததலெனவும, யான இதுபொழுது பொருளுடையேனலலேனெனக கர பபாசொல்லும இளிவரவைசசொலலாதகொடுததலெனவும, உரைபபாருமு ளா. அவாாதலெனபதனேப பொருடபனமைபறறி வநதபனமையாகவுரைபபா.

உஉச. இனனு திரகப படித லிரநதவ
. ரினமுகங காணு மளவு. ச

இ-ள். இரகபபடிதல இனனுது— இரதலேயெனறி இரகபபடிதலும இனிதனறு,— இரநதவா இனமுகம காணும அளவு— ஒருபொருளேயிரநதவ ா அதுபெறறதலை இனிதாகிய அவாமுகஙகாணுமளவும. எ-று.

எசசவுமமையும முறறுமமையும விகாரதகாறபெறுகன. இரகபபடிதல இரபபாராகசு ாவலெனறிருதலை. அதனே இனனுதெனறது ''எலலா—பிரபபா ாகசொன நீயாமை''* கூடுங்கொலலோவெனனும அசசநோகசி. எனவே, எ லலாபபொருளும ாதலவேணடுமெனபது பெறபபட்டது. (ச)

உஉரு. ஆறறுவா ாறறல பசியாறற லபபசியை
மாறறுவா ாறறலிற பின. ரு

இ-ள். ஆறறுவா ஆறறல பசி ஆறறல—தவததான வலியாாகசு வலியாவ தும்மையுறற பசியைப பொறுததல,— அபபசியை மாறறுவா ஆறறலி றபின— அவவலிதான அஙஙனம பொறுததறகரிய பசியை ாகையாஞெழி பபாரதது வலிகசுபபின. எ-று.

தாமும பசிததப பிறையும அது தீாகமாட்டாதாராறறலின தாமும ப சியாது பிறையும அது தீாபபாராறறல நனறெனபதாம. (ரு)

உஉசு. அறறு ரழிபசி தீாதத லஃதொருவன
பெறறுன பொருளவைப் புழி. சு

இ-ள். அறறா, அழி பசி தீாததல—வறியாரது மிக பசியை அறநோகி த தீாக,— பொருள பெறறுன ஒருவன வைபபுழி அஃது — பொருளபெ றறுனெருவன அதனேத தனகருதவ வைகசுமிடம அவவறமாகலான. எ-று.

எலலாணமைகளும அழிய வருதலின, அழி பசிபெனறா. அறறுரழிபசி தீாதத பொருள பினறனக்கே வநதுதவ மெனபதாம. (சு)

---

* நாலடியாா, குடிபபிறபபு,—கலலாமை யசசங கயவா தொழிலசஞ— சொலலாமை புளஞுமோா சோவசச—மெலலா— மிரபபாாகொன நீயா மை யசச மரததாரிம—மாணுக் குடிபபிறங தாா.

உஉள. பாத்துண மரீஇ யவனேப பசியெனலுக
தீபபிணி தணட லரிது. எ

இ-ள. பாத்து ஊண் மரீஇயவனே— எஞ்ஞானறும் பகுதத்ண்டலபயினற வனே— பசி எனனும தீபபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடுக தீயநோய தீணடுதலிலலே. எ-று.

இவ்வுடமபிறி னறு ஞானவொழுகஙகளே அழிதத அதனால வருமுடமபுக ட்குங் குனபருசெயதலின, தீபபிணியெனபபடடது. தனகு மருதத்துவனரு ணகலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம. இவையாறுபாடடானும ரதலினஇற பபுக கூறபபடடது. (எ)

உஉஅ. ஈததுவககு மினப மறியாகொ ருமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா. அ

இ-ள. தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொ ருளே ரயாஅவைதததப பினனிழநதபோம அருளிலாதா— ரதது உவககும இனபம அறியாகொல—வறியாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவ ததலான அருளுடையாரெயதும இனபநதிகக கணடறியாகொலோ'எ-று. உவககுமெனபது காரணதநினகணவநத பெயரெசசம, அஃது இனபமெ னனுங்காரியபபெயர கொணடது. அறிநதாராயின, தாமும அவவினபததை யெய்துவநதலது வைததிழவாரெனபது கருதது. (அ)

உஉகூ. இரததலி னினனது மனற நிரபபிய
தாமே தமிய ருணல. கூ

இ-ள. நிரபபிய தாமே தமியா உணல—பொருடகுறை நிரபபவேணடி வ றியாககூயாது தாமே தனிதது ணடல—இரததலின இனனது மனற— ஒரு வாககுப பிறாபாறசெனறு இரததலினுமினனது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருடகுறைநிரபபலாவது ஒரோவெனகளேககுறிதது அதது ணேயீடடுது மென ரடடதையே மேறகொணடு இவறிக கூடடுதல. தனிததல பிறரையொ ழிததல. இரததறகுளாளது அபபொழுதையினிவரவே பினனலகுரவிலலே தமி யருணடறகு அவையிரணடுமுளவாமாகலின, இரததலினினனுதெனறா. நிரப பியவெனபதறகுத் தேடியவுணவுகளேயெனறுரைபபாருமுளர். (கூ)

உஙஎ. சாதலி னினனுத திலலே யினிதனறூஉ
மீத லியையாக கடை. கஎ

இ-ள. சாதலின இனனுதது இல்லே—ஒருவறகுசசாதலபோல இனனுதெ ன்றிலலே,— அனனுமு ரதல இயையாகககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய சாதலும வறியார்க்கொனறீதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப பயனபடாத உடறபொறை நீஙகுதலான, இனிதென்றா. இவை மூனறுபாட்டானும ஈயாமையின குறறம கூறபபடடது. (கஎ)

உசாம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாழகைகமுதல ஈகையீருச சொலலபபட்ட இலலறத தின வழுவாதாராகு இமமைபபயனஞி இவவுலகினகணகழாது இறவாது நிற குங்கோததி. இது, பெருமபானமையும ஈதலபறறி வருதலின, அதன்பினவைக் கபபட்டது.

உங.க. ஈத விசைபட வாழாத லதுவலல
தூகிய மிலலே யுயிராகு க

இ-ள். ஈதல்—வறியாாகேக, —இசை படவாழாதல—அதனறபுகமூணடாக வாழாக,—அதுவலலது உயிராகு ஊகியம இலலே—அபபுகழலலது மகளுயி ாகருப பயன பிறிதொனறிலலேயாகலான. எ-று.

இசைபடவாழாதறகுக கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணஙகளும் உளவே னும, "உணவின பணட முணடி முதறறு" ஆகலின, ஈதல சிறநததெனபத றகு ஞாபகமாக ஈதலெனறா. உயிராகெனபது, பொதுபபடகூறினுனேனும விலஙகுயிாகடகேலாமையின, மகளுயிாமேனினறது. (க)

உங.உ. உளைபபா ருளைபபவை யெலலா மிரபபார்க்கொ ணீவாமே னிறகும புகழ உ

இ-ள. உளைபபா உளைபபவை எலலாம — உலகதது ஒனறுளைபபாருளை பபனவெலலாம் — இரபபாகு ஒனறு ஈவாமேல நிறகும புகழ் — வறு மையானிரபபாரு அவாவேணடியதொனறையீவாகணிறகும் புகழாம.எ-று.

புகழதான உளையும பாடடுமென இருவகைபபடிம. அவறறுள் உளைப பாருளைபபவையென எலலாகருமிய வழகனனேயெயிதாராயினும், இ னமபறறிப புலவாக்கேயுரிய செயயுளுரு கொளளபபடிம, படவே, பாடுவார் பாடிவனவெலலாம் புகழாமெனபதூஉம பெறறாம. ாறகாரணஞ சிறந்தமை இதனுளளுஙகாணக. இதனேப பிறாமேலும நிறகுமென்பா நாமெலலாரு சொலலுக புகழ ஈவாமேனிறகுமென்றுளைபபாருமூளா. அது புகழதுநிறபபு நோகாமையறிக. (உ)

உங.ங ஒன்று வுலகத துயர்ந்த புகழலலாற
பொன்றுது நிறபதொன் றிலை ங

இ-ள. ஒனறு உயாந்த புகழலலால—தனகு நிணேயினறுக வோஙகிய பு கழலலது—உலகதது பொனறுது நிறபது ஒனறு இல—உலகதது இறவா தநிறப து பிறிதொனறிலலே. எ-று

நிணேயினறுகவோங்குதலாவது கொடிததறகரிய உயிருறுபபுபபொருள்க ளைக் கொடுத்தலைபறறி வருதலால தன்னேடொபபதினறித தானேயுயாதல. அததனமைததாகிய புகழே செயயபபடிவதெனபதாம. இனி ஒனறுவெனபத ற்கு ஒருவாாததையாகச் சொலலினெனவும, ஒருகலியாகப பொனறுதுநிறப தெனவும உளைபபாருமூளா. இவைமூன்றுபாடடானும புகழதுநிறபபுக் கூற ப்பட்டது. (ங)

உங.ச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற புலவரைப
போறறுது புக்தே ளுலகு. ச

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆறறினை—ஒருவன நிலவெல்லைகளனணே பொன்றுதறிறகும் புகழைச செயயுமாயினை,— புத்தேள உலகு புலவரைப் போறறுதல— புத்தேளுலகம அவனேயலலது தனனேயெயதினிறை ஞானிகளேப பேணுதல. எ-று.

புகழுடமபான் இவவுலகும புததேளுடமபான அவவுலகும ஒருஙகேயெய தாமையின, புலவரைபபோறறுதெனறார. அவன இரண்டிலகும ஒருஙகெயதுதல் "புலவா பாடிம புகழுடையோ விசுமபின—வலவ னேவா வான ஊர்தி —யெயதுப வெனபதஞ செயவினே முடிதத " எனபபிறராலுஞ சொல்லப பட்டது. (ச)

உசுநி. நததமபோற கேடி முளதாகுஞ சாகக்காடிம
விததகாக கலலா லரிது நி

இ-ள. நத்தம (ஆகும்) கேடிம—புகழுடமபிறகு ஆகமாகுஙகேடிம,— உளது ஆகும சாககாடிம— புகழுடம்புளதாகுஞசாககாடிம,— விதத்காகல லால அரிது— சதுரபபாடடையாாகலலதிலலே. எ-று.

நநதெனனுங தொழிறபெபா விகாரததான நதெனறாய, பின அமமெண்ணும பகுதிபபொருள விருதிபெறறு, நததெனறாயிறறு. போலெனபது ரண டிகாயசை. ஆகுமெனபதனே மூனனுஙகூடடி, அரிதெனபதனேத தனிநதனிசுடடியுரைக்க. ஆக்கமாகுஙகேடாவது புகழுடமபு செலவமெயதப பூசுவுடமபு நல்கூரதல. உளதாகுஞசாககாடாவது புகழுடமபு நிறகப பூசுவுடமபு இறததல். நிலையாதனவறறுன நிலையினவெயதுவா விததகராகலின, விததகாகல லாலரிதென்றார. இவையிரணடுபாடடானும புகழுடையாரெயதும மேனமை கூறபபடடது. (நி)

உசுசு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வஃதிலா
தோன்றலிற றேனறுமை நனறு. சு

இ-ள். தோனறின் புகழொடு தோனறுக— மகளாயப பிறகின புகழுக கேதுவாகிய குணததோடு பிறக,— அஃது இலா தோனறலின தோனறுமை நனறு— அகுணமிலலாதா மகளாயப பிறதலின விலஙகாயப பிறத்தல நனறு. எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயர. அஃதிலாெனறமையின மக்களாயென்பதனுஉம, மக்களாயப பிறவாமையெனற அருதாபதஙிபான விலஙகாயப பிறதலெனபதனுஉம, பெறறும. இகழவாரினமையின, நனறெனறார. (சு)

உசுள. புகழ்படை வாழாதார் தங்கோவார் தமமை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதாரா— தமக்குப புகழுணடாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவாரா— அதபறறிப பிறரிகழநதவழி இவவிகழச்சி நமமாட்டாமையான வநதெனறு தமமை நோவாதே — தமமை இகழவாரை நோவது எவன — தமமையிகழவாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழபட வாழலாயிருக்க அதமாட்டாத குறறம்பறறிப பிறரிகழதல ஒரு தலியாகலின, இகழ்வாரையெனறார. (எ)

உங்அ. வசையென்ப வையத்தாக கெலலா மிசையென்னு
மெசசம் பெருஅ விடின். அ

இ-ள. இசை எனனும எசசம பெருவிடின — புகழெனனுமெச்சம பெற லாயிருகக அது பெருதொழிவராயின, — வையதாககு எலலாம வசை எனப — வையகததோகெலலாம அதுதானே வசையெனறு சொலலுவா நலலோர. எ-று.

எசசமெனறார, செயதவரிறநதுபோகத தான இறவாது நிறறலின. இகழ பபடுதறகுப பிறிதொருகுறறம வேணடாவெனபது கருதது. (அ)

உங்கூ வசையிலா வணபயன குனறு மிசையிலா
யாககை பொறுதத நிலம. கூ

இ-ள. இசை இலா யாககை பொறுதத நிலம — புகழிலலாதவுடமபைச சுமநதநிலம—← வசை இலா வணபயன குனறும— பழிபபிலலாத வளபபத தையுடைய விளையுள குனறும. எ-று.

உயிருணடாயினும அதறபயன கொளளாமையின யாககையெனவும, அது நிலத்திறகுப பொறையாகலிற பொறுததலெனவுங்கூறினார. விளையுள குனறுதறகேது பாவயாககையைப பொறுகஙனற வெனறபபு. குனறுமென இடதது நிகழபொருளினறெழில இடதது னேனினறது. இவைகானகுபாடடானும புகழிலலாதாரது தாழவு கூறபபடடது. (கூ)

உச0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய
வாழவாரே வாழா தவா. க0

இ-ள. வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவா — தமமாடடு வசையுணடாகா மல வாழவாரே உயிரவாழவாராவா,—இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ ரா— புகழுணடாகாமல வாழவாரே இறநதாராவார. எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையெனனுமெசசம பெறுதலாயினமையின, இ சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறது. மேல இசையிலாயாககையெனற தனை விளககியவாறு. இதனால இவவிரணடும உடன கூறபபடடன. மறறைம பபயன வாறறையுஞ்தெயவதது ளை வைகபபடடுமென மேலே கூறபபடடது,ப டவே, இலலறதறகு இவவுலகிறபுகழும தேவருலகிறபோகமும பயனென் பது பெறறும. (க0)

இனி மனமுதலிய அறனூலகளாற பொதுவாகக்கூறபபடட இலலறஙக ளெலலாம இவா தொகுததகூறிய இவறறுளளே அடகுகும. அஃதிறநதடக கிகொளக, யாமுரைபபிறபெருகும.

இலலறவியல மூறறிறறு

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய பிறபயிணையுஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தாகரு உரிதாய அறம். அதுதான வினைமாசுதீர்ந்த அநதக்கரணங்கள தூயவாதற பொருட்டு அவராதகாக்கபடிம விரதங்களும், அவறறுன் அவை தூயவாயவழி உதிபதாய ஞானமுமென இருவகைபபடிம.

விரதம்.

அவறறுள விரதங்களாவன இனனவறறுசெயவலெனவும இனனபாவ மொழிவலெனவும தமமாறறலுகதேறப வகாநதுகொளவன. அவைதாம வரம்பிலவாகலிற பெருகுமென றருஞி, அவைதமமுளளே பலவறறையு மகபபடித தநிறருகு சிறபபுடையன நிலவறறை ரணடிகசூறுவானமெடுங்கி, மூதறகண அருளுடைமை கூறுகினறார.

உரி ம அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடாபுபறறுது இயல்பாக எலலாவுயிாகணமேலுஞ செல்வதாகிய கருணை. இல்லறதகிறகு அனபுடைமைபோல இது துறவறதகிறகு சிறநதமையின முறகூறபபடடது

உசக. அருடசெலவஞசெலவத்துட செலவம பொருடசெலவம
பூரியாரா கண்ணு முளள. க

இ-ள. செலவதளள செலவம அருடசெலவம—செலவஙகள பலவறறுளளும ஆராயநதெடுகபபட்ட செலவமாவது அருளான வருஞசெலவம,—பொருடசெலவம பூரியாரகணணும உள—அஃதொழிநத பொருளான வருஞ் செல்வஙகள இழிநதாரகண்ணுமுளவாம ஆகலான. எ-று.

அருளான வருஞசெல்வமாவது உயிர்களேயோமபி அவவறறதான மேமபடுதல. உயாநதாரகணணேயலலதிலலாத அருடசெலவமே சிறபபுடைய செலவம், ஏனீசாகணணுமுளவாம பொருடசெலவஙகள சிறபபிலவெனபதாம.(க)

உசஉ. நலலாறறு ஞடி யருளாளக பலலாறறுற
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள. நலலாறறுன நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும பொருதமாறறுனும நனறுனதெறியிலே நினறு,நமகருத துணியாம அறம யாதெனறுராயநது, அருளுடையராக,—பலலாறறுல தேரினும துணை அஃதே—ஒனறையொனறெலவாத சமயநெறிகளெலலாவறறுனும ஆராயநதாலும் துணியாவது அவவருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளாலுணர்த்துணரும் அனுமானமும, கருததாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூனறு. ஒபபுபபறறியுணரும உவமையும, இங்ஙனமனறுமுளன இது கூடாதெனறுணரும அருததாபததியும, உணமைகருமாறறுய இனமையுமென இவறறைக கூடடி ஆறெனபாரு

முளா. இவையும ஒருவாறருன அவறறுளளே அடஙகுதலின, மூனறெனற லே கருத்து. பொருநதுமாறுவது இது கூடிம இது கூடாதெனத தனகண ணே தோனறுவது : இதனே வடநூலா யுததியெனப. ஆறருனெனபது வேற றுமைமயகம. ஒனறையொனறுவவாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும பொருளகளும தமமுணமாறுகோடல, அனனவாயினும அருளினே யெனறறகண ஒகமெனபதாம. உயிரை விடடு நீங்காது இருமையினுமுத வலின, தினேயெனறார. இவையிரணடுபாடடானும அருளினதுசிறபுக கூற பபடட்து. (உ)

உசஙு. அருளசோந்த நெஞசினாக கிலலே யிருளசோநத
வினனு வுலகம புகல. ஙூ

இ-ள். இருள சோநத இனன உலகம புகல—இருள செறிந்த தினபவுலகந தடசெனறுபுகுதல—அருள சோநத நெஞசினாககு இலலே— அருளசெறிந த நெஞசினேயுடையாராககிலலே. எ-று.

இருளசெறிந்த தினபவுலகமெனறது தினிநதவிருளேயுடைததாயத தனக டபுகளாகாகுத தினபஞசெயவதோரகநதை, அது மேலுகதது ஓரிடமா கலின, உலகமெனபபடடது. (ஙூ)

உசச. மன்னுயி ரோமபி யருளாள்வாற கிலலென்ப
தனனுயி ரஞசும வினே. ச

இ-ள. மன உயிர ஓமபி அருள ஆளவாறகு — நிலலேறறுடைய உயிராளேப பேணி அவறறினகண அருளுடையனுவாறகு— தன உயிர அஞசும வினே இல எனப—தனனுயிர அஞசுதறகேதுவாகிய தீவினேகள உளவாகாவெனறு சொலலுவா அறிநதோர. எ-று.

உயிராகளெலலாம நிததமாகலின, மனனுயினெனார. அஞசுதல தினபமோ கயிலஞசுதல. அனனவறறதினேனை கொலலுதலிய பாவஙகள செயயானென வே, மறறைக்கண நரகம புகாமைகதேது கூறியவாறுயிறறு. (ச)

உசஞ. அலல லருளாளவாக கிலலே வளிவழஙகு
மலலனமா ஞாலங கரி. ஞ

இ-ள. அருள ஆளவாாக்கு அலலல நிலலே— அருளுடையாராககு இமமை யினும ஒருதினபமுணடாகாது,—வளி வழஙகும மலலல மா ஞாலம கரி— அதறகுக காறறியஙகுகினற வளபபததையுடைய பெரியஞாலதது வாழவார சானறு. எ-று.

சானறுவா தாஙகணடி தேறிய பொருளேக காணநாாகருத தேறறுறறுரி யவா. அருளாளவாாககு அலலலுணடாக ஒருகாலததும ஒரிடததும ஒருவ ருங்கணடறிவாரினமையின, இனமைமுகததான ஞாலத்தாயாவருஞசானறெ னபார, வளிவழஙகுமலலனமாஞாலமெகரியென்றார: எனவே, இமமைககணெ னபது பெறறும. ஞாலம ஆகுபெயர. இவைமூனறுபாடடானும அததினேயு டையாாக்கு இருமையினுதினபமிலலாமை கூறபபடட்து. (ஞ)

உசசு. பொருணீஙகிப் பொசசாந்தா ரென்ப ரருணீஙகி
யலலவை செயதொழுகு வார். சு

இ-ள. அருள நீங்கி அலலவை செயது ஒழுகுவா—உயிாகணமாட்டிச செய்யபபடிம அருளாத தவிாகாது தவிரபபடுங்கொடுமைகளாசசெயதொழுகுவாரை—பொருள நீஙகிய பொசசாநதாா எனபா—முனனும உறுதிபபொருளாச செயயாது தாநதனபுறுகினறமையை மறநதவரொனறு சொலலுவா நலலோா. எ-று.

உறுதிபபொருள அறம. தனபுறுதல பிறவிததுனப மூனறினையும அனுபவிததல. மறநதிலராயின, அவவாறெழுகாரெனபது கருதது. (சு)

உசஎ. அருளிலலாக கவவுலக மிலலை பொருளிலலாக
கிவவுலக மிலலா தியாஙகு. எ

இ-ள. அருள இலலாகத அவவுலகம இலலை—உயிாகணமேல அருளில்லாதாாககு வீடடிலகதகினபமிலலை,—பொருள இலலாகத இவவுலகம இலலாதியாஙகு —பொருளிலலாதாாகத இவவுலகதகினபம இலலையாயினறபோல. எ-று.

அவ்வுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகதகினபங்கடகுப பொருள காரணமானறபோல, அவவுலகதகினபங்கடகு அருள காரணமென பதாிபிறது. (எ)

உசஅ. பொருளறறூ பூபப ரொருகா லருளறறூ
ரறறூாமற றுக லரிது. அ

இ-ள. பொருள அறறூ ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது நீஙகிப பின ஒருகாலதகுச செலவதகாறபொலிவா,—அருள அறறூ அறறூ மறறு ஆதல அாிது—அவவாறனறி அருளிலாதாா பாவமறுமையின அழிந்தாரே, பினனொருகாலதகும ஆதலிலலை. எ-று.

மறறு வீணமாறறினகணவந்தது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறறு ஞெபபுமை கூறினாராகலின, அது மறறது, பிறவாறறுன அதனினுங்கொடி தெனபது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறூற றேரி
னருளாதான செயயு மறம. க

இ-ள. அருளாதான செயயும அறம தேரின—உயிாகணமாடடி அருள்செயயாதவன செயயுமறதகையாராயினு,—தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறு — ஞானமிலலாதவன ஒருகால மெயபபொருள உணாாகதாறபோலும. எ-று.

மெயபபொருள மெயகநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலிபெறறஞானமிலலாதவன இடையே மெயபபொருளியுணாாகதால அதனைத தனஞானமினமையால தானேயழிததுவிடிம, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞசெயதால அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழிததுவிடிமெனபதாயிறறு, ஆகவே, பிறவறஙகடகெலலாம அருளுடைமை மூலமெனபது பெறறும. இவையானகு பாடடானும அதகுணியலலாதாாககு வருங்குறறஙகூறபபடடது. (கூ)

உருo. வலியாாமுற றனனை நினைககதான றன்னின்
மெலியாாமேற செலலு மிடதது. கo

இ-ள். வலியார முன தனனை நினைக—தனனினவலியார தனனை நலிய வருமபொழுது அவாமுன் முனளுநிறருகுநிலையினை நினைக—தான தனனின மெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருள்லலாதவன் தன்னினெனியாமேல் தான நலியசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயாதிணைமேறகூறினாரியினும, ஏனையஃறி ணையுங்கொளளபபடும். அதனினநினைகவே இவவுயிராகுமை அவவாறே அச்சமா மெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனுமெனபது கருதது. இதலால அருள பிறதறகுபாயங்கூறபபட்டது. (கo)

உசுமஅதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலினெயொழிதல. கொலலபபாவதனைப பினனுமுளதாக்கலின அதறகுக காரணமாதலினயும முனனும அதனை வருதலின அதனகாரியமாதலினயும ஒருவருகுடைதாய ஊனுணடல அருளுடையாாககு இயைவதன்றுகலின, அதனை விலகுதறகுஉஃதருளுடைமையினபினவைகபபட்டது.

உறுக. தன்னூன பெருகறகுந் தானபிறி தூனுணபா
னெனங்ஙன மாளு மருள

இ-ள. தன ஊன பெருகறகுந் தான பிறிது ஊன உண்பான— தனனுடம்பை வீகருதறபொருடடுத தான பிறிதோருயிரினுடமபைத தினபவன— எங்ஙனம ஆளும அருள— எவவகையான நடதறகும அருளினை எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருகறகினப பயனெனகருசி ஒகொடுமை செயவானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறுயிறறு. எஙஙனமாளுமருளெனபது ஆளானெனபது பயபபதினற இகழசசிகருறிபபு. (க)

உறுஉ. பொருளாடசி போறறுதாாக கிலலை யருளாடசி
யாஙகிலலை யூனதின பவாககு உ

இ-ள. பொருளாடசி போறறுதாாககு இலலை— பொருளாறபயனகோடல அதனைப பாதுகாவாதாாக்கிலலை, — ஆஙகு அருளாடசி ஊன தினபவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயனகோடல ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருடபயனிழதததறகுக காணம காவாமைபோல, அருடபயனிழதததறகு ஊனறினல காரணமெனபதாயிறறு. ஊனறினறுராயினும உயிராகடகு ஒருதீஙகு நினையாதாாககு அருளாடதறிழுகதில்லையெனபாரை மறுதது, அஃதுணடெனபது இவையிரணடுபாடடானுங கூறபபட்டது. (உ)

உறுங. படைகொண்டாரா நெஞசமபோ னனறுாககா தொனற
னுடலசுவை யுண்டாரா மனம. ங

இ-ள். படை கொண்டாரா நெஞ்சம்போல— கொலைகருவியைத தங்கையிறகொணடவாமனம் அதனறசெயயுங கொலையையே நோகுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒனறன் உடல சுவை உண்டாரா மனம நன்று ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபபடவுணடவா மனம அவவூணையே நோக்குவதலலது அருளை நோககாது. எ-று.

சுவைபபடவுண்டல காயஙகளான இனியசுவைததாகவியுண்டல. இதனால ஊனறின்றூ மனம தீங்குநினைததல உவமவளவையாறசாதிதது, மேலது வலியுறுததபபட்டது. (சு)

உருசு. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பொருளலல தவவுன தினல. ச

இ-ள. அருள யாதெனின கொலலாமை — அருள யாதெனின், கொலலாமை;— அலல து (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, —அவவுன தினல பொருளலலது—ஆகலான, அககோறலான வரத ஊனைத தினகை பாவம. எ-று.

உபசாரவழககாற கொலலாமை கோறலாகிய காரியஙகளே அருள அலல தெனக காரணஙகளாகவியும, ஊனறினகையாகிய காரணததைப பாவமென க காரியமாகவியுஙகூறினர. அருளலலது கொடிமை. சிறபபுபபறறி அறமும பொருளெனபபடிதலின, பாவம பொருளலலதெனபபடடது. கோறலென மு ன்னினறமையின, அவவுனெனறார. இனி இதனை இவவாறனறி அருளலலதெ னபதனை ஒனறுகவி, கொலலாமை கோறலெனபதறகுக கொலலாமையென னும விரதததையபபிதததலெனறுணரபபாருமுளர. (ச)

உருடு. உண்ணாமை புளள துயிரநிலை யூனுண்ண
வணணுததல செயயா தளறு. டு

இ-ள. உயிர நிலை ஊன உணணாமை உளளது— ஒருசாருயிர உடமபினக ணனே நிறறல ஊனுணணாமையெனகினற அறததினகணணது,—உணண அ ளறு அணணுததல் செயயாது—ஆகலான, அநநிலை குலைய ஒருவன அதனையு ண்ணாமையின, அவனை விழுஙகிய நிரயம பின உயிழதறகு அஙகாவாது.எ-று.

உணணபபடிம விலஙகுகள அதனறறோயாது சிலவாக ஏனைய பலவாய வ ருதலின, உணணாமையுளளதுயிரநிலையெனறார உணணினெனபது உணண வெனத திரிதுநினறது. ஊனுணடவன அபபாவததான செலலுமிரய ததளழுநதுமெனபதாம. கொலைபபாவம கொனறாமெனறறலின பினனூனு ணபபாகாகுப பாவமிலலையெனபாரை மறுதது, அஃதுணடெனபது இவவிரண டபபாடடானுஙகூறபபடடது. (டு)

உருசு. தினறபொருடடாற கொலலா துலகெணின் யாரும
வினைபபொருடடா லூனறருவா ரில. சு

இ-ள. தினறபொருடடி உலகு கொலலாது எனின—பேதமை காரணமா கவலலது ஊனறினகை காரணமாக உலகுகொலலாதாயின,— விலைபபொ ட்டு ஊன தருவார யாரும இல—பொருள காரணமாக ஊன விறபார யாவ ரும இலலை. எ-று.

உலகெனபது ரணடி உயிரபபனமைமேனினறது. பினனிகழுநதினகை மு ன்னிகழுஙகொலகுகுக் காரணமாகாமையின இனபாகாகுக் காரணத்தான வ ரும் பாவமிலலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருததாபத்தியளவையாற காரண மாதல சாதிததலின, இதனை மேலது வலியுறுததபபட்டது. (சு)

உருள. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாப பெறின். எ

இ-ள. புலால் பிறிதொனறன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாய பெறின் உணணமை வேணடுமம—அது ஞய்தனமை யிறிவாரைய பெறின, அதனே உணணதொழியல்வேணடும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறமுக்கத. அம்மெயம்மையுண ராமையின, அதனேயுண்கினருனெனபதாம. பொருதமாறமும் புலாலுண டல இழிநதனெனபது இதனால கூறபபடடது. (எ)

உறுஅ. செயிறிற றலேப்பிறிநத காடசியா ருண்ணு
ருயிறிற றலேபபிறிநத வூன. அ

இ-ள. செயிறின தலேபபிறிநத காடசியாா—மயக்கமாகிய குறறத்தினீஙகிய அறிவினேயுடையா—உயிறின தலேப்பிறிந்த ஊன உணணா — ஒருயிரினீஙகி வநத ஊனேயுணணா. எ-று.

தலேபபிறிவெனபது ஒருசொல. பிணமென ஊனினமெயமனம தாமேயு ணாதலின, உண்ணுனெனமூா. (அ)

உறுகூ. அவிசொரிந தாயிரம வேடடலி னெனற
னுயிராசெருத துண்ணுமை நனறு. கூ

இ-ள. அவி சொரிநது ஆயிரம வேடடலின—தீயினகண நெய முதலிய அவிகளேச சொரிநது ஆயிரமவேளவி வேடடலினும,—ஒன்றன உயிா செருத்து உணணுமை நனறு—ஒருவிலஙகினுயிரைப போகவி அது நினற ஊனேயுண்ணுமை நனறு. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும பயனினும இவவிரதததான வரும் பயனே பெரிதெனபதாம. (கூ)

உசுற. கொலலான புலாலே மறுததாணக கைகூப்பி
யெலலா வுயிருங தொழும. க0

இ-ள். கொலலான புலாலே மறுததானே— ஒருயிரையுங்கொலலாதவனுமாயப் புலாலேயுமுணணுதவனே—எலலாவுயிரும கைகூபபித தொழும—எலலாவுயிருங கைகுவிதது தொழும. எ-று. .

இவவிரணடறமும ஒருங்குடையாாகலலது ஒனறேயுடையார்க்கு அதனுற பயனிலலேயாகலின, கொலலாமையுமூடனகூறினா. இபபேரருளுடையான மறுமைகடடேவரின மிகவானுமென அபபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும ஊனுணணுமையதுயாசசி கூறபபடடது. (க0)

உள ம அதி.— தவம.

அஃதாவது மனம பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதஙகளான உணடிசுருகலும, கோடைகண வெயிலிலே நிறறலும, மாரியிலும் பனியினும் நீரகிலே நிறறலும முதலிய செயலகளே மேறகொணடு, அவறறுற றமமுயிரக்கு வருதறன்பஙகளேப பொறுதது, பிறவுயிரகளேயோமபுதல. புலானமறுதது உயிரகணமேல அருண முதிர்நதுழிச் செயயபபடுவதாகலின, இது புலான் மறுததலின்பின வைகபபட்டது.

உசுக. உற்றநோய நோன்ற லுயிர்கருமுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவதினை வடிவு—உறற நோய நோனறல் உயிர்க்கு.உறுகண் செயயாமை அறறே— உணடிசுருகுகனமுதலியவறறுல தமமுயிர்க்கு வருநதனபங்களேல பொறுததலும தாம பிறவுயிர்கட்குத தனபஞ்செயயாமையுமாகிய அவவளவிறறு. எ-று,

ம்றறுள்ளனவெலலாம இவறறுளளே அடங்குதலின, அறறேயெனத தேற றேகாரங்கொடுததார. தவததிறகுருவறறெனபது யாணையதுகோடி கூரிதென பதணை யாணைக்குக கோடி கூரிதெனறுறபோல ஆருவதனபொருடகண் ஙானகாவது வநத மயக்கம. இதனுல தவதததிலகணஙகூறபபட்டது. (க)

உசுஉ. தவமுங் தவமுடையாராக காருு மவமதனை
யஃதிலார மேறகொள வது. உ

இ-ள. தவமும தவமுடையாராகரு ஆகும—பயனேயனறித் தவநதானும உண்டாவது முறறவமுடையாராக்கே,—அதணை அஃது இலார மேறகொளவது அவம—ஆகலான, அததவதனத அமமுறறவமிலலாதார முயலவது பயனின்முயறசியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாறறலுமுடையராய முடிவுபோகலின தவமுடையார்ககாருமென்றும், அஃதிலாதார்கரு அவையினமையின முடிவுபோகாமையின அவமாமெனறுங கூறினார். (உ)

உசுஊ. துறந்தாகருத துபபுரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மறறை யவாக டவம. ஙூ

இ-ள். மறறையவாகள—இலலறதனையே பறறி நிறபார—துறநதாகருத் துபபுரவு வேணடித தவம மறநதாரகொல—துறநதாகரு உணடியும் மருநதும் உறையுளுமுதலவறை விருமபித தாநதவருசெயதறை மறநதாரபோலும! எ-று.

துபபுரவு அனுபவிகபபடுவன. "வேணடியவேணடியாஙகெயத" றபயதத தாகலின யாவராலுருசெயயபபடுவதாய நவதனைத தாருசெயயுந தானதனின மேல விருபபமிருதியான மறநதாபோலுமெனவே, தானதறறவம மிகக தென்பது பெறறும. (ஙூ)

உசுச. ஒன்னுர்த தெறலு முவநதாரை யாகலு
மெண்ணிற றவத்தான வருமு. ச

இ-ள். ஒன்னுர்த் தெறலும—தம்மறகநிறகுப பகையாய அழிவுசெயதாரைகெடிதலும—உவநதாரை ஆகலும—அதணையுவநதாரை உயாததலுமாகிய இவவிரணடையும்—எணணின தவததான வருமு— தவருசெயவாரினேபபாயின், அவா தவவலியான அவை அவாகருளவாம. எ-று.

முறறதனுநதாரக்கு ஒனனுரும் உவநதாரும உணமை கூடாமையின, தவத்திற்கேறறியுரைக்கபபட்டது. எணணினெனறதனுல, அவாக்கு அவையெண்ணுமை இயல்பெனபது பெறறும். ஒனனுர்பெரியராயினும் உவநதார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைந்ததணையானே வருதலு நிறருமெனத தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத தவத்தினதாறறல கூறியவாறு. (ச)

உசுடு. வேண்டிய் வேணடியாங் கெயதலாற செய்தவ
மீண்டு மூயலப் படிம. டு

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எயதலால்—மூயனரூல மனமைக்கடடா ம் வேணடிய பயன்கள வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், —செயதவம் ரண்டி மூயலபபடிம—செயயபபடிவதாய தவம் இமமைகக ண அறிவுடையோ ரான மூயலபபடிம். எ-று.

ஈண்டெனபதனை மறுமைகணெனபது பெறறும. மேறகதி, வீடுபேறுக ளதவததானனறி எயதபபடாவென்பதாம். இவை நானகுபாடடானும் தவதத் தி சிறபபுக கூறபபடடது. (டு)

உசுசு. தீவஞசெயவா தஙகருமஞ செயவார்மற றலலா
ரவஞசெயவ ராசையுட படடி. சு

இ-ள. தஙகருமம செயவா தவம செயவா—தஙகருமஞசெயவாராவா றறநது தவததைச் செயவா, —மறற அலலா ஆசையுள படடி அவம செயவா—அவரையொழிநத பொருளினபஙகளச செயவா அவறறினகண சையாகிய வலியுடபடடித தமகருக கேடி செயவா. எ-று.

அநிததமாய மூவகைத தானபததாய உயிரினவேறுய உடறகு வருததம வ ருமெனறுழியாது தவததினச செயய, பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுகளான அநாதியாகத தானபமெயதிவருகினற உயிர ஞானம பிறநது வீடி பெறுமாகலி ன, தவஞசெயவாரைத தஙகருமஞசெயவாரெனறும, கணததுளழிவதாய சி றறினபதினபொருடபய பலபிறவியுந தானபுறததக பாவஞசெயதகோடலி ன, அலலாதாரை அவருசெயவாரெனறும, கூறினார. மறறு வினைமாறறினக ணைவந்தது (சு)

உசுஎ. சுடசசுடரும பொன்போ லொளிவிடுந தானபஞ
சுடசசுட நோறகிற பவாகரு. எ

இ-ள. சுடச சுடரும பொன்போல—தீயினகணணேமி பொனனுகரு அது சுடசசுடத நனனெடி கலநத குற்றநீஙகி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோறகிறப வாகருந தானபம சுடச சுட ஒளி விடிம—தவஞசெயயவலலாகரு அதனன வருநதானபம வருதத வருதத தமமொடி கலநத பாவநீஙகி ஞானமிகும-எ-று.

சுடசசுடரும பொனபோலெனறாயினும, கருததுநோகக இவவாறுரைக ப படடது. ஒளிபோலப பொருளகளே விளகக்கினை, ஒளியெனறார. (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப பெறறூனே யேனைய
மனனுயி ரொலலாந தொழும. அ

இ-ள. தன உயிர தான அறப பெறறூனை—தனனுயிரைத தானறனகருதித் தாகப பெறறவனை—ஏனைய மன்னுயிரொலலாம தொழும—பெருதனவாகிய ம னனுயிரகளெலலாநதொழும. எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செயதல. அதனினுங்குப பெறு தற்கரியதின்மையின, பெற்றூனெனறார. அது பெருதனவெனறது ஆசையுட பட்டி அவஞ்செயயமுயிரகளே. சாபமமருளுமாகிய இரணடாறறலுமுடைமை யின, தொழுமென்றார. (அ)

உசுசு. கூற்றங குதித்தலுங கைகூடி நோறறலி
ஞற்ற றலிலபபட டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடிம—கூறறத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ் தாம்—நோறறலின ஆறறல தலிலபபட்டவாகசு—தவததான வரும ஆறறலி த் தலிப்பட்டாகசு. எ-று.

சிறபபும்மை அது கூடாமை விளகிறறு, மனனுயிரொல்லாஉதொழுதலே யனறி இதுவுஙகைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைபபினுமமையும. ஆறறல சாபவருளகள. இவைநானகுபாடடானும் தவஞசெயவாரது உயாசசி கூறப் பட்டது. (கூ)

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோறபரா
சிலாபலர் நோலா தவர. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகதது செலவாகள் சிலராக நல்கூ ராவா பலராதறகுக காரணம யாதெனின,—நோறபரா சிலா நோலாதவர ப லா—அது தவஞசெயவாரு சிலராக அது செயயாதாரா பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ணடறிவினது உணமையினமைகளேயுங குறிதது நின்றன, என்னே! "நுணணுணரா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணப பணைத்த பெருஞ்செலவம" *எனறுராகலின. நோறபரா சிலரெனக் காரணங கூறினமையான, காரியம வருவிததுராகைபபடடது. தவஞசெயயாதாகசு இமமையினபமுமிலலையென இதனால அவரது தாழவு கூறபபடடது. (க0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம.

அஃதாவது தாம விடடகாமவினபததை உரணினமையிற பினனும் விருமபு மாறுதோனற அவவாறே கொணடு நினறு தவததோடு பொருநதாதாய தீய வொழுக்கம. அது விலகுதறகு, இது தவததினபின வைக்கபபடடது.

உஎக. வஞச மனததான படிறறெழுகுகம பூதஙக
ளோந்து மகததே நகும. க

இ-ள. வஞச மனத்தான் படிறறெழுக்கம—வஞ்சம பொருநதிய மனததை யுடையவனது மறைநதவொழுகுகததை—பூதஙகள ஐநதும அகததே நகு ம—உடம்பாய அவனெடி கலநது நிறகினற பூதஙகளோநதுநகணடி தமமுள ளே நகும். எ-று.

காமம தனகணணே தோனறி நலியாநிறகவும அதனதினமைகூறிப புறததா ரை வஞசிததலின வஞசமனமெனறும, அநநலிவு பொறுககமாடடாதொழுகு ங்களவொழுக்கததைப் படிறறெழுகுகமெனறும, உலகத்துக்களவுடையார பிறரறியாமறசெயவனவறறிறகு ஐமபெருமபூதஙகள சானறுகலின, அவவொ ழுக்கததையும் அவனமறைகுகின்றவாற்றையுமறிநது அவனறியாமற றமமுள

* நாலடியார, அறிவினமை,— நுணணுணரா வினமை வறுமை யஃதுடை மை—பணணப பணைதத பெருஞசெலவ—மெணணுங்காற—பெணணவா யா ணிழநத பேடி யணியாளோ— கணணவாத தகக கலம.

ளே நருதலின், அகதேநருமென்றுங்கூறினார். செய்தருறம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருதது. (க)

உஎஉ. வானுயா தோறற மெவன்செயயுங் தன்னெஞசங
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள். வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுகரு வானபோலு யர்ந்த தவவேடம எனன பயனேச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெரு சம் படின—தான குறறமெனறறிந்த அதனகணணே தனனெஞசு தாழுமா யின. எ-று.

வானுயாதோறறமென்பது "வானமேருகுடி" எனறறபோல இலகுணவு ழக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிந்துவைதது செயத குறறங கழு வபபடாமையின, நெஞசு குற்றததாயேவிடம, விடவே, நினற வேடமாதநிர தநிறருப புறததாரை வெருட்டுதலேயலலது வேறுபயனிலலெனபதாம.(உ)

உஎங. வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியினமேல போராதது மேயந தறறு. ங

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம்— மனததைத தனவழிபபடித தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையா வேடதைதகொணடு தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினமேல போராது மேயநதறறு —பசு காவலா கடியாமற புலியினமேலப போராதபோ பைங்கூழை மேயந தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானெனற அடையானும, மேயநதற றெனனுநதொழிலுவமையானும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும. காவலா கடியாமை புலி புறறினருதெனபதனனும, அசசததானு மாம; ஆகவே, வலலுருவங்கோடறகுப பயன அனனகாரணங்களான உலகத தா அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனகுரிய இலலானையுதறநது வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைநது பிறாகுரிய மகள்ளா விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனகுரிய புலலிடப பிறாக்குரிய பைங்கூ ழைமேய்நதாறபோலுமென்ற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைநது
வேடடுவன் புடசிமிழுத தறறு. ச

இ-ள. தவம மறைநது அலலவை செயதல— அவவலியினிலைமையான த வவேடதனினகணணே மறைநதுனினறு தவமலலவறறைச செயதல— வேட டுவன புதல மறைநது புள சிமிழுதறறு—வேடடுவன புதலினகணணே ம றைநதுனினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆருபெயா. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளினை த தனவயததாகுதல. இதுவும இததொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎஞ. பற்றற்றே மென்பார் படிறறெழுக்க மெறறெறறென்
றேதம் பலவுந் தரும். ஞ

இ-ள். பறஅ அறநேம எனபா படிறநெழுகுகம— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதிதறபொருட்டி யாம பறறற்றேமெனறு சொலவாரது மறைத்தவொழுகக ம்,—எறறு எறறு எனறு ஏதம் பலவும தரும—அபபொழுது இனிதுபோல த தோனறுமாயினும, பின எனசெயதேம எனசெயநேமெனறு தாமேயிரங குமவகை, அவாக்குப் பலதனபஙகளேயுங கொடுக்கும எ-று.

சொல்லளவலலது பறறறுமையின, பறறறறேமெனபாரெனறும, சிறிதாய க் கணதளளே அழிவதாய இனபதனபொருட்டிப பெரிதாய நெடுங்கால நிறபதாய பாவநதைச் செயவா அதனவிளைவினகண் அநதோ வினேயேயென றழுஙகுவராகலின, எறறெறறெனறுஙகூறினார. இவையநதபாட்டானும கூ டாவொழுக்கதனிழுகுகம கூறபபட்டது. (ஙி)

உஎசு. நெஞசிற மறவா துறநதாபோல வஞசிதது
வாழவாரின வனகணு நில. சு

இ-ள். நெஞசின துறவா— நெஞசாறபறறறுதவைத்து— துறநதாபோ ல் வஞ்சித்து வாழவாரின —பறறறறாபோனறு தானருசெயவாரை வஞசித த வாழுமவர்போல— வனகணா இல—வனகணமையையுடையா உலகத் தில்லே. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞசிததலாவது யாம் மறறமைகளடேவராதறபொரு ட்டி இவ்வருநதவாகரு இனனதீதுமெனறு அறியாதிநதாரை அதுகொணடி னி ழிபிறபபினராக்குதல, அவா இழிபிறபபினராதல "அடஙகலாக நேத தானப பயதநினு லலறு முநீர்த—தடஙகட னடுவட டீவு பலவுள வவுறறட் டோ னறி— யுடமபொடி முகஙக ளொவவா ரூழகணி மாநதி வாழவா — மடஙக ளஞ சீறறத துபபின மானவேன் மனன நேறே."* எனபதனுனறிக. தமக்கு ஆவன செயதாக்கு ஆகாதன வினைதலின, வன்கணரிலெனறார. (சு)

உஎஎ. புறஙருன்றி கண்டனைய ரேனு மகஙருன்றி
மூகஙிற கரியா ருடைநது. எ

இ-ள. குனறிபபுறம கணடு அனையரேனும— குனறியினபுறமபோல வேட தாறற செமமையுடையராயினும— குனறி மூகஙின அகம கரியா உடைத தா— அதனமூக்குபோல மனமிருணடிருபபாரை உடைதது உலகம. எ-று.

குனறி ஆருபெயர. செமமை கருமையெனபன பொருளினகணிறததை வி ட்டுச் செபபதநினும அறியாமையினுஞ சென றனவாயினும, பண்பாலொததலி ன, இவை பணபுவமை "கூழின மலிமனம் போனறிரு ளாஙினற கோஙில மே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனதது மாசாக மாண்டாரீ ராடி
மறைநதொழுகு மாந்தர் பலர். அ

---

* சீவகசிநதாமணி, முத்தியிலம்பகம, தானபபயன, கச.

† திருச்சிறறமபலக்கோவையார, நஉஉ.—வாழும படியொன்றுங் கண்டில ம் வாழியும் மாமபொழிறறேன— சூழு முகச்சுறறும டறறின வாறறுண் டை யநகனிவா—யாழின மொழிமஙகை பங்கனிசிற றமபல மாதரியாக்— கூழின மலிமனம போன்றிரு ளாஙினற கோஙிலமே.

இ-ள். மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனததினகண்ணதாக—மாண்டா ர நீராடி — பிறாகருது தவததான மாடசிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட் டி—மறைந்து ஒழுகும் மாநதர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செ ல்லும மாநதா உலகத்தப பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள. அவை போகற்கனறி மாண்டாரொனறு பிறா கருதுதறகு நீராடுதலான், அததொழிலே அவா மறைதறகிடனுக்கினறா. இனி மாணடாராநீராடியெனபதறகு மாடசிமைபபடடாரது நீாமையையுடை யராயென உரைபபாருமுளரா. இவைமூனறுபாட்டானும அவ்வொழுக்கமுடை யாரதகுறறமும அவரையறிநது நீககலவேணடுமெனபதும கூறபபுடடன.(அ)

உஎகூ. கணிகொடி தியாறுகோடி செவவிதாங கனன
விணபடு பாலாற கொளல. கூ

இ-ள. கணி கொடிது யாழ கோடி செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதா யினும, செயலாறகொடிது, யாழ கோடடால வளநததாயினும, செயலாறசெ வவிது,— ஆங்கு அன்ன வினபடி பாலால கொளல— அவவகையே தவரு செயவோராயுங கொடியா செவவியனெபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்படட கூறறுனே அறிநதுகொளக. எ-று.

கணிக்குச்செயல் கொலை. யாழுகருச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அ வ்வகையே செயல் பாவமாயிற கொடியனெவும, அறமாயிற செவவியனெ வங் கொளகவெனபதாம. இதனால அவரையறியுமாறு கூறபபடடது. (கூ)

உஅ0. மழிதததலு நீடடலும் வேண்டா வுலகம
பழிதக தொழிதது விடின. க0

இ-ள. மழிதததலும நீடடலும வேணடா— தவருசெயவாாகருத தலைமயி னா மழித்தலுஞ் சடையாகதலுமாகிய வேடமும வேணடா,—உலகம பழிதத து ஒழிததுவிடின்—உயாநதோா தவததிறகாகாதெனறு குறறஙகூறிய ஒழு ககத்தைக் கடிநதுவிடின. எ-று.

பறிததலும மழிததலுளடஙகும. மழிததலெனபதே தலைமயிரை உணர்த்த லின, அது கூறாயினா. இதனால கூடாவொழுகமிலலாதாருகு வேடமும வேணடாவென அவரது சிறபபுக கூறபபடடது. (க0)

உகூ ம அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருபபதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ் சித்துகொள்ளக கருதாமை. கருதுதலும செயதலோடொததலின, கள்ளா மையெனறா. இலவாழவாாகாயின் தமமோடு வினையாட்டுவகையால அவரை வஞசித்துக கோடறகு இயைந பொருளகளை அஞஞனங்கொளளினும் அமையு ம, அறநதாாகாயின அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுகாம ஆகலி ன, இது அறவறமாயிறறு. புறதது்ப் போகாது மடஙகி ஒருதலைபபட்டு உயி னாயே நோக்கறபாலதாய அவாமனம் அஃதொழிநது புறததே போாது பஃற லைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையு ம் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப பெரியதோரிழுக்காதல அறிக

இவவாறு வாயமை முதற கொலலாமைமீறுய நாணகதிகாரத்திறகுமொககு ம. பொருளபறறி நிகழுங குறறததை விலக்குகினறதாகலின, இது காமமப றறி நிகழுவதாய கூடாவொழுகததினபின வைகபபட்டது.

உஅக. எளளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைதொனறுங
களளாமை காகதன னெஞசு. க

இ-ள் எளளாமை வேணடுவான எனபான— வீடடினமிகழாது விருமபுவா ன இவனெனறு தவததோரான நனகுமதிகபபடுவான— எனைதொன்றும் களளாமை தன நெஞசு காகக— யாதொருபொருளையும பிறரை வஞசித்துக் கொளளக் கருதாவகை தனனெஞசினக காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும எதிர்மறைவினையெசசம எளளாமையெனத திரிநது நின றது. வீடடினமிகழதலாவது காடசியே அளவையாவதெனறும, நிலம, நீர, தீ, வளியெனப பூதம நானகேயெனறும, அவறறது புணரசசி விசேடததாறறே ன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடமபினகணணே அறிவு மதுவினகடகளிபப ப்போல வெளிப்பட்டழியுமெனறும, இறநதவுயிர பின பிறவாதெனறும, இ ன்பமும பொருளும் ஒருவனற செயயபபடுவதெனறும சொலலும உலோகா யதமுதலிய மயகநூலகளினத தெளிநது, அவறறிறகேறப ஒழுகுதல. ஞான த்திறகேதுவாய மெயநூறபொருளேயேனும ஆசிரியனை வழிபட்டனறி அவ னவஞ்சிதது கொளளின, அதுவுங களவாமாகலின, எனைதொன்றுமெனறு ர். நெஞசுகளளாமற காகவெனவே, துறநதாககு விலகபபட்ட களளுதல கள்ளகருதுதலெனபது பெறறும. (க)

உஅஉ. உளளததா லுளளலுங தீதே பிறன்பொருளைக்
களளததாற கொளவே மெனல. உ

இ-ள. உளளததால உளளலும தீதே— குறறநஙனைத தன்னெஞசாறகருது தலும துறநதாகாகுப பாவம,— பிறன பொருளைக களளதத்தால கொளவேம் எனல—ஆதலால, பிறனொருவனபொருளை அவன அறியாவகையால வஞசித துககொளவேமெனறு கருதறக. எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறினார, அவருளளம ஏனையாருளளம போ லாது சிறபபுடைததெனபது முடிததறகு. உளளலுமெனபது இழிவுசிறபப ம்மை. அலலிருஞி வியங்கோளெதிர்மறைகணை வநதது. இவையிரணடுபாட டானும இநநடைகருக களவாவது இதுவெனபதனும அது கடியபபடுவதென பதனும கூறபபட்டன. (உ)

உஅங. களவினு லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக கெடும. ங

இ-ள. களவினால ஆகிய ஆகமம— களவினாலுளதாகிய பொருள— ஆவ துபோல அளவிறநது கெடும—வளாவதுபோலத தோனறித் தனனெலலையை க் கடநது கெடும. எ-று.

ஆகததிறகேதுவாகலின, ஆகமெனபபட்டது. எலலையைக்கடநதுகெடுத லாவது தான போஙகாற பாவததையும் பழியையும நிறுதத்திச செயதவறத்தை யும் உடனகொணடுபோதல். அளவறிநதெனறு பாடமோதி, அவர் பயன்கொ ள்ளுமளவறிநது அவவளவிறகு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர. (ங)

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளேவின்கண்
வீயா விழுமங் தரும. சு

இ-ள. களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளே வஞ்சித்துக்கோடற்க ணணே மிக்க வேட்கை—விளேவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறித தான பயன கொடுகுமபொழுது தொலேயாத இடுமபையைக கொடுகுகும. எறு.

கனறுதலான எஞ்ஞானறும அகளவையே பயிலவிதது அதனுற பாவமும பழியும் பயதேவிடுதலின, வீயாவிழுமந்தருமெனறார. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறருக காரணங்கூறபபடடது. (சு)

உஅடி. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபுப பாரபபாராக ணில. டு

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையநி னது அதனமேல அனபுடையராயொழுகுதல—பொருள கருதிப பொசசாபபு ப பாரபபாராகண இல—பிறாபொருளே வஞ்சிதறுகொளளக கருதி அவரது சோவு பாரபபாராடடு உணடாகாது. எ-று.

தமகுரிய பொருளேயும அதனது குறைம நோகுதி தறாது போந்தவா பி ன பிறாகுரிய பொருளே ஙனருமதிதது அதனே வஞ்சிதறுகோடறகு அவர து சோவுபாராகும மருடசியராஞல, அவாமாடடு, உயிராகணமேலருளசெ யறல நமகருறதியெனறறிநது அவவருளினவழுவாதொழுகுதெருடகி, கூடா தெனபதாம (ரு)

உஅசு அளவினக ணினறெழுக லாறறூர் களவின்கட
கனறிய காத லவா. சு

இ-ள. அளவினகண கினறு ஒழுகல ஆறறூரா— உயிர முதலியவறறையள ததலாகிய நெறியினகணினறு அகறகேறப ஒழுகுமாடடார—களவினகண க னறிய காதலவா—களவினகணமே மிகக வேடகையையுடையார. எ-று.

உயிராமுதலியவறறையளததலாவது காடசி முதலாகச சொலலபபடட அள வைகளான உயிரபபொருளேயும, அதறகு அஞாதியாய வருகினற நலவினே தீ வினேக குறற விளேவுகளேயும, அவறறுன அது நாறகநியுட பிறநதிறநது வருத லேயும, அது செயயாமல் அவறறைக கெடுததறுபாயமாகிய யோக ஞானஙக ளேயும, அவறறுன அஃதெயதும வீடடினேயும, அளநது உளளவாறறிதல. இ தனே ஆருகதா தருமததியாணமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள ககபபடடனவறறுள தீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சு)

உஅள. களவெனனுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாராக ணில. எ

இ-ள. களவு எனனும காா அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின ற இருண்டவறிவினேயுடையராதல—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாராகண இல்—உயிர முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விருமபினுராக ணிலலே. எ-று.

இருள் மயககம். காரியததைக காரணமாகவுபசரிததுக் களவெனனுங் கா ரறிவாணமையெனறும, காரணததைக காரியமாகி அளவெனனுமாறறலெ னறுகூறினார். களவுகதறவம இருளுமொளியும்போலத தம்முண்மாறுகலி ன, ஒருஙகு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாடடானுங கூறபபட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிநதார நெஞசத தறமபோல நிறகுங
களவறிநதார் நெஞசிற கரவு. அ

இ-ள. அளவு அறிநதார நெஞசதது அறமபோல நிறகும— அவவளவதது யே பயினறவர நெஞசதது அறம நிலபெறுறபோல நிலபெறும—களவு அறிநதார நெஞசில கரவு—களவையே பயினறவர நெஞசத துவஞ்சனை.எ-று.

உயிரமுதலியவறறை அளநதறிநதாரகுத் தறவறஞசலியாதுநிறகுமெனப தை அவவுவமையாறபெறறும. களவோடி மாறினறி நிறபது இதனுற கூறப பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவலல செயதாஙகே வீவா களவலல
மறறைய தேறறு தவர. கூ

இ-ள. அளவு அலல செயதாஙகே வீவர— அவவளவலலாத தீய நினைவுக ளை நினைததபொழுதே கெடுவர—களவு அலல மறறைய தேறறுதவர—களவ லலாத பிறவறறை அறியாதவர. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞசிககுமாறும, அவவஞசனையா ல் அது கொளளுமாறும், கொணடவதனால தாமபுலனகளை நுகருமாறும மு தலாயின. நினைததலுஞசெயதலாகலிற செயதெனறும, அஃது உளளவறறுக ளைப போகஙக கரதத சொறசெயலகளை புருவிதது அபபொழுதே கெடுகு மாகலின ஆஙகே வீவதொனறுகூறினார. மறறையவாவன அறஙதாகரு உண வாகவோதபபட்ட காய கனி கிழஙகு சருகு முதலாயினவும, இலவாழவா செயயுந தானஙகளுமாம. தேறறுமை அவறறையே நுகாநது அவவளவானி றைநிருததலை அறியாமை. இதனுற களவா கெடுமாறு கூறபபட்டது. (கூ)

உகூ0. கள்வாகருத தளளு முயிரநிலை களளாகருத
தளளாது புததே ஞாலகு. க0

இ-ள. களவாகரு உயிரநிலை தளளும—களவினைப பயிலவாகருத தமமி ன் வேறலலாத உடம்புந தவறும, —களளாகரும புததேஞாலகு தளளாது —அது செயயாதாகரு நெடுஞசேணதாகிய புததேஞாலகுந தவறறு. எ-று.

உயிர நிறறறகிடஞகலின, உயிரநிலையெனபபட்டது. நிறபமைகளிரணடு ம விகாரததாறபெறுகன. இமமையினும அரசனாலொறுகபபடுதலின உயிரநி லையுந தளளுமெனறும, மறுமையினுந தேவராதல கூடுதலிற புததேஞாலகுந தளளாதெனறுங கூறினார். "மறறது—தளளினுந தளளாமை நீரதது"* என புழியும தளளுதல இபபொருடடாதலறிக. இதறகுப பிறவாறுரைபபாருமுளர. இதனால இருவாபயனும ஒருஙகு கூறபபட்டது. (க0)

---

* திருக்குறள் நகூ.

சூ0 ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெயினது தனமை. பெருமபானமையுங காமமும பொரு ளுமபறறி நிகழவதாய பொய்மையை விலகலின, இது கூடாவொழுகக்க ளளாமைகளினபின வைகபபடடது.

உசூக. வாயமை யெனபபடிவ தியாதெனின யாதொன்றுங் தீமை யிலாத சொலல. க

இ-ள. வாயமை எனபபடிவது யாது எனின—மெயமையெனறு சிறபபித துச சொலலபபடிவது யாதெனறு வினவின,—தீமை யாதொனறுமு இலாத சொலல—அது பிறிதோருயிராகதத தீஙகு நிகழாம பயவாத சொறகளைச சொ லலுதல. எ-று.

தீமை யாதொனறுமிலாதவென இபபமும, எனபபடிவதெனபது "ஊனென ப படிவ துமையூா" எனறுறபோல நினற து. தெனன நிகழாதது கூறலென பது கீழகபபடடது. அதுதானும, தீஙகு பயவாதாயின மெயமமையாம, பய படிற பொயமமையாமெனபது கருதது. (க)

உசூஉ. பொயமமையும வாயமை யிடதது புணாதோனற நனமை பயகசு மெனின உ

இ-ள. புணா தோனற நனமை பயகசும எனின—பிறாகதது குறறந தோனற நனமையைப பயகசுமாயின,—பொயமமையும வாயமையிடதது— பொயம மைசசொறகளும மெயமமைசசொறகளின பாலவாம. எ-று.

குறறந்தோனறநனமை அறம, அதனிப பயனதலாவது கேடாதல சாககா டாதல எயதுகினறதோருபி அசசொறகளின பொயமமையானே அதனினீங கி இன்பு வுதல. நிகழாதது கூறலும, நனமை பயவாதாயிற பொயமமையா ம, பயபபின மெயமமையாமெனபது கருதது. இவையிரணடுபாடடானும தீ ஙகு பயவாத நிகழாதது கூறலும நனமை பயகசும நிகழாதது கூறலும மெ யாமையெனவும, நனமை பயவாத நிகழாதது கூறலும தீஙகு பயகசும நிகழ னதது கூறலும பொயமமையெனவும, அவறறதிலகணஙகூறபபடடது. (உ)

உசூங. தனனெஞ சறிவது பொயயறக பொயததபின றனனெஞசே தனனைச சுடும. ங

இ-ள. தன நெஞ சறிவது பொயயறக—ஒருவன தனனெஞசறிவதொன றனப பிறரறிநதிலனென று பொயயாதொழிக, — பொயததபின தன நெஞ சே தனனைச சுடும—பொயததானுமின, அதனையறிந்த தனனெஞசே அபபா வதறகுக காியாய நினறு, தனனை அதன பயனுய னபதனையெயதுவிக கும. எ-று.

நெஞசு காியாதல "கணடவ ாிலலென வுலகதது ளுணராதாா — தஙகாது தகைவின்றித் தாஞசெயயும வினைகளு—ணெஞசறிந்த கொடியவை மறைபப வு மறையாவா—நெஞசதறிற குறுகிய காியிலலே யாகலின" எனபதனானுமறி க. பொயமறையாமையின, அது கூறலாகாதெனபது இதனாற கூறபபடட தி. (ங)

உகூச. உள்ளதறா பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது ளெலலா முளன. ச

இ-ள். உள்ளதால பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தனனுளளதறிறகேற பப் பொய கூறுதொழுகுவனுயினை,—உலகததார உளளதுளெலலாம உள ன—அவன உயாநதோருளளதறினகணெலலாம உளனும. எ-று.

உளளததாலெனபது வேறறுமை மயகமம. பொய கூறுதொழுதலாவது மெய கூறியொழுகுதல. அவனதறநதினதருமைதோககி உயாநதோர எபபொ ழுதும அவனேயே நினைபபொனபதாம.இதனுன இமமைபபயன கூறபபடடது.

உகூடி. மனத்தொடி வாயமை மொழியிற றவததொடி
தானஞசெய வாரிற றலல. டி

இ-ள். மனததொடி வாயமை மொழியின—ஒருவன தனமனததோடி பொ ருநத வாயமையைச சொலவானுயினை,—தவததொடி தானம செயவாரின த லல—அவன தவமுநதானமும ஒருஙஞசெயவாரினுஞ சிறபபுடையன. எ-று.

மனத்தோடிபொருநதுதல மனத்திறகேறறல. புறமாகிய மெயயாற செயயு மவறறினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெயயுமது பயனுடைததெனபதாம.

உகூசு. பொய்யாமை யனன புகழிலலை யெயயாமை
யெலலா வறமூக தரும. சு

இ-ள். பொயயாமை அனன புகழ இலலை—ஒருவனுககு இமமைககுப பொ யயாமையையொதத புகழகாரணமிலலை,—எயயாமை எலலா அறமும தரு ம—மறுமைககு மெய வருநதாமல அவனுககு எலலாவறஙகளினுங தானே கொடிககுமை எ-று.

புகழ ரணடி ஆகுபெயர. இலலறதறிறகுப பொருளகூடடல முதலியவறறு ணும கறவறதறிறகு உணணமை முதலியவறறுணும வருநதலவேணடுமனறே, அவவருததஙகள புகுதாமல அவவிருவகைபபயனுங தானே தருமெனபா, எயயாமையெலலாவறமூநதருமெனறார. (சு)

உகூஎ. பொயயாமை பொயயாமை யாறறி னறமபிற
செயயாமை செயயாமை நனறு. எ

இ-ள. பொயயாமை பொயயாமை ஆறறினை—ஒருவன பொயயாமையை யே பொயயாமையையே செயயவலலனுயினை,—பிற அறம செயயாமை செ யயாமை நனறு—அவன பிறவறஙகளைச செயயாமையே செயயாமையே ந ன்று. எ-று.

அடிகரணடனுள முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது தனிவின மேறறு. பலவறஙகளேயும மேறகொணடு செயதறகருமையால சில தவறிற ருறறபபடிதலின, அவையெலலாவறறின பயனேயுங தானே தரவறறுய இத னேயே மேறகொணடு தவறுமற செயதல நனறெனபா, செயயாமை செ யயாமை நனறெனறார. இதனை இவவாறனறிப பொயயாமையைப பொயயா மறசெயயிற பிறவறஞசெயகை நன்றெனப பொழிபபாககிப பொயகூறிற பி றவறஞசெயகை நனறுகாதெனபது அதனை போநத பொருளாக்கி உரைபபா ருமுளர. பிறவறஙகளெல்லாந தரும பயனேத தானே தருமாறறலுடைதென ன மறுமைபபயனது மிகுதி இவை மூனறுபாட்டானுங கூறபபடடது. (எ)

உகூஅ. புறந்தூயமை நீரா னமையு மகந்தூயமை
வாய்மையாற காணப படும. அ

இ-ள. புறம் தூயமை நீரான அமையும— ஒருவனுகு உடமபு தூயதாக தனமை நீரானேயுணடாம, — அகம தூயமை வாயமையான காணபபடும — அதுபோல மனகதூயதாநதனமை வாயமை பானுணடாம. எ-று.

காணபபடுவதுளளதாகலின, உணடாமெனறுகாகபபடடது. உடமபு தூயதாதல வாலாமை நீஙகுதல. மனகதூயதாதல மெயயுணாதல. புறகதூயமைக்கு நீரலலது காரணமிலலாதாறபோல, அகதூயமைககு வாயமைபலலது காரணமிலலெயெனறவாறுயிறறு. இதனுனே அறத்நாககு இரணடுதூயமையும வேணடுமெனபதூஉம பெறறும. (அ)

உகூகூ. எலலா விளககும விளககலல சான்றோகபு
பொயயா விளககே விளககு. கூ

இ-ள. எலலாவிளககும விளககு அலல ;— புறதகிருளகடியும உலகததார விளககுகளெலலாம விளககாகா,—சானறோகபு பொயயா விளகக விளககு—துறவானமைநதாககு விளகாவது மனதகிருள கடியும பொயயாமையாகிய விளககே விளககாவது. எ-று.

உலகததார விளககாவன ஞாயிறு, திஙகள, தீயெனபன. இவறறிறகுப போகாதவிருள போகலின, பொயயாவிளககே விளககெனறார. அவவிருளாவது அறியாமை. பொயயாதவிளககெனபது குறைநதுனிறது. பொயகூறுமையாகிய விளககெனறவாறு. இனி இதறகுக கலவி முதலியவறறுன வரும விளககமெலலாம விளககமலல, அமைநதாககு விளககமாவது பொயயாமையான வரும விளககமே விளககமெனறுரைபபாருமுளர. (கூ)

ஙூ00. யாமெயயாக கணடவறறு ளிலலே யெனைதொன்றும
வாயமையி னல்ல பிற. க0

இ-ள. யாம மெயயாக கணடவறறுள—யாம மெயநதூலகளாகக கணட நூலகளுள—எனைதொனறும வாயமையின நலல பிற இலலே— யாதொரு தனமையானும வாயமையின மிகனவாகச சொலலபபடட பிறவறறுகளில லே. எ-று.

மெயயுணாததுவனவறறை மெபயெனறார. அவையாவன தஙகண மயகக மினமையின பொருளகளேயுளளவாதுணரவலலராயக காம வெகுளிகளினமையின அவறறையுணாநதவாறே உரைகளவும வலலராய, இறைவா அருளான உலகததார உறுதியெயதுதறபொருடடுக கூறியவாகமஙகள. அவையெலலாவறறினும இஃதொபபமுடிநததெனபதாம. இவைமுனறுபபாடடானும இவவுறுதலமை கூறபபடடது. (க0)

சுக ம அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினததைச செயதறகுக் காரணம ஒருவனமாட்டுளதாயவிடததும அதனைச் செயயாமை. இது பொயமமைபறறி நிகழவதாய வெகுளியை விலககலின, வாயமையினபின வைக்கபபடடது.

கூ0க. செலலிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலலிடததுக
காககினென காவாகாக லென். க

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிககு மிடதது அதனேயெழாமறறடிபபானே அருளாறறபிபானுவான;— அல இட தது க காக்கின என காவாகாக்கால என—ஏனேபபலியாதவிடதது அதனேத தடி தாலென தடாதொழிநதாலென! எ-று.

செலலிடம அலலிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாரையும வலியா ரையும. வலியாரமேற காவாவழியும அதனை அவாககு வருவதோாதீஙகின மையிற காததவழியம அறனிலலேயெனபா, காககினென காவாகாலெனென னரா. இதனை வெகுளாமைகடடிங கூறபபடடது. (க)

கூ0உ. செலலா விடதனுச சினநதீது செலலிடதது
மிலலதனிற றீய பிற. உ

இ-ள. சினம செலலா இடதனுத தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலி யாரமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடதனும அதனின தீய பிற இல —மறறையெனியாரமேலெழினும அதனிறறீயன பிற இலகே. எ-று.

செலலாவிடதனுச சினம பயபபது இமமைகடண அவரான வருமேதமே, ஏனேயது இம்மைகடபழியும மறுமைகடபாவமும பயததலின, அதனிறறீ யன பிறவிலகேயெனரா. ஓரிடதுமாகாதெனபதாம. (உ)

கூ0ஙூ. மறறதறல வெகுளியை யாரமாடடிங தீய
பிறறதற லதனை வரும. ஙூ

இ-ள யாரமாடடிம வெகுளியை மறறதறல— யாவாமாடடிம வெகுளியை யொழிக;—தீய பிறறதறல அதனை வரும — ஒருவாகதற் தீயனவெலலாமு ளவாதல அதனை வரும ஆகலான. எ-று.

வலியார, ஒபபார, எளிபாரெனனும மூவா மாடடிம ஆகாமையின யாரமா டடிமெனறும, மனதகாறறுறதாகரு ஆகாதனவாகிய தீசசிநதனைகளெலலா வறறையும பிறபபிதறலின தீயபிறறதறலதனை வருமெனறுஙகூறினார (ஙூ)

கூ0ச. நகையு மூவகையுங கொலலுஞ சினதறிற
பகையு முளவோ பிற. ச

இ-ள. நகையும உவகையும கொலலும சினதறின — நறநதாராகரு அரு ளானுளவாய மூகதறினகணகையையும மனநதறினகணணுவகையையுங கொனரு கொணடெழுகினற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பி றவாய பகைகளும உளவோ இலகே. எ-று.

நறவாற புறபபகையிலராயினும உடபகையாய நினறு அருணமுதலிய நட் பினையும பிரிதறுப பிறவிதறனபமுமெயதுவிதறலான, அவாகரு சினதறின மிகக பகையில்லையாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும வெகுளியது தீஙகு கூ றபபடடது. (ச)

கூ0ஞ. தின்னைத்தான் காககிற சினஙகாகக காவாகாற
றனனையே கொலலுஞ சினம. ஞ

இ-ள. தனனேத தான காககின சினம் காக்க—தனனேத சான தனபமெ யதாமறகாக்க நினேததாஞயின, தனமனததுச சினம வாராமறகாக்க,—காவாக்கால் சினம தனனேயே கொல்லும — காவாஞயின, அச்சினந தன்னேயே கெடுகுஞ கடுந்தனபஞகளேயெஞவிகசும். எ-று.

"வேணடிய வேணடியாஞ கெயதற"பயததாய தவததைப பிராமேற சாபம விடுதறகாக இறநது அததவததனபதோடி பழையபிறவிதனபமும ஒருஙகெயதுதலின, தனனேயேகொலலுமெனறார். "கொலலச சுரபபதாஞ கீழ"* என்புழிபபோலக கொலசசொல ணடித தனபமிகுதியுணாத்தினேறது. (நு)

நூ0சூ தினமெனனுஞ சேர்ந்தாகை கொலலி யினமென்னு
மேமப புணையைச சுடும சூ

இ-ள. சினம எனனும சோநதாகைகொலலி—சினமெனனும நெருபபு—இனம் எனனும ஏமபபுணையைச சுடும — தனக்கு இடமானவரையேயனறி அவாகளு இனமாகிய ஏமபபுணையையுஞ சுடும. எ-று.

சோநதானாகைகொலலியெனபது ஏதுபபெயா, தான சோநதவிடதநைக கொலலுந்தொழிலதெனறவாறு. சோநதாரையென உயாதிணைபபனமைமேல வைதது ஏனோனாகுபாலும தஞகருதததோடி கூடிய பொருளாறறலாறகொணடாா, ணண்டி உருவகுஞசெயகினறது அறநதாகினைதையேயாகலின. சினமெனனுநெருபபெனற விதபபு, உலகநதுநெருபபுச சுடுவது தானசோநதவிடதையே இநநெருபபுச சேராதவிடதையுஞ சுடுமெனனும வேறறுமை தோனறு, நினறது. ரண்டினமெனறது மூறறத் தறநது தவஞானஙகளாறபெரியராயக கேடடாாகளு உறுகிமொழிகளே இனியவாகச சொலலுவாளை. உருவகநோகஙகச சுடுமெனனுந தொழில கொடுதததாராயினும, அகறறுமெனபது பொருளாககொளக. ஏமபுணை ஏமதையுபதேசிகக்கும புணை. இனமெனனுமேம பபுணையென்ற ஏகதேசவுருவகததாற பிறவிகடலுளமூநதாமல வீடெனனுங கையேறறுகினறவென வருவிதததாகக. எசசவுமமை விகாரததாறறுகைகது. தனனேயும் வீழநது எடுபபாரையுமகறறுமெனபதாம. (சு)

நூ0எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலதத்தறைநதான் கைபிழையா றறறு. எ

இ-ள. சினததைப பொருள எனறு கொணடவன கேடு—சினததைத தனறறறுணாத்துவதோா குணமெனறு தனகடகொணடவன அவவாறறலிழநதால— நிலதது அறைநதான கை பிழையாதறறு—நிலததினகண அறைநதவனகை அநிலதததையுறுதல தபபாதவாறுபோலத தபபாது. எ-று.

வைசேடிகா பொருள, பணபு, தொழில, சாதி, விசேடம, இயைபு என்பனவறறை அறுவகைபபொருளெனறுறபோல, ரண்டிக குணம பொருளெனபபடடது. பிழையாதவற்றென்பது குறைநது நினறது. இவவுமூனறுபாடடானுமெ வெகுணட்டாாக்கு வருந தீஙகு கூறபபடடது. (எ)

* நாலடியாா, ரயாமை,—இரவலா கனருக வீவாரா வாக—விரிநிற சுரபபதாம வணமை—விரிஞறி—வலலவ ரூனற வடியாபோல வாயவைதது க்—கொல்லச சுரபபதாஞ் கீழ.

கூ0அ. இணரெரி தோயவன்ன வின்ன செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள. இணர எரி தோயவு அனன இனன செயினும்— பலசுடரையுடைத்தாய பேரெரிவந்து தோயுதலாலொத்த இன்னதவறறை ஒருவன செயதானயினும,—வெகுளாமை புணரின னனறு— அவனே வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின, அது நனறு. எ-று.

இன்னாமையின மிகுதி தோனற ஞெணரியெனறும, அதனே மேனமேலு ஞசெயதல தோனற இனருவெனறும், அசசெயல முனிவராயும வெகுளலிக குமெனபது தோனறப புணரினெனறுங கூறினார. இதனால வெகுளாமையது நனமை கூறபபட்டது. (அ)

கூ0கூ. உளளிய வெலலா முடனெயது முளளதா
லுளளான் வெகுளி யெனின. கூ

இ-ள. உளளததால வெகுளி உளளான எனின— தவருசெயயுமவன, தன மனததால வெகுளியை ஒருகாலும நினையானுயின,— உளளிய எலலாம் உடன் எயதும— தானகருதிய பேறெலலாம ஒருங்கே பெறும எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறியவதனால, அருளுடையுளளமெனபது முடிநதது. அதனாலுளளாமையாவது அவவருளாகிய பகைமையவளாதது அதனால முறறக கடிதல. இமமை மறுமை விடெனபன வேறுவேறு நிறத்தனவாயினும, அவையெலலாம இவவொனருனேயெயதுமெனபார, உளளியவெலலாமுடனெயதுமெனறார. இதனால வெகுளாதாருக வரும நனமை கூறபபடடது. (கூ)

கூக0. இறந்தா நிறநதா ரனையா சினதததத்
துறநதாரா துறநதாரா துணை. க0

இ-ள. இறநதா இறநதா அனையா— சினததினகணணே மிகுதாரா, உயிருடையராயினும, செததாரோடொபபர,—சினதததத துறநதா துறநதாரா துணை— சினதததத துறநதார, சாததறனமையராயினும, அதனையொழிநதாரள வினா. எ-று.

மிகுசினதததையுடையாருக ஞானமெயதறகுரிய உயிர நினறதாயினும் கலகததான அஃதெயதாமை ஒருதலையாகலின, அவரை இறநதாரனையரெனறும, சினதத்தை விடாருகுச சாதகாடெயதறகுரிய பாகைகினறதாயினும, ஞானததான வீடுபெறுதல ஒருதலையாகலின, அவரை வீடுபெறுமோடொபபரெனறுங கூறினார. துறநதாரதுணை பனமையொருமைமபகம. இதனால அவவிருவர் பயனும ஒருங்கு கூறபபட்டது. (க0)

கூஉ ம அதி.— இன்னசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனுமிலலாதது, பெறறமபறறியாதது, சோவாஙதல ஒருயிருக்கு இன்னதவறறைச செயயாமை. இன்னசெய்தல வெகுளியொழியவும நிகழுமென்பது அறிவித்தறகு, இது வெகுளாமையினபின வைக்கபபட்டது.

கூகக. சிறபபினுஞ செல்வம பெறினும பிறர்கின்னு
செய்யாமை மாசறறூர் கோள. க

இ-ள. சிறபபு ஈனும் செலவம பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செலவஙகளேப பிறாகனினு செயது பெறலாமாயினும்,— பிறாகசு இனஞ செயயாமை மாசு அறறூர கோள—அதனேச் செயயாமை ஆ கமங்கள கூறியவாறுன் மனஙதயாரது தணிவு. எ-று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனேச சிறபபென்றும், அதன்பயிற சியான வாயுவை வெனறெயதபபடுதலின எடடுசசிததிகளேயுஞ் சிறப்பினுஞசெல்வமெனறும, காமம வெகுளி மயகமெனனுங் குறறஙகளறறமையான மாசற்றூனெறுங கூறினர. இதனுல தமகொருபயனேகசிச செயதல விலகபபடடது. (க)

கூகஉ. கறுத்தின்னு செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னு
செயயாமை மாசறறூர கோள. உ

இ-ள. கறுத்து இனஞ செயத அகஙணணும— தமமேறசெற்றஙகொணடு ஒருவன் இனஞதவறறைச செயதவிடடதும—மறுதது இனஞ செயயாமை மாசு அறறூர கோள—மீணடு தாம அவனுகினஞதவறறைச செயயாமையும் அவரது தணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறுகது. அவவினஞதவறறை உட்கொளளாதுவிடிதல செயறபாலதெனபதாம. (உ)

கூகஙூ. செயயாமற செறறூாகரு மினஞத செய்தபி
னுயயா விழுமந் தரும. ஙூ

இ-ள். செயயாமல செறறூாகரும இனஞத சேபதபின— தான முனபோ ரினஞமை செயயாதிருகதத தனமேற செறறஙகொணடவாகரும இனஞதவ றறைத் துறறதவன செயயுமாயின,—உயயா விழுமம தரும—அசசெயல அ வனுகருக கடகமுடியாத இடிமபையைக கொடிகரும. எ-று.

அவ்விடிமபையாவது தவமிழறது பழியும பாவமுமெயதுதல. (ஙூ)

கூகச. இனஞசெய தாரை யொறுதத லவர்நாண
நன்னயஞ செயது விடல. ச

இ-ள். இனஞ செயதாரை ஒறுததல— தமகினஞதவற்றைச் செயதாரைத் துறறதோறொறுததலாவது—அவர நாண நன்னயம செயது விடல—அவ ராதாமே நாணுமாறு அவாகரு இனியவுவகைகளேசசெயது அவவிரணடனேயும மறததல். எ-று.

மறவாவழிப பினனும வநது கிளேகருமாகலின, மறக்கறபாலவாயின. அவ ரைவெல்லுமுபாயஙு கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானுஞ செறறம பற்றிச் செயதல விலகபபட்டது. (ச)

கூகடு. அறிவினு னகுவ துண்டோ பிறிதினெய்
தாநோயபோற போறறுக கடை. டு

இ-ள. அறிவினை ஆகுவது உண்டோ— அறநதாகாகு உயிாமுதலியவற றை உள்ளவாறறிநத அறிவினைவதொரு பயனுணடோ;— பிறிதின் நோய தநநோயபோல் போறறுககடை—பிறிதோருயிாகசு வரும இனனதவறறைத தம்மூயிாக்கு வநதனபோலக குறிககொண்டு காவாவிடதது. எ-று.

குறிககொண்டு காதலாவது கூடததல, இருததல, கிடததல், நிறறல, உணட ல் முதலிய தநதொழிலகளானும பிறவாறறானும உயிாகளதறவனவறறை முன னேயறிநது உறுமறகாததல. இது பெரும்பானமையும அஃறிணைகண தண ணியவுட்டமபுடையவறறைப பறறிவருதலிற பொதுபபட பிறிதினெனறு ம், மறபபான அது தனபுறினும நமகினனுசெயதலாமெனறறிநது காத்த ல் வேணடுமாகலின அது செயபவாழி அறிவாற பயனிலலெனறுகூறினு ர. இதனால சோவாறசெபதல விலகபபடடது. (நி)

கூகசு. இன்ன வெனததா னுணாநதவை தானனமை
வேண்டும பிறன்கட செயல சு

இ-ள. இனனு எனத தான உணாநதவை — இவை மகடகினனுதனவெ ன அனுமானததாறனறிநதவறறை—பிறனகண செயல தானனமை வேண டும—பிறனமாடடிசு செபதலே மேவாமை தறநதவனுகசு வேணடும. எ-று.

இனபதனபறபள உயிாகளுணமாகலின, அவை காடசிபளவையான அ றியபபடாமையறிக. அறமும பாவமுமுளவாவது மனமுளனுயவழியாகலா ன், உணாநதவையெனறார. (சு)

கூகள. எனைததானு மெஞ்ஞானறும யாாகசு மனததான மாணசெய யாமை தலை எ

இ-ள. மனததான ஆம மாறு—மனததோடி உளவாகினற இனனுத செய லகனே— எஞ்ஞானறும யாாகசும எனைததாறும செயயாமை தலை—எககா லததும் யாவாகசுஞ சிறிதாயினுஞ செயயாமை தலையாயவறம. எ-று.

ாணடி மனததானுகாகவழிப பாவமிலலெனபது பெறறாம. ஆறறலண டாயகாலததும ஆகாமையின எஞ்ஞானறுமெனறும, எளியாாகசுமாகாமை யின யாாகசுமெனறும, செயல சிறிதாயினும பாவம பெரிதாகலின எனைததெ னறுங கூறினார. (எ)

கூகஅ. தன்னுயிாக கினனுமை தானறிவா னெனகொலோ
மனனுயிாக கினனு செயல. அ

இ-ள. தன உயிாகசு இனனுமை தான அறிவான — பிறா செயயுமினனு தன தனனுயிாகசு இனனுவாகதனமையை அனுபவிததறிகினறவன —— மன உயிாகசு இனனு செயல எனகொல—நிலலேபோலடைய பிறவுயிாகடசுத தான வறறைச செயதல எனனகாரணததான? எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிாகசுமினனுவெனபது அனுமானததானறிநதவை த்தச செயகினற இபபாவஙகழுவபபடாமையின, இனனுதன யான் வருநத ப் பினனே வநது வருததமெனபது ஆகமததானுமறிநது ஒழியறபால்னென் பது தோனறத தானெனனுமம, அததனமையான ஒழியாமைக்குக காரணம

மயகமெனபது தோனற எனகொலோவென்றங கூறினா. இவைமூன்றுபா டானும் பொதுவகையான விலகபபட்டது. (அ)

நாகக. பிறாகினனு முறபகம செயயிற றமகினனு பிறபகற றுமே வரும. கூ

இ-ள பிறாகது இனனு முறபகல செயயின—துறநதவா பிறாகினனுதன வறறை ஒருபகலது முறகூறறினகட செயவராயின, — தமகது இனனு பி றபகல தாமே வரும—தமகினனுதன அதனபிறகூறறினகண அவாசெயயா மறறுமேவரும. எ-று.

முறபகல பிறபகலெனபன பின முனனுகதறொகக அறுமவெறறுமைதறொ கை. தவமழிதலின, அஙஙனங கடிநிறும எனிறும வரும; அதனால அவை செயயறகவெனபதாம. இனித தானேவருமெனபது பாடமாயின, அசசெயறு னே தமகினனுதனவாய வருமென உபசாரவழககாகி, ஆகம வருவிதறு காக. (க)

நாஉ0. நோயெலலா நோயசெயதாரு மேலவா நோயசெயயாரா நோயினமை வேணடி பவர. க0

இ-ள. நோய எலலாம நோய செயதாரு மேலவாம— இனனுதனவெலலா ம் பிறிதோருயிரகது இனனுதன செயதாமேலவாம, — நோய இனமை வேணடுபவர நோய செயயார—அதனால தம்முயிரகது இனனுதன வேணடா தார் பிறிதோருயிரகது இனனுதன செயயார. எ-று.

உவாநிலதது விநோவிகதிடாகது வீறவும அதுவெயாகலின, நோயெல லாநோயசெயதாமேலவாமெனறார. ஒது சொறபொருடபினவருநிலை இவை யிரணடுபாடடானும அது செயதாகது வருநறகு கூறபபடடது. (க0)

நாநா ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையனமுதல ஓரறிவுடையனவீறய உயிரகளைச*சோ ாதனுங்கொலலுதலைச செயயாமை. இது, மேறகூறிய அறஙகளெலலாவறறி னுஞ சிறபபுடைததாயத சூழுதவறஙகளையும அகபபடுதது நிறறலின, இறுதி க்கண வைகபபடடது.

நாஉக. அறவினை யாதெனிற கொலலாமை கோறல பிறவினை யெலலாந கரும. க

இ-ள. அறவினை யாது எனின கொலலாமை— அறஙகளெலலாமாகிய செ யகை யாதெனறு வினவின, அஃது ஒருயிரையுங்கொலலாமையாம,—கோற

* புலலும மாமும முதலியன பரிசததையறியும ஓரறிவுயிரகள. இபபியு ஞ சங்கும முதலியன அதனோடு இரதததையுமறியும ஈரறிவுயிரகள. கறையா னும எமபமபும முதலியன அவவிரணடனோடு கநததையுமறியும மூவறிவுயி ாகள. தும்பியும வணடும முதலியன அமமூனறனோடு உருவததையுமறியும நாலறிவுயிரகள. வானவரும மகளரும, நரகரும விலஙகும புள்ளும் முதலி யன அநநானகனோடு சதததததையுமறியும் ஐயறிவுயிரகள.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும— அவறறைக கொல்லுதல் பாவசசெயகைகளெ ல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான. எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும அறஞசெயதலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையெனமூர. ரண்டிப பிறவினையெனறது அவறறின வினைவை. கொலைபபாவம விளைகருதனபம ஏனைப்பாவஙகளெலலாங் கூடி யும் விளக்கமாடடாவெனறவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறஙகளெல்லாவ றறின் பயனையுநதருமெனறு மேறகோளகூறி, அதறகேது எதிமறைமுகததா ற் கூறியவாரூயிறறு. (க)

ஙூஉ. பகுத்துண்டு பலலுயிர் நோமபுத னூலோர
தொகுத்தவறறு ளெல்லாந தலை. உ

இ:ள. பகுததது உணடி பலலுயிர ஓமபுதல— உணபதனைப பகிததவுயிரக ட்குப பகுதலகொடுததணடி ஐவகையுயிரகளையுமோமபுதல — நூலோர தொகுத்தவறறுள எலலாம தலை— அறநூலுடையார துறநதாகருது தொ குத்தவறங்களெலலாவறறினுந தலையாயவறம. எ-று.

பலலுயிருமெனனும மூறறுமமை விகாரததாறறொகைத. ஓமபுதல சோர தநு கொலை வாராமற குறிககொணடு காததல. அதறகுப பகுதலனைடல இன றியமையாவறுபபாகலின, அசசிறபபுதலோனற, அதனை இறநதகாலவினையெ சசததாற கூறினர. எலலாநூலகளினும நலலனவெடுதது எலலாகருமெ பொ துபபடக கூறுதல இவாகஙியலபாகலின, ரணடிம பொதுபபடநூலோரெனறு ம, அவரெலலாகருமெ ஒபபமுடிதலான இது தலையாயவறமெனறுரைகூறினர.

ஙூஉங. ஒன்றுக நலலது கொல்லாமை மறறதன
பினசாரப பொயயாமை நனறு. ங

இ-ள. ஒனறுக நலலது கொலலாமை—நூலோர தொகுதத அறஙகளுள த னனெடுதணியொபபதினறித தானேயாக நலலது கொலலாமை,—பொயயா மை அதன பினசார' ன்று—அஃதொழிதால பொயயாமை அதனபினனே நிறக நனறு. எ-று.

நூலோர தொகுததவறஙகளெனபது அதிகாரததான வநதது. அதிகார ம் கொலலாமையாயினும, மேற பொயயாமைபொயயாமையாறறினெனவும யாமெயயாக கணடவறறுளிலிலையெனவுங கூறினராகலின, இரணடாதத தள்ளும் யாது சிறநததெனறு ஐயங்கிமூமனறே, அது நிகழாமைபபொருட டு, ரணடி அதன்பினசாரபபொயயாமை நனறெனறுர, முறகூறியதிற பிறகூறி யது வலியுடைததாகலின. அதனைப பினசாரநனறெனறது, நனமை பயக்கும வழிப் பொயயும மெயயாயும, தீமை பயககும வழி மெயயும பொயயாயும இதனைப பறற அது நிரநதவருதலானெனவுணர்க. இவைமூனறுபாட்டானும இவவறத்தினது சிறபபுக கூறபபடடது. (ங)

ஙூஉச. நல்லா றெனபபடுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங
கொலலாமை சூழு நெறி. ச

இ-ள. நலலாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேறகதி வீடுபேறுகடரு ல்லநெறியெனறு சொல்லபபடுவது ய்ாதெனறு வினவின,— யாதொன்றும

கொல்லாமை சூழும நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொலலாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும நெறி. எ-று.

யாதொனறுமெனறது, ஒரறிவுயிரையும அகபபடுதறகு. காதறல வழுவா மறகாதறல. இதனால இவவறதறினையுடையதே நனனெறியெனபது கூறப படடது. (ச)

ஈஉடு. நிலையஞசி நீதறாரு ளெலலாங கொலையஞசிக
கொலலாமை சூழவான றலை. டு

இ-ள். நிலை அஞசி நீதறாருள எலலாம—பிறபபுநினற நிலையை அஞசிப பிறவாமைபபொருட்டு மனை வாழககையைத துறநதாரெலலாருளளும—— கொலை அஞசிக கொலலாமை சூழவான தலை— கொலலபபாவதறதை அஞசிக கொல்லாமையாகிய அறதறை மறவாதவன உயாநதவன. எ-று.

பிறபபு நின்றநிலையாவது இயஙகுவ நிறபவெனனுமிருவகைபபிறபபினும இனபமெனபதொனறினறி உளளனவெலலாங கனபமேயாய நிலைமை. துறவு ஒனறேயாயினும, சமயவேறுபாட்டாற பலவாமாகலின, நீதறாருளெலலாமெனறார. இதனால இவவறம மறவாதவனுயாசசி கூறபபடடது. (டு)

ஈஉசு. கொலலாமை மேறகொண டொழுகுவான வாழநாணமேற
செலலா துயிருணணுங கூறறு. சு

இ-ள. கொலலாமை மேறகொணடி ஒழுகுவான வாழநாணமேல—கொல லாமையை விரதமாக மேறகொணடொழுகுவானது வாழநாளினமேல——உயி ா உணணும கூறறுச செலலாது—உயிருணணுங கூறறுச செலலாது. எ-று.

மிகபபெரியவறஞசெயதாரும மிகபபெரிய பாவஞசெயதாரும முறையான னறி இமமைதனனுளளே அவறறினபயன அனுபவிபபனெனும அறதறுற றுணிபுபறறி, இபபேறறஞசெயதானமுனங கொலபபடான, படாஞகவே, அடியிறகட்டியவாழநாள இடையூறினறியெயதுமெனபார, வாழநாணமேற கூறறுச்செலலாதெனமுர : செலலாதாகவே, கால நீட்டிககும, நீட்டிததால ஞானம பிறநது உயிர வீடு பெறுமெனபது கருதது. இதனால அவாககு வரு நனமை கூறபபடடது. (சு)

ஈஉஎ. தனனுயிர நீப்பினுஞ செயறக தானபிறி
தின்னுயிர நீககும வினை. எ

இ-ள. தன உயிர நீபபினும—அது செயயாவழிற தனனுயிர உடமபினை நிபபோமாயினும,—தான பிறிது இனனுயிர நீககும வினை செயயறக—தா ன பிறிதோரினனுயிரை அதனுடமபினைகருதொழிசை செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொலலினுங தான அதனைக கொலறகவெனறது, பாவம கொ லையுணடவழிற தேயதலும கொனறவழி வளாதலும நோகக. இனித தனனு யிர் நீபபினுமெனபதறகுச சாநதியாகச செயயாதவழிற தனனுயிர போமா யினுமெனறுரைபபாருமுளர; பிறா செயதலுமாகாமையின, அஃதையன மையறிக. (எ)

ஈஉஅ. நின்றுகு மாக்கம் பெரிதெவினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றுகு மாககங கடை. அ

இ-ள். நனறு ஆகும ஆகைம பெரிது எனினும—தேவாபொருடடு வேளவி கைடகொணரல இனபமிகுஞசெலவம பெரிதாமெனறு இலவாழவாகைகுக கூறப்பட்டதாயினும,—சானறோகைகுக கொனறு ஆகும ஆகைம கடை—தி றவானமைநதாகை ஒருயிரைக கொலலவருஞ செலவநகைட. எ-று.

இனபமிகுஞ செலவமாவது தாமுந்தேவராயத துறகைகதனுச செனறெய தருஞ செலவம. அது சிறிதாகலானும, பினனும பிறதறகேதுவாகலானும, வீடாகிய ராறிலினபமெயதுவாகைகுக கடையெனபபட்டது. துறகைகமெய துவாகைகு ஆமாயினும வீடெயதுவாகைகு ஆகாதெனறமைபினை, விஞ விலகைகு கைள தமமுணமலியாமை விளகைகியவாறுயிறறு. இஃதிலலறமனமைகைகுக் காரணம. இவையிரணடுபாடடானுங கொயைகு குறறங கூறபபடடது. (அ)

நூஉகூ. கொலிவினைய ராகிய மாகைகள புலிவினையா
புலமை தெரிவா ரகதது. கூ

இ-ள. கொலி வினையா ஆகிய மாகைகள— கொலதொழிலியுடையராகிய மாநதர,—புனமை தெரிவார அகதது புலி வினையா—அகதொழிலின கீழ மையை அறியாத நெஞசதது ராயினும, அறிவார நெஞசதது புலதொழிலி னார. எ-று.

கொலிவினையொனறனனை, வேளவிகைடகொலியனமையறிக. புலிவினைய ரொனறது தொழிலாற புலியொனறவாறு. நிமைமைகை— கீழமையெயதுவ ரொனபதாம. (கூ)

நூநூ0. உயிருடமபி னிகுயிரா ரொன்ப செயிருடமபிற
செலலாதநதி வாழகைகை யவர. க0

இ-ள. செயிர உடமபின செலலாத தீவாழகைகையவர—நோகைகலாகா நோ யுடமபுடனே வறுமை கூடாத நிதிதொழில வாழகைகையினையுடையாரை—உ யிர உடமபின நீகுயிரா எனப — இவர முறபிறபபினகண உயிரனை அவை நினறவுடமபினை நீகுனவரொனறு சொலலுவா வினைவினைவுகளை பறிந தோர. எ-று.

செலலாவாழகைகை தீவாழகைகையெனகைகூடடுக. செயிருடமபினராதல "அக கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுஇத — துகைகத தொழுதோ யெழுபவே"* எனபதனனுமறிக. மறறமைகைகண இவையுமெயதுவரொனபதாம. இவையிரண டுபாடடானுங கொலவாகைகுவருந தீஙகு கூறபபடடது. (க0)

அருளுடைமை முதறகொலலாமையிறகச சொலலபபடட இவறறுளளே சொலலபபடாத விரதஙகளுமடஙகும, அஃதறிநதடகைகிகொளக. ராணடுவை பிறபெருகும.

* நாலடியார, தீவினையசசம,—அக்கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுஇத —துக்கத தொழுதோ யெழுபவே—யககா—லலவஙகை காதலிததுக கானமு ரிதது இனற— பழவினை வநதடைநதக கால.

ஞானம்.

இனி அவற்றினபயனுகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினார். ஞானமாவது வீடு பயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல அவாவறுத்தலிறுதியாக நானகதிகாரத்துளடக்கபபட்டது.

கூசம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும நிலையுதலிலவாதனமை. மயங்கியவழிப பேயதேரிற்புனலபோலத தோனறி மெயயுணாதவழிக கயிற்றிலரவுபோலக கெடுதலிற பொயயெனபாரும, நில்லே மபடமிவருதலாற கனாத்தோறும பிறநதிறகுதமெனபாரும, ஒருவாறருனவே மபடிதலும ஒருவாறருன வேமபடாமையுமுடைமையின நிலையுதலும நிலையாமையும ஒருங்கேயுடையவெனபாருமெனப பொருடபெறறி கூறுவார பலதிறத்தராவா, எல்லாகருமை அவற்றுள நிலையாமை உடமபாடாகலின, ராணடி அசனியே கூறுகினறார. இஃதுணாதழியலல ய பொருளகளிறபற வுவிடாதாகலின, இது முன வைகபபட்டது.

கூகக. நிலலா தவறறை நிலையின வெனறுணரும
புலலறி வாணமை கடை. க

இ-ள. நிலலாதவறறை நிலையின எனற உணரும புலலறிவாணமை—நிலையுதலிலவாகிய பொருளகளை நிலையுதலுடையவெனற மருளகினற புலலியலபறி வினையுடையராதல— கடை— அறற்றாகநிழிபு. எ று.

தோற்றமுடையவறறைக கேடிலவெனற கருதும புலலறிவால அவற்றினை மேற பறறுசெயதல பிறவிதுனபதறகேதுவாகலின, அது வீடெயதுவாகநிழுகெனபது இதனறகூறபபட்டது. இனிப புலலறிவாளாபெருமபானமையும பறறுசெயவது பிறநினபதறகேதுவாகிய செலவதறகணணும அதனையறுபவிகருமயாகைகணணுமாகலின, வருகினற பாடடிகளான அவற்றது நிலையாமையை விதநது கூறுப. (க)

கூகஉ. கூதநாட டவைகருழாத தறறே பெருஞசெலவம
போகரு மதுவிளிந தறறு. உ

இ-ள. பெருஞசெலவம கூதநாட்டி அவைக ருழாததறறு— ஒருவனமாடடுப பெரியசெலவம வருதல கூதநாடிதல செயகினற அரஙகினகடகாணபோகுமாம வநதாறபோலும,— போகரும அது விளிநதறறு— அதனது போகலும அககூதநாடடு முடிநதவழி அகருமாம போயினறபோலும. எ-று.

பெருஞசெலவமெனவே, துறகசசெலவமுமடஙகிறறு. போகருமென எசசவுமையான, வருதலெனபது பெறறும. அகருமாங கூதநாட்டிக காரணமாக அரஙகினகட பஃறிறத்தாறருனே வநது, அககாரணம போயவழித தானும போமாறுபோல, செலவமும ஒருவனலவினை காரணமாக அவனமாடடுப பஃறிறத்தாறருனே வநது, அககாரணம போயவழித தானும போமெனற தாயிறறு. (உ)

கூகூ. அறகா வியலபிறறுச செல்வ மதுபெறரு
லறருப வாஙகே செயல். கூ

இ-ள. அறகர் இயலபிறறுச செலவம—நில்லாதவியலபினையுடைத்துச் செல்வம,—அது பெறருல அறருப ஆஙகே செயல்—அதனைப பெறருல, அதனுற செயயபபடிம அறஙகளை அபபெறறபொழுதே செயக. எ-று.

அலகாவெனபது திரிநதுநினறது. ஊழுளவழியலலது குறநதாராற பெறப்படாமையின அது பெறருலெனறும, அஃதிலவழி நிலலாமையின ஆஙகேயென்றுஙகூறினர. அதனுறசெயயபபடிம அறஙகளாவன பயனேகாது செயயபபடிஙக கடவுட்பூசையும, தானமும முதலாயின. ஆவை ஞானவேதுவாய வீடி பயதலினை, அவறறை அறருபவெனறும செயகவெனறுஙகூறினர. இவையிரணடுபாடடானும செலவநிலையாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூச. நாளென வொன்றுபோற காடடி யுயிரீரும
வாள துணாவாப பெறின். ச

இ-ள. நாள என ஒனறுபோல காடடி ஈரும வாளது உயிர—நாளெனறு அறுக்கபபடிவதொருகாலவளையறைபோலத தனனை காடடி ஈாநது செல்கின்ற வாளினது வாயநு உயிர,—உணாவாரப பெறின—அஃதுணாவாரைப பெறின. எ-று.

காலமெனனும அருவபபொருள உலகியனடாததறபொருடடு ஆதிதனை முதலிய அளவைகளாற கூறுபடடதாக வழஙகபபடிவதலலது தானுகக கூறுபடாமையின நாளெனவொனறுபோலெனறும, அது தனனே வாளெனறுணரமாட்டாதாைமகறபு பொழுது போகாகினறதெனறு இனபுறுமாறு நாளாய மயககலிற காடடியெனறும, இடைவிடாதீதலான'வாளின வாயதெனறும, அஃதீகினறமையை உணாவா அரியராகலின உணாவாரபபெறினெனறுங கூறினர. உயிரனனுஞ்சாதியொருமைபபெயர ஈணடு உடமபினமேனினறது, ஈரபபிவது அதுவேயாகலின. வாளெனபது ஆகுபெயர. இனி இதனை நாளென பதொருபொருளபோலத தோனறி யுயிரையீாவதொரு வாளாமெனறுரைபபாருமூளர; எனவெனபது பெயரனறி இடைசசொலலாகலானும, ஒனறுபோறகாடடியெனபதறகு ஓரொருூறபபினமையானும, அதுவெனபது குறறியலுகரமனமையானும, அஃதுனையனமையறிக. (ச)

கூகூரு. நாசசெறறு விகருண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செயயப படிம. ரு

இ-ள. நாச செறறு விகருள மேல் வாராமுன்— உயாடாவண்ணம நாவையடகஙி விக்குளெழுவதறகுமுனனே—நலவினை மேறசெனறு செயயபபடிம— வீட்டிறகேதுவாகிய அறம வினாகது செயயபபடிம. எ-று.

மேனைகஙிவருதல் ஒருதலையாகலானும, வநதுழிச் செயதலேயெனறிச் சொல்லலுமாகாமையானும்வாராமுனெனறும,'அதுதான இனனபொழுது வருமென்பதினமையின் மேறசென்றென்றுங் கூறினர். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செயயுமாறதினமேல் வைதது நிலையாமை கூறியவாறு. (ரு)

கூகூசு. நெருநற் லுளனெருவ னின்றிலமே யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. சு

இ-ள். ஒருவன நெருநல உளன இன்று இலமே எனனும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன நெருநலுளனெனினை அவனே இன்றிலமேயாயினுமென்னு சொலலும நிலையாமை மிகுதியுடைத்து—இவ்வுலகு— இவ்வுலகம. எ-று.

ஈண்டு உணமை பிறதலையும, இன்மை இறதலையுமுணாதநினறன. அ வை பெணபாறகுமுளவாயினும, சிறபபுபபறறி ஆணபாலேயே கூறினார. இத நிலையாமையே உலகின மிகவதெனபதாம. (சு)

கூகூள. ஒருபொழுதும வாழவ தறியார் கருதுப
கோடியு மலல பல. எ

இ-ள. ஒருபொழுதும வாழவது அறியார— ஒருபொழுதளவும் தம்மூடம் புமையிரும இயலநதிருத்தலைத தெளியமாடடார,— கோடியும அலல பல க ருதுப—மாடடர்துவைததும, கோடியளவுமனறி அதனினும பலவாய நினை வுகளே நினையாறபா அறிவிலாதார. எ-று.

இழிவுசிறபபுமையாற பொழுதெனபது ணகக கணத்தினமேனினறது. காரணமாகிய வினைகளவே வாழதறகும அளவாகலின, அஃதறியபபடா தாயிறது. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளாலுகரபபடும இனபங்கள த மகருியவாமாறும, அதறகுப பொருள தூணகாரணமாமாறும, அது தமமு யறசிகளான வருமாறும, அவறறைத தாமுயலுமாறும, அவறறிறகு வருமி டையூறுகளும, அவறறை நீகுமாறும, நீகி அப்பொருள கடைகூடுமாறு ம, அதனைப பிறாகொளளாமற காகதுமாறும, அதனை நடாயாகுமாறு ம், களளாயழிகுமாறும, தாம அவவினபஙகள நுகருமாறும முதலாயின அறிவிலாரதியலபினமேல வைதது நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக கருதுப வெனபதனை அஃறிணைபபனமைபபெயராகவி உரைபபாருமுளர. (எ)

கூகூஅ. * குடமபை தனிதொழியப புடபறந தறறே
புடமபோ யிரிடை நடபு. அ

இ-ள. குடமபை தனிதது ஒழியப புள பறநதறறு—முனறனியாத மூட்டை தனிததுக் கிடபப அநதளிருந்த புளளுப பரு வமவநதழிப பறநதபோன தன்மைதது— உடமபோடி உயிரிடை நடபு— உடமபிறகும உயிராகருமுள தாய நடபு எ-று.

தனிதொழியவெனறதனை, முனறனியாமை பெறறும அஃதாவது கருவு நதானும ஒனறுபபிறநது வேறுநினையும அதறகாதாரமாய நிறறல, அத னால அஃது உடமபிறகுவமையாயிறறு, அதனுள வேறறுமையினறிநினறே பின புகாமறபோகலின, புள உயிராகுவமையாயிறறு. மூடடையுடபிறபபன பிறவு முளவேனும், புளனையே கூறினார, பறநதுபோதறறொழிலான உயிரோடொப புமையெயதுவது அதுவெயாகலின. நடபெனபது ணகுறிபபுமொழியாய நட்பினறிபபோதனுணாதநினறது.* சேதனமாய அருவாய நிதமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத தோனறிய குறிபபை வடனூலார அபிதாமூல த்தொனியெனறும, விருத்தலக்கணையெனறும கூறுவர.

ரும், அச்சத்தினால் உருவாய் அரற்றுமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின், விணவயத்தாற்கூடியதலலது நடபிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனபதற்குக் கூடென்றுரைபாருமுளர்: அது புள்ளுடனறேனுமுமையானும, அதனகண் அது மீணடு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிறகு உவமையாகாமையறிக.(அ)

கூகூசு. உறஙகுவது போலுஞ சாக்கா றிறங்கி
விழிப்பது போலும பிறபபு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறஙகுவதுபோலும — ஒருவனுககுச சாககாடு வருத ல் உறக்கம் வருதலோடொககும, — பிறபபு உறஙகி விழிபபதுபோலும— அதனபின பிறபபு வருதல உறஙகி விழிததல வருதலோடொக்கும. எ-று.

உறங்குதலும் விழிததலும உயிரகடகு இயலபாயக் கடிதின மாறிமாறி வருகின்முறபோலச சாககாடிம பிறபபும இயலபாயக கடிதின மாறிமாறிவரு மென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலைபெறறவாறறிவிததறகுப பிறபபும உட னகூறப்பட்டது. (கூ)

கூசo. புக்கி லமைநதின்று கொலலோ வுடமபினுட
செசி லிருந்த வுயிரககு. கo

இ-ள். உடமபினுள துசசில இருநத உயிரககு — வாதமுதலியவறறின் இ ல்லாயவுடம்புகளுள ஒதுககிருநதே போநத உயிரககு —— புககில அமைநதி ன்றுகொல — எளுறானறுமிருபபதோரில இதுகாறும அமைநதிலலிபோ லும! எ-று.

அருநோயகள இருககவமைநத ஞானறு இருநதும, வெகுணட ஞானறு போயும, ஒருடமபினும் நிலைபெறுது வருதலால, துசசிலிருநதவெனறார். பின புறபபடாது புககேவிடிமில் அமைநததாயின, பிறரிறகளுள ஒதுகநிராதெனப தாம, ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிறபதோரிடமபுமிலலையெனபது பெறபபட்ட து. இவையெழுபாட்டானும, முறையே யாகைகடகு வனாநத நாள கழிகி ன்றவாறும், கழிநதால உளதாகிலைமையும, அவை ஒரோவழிப பிறநதவளவி லே இறததலும, ஒருகணமாயினும நிறருமெனபது தெளியபபடாமையும, உ யிர நீஙகியவழிக கிடகுமாறும, அவறறிறகு இறபபும பிறபபும மாறிமாறி வருமாறும, அவைதாம உயிரகுரியவனமையுமெனறு, இவவாறறுல யாகைக நிலையாமை கூறியவாறு கணடுகொளக. (கo)

கூடு ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செலவதறினகணணும அகமாகிய யாகைகயின **கண்**ணும் உளதாய பறறினை, அவறறது நிலையாமை நோககி, விடிதல. அதிகா ரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

கூசக. யாதனின் யாதனி னீஙகியா னேத
லதனி னதனி னிலன். க

இ-ள். யாதனின யாதனின் நீஙகியான் — ஒருவன யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின நீஙகினன்—அதனின அதனின் நோதல இலன்—அவ ன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடக்குக்கள் பன்மை குறித்துநினறன. நீங்குதல துறத்தல். ஈண்டித் தன் பமென்றது இம்மைக்கண அவறறைத தேடிதலாலும, காததலாலும், இழுதத லாலும வருவனவும, மறுமைகட பாவததான வருவனவுமாய இருவகைத்தினபஙகளேயுமாம். எலலாபபொருளேயும ஒருங்கே விடுதல தலே, அஃதன்றி ஒரோவொனறாக விடினும அவறருனவருதுனபமிலனுமெனபது கருத்து.

ஈசஉ. வேண்டினுண் டாகத துறகக துறந்தபி
னீண்டியற பால பல. உ

இ–ள். துறநதபின ஈணடி இயறபால பல—எலலாபபொருளகளேயுங துறத்தலால ஒருவாக்கு இமமைகக்கணணே உ...ாம முறறமையையுடைய இனபங்கள பல;— வேணடின உணடாகத துறகக—, அவவினபஙகளே வேணடின, அவறறைக காலம் பெறத துறகக. எ–று.

அவ்வினபஙகளாவன அபபொருளகள காரணமாக மனமொழிமெயகள அகியாது நிறறலினும, அவை நனனெறிகடசேறலாலும, வருவன. இனமைக கட்டுறநதான அவறறை நெடுங்காலமெயதுமாகலின, உணடாகததுறகவெனறார். இனபஙகளெனபதும காலமெனபதும வருவிகபபடடன. இமமைக்கடனபஙகள இலவாதலேயனறி இனபஙகளுளவாததுமுணடெனபதாம்.(உ)

ஈசஈ. அடலவேணடி மைநதன புலததை விடலவேண்டிம
வேண்டிய வெலலா மொருஙகு. ஈ

இ–ள. ஐநதன் புலததை அடலவேணடிம— வீடெயதுவாகுச செவி முதலிய ஐமபொறிகடகுரியவாய ஓசை முதலிய ஐமபுலனகளேயுங கெடுததலவேண்டிம,—வேணடிய எலலாம ஒருஙகு விடல வேணடிம—கெடுகருங்கால அவறறை நுகர்ததபொருடடுத தாம படைதத பொருணமுழுதையும ஒருஙகே விடுதல்வேண்டிம. எ–று.

புலமெனறது அவறறை நுகாதலே. அது மனததைத தூனபததாலும பாவததாலுமனறி வாராத பொருளகணமேலலலாது வீடடுநெறியாகிய யோகரூனஙகளிற செலுததாமையின, அதனேயடலவேணடுமெனறும, அஃது அபபொருளகணமேற செலலின அநதகாசசி விறருபெறற தழலபோல முறறுவதலலது அடபபடாமையின, வேணடியவெலலாமொருஙகுவிடலவேணடுமெனறுங கூறினர். (ஈ)

ஈசஊ. இயலபாகு நோன்பிறகொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மறறும பெயாதது. ச

இ–ள். ஒனறு இனமை நோன்பிறகு இயல்பாகுமை— பறறப்படுவதொருபொருளுமிலலாமை தவருசெயவாறகு இயலபாம,— உடைமை பெயாதது மறறும மயலாகும்— அஃதனறி, ஒனறுயினுமுடைமை அதறவதறதைப போகுதலான, மீண்டும மயங்குதறகேதுவாம். எ–று.

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொக்கது. நோனபென்பதூஉம் மயலென்பதூஉம ஆகுபெயர். பெயாததலானெனபது திரிநது நினறது. நோன்பைப பெயர்த்தலானென வேறறுமைபபடுத்துக கூடடுக. எலலாபபொருளகளேயும் விட்டு ஒருபொருளே விடாதவழியும, அது சார்பாக விட்டனவெலலாம மீணடுவ

ஈது தவதத்திற்கிடையீடாய மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைகளாற்பாடானும் எனத்தென்னும் புறப்பற்று விடுதல கூறப்பட்டது. (ச)

கூசஞ். மறமுங் தொடாப்பா டெவன்கொல பிறப்பறுக்க
லுறமுாக குடமபு மிகை. ஞ

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல உறமுாகஞ் உடம்பும மிகை—பிறப்பறுத்தலில் மேற்கொண்டாராகு அத்தகுக கருமியாகிய உடம்பும மிகையாம,— மற்றும தொடாப்பாடு எவன— ஆனபின அதற்கு மேலே இயைபிலனவுஞ்சில தொடர்பாரிளவாதல எனனும! எ-று.

உடம்பெனற்பொதுமையான, உருவு—மபும அருவுடம்புங்கொளப்படும.* அவற்றுள, அருவுடம்பாவது பத்துவகைபிரிந்பவுணர்வோடும ஐவகைவாயுக்களோடும காமவினைவிளைவுகளோடுங கூடிய மனம, இது நுணுடம்பெனவுமபடும. இதனகடப்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான விடாமையின, விடுதற்குபாயம முனனாக கூறுப. இவவுடம்புகளால துனபம இடையுறுதலருதலியுணர்ந்தது இவற்றுளுப கடடிணை இறைப்பொழுதும பொருது வீடடின கணனே விரைதலின, உடம்புமிகையெனறார. இனபத்துனபங்களான உயிரோடு ஒற்றுமையெயத்தலின, இவவுடம்புகளும யானெனப்படும. இதனால அகப்பற்றுவிடுதல கூறப்பட்டது. (ஞ)

கூசசு. யானென தெனனுஞ் செருக்கறுப்பான வானோக
குயாநத வுலகம புகும. சு

இ-ள. யான எனது எனனும செருக்கு அறுப்பான — தானலலாதவுடம்பை யானெனறும தனனுடியையிலலாத பொருளை எனதெனறுங் கருதி அவற்றினகட் பற்றுசெயத்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான — வானோகு உயாநத உலகம புகும— வானோகும எயத்தகாிய வீடடிலகத்தையெயதும. எ-று.

மயக்கம அறியாமை அதனைக கெடுத்தலாவது நேரிகாபாறபெறற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிறசியானும அவை யானெனதனமை தெளிந்து, அவற்றினகட்பறறை விடுதல. சிறப்புமமை விகாரத்தாறருக்கத. இதனுண் இவவிருவகைப்பற்றினையும விடடாரகே வீடுளதெனபது கூறப்பட்டது.(சு)

கூசஎ. பறறி விடாஅ விடுமைகள பறறினைப
பறறி விடாஅ தவாகசு. எ

இ-ள். பறறினைப பறறி விடாதவாகசு — இருவகைப்பற்றினையும இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள பறறி விடா— பிறவிதுனபங்கள் இறுகப் பறறி விடா. எ-று.

இறுகப்பறறுதல காதலகூதல. விடாதவாகென்பது வேறறுமைமயக்கம். இதனால இவை விடாதாராகு வீடிலலையெனபது கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. தலைப்பட்டார தீரத துறந்தார் மயஙகி
வலைப்படடார மறறை யவா. அ

---

* உருவுடம்பு தூலசரீரம. அருவுடம்பு சூக்குமசரீரம.

இ-ள். நீரத் துறந்தார் தலேபபட்டார்—மூறறதுதுறந்தார் வீட்டினைத் தலே ப்பட்டார்;—மறறையவர் மயங்கி வலேபபடடார்—அங்ஙனம் துறவாதார் ம யங்கிப பிறப்பாகிய வலேயுட்படடார். எ-று.*

மூறறத்துறததலாவது பொருளகளேயும இருவகையுடமபிேயும் உவாதது ப் பறறற விடுதல. அங்ஙனம் துறவாமைபாவது அவறறுள யாதானுமொனறின் கட் சிறிதாயினும பறறுசசெயதல. துளிவுபறறித தலேப்பட்டாரெனறும, பொ யாகெறி கணடே பிறபபுவலேயுளகப்படுதலின, மயங்கியெனறு கூறினார். (அ)

கூசகூ. பறறறற கணணே பிறப்பறுகசு மற்று
நிலேயாமை காணப படும. கூ

இ-ள். பற்று அறற கணணே பிறபபு அறுகசும— ஒருவன இருவகைபப றறமறறபொழுதே, அபபறறறுநி அவனபிறபபையறுகசும, — மறறு நிலே யாமை காணபபடும— அவையறுதபொழுது அவறறுற பிறநிறநதுவருகின ற நிலேயாமை காணபபடும். எ-று.

காரணமறறபொழுதே காரியமும் அறறதாமுறைமைபற்றி, பறறறறகண் ணேயெனறார, “அறறது பறறெனி—துறறது வீடு”† எனபதனாம அதுபற்றி வநதது. இவையிரணடுபாடடானும அவவிருமையும ஒருங்கு கூறபபடடன.

கூடு0. பறறுக பறறறறுன் பறறினே யபபறறைப
பறறுக பறறு விடறசு. க0

இ-ள. பறறு அறறுன பறறினேப பறறுக — எலலாபபொருளேயும்பறறிநி ன்றே பறறறற இறைவன ஒகிய வீடடுநெறியை இதுவே நனெறியெனறு மனத்துக கொளக,—அபபறைப பறறுக பறறு விடறசு—கொணடு, அத னகணுபாயததை அமமனததாறசெயக, விடாது வநத பறறு விடுதறசு.எ-று.

கடவுளவாழதறிறகேப ராணடிம பொதுவகையாற பறறறறுனெனறார். பறறறறுனபறறெனபுழி ஆறுவது செயயுடகிழமைகளுணரநதது. ஆணடிபபற றெனறது பறறபபிவதனே. அதனகணுபாயமெனறது தியானசமாதிகளே. விடாதுவநத பறறெனறது அநாதியாயவரும உடமபிறபறறினே. அபபற்று விடுதறசு உபாயம இதனறகூறபபடடது. (க0)

---

* இவவருமைதறிருகுறளேச சநதானகுரவருளொருவராகிய கொறற வனகுடி உமாபதிசிவாசாரியா நெஞசுவிடதூநில “தேருங்கா—ஞனணே யொ ழிய வுறவிலலே யெனனுமது—தனனே யறிவைத் தனியறிவை—மூனனங— தலேபபடடார நீரத துறநதார மயங்கி—வலேபபடடார மறறையவ ரெனறு —நிலேததமிழின—றெயவப புலமைத திருவள ளுவருரைதத—மெயவைதத சொலலே விருமபாம—லேவாகசு—மாவதுவே செயதங கவாவழியைத தப பாமற—பாவ மெனனும பெளவப பரபபழநதிப— பூவையாதங—கனவகேயி ற படடுக கலவிக் கலேபபினறங—குணமை நிலேயுணாசசி யோராமற—றிண மையினு—ளுவிற கொடுமை பலபிதறறி காடோறுஞ—சாவிற பிறபபிற றலே பபடடிங—காவினிலே—நிறருமவகை பாராய நிலேயான நெஞசமே—பொறபி னுடன யானே புகலகளே” எனவெடுததருளிசசெயதார். இஙநெஞசுவிடினு ளு சைவசிததாநதம் பதினனகினுளொனறு.

† திருவாயமொழி, உ ம திருபபதிகம, சு.—அறறது பறறெனி—ஙற்றது வீடியிர— செறறது மன்னுறி—லறறிறை பறறெ.

நூசூ ம அதி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும அவறறின காரணஙகளையும் விபரீதவை யஙகளானனறி உணமையாணணாதல. இதனே வடநூலார தத்துவஞானமெ னப. இதவும பறறறருன பறறினேப பறறியவழி உளதாவதாகலின, அக்கா ரணஙொறறுமைபறறித துறவினபின வைகுகபபடடது.

நூருக. பொ ர ரால லவறறைப பொருளென் றுணரு
மருளான மாணப பிறபபு. க

இ-ள. பொருர ஏலலவறற ப பொருள எனறு உணரும மருளான் ஆம — மெயபபொருளலலவ ப மெய்பபொருளெனறுணரும விபரீதவுணாவா னே உளதாம — மாறறப பிறபபு— நீஙகமிலலாத பிறபபு. எ-று.

அவரிபீ ஞன மாலை மறுபி பபாம, திருவினேபபபனும, கடவுளுமிலலே யெனபம, மாணாம், நுணமையாள , சாலவும மயகுறறல்லழகுகுகளே மெய நூலல்லாதகளெனற நுணிகல. ப ப மகளெனலாம (பபி ப வெளளி யெனறும நிலவாகேற நுனறபப பி) மறறு பலவும அதி. மருள, மயகம, விபரீதவுணாவு, அ ரசரா பபான பொருபொரு ாவி. நரகர், வி லஙகு, மகர, தேவனெனறும பாவாக பிறபபி நுளளது தானபமேயா கலின, மாறறுபபிறபபொறறு.)) ப பபான தானபமெனபதனாலும, அதற கு முதறகாரணம ப நுகரி ப பதாகு கூறபபடடன. (க)

நூருஉ. இரு ரினி னிலாபம பயகரு மருணீஙகி
மாசறு காடசி யாவரு நு. உ

இ-ள். மருள் நீஙகி மாசு அறு காடசி ப — அவிசசையினீஙகி மெய யுணாவினேயுடையராயிறனாகு—இருள நீஙகி இனபம பயகரும—அமமெய யுணர்வு பிறபபினே நீககி வீடடினேக கொடுகரும. எ-று.

இருள நரகம, அஃது அருபெயராயா காரணதனினமேனினறது. நீஙகிய னத தொடைறோகி மெலிநது நி நீஙகவெனபதன நிரிபெனினுமமை யும. மருளினியெனறும வினேயெ ப காடசியவொனறும குறிபபுவினே ப்பெயர பெ டது. மாசறுகாடசியெனறது கேவலவுணாவினே. இதனால வீடாவது ப சயி ரினமனபதாலும, அதறகு நிமிததகாரணம கேவலப பொருளெனபதாலும உ ப டன. (உ)

நூருகூ. ஐயநதி னீஙகித தெளிநாரக்கு வையததின்
வான நணிய துடைதது. க

இ-ள. ஐயத்தின நீஙகித தெளிநதாகு—ஐயததினினறு நீஙகி மெயயுண ர்ந்தார்க்கு—வையததின வானம நணியது உடைதது—எயதினின்ற நிலவுல கததினும எயதக்கடவதாய வீட்டிலகம நணிததாதலுடைதது. எ-று.

ஐயமாவது பலதகோயாயவுணாவு. அஃதாவது மறுபிறபபும, இருவினேப ப யனும, கடவுளும உளவோ இலவோவென ஒனறிறறுணிவு பிறவாது நிறறல; பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிறபதாம அது. இருவாறாறற பிரமாதங களோடு தமமதநிறுததல எலலாசசமயநூலகட்கும் இயலபாகலின, அவை கூறுகினற பொருளகளுள யாது மெயயென நிகழு

மையத்தினே யோகமூன்சுசியை—யாள் [illegible] மெயபுணர்வா
ராகலின, அவரா [illegible] ம், [illegible] அவறறை
வுணாவு அடிபப—ன் வாவரப பணைடயுலயெயுணாவு [illegible]
அதனேப பயனேமேம—ன் ராயபத [illegible] ரா [illegible] கூறினார;
கூறவே, ஐவகுணாவும பிபபிறபாக காரணமா [illegible] கூறபப— . (கூ)

கூடுசு. ஐயுணா வெய்நிபக கண்ணும் பயமின்றே
மெயபுணா மிலலா தவர்க்கு. சு

இ-ள. ஐயுணர்வு எயதியக்கணணும பயம இன்றே—செலலபபடுகினற பு
லனகள வேறுபாட்டான ஐநதாகியவுணாவு அவறறை விட்டுந தமவயத்தாய
வழியும, அதனுற பயனிலலேயேயாம —மெயபுணாவு இலலாதவாககு—மெ
யபபொணயுணாதலிலலாதாககு. எ—று.

ஐநதாகியவுணாவு மனம. அஃதெயதுதலாவ [illegible] ஒருகூலேபபடடுத்
தாரணேககணணிறறல். அஃவனநினறவழியும வீடு [illegible], பயமினறெ
ன்றார். சிறப்புமமை எயதுதறகருமை விள [illegible] ரணேபபாட்
டானும மெயபுணாவுடையாரகேகே வீடுகெனை மெயபுண [illegible] பிறபுக கூற
ப்பட்டது. (சு)

கூடுருு. எபபொரு ளெநஞ்சமைநூ [illegible] மபபொருண்
மெயபபொருள காயபபு [illegible]. ருு

இ-ள. எபபொருள எநஞ்சமைநூ [illegible] பபொருளா யாதோ
ரியலபிறறுயுத தோனறி [illegible]—அபபடப [illegible] மெயபபொருள காணபது அறி
வு— அதுதோனறியவாறாலுக கணடொழியா [illegible] பபொருளினகணினறு மெ
யயாகிய பொருளேக காணபதே மெயபுணாவா [illegible]. எ—று.

பொருடோறறும உலகததார கறபித்துககொலலி வழஙகுகினற கறபனேக
ளேக கழிதது, நினறவணமையைக காணபதெனறவாருயிறறு. அஃதாவது
கோச்சேரமான யானேகடசேஎய மாநதரஞசொலிருமபொறை எனறவழி
ஆசனெனபதோசாதியும, சோமானெனபதொருகுடியும, வேழநோக்கினேயு
டையானெனபதோவடிவும, [illegible]யனபதோரியறபெயரும, மாநதரஞசொலி
ருமபொறையெனபதோசிறபுபபெயரும, ஒருபொருளினகடகறபனேயாகலி
ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரீறுகிய தததுவஙகளினமுகுதியென
வுணாநது, அவறறை நிலமுதலாகத தததஙகாரணஙகளுளொடுகஙகொண
டுசெனமுற காரணகாரியஙகளிரணடுமினறி முடிவாய நிறபதனேயுணாதலாம்.
எப்பொருளெனற பொதுமையான இயஙகுதினேயும நிலைதறினேயுமாகிய
பொருளகளெலலாம் இவ்வாறேயுணரபபடும. இதனுன மெயபுணாவினதிலக்
கணங்கூறபபட்டது. (டு)

கூடுருூ. கறறீண்டு மெயபபொருள் கண்டாரா தலேபபடுவர்
மறறீண்டு வாரா நெறி. கூ

இ-ள். ஈண்டுக் கறறு மெயப்பொருள கண்டாரா—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்
ணே உபதேசமொழிகளே அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனுன் மெ
ய்ப்பொருளேயுணாநதவர்—மறறு ஈண்டு வாரா நெறி தலேப்படுவர்—மீண்டு
இப்பிறப்பினகண வாராத நெறியையெய்துவர். எ—று.

கற்றென்றதனல் பலாபக்கலினும் பலகாலும பயிறலும, ஈண்டெனறதனல் வீடுபேறறிறகுரிய மககட்பிறபபினது பெறுதறகருமையும பெறறும். ஈனவோராகெறி வீடடுகெறி. வீடடிறகு நிமித்தகாரணமாய முதறபொருளே உணாதறகு உபாயம் மூனறு, அவை கேள்வி, விமரிசம, பாவனேயெனன.* அவற றுட்கேளவி இதனுற கூறபபட்டது. (சு)

கூறுள. ஓரதனுளள மூளள தூணரி னெருதலேயாப்
போதனுளள வேணடா பிறபபு. எ

இ-ள. உளளம ஒருதலேயா ஓரதனு உளளது உணரின—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிபபொருளே ஒருவனுளளம அளவைகளாலும பொருதமாறறு னுங தெளியவாராயறது, அதனல முதறபொருளேயுணருமாயின, —பிறபபு போதது உளளவேணடா— அவனுகு மாறிப பிறபபுளதாக நினைகவேண டா. எ-று.

ஒருதலேயாவோரதென இயையும. அளவைகளும பொருதமாறும மேலேயுரைததாம. இதனுல விமரிசங கூறபபட்டது. (எ)

கூறுஅ. பிறபபெனனும பேதைமை நீஙகச சிறபபென்னுஞ
செமபொருள காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறபபு எனனும பேதைமை நீஙக—பிறபபிறகு முதறகாரணமாய அவிசசை கெட—சிறபபு எனனும செமபொருள காணபது அறிவு—வீடடிறகு நிமிததகாரணமாய செவவியபொருளாக காணபதே ஒருவாககு மெயயுணர்வாவது. எ-று.

பிறபபெனனும பேதைமையெனவும, சிறப்பெனனுஞ செமபொருளெனவும, காரியதனைக காரணமாக உபசரிததார. ஐவகைகளுறறகளுள அவிசசை ஏனையநானகிறகுங காரணமாதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி அதனேயே பிறபபிறகுக காரணமாகக்கூறினர. எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாகலால, வீடு சிறபபெனபபடடது. தோறறகேடகளினமையின நிததமாய நோனமை யாறறனனியொனறாய கலததலினமைபிறறாயதாய தானெலலாவறறையுங கலஙது நிறகினற முதறபொருள விகாரமினறி எஞஞானறும ஒருதனமைத் தாதலபறறி, அதனேச செமபொருளெனறார. மேல மெயபபொருளெனவும உளளதெனவுங்கூறியதனுல இதுபறறியெனவுணாக. அதனேக காணகையாவது உயிர தனனவிசசைகெடடி அதனேடி ஒறறுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல. இதனேச சமாதியெனவுஞ சுகஙிலததியானமெனவுங்கூறுப. உயிர உடம்பினீங்குங்காலதது அதனுல யாதொனறு பாவிகபபடடது அஃது அதுவாயத் தோனறுமெனபது எல்லாவாகமஙகடகுந துணிபாகலின, மீடடெயதுவாாக்கு அக்காலதது பிறபபிறகேதுவாய பாவனே கெடுதறபொருட்டுக் கேவலபபொருளேயே பாவிததலவேணடுதலான, அதனே முனனே பயிறலாய இதனின மிக்கவுபாயமிலலேயெனபதறக. இதனுற பாவனே கூறபபட்டது. (அ)

* கேளவியெனினும, சிரவணமெனினுமொகுமு. விமரிசமெனினும், சிநதிதலெனினும, மனனமெனினுமொகுமு. பாவனேயெனினும, [illegible]ம், நிதிததியாசனமெனினுமொகுமு.

கூடுகூ. சாரபுணாகது சாரபு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சாதரா சார்தரு நோய. சூ

இ-ள. சாரபு உணாகது சாரபு கெட ஒழுகின— ஒருவன எலலாபபொரு ட்குஞசாரபாய அசசெமபொருளேயுணாகது இருவகைபபறறுமற ஒழுகவலல ஞயினை,— சாதரும நோய அழிதது மறறுச சாதரா—அவனே முன சா ரகைகடவனவாய நினற தனபஙகள அவவுணாவொழுகஙகளேயழித்துப பின சாரமாடடா. எ-று.*

ஆகுபெயராற சாருமிடததையும சாவனவறறையுஞ சாபெனறார. ஈண டொழுக்கமெனறது யோகநெறியொழுகதலே. அஃது இயமம, நியமம, இரு பபுஉயிராகிலே, மனவொருகைகம, தாரணே, தியானம, சமாதியென எணவகைப படும. அவறறினபரபபெலலாம ஈண்டைபபிறபெருதும, யோகநூலகளுட்கா ணைக. மறறுச சாதராவெனவியையும. சாரைகடவனவாய நினற தனபஙகளா வன பிறபபு அநாதியாய வருதலின உயிரான அளவினறியீடடபபடட வினைக ளின பயனைகளுள இறநத உடமபுகளான அனுபவிததனவும பிறநதவுடமபான மூகநது நினறனவுமொழியப பினனுமனுபவிகைகடவனவாயக கிடநதன. அவை விளகினமுனனிருளபோல ஞானயோகஙகளினமுனனாக கெடிதலான, அழிததசசாதராவெனறார. இதனே ஆருகதா உவாபபெனப. பிறபபிறகுக காரணமாகலான, நலவினேபபயனும நோயெனபபடடது. மேனமேனுபாய ததானும பரமபொருளேயுணரப பிறபபறுமெனறார. அஃதறுமவழிக கிடநத தனபஙகளெலலாம எனசெயயுமெனனுங்கடாவையாசஙகிதது அவை ஞான யோகஙகளின முதிரசசியுடையவுமிசை சாரமாடடாமையானும வேறுசா பினமையானுங கெடுகிடெனபது இதனறகூறபபடடது. (கூ)

கூகூ0. காமம வெகுளி மயகை மிவைமூன்ற
னுமை கெடகெடி நோய. கo0

இ-ள். காமம வெகுளி மயகைம இவை மூனறன நாமம கெட — ஞான யோகஙகளின முதிரசசியுடையாராகு விழைவு, வெறுபபு, அவிசசையெனனு

---

* இவவுரைைதநிருகுறளைத திருகைடவூர உயயவநததேவநாயனாநிருகை ளிறறுபபடடியாரிலே "சாரபுணாகது சாரபு கெடவொழுகி னெனறமையாற— சாரபுணாவு தானே தியானமுமாகு—சாரபு—கெடவொழுகி னலல சமாதியு மாகு கேதப—படவருவ நிலலேவிணப பறறு." எனவெடுததருளிசசெயதார. இவவுயயவநததேவநாயனார பெருமபறறபுலியூரில எழுநதருளியிருநதபொ ழுது தமமையடைநத ஒரநிபகருவாபொருடடு இருநூலசை செயது, இதனபெ ருமையை உலகதருளளார உணாநதுயயுமாறு திருவுளஙகொணடு, திருவமப லதநிற சென்னை வணஙகி, திருகைளிறறுபபடியிலே இருநூலவைகருமளவில அதநிருகைளிறறுகை நிமிாகது இதனேவாஙகிப பரமகருணாநிதியாகிய கடரா சரது திருவடியிலே கொடுததமையால, அதநிருபபடைவீடடினுளள எழுநூறு திருமடதது முதலிகளும தில்லேவாழநதணார மூவாயிரவரும மாகேசுராநாறப தெணணுயிரவரும திருகோயிறறிருததொணடு செயயுமை திருபபோ ஏழா யிரத்துதொளாயிரவரும பிறரும சஙகிதியிலே கூடினினை வியபபுறறு, இந நூறகுத் திருகைளிறறுபபடியானெனத திருநாமஞசாதநினாகெனைறகி.இது சைவசிதாநதசாதநிரம பதினெண்கினுளொனறு.

மிக்குறறஙகணமூனறனுடைய பெயருஙகூடக்கெடிதலான, — நோய கெடிம — அவறறின காரியமாய வினைபயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிசசையும, அதபறறி யானென மதிககும அகஙகாரமும, அதபற்றி எனக்கிதவேணடுமெனனும அவாவும, அதபறறி அபபொருடகடசெல்லுமாசையும, அதபறறி அதனமறுதலிலகட செலலுஙகோபமுமென வடநூலார குறறமைநதெனறார, இவா அவறறுள அகஙகாரம அவிசசைகளணணும அவாவுதல ஆசைகளணணும—ஙகுதலான, மூனறெனறார. இடையுறுத ஞானயோகஙகளின முனனா இகருறறஙகண மூனறுங காடடுததலீமூனனாப பஞ்சுதலுயபோலுமாகலின, அமமிகுதி தோனற இவைமூனறனுமஙகெடவென்றார. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறபெருகலது. கெடவெனபது எசசதநிலவு. நோயெனபது சாதியொருமை. காரணமாய அகருறறஙகளிக கெடிததாரகாரியமாகிய இருவினைகளிச செயயாமையின, அவாகசு வரகலடவதனபஙகளுமில்லையெனபது இதனால கூறபபடடது. முனகிடநத ஞானபஙகளும மேல வரக்கடவதனபஙகளுமிலவாதல மெயயுணாவின பயனுகலின, இவையிரணடு பாட்டும இவவதிகாரத்தவாயின. இவவாறறுனே மெயயுணாநதாரகசு நிறபன எடுததவுடமபும அதுகொணட வினைபபயனகளுமேயெனபது பெறறும.(கo)

நூளம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முனனும பினனும வினைதொடாபபுததாரகசு நடிவுநின்ற உடமபும அது கொணட வினைபபயனகளும நினறமையின, வேதனபறறி ஒரோவழித தறகபபடட புலனகணமேற பழைய பயிறசியவததான நினைவு செலலுமனறே, அகநினைவும அவிசசையெனப பிறவிகசு விதாமாகலின, அதனை இடைவிடாத மெயபபொருளுணாவானறுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

நூசுக. அவாவெனப வெலலா வுயிராகருமெஞ ஞானமுங்
தவாஅப பிறபபீனும விதது. க

இ-ள. எலலாவுயிராகரும எஞஞானமும தவாப பிறபபு ரானும விதது—எலலாவுயிராகடகும எகாலதது கெடாது வருகினற பிறபபின விகாகரும விதது— அவா எனப— அவாவெனறு சொலலுவா நூலோ. எ-று.

உடமபு நீஙகிபபோஙகாலதது அநாதந வினையும, அது காட்டுஙகதிமிதது ஙகளும, அகதஙகணவாவும உயிரினகண முறையே வருதலிபப, அறிவைமோகம் மறைபப, அவயவிகா அவவவா அகதிகடகொணடி செலலுமாகலான, அதனேப பிறபபீனும விதெனறும, கதியவதானுளதாய அவவுயிரவேறு பாட்டினும அவை தனமை நிரியும உறசாபபிணி அவசாபபிணி*யெனனுஙகால வேறுபாட்டினும அது விதாதல வேறுபடாமையின எலலாவுயிராகருமெஞ ஞான்றுமெனறும, இஃது எல்லாச்சமயஙகடகுமொததலான எனபவென்று ங்கூறினா. இதனால பிறப்பிறகு அவா விதாதல கூறபபட்டது. (க)

---

* உறசாபபிணியாவது உலகம வாழநாள போகமூதலியவறறுள 'வளர பிறைபோலபபெருகுங்காலம. அவசாபபிணியாவது அஃது அவறறுற றேயபிறைபோலச் சுருங்குங்காலம்.

நசுஉ. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும. உ

இ-ள. வேணடுங்கால பிறவாமை வேணடும—பிறபபுத் தன்பமாதலறிநத வன ஒன்றை வேணடிற பிறவாமையை வேணடும;—அது வேணடாமை வேணட வரும—அபபிறவாமை தான ஒருபொருளாயும அவாவாமையை வேணட அவனுககுத தானேயுணடாம. எ-று.*

அநாதியாகத தான பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுகளாறறுனபமுறறு வருகி னறமையையுணாநதவனுககு ஆசை இனபதனிகணணேயாகலிற பிறவாமை யை வேணடுமெனறும, ஈணடைசசிறறினபங்கருகி ஒருபொருளேயவாவின அது பிறபபீனும விதாயப பினனும முடிவிலலாத துனபமே விளைதலின அது வேணடாமை வேணடவருமெனறுங்கூறினர். பிறவாமையின சிறபபுக் கூறிப பின அது வருமவழி கூறத தொடங்குகினறமையின, மறறு வினைமா றறினகண வநதது. (உ)

நசுஙு. வேண்டாமை யன்ன விழுசசெலவ மீணடிலலை
யாண்டு மஃதொபப தில. ஙு

இ-ள. வேணடாமை அனன விழுசசெலவம ரணடு இலலை — ஒருபொரு ளேயும அவாவாமையையொகக்கும விழுமிய செலவம காணபபடுகினற இவவு லகினகணணிலலை, — ஆணடுமை அஃது ஒபபது இல—இனி அவவளவேயனறு, கேடகபபடுகினற துறககதனிகணணும அதனேபொபபதிலலை. எ-று.

மக்களசெலவமும தேவாசெலவமும மேனமேலேனேகக ழோதலுடைமை யின, தனகு மேலிலலாத வேணடாமையை விழுசசெலவமெனறும, அதறகு இாணடிலலினுமொபபதிலலியெனறுங்கூறினர். ஆகமவளவைபோலாது காட சியளவை எலலாரானுங தெளியபபடுதலின, மகளசெலவம வருதது முற கூறபபடடது. பிறவாமைககு வழியாமெனறும, விழுசசெலவமாமெனறும, வேணடாமையின சிறபபு இவவிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (ங)

நசுசு. தூஉயமை யெனப தவாவினமை மறறது
வாஅயமை வேணட வரும. ச

இ-ள. தூயமை எனபது அவாவினமை—ஒருவாககு வீடெனறு சொலலப படுவது அவாவிலலாமை,— அது வாயமை வேணட வரும—அவவவாவில லாமைதான மெயமமையை வேணடுத தானேயுணடாம. எ-று.

வீடாவது உயிர அவிசசை முதலிய மாசு நீஙகுதலாகலின, அதனைத தூய மையெனறும, காரணததைக காரியமாக உபசரிததுத தூயமையெனபதவா வின்மையெனறும, மெயமமையையுடைய பரத்தை ஆருபெயரான மெயமமை யென்றுங்கூறினர். மறறு மேலெயதுபோல வினைமாறறினகணவநதது. வேண டுதல இடைவிடாது பாவிததல. அவாவறுததல வீடடிறகுப பரம்பரையான னறி நேரேயேதுவெனபதூஉம அது வருமவழியும இதனுறகூறபபடடன.(ச)

---

* இவவருமைததிருகருள திருககளிறறுபபடியாரிலே "வேணடுங்கால வே ணடும பிறவாமை யெனறமையால — வேணடு மஃதே யஃதொனறும—வே ணடினது— வேணடாமை வேணடவரு மெனறமையால வேணடிடுக— வே ணடாமை வேணடுமவன பால." எனவெடுததருளிசசெயபபடடது.

நூசுஙி. அறறவ ரென்பா ரவாவறறூ மறறையா
ரறறுக வறற திலா. ஙி

இ-ள. அறறவர் என்பா அவா அறறூ — பிறவியறறவரொனறு சொலலப படுவோர் அதறகு நேரோயேதுவாகிய அவாவறறவராகள, — மறறையா அறறுக அறறதிலர் — பிறவேதுகளறறு அஃதொனறுமறுதவாகள, அவறறற சிலதுனபங்களறறதலது, அவாபோற பிறவியறறிலா. எ று.

இதனால அவாவறுதறார்கு சிறபபு விதிமுகதறாணும எதிர்மறைமுகதறாணும் கூறபபடடது (ஙி)

நூசுசு. அஞசுவ தோரு மறனே யொருவீன
வஞசிபப தோரு மவா. சு

இ-ள. ஒருவீன வஞசிபபது அவா—மெயயுணாதலீறகிய காரணங்களெல லாமெயதி அவறறுன வீடெயதறபாலனய ஒருவீன மறவிவழியாற புகுநது பினனும பிறபபினகணணே வீழதுதக கெடிகக வலலது அவா, — அஞசுவ தே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞசிககாபபதே தறவறமாவது. எ-று.

ஒருமெனபன அசைநிலை. அநாதியாய போநத அவா, ஒரோவழி வாயமை வேணடலியொழிநது பராகாற காவாஙுயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுநது, பழையவியறகையாய தினறு பிறபபினயுணடாகுதலான, அதனே வஞசிபபதெனறார். காதலாவது வாயமை வேணடலே இடைவிடாது பயின றது அது செயயாமற பரிகரிததல. இதனால அவாவின குறறமும அதனைக காபபதே அறமெனபதுஉம கூறபபடடன. (சு)

நூசுஎ. அவாவினை யாறற வறுபபிற றவாவினை
தானவேணடி மாறறுன வரும. எ

இ-ள. அவாவினை ஆறற அறுபபின —ஒருவன அவாவினையருிந துவரக கெடிககவலலனுயின,— தவா வினை தான வேண்டிம ஆறறுன வரும—அவனுக்கு கெடாமைககேதுவாகிய வினை தான விரும்புறெறியானேயுணடாம .எ-று.

கெடாமை பிறவிதுனபங்களானழியாமை. அதறகேதுவாகிய வினையென றது மேறசொலலிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான விரும்புறெ றி மெயவருநதாறெறி. அவாவினை முறறவவறுதறாகு வேறறுசெயய வேணடா, செயதனவெலலாம அறமாமெனபது கருதது. இதனால அவாவறு த்தறசிறபபுக கூறபபடடது. (எ)

நூசுஅ. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. அ

இ-ள. அவா இலலாககுத் துனபம இலலாகும—அவாவிலலாதாககு வர க்கடவதொருதுனபமுமிலலை,— அஃது உணடேல தவாது மேனமேல வரு ம்— ஒருவறகுப பிறகாரணங்களெலலாமினறி அஃதொனறுமுணடாயின, அ தனுனே எலலாததுன்பங்களும முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடமபு முகதுதின்ற துனபம முனபே செயதுகொணடதாகலின, ஈணடித துனபமெனறது இதுபொழுது அவாவாற செயதுகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமெனறதனுனை, மூவகைததுனபங்களுமெனபது பெறறாம. இத னால் அவாவே துனபதறகுக காரணமெனபது கூறபபட்டது. (அ)

கூசுகூ. இனப மிடையரு தீண்டி மவாவென்னுங்
துனபததுட டினபங கெடின. சு

இ-ள். அவா என்னும துனபததுடடினபம கெடின்— அவாவெனறு சொல்லபபடுகினற மிகக துனபம ஒருவறகுக கெடுமாயின்,— ஈணடிய இனபம இடையருது — அவன வீடி பெறறவழியேயனறி உடமபோடு நினறவழியும இனபமிடையருது. எ-று.

துனபததுடடினபம ஏனைத துனபஙகளெலலாம இனபமாக வருதலின்பம. வினைவினகணணேயனறித தோறறதறகினகணணுங துனபமாகலின், இவ்வாறு கூறபபடடது. காரணதைதக் காரியமாக உபசரிதது அவாவென்னுங துன்ப ததுடடினபமெனறுமு, அது கெடாகாகு மனஙதுமாறுது நிரமபி நிறறலான ஈணடினபமிடையருதெனறுங கூறினா. இனி ஈணடி மெனபதறகுப பெருகுமெனறுரைபபாருமுளா. இதனால அவாவறுததா வீடடினபம உடமபொடு நினறே யெதுவெனபது கூறபபடடது. (சு)

கூஎ0. ஆரா வியறகை யவாநீபபி னாஙநிலேயே
பேரா வியறகை தருமு. க0

இ-ள். ஆரா இயறகை அவா நீபபினை— ஒருகாலுமு நிரமபாதவியலபினையு டைய அவாவினை ஒருவன நீகுகுமாயின்,— அஙநிலேயே பேரா இயறகை தரும — அஙநீபபு அவனுககு அபபொழுதே எஞுஞானறும் ஒருநிலேமையனுமியல பைக் கொடுககுமு. எ-று.

நிரமபாமையாவது தாமேயனறித தமபயனுமு நிலேயாமையின வேணடாத னவாய பொருளகளை வேணடி மேனமேல வளாதல. அவவளாசசிககு அள வினமையின, நீததலே தகதெனபது கருதது. கலிபபுக கவறசிகளுமு பிறப புபபிணி மூபபிறபபுகளுமு முதலாயினவினறி உயிர நிரஙசயவினபததாய நிறறலின, வீட்டினைப பேராவியறகையெனறுமு, அஃது அவா நீததவழிப பெறுதல ஒருதலேயாகலின் அஙநிலேயே தருமெனறு கூறினா. "ஙனமு ஞாலங கடநதபோய நலலிந திரிய மெலலாநீத—தொனமுயக கிடநத வருமபெரும பாமுலபபிலதனை யுணாநதுணாநது— சென்முறு கினபந துனபஙகளசெற றிக்களைநது பசையறறு—லனறே யபபோ தேவீடி மதுவே வீடி வீடாமே."* எனபதுமு இககருததேபறறி வநதது. இஙநிலேமையுடையவனை வடநூலார சீவனமுததனெனப. இதனால வீடாவது இதுவெனபதனை உமை அஃதுஅவாவறுத் தார்ககு அபபொழுதேயுளதாமெனபதனாலு கூறபபடடன. (க0)

துறவறவியல் முறறிறறு.

இவ்வாறுரை இமமை மறுமை வீடெனனுமூனறனையுமு பயததறசிறபபு டைததாய அறங்கூறினா, இனிப பொருளுமினபமுங்கூறுவா, அவறறினமு தறகாரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகினறா.

---

* திருவாயமொழி, எஅ ம திருபபதிகமு, சு.

ஈஅ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயனை செய்பவனையே சென்றடைந்தறகேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உணமை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருள்தினபங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய ஒன்றனுள வைக்கப்படாமையானும மேற்கூறிய அறத்தோடியைபுடைமையானும, அத னதிறுதிக்கண வைக்கப்பட்டது.

ஈஎக. ஆகூழாற் றோன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றோன்று மழி. க

இ-ள. கைப்பொருள ஆகு ஊழால அசைவினமை தோன்றும — ஒருவற கு கைப்பொருளாதற்கு காரணமாகிய ஊழான முயற்சியுண்டாம,—போ கு ஊழால மடி தோன்றும—அஃதழிதற்கு காரணமாகிய ஊழான மடியு ண்டாம. எ-று.

ஆகூழ போகூழெனனும வினைத்தொகைகள எதிர்காலத்தான விரிக்கப்பட டுக சாரணப்பொருளவாய நின்றன. அசைவு மடி பொருளினுக்கவழிவுகட்கு த்துணைக்காரணமாய முயற்சி மடிகளையுந தானே தோன்றுவிக்குமெனபது கருத்து. (க)

ஈஎஉ பேதைப் படுக்கு மிழவூ முறிவகற்று
மாகலூ மூற்றக் கடை. உ

இ-ள. இழவு ஊழ (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும — ஒருவனுக் ரு எல்லாவறிவுமுளவாயினும, கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழவந்துற றவிட்டது அஃது அதனைப் பேதையாக்கும,—ஆகல ஊழ உற்றக்கடை அக றும—இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழவந்துற்றவிட்டது அஃதுணை விளக்கும. எ-று.

கைப்பொருளெனபது அதிகாரத்தான வந்தது. இழவூழ ஆகலூழெனபனவி ரண்டும வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையெனபது மூன்னுங்கூட்டப்பட்ட து. இயற்கையாஞ்யவறிவையும வேற்படுக்குமெனபதாம. (உ)

ஈஎஊ. நுண்ணிய நூலபல கற்பினு மற்றுந்தன
னுணமை யறிவே மிக்கும. ஊ

இ-ள. நுணணிய நூல பல கற்பினும — பேதைப்படுக்குமூழையானெ ருவன நுணணியபொருள்களையுணர்த்தும நூலபலவற்றையுங் கற்குஞ்சினும, — மற்றும தன உணமையறிவே மிகும— அவனுக்குப் பினுந் தனனூழா ஞ்சிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும. எ-று.

பொருளினுணமை நூலினமேற்றெறப்பட்டது. மேற்படிதல கலவியறிவைப பினனிரங்குதற்காகச் செயலுக்குத் தான முற்படுதல. "காதன மிக்குழிக் கறறவுங் கைகொடா— வாதல கணணகத் தஞ்சனம் போலுமால"*எனப தமதி. செயற்கையாஞ்யவறிவையுந் கீழ்ப்படுத்தலுமெனபதாம. (ஊ)

---

*வேகசிந்தாமணி, கனகமாலையாரிலம்பகம, எசு.—காதன மிக்குழிக் கற றவுங் கைகொடா— வாதல கணணகத் தஞ்சனம் போலுமாற— மூது அற றவு தங்கிய வண்டலூர்க் — கேத மிறனென வெண்ணுமென னெஞ்சமோ.

கூ.எச. இருவே றுலகத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும வேறு. ச

இ-ள. உலகதது இயறகை இருவேறு — உலகதது ஊழினுயவியறகை இரணடுகூறு,— திருவேறு தெளளியராதலும வேறு— ஆதலாற செலவமு டையராதலும வேறு அறிவுடையராதலும வேறு. எ-று.

செல்வததினேபபடைததலுங் காததலும பயனகோடலும அறிவுடையாராக் கலலதியலாவனறே, அவவாறனறி அறிவுடையார வதியராகவும ஏனேயா செலவராகவுங காணடலான, அறிவுடையராதறகாகுமூழ செலவமுடையராதற காகாது, செலவமுடையராதறகாகுமூழ அறிவுடையராதறகாகாதெனறதாயி றறு. ஆகவே செலவருசெயயுங்கால அறிவாகிய துணேககாரணமும வேணடா வெனபது பெறறும. (ச)

கூ.எடு. நலலவை யெலலாஅ நீயவாங தீயவு
நலலவாஞ செலவஞ் செயறகு. டு

இ-ள. செலவம செயறகு—செலவதைநயாககுறகு—நலலவை எலலாம தீயவாம— நலலவையெலலாநதீயவாய அழிகுகும,— தீயவும நலலவாம— அதுவேயனறித தீயவைநாமும நலலவாய ஆகுமு ஊழுயயதான.எ-று.

நலலவை தீயவையெனபன காலமும, இடமும, கருவியும, தொழிலுமமு தலாயவறறை. ஊழாணைபட அதிகாரதாறபெறறும.* அழிகுகுமூறறவ ழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும அழியும, ஆகுமூறறவழி அவை தீயவா யினும ஆருமெனபதாயிறறு. ஆகவே காலமுதலிய துணேகாரணஙகளேயம வேறபடிககுமெனபது பெறறும. (டு)

கூ.எசு. பரியினு மாகாவாம பாலலல வுயததுச
சொரியுனும போகா தம. சு

இ-ள. பால அலல பரியினும ஆகாவாம—தமகசூழலலாதபொருள்கள் வரு நதிகாகாபினும, தமமிடதது நிலலாவாம,—தம உயதது சொரியினும போ கா—ஊழாறறமவாயபொருளகள, புறததே கொணடுபோயச சொரிநதாலும, தமமைவிடடுப போகா. எ-று

பொருளகளினிலியும போகாத ஊழினுவதலால காபபிகழசிகளானு காவெனபதாம. இவையாறுபாடடானும பொருடருகாரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது. (சு)

கூ.எள. வகுத்தான் வகுதத வகையலலாற கோடி
தொகுததாகுங துயதத லரிது. எ

இ-ள். கோடி தொகுததாகுமு— ஐமபொதிகளான துகரபபடிம பொரு ளகள கோடியை முயனறு தொகுததாக்குமு—வகுததான வகுததவகையல லால் துயத்தல அரிது— தெயவம வகுதத்வகையானலலது தகாதுண்டா காது. எ-று.

---

* இவவாறு அதிகாரததால வருவித்துமுடிபபதனே வடநூலாா அநுஷ்ங் கமெனபா.

ஒருயி செயதவினையின பயன பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருததலின, வருத்தானென்ஞ்ரா. "இசைத்தனு முரிய வேறிடத தான." எனபதனுன உயாதிணையாயிறது. படையாதாக்கேயனறிப படைத்தாகக்குமென்றமையான, உமமை எசசவுமமை. வேறுமுயறசிகளாற பொருள்களேப படைத்தலலலது தகாதலாகாது அதறகு ஊழ் வேணடுமெனபதாயிறது.(எ)

கூளஅ. தூறபபாமற றுபபுர விலலா ருறறபால
வூடடா கழியு மெனின. அ

இ-ள். தூபுரவு இலலா தூறபபா— வறுமையானுகாசசியில்லாதார தூக்குங்கருததுடையராவர,— உறறபால ஊடடா கழியுமெனின— ஊழகள உறுதறபாலவாய தனபங்களே உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

தூறபபாரெனபது ஆறறெதிராகாலமுறறுசசொல. தமமால விடபபெறுவன தாமே விடபபெறறுவைதறும் கருதறதவேறுபாடடாறறனபமுறுகினறது ஊழினவலியானெனபது எஞ்ஞிறறலின, மன ஒழியிதசகசகண்வநதது. (அ)

கூளகூ. நனறுஙகா னலலவாக காண்பவ ரன்றுஙகா
லலலற படிவ தெவன. கூ

இ-ள. நனறு ஆஙகால நலலவாக காணபவா—நலவினே வினேயுஙகால் அதன்வினேவாய வினபங்களேத தூடைகருஙிறன ஙாடாது இவை நலலவெனறு இயைநதனுபவிபபார— அனற ஆஙகால அலலறபடிவது எவன— ஏனெத்தீவினே வினேயுஙகால அதனவினேவாயதனபங்களேயும அவவாறனுபவியாது தூடைகருஙிறன ஙாடி அலலலுழபபது எனகருதி! எ-று.

தாமே முனசெயதகொண்டமையானும, ஊடடாது கழியாமையானும, இரணடுமியைநதனுபவிககறபால, அவறறுள ஒனறறகு இயைநதனுபவிதது ஏனையதறகு அது செயயாது வருநதுதல அறிவனறெனபதாம. இவ்மூனறு பாட்டானும இனபததுனபங்கடகுக காரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது.

கூஅ0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறொனறு
சூழினுந தான்முந துறும. க0

இ-ள. மறறொனறு சூழினும தான முந்துறும—தனனே விலகுதறபொருட்டித தனக்கு மறறதலியாவதோருபாயததைச சூழினும, தான அவவுபாயமேயானும பிறிதொனறினும வழியாக வநது அசசூழ்ச்சியினமுறபடடு நிறகும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழபோல மிகவலியுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா. சூழதல பலருடனும பழுதறவெணணுதல. செயதறகேயன்றிச் சூழதறகும அவதி கொடாதெனறமையின, உமமை எசசவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின, ஊழே வலியதென்பதாம். இதனுன் அவ்விருவகையூழின வலியும பொதுவாகககூறபபடடது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இலலறத்தின வழிபபடிவனவாய பொருளினபங்களுள இருமையும் பயபபதாய பொருள கூறுவானெனதுகொணடார். அது தனறுணைக்காரண மாய அரசனீதி கூறவேயடங்கும. அரசனீதியாவது காவலிலாடாதமுறைமை. அதனை அரசியல, அங்கவியல, ஒழிபியலென மூவகைபபடித்து, மலாதலியுல கிறகுயிரெனசிறநத அரசனதிடலபு இருபத்தைநததிகாரதாற கூறுவானமே டங்கி, முதறகண இறைமாடசி கூறுகினறார.

நகல ம அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனறன நறகுண நறசெயகைகள. உலகபாலருவாய தின று உலகங்காதலின, இறையெனறார, "திருவுடை மனனாக காணிற திருமா லைக் கண்டேனே யெனனும"* எனறு பெரியாரும பணிததார.

நகல. படைகுடி கூழமைசசு நடபர ணாறு
மூடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள. படை குடி கூழ அமைசசு நடபு அரண ஆறும உடையான—படை யுங குடியுங கூழும அமைசசும நடபும அரணுமென்று சொலலபபட்ட ஆறங் கங்களினயுமுடையவன—அரசருள ஏறு—அரசருள ஏறுபோலவான். எ.று.

ஈண்டுக குடியெனறது அதனையுடைய நாடடினே. கூழெனறது அதறகேது வாய பொருளே. அமைசசு, நாடு, அரண, பொருள, படை, நடபெனபதே மு றையாயினும, ணங்கிச செயயுளினுகைப பிறழ வைதாரா. ஆறுமுடையானெ னறதனால, அவற்றுள ஒனறிலலதினும அரசனீதி செலலாதெனபது பெறறும; வடனூலார இவற்றிறகு அங்கமெனப பெயாகொடுத்தாலும அது நோககி. ஏறெனபது உபசாரவழக்கு. இதனால அரசறகங்கமாவன இவையென்பதூஉம இவை முறறுமுடைமையே அவனவெறறிகுகேதுவெனபதூஉங கூறபபடடன.

நகஉ. அஞசாமை யீகை யபிமுகக மிநதான்கு
மெஞசாமை வேநதற கியலபு. உ

இ-ள. வேநதறகு இயலபு—அரசனுகியலபாவது—அஞசாமை ாகை அறி வு ஊககம இநதானகும எஞசாமை—தினமையும கொடையும அறிவும் ஊக் கமுமெனனும இநதானகு குணமும இடைவிடாது நிறறல. எ.று.

ஊக்கம வினைசெயதறகண மனவெழுசசி. இவறறுள அறிவு ஆறுங்கத்திற குமூரித்து, ாகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைகுரிய. உயிாகுணங்களுள

---

* திருவாயமொழி, நகச ம திருபபதிகம, அ.—திருவுடை மனனாக கா ணிற திருமாலைக் கண்டேனே யெனனு—முருவுடை வணணங்கள காணி னுலகளந தானென்று தளளுங—கருவுடைத் தேவிறக லொலலாது கடல்வ ணனன கோயிலே யென்னும—வெருவிலும் நீழலிலு மோவாள கணனன கழல்கள விருமபுமே.

ஒன்று தோனற வேயவடங்கிவரும், அவறறுள் இவையடங்கின, அரசறகுக் கெடிவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோனறி நிறறல இயலபாக வேண்டுமெனபார், எஞ்சாமை வேநதறகியலபெனறார். (உ)

நூ-அநு. தூங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று
நீங்கா நிலனுள பவறகு. நூ

இ-ள். நிலன ஆளபவறகு — நிலதநிணையாளுநருடையாறகு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இமமூனறும நீஙகா—அகலாரியங்களில விரைவு டைமையும் அவையறிதறகேறற கலவியுடைமையும துணமையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும ஒருகாலும் நீஙகா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாகூறபடடிம. துணமையாவது ஒனறனையும பாராது கடிதிறசெயவதாகலின, அஃது ராணடி உபசாரவழக்காற துணிவெனபபட்டது. உமமை இறநதுதழீஇயவெசசவுமமை. இவறறுடகலவி ஆறஙகதகிற கு மூரிதது, ஏனைய வினைகளுரிய. நீஙகாவெனபதறகு மேலெஞ்சாமைகளுளைத் தாங்குனாகை. (ஈ)

நூ-அச. அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா
மான முடைய தரசு. ச

இ-ள். அறன இழுககாது — தனகுகோரிய அறதகின வழுவாதொழுகி—அலலவை நீககி — அறனலலவை தனனுடனகணணும நிகழாமறகடிகது—மறன இழுககா மானம உடையது அரசு—வீரதகின வழுவாத தாழவினமை யினையுடையான அரசன. எ-று.

அவவுறமாவது ஒதல, வேடடல, ரதலெனனும பொதுதகொழிலினும, படைக்கலம பயிறல, பலலுயிரோமபல, பகைதகிறங்கெறுதலெனனுஞ சிறபபுதொழிலினும, வழுவாது நிறறல. "மாணட—வறமெறி முதறறே யரசின தொறறம" என்பதனால இவவுறம பொருடகு காரணமாதலறிக. அலலவை கொலி, களவு முதலாயின. குறறமாய மானதகினீகருறறு, மறனிழுகாமானமெனறார், அஃதாவது "வீரினமையின விலஙகாமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண டவர் நிகராயினும பிறாமிசசிலென றெறியான— மாறனமையின மறமவாடு மென றினையாயு மெறியா—ஞறனமையின முரியாயு மெறியானயி ழுவன."* எனவும "அழியுகா புறகுகொடை யயிலலே லோசசான" எனவுஞசொ லலபபடுவது. அரசு அரசனது தனமை, அஃது உபசாரவழுககால அவனறன மேனினறது. (ச)

நூ-அரு. இயறறலு மீடடலுங காதறலுங காதற
வகுதறலும வலல தரசு. ஞ

இ-ள. இயறறலுமம—தனகுகுப பொருளகள வருமவழிகளை மேனமேலுள வாகசலுமம—ராட்டலுமம—அங்ஙனம வநதவறறை ஒருவழிததொகுதறலுமம—காதறலுமம—தொகுதறவறறைப பிறாகொளளாமற காதறலுமம—காதற வகுத்தலுமம—காதறவறறை அறமபொருளினபஙகளினபொருடடு விடிதறலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன. எ-று.

* சிவகசிநதாமணி, மனமகளிலம்பகம, கடுங.

ஈட்டல, காத்தல, வருத்தலெனறவற்றிறகேறப இயறறலெனபதறகுச் செயயபபடபொருள் வருவிகபபடடது. பொருளகளாவன மணி, பொன, நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவராயழித்தலும, திறைகேடடலும, தனனுடி தலையளிததலும முதலாயின. பிறறொனறது பகைவர, கள்வர், சுறறததார, வினைசெயவார முதலாயினர. கடவுளர, அநதணர, வறியோரொனறிவாகதம புகழிறகுஙகொடிததலே அறபபொருடடாகவும, யானை, குதிரை, படை, நாடி, அரணெனறிவறறிறகும பகையொடுகூடடிய பிரிகபபடடவார்க்குந தனனிற பிரிதலிற கூடடபபடடவாகதகுந கொடிததலேப பொருட்பொருடடாகவும, மணடபம, வாவி, செயகுனறு, இளமரகா முதலிய செய்தறகும் ஐமபுலனகளாலுகாவனவறறிறகுங கொடிததலே இனபபபொருட்டாகவுங்கொளக. இயறறனமுதலிய தவமுமறசெயதல அரிதாகலின, வலலதெனறார். இவை நாண்குபாடடானும மாடசியே கூறபபட்டது. (நி)

நூஅசூ. · காடசிக கெளியன கடிஞசொலல னலலனேன்
மீகூறு மனன விலம. சூ

இ-ள். காட்சிகடு எளியன — முறைவேண்டினார்குங குறைவேண்டினார்க ளுங காணடறகெளியனாய ——கடிஞசொலலன அலலனேல்—— யாவாமாடடுங கடிஞசொலலன்லலனுமாயின,——மனனன நிலம மீகூறுமம—அமமனனனது நிலததை எலலாநிலஙகளினும உயாததகூறுமம உலகம. எ-று.

முறைவேண்டினார வலியரானலிவெயனினர, குறைவேண்டினர வறுமையுறறிரததார. காணடறகெளிமையாவது பேரநதாணிக்கண அநதணர சான றோருளளிடடாரோடு செவவியுடையனுபிருதல. கடிஞசொல கேளவியினும் வினையினுங கடியவாய சொல. நிலததை மீகூறுமெனறவே, மனனனை மீகூறுதல சொலலவேணடாவாமிறறு. மீகூறுதல இவன் காகினற நாடி பசி பிணி பகை முதலியவினறி யாவாகரும பேரினபநதருதலிற றேவருலகினுமெனனெனறல. உலகமெனனுமெழுவாய வருவிகபபடடது. (சு)

• நூஅஎ. இனசொலா லீததளிகக வலலாறகுக தன்சொலாற்
முனகண் டனைததிவ வுலகு. எ

இ-ள இனசொலால ாதது அளிகக வலலாறகு—இனியசொலலுடனே ாதது லீச்செய்து அளிககவலல அரசனுககு—— இவவுலகு தனசொலால தான கண்டனைத்து—இவவுலகக தனபுகழோடு மேவித தான கருதியவளவிறறும. எ-று.

இனசொல கேளவியினும வினையினும இனியவாய சொல. ாதல வேண்டுவாகதகுவேண்டுவன கொடிததல. அளிததல தனபரிவாரதததானும பகைவராணும நலிவுபடாமறகாததல. இவை அரியவாகலின வலலாறகெனறும, அவனமண முழுதுமாளுமாகலின இவவுலகென்றுங கூறினர. கருதியவளவிறறுதல கருதியபொருளெலலாஞசுரததல. (எ)

நூஅஅ. முறைசெயது காபபாறறு மன்னவன் மககட
கிறையென்று வைகபப படும். அ

இ-ள. முறைசெயது காப்பாறறும மனனவன—தான முறைசெயது பிறா நலியாமற காததலேயுஞ செயயுமரசன, —மககடகு இறை எனறு வைகபப

பமிம்—பிறபபான் மகனேயாயினுமை செயலான மக்கடகுக் கடவுளெனறு வே
று வைக்கப்படுமெம. எ-று.

மூறை அறதூலும் நீதிநூலுஞ சொல்லும நெறி. பிறனொறது மேறசொ
ல்லியாளை. வேறுவைததல மகளிறபிரிதது உயாததுவைததல. (அ)

நடஅக. செவிகைபபச சொறபொறுக்கும பண்புடை வேந்தன்
கவிகைகணிழுத தஙகு முலகு. கூ

இ-ள. சொல செவி கைபப பொறுகரும பணபு உடை வேநதன—இடி
க்குநதுணியாயினுர சொறகனேத தனசெவி பொறுதாகவும விளைவுநோக்கிப
பொறுகரும பணபுடைய அரசனது—கவிகைகணிழுத தஙகரும உலகு—குடை
நிழறகணணே தஙகரும உலகம. எ-று.

செவிகைபபவெனறதறகேறப இடிக்குநதுணியெனபது வருவிகபபட்டது.
நாவினபுலதனைச செவிமேலேறறிக கைபபவெனரூர. பணபுடைமை விசேட
வணாவினனுதல. அறநீகளிறறவரமையின, மணமுழுதுந தானேயாளுமெ
னபதாம. (கூ)

நடகூ0. கோடையளி செஙகோல குடியோமப னன்கு
மூடையாளும வேநதாக கொளி. க0

இ-ள. கொடை—வேணடுவாகரு வேணடுவன கொடுததலும— அள்—
யாவாகருந தலையளி செயதலும—செஙகோல— மூறை செயதலும—குடி
ஒம்பல—தளாநத குடிகளேப பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந
நானகுசெயலையுமுடையவன — வேநதாகரு ஒளியாம— வேநதாகெலலாம
விளக்காம. எ-று.

கலையளி முகமலாநதினியகூறல. செவவியகோலபோறலின, செஙகோலெ
னபபட்டது.குடிபோமபலெனவெடுத்துக கூறினமையால, தளாசசி பெறரும.
அஃதாவது ஆறிலொனறுய பொருடனணேயம வறுமை நீஙகியவழிக கொள
ளல்வேணடின அவவாறுகோடலும, இழுததலவேணடின இழுததலுமாம சா
திமுழுதும் விளக்கலின, விளககெனரூர. ஒளி ஆருபெயா. இவையைநதுபீர்ட்
டானும் மாடசியும பயனும உடனகூறபபடடன. (க0)

சமு ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவவரசன தான கறறறகுரிய நூலகளேக கறறல. அவையா
வன அறநூலும, நீதிநூலும, யானை, குதிரை, தோ, படைகலமெனறிவறறி
னுல்களுரும முதலாயின. அரசன அறிவுடையனயகால தனனுயிரகேயனறி
மன்னுயிரகரும பயனபடுதலுகை, இஃதரசியலுள வைகபபடடதாயினுமை
யாவாக்குரும உறுதி பயததறசிறபபுடைமையிற பொதுபபடக கூறுகினரூர.
மேல அஙகாமைகலவியெனத தோறறுவாயசெயத மாடசியை விரிதுகக கூறு
கின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியினபின வைக்கபபடடது.

நடகூக. கறக கசடறக கறபவை கறறபி
னிறக வதறகுத தக. க .

இ-ள். கறபவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவனு கறகபபதிறால்களினை பழுதறக் கறக;—கறறபின அதறகுத தக நிறக—அஙஙனங்கறறால அகலல்விக்குத்தக அவை சொலலுகினற நெறிகளணணே நிறக. எ-று.

கறபவையெனறதனனை, அறமபொருளினபம வீடெனனுமுறபிபொருஞ ணாதறதுவனவறறிப பிறபொருளுணாதறதுவன சினனைபலபிணிச் சிறறறிவின ராக்கு ஆகாவெனபது பெறறும. கசடறகக்கறறலாவது விபரீதவையஙகளை நீக்கி மெயபபொருளை நலலோர பலருடனும பலகாலும் பயிறல. நிறறலாவது இல வாழவுறிக் "கருமமு முளபடாப போகமுங குவவாத—தருமமுங தக்காராக கே செய"* தலினும, தறறதுழித தவறதான மெயபுணாதது அவாவுறறதலி னும, வழுவாமை. சிறபபுடை மகறகாயிற கறறலவேணடுமெனபதனுமை, அவ னுறை கறகபபடிதூலகளுமை, அவறறைக கறகுமாறுமை, கறறதனுற பயனும இத னுறகூறபபடட்டன. (க)

ங-ஙஉ. . எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங கண்ணெனப வாழு முயிர்க்கு. உ

இ-ள். எண எனப ஏனை எழுதது எனப இவவிரணடும—அறியாதார எண ணெனறு சொலலுவனவும மறறையெழுதெனறு சொலலுவனவுமாகிய கலை களிரணடனையும—வாழுமை உயிர்க்குக கண எனப—அறிநதார சிறபபுடையு யிர்களுகு கணணெனறு சொலலுவர். எ-று.

எணணெனபது கணிதம அது கருவியுஞ செயகையுமென இருவகைபபடும, அவை ஏரமபமுதலிய தூலகளுடகாணக. எழுததெனவே, அதனொடொறறு மையுடைய சொலலுமடனறிறது. இவவிருநிறமும, அறமுதறபொருளகளைக் காண்டறகுக கருவியாகலின, கணணெனபபடடன. அவை கருவியாதல "ஆதி முதலெழிய வலலா தனவெணணி—னீதி வழுவா நிலைமையவான—மாதே —யறமா பொருளினபம வீடென றிவறறின—நிறமாமோ வெணணிநதா ற செபு." "எழுத்தறியத தீரு மிழிதகைமை தோநதான—மொழிதறிநதகின முடடறுபபா ஞகு—மொழிதறிநதகின — முடடறுதத கலலோன முதனூற பொருளுணாநது—கடடறுதது வீடி பெறும." இவறறுனறிக. எனபவெனபவ றறுள, முனனேயவிரணடிம அஃறிணைப பனமைபபெயர, பினனது உயரதிணை பபனமைவினை. அறியாதார அறிநதாரெனபன வருவிகபபடட்டன. சிறபபுடை யுயிரொனறது மகளருயிருளளும உணாவுமிருதியுடையதனை. இதனுறை கறகபபடி தூலகடகுக கருவியாவனவும அவறறதனறியமை பாமையுங கூறப்பட்டன. (உ)

ங-ஙங கீண்ணுடைய னென்பவா கறறோ முகததிரண்டு புண்ணுடையா கலலா தவர். ங

இ-ள். கண் உடையர் எனபவா கறறோ— கணணுடையனொனறு உயரத் தச் சொல்லபபடுவாரா கறறவரே,— கலலாதவர முகத்து இரண்டு புண் உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகதனிகண இரணடுபுணணுடையர், கண் ணிலர. எ-று.

* நாலடியார, அறிவுடைமை,— கருமமு முளபடாப போகமுங குவவா த்—தருமமுங தக்காராகே செயயா— வொருநீலியே—மூட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனப—படடினம பெறற கலம.

தேயநிடையிட்டவற்றையுங் காலநிடையிட்டவுறையுங் கர்ணும் ஞானக்க ண்ணுடைமையிற கறருைாக கணணுடையரெனறும, அஃதினறி நோய மூ தலியவறறுை துனபஞ்செயயும ஊனகணணேயுடைமையிற கல்லாதவரைப புணணுடையரெனறுங கூறினார. மேறகணணனமையுணரநினற ஊனகணணினை மெயமமை கூறியவாறரை, பொருணுலகளேயுங கருவிநூலகளேயுங் கற ரதயாவும கலலாதாரதிநிவும இதனுறருைதறகுக கூறபபடடன. (ங)

ஙகூசு. உவபபத தலிலகூடி யுளளப பிரித
லனைததே புலவா தொழில. ச

இ-ள. உவபபத தலிலகூடி உளளப பிரிதல அனைதது—பாவனையும அவரு வகருமாறு தலிலபபெது இனி இவரை யாமெஙஙனங கூடுதமென நினையு மாறு நீஙருதலாகிய அதனமைதது— புலவா தொழில— கறறறிநதாரது தொழில. எ-று.

தாம நலவழியொழுகல பிறாகருறதிகூறலெனபன இரணடுங தொழிலென ஒன்ருய டறருதலின, அதனமைதெனறார. அதனமை அபபயனைதருந் ன்மை. நல்லொழுகஙகாணடலாலும, தமகரு மதிரமுமுறுதியுமாய கூறறு க்கள நிகழவெனறாவுகளின இனபம பயதலாலும, கறறாமாடடி எலலாரும னபுடையராவரெனபதாம. இதனுை கறருரதுயாவு வருநதுதகூறபபடடது.

ஙகூஙு. உடையாரமு னிலலாரபோ லேகறறுங கறரா
கடையரே கலலா தவர. ஙு

இ-ள. உடையாரமுன இலலாரபோல ஏகறறும கறரா — பிறரை நிலை முனியாது கறறல னரருதலான, செலவாமுன நலகூாநதாரநிறருமாறுபோலத தாமும் ஆசிரியாமுன ஏகறறுநினறுங்கறரா தலையாயினா,—கலலாதவர க டையரே—அநநிலைகருணிகலலாதவர எருஞானறுமிழிநதாரோவா.எ-று.

உடையா இலலாரெனபன உலகவழகரு. ஏகறறுதல் ஆசையாறருழதல. கடையரெனறதனை அதனமறதனபெயர வருவிகபபடடது. பொயயாய மானநோக்கி மெயயாய கலவியிழநதார பினனெருஞானறும அறிவுடையரா காமையின, கடையரேயெனறார. இதனுை கறருரதுயர்வுங் கலலாதாரதிழிவுங் கூறப்படடன. (ஙு)

ஙகூஙசு. தொடடனைத தூறு மணறகேணி மாநதாகருக
கறறனைத தூறு மறிவு. கூ

இ-ள. மணறகேணி தொடடனைதது ஊறுமம—மணலினகடகேணி தோண டியவளவிறருகலூறுமம,—மாநதாகரு அறிவு கறறனைத்து ஊறுமம--அதுபோல மக்கட்கறிவு கறறவளவிறருகலூறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதனகணீரை. அளவிறருகவெனறது அதனளவு ஞ்செலலவெனறவாறு. சிறிது கறறதனையான் அமையாது மேனமேற கற றலவேணடுமெனபதாம். இஃது ஊழ மாறுகொளளாவழியாகலின, மேலுண மையறிவே மிகுமென்றதனுேடு மலையாமையறிக. (சு)

ஙகூஙஎ. யாதானு நாடாமா ஞராமா லென்னெருவன்
சாநதுணையுங கலலாத வாறு. எ

இ-ள். யாதானும நாடாம ஊராம்—கறறவனுகுத் தன்னுடிர் தின்னூருமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமோருரும் ஊர்ாம;—ஒருவன் சாநதுணையும கலலாதவாறு என—இஙஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்கும. ளவுந் கலலாது கழிகினறது எனகருதி எ-று.

உயிரோடுசேரநதல்ற சாநதுணையுமென்ரூர. பிறாகாடுகளும ஊாகளுக தம் போல உறறுப பொருட்கொடையும் பூசையும உவகது செயதறகேறுவாகலி ற கலவிபோலச சிறநதது பிறிதிலலே, அதனையே எபபொழுதுஞ செயகவெனபதாம. (எ)

ஙகூஅ. ஒருமைகாகட டானகறற கலவி யொருவற
கெழுமையு மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். ஒருவறகு— ஒருவனுகு— தான ஒருமைக்கண் கறற கல்வி—தாஞருபிறபபினைடகறற கலவி— எழுமையும ஏமாபபு உடைத்து — எழுபிறபபினுஞசெனறு உதவுதலையுடைதது. எ-று.

விணைகள்போல உயிரினகடகிடநது அது புகுதுபி புகுமாகலின, எழுமையுமேமாப்புடைததெனரூர. எழுமை மேலேகூறபபடட்து. உதவுதலநனனெறிக கணுயததல. (அ)

ஙகூகூ. தாமின் புறுவ துலகின் புறகணமி
காமுறுவா கறறறிந தார. கூ

இ-ள. தாம் இனபுறுவது உலகு இனபுறக கணடி—தாமினபுறுதறகு ஏது வாகிய கலவிகு உலகமினபுறுதலால அசசிறபபு நோகடி—கறறறிந்தா காமுறுவா—கறறறிந்தார பினனும அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாமினபுறுதலாவது நிகழவினகடசொற்பொருளகளின சுவையுகாவானும், புகழ பொருள பூசை பெறுதலாலும, எதிரவினகண அறம வீடி பயததலானும், அதனுள இடையுறுதலினபமெயதுதல. உலகினபுறுதலாவது இமமிக்காரோடி தலேபபெயது அறியாதனவெலலாம அறியபபெறறேமெனறுமம, யாணடு பலவாக நாமிலமாயினேமெனறுமுவதுதல. செலவமாயின், நாட்டல காத்தல் இழதலெனறிவறறுறுனபுறுதலும பலனையும பகையாகலுமுடைத்தென அறிநது அதனைக காமுறுமையிற கறறறிநதாரெனறும, கருமபயிறறுக் கூலிபோலத தாமினபுறுதறகு உலகினபுறுதல பிறவாறருளினமையின் அதனையே காமுறுவரெனறுகூறினார. (கூ)

சoo. கேடில விழுசசெலவங கலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறை யவை. க0

இ-ள. ஒருவறகுக கேடி இல விழுசசெலவம கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடி அலல—அஃதொழிநத மணியும் பொனனுமுதலாயின செலவமலல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசனென்றிவராற கொளளப்படாமையும், வழிபட்டாகளுக கொடுததுழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன முதலியவறறிறகு இவவிரணடுமின்மையின், அவற்றை மாடலலவென்ரூர். இவையைநதுபாட்டானுங் கல்வியது சிறபபுக் கூறபபடடது. (க0)

சதக ம அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கறறலீசசெயயாமை, எனறது அதனினயவினிழிபினே. கலவிச சிறபபு மேல விதிமுகத்தாற் கூறியதனினயான முறறுபபெருமைநோக்கி, எதிர மறைமுகத்தானுங கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின வைக்கபபட்டது.

சO க. அரஙகின்றி வடடாடி யறறே நிரமபிய
நூலினறிக கோடடி கொளல. க

இ-ள. அரஙகு இனறி வடடி ஆடியறறு—அரஙகினேயிழையாது வடடாடினு றபோலும—நிரமபிய நூல இனறிக கோடடி கொளல—தானிரமபுதறகேது வாகிய நூலகளேகலலாதஒருவனஅவையினகணேனறனிசசொலலுதல. எ-று.

அரஙகு வருதறதானம. வடடாடல உணடையுருட்டல. இவை "கடடினே ய னன வடடாரங கிழைதறுக—கலலாச சிறுஅர நெலலிவட டாடிம" எனபதனு னறிக. நிரமபுதல அறியவேணடுவனவெலலாமறிதல. கோடடியெனபது ஈண டாகுபெபா, "புலலா வெழுதறிற பொருளில வறுங்கோடடி"* எனபுழிபபோல. சொல்லுமபொருளும தெறிபபடாவெனபதாம. (க)

சO உ. கலலாதான சொறகா முறுதன மூலியிரண்டி
மிலலாதாள பெணகாமுற றறறு. உ

இ-ள. கலலாதான சொற காமுறுதல— கலவியிலலாதானெருவன அவை யின்கணனறுசொலலுதலி அவாவுதல—மூலியிரணடிம இலலாதாள பெண காமுறறறறு—இயலபாகவே மூலியிரணடிமிலலாதாளொருதறி பெணமையை அவாவினுறபோலும. எ-று.

இனறதெனவறிந்த னேயாகலின, தொகையொடி முறறுமமை கொடுததா ா சிறிதுமிலலாதாளெனபதாம. அவாவியவழிக கடபோகாது, போகினும நகை வினகுமெனபதாயிறறு. (உ)

சO ஊ. கலலா தவரு நனிநலலா கறறாமுற
சொலலா திருகக பெறினெ. ஊ

இ-ள். கலலாதவரும நனி நலலா — கலலாதாரும மிக நலலாரவர்,—கற றாமுன சொலலாது இருககபெறினெ — தாமே தமமையறிந்து கறறாரவை யினகண ஒனறனேயுஞசொலலாதிருததல கூடுமாயினெ. எ-று.

உமமை இழிவுசிறபபுமமை. தமமைத தாமறியாமையின அது கூடாதென பார் பெறினெனறுமம, கூடின ஆணடுத தமமை வெளிபபடுத்தாமையானுமம, பின கலவியைவிருமபுவராகலானும நனிநலலரொனறுங கூறினார. இவைமூனறு பாட்டானுங்கலலாதாரை அவைகடசொலலுதறகுரியரனறமை கூறபபட்டது.(ஊ)

சO ச. கலலாதா ரெடபங கழியநன் முயினுங
கொளளா ரறிவுடை யார ச

---

* நாலடியார — மேனமகளை, — புலலா வெழுதறித் பொருளில வறுங் கோட்டி— கலலா வொருவ னுரைபபவுங கண்ணேடி— கல்லார வருநதியுங் கேட்பரோ மறறவன்—பலலாரு ணனல பரிநது.

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நனருயினும—கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்ருயிருப்பினும்— அறிவுடையா கொளளார—அறிவுடையார் அதனேயொணமையாகக கொளளார். எ-று.

ஒணமை அறிவுடைமை. அது நன்ருகாது, ஆயிறருயினும் கீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுகாடாகலின, நிலேபெறற நூலறிவுடையா அதனே மதியாெனபதாம். (ச)

சஅடு. கலலா வொருவன் றகைமை தலேப்பெய்து
சொல்லாடச சோவு படும. டு

இ-ள். கல்லா ஒருவன தகைமை—நூலகளேக் கல்லாதவொருவன் யான றிவுடையேனெனத தனனே மதிகரு மதிபபு — தலேபபெயது சொலலாடச் சோவுபடும—அவறறைக் கறறவன கணடி உரையாடக் கெடும எ-று.

கறறவனெனபது வருவிகபபட்டது. யாதானுமோவாராதைசொலலுதனேயுமே நிறபது, சொலலியவழி வழுபபடிதலின, அழிதறவிடமென்பதாம. இவையிரணடுபாடானுங கலலாதாரதியறகையறிவினருறுங கூறபபட்டது.

சஅசு. உளளென்னு மாததிரைய ரலலாற பயவாக
களரனேயா கலலா தவர. சு

இ-ள. கலலாதவர— கலலாதவர— உளா எனனும் மாத்திரையர் அல்லால்—காணபபடிதலான இலரலலா உளெனறு சிலாசொலலுமளவினராதலன றி—பயவாக களர அனேயா—தமககும் பிறாகரும பயனபடாமையால் விளேயாத களாநிலததோடொபபர். எ-று.

களர தானும பேணறபாடழிநது உயிாகடகரும உணவு முதலிய உதவாத துபோலத தாமும நனருமதிகறபாடழிநது பிறாகரும அறிவு முதலிய உதவாரொன்பதாம். இதனுற கலலாதாரது பயனபடாமை கூறபபட்டது. (சு)

சஅஎ. நுண்மா ணுழைபுல மிலலா னெழினல
மண்மாண் புனேபாவை யறறு. எ

இ-ள. நுண மாண நுழை புலம இலலான எழில நலம—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைபபடடிப பலநூலகளினுஞசெனற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சியும அழகும— மண மாண புனே பாவையறறு— சுதையான மாட்சிமைப் படட புனேநத பாவையுடைய எழுசசியும அழகுமபோலும. எ-று.

அறிவிறகு மாடசிமையாவது பொருளகளேக கடடிறகாணடலும மறவாமையும் முதலாயின. பாவை ஆருபெயா. "உருவின மிக்கதோ ருடமபது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான எழினலங்களும ஓரபயனேயெனினும, நூலறிவிலவழிச சிற பபிலவெனபதாம. இதனுன அவா வடிவழகாற பயனினமை கூறபபட்டது.(எ)

சஅஅ. நலலார்கட படட வறுமையி னின்னுதே
கல்லார்கட படட திரு. அ

---

* வேகசிநதாமணி, மூததிலமபகம, பெறுதறகருமை, கo.—கருவி மாமழைகணபெயல பொழிநதென வழிநர—ளருவி போறருெடாந தறுதன வரும்பினி யழலுட்—கருவிற் காய்ததிய கட்டனேப படிமையிற பிழையா—வருவின் மிக்கதோ ருடமபது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். கல்லாகண் பட்ட வறுமையின் இன்னது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமினனது— கலலார்கண படட திரு—கலலாதாமாட்டுநின்ற செலவம். எ-று.

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறருகக்கது. தததநிலையினனறி மாறிநிறறலால தாமிடிக்கட்படுதலும உலகிறருத னினபருசெயதலும இரணடறருமொகுமாயினும், திருக கலலாமகெடிகக, வறுமை கலலாமக கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினனுதெனறார். இதனால அவர திருவின சுறறம கூறபபட்டது. (அ)

சஅ0கூ. மேறபிறநதா ராயினுங கலலாதார் கீழபபிறநதுங
கறறு ரனனததிலா பாடு. கூ

இ-ள். கலலாதார மேறபிறநதார ஆயினும— கலலாதார உயாநதசாதிககட பிறநதாராயினும—கீழபபிறநதம கறறார் அனனதது பாடு இலா—தாழநதசாதிககட்பிறநதுவைத துங கறறாது பெருமையளவிறறய பெருமையிலா.எ-று. உடலோடொழியுரு சாதியுயாசகியினும உயிரோடு செலலுங கலவியுயாசகி சிறபபுடைதெனபதாம. இதனால அவாசாதியுயாசகியாற பயனினமை கூறப பட்டது. (கூ)

சஅ0. விலஙகொடி மக்க ளனைய ரிலஙகுநூல்
கற்றுரோ டொனை யவர். க0

இ-ள். விலஙகொடி மகளை அனையா—விலஙகோடு நோகக மக்களை எதது னைகனமையுடையா அததுனைதனமையுடையா— இலஙகு நூல கறறுரோடு ஒனையவா — விளஙகியதூலக கறறு ரோடு நோகக கலலாதவா. எ-று.

இலஙகு நூலெனபது சாதிபபெயா. விளஙகுதல மேமபடுதல. விலஙகின மகளடகேறறமாய உணாவுமிகுதி காணபபடுவது கறறாகணனேயாகலின, கலலாதாரும அவரும ஒததபிறபபினரலலரெனபதாம. மயககநிரனறை. இதனால அவா மகளட்பிறபபாற படனெபசாமை கூறபபடட்டது. (க0)

சஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கபபடு நூறபொருளகளக கறறறிநதாகூறக்கேடடல. கறறவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுததலானும, கலலாதவழியும அதனினுயுணடாகுதலானும, இது கலவி கலலாமைகளினபின வைகபபடட்டது.

சஅக. செலவதது செலவஞ செவிசசெலவ மசசெலவஞ
செலவதது ளெலலாந தலை. க

இ-ள. செலவதது செலவம செவிசசெலவம — ஒருவறகுச சிறபபுடைய செலவமாவது செவியினவருளுசெலவம,—அசசெலவம செலவதது எலலாம தலை—அசசெலவம பிறசெலவஙகளெலலாவறறினுந தலையாகலான.எ-று.

செவியானவருளுசெலவம கேளவியான எலலாபபொருளையுமறிதல். பிறசெல்வஙகள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும, தனபவினைவினவாகலானும், இது தலையாயிறது. அவறறையொழிதது இதனையே செயகவென்பது குறிபபெச்சம். (க)

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிறறுககு மீயப் படிம. உ

இ-ள. செவிககு உணவு இலலாதபோழது—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபொழுது—வயிறறுககும சிறிது ஈயபபடிம—வயிறறுக்குஞ சிறிதணவு இடப்படிம. எ-று.

சுவையிருதியும் பிறபயததலுமுடைய கேள்வியுளளபொழுது வெறுக்கப்ப தெலான இலலாதபோழதெனறும, பெரிதாயவழித தேடறுனபமேயனறி நோயுங காமமும பெருகுதலாற சிறிதெனறும, அதுதானும பினனிருது கே ட்டறபொருடடாகலான ஈயபபடிமெனறுங கூறினா. ஈதல வயிறறசிழிவு தோனற நினறது. இவையிரணடு பாடடானும கேளவியது சிறபுக கூறபப ட்டது. (உ)

சகங. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னனருோ டொபபா நிலதது. ங

இ-ள. செவியுணவிற கேளவி உடையா—செவியுணவாகிய கேளவியினையு டையா,—நிலதது அவியுண்வின ஆனருோடு ஒபபா—நிலத்தினகணணரா யினும, அவியுணவினையுடைய தேவரோடொபபா. எ-று.

செவியுணவு செவியானுணணுமுணவு. அலவழிகணவரத இன்சாரியையது னகரம் வலிதது நினறது. அவியாகியவுணவு தேவாக்கு வேளவித்தலிறகொடு ப்பன. அறிவானிறைநதமையான ஆனருொனறும, ஞானமறியாமையாற றே வரோடொபபொனறுங கூறினா. இதனால அதனையுடையாரது சிறபுக,கூற பபட்டது. (ங)

சகச. கற்றில னாயினுங கேடக வஃதொருவற்
கொறகதநி னூறறூங துணை. ச

இ-ள். கறறிலன அயினும கேட்க—உறுதி நூலகளைத் தான கறறிலனயினும, அவறறின பொருளகளைக கறறறிநதா சொலலக கேடக,—அஃது ஒருவறகு ஓறகதநின ஊறறும துணை — அககேளவி ஒருவனுககுத தளாச்சிவநதழிப பறறுககோடாநதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேணடுமென்பது பட நினறது. தளாசசி வறுமையானுதல அறிவினமையானுதல இடுகடபடடுழி மனஉதளாதல. அதனைக கேளவியினு ய அறிவு நீகுமாகலின, ஊறறூநதுணையெனறா. ஊனறெனனுமாகுபெயரின் னகரம திரிநது நினறது. (ச)

சகடு. இழுகக லுடையுழி யூறறுககோ லறறே
யொழுகக மூடையாவாயச சொல. டு

இ-ள. இழுக்கல உடை உழி ஊறறுககோல அறறு— வழுக்குதலையுடைய சேறறுநிலத்து இயகுவாாககு ஊனறுகோலபோலுதவும—ஒழுக்கம உடை யார வாயசசொல — காவறசாகாடுகைபபார்க்கு ஒழுகக மூடையார வாயிற் சொறகள. எ-று.

அவாயநிலையான வநத உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோலபோலுதவுதல தளாநதழி அதனை நீகுதல. கல்வியுடையரே

னும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாயசசொல்லெனறார். வாயென்பது நீச சொலறிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (நு)

சகசு. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும. சு

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத்தனையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்குமபொருணமேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மழைததளிபோல வநதீண்டி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (சு)

சகள. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா நிழைத்துணாந் தீண்டிய கேளவி யவர. எ

இ-ள். பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலா — பிறழவுணாநதவழியும, நமகருப் பேதைமை பயகருஞ சொறகளைச சொலலா—இழைதது உணாநது ணண்டிய கேளவியவர—பொருளகளைந தாமும நணணிதாகவாராயநதறிநது அதனமேலும ணண்டிய கேளவியினையுடையார. எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆருபெயர. ணண்டுதல பலவாறாருன் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதருஞசெயதார தாமதருணததான மயஙகினராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைதானருபாட்டானுங கேட்டாரகு வருநனமை கூறபபட்டது. (எ)

சகஅ. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
றோடகப படாத செவி அ

இ-ள. கேட்பினும கேளாத தகையவே— கமபுலமாய ஒசைமாததிரதைதக் கேட்குமாயினுஞ செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபடாத செவி— கேளவியாறறுளேகபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறதறினகணவநதது. ஒசைமாததிரதான உறுதியெயதாமையிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண நூறபொருள ஆழைதறகு வழியாகலிற கேளவியைக் கருவியாககியுங கூறினார. பழையதனை தானெயனெனபதாம் (அ)

சகசு. நுணஙகிய கேள்வியர் லலாரு வணஙகிய
வாயின ராத லரிது. சு

இ-ள். நுணஙகிய கேளவியா அலலார்—நுண்ணிதாகிய கேளவியுடையரலலாதார— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கபபடுகினற பொருளினது நுண்மை கேளவிமே லேறறபபட்டது. யாய ஆருபெயர. பணிநதமொழி பணிவைபபுலபபடுத்திய மொழி. கேளாதார

உணர்வின்மையாற தம்மையியாதது கூறுவதொன்பதாம். அலைலென்பதனுடம் பாடம். (க)

சூஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக்
ளவியினும வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற சுவை உணரா வாய உணர்வின மாககள்— செவியானுக ரபபடுஞசுவைகளேயுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாநதா — அவியினும் வாழினும் என— சாவினும வாழினும உலகிறகு வருவதெனனோ! எ-று.

செவியானுகரபபடுஞ சுவைகளாவன சொறசுவையும, பொருட்சுவையும்: அவறறுட்சொறசுவை குணம, அலஙகாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை காமம, நகை, கருணை, வீரம், உருததிரம, அசசம, இழிபபு, வியபபு, சாநத மென ஒனபதுவகைதது. அவையெலலாம ராணுகிளைபபிறபெருகும. வாயுணர வெனபது இடைபபதஙகளொகுநினற மூனறுமவேறறுமைததொகை: அது வாயானுகரபபடுஞசுவைகளேயுணரும உணர்வெனவிரியும. அவை கைபபு, காழுபபு, புளிப்பு, உவாபபு, துவாப்பு, திதிபபென ஆறறம. செததாலிழபபதும வாழநதாற பெறுவதுமினமையின, இரணடுமொக்குமெனபதாம. வாயுணவி னெனறுபாடமோதுவாருமூளர். இவைமூனறுபாடடானுஙகோதவழிபபடுங குற்றங கூறபபட்டது. (க0)

சூத்திரம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளிஞய அறிவோடி உணமையறிவுடையஞ தல. அதிகாரமுறைமையும இதஞனே விளஙகும.

சூஉக. அறிவறறங காகருங கருவி செறுவாராகரு
முளளழிகக லாகா வரண. க

இ-ள. அறிவு அறறம காகரும கருவி — அரசாகரு அறிவெனபது இறுதி வாராமறகாகருஙகருவியாம, — செறுவாராகரு அழிககலாகா உளளரணுமம— அதுவேயுமனறிப பகைவாகரு அழிககலாகாத உளளரணுமாம. எ-று.

காதலை முனனறிநது பரிகரிததல. உளளரண உளளாயவரண, உளபுக்க ழிக்கலாகா அரணெனறுமாம. இதஞல அறிவினது சிறபபுக கூறபபடடது.

சூஉஉ. சென்ற விடததாற செலவிடா தீதொரீஇ
னனறின்பா லுயபப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடததால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலதநி னகடசெல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நனறினபால உயபபது அறிவு—அபபுல தநின நனமை தீமைகளேயாராயாது தீயதனினீகி நலலதனகடசெலுத்துவது அறிவு. எ-று.

விஙக்கேறற செயபபடுபொருள் வருவிக்கபபடடது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாறறமெனப் புலம ஐநதாயினும,ஒருகாலதது ஒனறினகணல்லது செல்லாமையின், இடததாலெனமூர. விடாதெனபது கடைகுறைநது நின்றது. குதிரையை நிலமறிநதுசெலுததும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப புல மறிநதுசெலுத்துவது அறிவெனமூர், அஃது உயிர்க்குணமாகலின. (உ)

சஉசகூ. எப்பொருள் யாரியார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெயபபொருள காண்ப தறிவு. கூ

இ-ள். எபபொருள் யார யாரவாய‌க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளேயா வர் யாவா சொலலககேடபினும,—அபபொருள மெயபபொருள காணபது அறிவு— அபபொருளின மெயயாய பயனேக் காணவலல்து அறிவு. எ-று.

குணங்கணமூனறும மாறி மாறி வருதல யாவாக்குமுணமையின, உயாநத பொருள இழிநதாவாயினும, இழிநதபொருள உயாநதாவாயினும, உறுதிப பொருள பகைவாவாயினும, கெடுபொருள நடடாவாயினும ஓரோவழிக கேடகபபடுதலான, எபபொருள யாரியாரவாய்க்கேடபினுமெனறார. அகெகுப பனமைபறறிவ‌ுதது. வாயெனபது அவா அபபொருள்ினகடபயிலாமையுண ாதது்கினறது. மெயயாதல நிலேபெறுதல. சொலவாரதியலபு நோகாது அப பொருள்ினபயனேகஙக கொளளுதல ஒழிதல செயவதறறெனபதாம. (கூ)

சஉசச. ணெபொருள வாகச செலச்சொலலித தானபிறாவாய
நுணபொருள காணப தறிவு. ச

இ-ள். தான ணெபொருளவாகச செலச சொலலி—தான சொலலுஞசொ றகளே அரியபொருளவாபினும கேட்பாககு எளிய பொருளவாமாறு மனந கொளச சொலலி—பிறாவாய நுணபொருள காணபது அறிவு—பிறாவாயக் கேடகுஞசொறகளின நுணணியபொருள காணவரிதாயினும அதனேக காண வலலது அறிவு. எ-று.

உடையவனறெழில அறிவினமேலேறறபபட்டது. சொலலுவன வழுவின் றி இனிது விளஙகச சொலலுகவெனபார சொனமேலவைததும, கேடபன வழுவினும் இனிதுவிளஙகாவாயினும பயனேக கொணடொழிகவெனபார பொ ருணமேலவைததுஙகூறினார. (ச)

சஉசடி. உலகந தழீஇய நொடப மலாதலுங்
கூமபலு மிலல தறிவு. டி

இ-ள. உலகம தழீஇயது ஒட்பம—உலகததை நடபாகுவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலாதலும கூமபலும இலலது அறிவு—அநநடபினகண முன மலாநதலும பின கூமபுதலுமினறி ஒருநிலேயனுவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இலலதெனபன அவவதனதொழினமேனினறன. உலகமெனபது ஈணடியாநதோனை. அவனோடி கயபபூபபோல வேறுபடாது கோட்டுபபூப போல ஒருநிலேயே நடபாயினுன எலலாவினபமுமெயதுமாகலின, அதனே அறி வென்றார.* காரியஙகள காரணஙகளாக உபசரிககபபடடன. இதனேச் செல வத்தினமலாதலும நலகுரவிறகூமபலுமிலலதெனறு உரைபபாருமுளர். (டி)

சஉசசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகதனோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சூ

---

* நாலடியார, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாநதபிற கூம்பா தி— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட——கயப்பூப்போன் முன்ம லாநது பிறகூமபு வானா—, நயபபாரு நட்பாரு மில.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாறுஞெழுகுவ தாயிறது,—உலகததோடி அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடி மே வித் தானும அவவாறுஞெழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகததையெல்லாம யானியபிததலான எனனே நியபிபாரிலலியெனக் கரு தித் தானிணைததவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவவாறெழுகு தல அறிவன்றென விலகியவாறுபிறது. இவையைநதுபாடடானும அதனதி லக்கணஙகூறபபடடது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையாரா ஆவது அறிவா—அறிவுடையராவா வரகடவதனே மூனனறியவலலா,—அறிவிலா அஃது அறிகலலாதவா — அறிவிலராவார் அதனே முன்னறியமாடடாதா. எ-று.

முன்னறிதல முனனேயெணணிபபறிதல. அஃதறிகலலாமையாவது வநதால றிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதறகுத தமககு ணனமையறிவாரெனறுரைப பாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை யஞசுவ
தஞச லறிவா தொழில. அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞசாமை பேதைமை—அஞசபபடுவதனே அஞசாமை பேதைமையாம,—அஞசுவது அஞசல அறிவா தொழில—அவவஞசப்படுவ தனே அஞசுதல் அறிவாதொழிலாம. எ-று

பாவமும பழியுங கேடும முதலாக அருசபபடுவன பலவாயினும, சாதி பற்றி அஞசுவதெனறார். அஞசாமை எணணுதுசெயதுநிறறல. அஞசுதல எண ணித தவிரதல. அது காரியமனறெனறு இகழபபடாதெனபார் அறிவாதொ ழிலெனறார். அஞசாமை இறைமாட்சியாகச சொலலபபடடமையின, ரணட ஞசவேணடுமிடஙகூறியவாறு. இவையிரணடுபாடடானும அதனேயுடையாரதி லக்கணங கூறபபட்டது. (அ)

சஉக. எதிரதாக காகசு மறிவினுர்க கிலலை
யதிர வருவதோ நோய. கூ

இ-ள். எதிரதாக காகரும அறிவினுகசு—வரகடவதாகியவதனே முனன றிநது காகசவலல அறிவினேயுடையாராகசு —அதிர வருவது ஓர நோய இல லை—அவா நடுஙக வருவதொருதனபமுமிலலை. எ-று.

நோயென வருகினறமையின, வாளா எதிரதாவெனறார். இதனுற காக்கலா ங்காலம உணாதததபபட்டது. காததல அதன்காரணததை விலகசுதல. அவர் க்குத் துன்பமினமை இதனுறகூறபபட்டது. (க)

சஉ0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரெனனுடைய ரேனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையார் எலலாம உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எலலாமுடையராவர்,—அறிவிலா என உடையரேனும் இலர்—அறிவிலாதார் எலலாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவும் காக்கவுமபதிலின அஃதுஎட்யாரை எல்லாமுடையரொனறும், அவையெலலாம முனனேயமைநது கிடபபினும் அழியாமற காததறகுந தெய்வததானழிநதழிய படைத்தறகுங கருவியுடையரனமையின் அஃதிலலாதாரை எனனுடையரோனுமிலரென்றல கூறினார். எனனுமெனபுழி உமமை விகாரததாறறுகக்கது. இதனால அவரதுடைமையும் ஈனேயாரதினமையுங கூறபபட்டன. (கo)

சூ ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம, வெகுளி, கடுமபறறுளளம, மானம, உவகை, மதமெனப்பட்ட குறறங்களாறனேயும அரசன தனகணிகழாமற கடிதல. இவறறை வடனூலார பகைவராகமெனப. இவை சூறறமெனறறிதலும கடிதலும அறிவுடையாராகலலது கூடாமையின, அதனபின வைகபபட்டது.

சஙக. செருகசூஞ சினமுஞ சிறுமையு மிலலா
பெருகசம பெருமித நீாதது. க

இ-ள. செருகசும சினமும சிறுமையும் இலலார பெருகசம் — மதமும் வெகுளியுங காமமுமாகிய குறறங்களிலலாதவரசரது செலவம— பெருமித நீாத்து— மேமபாடடுநீாமையினேயுடைதது. எ-று.

மதம் செலவக்களிபபு. சிறியோாசெயலாகலின, அளவிறநதகாமஞ சிறுமையெனபபடடது. இவை நீகியலலன செயவிதலான, இவறறைக கடிநதாசெல்வம நலவழிபபாடடும நிலேபெறமுடைமையின, மதிபபுடைதெனபதாம. மிகுதிபறறி இவை முறகூறபபட்டன. (க)

சஙக. இவறலு மாண்பிறங்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள. இவறலும — வேணடுமவழிப பொருளகொடாமையும் — மாண்பு இறநத மானமும—நனமையினீஙகிய மானமும—மாணு உவகையும்— அளவிறநதவுவகையும— இறைககு ஏதம— அரசனுகக குறறம. எ-று.

மாடசியான மானததினீகருதறகு மாணபிறநத மானமெனறார; அஃதாவது அநதணர சானறோா அருநதவததோா தமமுனனோ தாதை தாயென றிவரை வணஙகாமையும, முடிகசபபடாதாயினும கருதியது முடிதறேவிடிதலும முதலாயின. அளவிறநதவுவகையாவது கழிகணணேடடம. பிறருஞசினேகாமஙகழிகண்ணேடட மெனறிவறறையறநதருநிகிரகு வழியடையாருந்தீதெனறார. இவையிராணபபாடடானுங குறறங்களாவன இவையெனபது கூறபபட்டது. (உ)

சஙக. தினேத்துணேயாங் குற்றம் வரினும் பனேத்துணேயாக்
கொள்வா பழிநாணு வார். ங

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினேத்துணேயாம் குற்றம் வரினும் பனேத்துணேயாக் கொளவா—தங்கட்டினேயளவாங் குறறம் வநததாயினும் அதனே அவ்வளவாகவனறிப பனேயினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

குறறம் சாதிப்பெயா. தமக்கேலாமையிற ரிறிதென்று பொருர் பெரிதாக க் கொண்டி வருந்திப் பின் அது வாராமற காபபதொனபதாம். (ங)

சஙசு. குறறமே காகக பொருளாகக குறறமே
யறறந் தரூஉம பகை. ச

இ-ள. அறறம் தரூஉம் பகை குறறமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குறற மே,— குறறமே பொருளாகக காகக — ஆகலான, அக்குறறம தனகணவா ராமையே பயனுகக கொணடி காககவேணடிம. எ-று.

இவைபறறியலலது பகைவா அறறந்தாராமையின இவையே பகையாவன வெனனும வடனூலா மதம பறறிக குறறமேயறறந்தரூஉம பகையெனறும், இவறறறினமையே குணஙகளதுணமையாககொணடெனபார் பொருளாக வெனறுங கூறினா. குறறமேகாகவெனபது "அருமபணபிறை றீமைகாக்க" எனபதுபோல நினறது. (ச)

சஙடு. 'வருமுனனாக காவாதான் வாழககை யெரிமூன்னர்
வைததூறு போலக கெடும. ஞ

இ ள. வருமுனனாக காவாதான வாழக்கை—குறறம் வரகடவதாகினற மூற்காலதிலே அதனைக காவாத அரசன் வாழக்கை—எரிமுனனா வைத்த றுபோலக கெடும—அது வநதால எரிமூகததுகினற வைகுவைபோல அழிக தவிடும. எ-று.

குறறமெனபது அகிகாரதஙான வநதது. முனனரொனறதனீறறது பருளிப பொருளவிகுதி. வருமெனனுமபெயரெசசம முனனரொனனுங்காலடபெயாகொ ணடது, அதனுற காகலாங காலம பெறபபடடது. குறறஞ்சிறிதாயினும அத னுற பெரியசெலவம அழிதறேதியிடுமெனபது உவமையாற பெறறும. (ஙி)

சஙசு. தன்குறற நீகிய பிறாகுறறங காண்கிறபி
னெனகுறற மாகு மிறைகரு. சு

இ-ள. தன்குறறம நீகிய பிறா குறறம காணகிறபினை— முனனர்த தனகு றறத்தைக கணடி கடிநது பினனாப பிறாகுறறங காணவலலனாயினு,—இறை கரு ஆகும குறறம என—அரசனுகரு ஆககடவ குறறம யாது. எ-று.

அரசனுகருத தனகுறறங்கடியாவழியே பிறாகுறறங்கடிதல குறறமாம் அது கடிநதவழி முறைசெயதலாமெனபார், எனகுறறமாகுமெனறார்: எனவே, தன் குறறங்கடிநதவனை முறைசெயதறகுரியவனெனபதாயிறறு. இவைதான்குபா டடானும அவறறது கடிதறபாடி பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிற ப்புவகையாற கூறுப. (சு)

சஙள. செயறபால செயயா திவறியான் செல்வ
முயறபால தனறிக கெடும. எ

இ-ள. செயறபால செயயாது இவறியான செலவம்—பொருளாற் றனக் குச செயதுகொளளபபடுமவறறைச செயது கொளளாது அதனகட் பற்றுள் ளரு செயதானது செலவம— உயறபாலதன்றிக கெடும—பின் உளதாமபா ன்மைத்தனறி வறிதே கெடும் எ-று.

செயறபாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செயத லாவது பெருக்குதல், அது மபொன்னி னுகும் பொருபடை யப்படை— தன்

னி ஞுந தரணி தரணியிற— பின்னே யாகும பெரும்பொருளப்பொரு— ளின்னுங் காலேத் தனனுதன வில்லியே.”* எனபதனுனறிக. அறஞுசெயயா மையானும பொருளபெருக்காமையானும உயறபாலதன்றியெனறும, இனபப பயன்கொளளாமையிற கெடுமெனறுஞுகூறினுர. உயறபாலதினறியெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (எ)

சஙுஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
மெணணப படிவதொன றனறு. அ

இ-ள. பறறுளளம எனனும இவறனமை— பொருளை விடத்தகுமிடதது வி ட்டாது பறறுதலேச் செயயுமுளளமாகிய உலோபதனிது தனமை— எறறுள் ளும எணணப்படுவது ஒனறு அனறு—குறறதனமைகளெலலாவறறுளளும் வைதெண்ணபபடிவதொன்றனறு, மிகுகது. எ-று.

இவறலது தனமையாவது குணஙகளெலலாம ஒருஙகுளவாயினும் அவறறை க் கீழ்ப்படுதது தான மேறபட வலலவியபபு. ஒழிநதன அ தமாட்டாமையி ன, எறறுளளுமெணணபபடிவதொனறனறெனறார. எவறறுளளுமெனபது இ டைகுறைநதுநினறது. இவையிரணடுபாடடானும உலோபதனிறமை கூற பபட்டது. (அ)

சஙுகூ. வியவறக வெஞுஞான்றுங தன்னே நயவறக
நன்றி பயவா வினை. கூ

இ-ள. எஞுஞானறும தனனே வியவறக—தான இறபபவுமாநதஞானறும மத த்தாற் றனனே நணுமதியாதொழிக,— நனறி பயவா வினை நயவறக— தன க்கு நனமை பயவா வினைகளே மானததால விரும்பாதொழிக. எ-று.

தனனேவியநதுழி இடமுங காலமும வலியும அறியபபடாமையானும, அற னும் பொருளும கிழபபடுதலானும, எஞுஞானறுமவியவறவெனனறும, கருதி யது முடிததேவிடவெனன அறம பொருளினபங்கள பயவா வினைகளை நயப பின் அவறறுற பாவமும பழியுங கேடுமவருமாகலின, அவறறைநயவறகவென றுங்கூறினுர. இதனுள மதமானஙகளினறிமை கூறபபட்டது. (கூ)

சஙு0. காதல காத லறியாமை யுயகநிறபி
னேதில வேதிலார நூல. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உயகநிறபின— தான காதலிதத பொருள் களை அவா அக்காதலறியாமல அறுபலிககவலலனுயின,— ஏதிலார நூல ஏதில— பகைவர தனனே வருஞிதறகெணணுமெணணம பழுதாம. எ-று.

அறிநதவழி அவை வாயிலாகப புகுதது வருசிபபராகலின, அறியாமலுயத் தால் வாயிலினமையின வருஞிகபப ரெனனபதாம. காமம, வெகுளி, உவ கையென்பன முறறக்கடியுங குறறமனமையின, இதனுறபெருமபானமைததா கிய காமதகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபானமையவறறிறகுப பொதுவகை வில க்கினையே கொணடொழிநதார. (க0)

---

* வேகசிநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம், கூடி.

சரி ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுறறமும் முறைமையிற் கடிதலிறகாவற்சாகாகைத் தற்குரியனுய அரசன தீநெறிவிலகின் நனனெறிச செலுதறகும பேரறிவுடையாரைத் தனக்குந தணையாகக கோடல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங்கும. பேரறிவுடையராவார அரசாகரும அஙகஙகட்கும மானுடதெயவக்குற் றஙகள் வாராமற காத்தறகுரிய அமைசசர, புரோகிதர.

சசக. அறனறிந்து மூதத வறிவுடையார கேண்மை
திறனறிந்து தோந்து கொளல. க

இ-ள. அறன் அறிந்து மூதத அறிவுடையார கேணமை— அறததது றண்மையையறிந்து தனனின மூதத அறிவுடையாரது கேணமையை— தோந்து திறன் அறிந்து கொளல— அரசன அதனதருமத்தையோரந்து, கொளளுந்தி றமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறதுணமை தூலானேயனறி யுயதுணாவானும அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார. மூத்தல அறிவானும, சீலததானும, காலததானும முறறாதல. அறிவுடையார நீதியையும உலகியலையுமறிந்தலையுடையார. திறனறிதலாவது நனகுமதிததல, உயரசசெயதல, அவாவனாகிறறனெனபன முதலாக அவர பிணிப புணணுநதிறனறிந்து செயதல. (க)

சசஉ. உறறநோய நீககி யுருவமை முறகாகரும
பெற்றியாரப பேணிக கொளல. உ

இ-ள. உறற நோய நீககி— தெயவததானுக மககளானுகத தனகு வரத தனபஙகளே நீகதமாறறிந்த நீககி—உருமைமுறகாகரும பெறறியார—பின அபபெறறியன வாராவணணம முனனறிந்து காகவலல தனமையினையுடையாரை—பேணிக கொளல— அரசன அவர உவபபன செயது தணையாகக் கொளக. எ-று.

தெயவததானவருந தனபஙகளாவன மழையினினமை மிகுகிகளானும, காறறுந தீப பிணியெனறிவறறுமம, வருவன. அவை கடவுளவராயுந தக்கோரையும நோககிச செயயுஞ சாநதிகளானீகபபடும. மககளானவருந தனபஙகளாவன பகைவர, களவர, சூறறததார, வினைசெயவாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தணடஙகளாகிய நாலவகையுபாயததுள ஏறறதனனீக்கபபடும முறகாததாலவது தெயவததான வருவனவறறை உறபாதஙகளானறிநது, அசசாநதிகளாறகாததாலும, மககளான வருவனவறறை அவாகுணம, இங்கிதம, ஆகாரம, செயலெனபனவறறுனறிந்து அவஞபாயஙகளுளொனறுறகாத்தலுமாம. ஆகவே, புரோகிதரையும அமைசசரையுங கூறியவாறுயிறறு. இங்கிதம குறிபபானிகமும உறுபபினறெழில. ஆகாரம குறிபபினறி நிகமும வேறுபாடி. உவபபன நனகுமதிததனமுதலியன. இவையிரண்டுபொட்டானுமபெரியாரநிலகணமும, அவரைத தணையாகக கோடலவேண்டுமெனபனுமு, கொளளுமாறுங கூறபபடடன. (உ)

சசஙக. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராகக கொளல். ங

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அபபெரியவர்களே அவர் உவபபனவறிநது செயது தமககுச் சிறநதாராகக் கோளஞதல— அரியவறறுள் எல்லாம அரிது—அரசாககு அரியபேறுகளெலலாவறறுளளும அரிது.எ-று.

உலகததரியனவெலலாம பெறுதறகுரிய அரசாககு இபபேறு சிறநததெனறது, இதனால அவையெலலாம உளவாதலுங்கண்.

(சு)

சசசு. தமமிற பெரியார் தமரா வொழுகுதல
வன்மையு ளெலலாங தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல—அறிவு மூதலியவறறால தமமின மிக்கார தமககுச் சிறநதாராகத தாம அவாவழி நினறொழுகுதல— வனமையுள் எல்லாம் தலை— அரசாககு எலலாவலியுடைமையினுநதலை. எ-று.

பொருள, படை, அரண்களாலுய வலியினும இதனுணவலிசிறநததெனறது, இவா அவறறாலீக்கபபடாத தெயவததனபமுதலியனவும நீகுதறகு உரியராகலின.

(ச)

சசசடி. சூழ்வாகண் ணுக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழவாசை சூழநது கொளல. டி

இ-ள். சூழ்வார் கணணுக ஒழுகலால—தனபாரம அமைசசாகை கணணுக் கொணடிருபபதனால,— மனனவன சூழவாசை சூழநது கொளல—அரசன அததன்மையராய அமைசசனையாராயநது தனகுத துணையாகக கொளக.எ-று

இரணடாவது விகாரதாறறுகை. தானே சூழவலலனுயினும அளவிறநத தொழிலகளான ஆகுலமெயதுமரசனபாரம அதுவே தொழிலாய அமைசசரானலலது இனிது நடவாமைபறறி, அவகை கணணுக் கூறினார். ஆராயதல அமைசசியலுடசொலலபபடுமெ இலகக.னதனினெனபதனேயாராயதல. இவை மூனறுபாடானும பெரியாைத துணைகோடலின சிறபபுக கூறபபட்டது.

சசசு. தககா ரினதனையத தானெழுக வலலானைச
செறறூ செயகபிடநத தில. சு

இ-ள். தககார இனதனையத தான ஒழுக வலலானை — தககாராகியவினதனையுடையனையத தானுமறிநதொழுகவலலவரசனை —— செறறூ செயக பிடநதது இல— பகைவா செயயக பிடநததொருதனபமுமிலலை. எ-று.

தக்கார அறிவொழுகஙகளாற றகுதியுடையார. ஒழுகுதல அறநீஙகளின நெறிவழுவாமனடதறல. வருஙிதறல, கூடினாரைபபிரிதறல, வேறுபகைவினைத்தலென்றிவறறாலும, வலியாறறும, பகைவாசெயயுங தன்பஙகள பலதிறததவாயினும, தானுமறிநது அறிவாரொலலாது கொணடொழுகுவானகண அவறறாலொனறும வாராதெனபா, செறறூ செயகபிடநததிலலெனறார.

(சு)

சசளு. இடிகருங் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடிகருங் தகைமை யவர. எ

இ-ள். இடிகரும துணையாரை ஆளவாரை—தீயன கணடால நெருஙகிசசொல்லுங துணையாநதனமையையுடையாரை இவா நமககுச் சிறநதாரொனறுமுமரசனா—கெடிகரும தகைமையவா யார—கெடிகரும பெருமையுடைய பகையா உலகததியாவார் எ-று.

தீயன பாவங்களும நீதியல்லனவும். தீணையாக்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணனபுடைமையுமாம. அத்தனமையுடையார தெறியினீங்கவிடாமையின், அவளையாளுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கபபடாரென்ப தாம். நெருஙகிச்சொலலுமளவினனையெனனைபபாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறபபட்டது. (எ)

சசஅ. இடிபபாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடிபபா நிலானுங கெடிம. அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன — கழுறுதறகுரியாராத தனக்குத துணையாகக்கொளளாமைபிற காவலறற அரசன — கெடிபபா இலானும் கெடிம — பகையாயக கெடிபபா இலகியாயினும தானே கெடிம. எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரொசசவ்வடிகரு.கெடிபபா உளராவரொனபது தோனற, இலானுமெனறார. தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யாணைபோல நெறியலலாநெறிச சென்று கெடுதல. (அ)

சசசூ. முதலிலாக கூதிய மிலலை மதலையாஞ
சாரபிலாக கிலலை நிலை. கூ

இ-ள. முதல் இலாக்கு ஊதியம இலலை — முதறபொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனலவருமூதியமிலலையாம,— மதலையாம சாரபு இலாககு நிலை இலலை— அதுபோலத தமமைத தாஙகுவதாகதுணையிலலாத அரசாககு அதனால வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைபபெறறே இலாபம பெறவேணடுமாறுபோலத தாஙகுவாரைப் பெற றே நிலைபெறவேணடுமெனபதாம. நிலை அரசா பாரததோடு சலியாது நிறறல. (கூ)

சரி0. பல்லார பகைகொளலிற பதததித்த தீமைத்தே
நலலார தொடாகை விடல. க0

இ-ள. பலலார பகை கொளலின பதது அறிதத தீமைதது— தானறனிய ஞயவைத்தப பலரோடும பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடஙகு தீமையுடைதது— நலலார தொடா கைவிடல— அரசன பெரியாரோடு நடபினைக கொளளாதொழிதல. எ-று.

பலர் பகையாயக்கால "மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல — பேது செயது பிளநதிடல"* எனபவையலலது ஒருவருவிணையாக்குதல நீதி, செயதாலும ஒருவாற்றானுயதலகூடும, நலலாதொடாகைவிட்டால ஒருவாறுறுமுயதல் கூடாமையின,இது செயதல அதனினுங தீதெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும அது செய்யாதவழிபபடுவதறகுகூறபபட்டது. (க0)

* சிவகசிநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம, கூஉ.— நீதி யாலறுத தருநிதி யீட்டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல— பேது செயது பிளநதிடல பெடடதே.

சகு ம அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லதனலுஞ் தீயதன்றீமையுமிலலென்போரும விடரும தூரத்தரும நடரூமுள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுஙகெக்குமியலபிறரூய அதனைப் பொருந்திற பெரியாரைதஞ்சேகோடல பயனினறெனபதுணாததறகு இஃத தனபின வைகபபட்டது.

சகுக. சிறறின மஞசும பெருமை சிறுமைதான்
சுறறமாச சூழாநது விடும. க

இ-ள. பெருமை சிறறினம் அஞசும— பெரியோரியலபு சிறியவினதையஞ் சாரிறகும,— சிறுமை தான சுறறமாச சூழாநது விடும— ஏஙசசிறியோரியல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத தனகுச சுறறமாகவெண்ணித் தணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியமாறும அதஞறறமகருவருந தனபமும நோகலின அறிவுடையாரஞசுவனறும, அறிவொறறுமையாற பிரிதுநோகாமையின அறிவிலாதார தமகுச சுறறமாகத தணிவெனறுஙகூறினார. பொருளினறெழில கள பணபினமெனினறன. இதஞறை சிறியவினம பெரியோரகாகாதெனபது கூறபபட்டது. (க)

சகுஉ. நிலததியலபா னீராதிரிந தறறாகு மாநதாக
கினததியலப தாகு மறிவு. உ

இ-ள. நிலதது இயலபான நீர திரிநது அறறாறும— தான சோநத நிலததினதியலபானே நீர தனறனமை திரிநது அநநிலததினறனமைதாம,— மாநதார்கு இனததியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும— அதுபோல மாநதாகருத் தாஞசோநத இனததினதியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத தினறனமைதாம. எ-று.

எதிதுதகாடடுவமை. விசுமபினகடடனறனமைதாய நீர நிலததேரடி சேர்நதவழி நிறமு,சுவை முதலிய பணபுகள திரிநதாறபோலத தனிநிலைகடடன றனமைதாயஅறிவு பிறவினநதோர் சோநதவழிக காடசி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதஞல அநனது காரணங கூறபபடடது. (உ)

சகுங. மனததாஞ மாந்தாக குணர்சசி யினத்தாஞ
மின்ஞ னெனபபடுஞ சொல. ங

இ-ள். மாநதாகரு உணாசசி மனததான ஆம — மாநதாக்குப பொதுவுணர்வு தம் மனஙகாரணமாகவுணடாம,— இனஞன் எனப்படிம சொல இனததான் ஆம — இவன இததனமையனெனறு உலகததாராற சொல்லப்படிம் சொல் இனங்காரணமாகவுணடாம. எ-று.

இயறகையாய புலனுணாவுமாததிரத்திறகு இனம வேண்டாமையின அதனை மனததாஞமெனறுமு, செயறகையாய விசேடவுணாவுபறறி நலலனெனறுகத தியனென்றுக நிதழுஞ்சொறகு இனம் வேணடுதலின அதனை இனததாஞமென் றுங்கூறினர். உவமையளவை கொளளாது அதனிறபும மனத்தாஞமெனபாரை நோக்கி இதஞன் அது மறுத்திக கூறப்பட்டது. (ங)

சருசை. மனதது ளதுபோலக காடடி பொருவற்
கினததுள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவிசேடவுணர்வு — ஒருவறகு மனத்து உளதுபோலக காட்டி— ஒருவறகு மனத்தினகணணேயுளதாவதுபோல்த தனணேப புலப்பதி தறி— இனதது உளதாகும்—அவனசோதவினததினகணணேயுளதாம.எ-று.

மெயமமை நோக்காமுன மனததுளதுபோனறு காடடியும பினனேகெயவ ழிப பயினறவினததுளதாயுமிருததலின, காடடியென இறநதகாலததாறகூறி னார. விசேடவுணாவுதானும மனததினகணணே அனறேயுளதாவதெனபாரை நோகி, ஆணமிப புலபபடுநதுணேயேயுளளது அதறகுமூலம இனமெனபது இதனறகூறபபடடது. (சை)

சருருி. மனநதூயமை செயவினே தூயமை யிரண்டி
னினநதூயமை தூவா வருமை. ருி

இ-ள. மனம தூயமை செயவினே தூயமை இரணடிம— அவவிசேடவுணா வு புலப்படுதறகிடனாய மனநதூயனுதறறனமையும செயயுமவினேனூயனுதறற னமையுமாகியவிரணடிம— இனம தூயமை தூவா வரும—ஒருவறகு இனந தூயனுதறறன்மை பறறுககோடாக உளவாம. எ-று.

மனநதூயனுதலாவது விசேடவுணாவுபுலபபடுமாறு இயறகையாய அறியா மையினீஙகுதல. செயவினேதூயனுதலாவது மொழிமெயகளாறசெயயும நல வினேயுடையனுதல. தூவெனபது அபபொருடடாதல "தூவறத அறநதாரை" எனபதனனுமறிக. ஒருவன இனநதூயனுகவே அதனேடு பயிறசிவயத்தான் மனநதூயனாய அதனகண விசேடவுணாவு புலபபடடு அதனறசொலலுஞ செ யலுநதூயனுமென, இதனால இனநதளளவாமாறு கூறபபடடது. (ருி)

சருருசு. மனநதூயாாக கெசசநன் முகு மினநதூயாாக
கிலலிலநன முகா வினை. சு

இ-ள. மனம் தூயாாககு எசசம நனமுகும —மனநதூயராயினாககு மக்கட் பேறு நனமுகும,— இனம தூயாாககு நனறு ஆகா வினை இலலை— இனநதூ யராயினாககு நனமுகாத வினை யாதுமிலலை. எ-று.

காரியஙு காரணததின வேறுபாடாமையின எசசநனமுகுமெனறும, நலலின த்தோடெணணிச செயயபபடுதலின எலலாவினேயு நலலவாமெனறுகூறினார.

சருளை. மனநல மனனுயிாக காகக மினநல
மெலலாப புகழுங தரும. எ

இ-ள். மனஉயிாக்கு மனநலம ஆகம (தரும)—நிலேபெறறவுயிாகட்கு மன நத்தது நன்மை செல்வததைக கொடுககுமு;—இனநலம எலலாபபுகழும தரு ம—இனததது நனமை அதனேடு எலலாபபுகழையுஙகொடுககும். எ-று.

மனனுயிரொன்றது ாணடி உயாதிணேமேனினறது. தருமெனனும இடவழுவ மைதிச்சொல முனனுங்கூடடபபடடது. உமமை இறநதது தழீஇயவெச்சவும் மை. மனநனமுதருனே அறமாகலின அதனே ஆக்கநதருமெனறும், புகழ கெர டுதறகுரிய நலலோாதாமே இனமாகலின இனநலமெலலாப்புகழுந்தருமென் றுங் கூறினார. மேல மனநனமை இனநன்மைபறறிவருமென்பதனே உட்கொ

வன்கி அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவனினான்மை வேண்டாவென்பாரா கோக்கி, அதுவேண்டாவென்பது அதனன்மைய பலவறறையுந்தருமென அவாக்கும அது வேண்டுமெனபது இவவிரண்டுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (எ)

சருஅ. மனஙல னன்குடைய ராயினுஞ சான்றோர்க்
கினஙல மேமாப புடைத்து. அ

இ-ள. மனஙலம னனகு உடையராயினும—மனநன்மையை முன்னேநலவினை யாற றுமேயுடையராயினும,—சானறோர்க்கு இனஙலம் எமாப்பு உடைத்து—அமைநதார்க்கு இனனனமை அதறகு வலியாதலேயுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும மூனறனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநஙலவினையுளவழியும் மனஙலதனை வளாத்துவருதலின, அதறகேமாபபுடைத்தாயிறறு. (அ)

சருகூ. மனஙலநதி ஞகு மறுமைமற் றஃது
மினஙலநதி னேமாப புடைதது. கூ

இ-ள. மனஙலதநின மறுமை ஞகும — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு மையின்பமுணடாம,— மறறஃதும இனஙலதநின் ஏமாபபு உடைதது— அதறகு அச்சிறபபுதறானும இனனனமையான வலிபெறுதலேயுடைத்து. எ-று.

மனஙலதநினஞகு மறுமையெனறது மறுமை பயபபது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனெனனும மநதரதையுடமபடடுக கூறியவாறு. மறறு வினமாற் றும. உம்மை இறநதது தழீஇயெசசவுமமை. ஒரோவழிதாமதருணதநான் மனஙலநதரியினும நலலினம் ஒபபறுதலநி மறுமைபயபபிகருமென நிலலெறச் செயயுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைநதுபாட்டானும சிறறினஞசேராமைய து சிறபபு நலலினஞசோதலாகிய எதிமறைமுகததாற கூறியவாறறிக. (கூ)

சருo. நலலினதநி ஞஙகு தூணையிலலே தியினதநி
னலலற படிப்பதூஉ மில. கo

இ ள். நலலினதநின ஊஙகு தூணையம இலலே—ஒருவறகு நலலினத்தின மிக்க தூணையுமிலலே,— தியினதநின (ஊஙகு) அலலறபடிபபதூஉம இல— தியினத்தின மிக்க பகையுமிலலே. எ-று.

ஊநதனுருபுகள் உறழபொருளினகனவநதன. ஊஙகெனபது பினனுங்கூட்டி உம்மை மாறறியுராகபபடடது. நலலினம அறியாமையினீக்கித் தியருறுமற் காத்தலின அதனைத தூணையெனறுமம, தியினம அறிவினீக்கித் தியருறுவிததலின் அதனைப் பகையெனறுங கூறினர். அலலறபடிபபதெனபது ஏதபபெயர. இதனால விதியெதிராமறைகள உடனகூறபபட்டன. (கo)

சளம அதி. —தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெயயும் வினைகளேயாராய்ந்து செயயுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைததுணைககோடல பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செய்யபபடிவதாகலின, இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கபபட்டது.

சருக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல. க

இ-ள். அழிவஞ்சுமம — வினைசெயுங்கால் அபபொழுது அதனுலழிவதனே யும— ஆவஞ்சுமம— அழிந்தாறபினனுவதனேயும— ஆகி வழி பயக்கும ஊதி யமும— ஆயஙினறு பிறபொழுது தருமூநியதையும — சூழநது செயல— சோதாக்கி உறுவதாயிற செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில ஆவது மிகசு எதிர்வினும் அது வளாநதுவருதல். அழிவதினமையின, எதிர்வினகண வருமாகசுத்தை ஊதிய மெனறூர். எனவே, அவவூதியம பெறின நிகழவினகண அழிவதும ஆவதாநதம் மூளொததாலும ஒழிதறபாறறனறெனபது பெறறும. இரணடுகாலத்தும பய னுடைமை தெரிநது செயகவெனபதாம. (க)

சசுஉ. தெரிநத வினததொடு தேர்நதெண்ணிச செய்வாக
கருமபொருள யாதொனறு மில. உ

இ-ள். தெரிநத இனததொடு தேரநது எணணிச செயவாகசு— தாநதெரி நதுகொணட இனததுடனே செயயததகும வினேயை ஆராயநது பின தாமேயு மெண்ணிச் செயது முடிகசுவலல அரசாகசு— அருமபொருள யாதொனறும இல— எய்துதறகரிப பொருள யாதொனறுமிலலே. எ-று.

ஆராயபபடிவனவெலலாம ஆராயநதுபோநத இனமெனறுமாம. செயவா சுகெனறதனுல, வினேயென்னுஞ செயபபடிபொருள வருவிசுகபபடட்து. வினே யாவது மேறசேறணமுதல வேறலீறய தொழில. பொருளகடகேதுவாய அத னிறறவறுமையின, அரியபொருளகளெலலாம எளிதினெயதுவரெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானுஞ செயயததகும வினேயும அது செயயுமாறுங கூறப பட்டன. (உ)

சசுஊ. ஆகசுங கருதி முதலிழகசுஞ செயவினே
யூகசா ரறிவுடை யார. ஊ

இ-ள். ஆக்கம கருதி முதல இழக்கும செயவினே — மேலெபதசுகடவுஞி யதனினே நோசுகி முனனெயதினிறற முதறனனேயும இழதறதறகேதுவாய செய வினேயை—அறிவுடையார ஊகசுகார—அறிவுடையார மேறகொளளார. எ-று.

கருதியெனறும வினேயெசசம இழகசுமெனறும பெயரெசசவினே கொண டது. எசசவுமமை விகாரததாறறுசுகது. ஆகசுமேயனறி முதலேயுமிழகசும வினேகளாவன வலியுங காலமும இடனுமறியாது பிறாமை கொளவானசெ னறு தமமணணுமிழதறலபோலவன. முனசெயது போநத வினேயாயினுமென பார, செயவினேயெனறூர. (ஊ)

சசுஎ. தெளிவி லதனேத தொடஙகா ரிளிவென்னு
மேதபபா டுஞசு பவர. ஏ

இ-ள். தெளிவு இலதனேத தொடஙகாா—இனததோநதனிததும ஆராயநது ணணிதலிலலாத வினேயைத தொடஙகாா — இளிவு எனறும ஏதபபாடி அஞ் சுபவா— தமகசு இளிவரவெனறுஙகுறறமுணடாதலே அஞ்சுவார. எ-று.

தொடஙகின இடையின மடஙகலாகாமையின, தொடஙகாரொன்றூர. இளி வரவு அவவினேயாற பினனழிவெயதியவழி அதன மேலும அறிவும மானமுமி லரெனறு உலகததாரிகழுமிகழசசி. அஃணடாதல ஒருதலேயாகலின், தெளி வுளவழிந தொடஙகுகவெனபதாம. (ஏ)

சசுரு. வகையறச சூழா தெழுதல பகைவரைப
பாதநிற படிப்பதோ ராறு. ரு

இ-ள. வகை அறச சூழாது எழுதல — சென்றால் நிகழுந்திறங்களிலெல்லாம் முற்றவெண்ணுந் நிலைவெண்ணிய தீர்மானே அரசன் பகைவரிமேற்செலலுதல் — பகைவரைப் பாதாதிப்படிப்பது ஓராறு — அவரை வளருநிலத்திலே நீக்கிறைச் செயவதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் சூழ்வனவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாகலான், முற்றும்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றும்பாடாறும் ஒழியாததற்கும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குநேராதற்பட்டன. (ரு)

சசுசு. செயதகக வலல செயககெடுஞ் செயதகக
செயயாமை யாணுங் கெடும. சு

இ-ள. செயதகக அலல செயக கெடும— அரசன் தனவினைகளுள் செயயததககனவலலவற்றைச் செயதலாறகெடும,—செயதகக செயயாமையாலும் கெடும — இனி அதனுனையனநிச செயயதகதகனவற்றைச் செயயாமைநனனுங்கெடும. எ-று.

செயயதகதகனவலலவாவன பெரிய முயறசியினவும், செயகாறபயனிலலனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பினறுயாவினாபபனவுமெனவிவை. செய்யதகதகனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இசசெயதல செயயாமைகளான அறிவு ஆணமை பெருமைபென்னும் மூவகையற்றதும் பெருள படையென இருவகைக்கருவியாய பெருமை நாடிப் பகைவர்க்கு எளியனாகலான, இரணடிங் கேடடிறகே யாயின. இதனால செயவன செயது ஒழிவன வொழிகவென இருவகையனவும் உடன கூறப்பட்டன. (சு)

சுசுள எணணித் துணிக கருமம துணிநதபி
னெணணுவ மெனப திழுகுரு எ

இ-ள. கருமம எனனிததுணிக—செயயதறகுரிய கருமமும முடிகருமுபாயத்தையெணணித் தொடங்குக, — துணிநதபின எணணுவம எனபது இழுகுரு —தொடங்கிவைததபின னெணணுகவேமெனறெழிலி முற்றமாதலான. எ-று.

துணிவுபறறி நிகழதலின, துணிவெனபபட்டது. சிறபபுமமை விகாரததாறறுகை. உபாயமென்பது அவாயநிலேபான வந்தது. அது கொடுதல, இன சொறசொலலல, வேறுபடுதல, ஒனறதலென நாலவகைப்படும். இவறறை வடநூலார் தானசாம பேததணடமென்ப. அவற்றுண முனனியவிரணடும ஐவகையு,ஏனைமூவகையு,அவ்வகைகளெலலாம்ரணடினாபபிறபெருகும. இவ்வுபாயமெலலாமெணணுந் தொடங்கின அவினை மாறறமுளல விலகபபடடி முடியாமையாலும, இடையினெழிதலாகாமையாலும, அரசனுயருமுதலின, அவ்வெண்ணுமையை இழுகெனறார். செயவனவறறையும உபாயமறிநதே தொடங்குகவென்பதாம. (எ)

சகூஅ. ஆறறினை வருந்தா வருதறம பலாகின்று
போறறினும பொதறுப படும. அ

இ-ள. ஆறறின வருந்தா வருதறம — முடிபுமுபாயதறற கருமத்தை மூய லாத முயறகி— பலா னினறு போறறினும பொதறுபடும — துணைவாபலா னினறு புரைபடாமற் காபபிறும புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயதறான முயறலாவது கொடுதறலை பொருணசையாளனகண் ணும, இனசொலலிச செபபமுடையான, மடியாளன, முனனேபிறகோடி பொ ருது சொநதவனென இவாகணணும, வேறபடுதறலிந துணைபபடையாளன, தன பருதியோடி பொருநதாதானென இவாகணணும, ஒறுதறலி இவறறின வாராதவழி இவாகணணுந தேறபடாத தீமகளகணணுஞசெயது, வெல்லு மாறறுன முயறல. புரைபடுதல கருதிய நனமையனறிக கருதாத தீமை பய தறல. உபாயதறது சிறபபுக கூறியவாறு. (அ)

சகூக நனறுறற ளுளளுந தவறுண் டவரவா
பணபுநிந தாறறுக வுடை கூ

இ-ள. நனறு ஆறறவுளளும தவறு உணடு— வேறறுவேநதாமாடி நனரு னவுபாயருசெயதறகணணுங குறறமுணடாம, — உவரவா பணபு அறிநது ஆறறுககடை— உவரவாருணகளேயாராயநதறிகுறு அவறறிறகியையச செய யாவிடின. எ-று.

நனருனவுபாயமாவது கொடுதறலும இனசொறசொலலுதலுமாம. அவை யாவாகணணும இனியவாகுறிபபுடைமையின, உமமை சிறபபுமமை. அவ றறை அவரவா பணபுநிந்தாறறுமையாவது அவறறிறகு உரியரல்லாதாகண ணே செயதல. தவறு அவினைமுடியாமை. (கூ)

சள0. எளளாத வெண்ணிர செயலவேண்டுந தம்மொடு
கொளளாத கொளளா துலகு. க0

இ-ள. தமமொடு கொளளாத உலகு கொளளாது— அரசா வினைழுடிதறற பொருடடுத தாஙகிலைமையோடு பொருநதாத உபாயஙகளேச செயவராயின உலகந தமமையிகழாகிறகும, —எளளாத எணணிச செயலவேணடுமம—ஆக லான அஃது இகழாவுபாயஙகளே நாடிச செயக. எ-று.

தமமெனபது ஆருபெயா தாஙகிலைமையோடி பொருநதாத உபாயஙகளேச செயதலாவது தாம வலியராய வைதது மெலியாாகுரிய கொடுதலமுதலிய மூனறனேச செயதலும, மெலியராயவைதது வலியாாகுரிய ஒறுதறலிச செ யதலுமாம. இவையிரணடும அறிவிலா செபவனவாகலின, உலகநகொளளா தெனறார. அஃதெளளாதனசெயதலாவது அவறறைத தநதம வனமை மென மைகடகேறபச செயதல. மேல இடவகையாலுரிமை கூறிய உபாயஙகடகு வி னைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநானகுபாடடானுஞ செயவன வறறிறகு உபாயமும அதனதுரிமையுங கூறபபடடன. (க0)

———

சமஂ அதி. — வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயங்களுள ஒறுத்தல குறித்தவரசன நாலவகை வலி யையும அளந்தறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

சளக. வினைவலியுங் தன்வலியு மாறறுன் வலியுங
துணைவலியுங துகசிச செயல. க

இ-ள. வினை வலியும்—தான செயகருதிய வினைவலியையும—தனவலியு ம்—அதனைச செயது முடிகருங தனவலியையும—மாறறுன வலியும ← அத னை விலகலுறும மாறறுனவலியையும—துணை வலியும—இருவாகருதுணை யாவார வலியையும—துகசிச செயல—சோதகித தனவலிமிகுமாயின அவ வினையைச் செயக. எ-று.

இநநாலவகைவலியுள வினைவலி அரணமுறறலும கோடலும முதலிய தொ ழிலானும, ஏனைய மூவகையாறறலானுங்கூறபடுதது துகசப்படும. தனவலி மிகவினகட செயகவெனற விதியாலு, தோறறல ஒருதலையாய குறைவினகண ணும வேறல ஐயமாய ஒபபினகணணும ஒழிகவெனபது பெறறும. (க)

சளஉ. ஓலவ தறிவ தறிநததன் கடடங்கிச
செலவாகருச செலலாத தில. உ

இ-ள. ஓலவது அறிவது அறிநது—தமகியலும வினையையும அதறகறிய வேணமிவதாய வலியையும அறிநது—அதனகண தங்கிச செலவாகரு—எப பொழுதும மனமொழிமெயகளை அதனகணவைதது பகைமேறசெலலும அர சாகரு—செலலாதது இல—முடியாதபொருளில்லை. எ-று.

ஓலவதெனவே வினைவலி முதலாய மூனறுமடங்குதலின, ணடறிவதென றது துணைவலியேயாயிறது. எலலாபபொருளுமெயதுவொனபதாம. இவையி ரணடுபாடடானும வலிபினபருதியும அஃதறிநது மேறசெலவாரெயதும பய னுங கூறபபட்டன. (உ)

சளங. உடைததம வலியறியா ரூககதனி னூககி
யிடைககண் மூரிநதா பலா. ங

இ-ள. உடைத தம வலி அறியாா — கருததாவாதலியுடைய தமவலியின ளவறியாதே—ஊககதனி னூககி—மனவெழுசியாற றம்மின்வலியாரோடு வினைசெயதலித தொடங்கி—இடைக்கண மூரிநதா பலா— அவா அடாதத லான அது செயது முடிகபபெறுது இடையேகெடடவரசாலகதபப பலா. எ-று.

உடையவெனபது அவாயநின்றமையின, செயபபடுபொருள வருவிக்கபபட் டது. மூவகையாறறலுளளுஞ சிறபபுடைய அறிவுடையா சிலராதலின, மூரி நதா பலரொனரா. அதனால தமவலியறிநதே தொடங்குகவெனபது எஞ்சி நினறது. (ங)

சளச. அமைந்தாங கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைது கெடும். ச

இ-ள. ஆஙகு அமைஙது ஒழுகான—அயலவேதரோடு பொருஙதியொழுகு வதஞுசெயயாது — அளவு அறியான — தன வலியளவறிவதுஞுசெயயாது —தனனே வியஙதான—தனனே வியஙது அவரோடு பகைததவரசன்—விளை ஙது கெடுமை—விளையக கெடுமை. எ-று.

காரியததைக காரணமாக உபசரிதது, வியஙதானெனறார. விளையவெனப து திரிஙதுநினறது. நடபாயொழுகுதல, வலியறிஙது பகைததலெனனுமிரண டனுள ஒனறனறே அயலவேதரோடு செயறபாலது, இவையனறித தான மெ லியனுயவைதது அவரோடு பகைகொணடானுககு ஒருபொழுதும நிலையின மையின, விளைஙதகெடுமெனறார. இவைபிரணடுபாடடானுக தனவலியறியா வழிபபடுமை இழுகுகுக கூறபபடடது. (ச)

சஎடு. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மபபணடஞு
சால மிருததுப பெயின. டு

இ-ள. பீலி பெய சாகாடுமை அசசு இறுமை— பீலியேறறிய சகடமும அசசு முறியுமஃ—அபபணடம சால மிருததுப பெயின—அபபீலியை அது பொறுக குமளவனறி மிருதறேறறின. எ-று.

உமமை சாகாடடது வலிசசிறபபெயனறிப பீலியது கொயமைசசிறபபுஙு தோனற நினறது. இறுமெனனுஞசினேவினை முதனமேனினறது. எளியொ னறு பலரோடு பகைகொளவான தான வலியனேயாயினும அவா தொகைவழி வலியழியுமெனனுமை பொருடோனற நினறமையின, இது பிறிதமொழிதலென னுமலஙகாரம: இதனை நுவலாநுவறறியெனபாருமை ஒடடெனபாருமூளார. ஒரு வன தொகுவாபலரோடு பகைகொளளறகவெனறமையின, இதனுன மாற றுன் வலியும அவனறுனைவலியும அறியாவழிபபடுமை இழுகுகுக கூறபபடடது.

சஎசு. நுனிகொமப ரேறினு ரஃதிறகு தூககி
னுயிராகுமுதி யாகி விடுமை. சு

இ-ள. கொமபா நுனி ஏறினா அஃது இறகது ஊககினை—ஒருமரககோடடி னது நுனிக்கணணேயேறினாரா தமமூககததால அவவளவினைககடகது மே லமேறவூகுவராயின,—உயிராககு இறுதியாகி விடுமை—அவவூககம அவருயி ராககு இறுதியாய முடியும. எ-று.

நுனிகொமபனெனபது கடைகக்ணெனப துபோல பினமுனனுகததொகக ஆறுமை வேறறுமைததொகை. பனமை அறிவினமைபறறி இழிததறகண வந ததது. இறுதிகேதுவாவதனை இறுதியெனறார. பகைமேறசெலவானமுரை ஙகித் தனனுற செலலலாமளவுஞ சொனறு நினறுன பின அவவளவினிலைாது மனவெழுசசியான மேலுஞசெலலுமாயின, அவவெழுசசி வினைமுடிவிறகேது வாகாது அவனுயிாமுடிவிறகேதுவாமெனனுமை பொருடோனற நின்றமையின, இதவும மேலியலஙகாரம. அளவறிதுகிறறலவேணடுமெனறமையின, இத னுல வினைவலியறியாவழிபபடுமை இழுகுகுக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆறறி னளவறிங் கீக வதுபொருள
போறறி வழுஙகு நெறி. எ

இ-ள. ஆறறின அளவு அறிகதறகு—ராபுகெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெலலையையறிநது அதறகேறபவீக,— அது பொருள போறறி வழஙகும நெறி—அஙஙனமீதல பொருளெப பேணிககொணடொழுகும நெறியாம.எ-று.

ராயநெறி மேல நிறைமா—சியுள வகுதததும வலலதரசு எனபுழி உரைத தாம. எலலேகக்கறபவீதலாலது ஒனறனவெலலையை நானகுகூறுகக, அவறறுள இரணடறறு தனசெலவாகக, ஒனறறின மேல இடாவநதுழி அது நீககுதறபொ ருட்டி வைபபாகக, இனறவொனறனையீ உல பிறரும "வருவாயுட காலவழஙகி வாழதல" * எனனரா. பேணிககொணடொழுகுதல ஒருவரோடு கடபிலாத அதறறை தமிமாயி கடபுணடாகஙகிகொணடொழுகுதல. முதலிறசெலவு சுருஙகிற பொருள ஒருகாலும நீஙகாதெனபதாம. (எ)

சஎஅ. ஆகா தளவிடரு காயினுங கேடிலலை
போகா றகலாக கடை. அ

இ-ள. ஆகு ஆ ளவு தி—திதரு பினும கேடி லிலலை—அரசாகதப பொரு ள வருஙகிற நெறியளவு நிறகாயிறமுயினும அதனறகேடிலலையாம,— போ கு ஆ ய அகலாகக—ப்பாரஙகிற நெறியளவு அதனிறபெருகாதாயின.எ-று

இடடிதெனவும அகலாதெனவும வறதபணபினமுழிலகள பொருணமேனி னறன. பொருளெனப ய அதிகாரதரான வருவிதது. அளவெனபது பினனுங கூடடி உணரகபப டடன. முதலுரு செலவுந தமமுளொபபினுங கேடிலலை யெனபதாம. (அ)

சஎசு அளவறிநது வாழபாதான வாழககை யுளபோல
விலலாகித தோனறுக கெடும கூ

இ-ள. அளவு அறிந து வாழபாதான வாழகக—தனகருள பொருளினெ லலையையறிந து அதறகேறப வாழமாடடாதான வாழகைகள—உளபோல இலலாகித தோனறுக கெடும — உளானெபோலததோனறி மெயமமையான் இலலையாயப பினபு அதறறறமுமினறிக கெடுமிடும. எ-று.

அவவெலலைகேறப வாழறாவது அதறகுரியரு யகக கூடாதாயின ஒககவா யினும ரதரு தயகதரும வாழதல. தொடககதறறே கேடு வெளிபபடாமை யின, உளபோலததோனறியெனரா. மூலிமசெலவு மிககால வருமேனறு கூ றியவா று. (கூ)

சஎ0. உளவரை நூககாத வொபபுர வாணமை
வளவரை வலலக கெடும. க0

இ-ள. உள வரை தூககாத வுபபுரவு ஆணமை—தனகருளளவளவு தூககா மைககேறறவாய வுபபுரவானலமையால — வள வரை வலலக கெடும — ஒரு வன் செலவதகினெலலை விளையக கெடும. எ-று.

வுபபுரவேயாயினும மிகலாகாதெனறமையான, இதுவுமது. இவைதானகு பாட்டானும மூவகையாறறலுட பெருமைபின பருகியாய பொருளவலியறிதல சிறபபு நோககி வருதலதகூறபபட்டது. (க0)

---

* நிகிகடிகம, உக.—வருவாயுட காலவழஙகி வாழதல செருவாயபபச— செயதவை நாடாச சிறபபுடைமை— பெயதப—பலகாடி நலலவை கறறலிம மூனறு—நலமாடசி நலலவா நோள.

சகூம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையதாயபப பகைமேலசேறலுற்ற அரசன அச்செலவிறகேறற காலதறினேயறிதல. கூகிகாமுறைமையும இதனனே விளகுமம.

சஅக. பகலவெலலுங கூகையைக காக்கை யிகலவெலலும
வேகதாககு வேணடிம பொழுது. க

இ-ள. கூகையைக காகைக பகல வெலலும—தனனினும வலிமாய கூகையைக காகைகபகறபொழுதினகண வெலலாகிறதமும,—இகலவெலலும வேகதாககுப பொழுது வேணடிம—ஆசலால பகைவறகுதகல வெலலக கருதமரசாககு அதறகேறற காலம இனறியமையாத. எ-று.

எதிதாகைகாடடிவைமை காலமலலாவழி வலியாறபபடினிலலையெனபது விளகி நினறது. இனிக காலமாவது வெமைமையங குளிராசசியும கமழுமெளாத பு நோய செயயாத தணணீரும உணவும முதலியவறறை, ஏராபத நாடின வருதாது செலலுமியலபினதாம. இதனால காலதைச சிறபபுக கூறபபடடது. (க)

சஅஉ. பருவததோ டொடட வொழுக பிருவினைந
திராமை யாகருங கடபபு. உ

இ-ள. பருவததோடி ஒடட ஒழுகல— முறான காலதறோடி பொருநதவினை செயதொழுகாதலல— பிருவினைபபிராம மூகருங கடபபு—ஒருவாகணணும கிலலாதுகீஙகுஞசெலவதை எனறுனணிக காமராபிரிஞ்சுங கடபபுமாம். எ-று.

காலதறோடிபொருநத பபல காலதபபமாசெயத. மாமைபெனறதனால, தீாதனமாலலபதெனபது பெறறாம. ஏனை வாயத வகருதலால, அதறகினகுஞ செலவம எருஞானவம நீஙகாதெனபதாம. (உ)

சஅங. அருவினை யெனப வளவோ கருவியாற
கால மறிநது செயின. ங

இ-ள. அருவினை எனப உளவோ—அரசராற செயதறகரிய வினைசளெனறு சொலலபபடுவன உளவோ,— கருவியான காலம அறிநது செயின— அவற றை முடிததறகாக கருவிகளுடனே செயதறகாகாலமறிநது செயவராயின. எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாறறலும காலவகையுபாயஙகளாம. அவை உளவாயவழியுங காலம வேணடுமெனபதறகினறோ, கருவியாலெனறார. எலலா வினையும எளிதினமுடியுமெனபதாம. (ங)

சஅசு. ஞாலம கருதினுங கைகூடுங காலங
கருதி யிடததாற செயின சு

இ-ள. ஞாலம கருதினும கைகூடும—ஒருவன ஞாலமுழுதுந தானேயாளக கருதினுமையினும அஃது. அவனகையகதததாம,— காலம கருதி இடததான செயின—அதறகுச செயயும வினையை காலமறிநது இடத்தோடு பொருநதச் செயவனாயின. எ-று.

இடததானெனபதறகு மேறக்குவியானெனபதறகு உரைததாஙகுரைகக. கைகூடாதனவும கைகூடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாலுஙக காலமறிதற பயன கூறபபடடது. (ச)

சஅடு. கரலங கருதி யிருபபா கலஙகாது
ஞாலங கருது பவா. டு

இ-ள. கலஙகாது ஞாலம கருதபவா—தப்பாது ஞாலமெலலாஙகொளளக் கருதுமரசா—காலம கருதி இருபபா—சிம வலிமிகுமாயினும அது கருதாது அதறகேறற காலததையே கருதி அதவருதுணையும பகைமேற செலலா. எ-று.

தபபாமை கருதியவழியே கொளஞதல. வலிமிகுதி காலஙகருதியெனறத ஞற பெறறும. அது கருதாது செலலின இருவகைபபெருமையுஙு தேயஙது வருததமுமுறுவராகலின, இருபபொனறூ. இருதகுலாவது நடபாகல,பகை யாககல, மேறசேறல, இருதகுல, பிரிததல, கூட்டலெனனும அறுவகைககு ணஙகளுள மேறசெலலிறகு மாறுயது. இதனுற காலம வராவழிச செய வது கூறபபடடது. (டு)

சஅசு. ஊகக முடையா னெடுகிகம பொருதகா
தாகிகறகுப பேருஙு திகைதது. சு

இ-ள. ஊகிகம உடையான ஒடுகிகம—வலிமிகுதியுடையவரசன பகைமேற செலலாது காலம பாரததிருகினற இருபபு—பொரு திகா தாகிகறகுப பே ரும் திகைத்து—பொருகினற திகா தனபகை கெடப பாயதறபொருடடுபபி னனே காலவாஙகுருதனமைத்து. எ-று.

உவமைகிகடடாகிகறகெனறதனுல, பொருளினும வெனறியெயதறபொரு டெனபது கொளக. இதனுல அவவிருபபின சிறபபுக கூறபபடடது. (சு)

சஅள. பொளளென வாஙகே புறமவேரா காலமபாரத்
துளவோ'பப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒளளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆஙகே பொளளெனப புறம வேரா—பகைவா மிகைசெயத பொழுதே அவரறியப புறதது வெகுளாரு,— காலம பாரதது உள வோபபா—தாம அவரை வெலலுதறகேறற காலதகினை யறிநது அது வருதுணையும உளளே வெகுளவா. எ-று.

பொளளெனவெனபது குறிபபுமொழி. வேரா வோபபனெக காரணத தைக் காரியமாகவுபசரிததா. அறிய வெகுணடுழித தமமைக காபபராகலிற புறமவேராரெனறமு, வெகுளியொழிநதுழிப பினனும மிகை செயயாமல டக்குதல கூடாமையின உளவோபபரெனறுஙகூறினூ. (எ)

சஅஅ. செறுநரைக காணிற சுமகக விறுவரை
காணிற கிழககாஙு தலை. அ

இ-ள. செறுநரைக காணின சுமக்க— தாம வெலலக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிகாலம வருதுணையும அவரைக கணடாறபணிக;—இறுவரை காணின தலை கிழககாம்—பணியவே அகிகாலம வருதுமவழி அவா தகைவி ன்றியிறுவா. எ-று.

பனைமையொழியும்வகை மிக்வர்தாழ்கவென்பா சுமக்கவென்றும், அங்ஙனர்தாழவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவாதலே மோமெனறுங்கூறினர். தலைமேறகொண்டதொருபொருளைத் தன்ஞஙகால அது தனறலே மோக விழுமாகலின, அவலியல்பு பெறபபட்டது. இவைபிரணபிபாடடானும இருகுமவழிப பகைமை தோனறுமலிருககவென பது கூறபபடடது. (அ)

சஅகூ. எயதற கரிய தியைநதககா லஞதிலேயே
செயதற கரிய செயல. கூ

இ-ள. எயதறரு அரியது இயைநதககால—பகையை வெலலககருதுமரசர் தம்மாலெயதறதகரிய காலம வநதகூடியககால், — அஞதிலேயே செய்தறகு அரிய செயல—அதுகழிவதறகு முனபே அது கூடாவழித தமமாற செயதறகரிய வினைகளைச் செயக. எ-று.

ஆறறனமுதலியவறறுற செயதகொளளபபடாமையின எயதறகரியதென றும், அது தானேவநதியைதல அரிதாகலின இயைநதககாலெனறும, இயைநத வழிப பினனிலலாதோடிதலின அஞதிலேயேயெனறும, அது பெறுவழிச் செய யபபடாமைபிற செயநதறகரியவெனறுங்கூறினர. இதனுற காலம் வநதுழி வினைநத செயகவெனபது கூறபபடடது. (கூ)

சகூ. கொககொகக கூமபும பருவத்து மற்றதன்
குதிதொகக சீறறத விடதது. க0

இ-ள. கூமபும பருவதது கொககு ஒகக — வினைமேற செலலாதிருக்குங காலத்தகு கொகிருககுமாறுபோல இருகக,—மறறுசசீறறத இடத்து அதன குதிது ஒகக—மறறைச செலலுங்காலமவாயததவழி அது செயதமுடிக்குமா றுபோலத தபபாமறசெயது முடிகக. எ-று.

மீன்கோடறகிருகுமவழி அது வநதெயதறறுணையும முனனறிநது தபபா மறபொருட்டு உயிரிலை துபோனறிருகுமாகலானும, எயதியவழிப் பினறபபு வதறகுமுனபே விளைநது குசசமாகலானும, இருபபிறருஞு செயலிறருங கொக் கே உவமைபாயிறறு. கொகொககெனறுராயினும அது கூமபுமாறுபோலக் கூமபுகவெனறும, குதிதொகவெனறுராயினும அது குதறுமாறுபோலக குத தகவெனறுமைகசபபிம, இது தொழிலுவமமாகலின. உவமைமுகததால இருபபிறருஞு செயலிறகும இலகணமகூறியவாறுயிறறு. (க0)

நூ0 ம அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிநத பகைமேற செலவான தான் வெலலு தறகேறற நிலதனியேயறிதல. அதிகாரமு றறுமையும இதனுனே விளங்கும.

சகூக. தொடங்கறக வெவ்வினையு மெளளறக மூற்று
மிடங்கணட பினனல லது. க

இ-ள். மூறறும இடம கணடபினனலலது—பகைவனா மூறறுதற்காவதோ ரிடம் பெறறபினனலலது—எவவினையும தொடங்கறக—அவர்மாட்டியாதொ ருவினையையுந்தொடங்காதொழிக,— எளளறக — அவனைச் சிறியனென்றிகழா தொழிக. எ-று.

மூற்றுதல் வனேத்தல. அதற்காமிடமாவது வாயிலகளானும் மூழைகளானும் அவா புகலொடு போககொழியமவகை அரணினேச சூழாநது ஒனறறகொனறு தினேயாயாத தமமுணலிவிலாத பலபடையிருபபிறகும மதிலும் அகழமுதலிய வரண செயயபபட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலகடகைகயும நீருமுடையது. அது பெறறால இரணடுஞசெயகவெனபதாம. (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மொயமபி னவாகரு மரண்சோந்தா
மாகைம பலவுந தரும. உ

இ-ள். முரண் சோநத மொயமபினவாகரும — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினேயுடையாராகரும்—அரண சோநத ஆம ஆக்கம பலவும தரும—அர ணேசசோநதாகின்றவாகைம பலபயனகளேயுநகொடுகரும. எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம பொதுவெனப பொறுவரசா மனதனினகணிகழவ தாகலானும, வலியுடைமை கூறியவதனுலும, இது பகைமேறசெனறவரசா மேறறியிறறு. உமமை சிறபபுமமை. அரணசேராதாமாகைமுணமையின், ஈணடாக்கம விசேடிகைபபடடது. ஆகைமெனறது அதறகேதுவாய முறறினே. அது கொடுகரும பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலினமையும, தாம் நிலேபெறறுகினறு அவரை நலிதலும முதலாயின. (உ)

சகூஉ. ஆறறுரு மாறறி யடிப விடனறிநது
போறறுரூகட போறறிச செயின். ஈ

இ-ள். ஆறறுரும ஆறறி அடிப—வலியரலலாதாரும வலியராய வெல்வா, —இடன் அறிநது போறறிப போறறுராண செயின—அதறகேறறவிடதனே யறிநது தமமைக காதது பகைவாமாடடு வினே செயவராயின. எ-று.

வினேயெனபதனேஉம தமமையெனபதனேஉம அவாயநிலேயான வநதன. காத தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல அரணுஞம படையானுஙகாதறல. இவவாற றுன் வினேசெயவராயின மேறசொலலிய வலியினறியும வெலவனெனபதாம.

சகூச. எணணியா ரெண்ண மிழபப ரிடனறிநது
துணணியா துணனிச செயின. ச

இ-ள். இடன அறிநது துணணியா— நாம வினேசெயதறகேறறவிடதனே யறிநது சென்றவரசா—துணனிச செயின —அரணேப பொருநதினறு அத னேச செயவராயின,—எணணியா எணணம இழபபா—அவரை வெலவதாக வெணணியிருநத பகைவா அவவெணணதனேயிழபபா. எ-று.

அரணெனபது அவாயநிலேயானவநதது. எணணமெனறது எண்ணபபட்ட தம்வெறறியை. அதனேயிழபபனைறா, அவா வினேசெயயாமற றமமைகைா ததமையின். இஞஞா அவா பகைவா தோறபனெனபதாயிறறு. இவைநானகு பாடடானும பகைவரணினபுறததிறபபா அதறகாமிடமறிதல கூறபபடட்து.

சகூடு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலே யடிமபுனலி
னீபபி னதனேப பிற. டு

இ-ள. முதலே நெடுமபுனலுள (பிற) வெலலும—முதலே ஆழமுடைய நீரின ணுயிற பிறவறறையெலலாந தான வெலலாநிறகும,—புனலின நீங்கின அத

ணைப் பிற அடும் — அபபுனலினிங்குமாயின அதனைப பிறவெல்லாம் வெல்லா நிறகும. எ-று.

ஈனவே, எலலாருந தநநிலதது வலியொனபது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுங கூட்டப்பட்டது. நிலைபபடா நீரினகட பிறகெலலாம நிற்றலாற் ருமையின அவையெலலாம முதலிலக்கெளியவாம அவையியங்குதறகுரிய நில தினகண அஃதியறகலாறருமையின அஃதவறறிறகெலலாமெளிதாமெனறதனி, மேறசெலலும அரசா பகைவா நிறறலாறருவிடனறிநத செலவராயின அவா தமககெளியராவரனறித தாநிறகலாறருவிடதறசெலவராயின அவாகெளி யராவரெனனும பொருடோனற நினறமைபின, இது பிறிதுமொழிதலெனனு மலஙகாரம. அவரை அவா நிறறலாறருவிடதறசெனறு வெலகவெனபதாம்.

சகூசு. கடலோடா காலவ னெடுநதோ கடலோடி
நாவாபு மோடா நிலதது சூ

இ-ள. கால வல நெடுநதோ கடல ஓடா—நிலதினகணணெடுங கால் வலிய நெடிய தோகள கடலினகணணோடமாடடா,— கடல ஒடும நாவாயம நிலதது ஓடா — இனி அககடலினகணடும நாவாயகடாமும நிலதினகணணோடமாட டா. எ-று.

கடலோடாவெனற மறுதலையடையான நிலததோடுமெனபது வருவிகபப டடது. காலவனெடுநதோனெபது ஒடுகறகறறகாலும பெருமையுமுடைய வாயினுமெனபது பட நினறது. மேறசெனறா பகைவரிடஙகளெயறிநது அவ றறிறகேறற கருவிகளான வினைசெயகவெனபது தோனறநினறமையின, இது வும மேலியலஙகாரமாயிற று. (சு)

சகூள. அருஞசாமை யலலாற றணைவேணடா வெஞசாமை
யெணணி யிடததாற செயின. எ

இ-ள. எருசாமை எணணி இடததான செயின — பகையிடதது வினைசெய யுந திறஙகளெயெலலாம ஒழியாதெணணி அவறறை அரசா இடததோடி பொ ருநதச செயவராயின,—அருசாமை அலலால துணை வேணடா—அசசெயற கருந தநநிலமையலலது பிறிதொருதுணை வேணடுவதலலை. எ-று.

நிணணியராய நினறு செயது முடிததலே வேணடுவதலலது துணைவேண டாவெனறா, அவவினை தவறுதறகேதுவினமையின. இலவழுனறுபாடடானும வினைசெயதறகாமிடனறிதல கூறபபடடது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செலலிடஞ சேரி னுறுபடையா
னூகக மழிநது விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான — பெருமபடையுடையவரசன — சிறுபடையான செல இடம சேரினை—ஏனைசசிறுபடையுடையானெயழிததல கருதி அவன புக லிசசெனறு சாருமாயினை,—ஊககம அழிநதுவிடும—அவனுற றனபெருமை யழியும. எ-று.

செலலிடம அவனுகருச் செலலுமிடம. அழிநதுவிடுமெனபது எழுநதிருக்கு மென்றறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தினிழிவு உடையான் மேலேறறப்பட்டது. தன்படைபபெருமைநோககி இடநோக்காது செலவனுயின் அஃது அப்படை

க்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானுங்கப் பயிறசிவின்மையானுங்க அப் பெருமையாற் பயனின்றித தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகூகூ. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாநத
றுறைநிலததோ டொடட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும சீரும இலா எனினும—அரணழிததறகருமையும பெரு மையாகியவாறறலுமுடையரலலராயினும,—மாநதா உறை நிலததோடி ஒட் டல அரிது—வினைகருரிய மாநதரை அவருறைகின்ற நிலததினகட்சென்று தாகருதலரிது. எ-று.

நிலததோடெனபது வேறறுமைமயகம. ஆணமையுடையாரைச சிறுமை நோக்கி இருபபினகடசெனறு தாகருன அவா அது விடடுப்போதறறுணினி னானறிச் சாதறறுணினினாவா, ஆகவே, அவாகருப பெருமபடையுடையுமெ ன்பதாம. (கூ)

நி00. காலாற் களரி னரியமெங கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகதத களிறு. க0

இ-ள. கண் அஞ்சா வேலாள முகதத களிறு — பாகாகடஙகாவுமாய வேலாடகூகை கோதத கோடடமுமய களிறுகளி — கால ஆழ களரின நரி அமெம — அவை காலாமுமியலபிறறுய சேறறுநிலருதுபடடுழி நரி கொல லும. எ-று.

முகம ஆருபெயர. ஆணமையும பெருமையுமுடையாரும தமகேலாநிலத தூச செலலின அவறறுற பயனினறி மிகவுமெளியராால அழிவெனபது தோ னற கினறமையின, இதுவும அவவலஙகாரம. வேலாழமுகதத்வெனறு பாட மோதுவாருமுளர: வேறபடடருளிகதமுகதத்வாயின அதுவும நரியடிதறகேது வாயமுடிதலின, அது பாடமனறமெபறிக. இவைமூனறுபாடடானும பகைவ ரைசசாரதலாகாவிடனும சாரநதுழிப பிமிழுகருங கூறபபடடன. (க0)

நிகம அதி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைசசா முதலாயினுரை பிறபபுக குணம அறிவெனப னவறறையுரு செயலியலுங காடசி கருதது ஆகமமெனனும அளவைகளானுராய நதது தெளிதல. வலிமுதினமூனறுமமறிநது பகைமேறசெலவானுகருத தாணவினை யுறறுரசசெயதறபொருடடிம அறைபோகாமறபொருடடிம இது வேணடுதலின, அவறறினபின வைகபபடடது.

நி0க. அறமபொரு ளின்ப முயிரசச நானகின
றிறந்தெரிந்து தேறப படிம. க

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனுறறெளியபபடிவானெ ருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிாபபொருடடானவருமசசமுமென் னுமம— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடிம — உபதைநானகினறிறததான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடிம. எ-று.

அவறறுள, அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவ ராால இவவரசன அறவோனனமையின இவணைப் போகி அறனுமுரிமையுமுடை

யாரெனருவனே வைததறகெணணினம இதுதான யாவாகுமியையாதது நினகருத்தெனனெயெச சூளுறவோடு சொலலுவிதறல். பொருளுபதையாவது சேனைதலெவனேயும அவனெடியையாதாரையும விடடு, அவரான இவ்வரசன் இவறனமாலியனுகலின இவனேப போகவிக கொடையுமுரிமையுமுடையானெ ருவனே வைததறகெணணினம இதுதான யாவாக்குமியையாதது நினகருத்தெ னனெயெச சூளுறவோடுசொலலுவிதறல. இனபவுபதையாவது தொனறு தொட்டு உரிமையோடு பயினருளோராதவமுதுமகளேவிடடு, அவளால உரிமை யுள இனனுள நினனேக்கணடுவருதறமுறறுக கூடுவிகக்வேணடுமென்று எண்ணே விடிதறாள அவளேக கூடிவையாயின நினகருப பேரினபமெயனறிப பெரும பொருளுஙகைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொலலுவிதறல. அசசவுபதையாவது ஒருநிமிதறதறினமேலிடடு ஓரமைசசலுல ஏனையோரை அவனிலலினகணழைப பிதறது, இவா அறைபோவானெணணறருக குழீஇயினெனறு தான காவலசெ யறது, ஒருவலுல இவவரசன நமமைக கொலவானுழினறமையின அதனே நாமுறபடசெயது நமக்கினியவரசனெருவனே வைதறல எனனடை யாவாகுகு மியைநறது நினகருத்தெனனேயெனச சூளுறவோடு சொலலுவிதறல. இநநா னகினுநரிபிலனுயவழி எதிராகாலதறுநரிபிலனெனக கருதறளவையாறறெளி யபபடுமெனபதாம. இவவடனூறபொருணமைபையபுடகொணடு இவரோதியத றியாது பிறலலாம இதனே உயிரசசமெனப பாடநரிதறுத தத்தமகருத் தோன்றியவாறேயுரைதறார. (க)

நு02. குடிபபிறநது குறறதநரி னீஙகி வடிபபரியு
நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள. குடிப பிறநது—உயாநத குடியிறபிறநது—குறறதறின நீஙகி—குற றஙகளினினறு நீஙகி— வடிப பரியும நாண உடையானகடடே தெளிவு—நம ககு வடி வருஙகொலெனறஞசாநிறகும நாணுடையவனகணணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குறறஙகளாவன மேலரசனுகருச சொலலிய வகையாறறும, மடி, மறபபு, பிழைபபெனறிவைமுதலாயவுமாம. நாண இழிதொழிலகளின மனஞசெலலா மை. இவை பெரும்பானமையும தககோவாயக கேடடலாகிய ஆகமவளவை யாறறெரிவன. இநநானகுமுடையவனேயே தெளிகவெனபதாம. (உ)

நு0ஙு. அரியகற றுசறறூர் கணணுஙு தெரியுஙகா
னெமை'யரிதே வெளிறு. ஙு

இ-ள. அரிய கறறு ஆசு அறறூரகணணும — கறறறகரிய நூலகளேக கறறு மேறசொல்லிய குறறஙகளறறூமாமாட்டும — தெரியுஙகால் வெளிறு இனமை அரிது— நுண்ணிதாகவாராயுமிடதது வெணமையிலலாமை அரிது. எ-று.

வெணமை அறியாமை, அஃது இவாமாடடுளதாவது மனதறது நிலையாமை யான ஒரோவழியாகலின, தெரியுஙகாலெனறூ. காடசியளவையாறறெரிநதால் அதுவுமிலலாதாரோ தெளியபபடுவரெனபது குறிபபெசசம. இவ்வளவைகனா ன் இக்குணமும் குறறமுஙதெரிந்து குணமுடையாரைதெளிகவென்பது இவை மூனறுபாட்டானும கூறப்பட்டது. (ஙு)

குறள் எண்: ச

குணநாடிக குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின் மையின் ஒருவன குணங்களையாராயந்து,— குற்றமும நாடி —'ஒன்றுக்குற்றங் களேயுமாராயந்து,— மிகை நாடி— பின அவையிருபகுதியுளளும மிகலவற்றை யாராயந்து,— மிக்க கொளல்— அவனே அமமிகலவற்றுனேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையெனறார். அவையாவன தலைமையாலுகபபனமை யாலுக உயர்ந்தன. அவற்றுனறிதலாவது குணமிகலதாமின விணக்குரியனெ னறுமம, குற்றமிகலதாமின அலலனெனறுமறிதல. குணமேயுடையார் உலகத் தரியராகலின, இவவகை யாவராயுந்தெளிகவெனபது இதனுறகூறபபட்டது.

குறள் எண்: ஞ

பெருமைகரு மேனைச சிறுமைகரு தந்தந
கருமமே கட்டளைக கல.

இ-ள. பெருமைகரும ஏனைசிறுமைகரும கட்டளைகல— பிறப்புக குணம் அறிவெனபனவற்றுன மகலளைய்றும பெருமைகரும மற்றைசசிறுமைகரும உரைகலலாவது— தந்தம கருமமே—தாந்தாருசெயயுங்கருமமே, பிறிதிலலை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. மகளதுபெருமையுரு சிறுமையுர தபபாமலறிய றுவாகரு பிறகருவிகளுமுளவாயினும, மூஉந்தகருவி செயலெனபது தே றறேகாரதந்தாறபெறறும. இதனுற குணங்குற்றங்கள நாடறருக கருவி கூறப பட்டது. (ஞ)

குறள் எண்: ரு

அறனுரைத தேறுத லோமபுக மற்றவா
பறநிலர் நாணூ பழி.

இ-ள். அற்றுரைத்து தேறுதல ஓமபுக— சுறறுமிலலாதாரைத தெளிதலேயொ ழிக;— அவா றறுறப பறறு இலா — அவர உலகதோடு தொடாபிலா,— பழிநாணூர்—ஆகலாற பழிகளுசாரா. எ-று.

பறறில்லானதனால சுறறமெனபது வருவிககபபடட்டது. உலகதோரா பழி ப்பனவொழிதலுகும புகழவன செயதலுமேறுவாகிய உலகநடையியலபு சுற றுமில்லாதாக்கு இனமையின, அவா ளெியபபடாரெனபதாம. (ரு)

குறள் எண்: ள

காதனமை கருதா வறிவறியாத தேறுதல
பேதைமை பெலலாத தரும.

இ-ள. காதனமை கருதா அறிவு அறியாத தேறுதல— அனபுடைமை பற றுக்கோடாகந தமககியவேணடுவன அறியாதாரைத தெளிதல — பேதை மை எலலாம தரும—அரசனுகத எலலாவறியாமையையுங கொகுகும.எ-று.

தனனேறி அவரிடகினறவனபுபுறறி அரசன அறிவிலாமேல விணயை வைப்பின, அஃத அவரறிவினமையாற கெடும, கெடடால அவாகருளதேய னறி விணக்குரியாரை அறியாமை, மேலவிளவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம. (ள)

குறள் எண்: அ

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிதான் — தனதுடையபுடையனல்லாதானைப்பிறப்புமுதலியவற்றாலும்செயலானும்ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும—அத்தெளிவு தனவழிமுறையினும நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெறாம். தெளிதல் அவனகணனே வினையை வைத்தல. அவவினை கெடுதலால தனகுலதத்துப பிறந்தாரும பகைவராகைபபடுகி மீளாய் விடுவரொனப தாம. ஈரனகனுருபு விகாரத்தாற்றொகை.

(அ)

திருக. தேறறக யாரையுங தேராது தேறதபிற
தேறுக தேறும பொருள். கூ

இ-ள. யாரையும தேராது தேறறக—யாவரையும ஆராயாது தெளியாதொழிக,—தேறதபின தேறும பொருள தேறுக—ஆராயதபின தெளியுமபொருடனனே ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேறறகவென்ற பொதுமைபான ஒருவினைகனணுந்தெளியலாகாதென்பது பெறாம. ணுடித தேறுகவென்றது தாறபரியதத்தால ஐயுறவினறு விலக்கினமேனினறது. தேறும்பொருளென்றது அவரவராறறற்கேற்ற வினைகனே. பொருள் ஆருபெயர்.

(கூ)

திருக0. தேரான் றெளிவுங தெளிந்தானக ணேயுறவுங
தீரா விடும்பை தருும. க0

இ-ள. தேரானதெளிவும—அரசன ஒருவனேயாராயாதுதெளிதலும—தெளிந்தானகண ஐயுறவும— ஆராய்து தெளிந்தவனமாட்டு ஐயபபடுதலும இவ்விரண்டும—தீரா இடும்பை தரும—அவனுகரு நீங்காத துன்பதைக் கொடுக்கும. எ-று.

வினை வைதலபின் ஒருதலவறு காணுதலைத்து ஐயுறுமாயின, அதனை அவன றிந்த இனி இது நிலலாதெனனுங்கருததான அவவினையை நெடிதுசெய்விடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால எளிதிறபிரிக்கவும்படும், ஆகலாறறெளிர்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிறது. தெளிவிறகெலலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும, தெளியபபடாதார இவனொபதலும, அவனைத் தெளிந்தாறபடுமிழுகும், தெளிவிறகெலலையும், கூறபபட்டன.

(க0)

திருஉ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அதெளியபபடடாரை அவர செயலவலலவினைகளையறிந்த அவறறினகணனேயாளுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

திருகக. நன்மையுங தீமையு நாடி நலமபுரிந்த
தன்மையா னளப படும. க

இ-ள. நனமையும தீமையும நாடி — அரசன் முதறகண ஒருவினையைத் தனகண வைததால, அதனகணவனவும ஆகாதனவுமாய செயலகளையாராய்ந்தறிந்து—நலம் புரிந்ததனமையான்—அவறறுள ஆவனவறறையே விருமபிய

வியல்பினையுடையான்— ஆளப்படும்—பின அவனுறை சிறந்தவினைஎனிலேயாள ப்படும். எ-று.

தனனையுரிமையறிதறபொருட்டு அகம்புறஙகடகுருடுவாயதோவினையை அர சன்றனகணவைததவழி அதனஙஞருசெயலகளேயே செய்தவன பின்னும அவ் வியல்பினஞதலபறறி அகமாய வினைகணணேயாளடபடிவனெனபதாயிற்று. புரிநதவெனற இறநதகாலநதான, முனனுரிமையறிதறபொருட்டு வைத்த வினை யாதல் பெறறும. (க)

நெடீ. வாரி பெருகி வளமபடித துறறவை
யாராயவான செயக வினை. உ

இ-ள. வாரி பெருகி—பொருள வருவாயிலகளை விரியசெயது— வளம படித்து—அபபொருளாற செலவஙகளை வளாதது — உறறவை ஆராயவான — அவ்வாயிலகடகும பொருடகுரு செலவஙகடகுமுறற இடையூறுகளை நா டோறுமாராயநது நீககவலலவன — வினை செயக — அரசனுககு வினை செ யக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல இறைமாடசியுள இயறறலுமஎனபுழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுகாவல, வாணிகமெனனும வாததையுமாம. செலவஙகளாவன ஆணடுப்பொருளுமின்பமுமாக உகைகபபடடன. இடையூறுகளாவன அரச வினைசெயவார, சுறறததார, பகைவர, கள்வரொனறிவரான வருநலிவுகள. (உ)

நெகஙு. அனபறிவு தேறற மவாவின்மை யிஙகான்கு
நன்குடையான கடடே தெளிவு. ஙு

இ-ள். அன்பு— அரசனமாடடனபும — அறிவு— அவனுககாவனவறியும நிவும்— தேறறம— அவை செயதறககலஙகாமையும — அவாவினமை— அவற்றுற பொருள கையுறறவழி அதனமேலவாவினமையுமாகிய — இஙகா ன்கும் ஙனகு உடையானகடடே தெளிவு — இஙஙானகுருடுஙகளையும நீலை பெறவுடையானமேலதே வினையைவிடடிருகுரு தெளிவு. எ-று.

இஙகானகு ஙனகுடைமை இவன செயகினற வினைகளை யாதுமாராயவே ண்டுவதிலலையெனற அரசனறெளிதறகேதுவாகலின, அவனை அதன பிறப்பிட ஞக்கிக் கூறினார். இவைஙூனறுபாட்டானும ஆறருரியானஙிலகளைங கூறப் பட்டன. (ஙு)

நெகச. எனைவகையாற றேறியக கணணும வினைவகையான்
வேறுரு மாநதா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியகணணும — எலலாவகையானுமாராயநது தெளிநது வினை வைததபினனும— வினைவகையான வேறுரும மாந்தர் பலர் —அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகதது பலா. எ-று.

கட்டியஙகாரனபோல அரசனபதறினை வெஃகி விகாரபபடுவதல்லது அத னைக் குற்றமெனறுரைதிநது தமமியலபினிறபாரியராகலின, வேறுருமாநதர் பலொனறா. வினை வைபபதறகுமுன எலலாகருணஙகளுமுடையராய் வைத்த பின் விகாரபபடுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப தாம. இதனனுரைதவகையாலொழிக்கப்படுவார இவரெனபது கூறப்பட்டது.

நிகடு. அறிந்தாறறிச செயகிற்பாற கலலால் வினைதான்
சிறந்தானென றேவறபாற றன்று. நி

இ-ள. அறிநத ஆறறிச செயகிறபாறகு அலலால—செயயுமுபாயங்களேய நிநது செபலனும இடையூகளாளும வருநதுனபங்களேபபொறுதது முடிவுசெய்யவலலானேயலலத — வினைதான சிறநதான எனறு ஏவறபாறறனறு —வினைதான இவன நமமாடடு அனபுடையனெனறு பிறஞெருவனேயேவுமியலபுடைததனறு. எ-று.

செயகிறபாறகெனபது வேறறுமைமயகமம. அறிவாறறலகளாளலலது அனபான முடியாதேன இதனால வினேயினதியலபு கூறபபட்டது. (நி)

நிகசு. செயவான்ல நாடி வினேநாடிக காலததோ
டெயத வுணாநது செயல. சு

இ-ள. செயவுனே நாடி— முதறகண்ணே செயவானதிலகக்ணததையாராயநது,—வினே நாடி—பின செயயபபடிம வினேயினதியலபையாராயநது,—காலததோடு எயத உணாநது செயல—பின அவனேயும அதனேயுங காலததோடபிதிதபபொருநதவதிநது அவனே அதனகணடலேச்செயக. எ-று.

செயவானதிலகணமும வினேயினதியலபும மேலே கூறபபட்டன. காலததோடெயதவுணாதலாவது இககாலதது இவவிலகக்ணமுடையான செயயின இவவியலபிறஞய வினே முடியுமெனறு கூட்டியுணாதல. (சு)

நிகள இதனே யிதனு ளிவனமுடிககு மென்றுய
தனே யவன்கண விடல. எ

இ-ள. இதனே இதனுள் இவன முடிககும் எனறு ஆயநது — இவவினேயை இககருவியால இவன முடிகக்வலலனெனக கூறுபடுததாராயநது,—அதனே அவனகண விடல—மூனறுநதமமுளியைநதவழி அவவினேயை அவனகணனே விடுக. எ-று.

கருவி அனேவரும, பொருளும முதலாயின. வினேமுதலும கருவியுமவினேயுந தமமுளியைதலாவது ஒரொனறீறறு ஏனேயவிரணடறகும பொருததமுணடாதல. விடுதல அநதறகு அவனேயுரியனுகருதல. (எ)

நிகஅ. வினேகருமை நாடிய பினறை யவனே
யதறகுரிய னுகச செயல. அ

இ-ள. வினேகரு உரிமை நாடிய பினறை—ஒருவனே அரசன தனவினேசெயதறகுரியனுகவாராயநது துணிநதால,—அவனே அதறகு உரியனுகச செயல.—பினனவனே அதறகுரியனுமாறு உயரசெயக. எ-று.

உயரசெயதலாவது அதனேத் தானே செயதுமுடிகுமாறறலுடையானுக்குதல. அது செயயாககாலுங கெடுமெனபது கருதது. (அ)

நிகக. வினேககண வினேயுடையான் கேண்மைவே றுக
நினேப்பானே நீஙகுந திரு. கூ

இ-ள். வினேக்கண வினே உடையான கேண்மை—எபபொழுதுந தன்வினேயின்கண்ணே முயறலேயுடையான அவவுரிமையாறறனக்குக கேளாயொழுகு

இன்ற தன்மையை——வேறுக நினைப்பானைத் நிரு நீங்கும —அது பொறுதாா சொற்கேட்டி அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், நிருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகினறதனமையாவது தான பிறரைய நிலலாது கேளிராசெய யுமூரிமையெலலாஞ செயதொழுகுதல. அவனை அவமதிப்பாகக கொணடி செற க்கருதுமாயிற பினனெருவருமுட்படி முயல்வாரிலலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வங்கெடுமெனபது கருதது. இநநானகுபாடடானும ஆடறகுரியானையாஞந இறங்கூறப்பட்டது. (சு)

நிஉ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெயவான
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள. வினை செயவான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,— மனனன நாடோறும நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொனறனையுமாராயவே அதனவழிததாய உலகமெலலாமாராயநதா னும், அதனால அவனுரிமை அழியாமறறனனுளளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனால ஆணடவழிசெயவது கூறபபட்டது. (க0)

நிங்கு ம அதி. — சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன தனகிளைஞரைத தனனினீங்காமல அணைததல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசசுறறஙகூறுகினறாராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைகபபட்டது.

நிஉக. பறறற கண்ணும பழைமைபா ராடுதல
சுறறததாா கணனே யுள க

இ-ள. பறறு அறற கணணும பழைமை பாராடுதல—ஒருவன செலவநதொ லைநது வறியனுயவழியும விடாது தமமோடு அவனிடைப பழைமையை எடு த்துக்கொணடாடுமியலபுகள——சுறறததாாகணனே உள — சுறறததாாமாட டே உளவாவன. எ-று.

சிறபபுமமை வறியனுயவழிப பாராட்டபபடாமை விளகி நினறது. பழை மை பறறறுகாலதது தமகசுச செயத உபகாரம. பிறலெலலாம அவன பறறற்றபொழுதே தாமும அவனெடு பறறறுவராகலின, ஏகாரதேறறதது கண வநதது. இதனுல சுறறதததது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

நிஉஉ. விருப்பறுச சுறற மியையி னருப்பறு
வாகுகம பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அறுச சுற்றம இயையின்—அனபறுத சுறறம ஒருவறகெய தமாயின்,— அருப்பு அறு ஆக்கம பலவும் தரும—அஃது அவறகுக இனைத தலறுத செலவஙகள்பலவறறையுங கொடுகுகும. எ-று.

உட்பகையினீகருதற்கு விருபபறுச்சுற்றமெனறும, தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவதனினீகருதறகு அருபபறுவாகுகமெனறும், விசேடிததார்.

தொடைநோகஇ விகாரமாயிறது. இயையினெனபது அதனதருமை விளக்கி நினறது. ஆகமெனபது ஆருபெயர். பலவுமெனறது அங்கங்களாறனீயுநோக்கி; பலாகூடி வளர்தலின், அவை மேனமேற கிளைகருமெனபது கருத்து.(உ)

நிஉசு. அளவளா வில்லாதான வாழககை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தறறு. சு

இ-ள. அளவளாவு இல்லாதான் வாழக்கை—அச்சுறறத்தோடி நெஞசுகலத்தலில்லாதவன் வாழககை—குள வளாக் கோடி இனறி நீர நிறைந்தறறு—குளபபரபபுக கையினறி நீரநிறைநதாறபோலும. எ-று.

சுற்றத்தோடெனபது அதிகாரத்தான வநதது. நெஞசுகலபபுத தனனளவும் அதனளவுமுசாவுதலான வருவதாகலின, அளவளாவெனபது ஆருபெயர். வாழககையெனறனூஉம அதறகேதுவாய செலவஙகளே. நிறைதலெனனும இடத அதிகழபொருளினறெழில இடதனினமேனினறது. சுறறமிலலாதான செலவஙகள் தாஙகுவரீரினமையிற புறறதறப போமெனபதாம. (சு)

நிஉச. சுறறதறதாற சுறறப படவொழுகல செலவநதான்
பெறறதறதாற பெறற பயன. ச

இ-ள. செலவம பெறறதறதால பெறற பயன — செலவம பெறறவதனால் ஒருவன பெறற பயனுவது—சுறறநதறதால தான சுறறபபட ஒழுகல—தனசுறறதறதால தான சூழபபடுமவகை அதனைத தழீஇயொழுகுதல. எ-று.

பெறறவெனபதனுள அகரமும அதனனெனபதனுள அனசாரியையும தொடைநோகஇ விகாரதறதாறறுக்கன. இவவொழுகறப பகையினறி அரசாடற கேதுவாகலின, இதனைச செலவதறகுப பயனெனறார. இவவூனறுபாடானும சுறறநதழால செலவதறகேதுவும அரணும பயனுமாமெனபது கூறபபடடது. (ச)

நிஉடு. கொடிதறதலு மினசொலு மாறறி னடிகஇய
சுறறதறதாற சுறறப் படிம. டு

இ-ள. கொடிதறதலும இனசொலும ஆறறின—ஒருவன சுறறதறதிறகு வேண்டுவன கொடிதறலேயும இனசொறசொலலுதலேயும வலலனாயின,—அடிகஇய சுறறதறதால சூழபபடிம—தமமிறறொடாநத பலவகைச சுறறதறதானே சூழபபடிம. எ-று.

இரணடிம அளவறிநதாறறுதலறிதெனபதுதோனற, ஆறறினெனறார. தமமிறறொடாதலாவது சுறறதறதது சுறறமும அதனகணறறுமுமாய அவறறுற பிணிப புணடி வருதல. இவவுபாயங்களே வடநூலார தானமுஞ சாமமுமெனப. (டு)

நிஉசு. பெருங்கொடையான பேணன் வெகுளி யவனின
மருங்குடையாழ் மாநிலக தில. சு.

இ-ள. பெருஙகொடையான வெகுளி பேணன — ஒருவன மிகககொடையையுடையனுமாய வெகுளியை விருமபானுமாயின, — அவனின மருங்கு உடையாா மாநிலதது இல — அவனபோலக கிளையுடையாா இவவுலகத்தில்லை. எ-று.

மிக்கொடை ஒனருனும வறுமையெயதாமற கொடித்தின. விருமபாமை இஃதரசருருவேணடுவதொனறென்று அளவிறநது செய்யாமை. (சு)

நிஉள. காகைக காவா கரைந்துண்ணு மாகமு
மனனநீ ராககே யுள. எ

இ-ள. காக்கை கரவா கரைநது உணணும—காகைகள தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனததையழைதது அதனோடுகூடவுணணுறகும,— ஆக்கமும் அனன நீராககே உள— சுறறததானெயதும ஆக்கங்களும அபபெறறிததாய இயலபினையுடையாராககே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாகங்களாவன பகை பினமையும, பெருஞ்செலவமுடைமையும முதலாயின. எசசவமமையான அறமுமினபமுமெயனறிப பொருளுமெயதுமெனபது பெறுதும. அபபெறறிததாயவியலபெனறது நாம துகாவனவெல.ாம அவரும துகருமாறு வைததல. (எ)

நிஉஅ. பொதுநோககான வேநதன வரிசையர் நோககி
னதுநோககி வாழவா பலர. அ

இ-ள. பொது நோககான வேநதன வரிசையா நோக்கின— எலலாரையும ஒருதனமையராக நோக்காது அரசன ததநதநதகுதிகேறப நோகுமாயின, — அது நோககி வாழவா பலர—அசசிறபபுநோககி அவனே விடாது வாழுஞுறறததாரா பலர். எ-று.

உயாநதாரா நீஙகுதலேகைபப பொதுநோகைக விலைகி, எலலாரும விடாதொழுகுதலேக்கி வரிசைநோகைக விஞததாரா. இதனானுபபாடடாலுஞ சுறறநத மூவமுபாயஙக கூறபபடடது. (அ)

நிஉக. தீமராகித் தறறுறநதாரா சுறற மமராமைக
காரண மினறி வரும. கூ

இ-ள. தமராகித் தறறுறநதாரா சுறறம—மூனறமராயவைதததத தனனோடி அமராது யாதானுமொருகாரணததாற றனனைப பிரிநதுபோயவரா பினனும வநது சுற்றமாதல— அமராமைக காரணம இனறி வரும— அவவமராமைக்காரணம தனமாடடிலலியாகத தானேயுளதாம. எ-று.

அமராமைகாரணமினறியெனறதனால, முன அஃதுணடாயத துறத்தல பெறறும: அஃதாவது அரசனருனெறிகெடவொழுகல வெறுபபனசெயதலெனறிவை முதலியவறறால வருவது. ஆகைம வருவிகைபபடடது. இயறகையாகவே அன்புடையராய சுறறததாருசெயறகையான வநத நீகைம அதனோயொழிய ஒழியும, ஒழிநதால அவாகைனபுசெயதுகொளளவேணடா, பழையவியலபாயநிறருமெனபார, வருமெனறார. (கூ)

நிஉ0. உழைபபிரிந்து காரணதநின் வந்தானே வேநத
னிழைத்திருந தெண்ணிக கொளல. க0

இ-ள. உழைப பிரிநது காரணதநின வநதானே — காரணமினறித தனனிடதனின்றும பிரிநதுபோயப பினகாரணநதான் வநத சுறறததானே— வேந்தன இழைதத இருநது எணணிக கொளல — அரசன அக்காரணத்தைச் செயதுவைதத பூராயதது தழீஇககொளக. எ-று.

வாளர உழைப்பிரிநதெனறமையின, பிரிதறகுக காரணமினறமை பெறறும. வருதறகாரணத்தைச செயயாதவழிப பினனும பிரிநதுபோயப பகையேயமி கூமிமாகலின இழைதறிருநதெனனும, அனபினறிப போயப பினனுங்காரணத தான வநதமையின எண்ணிகொளளெனனுங்கூறினர. பிரிநதுபோய சுறற நதாருள நீமை செயயபபோய அதனேபொழிய வருவானும அது செயயாம றபோயப பினனன்மை செயவருவானும தழுவபபடிமாகலின, தழுவுமாறு முறையே இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபடடது. (க0)

நிசமஅதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவமு திருவமு ஆறறலும முதலாயவறறுனமகிழநது தற காதலினும பகையழித்தனமுதலிய காரியஙகளினுமசொாதலேசசெயயாமை. மேறசொலலிய சுறறதறாற பயனுளளது இசசோவிலவழியாகலின, இது சுறறநதழாலினமை வைகபபடடது.

நிநக. இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறநத
வுவகை மகிழசசியிற சோவு க

இ-ள. சிறநத உவகை மகிழசசியிற சோவு — மிகவுவகைக களிபபான வரும் மறவி—இறநத வெகுளியிற நீது—அரசனுகு அளவிறநத வெகுளியி னுநதீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞசெலவம, பேரினபம, பெருமிதமெனறிவறறுன வரு வது. அளவு பகையாயடாதறறரும கொடியோரையொறுதறகும வேண்டி வது இறநதவெகுளி ஒரோவழிப பகைவராயுங்கொலலும, இஃதனனதனறித தனனையே கோறலின, அதனினுநதீதாயிறறு. (க)

நிநஉ. பொசசாபபுக கொலலும புகழை யறிவினை
நிசச நிரபபுககொன முநகு. உ

இ-ள. புகழைப பொசசாபபுக கொலலும—ஒருவன் புகழினை அவன மறவி கெடிகுமு,—அறிவினை நிசசநிரபபுக கொனமுநகு—அறிவினை நிசசநிரபபுக கெடிகுமாறுபோல. எ-று.

நிசசநிரபபு நாடோறும இரவான வருஞித தனவயிறு நிறைதறல. அஃது அறிவுடையானகணணுடாயின அவறகு இளிவரவாகும பாவதறாகும எளள றபாடடினை விளைதது அவனகுமதிபபினையழிகுமு, அதுபோல மறவியும புகழுடையானகணணுடாயின அவறகுத தறகாவாமையாகும காரியகேடடா னும எளளறபாடடினை விளைதது அவனகுமதிபபினை அழிகுமெனபதாயி றறு. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாபபினது குறறங கூறபபடடது. (உ)

நிநங. பொசசாபபாக கிலலை புகழமை யதுவுலகத
தெபபாணு லோர்கருந துணிவு. ங

இ-ள. பொச்சாபபாகருப புகழுமை இல்லை — பொச்சாதொழுகுவார்க் குப புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எபபால நூலோர்க்கும் துணிவு —அவ்வின்மை. இருதிநிநூலுடையார்க்கேயனறி உலகத்து எவவகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும ஒப்ப முடிநததது. எ-று.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நானகினும முயலுவார் யாவாக்கும அவை ஈகைகூடாமையிற புகழிலலேயெனபது தோனற, எபபாணலோகருதணி வெனறார். (கூ)

நிருகூ. அசச மூடையாராக கரணிலலே யாகுகிலலே
பொசசாப புடையாராககு நனகு. சு

இ-ள. அரண அசசம உடையாராககு இலலே— காடி மலே முதலிய அரணக ளுளளே நிறபினும், மனததினகணச்சமுடையாராககு அவறறுறபயனிலலே,— ஆஙகு நனகு பொசசாபபு உடையாராகத இலலே — அதுபோலச செலவுமெ லலாமுடையராயினும், மனததினகண மறவியையுடையாராக்கு அவறறுறபயனி லலே. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின, நனகெனறார். அசசமுடையாரினற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செலவஙகளும அழியுமெனபதாயிறறு. (சு)

நிருகூ. மூன்னுறக காவா திழுகுகியான் றன்பிழை
பின்னூ நிரஙகி விடிம. ரு

இ-ள. முனனுறக காவாது இழுகுகியான— தனனுறகாக்கபபடுகினபங்க ளே அவை வருதறகுமுனனே அறிது காவாது மறநதிருநதான—பின ஊறு தனபிழை இரஙகிவிடிம — பினவருறறகாலதறகாகாகலாகாமையின அபபி ழைப்பினே நினேதிரஙகிவிடிம. எ-று.

காகபபடுகினபங்களாவன சோவுபாதறப பகைவா செய்வன. ஊற றின்கணெனபுழி உருபுஞசாரியையும உடனரைகன. உறறகாலதறகு காக கலாகாமைபின, இரஙகிவிடுமெனறார். இவைமூனறுபாடடாலும பொசசாபபு டையாராககு வருமேதஙகூறபபடடது. (ரு)

நிருகூ. இழுகாமை யாமாடடு மென்றும வழுகாமை
வாயி னதுவொபப நில. சூ

இ-ள. இழுகாமை யாமாடடும எனறும வழுகாமை வாயின— அரசா ககு மறவாமைகுணம யாவாமாடடும எகாலதறதும ஒழிவினறி வாயகுமா யின,— அது ஒபபது இல — அதனொககும நனமை பிறிதில்லே. எ-று.

வினைசெயவார சூறறதாெனனுஞ சம பாலாகாணணும ஒபபவேணடுதலின யாமாடடுமெனறும, தாம பெருகியஞானறும சுருஙகியஞானறும ஒபபவேண டுதலின எனறுமெனறும, எலலாகாரியஙகளினும ஒபபவேணடுதலின வழுக காமையெனறுங கூறினார. வாயினெனபது முதனிலதாெழிறபெயரடியாக வநத வினையெசசம. வாபதறதல நோபடுதல. (சூ)

நிருகூ. அரியவென் முகாத வில்லேபொச சாவாக
கருவியாற் போறறிச செயின். எ

இ-ள. அரிய எனறு ஆகாத இலலே—இவை செயறறகரியனவென்று சொல லபபடடு ஒருவற்கு முடியாத காரியஙகளிலலே, — பொச்சாவாக் கருவியால் போறறிச செயின—மறவாத மனததானே எணணிச் செயயப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொகக்கது. அதறக்காரணமாகலிற கருவியென்ரூர்.*இடைவிடாதநினைவும தபபாதசூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம எளிதினமுடியுமென்பதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பொச்சாவாமையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

நிசஅ. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ செய்யா
திகழநதாாக கெழுமைபபு மில. அ

இ-ள. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேணடும—நீதிநூலுடையா இவை அரசாக்குரியனவெனறு உயாததுகூறிய செயலகளைக் கடைபபிடிததசெய்க,— செயயாது இகழ்நதாாகது எழுமையும இல — அஙஙனஞசெயயாது மறநதவாகது எழுமையினும நனமைபபி லலியாகலான. எ-று.

அசசெயலகளாவன மூவகையாறறலும, நாலவகையுபாயமும, ஐவகைததொழிலும, அறுவகைக்குணமும முதலாய செயலகள சாதிநருமமாகிய இவறறினை வழீஇயோர்க்கும உளளது நிரயத துனபமேயாகலின; எழுமையுமிலலெனறூர. எழுமை ஆகுபெயர். இதனுற பொசசாவாது செயயவேணடுவன கூறபபட்டன. (அ)

நிகூ. இகழசசியிற கெடடாரை யுளளுக தாநதம
மகிழசசியின் மைநதறறும போழது. கூ

இ-ள். தம் மகிழசசியின தாம மைநது உறறும போழது—அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கடடாமவலியுறுமபொழது,— இகழசசியின கெடடாரை உளளுக—முறறாலத்து அதனினுய சோாவாற கெட்டவாகனை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழசசிமேலறறித தமமகிழ்ச்சியினென்றும,இகழசசியுங கேடும உடனறோனறுமாகலின மகிழசசியின மைநதறறும்போழதெனறுங்கூறினூர. கெட்டாரை உளளுவே, நாமும அவ்வாறே கெடுதலெனறு அதனகண மைநதருளொனபது கருதது. எணணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

நிசo. உளளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா
னுளளிய துளளப் பெறின். கo

இ-ள். தான உளளியது எயதல எளிது மன — அரசனுக்குத தானெயதநினைதத பொருளை அநினைதத பெறறியே எயதுதல எளிதாம,—மறறும உளளியது உள்ளப பெறின— பினனும அதனையே நினைகக்கூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிநதுநினறமையின, மன ஒழி பிசைகக்ண்வநதது. அதனையே நினைததலாவது மறவியினறி அநனகணணே முயறல. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாவாமைக்கு உபாயங கூறபபட்டது. (கo)

* பொசசாவாகக்கருவி எனபதறகுப பொசசாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருளகோடலே சிறபபு. அது தொலகாபபியதது விஞையியலுள "நிலனும பொருளும" எனனும மூபபததேழாஞசூததிரதது"யிலே சேனாவரையர "நினமுகஙகாணுமருந்தினை எனபுழிக காடசியை மருந்தெனறாராகலிற காணுமருந்தெனபது விஞைப்பெயர கொணடதாம. பொசசாவாக கருவியாற போறறிச செயின் எனபுழிப பொசசாவாகக்கருவி எனபதம அது." எனக கூறுமாறுணாக. இலக்கணவிளக்கநூலாராகும இலக்கணவிளக்கசசூறுவளியாாக்கும இதுவே கருததெனக.

திருமுருகாற்றுப்படை.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனுற செயயப்படிம முறையினது தனமை. அமமுறை ஒருபாதகோடாது செவவியகோலபோறலிறசெங்கோலெனபுபட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்ருர். அது சோவிலலாத அரசனுற செயறபாலதாகலின், இது பொச்சாவாமைபினபின வைகபபட்டது.

திசக. ஓஙதுகண ணுடா திறைபுரிந் தியாமாட்டிங
தோஙதுசெய வஃதே முறை க

இ-ள. ஓஙது— தனகீழ வாழவார குறறஞசெய்தால அகுறறதுதை நாடி — யாமாட்டிம கணணுடாது — யாவாமாட்டிஙகணணுடாது — இறை புரிந்து—நடுவநிலமையைய பொருந்தி—தோஙது— அகுறறதுதிறகுச சொலலிய தண்டதுதை நூலோரோடுமாராயஙது — செயவஃதே முறை— அவவனவிறமுகச் செயவதே முறையாம. எ-று.

நடுவுநிறறல் நிறைகோலபோகலின அதனோயிறையென்றும, உயிரினுஞசிறந தாகண்ணுமெனபார யாமாட்டுமெனறு கூறினர. இறைமை இறையெனவும, செபவது செயவஃதெனவும, நினறன. இதனுற செஙகோனமையதி லக்கணங கூறப்பட்டது. (க)

திசஉ. வானகெகி வாழு முலகெலலா மன்னவன்
கோனகெகி வாழுங குடி. உ

இ-ள. உலகு எலலாம வான நோகதி வாழும—உலகதாயிலெலலாம மழை யுளதாயின உளவாகாநிற தமெயெனறும,—குடி மனனவன கோல நோக்கி வாழும—குடிகள அரசனசெஙகோலுளதாயின உளவாகாநிறகும. எ-று.

நோகதிவாழதல இனறியமையாமை. வானினுயவுணவை வானெனறும, கோலினுயவேமதுதலை கோலெனறுங கூறினர. அவவேமமிலவழி உணவுள தாயினுங குடிகடு அதனுறபபனிலலியனபு காண. (உ)

திசஙு அநதணா நூறகு மறததிறகு மாதியாய
நினறது மன்னவன கோல. ஙு

இ-ள. அநதணா நூறதும அறததிறகும ஆதியாய நினறது — அநதணாகு குரிதாய வேதததிறகும அதனுறசொலலபபட்ட அறததிறகுங காரணமாய நிலலபெறறது — மனனவன கோல — அரசனுற செலுததபபடுகினற செங கோல. எ-று.

அரசா வணிகரொனறுமேனோயாகுமுரித்தாயினும, தலமைபறறி அநத ணர்நூலென்ருர "மாதவா நோனபு மடவார கறபுங— காவலன காவ லன்றித் தங்கா" *ஆகலின, ஈண்டறமெனறது அவையொழிநதவறறை வேதமும் அறனும அநதியாயினுஞ செஙகோலிலவழி நடவாவாகலின, அதனை அவறறி நகாதியெனறும, அபபெறறியே தனகாதியாவது பிறிதிலலெனபார நினற தெனறுங் கூறினர. இவையிரணடுபாடானுஞ செஙகோலது சிறப்புக கூறப பட்டது. (ஙு)

---

* மணிமேகலை, இருபதாமிரண்டாவது சிறைசெயதகாதை.

நெசச. குடிதழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிறகு மூலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோலி ஒசசும மாநிலமனனன அடி — தன்குடிகளோடு மிணைதலுச செங்கோலியலுஞ்செலுத்தலம பெருநிலவேநதனடியை — தழீஇ நிறகும உலகு—பொருநதி விடாா உலகதநாா. எ-று.

அணைதலை இனசொறசொலலுதலும, நாளாநதுழி வேணடுவன கொடுத்தலும முதலாயின. இவவிரணடனையும வழுவாமறசெயவான நிலமுழுதுமாளு மாகலின அவனை மாநிலமனனனெனறும, அவனமாடடியாவரும நீஙகாவன பினராவராகலின அடிதழீஇநிறகுமுலகெனறும, கூறினா. (ச)

நெசநு. நியலபுளிக கோலோசசு மனனவ னுட்ட
பெயலும விளையுளுந தொககு. நு

இ-ள. பெயலும விளையுளும தொகல— பருவமழையுங குனறுதலிலாவும ஒருங்கு கூடி— நியலபுளிக கோல ஒசசும மனனவன நாடட— நூலகள சொ லலியலியலபாற செங்கோலசெலுத்தலமாசனநு நாடடினகணணவாம.எ-று.

உளியெனபது மூனறுவதனபொருளபடிவதோரிடைசசொல. வாணும நிலனு ஞ் சேரத தொழிறபடடு வளருநரகுமெனபதாம. (நு)

நெசசு. வேலன்று வெனறி தருவது மனனவன்
கோலதூஉங கோடா தெனிலா. சு

இ-ள. மனனவன வெனறி தருவது வேல அனறு கோல—மனனவனுக்குப போரினகண வெனறியைக கொடபபத அவனெறியும வேலனறு கோல,— அதூஉம கோடாது எனின— அஃதும அபபெறறிகாவது தான கோடாதா யின. எ-று.

கோல செவவிதாயவழியே வேல வாயபபதெனபாா வேலனறெனறாா: "மாணட— வறநெறி முதறறே யரசின கொறறம" எனறாா பிறரும. கோடா னெனபது பாடமாயின, கருவியினமுழில வினைமுதனமேனறதாகவுரைக.

நெசஎ. இறைகாககும வையக மெலலா மவனை
முறைகாககும முடடாச செயினா எ

இ-ள. வையகம எலலாம இறை காககும—வையகததையெலலாம் அரசன காககும,—அவனை முறை காககும— அவனறனனை அவனது செங்கோலே காககும,—முடடாச செயின — அசனை முடடவருதியும முடடாமறசெலு தலவனபின. எ-று.

முடடாமறசெலுதியவாறு மகனை முறைசெயதானகணணுமதனகை குறை ததானகணணுங காணக. முடடாதெனபதன இறுதிநிலை விகாரததாறறுக கத. இவைநானகுபாடடானும அதனைச செலுதகினனெயதும பயன கூறப் படடது. (எ)

நெசஅ. எணபதததா னேரா முறைசெயயா மன்னவன்
றணபதததாற றனே கெடிம அ

இ-ள. எணபதததான ஓராமுறை செயயா மனனவன— முறைவேண்டினா க்கு எளிய செவவியையுடையனய அவா சொலலியவறறை னூலோா பலரோ

மொராயஅது நினறவுணமைக்கொபப முறை செயயாதவரசன— தணபதத தான் தானே கெடிம— தாழஅத பததிலே நினறு தானே கெடிம. எ-று.

எணபதத்தானெனனும முறறுவினேயெச்சமும, ஓராவெனனும வினேயெசச மும, செயயாவெனனும பெயரொசசவெதிரமறையுட செயதலவினே கொண டன. தாழஅதபதம் பாவமும, பழியுமெயதிநிறகுமநிலே "அலலவைசெயதாக கறஅகூறறம" ஆகலின, பகைவரினறியஅகெடுமெனனரா. இதஞன முறை செலு த்தாதானது கேடு கூறபபடடது. (அ)

நிசகூ. குடிபுறஅ காதநோமபிக் குறறஅ கடிதல
வடிவென்று வேநதன ரெழில. கூ

இ-ள. குடி புறஅகாதது ஓமபிக குறறம கடிதல— குடிகளேப பிரா நலியா மற காதது தானும நலியாது பேணி, அவாமாடடிக குறறஙகழின அதனே யொறுபபாஞெழிதல— வேநதன வடி அனறு தொழில — வேநதனுகருப பழியனறு, தொழிலாகலான. எ-று.

தனபஞசெயதல, பொருடகோடல, கோறலென ஒறுபபு மூனறு, அவறறுள ஈணடைகெயதுவன மூனனேயவெனபது குறறஙகடிதலெனபதனுற பெற ரும. தனகீழ வாழவாரையொறுதது அறனனமையின வடிவாமெனபதனேயா சஙகித்து, அஃதாகாது, அரசனுகரு அவரை அகறறதநினகித தாயராகரு தலஞ சாதிதருமமெனரா. (கூ)

நிநி0. கொலேயிற கொடியாரை வேநதொறுதது பைஙகூழ
கலேகட டதஞெடு நோ. க0

இ-ள. வேநது கொடியாரைக கொலேயின ஒறுதது— அரசன் கொடியவராக ளேக் கொலேயாஞெறுதது தககோரைக காதது— பைஙகூழ கலே கட்டத ஞெடு நோ — உழவன கலேயைக கலேநது பைஙகூழைக காதததனேடொக ரும. எ-று.

கொடியவனெறது தீகொளுவுவார, நஞசிடுவார, கருவியிறகொலவார, கள்வர, ஆறலேபபார, ஞறைகொளவார, பிறனிலவிழைவானெறிவர முதலா யினார. இவரை வடதூலார ஆருதாயிகளெனப. இபபெறறியாரைக கனனே டிக கொலலாவழிப் புறகலேகரு அருசாதினற பைஙகூழபோனறு நலிவுபல வெயதி உலகு இடாபபடுதலின, கோறலும அரசறருச சாதிதருமமெனபதா யிறறு. இவையிரணடுபாடடாஞரு செயகோலசெலுதறதம வெணருடை வேந தறருத் தீயாமாடடி மூவகையொறுபபும ஒழியறபாலவலலவெனபது கூறப பட்டது. (க0)

நிசு ம அதி.— கொடிங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினது கோடுதறறனமை. ராணடிம உவமையின பெயா பொருணமேலாயிறது. செஙகோனமைகரு மாறுகலின, இஃததனபின வைகசப்பட்டது.

நிநிக. கொலேமேறகொண் டாரிற கொடிதே யலேமேறகொண்
டலலவை செயதாழுகும வேநது. கூ

இ-ள். கொலை மேறகொணடாரிற கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொலலுத
ற்றொழிலத தமமேறகொணடொழுகுவாரினுங கொடியன —அலல மேறகொ
ணடி அலலவை செயது ஒழுகும வேநத—பொருள வெஃகிக குடிகளையுமித
தற்றொழிலித தனமேறகொணடி முறையலலவறறைச செயதொழுகும வோ
நன. எ.று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைதனபம, இவன செயவது எபபொழுதுந
தனபமாமெனபதுபறறி, அவரினுங்கொடியனெனறார. பானமயகுறழசசி.
வேநதெனபது உயரதிணைபபொருட்கணவநத அஃறிணைச்சொல. அலை கொலை
யினுங கொடிதெனபதாயிறறு. (க)

குருஉ. வேலொடு நினறு னிடிவென் றதுபோலுங
கோலொடு நினறு னிரவு. உ

இ-ள. வேலொடு நினறுன — ஆறலைகுமிடைநதை தனியே வேலகொணடு
நினற களவன— இடி எனறது போலும — ஆநதெலவானே நினகைபபொ
ருடாவெனறு வேணடிதலோடொகுமை— கோலொடு நினறுள நிரவு—ஒறு
ததறறொழிலோடி நினறவாசன குடிகளைப பொருள வேணடிதல. எ-று.

வேலொடி நினறுனெனறதனுற பிறறொடி நிலலாமையும, இரவெனறதனுல
இறைபபொருளன்மையும, பெறறும. தாராக்கால ஒறபபலெனறுகறிபபின
னுகலின, இரவாறகோடலும கொடுங்கோனமையாயிறறு. இவை பிரணடிபா
டானுங கொடுங்கோனமையது குறறங கூறபபடடது. (உ)

குருகு. நாடொறு நாடி முறைசெயயா மன்னவ
னுடொறு நாடு கெடுமை. ங

இ-ள. நாடொறுமை நாடி முறை செயயா மனனவன— தனனுடி நிகழுங
தீமைகளை நாடோறுமாராயநது அதறகொகக முறறமையைச செயயாதவர
சன— நாடொறுமை நாடி கெடுமை— நாடோறுமை நாடிழகுமை. எ-று.

அரசனுககு நாடி உறபபாகலின, அதனவினை அவனமேனினறது. இழநதல
பயனெயதாமை. மனனவனுடி நாடொறுங்கெடுமெனறமைபபாருமுளா. (ங)

குருசு. கூழுங குடியு மொருங்கிழகுங கோலகோடிச
சூழாது செயயு மரசு. ச

இ-ள. சூழாது கோல கோடிச செயயுமை அரசு— மேல வினைவதெணணது
முறை தபபசெயயுமரசன— கூழுமை குடியுமை ஒருங்கு இழகுமை— அசசெய
லான முனனீடடியபொருளையுமை பினனீடடுகறகேதுவாகிய குடிகளையுஞ சேர
விழகுமை. எ-று.

கோடவெனபது திரிநதுநினறது. முனனீடடியபொருள இழநதறகேது வரு
கினறபாடடாறகூறப. (ச)

குருடு. அலலறபட டாறறு தமூகணணீ ரனறே
செலவுதைதை தேயகுமை படை. ஞ

இ-ள. அலலறபடடி ஆறறுது அமூத கணணீர அனறே— அரசன முறை
செயயாமையாறற குடிகள தனபமுறறு அதனேப பொறுககமாட்டாது அமூத

கண்ணீரன்றே — செலவதைத தேயகரும படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகணணீர அழுதலான வநத கணணீர செலவமாகிய மரதததையென ணுமையின, இஃதேகதேசவருவகம. அலலறபடதறிய பாவதறது தொழில அத றகேதுவாகிய கணணீரமேனினறது. அககணணீரிறகொடிது பிறினமையின, செலவங்கடிறறேயுமெனபது கருதது. (நி)

நிருசு. மன்னாகரு மனனுதல செங்கோனமை யஃதின்றேன் மன்னுவா மனனாக கொளி சு

இ-ள. மனனாகரு மனனுதல செங்கோனமை— அரசாகதப புகழகடாம நிலைபெறுதல செங்கோனமையானும,— அஃது இனறேல மனனாகரு ஒளி மனனுவாம — அசசெங்கோனமையிலலையாயின, அவாகரு அபபுகழகடாம உளவாகா. எ-று.

விகாரததாறறைக்க மூணறுவது விரிதது ஆகமவருவிததலாகபபடடது. மனனுதறகேது புகழாதல "இருநிலத்து மனனுதல வேணடி னினைநதிக" எனபதனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலுமிலலியாமை. பழிகபபடடால ஒளி மனனுவாம, ஆகவே, தாமுமனனுனெனபதாயிறறு. வெனறி கொடை முதலியவே அகளாற புகழ பருநிபபதிலலை, பனமையாறகூறினார. அவையெலலாம செங்கோனமையிலவழி இலவாமெனபதாம. இவவாறருபாடடானுங கொடுங கோலனுயினன எயதுங்குறறங கூறபபடடது. (சு)

நிருசு. துளியின்மை ஞாலதறிற கெறறறறே வேந்த னளியின்மை வாழு முயிராகரு எ

இ-ள. துளியினமை ஞாலதறிருகு எறறு—மழையிலலாமைவைபருது வாழு முயிராகரு எவவகைத தனபம பயகதும,— அறறே வேநதன அளியினமை வாழுமு யிராகரு— அவவகைத தனபம பயகரும அரசன்றணணளியிலலா மை அவனுடவாழுங்குடிகடகரு எ-று.

சிறபபுபபறறித துளியெனபது மழைமேனினறது. உயிரெனபது குடிகண மேனினறது. மேல வாஞகெவாழுமெனறதனை எதிர்மறைமுகததாற கூறிய வாறு. (எ)

நிருசு. இன்மையி னினனு துடைமை முறைசெயயா மன்னவன கோறகீழப படின. அ

இ.ள. முறை செயயா மனனவன கோறகீழப படின — முறைசெயயாத அரசனது கொடுங்கோலினமேழ வாழின,—இனமையின உடைமை இனனுது —யாவாகரும பொருளினினமையினும உடைமை இனனுது. எ-று.

தனகருரிய பொருளோடி அமையாது மேலும வெஃகுவோனது நாட்டிக கைகரோவ யாபபுணடல முதலிய வருவது பொருளுடையாரகேயாகலின, அவவுடைமை இனமையினுமினனுதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானும அவ ணுடவாழவாரகு வருங்குறறங கூறபபடடது. (அ)

நிருசு. முறைகோடி மனனவன் செயயி னுறைகோடி யொலலாது வானம் பெயல. கூ

இ-ள. மனனவன முறை கோடிச செயயின— மனனவன தான செயயும பொருளே முறை தபபச செயயுமாயின,—உறை கோடி வானம பெயல ஒல லாது— அவனுடைப பருவமழை இனறுமவகை மேகம பொழிதலிலசசெயயா து. எ-று.

இரணடிடதது கோடவெனபன திரிநதுநினறன. உறைகோடிதலாவது பெ யயுங்காலதது பெயயாமை. அதறகேது வருகின்ற பாட்டாற கூறுப. (கூ)

நுகூ0. ஆபயன குன்று மறுதொழிலோ நூலமறபபா
காவலன காவா னெனின. க0

இ-ள. காவலன காவான எனின— காதது அறியவரசன உயிரகளைக காவா னாயின, — ஆ பயன குனறுமம—அறனிலலாத அவனுடைப பசுககளும பால குனறுமம,— அறுதொழிலோ நூல மறபபா —அநதணரும நூலகளை மற நது விடுவா. எ-று.

ஆபயன ஆன்றகொளளும பயன அறுதொழிலாவன ஓதல, ஓதுவிததல, வேடடல, வேடபிததல, ஈதல, ஏறறலெனறிவை. பாகுகள பாலதனறியவழி அவியினமையானும, அது கொடுதது அறுசுவையா மநதிரங்கறபமெனன ஒருமை யானும, வேளவி நடவாநாம, ஆகவே, வானம பெயலொலலாதெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானும அவனுடினகணிகழுகுறறங்கூறபபடடது. (க0)

நுள ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளுஞ்சுவதும பகுதியஞ்சுவதுமம தானஞ்சுவதுமாய தொ ழிலகளைச செயயாமை. அவை செயதல கொடுங்கோனமைபபாறபடுதலின, இஃதனபின வைகபபடடது.

நுகூக. தககாஙகு நாடிதத கலலசசெலலா வணணததா
லொததாங கொறுபபது வேநது. க

இ-ள. தககாஙகு நடி—ஒருவன தனனினமெலியாமேற சென்றவழி அ ஙனே நடுவாக நினறாராயது — தலலசசெலலாவணணதது ஒததாஙகு ஒறு பது வேநது— பினனும அது செயயாமறபொருடடு அவனை அக்குறறததிற கொறப ஒறுபபானே அரசனுவான. எ-று.

தககாஙகு ஒததாங்கெனபன ஒருசொல. தருஞ்யெனப து நடுவுநிலைமைபா தல "தகுதி யெனவொனறு நனறே" எனபதனுமறிக. இதனுனே தககாஙகு நாடாமையும, பிறிதோராகாரணமபறறி மிகவொறுததலும, குடிகளஞ்சுமவினை யாதல பெறறும. (க)

நுகூஉ. கடிதோசசி மெலல வெறிக நெடிதாகக
நீங்காமை வேணடு பவா. உ

இ-ள. கடிது ஓசசி— அவவொததாங்கொறுததல நொடாங்குங்கால அளவி றபபச செயவாரபோற்றொடங்கி,—மெலல எறிக—செயயுங்கால அளவிறவா மறசெயக—ஆகம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவா—ஆகாத தகுனெறிய காலநிறறலே வேணடுவா. எ-று.

கடிதோச்சல குறறஞ்செயவார் அதனேயஞசுதற்பொருட்டும்,, மெலலவெறி தல் யாவரும வெருவாமைபபொருட்டுமாம. தொடங்கினவளவிறகுறைதல பறறி மெனமை கூறபபட்டது. ஓசசுதல எறிதலென்பனவிரண்டும உவமை பறறி வநதன. இவையிரண்டுபாடானும குடிகள வெருவநத செயயாமைய தியலபு கூறபபட்டது. (உ)

நிசுசுகூ. வெருவநத செய்தொழுகும் வெஙகோல னுயி
ரெருவநத மொலலைக கெடுமி. கூ

இ-ள். வெருவநத செயது ஒழுகும வெஙகோலன ஆயின— குடிகள வெரு வுய செயலகளேச் செயது நடகுமம வெஙகோலனுமாயின,— ஒருவநதம ஒல லைக் கெடுமி— அரசன ஒருதலேயாகக் கடிகிறகெடுமி. எ-று.

வெங்கோலனெனபது ரண்டு வாளா பெயராய நினறது. ஒருவநதம, ஒரு தலே, ஏகாநதமெனபன ஒருபொருட ளிளவி. அசசெயலகளுங கேடுகளும முனனாக கூறபபடுமி. (ங)

நிசுசு. இறைகடிய னெனறுலகு மினனுசசொல வேநத
னுறைகடுகி யொலலைக கெடுமி. ச

இ-ள. இறை கடியன எனறு உலகுமம இனனுசசொல வேநதன—குடி களான நமமிறைவன கடியனெனறு சொலலபபடுமி இனனுதசொலலியுடைய வேநதனா— உறை கடுகி ஒலலைக கெடுமி — ஆயுளுங்குறைநது செலவமுங கடிதினிழகுமம. எ-று.

நெஞசு தொநது சொலலுதலான, இனனுமை பயபபதாய சொலலி இனனுச சொலலெனறார. உறையெனபது முதனிலேததொழிறபெயா. அஃது ரண்டா குபெயராய உறைதலேச்செயயும நாணமேனினறது. அது குறைதலாவது அச சொலலிலலாதாருகு உளளதிற சுருங்குதல. (ச)

நிசுசுநி. அருளுசெவவி யினனு முகததான் பெருளுசெலவம
பேனயகண் டனன துடைதது. நி

இ-ள. அருளுசெவவி இனனுமுகதநான பெருளுசெலவம— தனனேக காண வேணடுவாருகுக காலமரியனுயக கணடால இனனுதமுகதனினேயுடையான து பெரியசெலவம— பேய கணடனன ஈ உடைதது—பேயாற காணபபட டாறபோலவுதொருருறறமுடைதது. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும வெருவநத செயதலாயின. இவைசெயவானேச சாவாரினமையின, அவன நுசெலவ தனகுமம பிறாகுமம பயனபடாதென பதுபறறிப பேயகணடனனதுடைததெனறார. காணுதல தனவயமாகுநல.(நி)

நிசுசுசு. கடிஞுசொலலன கணணில னுயி னெடிஞுசெலவ
நீடினறி யாஙகே கெடுமி. சு

இ-ள. கடிஞுசொலலன கண இலன ஆயின—அரசன கடியசொலலியமு டையனுயக் கணணேட்டமுமிலனுமாயின,—நெடிருசெலவம நீடி இனறி ஆங கே கெடுமி—அவனது பெரியசெலவம நீடுதலினறி அபபொழுதே கெடுமி.எ-று.

"வேட்டங கடிஞுசொன மிகுதணடளு சூதுபொரு— ளீட்டங்கட காமமோ டேழு." எனபபட்ட வினதனகளுட் கடிஞுசொலலியும மிகுதணடைதையும

இவா இவவெருவந்தசெயதலுளடகினா. கண ஆருபெயா. இவை செயத பொழுதே கெடுஞசிறுமைததனருயினுமெனபா, கெடுஞசெலவமெனறா. நீடு தல•நீடடிததல. (சு)

குசுஎ. கடுமொழியுங கையிகநத தண்டமும வேநத
னடுமுரண டேயகரு மரம. எ

இ-ள. கடுமொழியும கை இகநத தணடமும— சுடியசொலலுங குறறத தினமிக்க தணடமும—வேநதன அடு முரண தேயகரும அரம— அரசனது பகை வெலலுதறகேறற மாறுபாடாகியவிருமபினைத சேயகருமரமாம. எ-று.

கடுமொழியாறருணேயுங கையிகநததணடதநாறறேசமுங கெட்டு முரணசுரு ங்கிவருதலின அவறறை அரமாகவு, திணணிதாயினுநதெயுமெனறறகு அடுமுர ணை இருமபாகவினா. ஏகதேசவுருவகம அரமெனபதனைத தனிததனி கூடடுக.* இவையைநதுபாடடானும, செவவியின்மை, இனனுமுகமுடைமை, கணணே ட்டமினமை, கஞசொறசொலலல, கையிகநதணடமெனறிவைகள குடிகள ருசும வினையெனபதனாலும, இவைசெயதான ஆயுளும அடுமுரணரு செலவமு மிழகருமெனபதாலும கூறபபடடன. (எ)

குசுஅ. இனததாறறி யெண்ணுத வேந்தலை னனதாறறிச
சீறிற சிறுருந திரு. அ

இ-ள். இனதது ஆறறி எணணுத வேநதன — காரியததைபபறறி வநதவெ ணணததை அமைசசாடமேலவைதது அவரோடு தானுமெணணிச செயயாதவ ரசன— சினதது ஆறறிச சீறின—அபபிழைபபாற றனகாரியநதபபியவழித் தனனைச சினமாகியருறறதனகணணே செலலுதறி அவனைவெருளுமாயின,— திருச சிறுகும— அவனசெலவம நாடோறுரு சுருங்கும. எ-று.

அரசாபாரம பொறறதறகுயததகலொபபுமையான அமைசசனை இனமெனறு ம, தான பின பிழைபபாதலறிநது அமையாது அதனே அவாமேலேறறி வெ ருளின அவா வெரீஇநீஙகுவா, நீஙகவே, அபபிழைபபுத தீருமாறும அபபார மினறுயக்குமாறும இலலுமெனபது நோகஙகித திருசசிறுகுமெனறாரு கூறி னா. இதனுற பருதியருஞசுமவினையும அது செயதானெயறுஙகுறறமுங கூறப படடன (அ)

குசுகூ. செருவந்த போழதிற சிறைசெயயா வேந்தன்
வெருவநது வெயது கெடும. கூ

இ-ள். சிறை செயயா வேநதன— செரு வருதறகுமுனனே தனகருப புக லாவதோரரண் செயதுகொளளாதவரசன — செரு வநத போழதில் வெரு வநது வெயது கெடும—அது வநதகாலதது ஏமமினமையான வெருவிக கடி திறகெடும. எ-று.

* இவவாறு ஒருமைபபெயரை வாகியபேதமாகத தனிததனி கூட்டி முடி ப்பதனைத தோவடமிமூபபாபோலை பிரத்தியேகபதாகாவயமெனபா வட னூலா.

பகையை வெருவிச சேர்ந்தார் நீஙருதலிற றமியனையத தானும் வெருவி அப்பகையவதனுமெனபதாம. இதனால தானஞசும விணையும் அது செயத்தனெயதம பயனுங கூறபபட்டன. (கூ)

நிஎ0. கலலாாப பிணிகருங கடிங்கோ லதுவலல
திலலே நிலகருப பொறை. க0

இ-ள. கடிங்கோல கலலாாப பிணிகருப — கடிங்கோலனுயவரச னரீதிநூ னமுதலிய கலலாதாரைந தனகருப பருபியாக கூட்டாநிறகும, — அதுவ லலது நிலகருப பொறை இலலே— அககூட்டமலலது நிலதநிறகு மிகையாய பாரம் பிறிதிலலே. எ-று.

கடிங்கோலெனபது ாணடி மிகருணடதனிமேறறனரி அதனேச செயவா னமேறருயிற று. அவன டிரு செயதறகுயெவாையலலது கூட்டாமையிற கல லாாபபிணிகருமெனறுமஎனியவறறையெலலாம பொறுகனிறதுயலபாகலின நிலதநிறகுப பொறை அதுவலலலெலேயென றுங்கூறினர. நிலகுகெனபது செய யுளவிகாரம. இதனால வெருவந்த செயதலினகுறறங கூறபபட்டது. (க0)

நிஅ ம அதி.— கண்ணேட்டம.

அஃதாவது தனனெடி பயினருகை கணடால அவா கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃத அவாமேற கணசெனறவழி நிகழவதாகலின, அபபெயாத தாயிறது. மேல வெருவந்தசெயபாமையுடகூறியவதனேயே சிறபபுபபறறி வி ரிதலுககூறினறமையின, இஃதானபின வைகபபட்டது.

நிஎக. கணணேட்ட மெனனுங கழிபெருங காரிகை
யுணமையா னுணடிவ வுலகு. க

இ-ள. கணணேட்டம எனனும கழி பெருங்காரிகை உணமையான—கண ணேட்டமெனறு சொலலபபடுகினற சிறபபுடையவழரு அரசாமாடடி உண டாகலான,— இவவுலகு உணடு— இவவுலகமுணடாகினறது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையெனபுழி ஒருபொருடபனமொழி இவவுயிராழகை ரு சிறப புணர கினற று. இவவழகு அதறகுறுபபாகலின, உணமையாெனன நிலேபேறு ங்கூறினர. இனமை வெருவந்தசெயதலாகலின அவாகாடடியாழவார புலியை யடைந்த புலவாயினமபோன று ஏமருசாராமைபறறி, இவவுலகுணடெனனுர.

நிஎஉ. கணணேட்டத துளள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலகருப பொறை. உ

இ-ள. உலகியல கணணேட்டதது உளளது—உலகருடை கணணேட்டதறி ன்கணணே நிகழவது— அஃது இலா உணமை நிலகருப பொறை — ஆக லான, அககணணேட்டமிலலாதா உளராதல இகநிலதநிறகுப பாரமாதறகே, பிறிதொனறறகனறு. எ-று.

உலகருடையாவது ஒபபுரவுசெயதல, புறநதருதல, பிழைத்தன பொறுத்த லெனறிவைபுதலாயின. அவைநிகழாமையால தமகரும பிறாகரும பயனபடா ரெனபதுபறறி, நிலகருபபொறையெனறார. ஆதறகெனபது சொலலெச்சம. இவையிரணடுபாட்டானுங கணணேட்டதறது சிறபபுக கூறப்பட்டது. (உ)

நிளசு. பண்ணென்னும் பாடற இயைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணேட்ட மிலவாத கண். கூ

இ-ள். பண் எனனும பாடறகு இயைபு இனறேல—பண் என்னபயத்ததாம் பாடறறெழிலோடு பொருததமினறுயினி!—கண என்னும கண்ணேட்டம் இல்லாதகண — அதுபோலக் கண எனனபயத்ததாக கணணேட்டமிலவாதலிட்டது! எ-று.

பண கணணெனபன சாதிபபெயர். பணகளாவன பாலியாழ முதலிய றூற றுமூனறு. பாடறறெழிலகளாவன யாழின்கண வாதல முதலியவெட்டும்,* பணணல முதலியவெட்டும்,† மிடறறினகண எடுத்தல, படுததல, நலிதல, கம்பிதம, குடிலமெனனுமைநதும, பெருவணணம, இடைவணணம, வனபபுவண்ணமுதலிய வணணஙகளெழுபதாறுமாம. இவறறெடியையாதவழிப பணணறபயனிலலாதவாறுபோலக கணணேட்டதியையாதவழிக் கண்ணறபயனிலலையெனபதாம. கண சென்றவழி நிகழதலபறறி அதனேயிடமாக்கினார். இறுதிககட்கணணெனபதனேக் "கணணகனஞாலம்" எனபுழிப்போலக கொளக.

நிளச. உளபோன் முகததெவன் செயயு மளவினும்
கண்ணேட்ட மிலவாத கண். ச

இ-ள. முகதது உளபோல எவன செயயும — கண்டாகது முகத்தினகண் உளபோறறோனறலலது வேறெனன பயனேச செயயும—அளவினுன் கணணேட்டம இலலாத கண — அளவிறவாத கண்ணேடிதலியலுடையவலலாத கணகள. எ-று.

தோனறலலலதெனனுஞசொறஉள அவாயநிலையான வநதன. கழிகணணேட்டதறினீகருதறகு, அளவினுனெனறார். ஒருபயனேயுஞ செயயாவெனபது குறிபபெசசம். (ச)

நிளடு. கணணிற கணிகலங கணணேட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப படும. டு

இ-ள். கணணிறகு அணி கலம கணணேட்டம—ஒருவனகணணிற்கு அணியுங்கலமாவது கணணேட்டம,—அஃது இனறேல புண எனறு உணரபபடும்—அக்கலமிலலேயாயின அஃதறிவுடையாராற புணணெனறறியபபடும். எ-று.

வேறணிகலமினமையிற கணணிறகணிகலமெனறும, கண்ணுயதோன்றினும நோயகளானும புலனபறறலாறுதயாவினேதறனெகிப புணணெனறுணரபபடுமெனறுங கூறினார். இவை மூனறுபாட்டானும ஒடாது நின்ற கணணினகுற்றங கூறபபட்டது. (டு)

நிளசு. மணணே டியைநத மாததனேயா கண்ணே
டியைந்துகண் ணேடா தவர். சு

---

* வார்தல் முதலிய இசைகளரணஙகளெட்டாவன வாதல், வடிததல், உத்தல், உறழ்தல், உருட்டல, தெருட்டல, எள்ளல, படட்டை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலிய கலிததொழிலகளெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டணை, ஆராய்தல், தைவரல, செலவு, வினையாட்டு, கைபபுழை, குறும்போக்கு எனவிவை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கணோடாதவர் —ஒடுதறகுரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு இயைந்த மாத்தி அணியர் —இயங்காநின்றாராயினும் மணோடுபொருந்திறகின்றமரதனியொபபா. எ-று.

ஓடாதவொனபுழிச சினைவினை முதனிமேனினறது. மரமுறகணோடியை ஈது கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச சுதைமணோடு கூடிய மரபபாவையெனறுரைபபாருமுளர். அஃதுரையனமை காணபபமிறகண ணினறி அதனுண மறைநதுநிறகின்ற ஒருசாருளரீடடாற கூறினமையா னும், "மரகணோ மணளுளவா கணனென நிரகணடாய" எனபதனு ணுமறிக. (சு)

திஎ. கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையா
கணணோட்ட மினமையு மில. எ

இ-ள. கண்ணோட்டம இலலவா கண இலர — கணணோடமிலலாதவா கணணுடையருமலலர, — கண உடையா கணணோடட இனமையும இல —கண்ணுடையவா கணணோடமிலாதவுமிலலே. எ-று.

கணணுடையராயிற காட்சிககணனே அஃதோடுமெனபதுபறறிக் கணணோ ட்டமிலலவா கணணிலெனக கூறிய பின அதனெயெதிர்மறைமுகததான விள க்கினார. உமமை இறநதுதழீஇயவெசசவுமமை. இவையிரணடுபாட்டானுங கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறபபடடது. (எ)

திஎஅ. கருமஞ சிதையாமற கண்ணோட வலலார்க
குரிமை யுடைததிவ வுலகு. அ

இ-ள. கருமம சிதையாமல கணணோட வலலாககு—முறைசெயதலாகிய தநதொழிலழியாமற கணணோட வல்ல வேநதாககு—உரிமை உடைதது இவ வுலகு—உரிததாகதனமையுடைதது இவவுலகம. எ-று.

தமமொடு பயினறா பிறரையிரக்கணசெயதுழி அவரைக கணணோடியொ ழுதாககு முறை சிதைதல மேல "ஓநதுதகண ணோடாது" எனற முறையிலக் கணததானும பெறறும. முறை சிதையவருமவழிக கணணோடாமையும வாரா வழிக் கணணோடலும ஒருவறகியலபாதலருமையிற கணணோடவலலாரகெ னறும, அவவியலபுடையாராககு உலகமுழுதும நெடுங்காலருசேறலின உரி மையுடைததெனறு கூறினார. இதனுற கணணோடுமாறு கூறபபடடது. (அ)

திஎகூ. ஒறுத்தாற்றும பண்பினர் கண்ணுங்கண் ணோடிப
பொறுததாறறும் பணபே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுததாறறும பணபினாகணணும— தமமையொறுகுமியலபுடை யாரிடததும— கண்ணோடிப பொறுததாறறும பணபே தலை — கணணோட் டமுடையராயக குறறததைப பொறுகுமியலபே அரசாககுத தலையாயவிய லபாவது. எ-று.

பணபினுரொன்றதனுல அவாபயிறசி பெறறும. ஒறுத்தாறறும, பொறுததா ற்றுமெனபன ாணடொருசொனனீர. (க)

திஅ0. பெயக்கண்டு ஞாஞசுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இ-ள. ரஞ்சு பெயக கணமிம உணம் அமைவா—பயினரூர் தமக்கு ளஞ்சி டக கண்மிவைததும கண் மறுகசமாட்டாமையின அதனீயுணமி பினனுமவ ரோமி மேவுவா— நயததக்க நாகரிகம வேண்மிபவா — யாவராணும விரும் பததகக கணணேடடதனீ வேண்மிமவா. எ-று.

நாகரிகமெனபது கணணேடடமாதல "மூதை மிருநது நடடோ கொமி பமி—னஞசு முணபா ணனிநா கரிகா." எனபதனுமறிக. அரசா அவனையொ ரூது கணணேடறபாலது தமமாடடிக குறறஞசெயதழியெனபது இவவிரண டொட்டானுங கூறபபடடது. (க0)

நிகூ ம அதி — ஒற்றுடல.

அரஃதாவது பகை, நொதுமல, நடபெனனும மூனறுதிறததாமாடடும் நிகழநதனவறிதறகு ஏறறையாளுதல. மேறசொலலியவிலகணததனைய அர சனுக்குத தனஞமி செலுததறகாலும பிறாநாமி கொளஞசுகாலும வேண்மி வன கூறுகினறூராகலின, அவவிருமைகளும இனறியமையாதாய இது முன வைக்கபபடடது.

நிஅக. ஏறறு மூசைசான்ற நூலு மிவையிரணடுங
தெறறெனக மன்னவன கண. க

இ-ள. ஏறறும உரை சானற நூலும இவை இரணடும — ஏறறும் புகழ மைநத நீதிநூலுமாகிய இவையிரணடனீயும — மனனவன கண தெறறெ னக— அரசன தனனிரணடிகணணுமாகத தெளிக. எ.று.

ஏறறுந தனகண செலலமாடடாத பரபபெலாளுசெனறுகணடு ணமி நிக ழநதனவெலலாமூணாநதலானும, நூல அநநிகழநதவறறிறகுத தனனுணாவு செலலமாடடாத வினைகளெயெலலாருசொலலியுணாதலானும, இவவிரண் டனீயுமே தனககூனகக.ணணும ஞானகக.ணணுமாகந தணிநதுகொணடொ ழுகுவெனபதாம. ஏறறனீ ஏறறெனறூரு, வேநதனீ வேநதெனறூறபோல. தெறறெனகவெனபது தெறறெனெனபது முதனிலியாக வநத வியஙகோள. அது தெறறெனவெனனுஞ செயவெனெசசததானறிக. இதனால ஒறறினை நிறபபுக கூறபபடடது. (க)

நிஅஉ. எலலாகசு மெலலா நிகழபவை யெஞஞான்றும
வலலறிதல வேநதன றொழில. உ

இ-ள. எலலாகதும நிகழபவை எலலாம எஞஞானறும வல அறிதல— எலலாகணணும நிகழவனவெலலாவறறையும நாடோறும ஒறறுன விளைநத றிதல— வேநதன தொழில— அரசனுகுரிய தொழில. எ-று.

எலலாகசுமெனறது மூனறுதிறததாையும. நானகாவது ஏழாவதனபொ ருட்கண வநதது. நிகழவனவெலலாமெனறது நலலவுநதீயவுமாய சொறனே யுஞ செயலகளையும. அவை நிகழநதபொழுதே அவறறிறகுத தகவழியாகத் தேறுதலாகச செயயவேண்டுதலின வலலறிதலெனறும, அவவிருதொழிறகும் அறிதல காரணமாகலின அதனீயேயுபசாரவழகாறறொழிலெனறுங கூறினர். ஒறறுனென்பது அதிகாரததான வநதது. இதனால ஒறறினை பயனகூறப் பட்டது. (உ)

திஅங. ஒற்றினு ணெறறிப பொருடெரியா மன்னவனை
கொற்றங கொளகிடந்த தில. கூ

இ-ள். ஒறறினுண் ஒறறிப பொருள தெரியா மனனவனை—ஒற்றினுனே ஸ்ல லார்கண்ணும நிகழநதவறறை ஒறறுவிதது அவறறுனெயதும பயனேயாராயா தவரசன்—கொறறம கொளக் கிடநதது இல—வெனறியடையக் கிடநதது வேறுருநெறியிலலே. எ-று.

அநநிகழநதனவும் பயனும அறியாது பகைக்களியனுதல பிறிதிறறீராமை யின், கொறறநகொளகிடநததிலலெனறார். இதறகுக் கொளகிடநததொரு வென்றியிலலேயெனறுரைபபினுமமையும.இதனுல அதறொழில செயயாதவழி வருநகுறறங கூறபபட்டது. (கூ)

திஅச. வினைசெயவா தனுசுறறம வேண்டாதா ரென்றுங்
கனைவனையு மாராயவ தொறறு. ச

இ-ள். தம் வினை செயவா சுறறம வேணடாதாரா எனற அனைவரையும் ஆராயவது—தநகாரியருசெயவார, சுறறததார, பகைவரெனறு சொலலபபட ட அனைவரையும சொறசெயலகளாறராயவானே—— ஒறறு— ஒறறனுவான. எ-று.

தமமெனறது அரசனுேடுளபபடுதது. அவனுகுகு காரியருசெயவார செயவ னவும், சுறறததார தனனிடதது நாடடிடதது ருசெயவனவும், பகைவர தன னறறமாராயதலும மேறறேறபபடுதலும முனனிடடுத தனனிடதுச செயவ னவுமறிநது, அவறறிறகேறறன செயயவேணடுதலின, இமமூவகையாரையும எஞ்சாமலாராயவேணடுமெனபார, அனைவரையுமாராயவதொறறெனறார். (ச)

திஅரு. கடாஅ வுருவொடு கணணஞசா தியாணடு
மூகாஅமை வலலதே யொறறு. ரு

இ-ள. கடா உருவொடு — ஒறறபபடடார கணடால ஐயுறுத வடிவோடு பொருநதி— கண அஞசாது—அவர ஐயுறறியலுறிற செயிதது நோகடியு அவாகணணிறகஞ்சாது நினறு——யாணடும உகாமை வலலதே ஒறறு—நான குபாயமுளுசெயதலும மனததுகுகொணடவறறை உமிழாமை வலலவ ஒறறனுவான். எ-று.

கடாவெனபது கடிகுகும பெயரொசசததிறாமறை. ஐயுறுத வடிவாவன பாரபபார, வணிகா முதலாயினுர வடிவு. (ரு)

திஅசு. அறறந்தா படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ சோரவில தொறறு. சு

இ-ள. அறறந்தா படிவததா ஆகி இறநது ஆராயநது—மூறறததுறறதாரா யும் விரதவொழுக்கினராயும உளபுருதறகரியவிடஙகளெலலாம உளபுக்கு ஆரா யவேணடுவனவாராயநதறிநது——என செயினும சோரவு இலது ஒறறு—ஆண டையார் ஐயுறுப பிடித்து எலலாததனபமுஞசெயது கேட்டாலும தனனே வெளிபபடுதறதாதவனே ஒறறனுவான. எ-று.

விரதவொழுகுகம தீரத்தயாதத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோ ரெனறு செயவாரினமை விளகி நினறது. மேல காலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொலலிவைதது ஈண்டிந தண்டதைப பிரிததுக்கூறியது தனது பொறுததறகருமைசிறபப நோககி. இதனேப படிவமென்றதனே வேடமாக் கித் துறநதாவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமூளா. (சு)

திஅள. மறைந்தவை கேடகவற ருகி யறிந்தவை
பையபபா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள. மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒறறபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளே அவாகருள்ளாயினுாற கேட்க வலலுளுய் — அறிநதவை ஐயப பாடி இலலதே ஒறறு—கேடடறிந செயலகளிற பினனேயப்படாது தணிய வலலவனே ஒற்றனுவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாளாயிநது, அவரயிராமறசெனறுடடித் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலாக முனனே வினாத்து, அத் தொடாபாறகேடகுங்காலும உருதாரபோனதுகினறு கேடகவேணடிதலிற கேட்கவறருகியெனறும, கேடடறிநதவறறைத் தானேயையுறறுவநது சொல லின அரசனுல அவறறிறகேறற வினே செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுகூறினர.இவைநானகுபாடடானும ஒறறினதிலகணஙகூறப்பட்டது.

திஅஅ. ஒறறுறறித தநத பொருளேயு மறறுமோ
றொறறினு லொறறிக கொளல. அ

இ-ள. ஒறறு ஒறறித தநத பொருளேயும—ஒரொறறன ஒறறி வநதறிவிதத காரியநதனனேயும்— மறறும ஒரொறறினுல ஒறறிக கொளல— பிறனுெரொ றறனுலும ஒறறுவிதது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொதது்கினறு மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாறறநு தேறபபடாதெனபதாம. (அ)

திஅசு. ஒறறுறற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறுருக தேறப படிம. கூ

இ-ள. ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறனாயாளுமிடதது ஒருவனேயொ ருவனறியாமலாளக,— உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடிம—அவ்வ னமாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிடடால அமமூவா சொலலும் பயனுலொதனவாயின, அது மெயயெனறு தெளியபபடிம். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிகபபடடது. ஒருவனேயொருவனறியிற றமமுளியை நது ஒபபகூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாகரு ெஞசொ றறுமைபபடுதலும பட்டால நீடிநிறறலுமகூடாமையிற றேறபபடிமெனறுகூ றினர். இதனுனே அஃதொதலிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதாம பெற றும. (க)

திகூ0. சிறப்பறிய வொறறின்கட செயயற்க செயயிற
புறபபடித்தா னுகு மறை. க0

இ-ள். ஒறறினகண சிறப்பு அறியச செயயற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செயயுஞ்சிறப்பினே அரசன பிறரறியச செயயாதொழிக;—செய் யின் மறை புறபபடித்தான ஆகும்— செயதானுயிற றனனகத்தடக்கப்படிம மறையைத தானே புறதது்விடடானும். எ-று.

மற்றையாவது அவனெற்றனையதூஉம, அவன கூறியதூஉமாம். சிறப்புபெற றவினை யாவனெனறும இது பெறுதறகுக காரணம யாதெனறும வினவுவா ரும இறுப்பாரும் அயலாராகலின, புறப்படுததானகுமெனறார. இவைமூனறு பாட்டானறும ஒற்றறையாளுமானறும, அவராணிகழநதனவறியுமாறும, அறிநதாற சிறப்புச் செய்யுமாறுங கூறப்பட்டன. (க0)

கூ0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம மெலிதலினறி வினைசெயதறகுகிளாசசியுடைத்தாதல. ஒற்றரான நிகழநதனவறிநது அவறறிறகேறற வினை செயவானுக்கு இஃதின றியமையாமையின, ஒற்றுடலினபின வைகுகப்பட்டது.

குகூக. உடைய ரெனப்படுவ தூகமஃ திலலா
ருடைய துடையரோ மறறு. க

இ-ள். உடையா எனப்படுவது ஊகமை—ஒருவரை உடையரெனறுசொல சை சிறநதது ஊகமை, — அஃது இலலா மறற உடையது உடையரோ— அவ்வூகமிலலாதார் வேறுடையதுதானும உடையராவரோ, ஆகா. எ-று.

வேறுடையதெனறது முனனெயதினின்ற பொருளை உமமை விகாரததாற ரெுகைத. காகுமாறறலிலராகலின, அதுவுமிழப்பரெனபதாம. (க)

குகூஉ. உளள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நிலலாது நீங்கி விடும. உ

இ-ள். உளளம உடைமை உடைமை — ஊகமுடைமையே ஒருவனுகரு நிலைநின்ற உடைமையாவது,— பொருள உடைமை நிலலாது நீஙகிவிடும— மறறைப பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீஙகிப்போம். எ-று.

உளளம ஆருபெயர. ஊகமை உளளதுப பணபாகலின, அதறகு நிலைகிற றலுமை, பொருள உடமையும வேறுய அழிநனமாலைதாகலின அதறகு நிலை நிலலாமையுஙகூறினார. கூறவே, அஃறை உடைமையனறெனபது பெறப்பட்டது.

குகூங. ஆகக மிழநதேமென றலலாவா ரூகக
மொருவநதங கைதது டையா ரூ

இ-ள். ஆகமை இழநதேம எனறு அலலாவார— இழநதாராயினும யாஙகை ப்பொருளையிழநதேமெனறலமாரா— ஒருவநதம ஊகமை கைதது உடையார —நிலைபெறறவூகநதனதை கைபொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம ஆருபெயர. ஒருவநதமாயவூகமெனக. கைதது கையதது ஆயபொ ருள. "கைதது ணடாம போழதே கரவா தறஞசெயமமின"* எனறார பிறரும, அலலாவாமைகேகது வருகினற பாடடாற கூறுப. (ங)

குகூச. ஆகக மதாவினுயச செலலு மசைவிலா
வூகக முடையா னுழை. ச

---

* நாலடியார, இளமை நிலையாமை,—மறறறிவா நலவினை யாமிளைய மென னுது — கைத்துணடாம போழதே கரவா தறஞசெயம்மின—மூறறி யிருநத கனியொழியத தீவினியா—னறகா யுதிதலு முணடு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம உடையாளுழை—அசைவிலலாத ஊக்கததை யுடையானமாட்டி—ஆக்கம அதா வினுயச செலலும—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொணடி செலலும.எ-று.

அசைவினமை இடிக்கண முதலியவறறுறறளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாவாரபோலத தானே சென்று சாருமெனபார, அதாவினுயசசெலலுமென் ரூர. எயதினின்ற பொருளினும் அதறருகாரணமாயஆகஞசிறநதென்பது இவைநானருபாடடானுங கூறபபட்டது. (சு)

நிகூடு. வெளளத தனைய மலாநீடட மாநதாதம
மூளளத தனைய துயாவு. நு

இ-ள. வெளளத்து அனைய மலா நீடடம— னின்ற நீரினுளவினவாம நோப பூகளினருளினது நீளஙகள,—மாநதாதம உளளதது அனையது உயாவு—அதுபோல மகடமூகதளவினதாம அவருயாசசி. எ-று.

மலா ஆருப்பெயர். நீர மிகதனையும மலாதாள நீளுமெனபது பட, வெளளதனையவெனறார. இவவுவமையாறறலான ஊகமிகதனையும மகளு யாவரொனபது பெறபபடடது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (நு)

நிகூசு. உள்ளுவ தெலலா முயர்வுளளன் மறறது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீரது. சு

இ-ள. உளளுவது எலலாம உயாவு உளளல — அரசராயினு கருதுவதெ லலாம தம்முயாசசியையே கருதுக,—அது தளளினும தள்ளாமை நீர்த்து —அவவுயாசசி பாலவகையாறகூடிறறிலலியாயினும,அககருதது தளளாமை நீமையுடைதது. எ-று.

உமமை தளளாமை பெருமபானமையாதல விளககிறறு. தளளியவழியுந தாளாணமையிற றவறினறி நலலோராறபழிகபபடாமையின, தளளாவியற கைதெனபதாம. மேல உளளதனையதுயாவு எனறதனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (சு)

நிகூள. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோ புதையமபிற
படடுபபா னேறுங களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின படடுப பாடி ஊனறுமம—களிறு புதையாகிய அம்பாற புணபட்டவிடதது தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுதுமம,— உரவோ சிதைவிடதது ஒலகா— அதுபோல ஊக்கமுடையா தாங்கருதிய உயர்சசிக்குச சிதைவு வநதவிடதது தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத் துவா. எ-று.

புதை அமபுகடடு. பனமை கூரியவாறு. பட்டாலெனபது பட்டெனற திரி நதுநினறது. ஒலகாமை களிறறுடனும, பானேறுதல உரவோருடனும, சென் றியைநதன. தளளினுந்தவறுதுளளியது முடிபபொனபதாம. இவைமூன்றுப் பாட்டானும ஊகமுடையாரதுயாசசி கூறபபடடது. (எ)

நிகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ செருக்கு. அ

இ-ள். உளளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருகசு எயதார்— இவ்வுலகததாருள் யாம வணமையுடையமெ னறு தம்மைத தாமதித்தகிப பெருர். எ-று.

ஊகசமிலலியாகவே, முயறசி, பொருள், கொடை, செருகசிவை முறையே இலலாமாகலின, செருக்கெயதாரென்றார். கொடை வெனறியிறயவினபம் தமக்கலலது பிறாகசுப புலனுகாமையின, தனமையாற கூறபபட்டது. (அ)

நிகசுகு. பரியது கூரஙகோடட தாயினும யானை
வெரூஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள. பரியது கூரஙகோடடது ஆயினும—எலலாவிலஙகினுங தான பெரு டமபினது அதவேயுமனறிக கூரியகோடடையுமுடையதாயினும, — யானை புலி தாகசுறின வெரூஉம—யானை தனனைப புலியெதிரபபடின அதறகசுமம. எ-று.

பேருடமபான வலிகுறி கூறபபடடது. புலியின்மிகக மெயவலியுங் கரு விச்சிறப்புமுடைததாயினும யானை ஊகசமினமையான அஃதுடைய அதறக ஞசுமெனற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங கருவிசசிறபபமுடையராயி னும் அரசா ஊகசமிலராயின அஃதுடையவரசாகசுஞசுவனெபது தோனற னின்றமையின, பிரிதுமொழிதல. (கூ)

சுஙக. உரமொருவற குளள வெறுகசையஃ திலலா
மரமகக ளாதலே வேறு. கக

இ-ள். ஒருவறகு உரம உளள வெறுகசை— ஒருவறகுத திணணியவறிவா வது ஊக்கமிருதி,— அஃது இலலா மரம—அவவூகசமிருதியிலலாதா மக களாகா, மரஙகளாவா,— மகளாதலே வேறு — சாதிமரஙகளோடி இம மரஙகளிடை வேறுமைவடிவு மகளவடிவே, பிறிதிலலே. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல "உரனெனனுந தோடடியான" எனபதனுலும றிக. மரமெனபது சாதியொருமை. மகசுடகுளள கலலறிவுங காரியமுயறசி யுமினமைபறறி மரமெனறும, மரதறிறகுளள பயனபாடினமைபறறி மகளா தலே வேறெனறுங கூறினா. பயன பழமுதலியவும, தேவாகோடடம, இல லம, தோ, நாவாயசுடகு உறுபபாதலும முதலிய. இவைமூனறுபாட்டானும ஊகசமிலலாதாரதிறபு கூறபபடடது. (கக)

சுஙக ம அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருதிய செயயுஙகாற சோமபுதலிலலாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக குணவயதான மடி வருதலைகசி, இஃதுகசமுடைமை யின்பின் வைக்கபபட்டது.

சுஙக. குடியென்னுங் குன்று விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

இ-ள். குடி எனனும் குன்று விளக்கம்— தான் பிறநத குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்நது கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நசிபபோம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதனையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றுவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமாசென்றமை, அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கத்தைத தானடாகாது மாய்க்கும வலியுடைமையின மாசுரமாயாதுகெடுமென்றுங் கூறினர். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமிலக்கியாதல. (க)

சுஎ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக
குடியாக வேண்டு பவர். உ

இ-ள. குடியைக குடியாக வேண்டுபவர்— தாம் பிறந்த குடியை மேன மேலுயரும நற்குடியாக வேண்டுவார்— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகுக. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாயநிலையான வந்தது. பெருபிறகொடியது பிறிதின்மைபற்றி பெருபடை பெருபாகவே கருதுகவெனவுறுபோல மடியிறரியது பிறிதின்மைபற்றிப பினனும அபபெயாதனனனே கூறினர். அங்ஙனங்கருதியதனைக் கடிந்த முயனறொழுகவே தாமுயாவர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைகுடியாகவேண்டுபவரொனறார. அங்ஙனமொழுகாகாற குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவெனபதனை வினையெசசமாகக்கெடுதலொழுகவெனறு உரைபாருமுளர். (உ)

சுஎக. மடிமடிக கொண்டொழுகும பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ங

இ-ள. மடி மடிககொணடு ஒழுகும பேதை பிறநத குடி — விடத்தகுவ தாய மடியைத தனனுளளே கொணடொழுகும அறிவிலலாதான பிறநத குடி —தனனினும முநது மடியும —அவனதனனினும முந்துறவழியும. எ-று.

அழிவு தருவதனை அகததே கொணடொழுகுதலிற பேதையெனறும, அவ்வுறை புறநதரபபடிவதாகலிற குடிதனனினுமுநதுறவழியுமென்றுங கூறினர். ஆகவநதிற பிறபடினும அழிவின முறபடுமென்பதாம. (ங)

சுஎச. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது
மாணட வுஞறறி லவாகரு. ச

இ-ள, மடி மடிநத மாணட உரூறறு இலவாகரு—மடியினகணணே வீழ்தலாற் றிருநதிய முயறசியிலராயினுமாகரு—குடி மடிநது குறறம பெருகும —குடியும மடிநது குறறமும பலகும. எ-று.

மடிஎனைத திரிநதுநினற வினையெசசம இலவெனனுங்குறிபபுவினைபெயா கொணடது. குறறஙகள முனனாக கூறுப. இவைதானகுபாட்டானும மடியினதீமை கூறபபடடது. (ச)

சுஎடு. நெடுநீர மறவி மடிதுயி லஞ்சுங
கெடுநீரார் காமக கலன். ஞ

இ-ள். மடி நெடுநீர மறவி துயில நான்கும—மடியும விளைதுசெய்வதனை நீட்டிதது அச் செயயுமியலபும் மறபபும துயிலுமாகிய இநநானகும— கெடும நீரார காமக் கலன — இறகுமியலபினையுடையார விருமபியேனும் மரக்கலம், எ-று.

மூன்றிற்கறபாலதாய மடி செயயுணேக்கி இடைநின்றது. நெடுமையர்கிய காலபபண்பு அதனகணிகழவதாயசெயனமேனினறது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல முதனமூனறும தாமதகுணதநிறரேனறி உடனிகழவனவாகலின், மடியோடி ஒருஙகெணணபபட்டன. இறகருமியபபு நாஞலததல. இவை துனபுறுரோரார்கு இன்புறுதலவபோனறமு காட்டி அவா விருமபிக கொணடவழித் தினபத்திடை வீழதலின, நாஞலா தாரக்கு ஆகம் பயபபதுபோன்று காட்டி அவா விருமபியேறியவழிக கடலிஷட வீழகருவலதநிறனேயொகருமெனனும உவமைகருறிபபுக காமகலனெனனுஞசொலலாற பெறபபடடது. இதறகு விருமபிபபூணுமாபரணமென்றுரைபபாருமுளர். (கு)

சுஎசு. படியுடையார் பறறமைந்தக கண்ணு மடியுடையார்
மாணபய னெயத லரிது. சு

இ-ள. படி உடையாரபறறு அமைநதகணணும—நிலமுழுதுமாண்டாரது செலவுந தானே வநதெயதியவிடதும— மடி உடையாரை மாண பயன எயதல அரிது— மடியுடையார அதனுள் மாணட பயனெயெபதுதலலலே. எ-று.

உம்மை எயதாமை விளக்கிநினறது. மாண்பயன பேரினபம. அசசெல்வம அழியாமறகாக்குமமுயறசியினமைபின அழியுமை, அழியவே, தந்தனபநீஙகா தெனபதாம. இதறகு நிலமு முதுமுடைய வேநதா துனையாதல கூடியவிடத் தமெனறுரைபபாருமுளர.

சுஎள. இடிபுரிந் தெள்ளுஞசொற கேட்பா மடிபுரிந்து
மாணட வுஞறறி லவா. எ

இ-ள. மடி புரிநது மாணட உஞறறு இலவா — மடியை விரும்புதலான மாணட முயறசியிலலாதார— இடி புரிநது எளளும சொறகேடபர்— தநந ட்டாரமுன கழறுதலே மிகசசெயது அதனுற பயன காணுமையிற பின இகழ நதுசொலலுஞசொலலிக கேடபர். எ-று.

இடியெனறும முதனிலதொழிறபெயரான, நட்டாரெனபது பெறறும. அவரிகழசசி சொலலாவே, பிறரிகழசசி சொலலாமையே முடிநதது. அவறறிற கெலலாம மாறு சொலலுமாறறலினமையின, கேடபரெனறார. (எ)

சுஎஅ. மடிமை குடிமைககட டுஙகிறறன் ஞென்ஞர்க
கடிமை புருத்தி விடும. அ

இ-ள. மடிமை குடிமைககண தஙகின—மடியினது தனமை குடிமையுடை யானகண்ணே தஙகுமாயின, — தன ஒனனாககு அடிமை புருதது விடும— அஃதவனேத தனபகைவாககு அடியனாதன்மையையடைவிதது விடும. எ-று.

மடியினதுதனமை காரியககேடு. குடிமை குடிசெயதறறனமை. அஃது அத னையுடையவரசனமேறறுதல, தனனொனனாககெனறதனை, அறிக. அடியனு ந்தன்மை தாழநதுநினறேவலகேடடல. இவைதானகுபா—டானும மடிமைக் குறறஙகளு கூறபபட்டன. (அ)

சுஎகூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும. சூ

இ-ள். ஒருவன மடி ஆணமை மாறற—ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆணமையுள வாத குறறம கெடிம— அவனகுடியுள் ஞம ஆணமையுளளும் வாத குறறஙகள கெடிம. எ-று.

மடியாளுநதனமை மடியுடைமைகேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மை யெனபது உமமைதநதாகை. அவறறினகண வாத குறறமெனறது மடியான்றி முனனே பிறகாரணஙகளான நிகழநதவறறை. அவையும் மடியாணமை யை மாறறி முயறசியுடையருக நீஙகுமெனபதாம. (கு)

கூகo. மடியிலா மனனவ னெயது மடியளந்தான்
முயர தெலலா மொருஙகு. கo

இ-ள. அடி அளநதான தாயது எலலாம—தனனடியளவானே எலலாவுல கையுமளநத இறைவன கடநத பரபபமுமுஞசியும— மடி இலா மனனவன ஒருங்கு எயதும—மடியிலாதவரசன முறையானனறி ஒருஙகேயெயதும. எறு.

அடியளநதானெனறது வாளா பெயராய நினறது. தாவியதெனபது இடைக்குறைநதுநினறது. எபபொழுதும வினையினகணணே முயறலின, இடையீடினறியெயதுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடாலும மடியிலாதான எயதும பயன கூறபபடடது. (கo)

கூஉ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெயமமுயறசியுடையனுதல. அஃது ஆளும் வினையெனக காரியததாற கூறபபடடது. மடிகெடினதாலும வினை முயறசியா னனறியாளபபடாமையின, இது மடியினமைபினபின வைகபபடடது.

கூகக. அருமை யுடைததென றசாவாமை வேணடிம
பெருமை முயறசி தரும. க

இ-ள. அருமை உடைதது எனறு அசாவாமை வேணடிம — தஞசிறுமை நோகக நாமிவ வினைமுடிததலருமையுடைததெனறு கருதித தளராதொழிக, —பெருமை முபறசி தரும—அது முடிததகறகேறற பெருமையைத தமககு முயறசியணடாகும. எ-று.

சிறுமைநோகஙகியெனபது பெருமை தருமெனறதனாலும, வினைமுடிததலென்பது அதிகாரதநானும, வருவிகபப டடன. விடாது முயலத தாம பெரியராவர, ஆகவே, அரியனவும எளிதின முடியுமெனபதாம. (க)

கூகஉ. வினைககண் வினைகெட லோமபல வினைகுறை
தீநதாறிற நீநதன மூலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீநதாரின உலகு தீநதனறு— வினையாகிய குறை யைச செய்யாதுவிடடாரை உலகம விட்டது,— வினைக்கண வினைகெடல் ஓமபல— அதனுற செயயபபடிம வினைகளடவிாநிருததலியொழிக. எ-று.

குறை இனறியமையாபபொருள. அது "பயிகுறை யிலலெத்தாம் வர்மூ ாரே" எனபதனுலுமறிக. இதறகு வினைசெயயவேணடிய குறையை நீஙகினு ரினீங்கிறறெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

சுகசுட. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. சுட

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைக்கண தங்கிறறு— முயறசியெனறு சொல்லபபடுகின்ற உயாநதகுணததினகண்ணே நிலைபெறறது — வெளாண மை எனனும் செருக்கு—எலலாாகுமுபகாரஞ்செயதலென்னும மேமபாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தறகுரியாா முயறசியுடையாரென்பா அவ்வகைகுணஙகணமேலவைததமம, அது பிறாமாடடிலலையெனபா தங்கிற்றே யெனறுங்கூறினாா். இவை மூனறுபாட்டானும முயறசியது சிறபபுக கூறபப டடது. (சுட)

சுகசச. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக கெடும. ச

இ-ள. தாளாணமை இல்லாதான் வேளாணமை—முயற்சியில்லாதவன் உப காரியாநதன்மை—பேடி கை வாள ஆணமைபோலக் கெடும்—படைகண்டா லஞ்சும் பேடி அதனிடைத் தனகையில வாளை ஆளுதறறனமைபோல இலலை யாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பேடி வாளைப பணிகோடறகருத துடையுளாயினும அது தனனசசததான முடியாதவாறுபோல முயறசியிலலா தான பலாக்குமுபகரித்தறகருததுடையனுயினும அது தனவறுமையானமுடி யாதெனபதாம். வாளாணமையெனபதறகு வாளாறசெயயுமாணமையெனறு சாைபாருமுளா. இதனுள அஃதிலலாதானது குறறங கூறபபடடது. (சச)

சுகடு. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
துன்பந் துடைதது நூனறுங் துணை. டு

இ-ள. இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபததை விரும பாளுகி வினைமுடிதறகிலேயே விருமபுவான—தனகேளிரை தனபம துடைதது ஊனறும துணை—தனகேளிராகிய பாரதறினருனபதறனை நீககி அதனைத் தாங் குதலுமம. எ-று.

இஃதேகதேசஉருவகம். ஊனறுமெனறது அபபொருட்டாதல "மதலேயா மறறதன வீழுனறி யாஙகு"* எனபதனுனறமறை. சுறறதாரை டடாரதுவறு யுஙகீறாதது அவாக்கேமஞ்செயயுமாறறலையுடையனுமெனவே, தனனைகசு ணடாரவாயிறறு. காரியததை விழையாது காரணததை விழைவாரிலலாபப யனுமெயதுமெனறதனால, காரணததை விழையாது காரியததை விழைவான் யாதுமெயதாரெனனபது பெறறும. இதனால அஃதுடையாரைத் தமை கூறப படடது. (சுட)

சுகசு. முயற்சி திருவினை யாகசு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். சு

* காலடியாா, தாளாண்மை,—சிதலை இனபபடட வால மரத்தை—மத லேயர்ய மறறதன வீழுன்றி யாஙகுக்—குதலேமை தஙதைகட் டோனறிற்றுனை பெறற—புதலவன மறைபபக கெடும்.

இள். முயறசி திருவினை ஆகரும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாகரும்,—முயற்று இனமை இனமை புருத்திவிடும—அஃ தில்லாமை வறுமையையடைவிதுவிடும. எ-று.

செலவம அறுவகையவாகரங்கள. வறுமை அவறருன வறியராதல். அதனை யடைவிகரவே, பகைவரானழிவரொனபது கருதது. (சு)

சுகள. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
முளுளா டாமரையி னுளள. எ

இ-ள. மா முகடி மடி உளாள— கரியசேட்டை ஒருவனமடியினகண்ணே யுறையும,— தாமரையினுள மடி இலான் தாள உளாள எனப — திருமகள மடியிலாதானது முயறசிக்கணணேயுறையுமெனறு சொலலுவா அறிநதோர. எ-று.

பாவதின கருமை அதனபயனுய முகடிமேலேறறபபடடது. மடியும முய றசியுமுடைய்ாமாடடு நிலையை அவைதமமேலவைதது கூறினார. இவையிர ணடுபாடடானறு அவ்விருமைகருமேறது கூறபபடடது. (எ)

சுகஅ. பொறியின்மை யாகரும பழியன் றறிவதிங
தாளவினை யினமை பழி. அ

இ-ள. பொறி இனமை யாகரும பழியனறு— பயனைத தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவறகரும பழியாகாது,— அறிவு அறிநது ஆளவினை இனமை பழி—அறியவேணடுமவறறையறிநது வினைசெயயாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேணடுவன வலி முதலாயின. தெயவமியையாவழி ஆளவினையுடை மையாற பயனிலலையெனபாரை நோககி, உலகம ட்முவினைபறறிய பழியாது ாணடைகருறறமுடைமைபறறியே பழிபபதனறர. அதனால விடாதுமுயலக வெனபது குறிபபெசசம. (அ)

சுகக. தெயவததா னாகா தெனினு முயறசிதன
மெயவருததக கூலி தரும. கூ

இ-ள. தெயவத்தான ஆகாது எனினும—முயனற வினை பாலவகையாற கரு தியு பயனைத தாராதாயினும,—முயறசி தன மெய வருததக கூலி தரும— முயறசி தனகடடாய உடமபு வருதிய வருதததின கூலியளவு தரும, பாழாகாது. எ-று.

தெயவததானுயவழித தன்னளவின மிக பயனைத் தருமெனப உம்மை யாற பெறறும. இருவழியும பாழாகலினமையின, தெயவநோககியிராது முய லகவென்பது கருதது. (கூ)

சுஉ0. ஊழையு முபபக்கங காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துளளறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும உபபக்கம் காண்பர— பயனை விலக்குவதாயலுழினையும் புறஙகாண்பா— உலைவு இனறித தாழாது உளறறுபவா — அவவிலக்கறிநி னையாது வினையைத் தாழவற முயல்வா. எ-று.

தாழ்வதறல் சூழச்சியினும, வலி முதலியவறிதலினும, செயலினுங் குறறம முதல். ஊழ ஒருகாலாக இருகாலாகவலல விலக்கலாகாமையிற பலகான

முயல்வார் பயனெய்துவரொனபார், உபபக்கஙகாணபரொனரூர். தெயவிததா னிடுகஙகண்வரினும முயறசி விடறபாலதனறெனபது இவை மூன்றுபாடடானுங்கூறபபடடது. (கo)

கூகூ ம அதி.— இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயலவான, தெயவததானுக, பொருளின்மையானுக, மெயவருததததானுகத தனகடடிக்கண வருதுழி, அதற்கு மனஙகலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளங்கும.

சூஉக. இடுகணை வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப திறல. க

இ-ள. இடுகண வருங்கால நருக—ஒருவன வினையாற றனகடடிக்கண வருபடடது அதறகழியாது உணமடடிழுக, — அதனை அடுதது ஊர்வது அஃது ஒபபது இல—அவவிடுகணை மேனமேலடரவலலது அமமடடிழுசசிபோலவது பிறிதிலலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிகதுழி நிகழறபாலதாய மடடிழுசசியை அதறகிடையே இடுக்கண வருவழிச செயயவே, அவன் அழியினறி மனவெழுசசியான அதனை தளளி அகறறை முடிகருமாறறலடையனமாகலின, அதனையடுததூர்வதஃதொபபதிலலெனரூர. (க)

சூஉஉ. வெளளத தனைய விடுமபை யறிவுடையா
னுள்ளதது னுளளக கெடும. உ

இ-ள. வெளளதது அனைய இடுமபை — வெளளமபோலக கரையிலலாய இடுமபைகளெலலாம,— அறிவுடையான உளளதனை உளளக கெடும—அறிவுடையவன தனனுளளததான ஒனறனை நினைக, அதனனையானே கெடும.எ-று.

இடுமபையாவது உளளதது ஓர்கோடபாடடேயனறிபு பிறிதிலலையென்பதனுமை அது மாறுபடகொளள நேருமெனபதனுமை அறிதலவேண்டுதலின, அறிவுடையானெனறும, அவவுபாயததெனமை தோனற உளளதனுளள வென்றும கூறினார. இவையிரணடுபாடடானும ஊழினுலை இடுகணை அழியாமைகு உபாயங கூறபபடடது. (உ)

சூஉங. இடும்பைக கிடும்பை படுபப நிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர. ங

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவர—வினைசெயயுங்கால அதறகிடையேயெந்த தனபதறகு வருந்தாதவர— இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பர—அத்தனபரதனக்குத் தாநதுன்பம் விளைபபர. எ-று.

வருந்துதல் இனைத்து விடங்கினைத்தல. மனததிடபமுடையராய விடாது மூயலவே வினை முறறுபபெறறுப பயனபடும், படவே, எலலாவிடுமபையுமிலலாமாகலின, இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். ஒருங்கிறபாட்டிரண்டினும இதறகுவ்வாறேகொளக. சொறபொருடபினவருமே. (ங)

கூஉச. மடித்தவா யெலலாம் பகடனனு னுறற
விடுகக ணிடர்ப்பா டிடைதது. ச

இ-ள். மடித்த வாய எலலாம பகடி அனனுன—விலங்கியவிடங்களெல்லா வறறினுளு சகடமீாகரும பகடிபோல வீணையெடுதறகுகொண்டி உய்க்க வலலானே — உறற இடிகக்ண இடாபபாடி உடைதது—வருதறற இடிகக்ண தானே இடாபபடுதலியுடைதது. எ-று.

மடித்தவாயெலலாமெனபது பொதுபபட நின்றமையின, சகடத்திறகு அள ற்றுநிலமுதலியவாகவும, வினைகரு இடையூறுகளாகவுங் கொளக. பகடி மரு ங்கொறறியும மூகுகூனறியும தாடவழஙதும அரிதினுயகருமாறுபோலத் தன் மெயவருத்த நோக்காது முயனறுபபபானெனபா, பகடனனுனெனரூா.(ச)

கூஉடு. அடுககி வரினு மழிவிலா னுறற
விடுகக ணிடுககட படும. டு

இ-ள். அடுக்கி வரினும—இடை விடாது மேனமேல வருதனவாயினும,— அழிவிலான் உறற இடிக்கண இடுககடபடும— தனனுளளகோடபாடி விடா தான உறறவிடுக்கணடாம இடுகக்ணிலே படுபபோம. எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும வேறுபடடன விராயவருதலுமடஙக, அடுக்கி வரினுமென்ரூா. அழிவெனறுஙகாரணபபெயா காரியதனிமேனினறது. இவை மூனறுபாடடானும செபவுதாஙுயதறகழியாமை கூறபபடடது. (டு)

கூஉசு. அறறேமென நலலற படுபவோ பெறறேமென
றேமபுத றேறறரு தவா. சு

இ-ள. அறறேம எனறு அலலறபடுபவோ—வறுமைக்காலதது யாம வறிய மாயினேமெனறு மனத்தாற றுயருழபபரோ— பெறறேம எனறு ஓமபுதல தேறறுதவா—செலவுகாலதது இது பெறறேமெனறு இவறுதலியறியாதா. எ-று.

பெறறவழி இவறுமை நோகி அறறவழியும அபபருளி விடாதாகலின, அல லறபடிடலலியாயிறறு. இதனுற பொருளினமையானுயதறகு அழியாமையும் அதறருபாயமுங கூறபபடடன. (சு)

கூஉஎ. இலகக முடமபிடும்பைக கென்று கலகததைக
கையாறுக கொளளாதா மேல. எ

இ-ள. உடமபு இடும்பைககு இலகக்ம எனறு—நாறகதியினுமுளளவுடம்பு கள் இடும்பையெனனும் வாளுக்கிலகக்னெனறு தெளிநது, — கலகக்ததைக கையாறுக் கொளளாதாம மேல—தமமேல வருத இடும்பையை இடும்பையா கக் கொளளாா அறிவுடையா. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம. உடமபு சாதிபபெயா. கலகக்மெனனுங்காரியபபெயர் காரணதனிமேனினறது. கையாறெனபது ஒருசொல இதறரு ஒழுகக்நெறி யெனறுரைபபாருமூளா. இயலபாகக கொளவரெனபது குறிபபெச்சம். (எ)

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியலபென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன. அ

இ-ள். இனபம விழையான இடிமபை இயலபு எனபான்—தனனுடமபிறகு இனபமாயவறறை விருமபாதே வினையாலிடிமபையெயதுதல் இயலபெனறு தெளிநதிருபபான்— தானபம உறுதல இலன — தனமுயறசியாற தானபமு முன. எ-று.

இனபததை விழையினும, இடிமபையையியலபெனனுது காககக்கருதினும, தானபம வினைதலின,இவவிரணடுஞசெயயாதானைத தானபமுறுதலிலனெனமூா.

சூஉசூ. இனபதது ளினபம் விழையாதான றுன்பததுட
டுன்ப முறுத லிலன். சூ

இ-ள். இன்பத்துள இனபம விழையாதான—வினையாற றனக்கினபம வர தழி அதனையனுபவியாதினறே மனததான விருமபாதான — தானபத்துள தினபம உறுதல இலன — தானபம வரதழியும அதனையனுபவியாதின்றே மனததான வருநதான. எ-று.

தானபம் முயற்சியான வருமிடிககண. இரணடையும ஒருதனமையாகக கோ டலின, பயனகளுமிலவாமின. (சு)

சூசூ0. இன்னுமை யின்ப மெனகொளி னுருந்தன்
ஞென்னு விழையுஞ சிறபபு. க0

இ-ள். இனனுமை இனபம எனக கொளின—ஒருவன வினைசெயயுமிடதது முயறசியான வருந்துனபநதனனையே தனகனினபமாகக கறபிததுக்கொளவ ணின,— தன ஒனனா விழையும சிறபபு ஆகும—அதனை றனபகைவா ணன குமதிதறகேதுவாய உயாசசியுணடாம. எ-று.

தானபதாலும உயிாகளெயலபனறிக கணிகமாய மனதறிடை நிகழவதோ கோட்பாடாகலின, அதனை மாறுபடகொளளவே, அதறகழிவினறி மனமகிழ ச்சியுடையுய அதனுற ரெடஙகிய வினை முடிதறதேவிடமாறறலுடையனெமை ன்பது கருதது. இவைநானகுபாட்டாலும மெயவருநதுதானுயதறகு அழி யாமையும அதறருபாயமுங கூறபபடடன. (க0)

அரசியல முறறிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாதறகண ஒனறறகொனறு தூணியாய அஙகஙகளாறனநியலபு மூபபதநிரணடநிகாரததாற கூறுவானெடுததுகொ ணடு, அவையாறனுளளுங காவறசாகாடுகைததறகண அவவரசறகினையாய அமைசசனதியலபுபதநிகாரதாற கூறுவானமொடஙகிமுதறகண அமைச்சுக கூறுகினறூா.

சூசூ ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைசசனது தனமை: எனறது அவன்றன குணங்களேயுஞ் செயலகளேயும.

சூசுக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைசசு. க

இ-ள். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதறகு வேண்டுங்கருவிகளும்-காலமும்—அதறகேறற காலமும்—செயகையும — அது செய்யுமாறும்—செய்யும அருவினையும—அவவாறறிறசெயயபபடும அவவரியவினைதானும்—மாண்டத அமைசசு—வாயபபவெணணவலலவனே அமைசசனுவான். எ-று.

கருவிகள தாணையும பொருளும. காலம அது தொடஙகுங்காலம. செய கையெனவே, அது தொடஙகுமுபாயமும இடையூறுநீகி முடிவுபோகுமா றும அடஙகின. சிறிய முயறசியாற பெரிய பயன றருவதெனபார், அருவினை யெனறார். இவையநதணையும வடநூலார மநதிரதநிறகங்களெனப.

(க)

சூசுஉ வினகண குடிகாததல கறறறிந லாள்வினையோ
டைநதுடனை மாணட தமைசசு. உ

இ-ள. வனகண—வினைசெயறகண அசைவினமையும—குடி காததல—குடிகளைக காததலும—கறறு அறிதல—நீதிநூலகளைக கறறுச செயவன தவிர வனவறிதலும—ஆளவினை—முயறசியும — ஐநதுடன மாணடது அமைசசு —மேறசொலலிய அவவஙகளோடனே திருநதவுடையானே அமைசச னுவான. எ-று.

எணணெடு கீடடது. அவவைநதனைச சுடடி வருவிகக. இநநானகனையும் மேறகூறியவறறோடு தொகுததக கூறியது, அவையுமிவறறோடு கூடியே மா டசிமைபபடவேணடுதலானும, அவறறிறகு ஐநதெனனுந்தொகை பெறுதறகும். இனி இநதண ணணெணணியவறறிறகே நொகையாகக்க குடிகாததலென்ப தனைக குடிபபிறபபும அநதனையொழுகநநாகாததலுமெனப் பகுபபாரும, கறறறிதலெனபதனைக கறறலும அறிதலுமெனப பகுபபாருமுளர். அவர உட னெனபதனை முறறுமமைபபொருடடாகவும, குடியெனபதனை ஆகுபெயராக் கியும இடாபபடடது. (உ)

சூசுகூ. பிரிதலும பேணிக கொளலும பிரிந்தார்ப
பொருததலும வலல தமைசசு. ஙூ

இ-ள. பிரிதலும—வினை வநதழிப பகைவாகளுத துணையாயினுளை அவ ரிறபிரிகக வேணடிற பிரிதலும— பேணிககொளலும— தமபாலாரை அவா பிரியாமற கொடை ஒனசொறகளாற பேணிககொளலுதலும— பிரிநதவாப பொருதலும—முனனே தமமினுங தமபாலாரினும பிரிநதாரை மீணடுப பொ ருதத வேணடிற பொருதலும— வலலது அமைசசு— வலலவனே அமைச சனுவான. எ-று.

இவறறுள அபபொழுதைகேறற செயலறிதலும அதனை அவரறியா மல ஏறறவுபாயததாற் கடைபபிடிதலும அரியவாதலைகை, வலலதெனறார். வடநூலார இவறறுட பொருதலைச சநதியெனறும, பிரிதலை விகிரகமெ னறுங கூறுப. (ஙூ)

சூசுச. தெரிதலுங தோநது செயலு மொருதலையாச்
சொலலலும வலல தமைசசு ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியசசெயகை பலவாறறுற்றுனறின் அவறறுள் ஆவதாராயநதறிதலும— தேரநது செயலும — அது செயயுங்கால வாயக

குற்றமுடிச் செயதலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப் பிரித்தல பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதெனறு துணிவுபிறக் கும்வகை சொல்லுதலும— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனு வான. எ-று.

தெரிதல் செயனமேலதாயிறது, வருகினறது அதுவாகலின. (சு)

சுங்கு. அறனறிந தான்றமைநத சொலலானெஞ ஞானமுங்
திறனறிநதான் றோசசித துணை. (ரு)

இ-ள. அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொலலான — அரசனுற செயய படுமம அறஙகளையறிநது தனகேறற கலவியானிறைநதமைநத சொலலையு டையனய — எஞ்ஞானமும திறன அறிநதான— எக்காலத்தும வினை செய யுஙகிறங்களையறிநதான— தோசசித துணை— அவறஞச சூழசசிததுணையாம. எ-று.

தனனரசன சுருஙகியகாலததும பெருகியகாலத்தும இடைநிகராயகாலத் தமெனபார, எஞ்ஞானமுமெனறார. சொலலானெனபதனே ஒவவுருபினபொ ருட்டாய ஆனுருபாககியுரைபபாருமுளர. இவையைநதுபாடடானும அமைச் சரது குணததனமை கூறபபடடது. (ரு)

சுங்சு. மதிநுடப நூலோ டையார்க கதிநுடபம்
யாவுள முன்னிற பவை. சு

இ-ள. மதிநுட்பம் நூலோடி உடையாகஞ— இயறகையாகிய நுணணறி வைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடி உடையராய அமைசசாகஞ— அதிநு ட்பம் முன நிறபவை யா உள—மிகநுடபதததையுடைய சூழச்சிகளாய முன னிறபன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமெனபது பினமொழிநிலையல. அது தெயவநதரவேணடுதலின முறகூறப்படடது. நூலெனபதூஉம மதிநுடபமெனபதூஉம ஆகுபெயர. அதி யெனபது வடசொலலுள மிகுநிபபொருளதோரிடைசசொல; அது திரிநது நுட்பமெனபதனோடு தொக்கது. முனனிறறல மாறறாஞசூழசியாயின தஞசூ ழ்ச்சியால் அழியாதுநிறறல. இனி அதினுடபமெனறு பாடமோதி, அதனினுட பம் யாவென்றுரைபபாருமுளர, அவா சூழசசிகளினமாய முனசுட்டபபடி வதொன்றிலலாமையும, சுட்டுப்பெயா ஐதாமுருபேறறவழி அவவாறு நிலலா மையுமறிநதிலர. பகைவா சூழவனவறறைத தாமறிநது அழிதது அவரறிநத ழியாதன தாஞ்சூழவொனபது கருதது. இதனால அவரது சிறபபுக் கூறபப ட்டது. (சு)

சுங்க. செயறகை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியறகை யறிந்து செயல. எ

இ-ள். செயற்கை அறிநதக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதி றங்களையறிநதவிடத்தும்,— உலகதது இயற்கை அறிநது செயல்—அப்பொ ழுது நடக்கின்ற உலகவியறகையையறிநது அதனோடு . பொருநதச் செயக. எ-று.

கண்டதுமெனபுழித அது பருதிபபொருள்விருதி. னானெதியேயாயினும் உல கநெறியோடு பொருநதாதன செயயற்கு, செயின அது பழிகருமெனை இயற் கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

சூசூஅ. அமிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள. அறி கொனறு அறியான எனினும—அறிநதசொலலியாரது அரிவை யுமழிதது அரசன தானுமறியானெயாயினும,—உறுதி கூறல உழையிருநதான கடன — அகருறறம நோகஙகியொழியாது அவனுகரு உறுதியாயின கூறுதல அமைசசனுகரு முறைமை. எ-று.

அறியெனபது முதனிலைதொழிறபெயர. கோறல தானகொளளாணமமே லும இகழநதகூறுதல உழையிருநதானெனப பெயர கொடுததார, அமாத்திய னெனனும வடமொழிபபெயராகரும பொருணமை அதுவாகலின.* உறுதிகூ ருகால அவனதறுதியெயதறகுறறநதை உலகந தனமேலேறறுமெனபார, கூறல கடனெனனார. இவையிரணடுபாடடாலும அவாசெயல கூறபபடடது. (அ)

சூசூகூ. பருதெண்ணு மநதிரியிற பகதநதுட டெவவோ
ரொழுபது கோடி யுறறம. கூ

இ-ள. பகதநதுள பழுது எணணும மநதிரியின— பக்கதநிருநது பிழைப பவெணணும் அமைசசனெருவனில— ஒரொழுபதுகோடி தெவ உறறம— அர சனுகரு எதிரநிறபார ஒரொழுபதுகோடி பகைவருமுவா. எ-று.

எழுபதுகோடியெனறது மிகபபலவாயவெணணிறகொனறு காடடியவாறு. வெளிபபடநிறறலான அவர காகபபடிவர, இவன உடபகையாய நிறறலாற காகபபடானெனபதுபறறி, இவவாறு கூறினர. எழுபதுகோடிமடகரு ஙல லொனறுரைபபாரும, எழுபதுகூறு தலியெனறு பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

சூசூ0. முறைபபடட சூழநது முடிவிலவே செயவா
நிறபபா டிலாஅ தவர. க0

இ-ள. முறைபபடட சூழநதும முடிவிலவே செயவா—செயயபபடும வினை களே முன அடைவுபடவெணணிவைதலும, செயயுங்கால அவை முடிவில்லவா கவே செயயாநிறபா—நிறபபாடி இலாதவர—முடிநதறகேறற கூறுபாடில லாதார. எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வருத வருதலிடையூறுகடகு ஏறறவேறற பரிகாரமறி நது செயதலும, தாநதினைணியராதலுமாம. பிழையாமலெணண வலலராய வைதலும செயதமுடிகமாடடாருமுளரெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டா னும் அமைசசருள விடப்படுவாரது குறறம கூறபபடடது. (க0)

*அமாததியரெனபாரனுள அமா எனபதறகுபபொருள அணமை.

சூடு ம் அதி.— சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாறறுல அமைச்சியனடதத்ற் கேதுவாய சொறகனேச சொலல வலலனுதல. மேல ஒருதலேயாச சொலல லும் வலலதெனறதனேயே சிறபபுபபறறி விரிததுனைக்கினறமையின, இஃது அமைச்சினபின ஙவகைபபட்டது.

சுசக. நாநல மெனனு நலனுடைமை யங்நலம
யாநலத துளளதூஉ மனறு. க

இ-ள. நாநலம எனனும நலன உடைமை — அமைசசாககு இனறியமை யாக குணமாவது சானறோரான நாநலமெனறு சிறபபிததுச சொலலபபடும நலததினையுடையராதல,—அநநலம யாநலதது உளளனூஉம அனறு—அநந லம பிறாக்கும பிறநலமெலலாவறறுளளுநும அடஙகுவதனறி மிககதாகலான. எ-று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும. இநலம உலகததைத தமவயதததாக கும் அமைசசாககு வேறுகவேண்டுமெனனும நீதிநூலவழுகபபறறி நாநல மென்னுநலனெனறும, பிறாககும இதுபோறசிறநதது பிறிதினமையான அநந லம யாநலததுளளனூஉமனறெனறுங கூறினர. பிரிததல பொருததல முதலிய தொழிலிலலாதாககும இஃதினறியமையாதாயபின அததொழிலாகவுக கூறவேண்டுமோவெனபது கருதது. (க)

சுசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனுல வருதலாற
காததோமபல சொலலினகட சோர்வு. உ

இ-ள. ஆகமும கேடும அதனுல வருதலால—தமமாசறகும அஙகஙகட கும ஆகவழிவுகள் தஞசொலலான வருமாகலான,—சொலலினகண சோர வு காதது ஒமபல — அபபெறறிததாய சொலலினகடசோாதலீ அமைசசா தஙகணிகழாமற போறறிக காகக. எ-று.

ஆகததிறகேதுவாய நறசொலலீயும கேடடிறகேதுவாய தீசசெ ''லீயும சொலலாதலொபபுமைபறறி அதனுலெனறுர. செயயுளாகலின, சுடடி ''பா முனவநதது. பிறா சோவுபோலா து உயிரகடகெலலாம ஒருஙகுவரு ஞலீ, காததோமபலெனறுர. இவையிரணடுபாடடானும இஃது இவாக்கினறியமை யாதெனபது கூறபபடடது. (உ)

சுசஙு. கேடடாரப பிணிகரும் தகையவாயக கேளாரும
வேடப மொழிவதாஞ சொல. ங

இ-ள. கேட்டாரப பிணிகரும தகை அவாய — நடபாயேறறுககொணடா ாைப பின வேறுபடாமற பிணிகரும குணஙகளே அவாவி—— கேளாரும வேடப மொழிவது—மறறைப பகையாய ஏறறுககொளளாதாரும பின அப பகைமையொழிநது நடபினை விரும்புமவணணஞசொலலப்படுவதே—சொல் லாம—அமைச்சாககுச் சொலலாவது. எ-று.

அகருணஙகளாவண வழுவினமை, சுருஙகுதல, விளங்குதல, இனிதாதல், விழுபபயனற்றுதலெனறிவை முதலாயின. அவறறையவாவுதலாவது சொல லுவான குறிததனவேயனறி வேறு நுணணுணாவுடையோர கொளபவற

றினமேலும நோககுடைததாதல. அவாயெனனுஞசெய்தெனைச்சம மொழி வதெனனுஞசெயபபாடடுவினை கொணடது. இனிக கேடடா கேளாரொனப தறகு நூலகேடடா கேளாதாரொனவும, வினவியார வினவாதாரெனவுமாைப பாருமூளா. தகைபவாயெனபதறகு எலலாருந தருதியையுடையவாயென்று ரைத்தார, அவா அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோகிறறிலா. இதனுற சொலலினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (ஈ)

சுசச. திறனறிந்து சொலலுக சொலலை யறனும
பொருளு மதனினூஉங கில. ச

இ-ள. சொலலைத திறன அறிந்து சொலலுக — அப்பெறறிதறாய சொல லை அமைசசா தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளையறிந்து சொ லலுக,— அதனின ஊஙகு அறனும பொருளும இல—அஙஙனஞ சொலலுந றகு மேறபடட அறனும பொருளுமிலலையாகலான. எ-று.

அத்திறஙகளாவன குடியபிறபபு, கலவி, ஒழுக்கம, செலவம, உருவம், பரு வமெனபனவறறுள வருநதகுதிவேறுபாடுகள. அவறறையறிந்து சொலலுத லாவது அவறறுற றமககும அவாககுமூளவாய ஏறறததாழவுகளையறிந்து அவ் வமமரபாற சொலலுதல. அஃது உலகநதோடொடடவொழுகலையும இனிமை யையும பயனதலின அறனுயிறறு, தஙகாரியமுடிதலிற பொருளாயிறறு. அற னுமபொருளுமெனக காரணதநதைக காரியமாகவிக கூறினார. (ச)

சுசடு. சொலலுக சொலலைப பிறிதோராசொ லசசொலலை
வெலலுஞசொ லினமை யறிநது. டு

இ-ள. சொலலைப பிறிது ஓரசொல வெலலுமசொல இனமை அறிந்து— தாஞசொலலக கருதிய சொலலைப பிறிதோரசொலலாய வெலலவலலதொரு சொல இலலாமையறிந்து,— அசசொலலைச சொலலுக — பின அசசொல லைச சொலலுக. எ-று.

பிறிதோரசொல மாறறுரைது மறறலைசசொல. வெலலுதல குணஙகளானமிகு தல. அதுவே வெலலச சொலலுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோரசொல வெல லுஞசொலலெனச செவவெணணுகவி, ஒததசொலலும மிகசசொலலுமுளவா காமற சொலலுகவெனறுரைபபாருமுளா. இது சொறபொருடபினவருமி.

சுசசு. வேடபதறாஞ சொலலிப பிறாசொற பயன்கோடன்
மாடசியின மாசறறூ கோள. சு

இ-ள. வேடபத தாம சொலலிப பிறா சொறபயன கோடல்— பிறாக்குத தாஞசொலலுஙகால அவா பினனுஙகேடட்லி விருமபுமாறு சொலலி, அவா தமககுச சொலலுஙகால அசசொலலினபயனைக கொணடொழிதல— மாடசி யின மாசு அறறூ கோள— அமைசசியுடகுறறமறறூது துணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குறறமுளவாயினுமி அவை நோககியிகழாரொனபதாம். வலலாரையிகழுதல வலலுநாககுது தகுதியனமையின, இதுவுமூடனசூறினார். இலவறறூனுபபாடடானும அதனைச சொலலுமாறு கூறபபட்டது. (சு)

சுசஎ. சொலல்வல்லன் சோர்விலனஞ்சா னவனை
யிகலவெலலல யாரககு மரிது. எ

இ-ள். சொலல வலலன — தானெணணியகாரியஙகளேப பிறாக்கேறபச் சொலலுதலவலலனேய— சோர்வு இலன—அவை மிகப் பலவாயவழி ஒனறி னுஞ்சோாவிலனேய— அருசான—அவைக்களுசாருபினன யாவன்—அவனே இகல் வெல்லல யார்க்கும அரிது — அவனே மாறபாடடினகண் வெல்லுதல யாவாகருமரிது. எ-று.

ஏறபசசொலலுதல அவாகரு அவை காரியமலலவாயினும ஆமெனத தணி யுமவகை சொலலுதல். சோாவு சொலலலேணடிவதனே மறபபாஞெழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானே மாறருராயப பிரிதத்தல பொருததலசெயது வெலவாரிலலேயெனபதாம. (எ)

சுசஅ. விளைநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது
சொலலுதல வலலாரப பெறின. அ

இ-ள. தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின — சொல லபபடுஙகாரியஙகளே நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலலுதலவலலாரைப பெறின,— ஞாலம விளைநது கேடருமம—உலகம அவறறை விளைநதேறறுக கொளளும். எ-று.

தொழில சாதியொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலவனவும பின சொலவனவுமநிநது அமமுறையே வைததல. இனிதாதல கேடபாாகஙனபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான ஞாருபிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறறிப் பெறினெனருர. ணடிங் கேடடல ஏறறுககோடல. இவையிரணடுபா டானும அவவாறுறற சொலலுதலவலலாரது சிறபுக் கூறபபடட்டது. (அ)

சுசக. பலசொலலக காமுறுவர் மன்றமா சறற
நிலசொலல றேறரு தவர. கூ

இ-ள. மாசு அறற நில சொலலல றேறருதவர—குறறமறறனவாயச நில வாய வாதரைகளே அவவாறுறற சொலலுதலியறியாதார—பல சொலலக காமுறுவர—பலவாய வாதரைகளேத தொடுதது சொலல விருமபுவர. எ-று.

குறறம மேறசொலலிய குணஙகடகு மறுதலேயாயின. இடைவிடாது பல சொலலுதலேயுரு சொலவனமையெனறு விருமபுவாருளர, அவர இவவாறு சொலலமாடடாதாரே, வலலார அருசெயயாரென யாபபுறுபபார, மனறவெ னருர. (கூ)

சுடுி0. இணரூழறது நாரு மலரனேயர் கறற
துணர விரிததுரையா தார. க0

இ-ள. கறறது உணர விரிததுரையாதார்—கறறுவைதத நூலேப பிறரறி யுமவணணம விரிததுரைககமாட்டாதவர — இனர ஊழறதம நாரு மலர அனேயர — கொதது்னகணனே மலருதுவைததம நாருத பூவையொபபர. எ-று.

செவ்விபெற மலருதுவைததம நாற்றமிலலாத பூச சூடபபட்டாதவாறுபோல நூலேக கறறுவைத்துரு சொலலமாடடாதார ணனகுமநிக்கபபடாரெனறமை பின், இது தொழிலுவமையாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறபபட்டது. (க0)

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது, [illegible]ம வினைகள பொருளேயனறி அறமும் புகழும் பயநத நல்லவாதல. [illegible]யனறிச செயலும நனருகவேண்டுமென்கின றமையின, இது சொல்லினமயின்பின வைகபபட்டது.

சுருக. துணைநல மாககந் தருஉம வினைநலம
வேண்டியு வெலலாந தரும. க

இ-ள. துணை நலம் ஆக்கம தருஉம—ஒருவனுகருததுணையது நனமை செல்வமொனறனையுங்கொடிகரும,— வினை நலம வேணடிய எலலாம தரும— அவவளவனறி வினையது நனமை அவன வேண்டியன யாவறறையுங்கொடிக்கும். எ-று.

வேணடியவெல்லாமெனறது இமமைககள் அறம பொருளினபமுதலாயவ றறையும மறறுமைகளகடடானவிருமபிய பதக்களையும. இதனற காணபபடுந துணைநனமையினுங கருதபபடுமவினைநனமைசிறந்தென வினைதூயமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (க)

சுருஉ. என்று மொருவுதல வேண்டும் புகழொடு
நனறி பயவா வினை உ

இ-ள. புகழொடு நனறி பயவா வினை—தமமரசனுக்கு இமமைகளட புகழும் மறுமைகளண அறமும பயவாத வினைகளை — எனறும ஒருவுதலவேண்டுமம —அமைசசாகு எகாலதுமொழிதலவேணடுமம. எ-று.

பெருகல, சுருகல, இடைநிறறலெனனும நிலைவேறுபாடி காலததான வருதலின, எனனுமெனறா. வேணடுமெனபது ணாடி இனறியமையாதெனனும பொருடடு. (உ)

சுருஙு. ஓஒதல வேண்டு மொளிமாழுகுஞ செயவினை
யாஅது மெனனு மவா. ஙு

இ-ள. ஆதம எனனுமவா— மேலாகககடவேமெனறு கருதுவார — ஒளி மாழகும வினை செய ஒதலவேணடுமம— தமமொளி கெடுதறகுக காரணமாய வினையைச செயதலைத தவிரக. எ-று.

ஒதலவேணடுமெனபது ஒருசொனனீரமைதது. ஒவுதலெனபது குறைநது நினறது. ஒளி தாமுளகாலதது எலலாரானும நனருமதிகபபடுதல. செயயெனனும முதனிலைதொழிறபெயர மாறறபபடடது. அனறிச செயவினையென வினைதொகையாகக்கியவழிப பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமனறெனபதாம். (ங)

சுருஞ. இடுகுகட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
நடுகுறற காடசி யவா. ஞ

இ-ள். இடுக்கட்படினும இளிவரத செய்யார—தாமிடுகணிலேபடவரினும, அது தீர்தற்பொருட்டி முன செயதாக்கு இளிவரத வினைகளைச செய்யார்— நடுக்கு அறற காட்சியவா— அளக்கமறற தெளிவினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழுதிற கழிவதாய இடுக்கணுக்கு எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எயதறபாலதனறெனபதூஉம அஃதெயதினுஞம வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவராகலால, செயயாரெனமூர. (சு)

சூருரு. எறமென் றிரஙகுவ செயயறக செயவானேன
மறறன்ன செயயாமை நனறு. (நி)

இ-ள். எறறு எனறு இரஙகுவ செயயறக—யாஞ் செயதது எதறன்மைத் தெனறு பின முனேயிரஙகும விஞைகளே ஒருஙகுஞசெயயாதொழிக, — செயவானேல மறறு அனன செயயாமை நனறு — அனறி ஒருகானமயஙகி அவறறைசசெயயுந்தனமைபனுயினுயிவ, பினனிருந்து அவவிரஙகலகளேச செயயாதொழிதல நனறு. எ-று.

இரஙகுவவென முனவருதலமீற பின அணணவெனச சுடடியொழிநதார. அவவிஞைகளது பனமையான, ஒருகலும பலவாயின. அசசெயறகுப பினனிருந்திரஙகுவனுயின, அது நீரும வாயிலதிநதிலனெனவும, கிடபமிலனெனவும, பயனிலலன செயதினுறனெனவும், தனபழியைத தானே றூறறுகினறு ணனவும, எலலாருமிழுதலிற பினனிரஙகாமை நனறெனறார. இதுவும, விஞை நதூயார செயயலின, உடனகூறபபடடது. பிறறொடாதறகுச செயவானுடல அவைபோலவனவுசெயயாமை நனறெனப பிறறொலலாம இயைபற வுரைததார. (நி)

சூருரு. ஈனறூள பசிகாணபா ஞயினுஞ செயயறக
சானறோ பழிகரும விஞை. சு

இ-ள். ஈனறூள பசி காண்பான ஆயினும—தனனைப பயநதாளது பழியை வறுமையாறகண்டிரஙகுந தனமையனுயினுணெனினும, — சானறோ பழிக ரும விஞை செயயறக—அது சுடடி அறிவுடையார பழிகரும விஞைகளே ஒரு வன செயயாதொழிக. எ-று.

இறநத மூபபினராய இருமுதுகுரவருங கறபுடைமனைவியுங குழவியும் பசி யான வருநதுமெலலிகக்ண தீயனபலவுஞசெயதாயினும புறநதருகவெனனும அறனூறபொதுவிதி பொருணூலவழியொழுகுதலும அரசாதொழிறகுரியராத லும நனகுமதிகறபாடுமுடைய அமைசசாகவெயதாமைபறறி, இவவாறு கூறினர. இவையநதபாட்டானும பாவமும பழியும பயகரும விஞை செய யறகவெனபது கூறபபடடது. (சு)

சூருஙள. பழிமலைந தெயதிய வாகஙகதிற சானறோ
கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைநது எயதிய ஆகஙகதினை—சாலாதார தீயவிஞைகளைச செயது அதனுறபழியைத தமமேறகொணடு பெறற செலவதினை — சானறோ கழி நலகுரவே தலை—அது மேறகொளளாத சானறோனுபவிகரும மிகக நலகு ரவே உயாநததது. எ-று.

நிலையாத செலவதினபொருட்டு நிலையின பழியை மேறகோடல் சால போடியையாமையின, சானறோகழிநலகுரவே தலையென்மூர. (எ)

சூடுதி அ. கடிந்த கடிந்தோரார் செயதார்க கவைதகா
முடிந்தாலும் பீழை தரும. அ

இ-ள. கடிநத கடிநது ஒரரா செயதாரகு—தூலோர் கடிநத வினைகளைத தாமுங்கடிநதொழியாது பொருளேக்கிச் செயத அமைச்சர்க்கு — அவை தாம முடிநதாலும பீழை தரும—அவை தாயவனமையின முடியா, ஒருவா றரூண முடியினும பினறுனபதையே கொடிக்கும. எ-று.

முடிதல கருதியபொருடருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினஞெழில அத றகுக காரணமாய வினைகணமேலேறறப்பட்டது. (அ)

சூடுகு. அழககொண்ட வெலலா மழபபோ மிழப்பினும்
பிறபயககு நறபா லவை. கூ

இ-ள. அழக் கொண்ட எலலாம அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக கொணட பொருளெலலாம இமமையிலே அவன்ஞரிரங் கப போகாநிறகும,—நறபாலவை இழபபினும பிறபயககும—மறறைத் தாய வினையான வநத பொருளகள முனவிழநதானுயினும அவனுகுப பினனா வநது பயன கொடுககும. எ-று.

பினனெனவே, மறுமையுமடஙகிறறு. பொருளகளான அவறறிறகுக் காரணமாய வினைகளதியலபு கூறியவாறு. (கூ)

சூசூ0. சலத்தாற பொருளசெயதே மார்ததல பசுமட்
கலததுணீர பெயதிறீஇ யறறு. க0

இ-ள. சலத்தால பொருள செயது ஏமாததல— அமைசசன் தீயவினைக ளாறபொருள்படைதது அதனுல அரசனுகேமஞசெயதல— பசுமட்கலததுள நீர பெய்து நிறீஇயறறு— பகியமட்கலதுளளே நீரைபபெயது அதற்கேமஞ செயதலேலைபோகுகும. எ-று.

மூன ஆக்கம பயபபனபோறறுன்றிப பின்னழிவே பயதலால், அவை சல மெனபபட்டன. ஏமமாததலெனபது ஏமாநதலெனறுயிறறு; ஏமத்தைய டையபபண்ணுதலெனறவாறு. இருநததல நெடுங்காலமிருப்பச்செயதல். அர சனும பொருளும சேரபபோமெனபதாம. பிறலெலலாம ஏமாததலெனறு பாட மோதி, அதறகு மறிழதலெனறும, நிறீஇயறறெனபதறகு வைத்தாறபோலு மெனறுரைததார, அவா அவை தனனினையும பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணததோடி மாறுகோடல நோக்கிறறிலா. இவைரானகுபாட்டானும அதற்குக காரணங கூறபபட்டது. (க0)

சூள ம அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அதனய வினை முடிபபானுகுவேண்டுவதாய மனத்தினமை. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளகுகும.

சுசுக. வினைதிடப மெனப தொருவன் மனத்திட்ப
மறறைய வெலலாம பிற. க

இ-ள். வினைத்திட்பம எனபது ஒருவன மனதிட்பம— வினைசெய்தற்கட் டிண்மையெனறு சொல்லப்படுவது அதனை முடிததறகுரியானுருவன் மன

த்தினது திண்மை;— மற்றைய எலலாம பிற— அஃதொழிநதனவெலலாம அதறகுத திண்மையெனறு சொலலபபடா. எ-று.

ஒழிநதனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவறறினறிணமைகள. அவையும அதறகு வேணடிவனவாய இனமாகலின மறறையவெனறும, வேண்டினும அஃதிலவழிப பயனிலவாகலிற பிறவெனறுங கூறினா. இதனால வினைதிட்பமாவது இனனதெனபது கூறபபடடது. (க)

சுசுஉ. ஊஇரோரா லுறறபி னெஞ்காமை யிவ்விரண்டி
ஞறெனப ராயநதவா கோள. உ

இ-ள். ஆயநதவா கோள— முன நீதியாராயநத அமைசசரது தணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின ஒஞ்காமை இவவிரணடின ஆறு எனபா—பழுதுபடும வினைகளைச் செயயாமையும செயயுமவிடத தெயவதகாறபழுதுபடடவழி அதற்குத் தனராமையுமாகிய இவவிரணடன வழியெனபா நூலோ. எ-று.

தேவாகரும அசுராகரும அமைசசுப பூணட வியாழ வெளளிகளது தணிபு தொருதலுப பின நீதிநூலுடையார கூறியவாறு கூறுகினறமையின, ரணடி வினைதலுயமையும உடனகூறினா. உறுதலுடையதனை முன ஊறெனறமையின உறறபினெனறும, இவவிரணடினகணணே படடதெனபா இரணடினு றெனறுங கூறினா. ஊஇரோனொறு பாடமோ தவாருமுளா, அஃது ஒலகாமையென்றுமெணணேமும இரணடெனறுந தொகையோமும இயையாமை அவரறிநதிலா. (உ)

சுசுஊ. கடைகொடகச செயதகக தாணமை யிடைகொடகி
னெறரு விழுமக தரும ஊ

இ-ள். கடைக் கொட்கச செயதககது ஆண்மை — செயபபடிம வினையை முடிவினகட புலபபடிமவகை முனனெலலாம மறறதறகுச செயவதே திடப மாவது,— இடைக கொட்கின எறரு விழுமம தரும—அஙஙனமனறி இடையே புலபபடிமாயின் அபபுலபபாடி செயவானுககு நீஙகாத இடுமபையைக கொடுக்கும. எ-று.

மறறதறகுச செயவதாவது அஙகமைநதுமெணணியவாறு பிறரறியாமலும, தானறிநதனனும, தனனிஙகிதம, வடிவு, செயல, சொறகளான அவருயதது ணராமலும அடகஙகிச செயதல. அதஙகிடபம, ஆணடனமையான வருதலின, ஆணமையெனபபட்டது. எறருவிழுமமாவன பகைவா முனனறிநது அவவினையை விலகருதல, செயவானே விலகருதல செய்வராகலின, அவற்றுன வருவன. விழுமம சாஙகிப்பெயா. இவையிரணடிபாடடாலும அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ஊ)

சுசுசு. சொல்லுதல யார்கரு மெளிய வரியவாரு
சொலலிய வண்ணஞ செயல. ச

இ-ள். சொல்லுதல யாராகரும எளிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறரூற செயதுமென நிரலபடச் சொலலுதல யாவாகருமெளிய,— சொலலியவணணம செயல் அரியவாம் — அதனை அவவாறரூனே செயதல யாவர்க்குமரிய வாம். எ-று.

சொலலுதல், செபலென்பன சாதிபபெயா. அரியவறறையெண்ணிச்சொலலுதல திட்பமில்லாதார்கருமியறலின, எளியவெனமூர். இதனுல் அதனதருமை கூறபபட்டது. (ச)

சுசுருு. வீறெயதி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணுறெயதி யுளளப் படிம. ரு

இ-ள. வீறு எயதி மாண்டாரி வினைததிடபம—எணணததாற சிறப்பெய்திப் பிறலிலகணணுகளாணும மாட்சிமைபபட்ட அமைசசரது வினைத்திட்பம,— வேநதனகண் ணூறு எயதி உளளபபடிம— வேநதனகண்ணே உறுதலேயெயதலான, எலலாராணும நணருமதிகபபடிம. எ-று.

வேநதனகணுறெயதல எடிததலின அதனுன முறறபபெறறுச செலவமும் புகழும அவனகணணவாதல. எயதலானெனபது நிரநது நினறது. உளளல் மதிபபான மறவாமை. இதனுல அதனசிறபபுக கூறபபட்டது. (ரு)

சுசுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங கெயதுப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப பெறின். சு

இ-ள. எண்ணிய எணணியாஙகு எயதுப— தாமெயத எண்ணிய பொருள் சுளெலலாவறறையும அவவெணணியவாறே எயதுவா,— எணணியார் திணணியராகப பெறின— எணணியவா அவறறிறகு வாயிலாகிய வினைகடடிண்மையுடையராகப பெறின. எ-று.

எளிதினெயதுபவெனபா, எணணியாஙகெயதுபவெனமூர். அவா அவ்வாறலலதெணணுமையிற றிணணியராகவே வினைமுடியும, அது முடிய அவையாவையுங்கைகூடுமெனபது கருதது. இதனுல அஃதுடையாரொயதும பயன கூறபபட்டது. (சு)

சுசுள. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க
கசசாணி யனைரு ருடைதது. எ

இ-ள. உருள பெருந்தேரகது அசசு ஆணி அனைரா உடைத்து— உருளாகிற பெரிய தேரகது ஜசசினகணுணிபோல வினைகடடிணணியாரையுடைதது உலகம,— உருவு கணடி எளளாமைவேணடிம— அதனுல அவரை வடிவின சிறுமை நோககி இகழதலேயொழிக. எ-று.

சிறுமை, எளளாமைவேணடுமெனபதனுணம, உவமையாணும, பெறறும். அச்சு உருளதோதத மாம. ஆணி உருள கழலாது ஆனகடைகக செருகுமது. அது வடிவாற சிறிதாயிருநதே பெரியபாரததைக கொணடியகருநதிட் பமுடைதது அதுபோல, வடிவாறசிறியராயிருநதே பெரிய வினைகளைக கொணடியகருநதிடபமுடைய அமைசசருமூளா, அவரை அதகிடபநோககி அறிநது கொளகவெனபதாம. இதனுல அவரையறியுமாறு கூறபபட்டது. (எ)

சுசுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைகடட டுளங்காது
தூகஙகு கடிநது செயல. அ

இ-ள. கலஙகாது கணட வினைகடன—மனந்தெளிநது செயவதாகத துணிநத வினையினகண்—துளஙகாது தூகஙக கடிநது செயல — பினனைசைதலினறி நீடடிததலேயொழிநது செயக. எ-று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஒர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். தளர்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சுசுசுஉ. இன்ப முறவரினுஞ் செயக துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. கூ

இ-ள். இன்பம் உற வரினும் — முதற்கண மெயம்முயறசியாற றமக்குத் தின்பம் மிக வருமாயினும்,—இனபம பயகரும் வினை, தணிவு ஆறறிச் செயக —அது நோக்கித் தளராது முடிவினகண இனபம பயகரும வினையைத் திட்பமுடையராயச செயக. எ-று.

தணிவு கலஙகாமை. அஃதடையாராகலலது கணிகமாய முய்ற்சித்தின்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணமவினபத்தை நோக்கிச செயதல் கூடாமையின, தணிவாறறிசசெயகவெனறார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவாவினைசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

சுஎ0. எனைத்திட மெயதியக கணணும வினைத்திடம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. க0

இ-ள். வினைத்திட்பம வேண்டாரை—வினைதிட்பததை இது நமக்குச் சிறந்ததெனறு கொளளாத அமைசசரை,—எனைதிடபம எயதியகணணும—ஒழிநததிட்பங்களெலலாமுடையராயவிடததும,—வேண்டாது உலகு — நனகுமதியாா உயாநதோா. எ-று.

மனததினகட் டிடபமிலலாதாாகுப படை, அரண, நடபு முதலியவறறின திட்பஙகளெல்லாம உளவாயினும, வினை முடியாதாம, ஆகவே, அவையெலலாங் கெடுமெனபதுபறறி உலகு வேணடாதெனறார். இதனுல வினைதிடபமில்லாதாரதிழிபு கூறபபட்டது. (க0)

சுஅ ம் அதி. — வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அததிடபமுடையவமைசசன அவவினையைச செயயுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

சுஎக. சூழ்சசி முடிவு துணிவெய்த லக்துணிவு
தாழ்சசியுட் டங்குத நீது. க

இ-ள. சூழசசி முடிவு தணிவு எயதல—விசாரததிறகெலலியாவது விசாரிக்கினறுன இனி இது தபபாதெனனுந்துணிவினைப் பெறுதல, — அததணிவு தாழசசியுள தஙகுதல நீத— அஙனனநதுணிவுபெறற வினை பின நீடடிபபின கட்டஙகுமாயின, அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழசசிமுடிவு தணிவெயதலெனவே, தணிவெயதமளவுஞ சூழவேண்டுமெனபது பெறறும. பினனாத தணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிபபு செயயுங்காலத்து செயயாமை. அஃதளவழிக காலக்கழிவாகலானும, பகைவா அறிநதழிததலானும முடியாமையின, அதனைத நீதெனறார். (க)

சுஎஉ. தூங்குக தூங்கிச செயறபால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ

இ-ள். தங்கிச் செயற்பால தங்குக—நீட்டித்துச் செயயும் பருதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க,— தங்காது செய்யும் வினை தங்காதக — நீட்டியாது செயயும் வினைகளுள நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவி னைகளும் வலியானுங்காலத்தானும அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வா யாவென்பது கருத்து. மேறறுதாகாமையென்னா, ணடதனைப் பருத்துக்கூறி னார். இவையிரணடுபோட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறம கூறப பட்டது. (உ)

சுஎசு. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைதன்றே யொல்லாக்காற
செலலுமவாய் நோகஙிச செயல. கூ

இ-ள். ஒலலும வாய எல்லாம் வினை நனறு — வினைசெய்யுங்கால இயலு மிடதெல்லாம போராறசெயதல நனறு, — ஒலலாக்கால செலலுமவாய நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடதது ஏனோனறுபாயததளளும அது முடி வதோருபாயநோகஙிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம பகையிறனை வலியறுய காலம. அக்காலத்துத் தண்டமே நன றென்னா, அஞ்சுவது அதறகேயாகலின. இயலாவிடம ஒததகாலமும மெலிய காலமும். அவவிரணடுகாலததுஞ சாம பேத தானஙகளுள அது முடியு மூபாயத்தாற செயகவெனனா, அவை ஒனறறகொனறு வேறுபாடிடையவே னும உடமபடுத்தற்பயததாற றமமுளொகுமாகலின. இதனை வலியான, ஒபபான, மெலியானென நிலை மூவகைததெனபதூஉம அவறறுள வலியது சிறப்பும, கூறபபட்டன. (ங)

சுஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நினையுங்காற்
றீயெசசம போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை எனற இரணடின எச்சம—செயயத தொடங்கிய வினை யும கனையத தொடஙகிய பகையுமெனறு சொலலபபட்ட இரணடனதொழி வும— நினையுங்கால தீயெச்சமபோலத தெறும்— ஆராயுங்காற றீயினதொ ழிவுபோல பின வளாநது கெடுக்கும. எ-று.

இனி இகழுறை எனசெயவதெனறு இகழுதொழியறக, முடியசசெயகவெ ன்பதாம. பின வளாதலொபபுமைபறறிப பகையெசசமும உடன கூறினா. இதனை வலியான செயயுந்திறம கூறபபட்டது. (ச)

சுஎடு. பொருள்கருவி காலம வினையிடனெ டைந்து
மிருூற வெண்ணிச செயல. டு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐநதும் — வினைசெயயுமி டத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும வினையும் இடனுமாகிய இவவைநத னையும்—இருள் நீர எண்ணிச் செயல—மயகமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எணணெடு பிறவழியுஙகூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்னினையும் மாறறாதானையும. காலம் தனக்காஙகால மும அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலலுமிடமும் அவா வெலலுமிடமும். இவறறைத தான் வென றியெயதுந்திறதறிந பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (டு)

சுஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும பார்த்துச செயல. சு

இ-ள். முடிவும் — வினைசெயுங்கால அது முடிதறகுளதாம் முயற்சியும — இடையூறும— அதறகு வருமிடையூறும — மூறறியாங்கு எய்தும் படு பயனும— அது நீஙகி முடிஙதாற குனெயதும பெருமபயனும— பார்த்துச் செயல்— சோதக்ஙச செயக. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயா. முயறசியிடையூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற செயகவெனபதாம. (சு)

சுஎஎ. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுளளறிவா னுளளளங கொளல. எ

இ-ள். செயவினை செயவான செயனமுறை— அவவாறுறற செயயபபடிம வினையைத தொடஙகினுன செயயுமுறைமைபாவது — அவவினை உள அறி வான் உளளம கொளல— அதனளபபாடடினையறிவான கருததினைத தான றிதல. எ-று.

அவவாறெனறது பொருணமுதலியவெணணலையம முடிவுமுதலியதறகலை யும. உளளறிவான் முனசெயது போநதவன. அவனகருதது அவன செயது போந்த உபாயம. அதனையறியவே, தானும அதனறசெயது பயனெயதுமெ னபதாம். இவைமூனறுபாடடானும ஒபபான செயயுநதிறங கூறபபடடது.

சுஎஅ. வினையான் வினையாகஙக கோட னனகவுள
யானையால யானையாத தறறு. அ

இ-ள். வினையான வினை ஆகஙககோடல — செய்கினற வினையாலே அன னது பிறிதுமோவினையை முடிதததககொாக, — நனை கவுள யானையால யானை யாததறறு —அது மததநானனைநத கபோலநதினையுடைய யானையாலே அனனது பிறிதுமோயானையைப பிணிததலனெடொகும. எ-று.

பிணிததறகருமை தோனற நனைகவுளெனபது பினனுங்கூடடப்பட்டது. தொடஙகிய வினையானே பிறிதுமோவினையை முடிகதறகுபாயமாமாறு எண ணிசசெயக, செயயவே, அமமுறையான எலலாவினையும எளிதின முடியுமெ னபதாம. (அ)

சுஎசு. நடடார்கு நலல செயலின் விளைநததே
யொடடாரை யொடடிக கொளல. கூ

இ-ள. நட்டாாககு நலல செயலின விளைநததே— வினைசெயவானுற றன் னட்டாாககு இனியவறறை: செயதலினும விளைநது செயயபபடிம— ஒட டாரை ஒடடிக கொளல—தனபகைவர்மி ஒடடாரைத தனககு நட்பாகஙக் கோடல். எ-று.

அவவினை வாயத்தறபயததவாய இவவிரண்டும பகைவர்களுத் தன்மெலிவு புலனுவதனமுனனே செயகவெனபா, விளைநததெனமூா. விளைநது செயய பபடிஉதென்றவாறு. வினைசெயுநதிறமாகலிற பகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னெடடாா பிறருகூடாமல மாறறி வலத்தலெனினுமமையும். (கூ)

சூஅ0. உறைசிறியா ருண்ணெடுங்க லஞ்சிக குறையெறிற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிகது. க0

இ-ள். உறை சிறியார — ஆளுமிடஞ்சிறியராய அமைச்சா, — உள் நடுங் கல அஞ்சி — தம்மின்வலியாா எதிராதவழிக தம்பகுதி நடுங்கலியஞ்சி,— குறை பெறின பெரியாப பணிகது கொள்வா— அருங்கிலகு வேண்டுவதாய சாது கூடுமாயின், அவனைத் தாழாது அதனேயேற்றுககொளவா. எ-று.

இடம காடும அரணும். அவறறது சிறுமை ஆள்வாமேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சாதிககு வலியாா இயைதலரிதாகலின, பெறினெனறார். அடியிலே மெலியராயினா தமபருதியுமஞ்சி நீஙினை முதலொடுங கெடுவராகலின, அது வாராமறசிறிது கொடுதலுஞ சாதினேயேறறுககொளகவெனபதாம். பணிதல மானமுடையாாககுக் கருதாதனமையின், கொளவரென உலகியலாற கூறினார். இவைமூனறுபாடடானும மெலிாரை செயபுசிறகு கூறபபடடது.(க0)

சூகூ ம அதி.— தூது.

அஃதாவது சாதி விகிராகஙகடகு வேறறுவேறதரிடைச செலவாரது தனமை. அவவிரணடனேயும மேல வினைசெயலவகையெனறமையின, இஃதக னபின வைகபபடடது. தான வருததக கூறுவான, கூறியது கூறுவானெனத னது இருவகைபபடிம. அவருள முனனெனை அமைசசனெடொபபானுகலானும, பினனெனை அவனிற காறகூறு குணஙு குறைதோனுகலானும, இஃதமைச்சிய லாயிற்று.

சூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிபபிறததல வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைபபான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை— தனசுறறதாமாடடி அனபுடையனதலும்— ஆனற குடிபபிறததல — அமைசசுப் பூணறகமைாத குடியினகடபிறததலும் —வேகது அவாம பணபு உடைமை — அரசாசாதி விருமபும பண்புடையனதலும—தூது உரைபபான் பணபு—தூதுவாாதனதை சொலலுவானுக்கில ககணம. எ-று.

மூனனேயவிரண்டனலும, மூறையே சுறறத்தாகருத தீஙகு வாராமற முன் பேணியொழுகலும், தனமுனனோ தாதியல கேடடறிதலும, பெறறும. வேந தவாமபணபுடைமை முனனா மன்னனைசசோகதொழுகறகட் பெறபபடிம. அதனல வேற்றரசரும அவன வயததராதல பெறுதம. (க)

சூஅஉ. அன்பறி வாராயநத சொலவனமை தூதுரைபபார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு —தமமரசனமாட்டனபுடைமையும — அறிவு —அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும—ஆராயநத சொலவனமை—அவறறை வேற்ற ரசரிடைச சொலலுங்கால ஆராயநது சொல்லுதல வனமையுமென— தூது உரைப்பாாக்கு இனறியமையாத மூனறு — தூதாக்கவரியாாக்கு இனறிய மையாத குணஙகள மூனறு. எ-று.

ஆராய்ந்தல், அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல், இனறியமையாத மூன்றனையே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெறலும். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையாக்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சுஅங. நூலாரு ணூல்வல்ல ஞருதல் வேலாருள்
வென்றி வினேயுரைப்பான் பண்பு. ங

இ-ள். வேலாருள் வெனறி வினே உரைப்பான் பண்பு—வேலியுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வெனறிதரும் வினேயைச சொல்லுவா னுக்கு இலக்கணமாவது—நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல்—நீதிநூலியுண ர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான அந்நூலே வலலனுதல. எ-று.

கோறன்மாலேயனெபது தோனற வேலாரெனறும், நூதவினேயிரண்டிம டங்க வெனறிவினேயென்றுங கூறினர். வலலனுதல உணாவுமாத்திரமுடைய ராய அவாமூன வகுக்குமாறறலுடையனுதல. (ங)

சுஅசு. அறிவுரு வாராயந்த கலவிழிம மூன்றன்
செறிவுடையான செலக வினேககு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவுமை— உரு—கணடாவிருமபுந் தோற் றப்பொலிவுமை—ஆராய்ந்த கலவி—பலரோடிம பலகாலுமாராயபபட்ட கல்வி யுமென—இமமூனறன செறிவு உடையான—னனகுமதிதறகேதுவாய இம் மூன்றனது கூட்டதையுடையான—வினேககுச செலக—வேறறுவேநதரி டைத் தூதவினேக்குச செலக. எ-று.

இம்மூனறுமை ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின, செறிவுடையானென்றார். இவ றனுள னன்குமதிபபுடையனுகவே, வினே இனிதமுடியுமெனபது கருதது. (ச)

சுஅடு. தொகசசொல்லித் தூவாத நீகஞ நகசசொலலி
நன்றி பயப்பதாந தூது. ஞ

இ-ள். தொகச் சொலலி—வேறறரசாக்குப பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக காரணவகையாற ருருதது்சசொலலியுமை—தூவாத நீக்கி நகச சொ ல்லி—இனனுதகாரியங்களேச சொலலுமவழி வெயயசொறகளை நீகஞ இனிய சொறகளான மனமழிசசொலலியுமை—னனறி பயபபது தூதாமை—தன்னர சனுக்கு னனமையைப் பயபபவனே தூதனுவான. எ-று.

பலகாரியங்களட்குடமபடாதா பரமபரையான அவறறிறகுக காரணமாய தொனறைச் சொலல அதனுல அவை வினேயுமாறுயதனுலரவருமையானுஞ் சுரு கத்தானுமுடமபடுவா, இனனுதவறறிறகுடமபடாதா தமமனமழிசசொலல அவனினுமை காணுது உடமபடுவராதலின, அவவிருவாறறுமை தனகாரியநத வருமல் முடிககவலலானெனபதாம. எனனுமமைகள விகாரத்தாறறுக்கன.

சுஅசு. கறறுக்கண் ணஞ்சாஞ செலசசொலலிக காலததாற்
றகக தறிவதாந தூது. சு

இ-ள். கற்று—நீதிநூலகளைக் கற்று—செலச் சொல்லி—தான் சென்ற கருமததைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான்—அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அநோக்கிறஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவது

தூதர்ம்—காலத்தோடி பொருந்த அது முடிகததக்கவுபாயமறிவானே தூத னுவனுண். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதறபொருட்டுநீதிநூற்கல்வியும்,அதனுனன்றிப்பிறிதொனறுண் முடியுங்காலமவரின அவ்வாறு முடிகவேண்டுதலிற காலத்தாறறக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (சு)

சுஅள. கடனறிந்து காலங கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைபபான தலை. எ

இ-ள. கடன அறிந்து— வேறறரசரிடத்துத்தான செயயுமுறைமையறிந்து —காலம கருதி—அவாசெவவி பாதது—இடன அறிந்து—சென்ற கரும ஞசொலலுதறகேறற இடமறிந்து— எணணி— சொலலுமாற்றை முனனே விசாரித்து—உரைபபான தலை—அவவாறு சொலலுவான் தூதரினமிக்கான். எ-று.

செயயுமுறைமையாவது அவரிலையும தனனரசனிலையும தன்னிலையும் தூகதி அவறறிறகேறபக காணுமுறைமையும சொலலுமுறைமையும முதலாயின. செவவி தனசொலலியேறறுககொளளுமெ மனங்கழசசி. அது காலவயததாக லிற காலமெனறார். இடம தனகுத தூணையாவாருடனுயவிடம. எண்ணுதல தான அது சொலலுமாறும் அதறகு அவாசொலலுமுதறறுமும அதற்குப பின முனசொலலுவனவுமாக இவவாறறுனமேனமேறறுனே கறபிததல். வடநூலார் இவ்வீருவகையாருடன ஒலிகொடுதது நிறபாரையுங்கூட்டித தூதரைத தலை, இடை, கடையெனறு வகுநதகுறினுராகலின, அவாமதமூருதோன்றத தலை யெனறார். தூதெனபது அதிகாரததான வநதது. இவையைநதுபாடடானும் தான வகுததகுறுவானநிலைகணங கூறபபட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை தூணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாயமை வழியுரைபபான பணபு. அ

இ-ள. வழி உரைபபான பணபு— தனனரசன வாதரையை அவன்சொ லலியவாறே வேறறரசாகுச சென்றுசொலலுவானநிலகணமாவது —தூயமை— பொருள காமஙகளாறறூயதலும— தூணைமை—தனக்கு அவ ரமைசசா தூணையாநதனமையும—துணிவுடைமை—துணிதலுடைமையும— இமமூனறினவாயமை— இமமூனறேறுகூடியமெயமையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள காமஙகளபறறி வேறுபடக கூறுமைபபொருட்டித தூய்மையும, தன்னரசனுககு உயாசசிகூறியவழி எமமனனோகசஃதியலபெனக்கூறி அவா வெகுளிகூருதறபொருட்டித தூணைமையும, இது சொலலின இவரேதஞ்செய வினெறுழியாமறபொருட்டித துணிவுடைமையும, யாவராலுமதேறப்படுதற பெர்ருட்டுமெயமையும,வேண்டபபட்டன. இன ஒதினபொருட்கணவநதது.

சுஅசு. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. சூ

இ-ள். விடு மாறறம் வேநதாக்குரைபபான்—தனனரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேறறரசாக்குச் சென்று சொல்லவரியான— வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேதததிறகஞ்சி அவனுக்குத தாழ

வான வார்த்தையை வாயசோராதஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன.எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடவெனரூர். வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (கூ)

சுகூ0. இறுதி பயபபினு மெஞ்சா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞ்சாது—அவவாாததை தனனுயிர்க்கிறுதி தரு மாயினும் அதறகஞ்சியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம— தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுகது மிருதியை வேறறரசரிடைச் சொல லுவானே தூதனுவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனால, ஏனைய பயதலால் சொல்லவேண்டாவாமிறறு. இவைமூனறுபாடடானுங கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபடடது.(க0)

எ0 ம் அதி. — மன்னைசசேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசரைப பொருதலியொழுகுமாறு. இது, வேந தவாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபடடமையின, தானபினவைக கப்பட்டது.

சுகூக. அகலா தணுகாது தீகாயவார் போல்க
விகலவேநதாச சோநதொழுகு வார். க

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவார — மாறுபடுதலியுடைய அரச னைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீகாயவார போ ல்க—அவனை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞசெயயாது தீக்காயவாரபோல இடைநிலைதறிலே நிறக. எ-று.

கடினின வெருளுநதனமையினெபது தோனற, இகலவேநதனெரூர். மிக வகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபபறறித தெறும வேநதாகது, மிகவகலிற குளிர நீகாதது மிகவணுகிறசுடுவதாயதீயோநிலதாயதொழிலுவமம பெறபபடடது. (க)

சுகூஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாகக தரும. உ

இ-ள். மனனா விழைப விழையாமை— தமமாற சேரபபடட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல— மனனரான மனனிய ஆக கம தரும் — அமைசசாகது அவரானே நிலைபெறற செலவதைதக கொடுக கும். எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாகதுச சிறபபாகவுரியவறறை. அவை தூகர ப்படுவன, ஒபபீன, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறக ஞசித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோகதியுவகது அவாதாமே எல லாச்செலவமும் நலகுவனெபது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம. (உ)

சுகூஙு. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ங

இ-ள. போறறின் அரியவை போறறல—அமைசசா தமமைக காக்கக் கரு தின அரியபிழைகள தங்கணவாராமற காக்க,—கடிதபின தேறறுதல யாரு கும அரிது—அவறறை வநதனவாகக கேட்டு அவவரசா ஐயுறுமல அவரைப பினதெளிவிதறல யாவாகுமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராறபொறறதறகரிய அறைபோறல, உரிமையொடு மருவல, அரும்பொருள வெளவலென்றிவை முதலாயின. அவறறைக காதறலா வது ஒருவன சொலலியகால தகுமோவெனறையுறறு தகாதெனறே அவர் துணியவொழுகல. ஒருவாறறுறறெளிவிதறதாலும கடனகொணடானறேறறப பொருடோனறுமாறுபோலக கணடழியெலலாம அவை நீஙகபபடறலின, யாாகுமரிதெனறார. இவைமூனறுபாடடானும அது பொதுவகையாற கூறப பட்டது. (ங)

சுகூசு. செவிசசொலலுஞ சோந்த நகைபு மவிததொழுக
லானற பெரியா ரகநதது. ச

இ-ள. ஆனற பெரியாரகதது— அமைசதவரசரிருநதால, — செவிச சொலலும சோநத நகையும அவிதது ஒழுகல—அவாகாண ஒருவனசெவிகக டசொலலுதலையும ஒருவனமுகநோகக நகுதலையுந தவிரநதொழுகுக. எ-று.

சோதல பிறஞ்சி சோதல. செயதொழுகினை, தவருறறது கணடு செயதன வாகக கொளவதெனபது கருதது. (ச)

சுகூஞ. எபபொருளு மோராற தொடராமற றபபொருளை
விடடகலாற கேடக மறை. ஞ

இ-ள. மறை—அரசனுககுப பிறரோடு மறை நிகழவழி— எபபொருளும ஓராற—யாதொருபொருளையுஞ செவிகொடுதது கேளாது,— தொடராற— அவனே மூடுகி வினவுவதுஞ செயயாது,—அபபொருளை விடடகலால கேடக —அமமறைபபொருளை அவனருனே அடகாது சொலலியகாறற கேடக. எறு.

ஓாதறகேறறுமபொருளாயினுமெனபார, எபபொருளுமெனறார. மறறுவினை மாறறினகண வநதது. (ஞ)

சுகூசு. சூறிபபறிநது காலநு கருதி வெறுபபில
வேணடிப வேடபச சொலல. சு

இ-ள. சூறிபபு அறிநது— அரசனுகருகு காரியருசொலலுங்கால அபபொ ழுது நிகழகினற அவனசூறிபபினையறிநது,— காலம கருதி— சொலலுதற கேறற காலததையும நோககி,—வெறுபபு இல வேணடிப வேடபசசொலல — வெறுபபிலவுமாய வேணடிவனவுமாய காரியஙகளை அவனமனம விரும்பு மவகை சொலலுக. எ-று.

சூறிபபுக் காரியதறினகணணறிக காம வெகுளியுளளிடடவறறினிகழ்வுழியும் அதறகேலாக்காலததுஞ் சொல்லுதல பயனினறுகலிற சூறிபபறிநதுகாலங்கரு தியெனறும, அவனுடமபடாதன முடிவுபோகாமையின வெறுபபிலவெனறும, பயனில்லவும பயனசுருஙகியவுஞ செயதலவேணடாமையின வேணடிபவென் றும, அவறறை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொறகளாற சொலலுகவெனபார வேடபசசொலலெனறுகூறினார. (சு)

சுகூள. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங
கேடபினுஞ சொல்லா விடல. எ

இ-ள். வேட்பன சொலலி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன வுமாய காரியங்களே அவன கேட்டிலனுயினுஞ சொலலி, — எஞ்ஞானறும வினை இல கேட்பினும் சொலலாவிடல்—எஞ்ஞானறுமபாபனிலவாயவறறைத தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடிக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வநத சொறகளான, அவற்றின மறு தலிச்சொற்கள வருவிக்கபபட்டன. வினையானவருகலின வினையெனறும,வரு மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞானறுமென்றுங கூறினா. சொலலுவனவுஞ சொல் லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநானகுபாட்டானுஞ சிறபபுவகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

சுகூஅ. இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப படும். அ

இ-ள. இனையா இன முறையா எனறு இகழா— இவா எமமினினையரென றும் எமக்கினன முறையினையுடையரெனறும அரசரையவமதியாது,—நினற ஒளியோடு ஒழுகப்படுமம—அவாமாட்டு நினறவொளியோடு பொருநத ஒழுகு தலசெயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிறகவுந தாமுலகங்காக்கினற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு பொருநதவொழுகலாவது அவா கடவுளருந தாம மக்களுமாயொழுகுதல. அவவொளியாற போகபபட்டவிளமையும முறையுமபறறி இகழவராயின, தாமும் போக்கபபடுவரெனபது கருதது. (அ)

சுகூக. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயா
துளக்கறற காடசி யவர். கூ

இ-ள். கொளபபட்டேம எனறுணணிக்கொளளாத செயயா—அரசனுல யாம் நனகுமதிகபபடடேமெனறு கருதி அவன விருமபாதவறறைச செய யார்— தளககு அறற காடசியவா— நிலபெறறவறிவினையுடையார். எ-று.

கொளளாதன செயதழிவெயதுவா கொளபபாடடிறகுப பினறமமை வே றொருவராக கருதுவராகலின,முனனெயராகவே கருதியஞசியொழுகுவாைத தளகறறகாடசியவரெனறார. (கூ)

எ00. பழைய மெனகருதிப பண்பல்ல செயயுங
கெழுதகைமை கேடி தரும. க0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப பணபு அலல செயயும கெழுதகைமை— அரசனுகு யாம பழையமெனக கருதித் தமகியல்பலலாதவறறைச் செய யுமிமை— கேடி தரும்— அமைசசாகுக் கேடடினைப பயகுமம. எ-று.

அவன் பொருது செறுமபொழுன அபபழைமைநோகிக் கணணேடாது உயிரை வெளவுதலான,அவனவேணடாதன செயதறகேதுவாய கெழுதகைமை கேடிதருமெனறார. இவைமூனறுபாடடானும பொறுபபொனறு அரசா வெறு பபன செயயறகவெனபது கூறபபடடது. (க0)

எகம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூருமலறிதல். இது, மனனாசை சேர்நதொழுகற்கு இனறியமையாதாகலின, அதனபின் வைகபபட்டது.

எ0க. கூருமை நோகஙகி குறிப்பறிவா னெஞஞான்று
மாருநீர வையக கணி. க

இ-ள். குறிபபுக கூருமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறிதத கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவனமுகமாறுங கண்ணுறுநோகஙி அறியுமமை ச்சன— எஞ்ஞானறும மாரு நீர வையககு அணி— எஞ்ஞான்றும வறறுத நீராறசூழப்பட்ட வையததுளளாருகு ஓராபரணமாம. எ-று.

ஒட்பமுடையனுய எலலாரக்கும் அழகுசெயதலான, வையககணியென்ருர். குறிபபும வையமும் ஆருபெயா. வையதகிறகெனபது விகாரபபடடுகின்றது.

எ0உ. -ஐயப் படாஅ தகதத துணாவாணைத
தெயவததோ டொபபகொளல. உ

இ-ள. அகத்தது ஐயபபடாது உணாவாணை—ஒருவனமனத்நினகணிகழவ தணை ஐயபபடாது ஒருதலையாகவுணரவலலாணை —— தெயவததோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெயவததோடொபப ணகருமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவறறுன ஒவவாருயினுமை பிறாகிணைதத துணரூதெயவததன் மையுடைமையின, தெயவததோடொபபவெனரூர். (உ)

எ0ஊ. குறிப்பிற குறிபபுணா வாரை யுறுப்பினுள
யாது கொடுதது கொளல. ஊ

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணாவாரை—தங்குறிபபு நிகழுமாறறிந்து அத னுற பிறாகுறிபபறியுநதனமையாரை, —— உறுபபினுள யாது கொடுத்தம கொளல—அரசா தமமுறுபபுகளுள அவா வேணடுவதொனறணைக கொடுத தாயினும், தமகருத் துணையாகக் கொளக. எ-று.

உணணிகழுநெறி யாவாக்குமொததலின, பிறாகுறிபபறிதறகுத தங்குறிப்புக் கருவியாயிறறு. உறுபுகளாவன பொருளும நாமும யாணைகுதிரைகளும முதலிய புறததுறுபபுகள. இதறகுப பிறா முகககுறிபபாணை அவர்மனகக குறிபுணாவாரையெனறுரைபபாருமுளர. இவைமூனறுபாடடானுங் குறிபபறி வாரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (ஊ)

எ0எ. குறித்தது கூருமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுபபோ ரனையரால வேறு. எ

இ-ள். குறித்தது கூருமைக் கொளவாரோடு—ஒருவன் மனததுக கருதிய வதனை அவனகூறவேண்டாமல அறியவலலாரோடு —— ஏனை உறுப்பு ஒரனை யா—மறறைமாடடாதா உறுபபாலொருதனமையராகவொபபாராயினுமை,—— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொளளாதாரொனபதனுஉம் ஆயினுமெனபதனுஉம அவாயநிலையான வநதன. சிறநதவறிவினமையின, விலக்கெனனுங்கருததான வேறெனரூர். (எ)

எ0டு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். டு

இ-ள். குறிபபின குறிபபு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்கா டசியாத பிறாகுறிபபினையுணரமாடடாவாயின,— உறபபினுள் கண என்ன பயததலோ—ஒருவனுறுபபுகளுட சிறநதகணகள வேறெனனபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதறகட் குறிபபு ஆருபெயா. குறிபபறிதறகட் டுணையாதறசிறபபுப்பற்றி உயிரதுணாவு கணமேலேறபபடடது. அககணகளாறபயனிலலையெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானுங குறிபபறியாரதிழிபு கூறபபடடது. (டு)

எ0சு. அடிநதது காடடிம பளிஙகுபோ னெஞசங
கடிதது காடடு முகம. சூ

இ-ள. அடிநதது காடடிம பளிஙகுபோல—தனனையடித்தபொருளது நிறத தைத தானே கொணடிகாடடிம பளிஙகுபோல— நெஞசங கடிதது முகம காடடிம—ஒருவனெஞசதது மிகுதது அவனமுகந தானேகொணடி காடடிம. எ-று.

அடிதது தெனபது ஆருபெயா. கடிதது தெனபது கடியெனனுமுரிச்சொலடி யாயவநத தொழிறபெயா. உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளினபண பைக கொணடி தோறறுதலாகிய தொழிலபறறி வநதது. (சு)

எ0எ. முகததின முதுகருறைநத துணடோ வுவபபினுங
காயினுந தானமுந துமம. எ

இ-ள. உவபபினும காயினும தான முதுகுறுமம—உயிர ஒருவனையுவதலானுங காயதலானுமுறின, தானறிநது அவறறினகண அநனினமுறபடடுநிறகுமாக லான,— முகததின முதுகருறைநதது உணடோ—முகமபோல அறிவுமிக்கது பிறிதுணடோ இலலை. எ-று.

உயிரகே அறிவுளளது ஐமபூதஙகளானியனற முகதநிறநிலலையெனபாரை நோகி, உயிரது கருதததிநது அஃதுவகருறின மலாதுங காயவறிறகருகி யும வரலான, உணடென மறுபபாரபோனறு, குறிபபறிதறகுக கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ0அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோகி
யுறற துணாவாரப பெறின. அ

இ-ள். அகம நோகி உறற து உணாவாரப பெறின — குறையுறுவானும தனமனததைக குறிபபானநிநது தானுறறவதனைத தீரபபாரைப பெறின,— முகம நோகி நிறக அமையும—அவர தனமுகம நோகுமவகை தானும அவ ராமுகநோகி அவவெலலைகணிறகவமையும. எ-று.

உணாவாரொனக காரியததைக காரணமாக்கி கூறினார. அவவெலலையைக் கடநது சொலலுமாயின இருவாகளுஞ சிறுமையாமாகலின, அது வேணடாவெ னபதாம. குறைபுறுவானியலபு கூறுவாரபோனறு கருவி கூறியவாறு. இவை மூனறுபாடடானுங குறிபபறிதறகருவி முகமெனபது கூறபபடடது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங கேண்மையுங கண்ணுறைகுறு கண்ணின்
வகைமை யுணாவாரப பெறின். கூ

இ-ள. கணணின வகைமை உணாவாரப பெறின — வேறதர் தநோக்கு வேறுபாடடினறனமையை அறியவலல அமைச்சாரபெறின, — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அவர்கு மனததுகிடாத பகைமை யையும் ஏனைக்கேணமையையும வேறறுவேஙதா சொலலிறதிலராயினும அவா கணகளே சொலலும. எ-று.

இறுதிகடகண ஆருபெயா. நோக்குவேறுபாடாவன வெறுததநோகமும் உவநதநோக்கமும். உணரதல் அவறறை அவவகருதிகளானறிதல். (கூ)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளகருங்கோல காணுங்காற
கணணலல திலலே பிற. க0

இ-ள. நுண்ணியம எனபார அளகதும கோல—யாம நுணணறிவுடையே மெனறிருகதும அமைசசா அரசாகருதநனியளகருங கோலவது—காணுங கால் கண்ணலலது பிற இலலே — ஆராயுமிடதது அவாகணணலலது பிறவி ல்லே. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதடையாமேலேறறபபடடது. இஙகிதம, வடிவு, தொ ழில, சொலலெனபன முதலாகப பிறாகருதநளகருமளவைகள பல, அவையெ லலாம முனனறிநதவழி அவரான மறைககபபடிம, நோகமம மனததொழி கலததலான ஆணடி மறைககபபடாதெனபதுபறறி, அதனேயே பிரிதது கூறி னார. இனி அலேகருங்கோலெனறு பாடமோதி, நுணணியமெனறிருகதும அமை சசாரை அரசரலேகருங்கோலாவது கணணெனவுரைதது, தனவெருளிநோக கால் அவா வெருடறகுறிபபறிகவெனபது கருததாகருவாருமுளா. இவையிர ண்டுபாட்டானும நுணகருவி நோக்கெனபது கூறபபடடது. (க0)

எஉ ம அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனெடிருநத அவையினதியலபையறிதல. காரியருசொ லலுஙகால அவனகுறிபபறிதலேயனறி இதறவம வேணடுதலின, இஃதனபின வைக்கபபட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொலலுக சொலலின்
றெகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள. சொலலின தொகை அறிநத தூயமையவா — சொலலின குழுவினை யறிநத தூயமையினையுடையா — அவை அறிநத ஆராயநது சொலலுக— தாமொனறுசொலலுங்கால அபபொழுதையவையினையறிநத ஆராயநது சொ லலுக. எ-று.

சொலலினகுழுவெனவே, செருசொல, இலககணசசொல, குறிபபுசசொல லென்னும மூவகைசசொலலுமடஙகின.* தூயமை அவறறுள தமகைகாதன வொழிதது ஆவன கோடல. அவையெனறது ராணடனளவை. அது மிகுதி, ஒபபு, தாழவென மூவகைநது. அறிதல தமமொடு தூகடியறிதல. ஆராயதல இவவவைகடசொலலுங்காரியம இது, சொலலுமாறிது, சொனனால அதன் முடிவிதுவெனறு இவையுளளிட்டனவாராயதல. (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல, குறிப்புச்சொலலெனபனவறறை மூறை யே வடநூலார அபிதை, இலகணை, வியஞசனாவிருததியெனபர.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொலற்கி
னடைதெரிந்த நனமை யவா.

இ-ள். சொலலின நடை தெரிந்த நனமையவா — சொறகளினடையினை ஆராயநததிநத நனமையினையுடையார்—இடைட் தெரிநது நன்கு உணர்நது சொலலுக — அவைகளண ஒனறுசொலலுங்கால அதனசெவவியையாராயந தறிநது வழுபபடாமல மிகவுநதெளிநதுசொலலுக. எ-று.

சொறகளினடையாவது அமமூவகைச சொலலுமசெமபொருள், இலக்கண பபொருள, குறிபபுபபொருளெனனும் பொருளகளைப பயகுமாறு. செவவி கேட்டறகண விருபபுடைமை. வழு சொலவமுவும பொருளவழுவும. இவையி ரண்டுபாட்டானும ஒனறுசொலலுங்கால அவையறிநதே சொலலவேண்டுமெ னபது கூறபபடட்தி. (உ)

எகங. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொலலின
வகையறியாா வலலதூஉ மில. ங

இ-ள. அவை அறியாா சொலலல மேறகொளபவா சொலலின வகை அறி யாா—அவையினதளவையறியாது ஒனறு சொலலுதலைத தமமேறகோளவா அசசொலலுதலினகூறுபாடடிம அறியாா,— வலலதூஉம இல— கறறு வலல ங்கீயும அவாகளிலலீல. எ-று.

அமமூவகைசசொறகளால வருஞ சொலலுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொலலினவகையறியாினறும, இஃதறியாா யாது மறியாினறு எலலாராலுமிகழபபடுதலின வலலதூஉமிலலெனறுகூறினாா. இதனால அவையறியாகாால வருஙகுறறங கூறபபட்டது. (ங)

எகச. ஒளியாாமுன் ஒளளிய ராதல வெளியார்முன
வான்சுதை வண்ணங கொளல. ச

இ-ள. ஒளியாாமுன ஒளளியா ஆதல— அறிவாலொளளியாா அவைக்க டாமுமொளளியராக, — வெளியாாமுன வானசுதை வண்ணம கொளல— ஏணிவெளளைகளவைகைட் டாமும வாலியசுதையினிறத்தைக கொளக. எ-று.

ஒளளியாரினறது மிகைாையும ஒததாையும. அது விகாரத்தால ஒளியா ரென நின்றது. ஒள்ளியராதல தநநூலறிவுஞ சொலவனமையுநதோனற விரி த்தல. அவையறியாத புலலைா வெளியாரினறது, வயிரமினமரததை வெளி றென்னும வழகுபபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும வெணமையுடை யராகவென்பா, வானசுதைவணணங்கொளலெனனாா. அவையளவறிநதா செய்யுஙகிறம இதனறெருதததகூறபபட்டது. மூனனா விரிதலைக் கூறுப.

எகடு. நன்றென்ற வறறுளளுஞ நன்றே முதுவருண்
மூன்று கிளவாச செறிவு. டு

இ-ள். நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிற ப்பிததுச் சொல்லபபட்டகுணஙகளெலலாவறறுள்ளும் நனறே—முதுவருள் மூனறு கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண அவரின் முற்பட்டு ஒன் றுனைச சொலலாதவடகைகம். எ-று.

தாகுறைவும் அவாமிகுதியும முதலிளதாறபடிமிழுக்கும் இளவாக்காலெ யதா ன்மையும அறிநதேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவ றறளளுநனறென்னரா. முனகிளதத்லியேவிலகினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெறரும. இதனுள மிககாரவைக்கடசெய்யுநிறநக் கூறபபட்டது. (கி).

எகசு. ஆறறி னிலேதளாந தறறே வியன்புல
மேறறுணாவாரா முனன நிழுகசு. சு

இ-ள். ஆறறினி லேதளாநதறறு—வீடெயதறபொருட்டி நனனெறிக்கணின ருளெருவன அநதெறியினறும நிலே தளாநதது வீழநதாலொக்கும— வியன் புலம ஏறற உணாவாரமுன்னா இழுகசு—அகனற றாறபொருளகளேயுட்கொ ணடி அவறறினமெயமமையுணரவலலாரவைக்கண வலலாளெருவன் சொல லிழுக்குபபடிதல. எ-று.

நிலேதளாநதது வீழ்தல உரனென்னுந தோட்டியாளெநதுஙகாத்தொழுகி யான பினனிழுகசிகூடாவொழுகசதனறுதல. பயனிழுதலேயனறி இகழவும படுமெனபதாம. இதனுள் அதனகணிழுகசிடவழிபபடிஙகுறறங கூறபபட்டது.

எகள கறறறிநதா கலவி விளஙகுங கசடறச
சொறறெறிதல வலலா ரகதது. எ

இ-ள. கசடு அறச சொறறெறிதல வலலாரகதது— வழுபபடாமற சொறக ளேயாராயதலவலலாரவைகசடசொலலின,— கறறு அறிநதா கலவி விளங் கும —பலநூலகளேயுகறறு அவறறினுய பயனேயறிநதாரது கலவி யாவாக கும விளஙகிதலென்றும. எ-று.

சொலலினெனபது அவாயநிலேயான வநதது. ஆணடேசொலகவென்பதாம.

எகஅ. உணாவ துடையாரமுற சொலலல வளாவதன்
பாததியு ணீசொரிந தறறு. அ

இ-ள. உணாவது உடையாரமுன சொலலல—பிறருணாததலினறிப பொரு ளகளெத தாமேயுணரவலல அறிவினேயுடையாரவைகசட கறறோ ஒனறனெச சொலலுதல—வளாவதன பாததியுள நீசொரிநதறறு—தானே வளாவதொரு பயிர கினற பாததிகசண நீரினேச சொரிநதாறபோலும. எ-று.

தானேயும வளாதறகுரிய கலவி மிக வளருமெனபதாம. இவையிரணடுபா டடானும ஒததாரவைக்கண் எவவழியுஞசொலலுகவெனபது கூறபபட்டது.

எகக. புலலவையுட பொசசாந்துஞ சொலலற்க நலலவையு
ணன்கு செலசசொல்லு வார. கூ

இ-ள. நலலவையுள் நனகு செலச சொலலுவார—நல்லாரிருந்தவைக்கண் நலலபொருளகளே அவாமனஙகொளளச சொலலுதறகுரியார — புலலவை யுள பொச்சாநதும் சொலலறக—அவையறியாத புலலரிருநதவைகசண அவ றறை மறநதுஞ்சொலலாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நலலவையும், பொருளறியா மையர புல்லவைதானும் இகழதலின, இரணடவைக்குமாகாெனபது களுபப பொச்சாந்துஞ்சொல்லறகவென்றார. (கூ)

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றுற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். கo

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின த்தரல்லாதாரவைகசுண் ஒன்றனேயுஞ்சொல்லற்க,—அஙகணத்துள உக்க அமிழ்தறறு—சொலலின, அது ஙாயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினேயொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலேததொழிறபெயரா முனனினறு பின்னெதிரமறை யல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" எனபதுபோனினறது. சொலலின அது வெனபன அவாய்நிலேயான வநதன. பிறறொலலாங் கொளலெனபதனேத தொழிறபெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருநதாதலறிநது ஙாகவாகையினும்படாது அவவங்கணதனுக்குமியைபினறிககெட்டவாறு தோனற, உக்க வமிழதெனஙார. அசசொறபயனில்சொல்லாமென்பதாமிறறு. இவையிரணடு பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞசொலறகவெனபது கூறப்பட்டது. (கo)

எஙூ ம அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொலலுதறகுரிய அவையினேயறிநது சொலலுங்கால அதற கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார சொலலின்
றெகையறிநத தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிநது வலலவை வாயசோரார்—கறறுவலலவவை, அலலாவவையெனனும் அவைவகையினேயறிநது வலலவவைக்கண ஒனறுசொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுபபடசசொலலார—சொலலின தொகை அறிநத தூய்மையவர்—சொல்லினெகையெலலாமறிநத தூயமையினேயுடையார. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறபபடடது. வலலவையென்பதறகுத் தாஙகறறுவலல ஙூற்பொருளகளேயெனஙுரைபபாருமுளர. அசசததானெனபது அதிகாரத்தான வநதது. சொலலினெகை, தூயமையெனபனவறறிறகு மேலுரைத்தாஙகுணைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றருட் கற்ற ெனப்பவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். உ

இ-ள். கறறருள கறறா எனபபடுவா—கறறுலலாரினும இவா ஙன்குகற்றனென்று உலகததாராற சொலலபபடுவா—கறறாமுண கறற செலச சொல்லுவார்—கற்றாவைக்கண் அஞசாதே தாஙகற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும வகை சொல்லவலலார். எ-று.

உலகமறிவது அவனாயேயாகலின், அதனும் புகழபபடுவாரும் அவனென்பதாம். (உ)

எஉகூ. பகையகத்துச சாவா ளிளிய ரரிய
ரவையகத் தஞசா தவர். கூ

இ-ள. பகையகத்துச் சாவாரா எளியா—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வலலார உலகதது பலா,—அவையகதத அஞசாதவா அரியா — அவையி டையஞசாது புகுசு சொலலவலலா சிலா. எ-று.

அஞசாமை சாவாரெனபதனோடிஙகூடடி, அதனை சொலலவலலாரெனபது வருவிததாகைபபடடது. இவைமூனறுபாடடானும் அவையஞசாரது சிறப் புகூறபபடடது. (கூ)

எஉச. கறறூர்மும் கற்ற செலசசொலலித் தாஙகறற
மிகைாருண் மிக்க கொளல. ச

இ-ள. கறறூமுண் கறற செலச சொலலி—பலநூலகளோயுஙகற்றூரவைக்கட் டாஙகறறவறறை அவாமனஙகொளளுமாறறூற சொலலி —தாம கறற மிகை மிகைாருள கோளல—அவறறின் மிகைபொருளகளை அமமிகைகறறூரிடததிரு துகொளக. எ-று.

எலலாம ஒருவாகுக் கறறல கூடாமையின வேறுவேறுய கலவியுடையார் பலரிருநத அவைகைட டாஙகறறவறறை அவாகேறபச சொலலுக, சொல லவே, அவரும அவையெலலாருசொலலுவராகைான, ஏனைகறைபெரிுதன கேடடறியலாமெனபதாயிறறு. இதனால அதனதொருசாராபயனகூறபபடடது.

எஉடு. ஆறறி னளவறிநது கறக வவையஞசா
மாறறறங கொடுததற பொருடடு. டு

இ-ள். ஆறறின அளவு அறிநது கறக— சொலலிலகைணநெறியானே அள வைநூலை அமைசசா உடபடடுக கறக,—அவை அஞசா மாறறம கொடுதத றபொருடடு —வேறறுவேதரவையிடையஞசாது அவா சொலலிய சொறகு உததரஞசொலலுதறபொருடடு. எ-று.

அளவைநூல சொனனூல கற்றே கறகவேணடுதலின, ,அதறகஃதாறெனப் படடது. அளகுங கருவியை அளவெனறூ, ஆருபெயரான. அவாசொலலை வெலவதொருசொற சொலலலாவது நியாயதது வாத செறப விதணடைகளும் சல சாதிகளும முதலிய கறறூரகேயாகலின, அவறறைப பிழையாமற கறக வெனபதாம. இதனால அதனகாரணம கூறபபடடது. (டு)

எஉசு. வாளொடென் வனகண்ண ரலலாகசு நூலொடெ
னுணணவை யஞசு பவாகசு. சு

இ-ள. வனகணணரல்லாகசு வாளொடு என—வனகணமையுடையரலலா தாகசுவாளோடெனனவியைபுணடு,—நுணணவை அஞசுபவாகசு நூலொடு என—அதுபோல நுணணியாரதவையையஞசுவாகசு நூலோடெனனவியை புணடி எ-று.

இருததாரது நுணமை அவைமேலேறறபபடடது. நூறசுரியரலலரென்ப தாம. (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப பேடிகை யொள்வா ளவையகத
தஞசு மவன்கறற நூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை �எவாள்— எறியபபடிம பகைநடுவண அதனையஞசும பேடி பிடிதத கூர்வாளேயொக்கும்— அவையகத்து அஞசும வன்கற்ற நூல்—சொல்லப்படிம் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெணணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள. களமும் வாய்ததுத தானும நனருயிருநதேயாயினும் பிடிததவள்குறறதனதால் வாள சிறபபினரு யினறபோல, அவையும வாயதுத தானும நன்ருயிருநதேயாயினுங கறற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்ருயிறறு. (எ)

எஉ அ. பலலவை கறறும பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தார. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதா—நல்லாரிருநதவைக்கண நல்லசொறபொருளனேதுதமமசசதுதான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதார —பலலவை கறறும பயம இலரே— பலநூலகனேக கறறுராயினும உலகி ற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாமுறறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலலெனபதாம். இனிப் பயமிலரெனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரெனறுரைபபாருமுளர.

எஉகூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிது
நலலா ரவையஞசு வார. கூ

இ-ள. கறறு அறிநதும நலலா அவை அஞசுவா—நூலகனேக் கறறுவை ததும அவறறுறபயனறிநதுவைத்தமநலலாரிருநத அவையினேயஞசி ஆணடிச சொலலாதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகததார கலலாதவரினுங கடையரெனறு சொலலுவா. எ-று.

அகலவியறிவுகளாற பயனறுமுமெயதாது பிறரையெயது விபபதுஞசெய யாது கலவிதானபமேயெயதிநிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழி கருமென்பதாம. (கூ)

எஉ0. உளரொனினு மிலலாரொ டொபபர் களனஞசிக்
கறற செலசசொலலா தார். க0

இ-ள். களன அஞசிக கறற செலச சொலலாதார— அவைகளத்தையஞ் சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாடடாதார,— உளர எனினும இல்லாரொடி ஒபபா — உயிர வாழகினறுராயினும, உலகததாராலெணணப படாமையின இறநதாரோடொபபர. எ-று.

ஈணடிக களனெனறது ஆணடிருநதாரை. இவையைநதுபாடடானும் அவை யஞசுவாரநிழிபு கூறபபடடது. (க0)

அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எச ம அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனுலும அமைச்சனுலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கஙகடகு இனதியமையாச சிறபபிற்றுய நாடு ஓதிகாரத்தாற் கூறுகினறார்.

எங்க. தள்ளா வினீயுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச
செலவருஞ சோவது நாடு. க

இ-ள். தளளா வினீயுளும — குனறுத வினீயுளீச் செயவோரும் — தக்காரும— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும—கேடிலலாத செலவ முடையோரும— சோவது நாடு— ஒருஙகு வாழவுதே நாடாவது. எ-று.

மறறையுயாதிணபபொருளகளோடிஙு சோதறறுழிலோடும் இயையாமை யின, வினீயுளெனபது உழவாமேனினறது. குனறுமை எலலாவுணவுகளும நிறையவுளவாதல. இதனுன வாழவாககு வறுமையினமை பெறபபட்டது. அறவோ தறநதோ, அநதணாமுதலியினார். நறறவருசெயவாகஙகிடநதவ ருசெயவாகுமஃஙகிடமெனறுர பிறரும. இதனுல அழிவினமை பெறபபட டது. கேடிலலாமை வழஙகுதொலியாமை செலவா கலதறினுய காலினுல் அருமபொருடரும வணிகா. இதனுல அரசனுகரும வாழவாகரும பொரு வாயததல பெறபபட்டது. (க)

எங்உ. பெருமபொருளாற் பெட்டகத தாகி யருஙகேடடா
லாறற வினீவது நாடு. உ

இ-ள. பெருமபொருளால பெட்டகதது ஆகி — அளவிறநத பொருஞடை மையாற பிறதேயததாராறும விரும்பததகதாய — அருஙகேடடால ஆறற வினீவது நாடு—கேடினமையோடி கூடி மிகவினீவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறபபுப பொருளகளது பணமைமேலும தனிததனி அவறறின மிருதி றேலும் நினறது. கேடாவது மிககபெயல, பெயலினமை, எலி, விட்டில, இளி, அரசணமையெனறிவறறுன வருவது. "மிகபெய லோடுபெய லினமையெலி விட்டிலஞினி— யகஙகுர சணமையோ டாறு." இவறறை வடனூலார ராதிக ளெனப. இவறறுன முனனியவறறதினமை அரசனறததாலும, பினனியதின மை அவனமறததாலும, வரும. இவவினமைகளான மிகவினீவதாயிறறு.(உ)

எங்ங. பொறையொருங்கு மேலவருஙகாற றுஙகி யிறைவற
கிறையொருங்கு நோவது நாடு. ங

இ-ள. பொறை ஒருஙகு மேலவருஙகால தாஙகி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெலலாம ஒருஙகே தனகணவருஙகால அவறறைத தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருஙகு நோவது நாடு—அதனமேறறனனரசனுகரு இறைபபொ ருண்முழுதையும உடம்படடுக கொடுபபதே நாடாவது. எ-று.

பாரஙகள மககடடொகுதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலஙகுத்தொகுதியும். தாஙகுதல் அவை ததறறதேயத்தப பகை வருதிறுததாக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உண வினமையானுகத தனகண வருதால் அவவதறேயஙகனிப்போல இனிதிருபபச் செயதல். அசசெயலால் இறையைக குறைபடிதறாது தானே கொடுபபதென்பார, இறையொருஙகுநோவதெனறார. (ங)

எசுச. உற்றுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ
சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிக பசியும்—ஓவாப பிணியும்—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறததுநினறுவநகழிவுசெயயும பகையுமினறி—இயல்வது நாடு— இனிது நடபபதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும ஆறறவினறலானும சேராதாயிறறு. ஓவாபபிணி தீக காற்று மிகககுளிர் வெபபங்களும அகரபபடுமவறறது தீமையுமினமையிற சேராதாயிறறு. செறுபகை அரசனறறலும நிலைபபடையும அடவியும அணமுமுடைமையிற சேராதாயிறறு. (ச)

எசுடி. பலகுழுவும் பாழ்செயயு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங
கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. டி

இ-ள். பல குழுவும் — சஙகேதவயத்தான மாறுபடுக் கூடிம பலகூடடமும்—பாழ செயயும உடபகையும—உடனுறையாகினறே பாழாகச செய்யு முட்பகையும—வேநது அலககுமகிகால குறும்பும இலலது நாடு—அளவுகால் வேநதணியகைக்குங்கொலவினைக்குறுமபருமிலலாததே நாடாவது. எ-று. இன் சஙகேதம சாதிபறறியும கடவுளபறறியும பலாககுளதாமொருமை. உடபகை ஆறலைப்பா, களவா, குறளைகூறுவா முதலிய மகளும பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும. உடபகை குறுமபெனபன ஆருபெயா. இமமூனறும அரசனும வாழ்வாராலுங கடியபபட்டு நடபபதே நாடெனபதாம.

எசுசு. கேடறியாக் கெட்ட விடததும வளருருனறு
நாடென்ப நாடடிற றலை. சு

இ-ள. கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடததும வளம குன்று நாடி— அரிதிறகெடடதாயினும அபபொழு தாதனவளங குனறுத நாடடினை— நாட்டின தலை எனப— எலலாநாடடினுநதலையெனறு சொலலுவர் நூலோர். எ-று.

அறியாத குனறுதவெனனும பெயரெசசஙகளினறுதிநிலைகள விகாரததாற றொகுகன. கேடறியாமை அரசனறறலானுங கடவுட்பூசையாறறுகளெனறிவற றது செயலானும வரும. வளம ஆகரஙகளிறபடிவனவும வயலினுநதணணீரினும விளைவனவுமாம. குனறுமை அவை செயயவேணடாமல இயலபாகவே யுளவாயும முனனீட்டபபடடுங்குறைவறுதல. இவையாறுபாடடானும நாடட திலக்கணஙகூறபபடடது. (சு)

எசுஎ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும வருபுனலும்
வலலரணு நாடடிற குறுபபு. எ

இ-ள். இருபுனலும— கீழநீர மேனீரெனபபட்ட தனகணீரும்—வாயநத மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும—அதனினினறும வருவ தாய நீரும்— வலலரணும — அழியாத நகரியும் — நாட்டிறகு உறுபபு— நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

ஈணடிப் புனலெனறது தாவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதறகுரியன அவையேயாகலின. அவறறுள் வானம வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறபபட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டீர் கோடைக்கணுமிழுதலுமுடைமைபறறி வாய்நத மலியென்றார். அரண் சூருபெயா. இதனுன அதனவயவங கூறப்ப ட்டது. (எ)

எசுஅ. பிணியின்மை செலவம வினோவின்ப மேம
மணியென்ப நாடடிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள. பிணியினமை செலவம வினோவு இனபம ஏமம இவவைநது—நோயி னமையுஞ செலவம வினோதல இனபம காவலெனறிவையுடைமையுமாகிய இவ வைநதினையும— நாடடிறகு அணி எனப — நாடடிறகழகெனறுசொலலுவா ரூலோர. எ-று.

பிணியினமை நிலநலத்தான வருவது. செலவம மேறசொலலியன. இனபம் விழவும வேளவியுஞ சானறோருமுடைமையானும, நாகாவனவுடைமையானும, நிலநீரகளது நனமையானும,வாழவாராகசு உணணிகழவது. காவலெனவே அர சனகாவலும் வாழவோராகாவலும அரணகாவலுமடஙகின. பிறதேயஙகளினுள் ளாரும விழைநது பின அவையுளளாமைகதேறவாய அதனமுசு இதனறகூற பபட்டது. (அ)

எசுகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளதகன நாடு எனப —தங்கணவாழவா தேடி வருதாமல அவாபாறறுனேயடையுஞ செலவதனையுடையவறறை ரூலோர நாடெனறு சொலலுவா,—நாட வளம தரும் நாடு நாடு அலல—ஆதலாற றேடிவருதச செலவமடைவிகசும நாடுகள நாடாகா. எ-று.

நாடுதல இருவழியும வருத்ததலினமேனினறது. பொருளசெயவாக்குமஃ திடமெனறூ பிறறும. ரூலோவிதிபறறி எதிமறைமுகததாறகுறறஙகூறிய வாறு. இவவாறனறி எனபவெனபதனைப பினனுங்கூடடி இருபொருளபடவுரை பபின, அனுவாதமாம. (கூ)

எசுக. ஆஙகமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. கக

இ-ள. வேநது அமைவு இல்லாத நாடு—வேநதனுெடு மேவுதலிலலாத நாடு —ஆஙசு அமைவு எயதியக் கணணும பயம் இனறே— மேறசொலலியகுண ங்களெலலாவறறுனும நிறைநதிருநததாயினும அவறறுற பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேநதமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்றன் இவாமாட்டருளுடையனுதலும அடஙகின. அவையிலவழி வாழவோரினமை யின், அவறறுறபயனினறுயிறறு. இவையிரணடுபாடடானும் அதனகுறறங் கூறபபட்டது. (கக)

எடு ம் அதி. — அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுபபாயடவருகுமாயினும் பகைவராற்றெலிவுவர்துழி அதுதனக்கும அரசனறனக்கும ஏமமாதறிதபுப்பறறிய பிறிதோரங்கமாக வோதபபட்ட அரண இவவதிகாரததாறகூறுகின்றார.

எசக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சிததற
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

இ-ள. அறறுபவாக்குமம அரண் பொருள—மூவகையாறறலுமுடையராயப பிறர்மேறசெலவாக்கும் அரண சிறநதது,—அஞ்சித தறபோற்றுபவாகுமம (அரண) பொருள — அவையினிநித தமமேலவருவாகவஞ்சித தனணேயேய டைவாக்குமம அரண சிறநதது. எ-று.

பிறாமேறசெலலுங்கால உரிமை பொருணமுகலியவறறைப பிறனெருவன வெளவாமல வைதது செலலவேணடிமாகலானுமம, அபபெருமை தொலேநதி றுதிவருதழிக கடனடிவணடைகலத்தாபோனறு ஏமங்காணடிறுவராகலா னும், ஆறறுபவாகுமம போறறுபவாகுமம அரண பொருளாயிற று. அரணில வழி அழியுமபாலராகலின, அவரா முறகூறினார. இதனால அரணினது சிறப புக்கூறபபடடது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடி முடைய தரண். உ

இ-ள. மணி நீரும மணணும மலையும அணிநிழறகாடிம உடையது அரண —மணிபோலுநிறதநினையுடைய நீரும வெளளிடைநிலமும மலையுங குளிரந்த நிழலையுடைய காடிமுடையதே அரணவது. எ-று.

எஞ்ஞானறும வறறுத நீனெபார மணிநீனெறும, நீருநிழலுமிலலா மரு நிலமெனபார மணணெனறும, செறிந்த காடெனபார அணிநிழறகாடெனறுங் கூறினார். மறறுபுறததமருநிலமபகைவர அரணபறறுமைபபொருட்டி. நீரரண, நிலவரண, மலையரண, காடடரணென றியறகையுரு செயறகையுமாய இநதா னகரணஞ்சூழபபடிவது அரணெனபதாம. (உ)

எசஊ. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைகரு நூல. ஊ

இ-ள. உயர்வு அகலம திணமை அருமை இநநானகின அமைவு—உயர்ச்சி யும் அகலமுந திணமையும் அருமையுமெனறு சொலலபபடட இநநானகின மிகுதியையுடைய மதிலே— அரண எனற உரைகரும நூல — அரணெனறு சொலலுவர நூலோர. எ-று.

அமைவு நூலெனபன ஆருபெயர். உயரவு ஏணியெயதாதது. அகலம் புறத தோரக்கு அகழலாகா அடியகலமும, அகததோரகு நினறு விணசெயயலாக தகலியகலமும். திண்மை கலலிடடிகைகளாறசெயதலிற குதபபடாமை. அரு மை பொறிகளான அணுகறகருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற பொறியு மயிற செறி நிலையுங—கருவிர லூகமுங கல்லுமிழ கவணும—பரிவுறு வெருவையும் பாகடி குழியுங— காய்பொன னுலையுங கலலிடு கூடையுங்— ணாணடிலாத படகரு மாணடலே யபபெறு—கலையுங கழுவும் புதையும் புழையு—மமைய

வித தலாமுங கைபெய்ரூஞ்யுஞ—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணியு—மெழுவுஞ சிபபு முழுவிறற கணியமுங— கோலுங குரதமும் வேலுஞ் சூலமும"* எனறிவை முதலாயின. (க)

எசச. சிறுகாபபிற பேரிடதத தாகி யுறுபகை
யூகக மழிப்ப தரண. ச

இ-ள. சிறுகாபபிற போ இடதது ஆகி — காக்கவேண்டிமிடஞ்சிறிதாய் அகனறவிடததையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம அழிபபது அரண்—தன னேவரது முறறிய பகைவரது மனவெழுசசியைக கெடிபபதே அரணுவது. எ-று.

வாயிலும வழியுமொழிநதவிடஙகள மலை, காடு, நீரநிலையெனறிவற்றுள் ஏற பனவுடைததாதலபறறிச சிறுகாபபினெனறுமம, அகததோ நலிவினறியிருத தலபறறிப பேரிடதததாகியெனறுமம, தம்வலி நோகவி இதுபொழுதேயழித்து மெனறு வருமபகைவர வருதகணடால அவஞகமொழிதலபறறி ஊகமமழி பபதெனறுஙகூறினர. (ச)

எசடு. கொளறகரிதாயக கொண்டகூழத் தாகி யகத்தார்
நிலைகெலிதா நீர தரண. டு

இ-ள. கொளறகு அரிதாய— புறததாராற கோடறகரிதாய — கொணட கூழததாகி— உடகொணட பலவகையுணவிறறாய,— அகததா நிலைக்கு எளி தாம நீரது அரண—அகததாரது போநிலைகெலிதாய நீமையையுடையதே அரணுவது. எ-று.

கோடறகருமை இனை இடஙகுகளாலும பொறிகளாலும இடஙகொள்ளுதற கருமை. உணவு தலைமைபறறிக கூறினமையின, மறறுளள ஙகரபபடிவன வுமடஙகின. நிலைகெலிதாநீமையாவது அகததா விடடவாயுதமுதலிய புறத தாமேலெளிதிறசேறலுமம, அவாவிடடன அகததாமேறசெலலாமையும், பத ணபபரபபும முதலாயின. (டு)

எசசு. எலலாப பொருளு முடைததா யிடததுதவு
நலலா ளுடைய தரண. சு

இ-ள. எலலாபபொருளும உடைததாய—அகததோாகவு வேண்டிமபொருள களெலலாவறறையும உளளேயுடைததாய—இடத்து உதவும நலலாள உடை யது அரண— புறததோரால அழிவெயதமெலலைகண அஞ்தெயதாவ கையு தவிக்காக்கும நலலவீரையுமுடையதே அரணுவது. எ-று.

அரசனமாடடனபும மானமும மறறுமசோவினமையும முதலிய நறகுண ஙகளுடைமைபறறி நலலாளெனனறா. (சு)

எசஎ. முறறியு முறறு தெறிநது மறைபபடித்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முறறியும —புகலொடி போகுகொழியும்வகை நெருஙகிச்சூழ்ந்தும்— முற்றுது எறிநதும— அஙஙனஞசூழாது கெடிழநதவிடஙகேறகி ஒருமுகமாகப்

* சிலபபதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருளும்;— அறைப்படித்தும்,— அகத்தோரை அவாதெளிந்தோரைவிட்டுக் கீழ்முதற்ற நிறப்பிதனும்—பறறறகு அரியது அரண்— புறததோராறகொள ளுதற்கரியதே அரணவது. எ-று.

இமமூனறுபாயதனாளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும, ஏனைய நலலாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முறறுறறி முற்றி யவளையும பறறுறறிப
பற்றியா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி முறறியவளையும—தானைபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநத சூழநத புறததோரையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனைபபறறியவகததோர தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொ ருது வெலவதே அரணவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறின்கணணேயாறறியெனவிரியும. பறறு ஆகுபெ யர. வெலவதென உடையாரதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையா னைச சிறுபடையான பொருதது நிறகுஅணேயேயனறி வெலலுமியலபினதெ ன்பதாம. இதறகுப பிரிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாடடானும அதனசி லக்கணஙகூறப்பட்டது. (அ)

எசக. மூனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெயதி மாணட தரண். க

இ-ள. மூனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகத ரு வீறு எயதி—போரதொ டஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகதது்தாசெயயும வினைவேறு பாடுகளான வீறுபெறறு—மாணடது அரண—மறறும வேணடுமாடசியையு டையதே அரணவது. எ-று.

தொடககதது்நிற கெடடார பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, மூனைமு கதுசசாயவெனறார. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோரி னையறிநது எயதல, எறிதல, குதது்தல, வெடடுதலெனறிவை முதலாயின வினை களுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாடசியெனறது புறத தோறறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயி னவுடைமை. (க)

எடு0. எனைமாடசித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாரக ணிலல தரண. க0

இ-ள. அரண—அரண,—எனைமாடசிதது ஆகியககணணும— மேறசொல லப்பட்ட மாட்சியெலலாமுடைததாயவிடததும,—வினைமாடசி இலலாரகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாடசியிலலாதா மாடடி அவையிலதாம. எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாடசியிலலாரொறறும, ஏறறவினையெயலவறிநதுசெயது காவா க்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபா. அவையுடைததனறென றுங கூறினா. இவையிரண்டுபாடடானுங காபபாரையினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (க0)

எசு ம் அதி. — பொருள்செயல்வகை.

இனிப பெரும்பான்மையும் நாட்டாணும அரணும் ஆக்கவும் காக்கவும் படிவதாய பொருளாச செயதலினறிறம இவவதிகாரததாற கூறுகின்ரா.

எறுக. பொருளல லவரைப பொருளாகச செயயும
பொருளலல திலலே பொருள். க

இ-ள. பொருள அலலவரைப பொருளாகச செயயும பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிகசபபடாதாரையும பரிவாராகச செயயவலல பொருளையொழிய—பொருள இலலே—ஒருவனுககுப பொருளாவதிலலே. எ-று.

மதிகசபபடாதார அறிவிலாதார, இழிகுலததார. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறுகசது. மதிகசபபடுவாராகச செயதல அறிவுடையாரும் உயாகுலததாரும அவாபாறசெனறு நிறச பணணுதல. அதனால நடபபடுவது அது வே பிறிதிலலேயெனபதாம. (க)

எறுஉ. இலலாரை யெலலாரு மெளனுவா செலவரை
யெலலாருளு செயவா சிறபபு. உ

இ-ள். இலலாரை எலலாரும எளனுவா—எலலாருமையுமுடையராயினும பொருளிலலாரை யாவருமிகழுவா,— செலவரை எலலாரும சிறபபுச செயவா— எலலாதிமையுமுடையராயினும அஃதுடையாரை யாவருமுயரசசெயவா. எ-று.

உயரசசெயதல தாழசசாழசசு நிறதல. இகழதறகணணுங தாழதறகண்ணும் பகைவா, நடடார, தொதமலசொனனும மூவகையாருமொததலின, யாவருமெனறார. பினனுமகூறியது அதனைவலியுறுதததபொருடடு. (உ)

எறுங. பொருளெனனும பொயயா விளகக மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயததுச செனறு. ங

இ-ள. பொருள எனனும பொயயா விளககம—பொருளெனறு எலலாராலுஞசிறபபிகசபபடிம நதாவிளககு—எணணிய தேயததுச செனறு இருள அறுககும—தனனைச செயதவாககு அவா நினைதத தேயததுச செனறு பகை யெனனுமிருளைக கெடிக்கும. எ-று.

எலலாககும எருஞானமும நினறியமையாததாய வருதலபறறிப பொயயாவிளககமெனறும, ஈணவிளககோடி இதனிடை வேறறுமைதோனற எணணியதேயதததசசெனறெனறும கூறினரா. ஏகதேசவுருவகம. இவைமூனறுபாடடானும பொருளது சிறபபுக கூறபபடடது. (ங)

எறுசு. அறனீனு மினபமு மீனுங திறனறிநது
நீதினறி வநத பொருள. ச

இ-ள. திறன அறிநது நீதி இனறி வநத பொருள — செயயுங திறததினையறிநது அரசனகொடுங்கோனமையிலலாத உளதாயபொருள— அறன ணும இனபமும ளணும்— அவனுககு அறததையுங்கொடுககும, இனபததையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுஞதிறம் தான பொருளசெயதறகுரிய நெறி. இலலாகவெனபது இன்றியெனத திரிதலினறது. செங்கோலனென்று புகழபபடுதலாலும கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெயதலானும் அறனினுமெனறும், நெடுங்காலநின்று துய்க்கபபடுதலான இன்பமுமீனுமெனறுங்கூறினர். அதனன் அதனிறததானீட்டுகவென்பதாம். (சு)

எடுநி. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாகம்
புலலா புரள விடல. நி

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள அக்கம்— தானகுடிகணமாடமுசெயயுமருளோடும் அவா தமமாட்டுச செயயுமனபோடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டதை— புலலா புரள விடல— அரசா பொருந்தாது கழியவிடுக. எ-று.

அவறறுடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொனறாய் வருதல. அவவாறு வாராத பொருளீட்டம் பசமட்கலதனீரபோலச செயதானீயுங்கொணடிறதலின, அதனைப் புலலானெருழியாது புரளவிடலெனறுங்கூறினர். (நி)

எடுசு. உறுபொருளு மூலகு பொருளுநதன் ஞெனனூர்த
தெறுபொருளும வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினனமபிற றனேவநதுறற பொருளும — உலகு பொருளும— சுங்கமாகிய பொருளும — தன ஒனனூத தெறு பொருளும — தனபகைவனைதறையாகக்கொளளுமபொருளும—வேநதன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருளகள. எ-று.

உறுபொருள வைததாரிறநதுபோக நெடுங்காலம நிலதறினகடகிடநது பின கணடெடுததனுடம், தாயததா பெறுதலுடமம. சுங்கம கலதறினுங காலினும் வரும பணடங்கடகிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும பொருளென விரியும. ஆறிலொனறெழியவும உரியன கூறியவாறு. இவைமூனறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறபபடட்து. (சு)

எடுஎ. அருளெனனு மன்பின குழவி பொருளென்னுஞ
செலவச செவிலியா ணுண்டு. எ

இ-ள. அனபு ரண அருள எனனும குழவி— அனபினுலீனைப்பட்ட அருளெனனுங்குழவி— பொருள எனனும செலவச செவிலியால உணடு — பொருளெனனு உயாதனுசசொலலபபடுஞசெலவதனதையுடைய செவிலியான வளரும. எ-று.

தொடாபுபறறுதே வருததமுறறுமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறறிச் செல்லுமனபு முதிாநதழி உளதாவதாகலின அதனே அனபீனகுழவியெனறும, அது வறியாரமேறசெலவது அவவறுமை கீனையவலலாரகளாதலிற பொருளே அதறகுச செவிலியெனறும, அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெலலாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறுங கூறினர். (எ)

எடுஅ. குன்றேறி யாணைபபோர் கண்டறறு றன்கைதெரன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினை—தன கையதாகிய பொருளுணடாக ஒருவினையையெடுததுக்கொணடான அதனைச் செயதல்— குனறு ஏறி யாணைப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யாணைபபோரைக் கணடாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானென்றதனுறபெறறும். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமினறி நிலதததிடை யானையும யானையும பொருபோரைத தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக கைததுணடாக வினையை மேறகொண்டா னும அசசமும் வருததமுமினறி வலலாயேவித தானினிதிருந்து முடிகு மெனபதாம். (அ)

எநிகூ. செய்க பொருளேச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. கூ

இ-ள. பொருளேச செயக—தமககொனறுணடாகக் கருதுவா பொருளே யுணடாகுக,— செறுநா செருககு அறக்கும எஃது— தமபகைவாதருகக் னையறுகும் படைக்கலம அதுவாம,— அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலே. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளேச செயயவே பெரும்படையும படபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருகொழிநது தாமே யடஙகுவரெனபா செறுநாசெருகறுகுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளேயறுகமாடடாமையின அதனிறகூரியதிலலென றுங கூறினா. (கூ)

எகூ0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனு மிரணடு மொருஙகு. க0

இ-ள. ஒண்பொருள காழபப இயறறியாககு—தெரியான வரும பொருளே இறபப மிகபபடைத்தாககு— ஏனை இரணடும ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழ்ததல முதிர்தல. பயனகொடிததலலாது போகாமையின ஒணபொருளெ னறும, ஏனையிரணடும அதனவினைவாகலிற றுமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபா எணபொருளெனறுங கூறினா. இவை நான்குபாடடானும அதனை வரும பயன கூறபபடடது. (க0)

எ எ ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினைவுதாய வெலவுதாய படை இனடதிகாரத்தாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறா. அஃதாவது படை யினது நனமை.

எசுக. உறுபபமைந் தூறஞசா வெலபடை வேந்தன்
வெறுகையு ளெலலாங் தலே. க

இ-ள் உறுபபு அமைநது ஊறு அஞசா வெலபடை—யானை முதலியநான குறுபபானும நிறைநதபோரினகணணுறுபபிதறஞசாது நினறு பகையை வெல வுதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலே— அரசனசெல்வ ங்களெலலாவறறுளளுந தலேயாய செலவம. எ-று.

ஈண்டுப படையெனறது அநநான்கனறுகுதியை. ஊறஞசியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும, ஒழிநதவநகமகடகும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுகையுளெலலாநதலேயென்றுங கூறினா. (க)

எசுஉ. உலிவிடத் தூறஞசா வன்கண் டொலிவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள். தொலிவிடதது உலிவிடதது ஊறு அஞசா வன்கண—தான சிறிதா யவழியும அரசறகுப போரினகணணிலவுவதால தனமேலுறுவதறகஞசாது நினறு தாஙகும வனகணமை— தொலபடைகலலால அரிது— அவனமு னனேஞாத தொடஙகி வரும படைகலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபுமமை விகாரத்தாறறுகக்கது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடி ப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடை யுளஞஞசிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன "வெலபொறியு நாடிம விழுபபொருஞந தணணடையுங — கொலகளிறு மாவுங கொடிததளி கக"* எனபது குறிபபெசசம. இபபடையை வடநூலார மெலலமெனப. (உ)

எசுஊ. ஒலிததககா லெனனு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிராபப கெடிம ஙூ

இ-ள். எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனுமை— எலியாய பகைதிரணடி கடலபோலவொலிததால நாகதறகு எனனவேதம வருமி — நாகம உயிரப பக கெடிம—அநநாகமுயிரததுணையானை அததானே கெடிம. எ-று.

உவமைச்சொற றொகுநினறது. இத்தொழிலுவமதறற திரட்சிபெறறும். வீரரலலாதார பலர திரணடாதறால அநநகு வீரனருசான அவண இளாநத துணையானை அவரதாநகெடிவெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிது மொழிதலெனனுமலஙகாரம. வீரரலலாதாபலரினும வீரனெருவனையாடல் நனறெனபதாம. இவைமூன்றுபாடடானும முறையே அரசனுக்குபபடை ஏனைய ஙகஙகளுடசிறநததெனபதனாலும, அதனனுளளும மூலபபடை சிறநததென பதனாலும, அதனனுளளும் வீரன சிறநதானெனபதனாலுங கூறபபடடன. (ங)

எசுசு. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவநத
வனக ணதுவே படை. ச

இ-ள். அழிவு இனறு— போரினகட்கெடிதலினறி— அறைபோகாதாகி— பகைவரார மேறறுக்கபபடாததாய—வழிவநத வனகணதுவே படை—தொன றுதொடடுவநத தறுகணமையையுடையதே அரசனுகரு படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானஙகளுடைமையும, அறைபோகாமையான அரச னமாடடன்புடைமையும, பெறபபடடன. வழிவநத வனகணமை "கனனினரு னெநஞ்சுகணவன் களபபடடான—மூனனினறுமொயபயவிநதானெனோ— பினனின்று—கைபோயக கீணடுதைபபக் காவலன மேலோடி—யெயபோற றிடநதானென னேறு."† எனபதனாலுங்கி. குறறியலுகரதறகின்முன்னா உடம படுமெயவிகாரததான வநதது. இது வருகினறபாடடிளஞமொகரும். (ச)

* வெணபாமாலை, தமபையபபடலம,உ.—வெலபொறியு நாடிம் விழுப்பொ ருளுந் தணடையுங—கொல்களிறு மாவுங கொடிததளிததான—பலபுரவி —நனமணித இண்டோ நயவா தலேபனிபபப்—பனமணிப பூணண படைகரு.

† வெண்பாமாலை, வாகைபபடலம், உஉ.

எசுடு. கூறறுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாறற லதுவே படை. (டு)

இ-ள. கூறறு உடனறு மேலவரினுமம—கூறறுவனருனே வெருணடு மேல் வநதாலுமம— கூடி எதிரநிறகுமம ஆறறலதுவே படை— நெஞசொதது எதிர் நின்று தாஙகுமாறறலியுடையதே படையாவது. எ-று.

மருநதிலகூறறுகலின, உமமை சிறபபுமமை. மிகபபலா நெஞசொததறகுக் காரணம அரசனமேனபு. ஆறறல மனவலி. (டு)

எசுசு. மறமான மாணட வழிசசெலவு தேறற
மெனநானகே யேமம படைககு சு

இ-ள. மறம் மானம மாணட வழிசசெலவு தேறறம என நானகே—தது கண்மையும மானமும் முனவீராயிலா சென்ற ननனெறிக்கட்சேறலுமம அர சனுறறேறபடிதலுமென இநநானகு நுணமுமே— படைககு ஏமம—படை ககு அரணவது எ-று.

இவறறுள முறையே பகைவனாக கடிகிறகொனறுநிறறலும, அரசனுககுத் தாழவுவாராமறகாதகலும, அழியுநாபுறகொடையிலவாலோசசாமை முத லியவும, அறைபோகாமையுமாகிய செயகைகள பெறபபடடன. இசசெயகை யாராகுப் பகைவா நணுகாராகலின, வேறறண வேணடாவெனபதாம. (சு)

எசுஎ. தாராதாஙகிச செலவது தானை தலைவநத
போராதாஙகுக தன்மை யறிநது. எ

இ-ள. தலைவந்த போா தாஙகும் தனமை அறிநது — மாறறாரால வகுகக பபடடித தனமேலவநத படையினபோரை விலக்கும வகுபபறிநது வகுத்துக் கொணடு—தாா தாஙகிச செலவது தானை—அவாதுசியைக தனமேல வாரா மறறடிதது தான அதனமேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுபபாவது வியூகம; அஃது எழுவகையுறபபிறறுய, வகையாஞன் காய, விரியானமுபபதாம. உறபபேழாவன அரமுதறரேடடியூகினை. வகை நானகாவன தணடம், மணடலம், சஙகதம, போகமெனவிவை. விரி முபப தாவன தணடவிரி பதினேழும, மணடலவிரி இரணடிம, சஙகதவிரியாறும், போகவிரியைநதுமெனவிவை. இவறறின பெயாகளும இலகணமும ராணடி நாைபபிறபெருரும, அவையெலலாம் வடநூலகளுடகணடிகொளக. இவைகா னகுபாட்டானும படையினிலகணஙகூறபபடடது. (எ)

எசுஅ. அடறறகையு மாறறலு மிலலெனினுந் தானை
படைததகையாற பாடி பெறுமம. அ

இ-ள. தானை— தானை,— அடறறகையும ஆறறலும இல எனினுமம—பகை மேற் ருனசெனறடிநதறுகணமையும அது தனமேலவநதாற பொறுகருமாற றலும் இலலையாயினுமம,— படைததகையால பாடி பெறுமம — தனரேறற பொலிவானே பெருமையெயதுமம. எ-று.

இலலெனினுமெனவே, அவறறினியமையாமை பெறபபட்டது. படைத் தகையெனறது ஒருபெயாமாததிரமாய நின்றது. தோறறபபொலிவாவது அல ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானை, குதிரைகளுடனும பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காளமுசலியவறறுடனும் அணிநத தோன்றுமழகு. பாடி கண்டவள விலே பகைவரஞ்சுமபெருமை. (அ)

எசுகூ. சிறுமையுஞ செலலாத் துனியும் வறுமையு
மிலலாயின வெலலும படை. கூ

இ-ள. சிறுமையும செலலாத துனியும வறுமையும இலலாயின் — தான றேயநத சிறிதாகலும மனதநினறு நீஙகாத வெறபபும நலகுரவும தன ககிலலேயாயின,— படை வெலலும— படை பகையை வெலலும. எ-று.

விட்டுபிரிபாதலும நினறது நலகூர்தலும அரசன் பொருளகொடாமையான வருவன. செலலாததனியாவது மகளிரை வௌவல, இளிவரவாயின செயதன முதலியவறறுள வருவது. இவையுளவழி அவன்மாட்டனபினறி உறறுபபொ ராமையின, இலலாயின வெலலுமெனறார. (கூ)

எஎ0. நிலேமகளை சால வுடைததெனினுந் தானை
தலேமகள லிலவழி யில. க0

இ-ள. நிலேமகளை சால உடைதது எனினும — போரினகணணிலேயுடைய வீரரை மிகவுடைததேயாயினும,—தலேமகளை இலவழித தானை இல—தனக் குத தலேவராகிய வீரரிலலாதவழித தானே நிலலாது. எ-று.

படைததலேவர நிகழயுடையரனறிப போவாராயிற காணபோரிலெனெப பொராது தானும போமெனபார, தலேமகளிலவழியிலலெனறார. இவைமூ னறுபாடடானும முறையே படைததகையினமையானும, அரசனகொடைத தாழவுகளானும, தலேவரினமையானும, தாழவு கூறபபடடது. (க0)

எஅ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகுமம.

எஎக. என்னேமுன் னிலலன்மின் றெவ்விர பலரென்னே
முனனினறு கன்னின றவர. க

இ-ள். தெவவிர என ஐமுன நினறு கல நினறவர பலர—பகைவீர, இன றிங்கெனறலேவனெநிர போறேறறு நினறு அவனவேலவாய வீழநது பினகல லினகணணே நினறவீரா பலர,— என ஐமுன நிலலனமின— வீரர அதன கணினறி றுமமு—றகணிறறலவேணடின, எனறலேவனெநிர போறேறறுநிறற லேயொழியின. எ-று.

எனனேயெனத தனனெதி தொடாபுபடிதலுக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழதலபெறறாம. கல நடுகல. "நமபன சிலேவாய நடகுஙகணே மிச்சி லலா—லமபொன முடிபபூ ணரசுமபலே"* எனப் பதமுகனகூறினாற்போல

* வேகசிநதாமணி, காநதருவதததையாரிலமபகம, நுகள.—பைம்பொற புள கப் பருமக்களி யாணை யீட்டளு— செமபொ னெடுநதேர்த் தொகைமாகடற ரூணை வௌளை—நமபன் சிலேவாய நடகுஙகணே மிச்சி லல்லா — லமபொன மணிபபூ ணரசுமபலே யென்று நக்கான.

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைதஅக கூறியவாறு. இப்பாட்டி நெடுமொழி வஞசி.* (க)

எளஉ. கான முயலெயத வமபினில் யானை
பிழைததவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல எயத அமபினில்—கானதனினகணணேம் முயலைப பிழையாமலெயத அமபையேநதலிலும்—யானை பிழைதத வேல ஏநதல இனிது—வெளளிடைநின்ற யானையெயநிது பிழைதத வேலேயேநதுதல நன்று.எ-று.

கானமுயலெனறதனால வெளளிடைநினறவெனபதுமம, பிழைத்தவெனறதனால பிழையாமலெனபதுமம,முயறகுத் தக எயதவெனறதனால் யானைகநதக எறிதலும், வருவிகபபடடன. இது வேறறரசனபடையொடி பொருதாஞோ ரீன அதுபுறங்கொடிததாக ஈணிப பினனவனறனமேறசெலலுறமுனனு கூறறு. (உ)

எளங. பேராண்மை யென்ப தறுகணெஞ் சுற்றக்கா
லூராண்மை மறறத னெஃகு. ங

இ-ள். நறுகணபோ ஆணமை எனப—பகைவாமேற கணணேடாது செயயும் மறறதை நூலோ ரிகழவாணடனமையெனறு சொல்லுவா,—ஒனறு உறறக்கால ஊராணமை அதன எஃகு(எனப)—அவாகநு ஒருஞாழவு வநததாயிற கணணேடி அது நீதது நகுகோடறபொருடடி ஊராணமைசெயதலே நூலோர் அதறகுக கூமையென்று சொலலுவா. எ-று.

எனபவெனபது பினனுமியைநதது.ஊராணமை உபகாரியாநதனமை.அஃதாவது இவஙகையாவேநதன போரிடைத தனறணேமுழுதுமபடத் தமியனுயகப் படடானது நிலமை நோகநி, அயோதயிறை மேறசெலலாது இனறுபோய நாளை நினறுனேயோடி வாவென விடடாறபோலவது. இவையிரணடுபாட்டுங் தழிஞசி.† (கூ)

எளச. கைவேல களிறெறிபோகநி வருபவன்
மெய்வேல பறியா நகும சு

இ-ள. கைவேல களிறறெறி போகநி வருபவன — தனகைபபடையாய வேலைத தனமேலவநத களிறறெறி போகநி வருகின்ற களிறறுகநு வேறுடித தரிவான—மெய வேல பறியா நகும— தனமாபினகணினற வேலைககணடி பறிதது மகிழுமு. எ-று.

களிறறெறி போகுதல களிறறினதுயிரைக கொடிபோமாறு விடுதல. மகிழ்ச்சி தேடியதெபதலான. இதனுட களிறறையலலதெறியானெனபதனுஉம, இனமிகுயான வேலிடைபோழநதநிநதிலனெனபதனுஉம, பினனும் போமேல் விருபபினனெனபதனுஉம, பெறபபடடன. நூழிலாடடி.‡ (ச)

---

* நெடுமொழிவஞசியெனபது ஒனனுதா படைகெழுமித்—தனனுணமை யெடுததுரைததனறு.

† தழிஞசியெனபது அழிபவா புறகொடை யயிலவா ளோச்சாக்—கழிதது கணமை காதலித தாரைததனறு.

‡ நூழிலாட்டெனபது களஙகமுமிய படையிரிய — வளங்கழிநதவேல் பறித்தோசினறு.

எஎடு. விழிதத்தகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைபபி
னெடன்றே வன்க ணவர்க்கு. டு

இ-ள். விழித்த கண—பகைவரை வெகுண்டுநோக்கிய கண — வேலகொண்டு எறிய அழித்தது இமைபபின—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாறாது அந்நோக்கையழித்தது இமைக்குமாயின,— வன்கணவர்க்கு ஓடி அன்றே— அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெருளிநோக்கமீட்டலும் போரினகண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செ யயாரெனபதாம். (டு)

எஎசு. விழுப்புண படாதநா ளெலலாம வழுகினுள
.வைகருநதல ருளே யெறிதது. சு

இ-ள். தன நாளை எடுத்து—தனக்குச் சென்ற நாளகளையெடுத்தெண்ணி, —விழுப்புண படாத நாளெலலாம வழுக்கிநுள வைக்கும—அவ்வறுள விழுப்புணபடாத நாளகளையெலலாம பயனபடாது கழிந்தநாளுளளே வைக்கும வீரன. எ-று.

விழுப்புண முகத்தினும மாபினும படடபுண. போபெறறிருக்கவும அது பெறுத நாளகளோடுங்கூடுமெனபதாம். இவைமூனறுபாடடானும ஊறுஞ சாமை கூறபபடடது. (சு)

எளள. சுழலு மிசைவேண்டி வேணடா வுயிரா
கழலயாபபுக காரிகை நீதது எ

இ-ள். சுழலும இசைவேணடி வேணடா உயிரா—அறக்கதது நதமமொடு செலலாது வையததைச சூழுநது நிறகும புகழை வேணடி உயிவாழதலை வேணடாத வீரா—கழலயாபபுக காரிகை நீதது—கழலகடடுதல அலங்கார நீமையையுடைதது. எ-று.

வையததைச சூழுமெனவே, அதன பெருமை பெறறும. செயபபடடபொருள வருவிகபபடடது. சூழதல அதநதடல அறக்கமும புகழும எளிதினெயதவ ராகலின, ஆபரணமாவது அதுவேயெனபராம. (எ)

எளஅ. உறினுயி ரஞசா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞசீ ருன்ற லிலா அ

இ-ள். உறின உயிர் அஞசா மறவா—போபெறிற நமமுயிரபபொருட்டரு சாது அதன மேறசெலலும வீரா— இறைவன செறினும சீர் குனறல இலா— தம்மிறைவன அது வேணடாவென றமுணியினும அவவீரமிகுதி குனறா.எ-று.

போபெறறறியாமையின, அது பெறறால அரசனறடுபபினும நிலலாரென பதாம. பிறரும "போபொலிற புகழும புனைகழன மறவர்" எனறும "புடப கத—தேவ ருலகிற சாவேம யாமென— நீஙகா மறவா வீஙகுதோள் புடை ப்ப" எனறுங கூறினர. (அ)

எளக. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுகிற பவர். க

இ-ள். இழைததது இகவாமைச் சாவாரா— தாஙகூறின வஞ்சினந்தபபா மறபொருடடுச சென்று சாவவலல வீரரை — பிழைததது ஒறக்கிறபவா யார— அது தப்பியவாறு சொலலியெனறுதறகுரியார யாவர? எ-று.

இழைததல இனனதுசெயயுமபின இனனனுதகவெனத தான வகுததல். சொலலியெனபது ஆவாயநீலியான வநதது. வருசினமுடிபபானபுகசு முன்னே சாவினறு தொலிவனமையின, அது முடிததாராவெனைச சாதறசிறபபுக் கூறியவாறு. (க)

எஅ0. புரநதாரகண ணீரமலகச சாகறபிற சாககா
டிரநதுகோட டகக துடைதது. க0

இ-ன. புரநதார கணணீர மலகச சாதறபின—நமமகசுசெய்த நனறிகளை நினைநது அணடவரசாகணகள நீர மலகுமவகைபோரிடைச சாவபபெறின,— சாககாடி இரநதுகோடடகக துடைதது—அச்சாககாடி இரநதாயினுங்கொ ளளுந்தகுதிகிலயுடைதது. எ-று.

மலகுதலாகிய இடைப நிகழபொருளினமுழில இடஞ்சினமெனினறது. இனையழ லிலலிடைநோடால விளியால பழமபிளைபபபினையெபதலின, அறி ததவினையாற றமகைமெயதருசாரலி இரநதுகோட டகக துடைதலெனறார. இவைகானகுபாடடானும உயிரோமபாமை கூறபபடட து (க0)

எகூம அதி.— நடபு.

இனி நுபபடைபோல அரச ரய ரி வினையிட நீஙகுதலவதாய சுடபினை ஐநது கிகாரம விகிமுகதாரமம பணபினை நகாரம பெனிமறைமுகநதோனறுகூற வானறொடஙகி, பி ரிமுகவுங்கொரமமநதளைநமமுறுகுனைசுடபுகசு கூறுகினறார. அஃதாவது நினனிலைபபானுமை அமமா முறைய மமபுற நினறுள விளங்கும.

எஅக. செயறகரிய யாவுள நடபி னெறறபோல
வினைகரிய யாவுள காபபு க

இ-ள நடபினை செயறகரிய யா உள—நடபுப்போலச செயறகோறகரிய பொருளகள யாவையுள?— அதுபோல வினைகசு ரிய காபபு யா உள— செயறகொணடால அதறபோலப பகைவரா செயயும வினைகுறப புகறகரிய காவலாவன யாவையுள? எ-று.

நடபுச்செயறகாவானாய பெறுதலும பெறறுற செயயுமுபாயமும செயதா றநிரிபின நிறறலுமுதலிய அரியவாகலின நடபிறசெயறகரியனவிலலெனன லும, செயதாறப வகைதருஞ் வினைதொடகுதாகலின அதறபோல வினைவரா மைகசு அரியகாவலிலலெனறலும கூறினார. நடபுரானியறகை செயறகை யென இருவகைபபரிம. அவறறுள இபபுமகை பிறபபுமுறறாறுமுதல தேய முறையானுஙகுதலுமெனவிருவகைபபரிம. அவறறுள முனனேயது கூறறமாக லின அது கூறறததழாலினடஙகிறறு, ஏனையது பகையிடையிடடுதேயததாக லின, அது இனைவலியென வலியதிதுளடஙகிறறு. இனி ணடுசி சொலலப படுவது முனசெயதவுதவிபறறி வருஞசெயறகையேபாகலின, அதனசிறபப இதனுற கூறபபடட்து. (க)

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நடபு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோல நாடோறுநிறையுநதனமையவாம, —பேதையார நட்பு மதிப பின நீர — மறறைபபேதைமையுடையாரநடபுகளை நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுநருறையுநதனமையவாம். எ-று.

நீரவனொருர, இனிமைபறறி. கேணமை, நடபெனபன ஒருபொருட்கிளவி. செயதாரது பண்மையான நடபும பலவாயின. அறிவுடையாரும அறிவுடையாருஞ்செயதன முனசுருஙகிப பினபெருகறகும, பேதையாரும பேதையாருஞ செயதன முனபெருகிப பினசுருஙகறகுஙகாரணம தமமுணமுனனறியாமையும பினனறிதலுமாம. (உ)

எஅங. நவிறெறு நானயம போலும் பயிறெறும
பண்புடை யாளர தொடாபு. ங

இ-ள். பணபுடையாளர தொடாபு பயிறெறுமம—நறகுணமுடையமக்கள தம்முடசெயத நடபுப பயிலுநதோறும அவாகளினபஞசெயதல—நூல நவிறெறுமம நயமபோலும— நூறபொருள கறநதோறுங கறநராகளினபஞசெயதலேயொக்கும். எ-று.

நயதலினச செயதலான, நயமெனபபட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அசசிறபபிறகேது கூறபபடடது. (ங)

எஅச. நகுதற பொருடடனறு நடடன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடிதறற பொருடடு. ச

இ-ள. நடடல நகுதறபொருடடனறு— ஒருவனெடொருவன நடபுசெயதல தமமுணகுதறகியைநதன சொலலி நகையாடறபொருடடனறு,—மிகுதிககண மேறசெனறு இடிதறறபொருடடு— அவாகளு வேணடாதசெயகையுள தாயவழி முறபடடுக கழறுதறபொருடடு. எ-று.

பழியும பாவமுநதருருசெயகை தனபமே பயததலான வேணடபபடுவதனமையின அதனை மிகுதியெனறும, அ ருசெயதறகு முனனே மீடடலவேணடுதலின மேறசெனறெனறும, இனசொறகு மீளாமையின இடிதறதபொருடடெனறுஙகூறினர. இதனால நடபினபயன கூறபபடடது. (ச)

எஅஙு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னடபாங கிழமை தரும. ஙு

இ-ள. புணாசசி பழகுதல வேணடா—ஒருவனெடொருவன நடபாதறகுப புணாசசியும பழகுதலுமாகிய காரணஙகள வேணடுவதிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும— இருவாக்குமொததவுணாசசிதானே நடபாமுரிமையைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, "இனறே போலகதும் புணாசசி தானே." எனறதும அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும மருவுதல. இவவிரணடுமினறிக் கோபபெருஞசோழனுக்கும பிசிராநதையாாகும்போல உண

ாசசியொபபின், அதுவே உடனுயிர்கருமுரிமைததாய நடபினப பயக்குமெ னபதாம. நடபிறகுப புணாசசி,பழகுதல், உணாசசியொதது்தலெனனுஙகாரண மூனறனுளளும பினனது சிறபபுடைததெனபது இதனுற கூறபபட்டது.((நி)

எஅசூ. மூகஙக நடபது நடபனறு நெஞசத் தகஙக நடபது நடபு. சு

இ-ள. மூகம ஙக நட்பது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய மூகமா த்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,— நெஞசதது்கம ஙக நடபது நட்பு— அனபால அகமுமலர நடகுமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞினகணிகழவதனே நெஞசெனறார. இறநதது்தழீயிவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறெகது. அதனுல் இரணடும் ஒருஙகே மலரவேணடுமெனபது பெறறும். (சு)

எஅள. அழிவி னவைநீகஙி யாறுயது தழிவின்க ணலல ழுறபபதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீகஙி ஆறு உயநது — கேடடினேதகருநதிநெறிகளைச செலலுஙகால விலகஙி ஏனைனனெறிகளைச செலலாகாறு செலுதது்— அழி வினகண அலலல உறபபது நடபாம—தெயவநதாறதேவு றுழி அது விலக் கபபடாமையின அதனுனபததை உடனனுபவிபபதே ஒருவனுககு நடபாவது. எ-று.

ஆறென வருஙினறமையின, அழிவினேதகருமவையெனறெழிநதார். ''நெரு ணடவறிவினவா'' எனபுழிபபோல இனசாரியை நிறக இரணடனுருபு தொக கது. இனி நவையெனறு பாடமோதி, அதறகுப போரழிவினுரு செலவவழி வினுமவநத தினபஙகளெனறுமம, அழிவினகணெனபதறகு யாகைகையழிவின கணெனறும உரைபபாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடிகைக யிழநதவன் கைபோல வாஙகே யிடிகைகண் கலைவதா நடபு அ

இ-ள. உடிகைக இழநதவன கைபோல—அவையிடையாடைலநதவனுககு அபபொழுதே கைசெனறுதவி அவவிளிவரல கணியுமாறுபோல, — ஆஙகே இடிக்கண கலைவது நடபாம — நடடவனுககு இடிகைகண வநதுழி அபபொ ழுதே சென்றுதவி அதனேக கலைவதே நடபாவது. எ-று.

அறறஙகாததறகட கை தனமனததினுமுறபடதலின, அவவினைவு இடிகைகண கலைவுழியம அதறகொதத தொழிலுவமையினும வருவிகக. உடையவனெழி ழில நடபினமேலேறறபபடட்து. (அ)

எஅசூ. நடபிறகு வீறறிருக்கை யாதெனிற கொட்பின்மி யொலலுமவா யூன்று நிலை. சூ

இ-ள. நட்பிறகு வீறறிருககை யாதெனின — நடபினுககு அரசிருக்கை யாதெனின,—கொட்பு இனறி ஒலலுமவாய ஊனறும நிலை—அஃது எஞஞா ன்றுநதிரிபினறி இயலுமெலலியெலலாம அறமபொருளகளிறறளராமைத தா ஙகுத திணமை. எ-று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமைபிமலமைகடஞ உறுதியாய அறமபொ ருளகளிறறளாகதழி அததளாசசி நீககி அவறறினகணிறறதததறகுமேல ஒரு செயலுமினமையின, அதனே நடபிறகு முடிந்தவெலலெயெனறார. (கூ)

எகூ0. இனைய நிவெமெக கினனமயா மெனறு
புனேயினும புலெனனு நடபு. க0

இ-ள. இவா எமகநு னேயா யாம இனனம எனறு புனேயினும — இவா நமகஙிததுனேயனபினா யாமிவாகஙிததனமையமெனறு ஒருவரையொருவா புனேநதுசொலலினும,— நடபுப புலெனனும — நடபுப புலநிதாயத தோன றும. எ-று.

இவாகெனபது வருவிகசபபட்டது. தாம அவனொனறும வேறறுமையின றிவைததுப புனேநுரைபபினும வேறறுமையுணடாகாகலின, நடபுப புலெ னனுமெனறார. இவைபொதுபாடடானறும நடபினிலகணம கூறபபடடது.

அ0 ம அதி. — நட்பாராயதல்.

அஃதாவது மேறசொலலியவிலகசணதநாரையாராயநதறகுதே நடகவே ணடுதலின, அவரையாராயுநிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

எகூக. நாடாது நடடலிற கேடிலலே நடடபிலா
வீடிலலே நடபாள பவாகரு க

இ-ள. நடபு ஆளபவாக நு நடடபின வீச இலலே—நடபினேவிரும்பி அதனக ணனே நிறபாகக ஒருவரினறி நடபுசசெயதபின அவனே விடிதலுணடா காது,—நாடாது நடடலிற கேடி இலலே—ஆகலான, ஆராயாது நடபுசெ யதலபோலக கேடி தருவது பிறிதிலலே. எ-று.

ஆராயதல குணசசெயகைகளா நு னனமையையாராயுதல. கேடி ஆகுபெயா. நடகிறமுமவொனறும வேறறுமைபினைமபின வீடிலலெயெனறம, அவவேற றுமையினமையான அவனக பறறிபாவகளை தமவாமாகலின இருமையுங்கெடி வினெபது நோகதி நாடாது நடடலிறகேடிலலேபெனறுகூறினார. (க)

எகூஉ. ஆயநதாயநது கொளளாதான கேணமை கடைமுறை
தானசாந துயரந தரும. உ

இ-ள. ஆயாது ஆயநது கேணமை கொளளாதான — குணமுருசெயகை யும் நலலனெபதும அலலனெனபதும பலதாலாராயபதும பலவாறருளரா ய்நதும் ஒருவனேநி நடபுகொளளாதவன—கடைமுறை தான ஈம துயரம தரும— மூடிவிற குணசாதறகேதுவாய துனபதநினைத தனமாறறார விளைக வேணடாமற குனே விளைகும. எ-று.

கடைமுறைகணனெ இநதிகசுடொக ஏறாவது விரிக. குணமுரு செயலுந தீயாரெநி கொளளின அவருகு வரும பகைமையெலலாந தனமே லவாப்பி னை அவறறுணிநதுவிடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும ஆராயாவழிப்படுமிழுகுகுக கூறபபடடது. (உ)

எகூங. குணனுங் குடிமையுங் குறறமுங் குன்று
வினனு மறிநதியாகக நடபு. ங

இ-ள். குணனும குடிமையும் குறறமும குனரு இனனும் அறிதது—ஒருவன குணததினேயும குடிபபிறபபினேயும குறறததினேயும குறைவறற சுறறததினேய மாராயநதறிநது,—நடபு பாகக—அவனோடு நடபுசெயக. எ-று.

சுறறமிலலாதாரா உலகததினமைபின உளளது பொறுக்கபபடுவதாபின அவாநடபு விடறபாறறனறெனபா குறறமுமெனறம, சுறறபபிணிபபுடையா நடடாரோடும பிணிபபுணடுவருதலிறு குனருவினனுமெனறம, விடபபடிற றங குறையாமெனபா அறிநதியாகவெனறுகூறினார. (கூ)

எகூச. குடிபபிறநது தன்கட பழிநாணு வானேக
கொடிதது கொளலவேணடு நடபு. ச

இ-ள். குடிபபிறநது தனகட பழி நாணுவானே — உயாநதருடியினகடபிற நது தனமாடடு உலகாசொலலும பழிகளுசுவானே — கொடிதறம நடபுக கொளல வேணடும—ரில கொடிததாயினும நடபுகோடல சிறநதது. எ-று.

குடிபபிறபபாற றுன பிழைசெயயாமையும, பழிகளுசுலாற பிழைததன பொறுதது லும, பெறறும. இவையிரணடுமுடையானேப பெறுதலருமையின, அவனடபை விலிகொடிது றுங்கொளகவெனபதாம. (ச)

எகுடி. அழசொலலி யலல திடிதது வழகுமிய
வலலாநட பாயநது கொளல. டி

இ-ள. அலல று அழச சொலலி—தாம உலகவழகுகலலது செயய கருதிற சோகமபிறகுமவகை சொலலி விலகியும—டிடிது—செயதகாத பினரு ஞசெயயாவகை நெருஙியும—வழகு அறியவலலா—அவவழகுச செய யாவழிச செயவிகவும வலலாரை—ஆயநது நடபுக கொளல—ஆராயநது நட்புகொளக. எ-று.

அழசொலலிபிடிதனெவநத பரிகாரவினைகளான அவறறிறகேறற குறற வினைகள வருவிகபபட்டன. வழகு உலகதது அடிபபடச செயதுபோ நத செயல. தமமொடு நட்டாரும அறியுமவகை அறிவிததலரிதாகலின, அறி யவலலாரெனறார. இரணடாவது இறுதிகடடோககது. (டி)

எகுசு. கேடடினு மூண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீடடி யளபபதோ கோல. சு

இ-ள. கிளைஞரை நீடடி அளபபது ஓகோல—ஒருவனுக்குக கேடெனபது தனனடடாராகிய புலஙகளெலுஞசாமலளபபதோகோல,— கேடடினும ஒருறுதி உணடி— ஆகலின அதனகணணும அவனுற பெறபபடுவதோரலல றிவுணடு. எ-று.

தந்தநடபெலலைகள சுருஙகியிருச்கவும செலவகாலதது புறத்துத்தோ ன்றுமறபோநதாற பினகேடி வநதுழிச செயலவேறுபடுதலின அகடெடார் அவை வையறுகபபடுமெனபதுபறறிக கேடடினைகோலாககியும, அநனுல் அவரையளநதறிநதால ஆவாரையே கோடலின அவவறிவை உறுதியெனறுங் கூறினார. கிளைஞர ஆருபெயர. இஃதேதேசவருவகம. இவைகானகுபாட்டா லும ஆராயுமாறுமஆராயநதாலநடகபபடுவார இவரெனபதுஉங்கூறபபட்டன.

எகூள. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப பேதையா
கேண்மை யொரீஇ விடல. எ

இ-ள. ஒருவறகு ஊதியமெனபது—ஒருவனுகருப பேறெனறு சொலலபப டுவது— பேதையா கேணமை ஒரீஇ விடல— அறிவிலாரோடு நடபுகொ ணடானறின அதனேயொழிகது அவரினீஙகுதல. எ-று.

நடபொழிகதாலும நீஙகாககால் வெறிகமழ சநதனமும வேஙகையும வேமாறுபோலத நீஙகுவருதலின விடலெனறும,நீஙகியவழிததீஙகொழிதலே யனறி இருமைபினபதறிறருமையெயதலு முடைமையின் அதனேயூதியமெ னறுகூறினர. (எ)

எகூஅ. உளளறக வுளளருஞ சிறுருவ கொளளறக
வலலறக ணறறறுபபார நடபு. அ

இ-ள. உளளம சிறுருவ உளளறக — தமமூகளுஞுருவருதறுக் காரண மாய வினேகளேச செயயநினேயாதொழிக, — அலலறகண ஆறறு அறுபபார நடபுக கொளளறக — அ.நபோலத தமக்கொருவனபம வநதழிக கைவிடு வார நடபினேக கொளளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுருவவாவன தமமினவலியாரோடு தொடஙகியனவும பயனில்ல னவுமாம. ஆறறெனபது முதனிலைதொழிறபெயர. முனனெலலாம வலியரா வாபோனறு ஒழிதலின, வலிய றுபபாரொனறார. எடுதகுகாடடுவமை.கொள வின அழிகதேவிடுமெனபதாம. (அ)

எகூகூ. கெடுஙகாலேக கைவிடிவார கேண்மை யடுஙகாலே
யுளளினு முள்ளஞ சுடும. கூ

இ-ள். கெடுஙகாலேக கைவிடிவார கேணமை — ஒருவன கெடுஙகாலத்து அவனேவிட்டு நீஙகுவார் முனனவனேடுசெயத நடபு,—அடுஙகாலே உளளினும உளளம சுடும—தனனேக கூற்றடுஙகாலதது ஒருவனினேபபினும,அநினேதறவு ளளதசெ சுடும. எ-று.

நினேதகுணேயானே இயைபிலாத பிறனுகருஙு கூறறினுஙகொடிதாமெ னக கைவீடெணணிச செயத நடபின கொடிமை கூறியவாறு. இனி அவனரு னே ஆகியகேடு தனனேயடுஙகாலேயுளளினும அககேடடிஞுசுடுமெனறுரை பபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானும ஆராயநதால நடபபடாதாரா இவொ னபது கூறபபடடது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசறறார கேணமையொன றீதது
மொருவுக வொபபிலா நடபு. க0

இ-ள. மாசு அறறார கேணமை மருவுக—உலகோடொதது குறறமற்றார் நடபினேயே பயிலக,—ஒபபு இலார நடபு ஒனறு ஈதது ஒருவுக— உலகோ டொததலிலலா நடபினே அறியாது கொணடாராயின, அவாவேணடியதொண றினேக கொடுததாயினும விடுக. எ-று.

உலகோடொததா நடபு இருமையின்பமும் பயததலின மருவுகவெனறும், அதனேடு மாறுயினாநடபுத தானபமே பயததலின அதனெழிவை விலைகொடு ததாகிகொள்கவெனறு கூறினர. இதனால அவவிருமையுந தொருதலுக்கூறப பட்டன. (க0)

அக ம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நட்டாரது பழையராதன்மைபறி அவர் பிழைத்தனபொ றுத்தல். காரணபபெயர காரியத்திறகாயிறது. ஆராயநது நட்கப்பட்டாரெ னினும பொறுக்கபபடியகுறறமுடையராகலானும ஊழவகையானும் நடடா மாட்டிபபிழையுளதாமெனபது அறிவிதததறகு,இது நடபாராயதலின்பினவைக் கபபட்டது.

அ0க. பழைமை யெனபபடிவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக கிழநதிடா நட்பு. க

இ-ள. பழைமை எனபபடிவது யாதெனின— பழைமையெனறு சொலலப படிவதியாதெனறு வினவின,— கிழமையை யாதும கிழநதிடா நட்பு—அது பழைமையோ உரிமையாறசெயவனவறறைச சிறிதாஞசிதையாது அவறறிற குடமபடிம நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆருபெயர. கெழுதகைமையென வருவனவும்.து. உரிமையாறசெ யவனவாவன கருமமாயின செயயுங்காற கேளாது செயதல, கெடும்வகை செயதல, தமகு வேணடியன தாமே கோடல, பணிவசசங்களினமையெனறி வை முதலாயின. சிதைததல விலகல. இதனுற பழைமையாவது காலஞசெ னறதனது இபபெறறிததாய நடபெனபது கூறபபட்டது (க)

அ0உ. நடபிற குறுபபுக கெழுதகைமை மறறதற்
குபபாதல சானறோர கடன உ

இ-ள. நடபிறகு உறுபபுக கெழுதகைமை— நடபிறகவயவமாவன நடடா உரிமையாறசெயவன, — அதறகு உபபாதல சானறோர கடன — அதனால அவவுரிமைககு இனியராதல அமைநதாககு முறறமை. எ-று.

வேறனமைதோனற உறுபபெனறா.உறுபபெனபது ரணடிலகக்ணேயடியாக வநத குறிபபுசசொல. அவயவமாதலறிநதே இனியவராவரெனபது தோனறச சானறோமேல வைததார. (உ)

அ0ஊ. பழகிய நடபெவன செயயுங் கெழுதகைமை
செயதாங் கமையாக கடை. ஊ

இ-ள. கெழுதகைமை செயதாஙகு அமையாககடை— தாமுடமபடாதன வேணும நட்டார உரிமையாறசெயதனவறறிறகுத தாஞசெயதாறபோல உடம படாராயின,— பழகிய நட்பு எவன செயயும—அவரோடி பழையதாயவநத நடபு எனனபயனேசசெயயும. எ-று.

செயதாறபோலவுடமபடிதலாவது தாமும அவரிடதது்ரிமையாஉடம்படிதல. இவையிரணடுபாடடானும பழைமையான வருமுரிமையது சிறபபுக கூறப் பட்டது. (ஊ)

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருபபர் கெழுதகையாற்
கேளாது நட்டார் செயின். ச

இ-ள். நட்டார கெழுதகையால கேளாது செயின—தங்கருமத்தை நட்டார உரிமையாறகேளாது செய்தாராயின,—விழைதகையான வேண்டி இருபபர

—அசசெயலது விழையபபடுநதனமைபறறி அதனை விருமபுவா அறிவுடை யார். எ-று.

ஒருவாக்குந தஙகருமநதாமறியாமன முடிநதிருநததலினூஉங்கு ஙனமையின மையின, அசசெயல விழையததககதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விருமப தல அறிவுடையாராகலலதினமையின, அவாமேலவைததககூறினார். வேண டியிருபபொனபது எழுநதிருபபொனபதுபோல ஒருசொனனீரமைதது. இத னுற கேளாது செயதுழி அதனைவிருமபுகவெனபது கூறபபடடது. (ச)

அ0நி. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணாக
நோதகக நடடார செயின. நு

இ-ள. நோதகக நடடார செயின—தாம வெறுககததககனவறறை நடடார செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறே பெருங்கிழமை எனறு உணாக—அத றகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறு தல கொளக. எ-று.

ஒனறேவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெறறும. இது வருஙனறவறறுளளுமொகும. இழவுழான வரும பேதைமை யாவாகுமுணமையிற றமககேதஙகொணடாரொனறுதல ஊழவ கையான எமமினவரறபால தா ஒறறுமைமிகுபிறறி அவரினவாதெனறுதல கொளவதலலது அனபினமையெனறு கொளளபபடாதெனபதாம.கெடுமவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனூஉகூறபபடடது. (நு)

அ0சு. எலலகக ணின்றூ றுறவார தொலலிவிடதறுங
தொலலகக ணின்றூ தொடாபு. சு

இ-ள. எலலககண நினறூ—நடபுவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா —தொலலககண நினறூ தொடாபு தொலலிவிடதறும றவா—தமமொடு பழைமையிறறிரியாது நினறூது நட்பினை அவராறறொலவுவாதவிடதறம விடார. எ-று.

பழைமையிறறிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொகவு பொரு—கேடும போககேடும. (சு)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பறு ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள. அழிவநத செயயினும அனபு அறறா— நடடார தமககழிவுவாதவற றைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியார — அனபின வழி வாத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவாத நட்பினையுடையார். எ.று.

அழியெனபது முதனிலைதொழிறபெயர. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானுங கேடுசெயதகணணும நடபு விடறபாறறனறென பது கூறபபடடது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங கேளாக கெழுதகைமை வல்லாகசு
நாளிழுகக நடடார் செயின். அ

இ-ள. கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நடடார செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனுலுங் கொளளாத உரிமை

யறியவலலாகசு— நட்டாரு இழுக்கம செயின நாள— அவரு பிழை செய் வாராயின, அது பயனபட்ட நாளாம எ-று.

பிழைபாவன சொலலாது நறபொருளவெளவல, பணியாமை, அஞசாமை முதலாயின. கேடடல உடகோடல. கெழுதகைமைவலலாரொனபது ஒருபெய ராயகேளாதவெனனுமெசசதறகு முடிபாயிறது. செயதுபோதழியலது அவவனமை வெளிபபடாமையின, செயயாதன நாளலலவாயின. இதனுற பிழைபொறுதறகிறபுக கூறபபடடது. (அ)

அ0கூ. கெடாஅ வழிவநத கேணமையா கேணமை விடாஅர விழைபு முலசு. கூ

இ-ள. கெடா வழி வநத கேணமையா கேண-மை--உரிமையறது பழைய தாய வநத நடபினையுடையாரது நடபின— விடார உலசு விழைபுமை—அவர பிழைநோகசி விடுதலசெயயாதாரை உலகம நடபுகுறிதது விருமபுமை-எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறுகக்கு. விடாதாரையெனவே, விடுதறகாரணங்கூறபபடடது. நமமாடடும இவரிததனமையாவரொனறு யா வருந்தாமே வநது நடபாவரெனபதாம. கெடாரொனறு பாடமோதி, நடபுந்த னமையிற கெடாராகியெனறுரைபபாருமுளர. (கூ)

அக0. விழையா விழையப படிப பழையாகட பணபிற தலிபபிரியா தார. க0

இ-ள. பழையாகண பணபின தலிபபிரியாதார—பழைய நடடார பிழை செயதாராயினும அவாமாடடித தமபணபினீஙகாதார— விழையார விழைய பபிபி— பகைவராயினும விருமபபபடுவர. எ-று.

தமபணபாவது செயயாதமுனபோல அனபுடையராதல. மூனறனுருபுஞ் சிறபபுமமையும விகாரததாறறுகக்கன. அதனிறபினமை நோகசிப பகைவரும நடடாராவரொனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும பழைமையறியா தையுமை பயன கூறபபடடது. (க0)

அஉ ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப பொறுகக்படாத குறறமுடைமையின விடறபாலதாய நடபு நடபாராய நறகடசருங்கசசொலலிய தூனியானடைங்காமையின அதனையிரு வகைபபடித்தது இரணடதிகாரதனாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகடஉநடபுக கூறுதினறா. அஃதாவது தீகுணத்தாரோடு உளராய நடபு. குணத்தினறீமை ஒறறுமைபறறி உடையாமேறறுயது, பின ஒவறோடி செயத நடபினமேறு றுயிறறு. அதிகாரமுறறமை கூறுமையே விளங்கும.

அக. பருகுவா போலினும பணபிலா கேணமை பெருகலிற குனற வினிது க

இ-ள. பருகுவாபோலினும பணபு இலாத கேணமை—காதனமிருநதியாற பருகுவாபோனறாராயினுந தீகுணமுடையாராநடபு— பெருகலின குனறல இனிது— வளாதலிறறேயதனனறு. எ-று.

"பருகு வனன வருகா நோகமொடி" எனறா பிறரும. நறகுணமிலலா ரொனவே, தீகுணமுடையாரொனபது அருததாபததியான வநதது. பெருகி

ஞல் வருங்கேடு குனறினுலை வார்மையின, குனறலினிதெனரூ. இதனுறை நீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினெஞுஉ மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழபபினு மென. உ

இ-ள். உறின நடடு அறின ஒருஉம் ஒபபு இலா கேணமை — தமக்குப பயனுளவழி நட்புசசெயது அஃதிலவழியொழியும ஒபபிலாது நடபினை— பெறினும இழப்பினும் என— பெறருல ஆகமியாது! இழநதாற கேடியாது! எ-று.

தமக்குறறனபாரபபா பிறரோடு பொருததமிலராகலின, அவரை ஒபபிலா ரெனரூ. அவர்மாடடு நொதமறறனமையே அமையுமெனபதாம. (உ)

அகங. உறுவது சீதுகரு நடபும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ங

இ-ள. உறுவது சீதுகரும நட்பும— நடபளவு பாராது அதனுல வரும பயனளவு பாகரும் நடடாரும— பெறுவது கொளவாரும — கொடுபபாரைக கொளளாது விலையைகொளளரும பொதுமகளிரும—களவரும—பிறரேடு நோகாது அவாசோவு நோகருங்களவரும—நோ—தமமுளொபபா. எ-று.

நடபு ஆருபெயர. பொருளையேருதிநது வருசிததொழுகலின, கணிகையாகளவனெறிவரோடொபபனெபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானுங தமகருவது பாரபபா நடபினதீமை கூறபபட்டது. (ங)

அகச. அமரகத தாறறறுகருங கலலாமா வன்னா
தமரிற றனிமை தலை. ச

இ-ள. அமரகதது ஆறறு அறுகரும கலலா மா அனனா தமரின— அமராராதமுனனெலலாந தாங்குவதுபோனறு வருதுழிக களதது விடை வீழதது அபபோது கலவியிலலாத புரவிபோலவாராது தமாமையில — தனிமை தலை— தனிமை சிறபபுடைதது. எ-று.

கலலாமை கதியைதது சாரிபதினெடுமபொருமுரணுறறலும அறியாமை. தனபம வாராதமுனனெலலாந துணையாவாபோனறு வருதுழி விடடுநீஙகுவ ரெனபது உவமையாற பெறரும. அவா தமராலை வருமிறுதி தனியாலை வாராமையின், தனிமையைத தலையெனரூ எனவே, அதுவுநீதாதல பெறறும. (ச)

அகஞ. செய்தேமஞ சாராச சிறியவா புனகேணமை
யெயதலி னெயதாமை நன்று. ஞ

இ-ள. செயது ஏமம சாராச சிறியவா புனகேணமை— செயதுவைததாலும அரணுகாத கீழமக்களது நீநட்பு— எயதலின் எயதாமை நனறு—ஒருவருகுண்டாதலின இலலையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணுகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுலாத்தாருகாக.

சாராதவெனனுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொணடது; சிறிய வினைபதணிக கொளளின, செயதெனபது தினறு வறறும. இவையிரணடுபா டானுஙு தொலிவிறறுணியாகாத நடபினநீமை கூறபபடடது. (டு)

அகசு. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும. சு

இ-ள. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகசசெறிநதநடபின — அறிவுடையார ஏதினமை கோடி உறும—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

கேழீஇயவெனபதனிறுதிநிலைவிகாரததாறமுகைத. பனமை உயாததறகண வநதது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீஙகும பயவாமையானும, பேதைநடபு எலலாததிஙகும பயததலானும, கோடியுறுமெனறார. பெருஙகழிநடபெனற பாடமோதுவாருமுளர. (சு)

அகள. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராற
பததடிதத கோடி யுறும. எ

இ-ள. நகை வகையர ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையராகாத நருதல வகையராதறகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின — பகைவரால பதது அடிதத கோடி உறும— பகைவரான வருவன பதுகைகோடிமடஙகு நலல. எ-று.

நடபு ஆருபெயா. அநநடபாவது விடமருஙு தூாத்தரும வேழமபருமபோ னறு பலவகையானுமுதிதறது தாம பயனகொணடொழிவாரோடி உளதாய மி. பகைவராலெனபது அவாயநிறறலின, வருவனவெனபது வருவிகபபடடது. பததடிததகோடி பததாகதொருததகோடி. அநநடபான வருமினபஙகளின அபபகைவரானவருநதுனபஙகள இறபபநலலவெனபதாம. இதறகுப பிறறில லாருசொலலிலகணததோடி மாறுகொளவுரைததார. (எ)

அகஅ. ஒலலுங கரும முடறறு பவாகேண்மை
சொலலாடா சோர விடல. அ

இ-ள. ஒலலும கருமம உடறறுபவா கேணமை— தமமான முடியுஙகரும ததை முடியாதாகஙிச செயயாதாரோடி கொணட நடபினை —சொலலாடார சோரவிடல—அது கணடால அவரறியசசொலலாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாகுதல முடியாதாகடிததல.சோரவிடல விடுகினறவாறு தோண ருமல ஒருகாலகொருகாலோயவிடதல. அறியசசொலலினும விடுகினறவாறு தோனறினும அதுபொழுது பரிகரிதது பினனுநடபாயொழுகககருதுவராக லின, சொலலாடாரெனறு சோரவிடலெனறார கூறினார. இவைமூனறுபாட் டானும முறையே பேதையார, நகுவிபபார, இயலவதுசெயயாதாரெனறிவாக ணடபினநீமை கூறபபடடது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொலவேறு படடார் தொடாபு. கூ

இ-ள. வினை வேறு சொல வேறு படடார தொடாபு — வினையுஞ்சொலலு மொவவாது வேறவேருயிருபபாரநட்பு—கனவினும இனனாது — நனவினக ணணையனறிக கனவினகணணுமினனாது. எ-று.

வினை சொறகளதொவவாமை மூதனமேலேறறபபடடது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராயச சொலலின நடடாராயிருததல். நிகழவின்கண உளதாயிரு ததலால, கனவினுமினஞதெனஞரா. உமமை எசசவுமமை, இழிவுசிறபபுமமை யுமாம. மனனும ஓவும அசைநிலை. (கூ)

அஉ. எனைததுங குறுகுத லோமபன மனைகெழீஇ
மனறிற பழிபபார தொடாபு. கo

இ-ள. மனைக கெழீஇ மனறிற பழிபபார தொடாபு — தனியே மனைக கணிருநதழி நடபாடிய பலரோடு மனனினகணிருநதழிப பழிகூறுவாரிடபு —எனைததும குறுகுதல ஓமபல — சிறிதாயினுந தமமை நணுகுதலில பரிக ரிக. எ-று.

மனைகடகெழுமலும மனறினகடபழிததலுந தீதாகலின, அவர ஒருகாலுந தமமை நணுகாவகை குறிகொணடி காகவெனபார, அவர நடபினமேல வைததுக கூறினர. இவையிரணடுபாடடானும வஞசாநடபினதீமை கூறபப டடது. (கo)

அசு ம அதி.—கூடாநடபு.

இனியேனைகூடாநடபுக கூறகினறார. அஃதாவது பகைமைபான அகத தாறகூடாதிருநதே தமகரு வாயகருமிடம பெறுதறகுனையும புறததாற கூடி யொழுகுவார நடபு.

அஉக. சீரிடங காணி னெறிதறகுப படடடை
நேரா நிரநதவர நடபு க

இ-ள. நேரா நிரநதவர நடபு—கூடாதிருநதே தமகருவாயக்குமிடம பெறு தறகுனையுஞகூடியொழுதுவாரிடபு,— சீரிடம காணின எறிதறகுப படடடை —அது பெறறால, அறவெறிதறகுத தகுனையாய படடடையாம. எ-று.

எறியுமெலலே வாராமுனெலலாந தாங்குவதுபோனறிருநது வநதழி அற வெறிவிபபதாய பட்டடைகரும அதறனமைதறாய நடபிறகுந தொழிலொபப மையுணமையான, அதுபறறி அநநடபினைப படடடையாகவுபசரிததார. தீவி டமெனறு பாடமோதி முடிவிடமெனறுரைபபாருமுளர. (க)

அஉஉ. இனம்போன றினமலலார கேணமை மகளிர
மனமபோல வேறுபடுமை உ

இ-ள. இனம்போனறு இனமலலார கேணமை—தமகருறாபோனறு உரு தாரோடு உளதாய நடபு —மகளிர மனமபோல வேறுபடுமை—இடமபெறறுற பெணபாலாமனம போல வேறுபடுமை. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல "பெணமனம பேதின றெருபபடுமை பேனெனனு மெண்ணி லொருவன" எனபதனுனுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையய கையேயாதல. இவையிரண்டுபாடடானுங கூடாநடபினது குறறங கூறபபட டது. (உ)

அஉங. பலநலல கறறக கடைத்து மனநலல
ராகுதன் மாணாக கரிது. ங

இ-ள. நலல பல கறறககடைதறும — நலலன பலநூலகளோக கறறவிடத தும— மனம நலலா ஆகுதல மாணாகது அரிது— அதனுன மனஙதிருதி நடபாதல பகைவாகஙிலகி. எ-று.

நலலன மனக்குறறஙகெடுபபன. மனநலலொனச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நலலராகுதல செறறம விதிதல. உளளே செறறமுடையாராக கலவி யுடைமைபறறி நட்பெனறு கருதறகவெனபதாம. (சு)

அஉச. முகததி னிலிய நகாஅ வகததினனு
வஞசனை யஞசப படுமை. ச

இ-ள. முகததின இனிய நகாஅ அகதது இனனு வஞசனை — கணடபொ ழுது முகததால இனியவாகச சிரிதது எபபொழுதும மனததாலினனுராய வஞசனை— அஞசபபடுமை— அஞசலவேணடுமை. எ-று.

நகையது வகைபறறி இனியவெனறும, அகதது செறறம நிகழவும அதறகு மறுதலையாய் நகையைப புறதது விளைதலின வஞசனெனறும, அசசெறறங குறிபபறிதறகருவியாய முகதது தானுதோனறுமையின அஞசதலசெயயபபடு மெனறு கூறினர. இவைபிரணடுபாடடானுங குறறதறிறகேறறவாய அவை கொடுமை கூறபபடடது. (ச)

அஉடு. மனததி னமையா தவனை யெனைதொன்றுஞ
சொலலினுற றேறறபாற றனறு. டு

இ-ள. மனததின அமையாதவனை — மனததாற றமமொடு மேவாதானை — எணணதொனறும சொலலினுல தேறறபாறறு அனறு — யாதொருகரு தறினுஞ சொலலாற றெளிதனமுறைமைதறனெனறு சொலலும நீதிநூல. எ-று.

நீதிநூலெனபது அவாயநிலையான வநதது. பகைமைமறைதறபொருடடுச சொலலுகினற வஞசனைசசொலலைச செவவியசொலலெனக கருதி அவனைக் கருமஙகளிறறெளிதல நீதிநூனமுறைமையனறெனபதாம. (டு)

அஉசு. நடடாரபோ னலலவை சொலலினு மொடடாசொ
லொலலை யுணரப படுமை. சு

இ-ள. நடடாரபோல நலலவை சொலலினுமை— நடடாரபோனறு நனமை பயகருஞசொறகளைச சொனனுராயினுமை,— ஒடடா சொல ஒலலை உணரபப டுமை — பகைவாசொறகள அது பயவாமை அசசொலலியபொழுதேயறியபப டுமை. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமையே பெறறும. ஒடடாராதலாற றீமை பயததல ஒருதலையெனபா, ஒலலையுணரபபடுமெனறார. (சு)

அஉள. சிலவணகக மொன்னுர்கட கொளளறக வில்வணககங்
தீஙகு குறித்தமை யான. எ

இ-ள. வில்வணககம தீஙகு குறிததமையான—வில்லினது வணக்கம் ஏற்ற வாகுத தீமைசெயதலைக குறிததமையால,— ஒனனுகண சொலவணக்கம் கொளளறக—பகைவாமாடடுப பிறக்குஞசொலலினது வணககததையும் தம க்கு நனமைசெயதலைக குறிததனெனறு கருதறக. எ-று.

தம்வணக்கமனறெனபது தோனறச சொலவண்ணகமெனறும, விலவணக கம வேறுயினும 'வணஙகுதலொபபுமைபறறி அதனகுறிபபையேதுவாகவியுங கூறினர. விலலியதுகுறிபபு அவனிஞய வில்வணகததினமேனிறறலான, ஒனறாதுகுறிபபும அவரிஞய சொலவணகததின்மேலதாயிறறு. இதுவுதீய குறுறிதது வணகமெனறே கொணடஞசிக் காகவெனபதாம. இவைமூனறு பாடடானும அவசாச சொலலாறறெளியதகவெனபது கூறபபடடது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுளளும படையொடுங்கு மொன்னு
ரழுதகண ணீரு மனைதது. அ

இ-ள. ஒனனார தொழுத கையுள்ளும படை ஒடுங்கும—ஒனனர் குறிபபை யுணரவலலாரகது அவர தொழுத கையகதது படைசகலம மறைநதிருக் கும்,— அழுத கணணீரும அனைது—அவரழுதகணணீரும அவவாறே அது மறைநதிருகதறகினறும. எ-று.

தாகடபெனபதனைத தஙகையானுங கணணுளுகதெறபி பின் கோறறகு வாஙகவிருகதினறபடைகசலம உயதது ணாவுழித தேறறுகினறபொழுதே அவ றறுளளே தோனறுமெனபார, ஒடுங்குமெனறார. பகைவர தமமெனமை கா டடித் தொழிலுமறினும, அவரகுறிபபையே நோகக காக்கவெனபதாம. இதனால அவசாச செயலாறறெளியதகவெனபது கூறபபடடது. (அ)

அஉக. மிகசசெயது தமமெளளு வாரை நகசசெய்து
நடபினுட சாபபுலலற பாறறு. க

இ-ள. மிகச செயது தம எளளுவாரை—பகைமை தோனறுமற புறததின கண நடபினை மிகசசெயது அகததினகடடமையிகழும பகைவரை,—நகச செயது நடபினுள சாப புலலறபாறறு—தாமும அநடபினகணணே னினறு புறததினகண அவாமகிழுமவணணஞசெயது அகததினகண அஞசாமவண ணம, பொருநதறபானமையுடைதது அரசரீது. எ-று.

நினறெனபதனாலும அரசரீதெனபதனாலும அவாயநிலையான வநதன. அக ஞெனறு புறஞெனறுதல ஒருவறகுந தகாதெனினும பகைவாமாட்டாயிற றகுமெனபது நீதிநூறறுணிபெனபார, ஏதனமேலவைதது கூறினர. சாவ வெனபதனிறநிலே விகாரததாறறெகுகது, "கோடடினவாயசசாகுதது" என்புழிப்போல. எளளுவாரைப புலலலெனகூடடுக. (க)

அஉ0. பகைநடபாங காலம வருங்கான் முகநட
டகநட பொரீஇ விடல. க0

இ-ள. பகை நடபாம காலம வருங்கால— தம்பகைவர தமகு நட்டாரா யொழுகுங்காலம வநதால,—முகம நடடு அகம நடபு ஒரீஇ விடல—தாமும அவரோடு முகததால நடபுசசெயது அகததால அதனைவிடடுப பின்னைவுநத விராக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையெனறு வெளிபபடநீகலாகாதவளவு. இதனானே ஆளவெலலாம நீக்குவெனபது பெறறும. இவையிரணடுபாட் டானும அநநட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அசம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்மறுதத்துப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினார். அபபகைதான் முறறக்கடியுங்குறறமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானுமவருவதாம். அவறறுளவெகுளியான்வருவன ஐநதிந்திரகாரத்தானும்காம தானவருவன ஐநதிந்திரகாரத்தானுங்கூறுவா, அவவிரண்டற்கும் அடியாயமய ககத்தை இருவகைபபடுத்து, இரணடநதிரகாரதாறகூறுவான்ருெடங்கி, முத றகட்பேதைமை கூறுகினறார். அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அசுக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டேதியம் போக விடல. க

இ-ள. பேதைமை எனபது ஒனறு— பேதைமையெனறு சொலலப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறஙகளெலலாவறறினும மிகுகதொனறு,—யாது எனின ஏதமகொணடுஉணியம போகவிடல—அதுதான யாதெனறு வினவின், தனக் குக்கேடு பயபபனவறறைக கைகொணடு ஆகம பயபபனவற்றைக் கைவி டுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள. ஆகம் செலவம, புகழ், அறங்கள். தானே தனனிருமையுங்கெடுதலுக்கோடலெனைபதாம. (க)

அசுஉ. பேதைமையு ளெலலாம பேதைமை காதன்மை கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள. பேதைமையுள எலலாம பேதைமை—ஒருவனுக்குப பேதைமையெ லலாவறறுளளும மிகக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதனமை செயல— தனகாகாத ஒழுகுகதனிகட்காதனமை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும ஆகாவெனறு தூலோர கடிநத செயலகளே விரும்பிச் செய தலெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்ப டடது. (உ)

அசுஊ. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழில. ஊ

இ-ள. நாணுமை—நாணவேணடுமவறறுகசு நாணுமையும்— நாடாமை— நாடவேண்டுமவறறை நாடாமையும்—நாரா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிக தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொனறும பேணுமை—பேணவேணடுமவற் றுள யாதொனறனேயும பேணுமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொ ழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவஙகள. நாடவேணடுமவை கருமஙகளிற்செ யவன தகிவான. முறிதல கணணறுதல. பேணவேண்டுமவை குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுகமுதலாயின. இவை பேதைகசு எஞ்ஞானறுமியல்பாய வருத லின, தொழிலெனறார. (ஊ)

அசுச. ஓதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானட்ங்காப் பேதையிற பேதையா ரில. ச

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெயகளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களேயோதியும், —உணர்ந்தும் — அவவடக்கத்தான் வரும் பயனேயுணாந்தும,— பிறர்க்கு

உரைத்தும் — அதனையறியாறப பிறாகுரைத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின— தான அவையடஙகியொழுகாத பேதைபோல— பேதையார இல— பேதையார உலகதஇலகீல. எ-று.

உம்மை முனனுகூட்டப்பட்டது. இபபேதைமை தனகு மருதாய இவற்றுறதீராமையானும, வேறறுமருதினமையானும், பேதையிறபேதையாரில லெனறார. இவையிரணடுபோட்டானும பேதையது தொழில பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாறகூறுப. (ச)

அகூ. ஒருமைச செயலாறறும பேதை யெழுமையுங்
தான்புக கழுந்து மளறு. ரு

இ-ள். பேதை — பேதையாயினுன— எழுமையும தான புககு அழுநதும அளறு—வருமபிறவிகளெலலாந தானபுககழுநதும நிரயத்தினை — ஒருமைச செயல! ஆறறும—இவவொருபிறபபுளளே செயதகொளள வலலனும. எ-று.

எலலாபபிறபபும ஏழாயடஙகுதல அறியபபட்டமையின, முறறுமமை கொடுத்தார். அழுநதாறகிடனுய நிரயம. ரணடைபபிறபபுக்களினுய கொடிவினைவயததால அநிரயதனபமேயுழநதுவருதலின, எழுமையுந்தான புககழுநத மளறென்றார். முடிவிலகாலமெலலாம தான நிரயதனபமுழுததறகேதுவாஙகொடிவினைகளேயேபறிநத சிலகாலதளளே செயதுகோடல பிறாகுகரிதாகலின, ஆறறுமெனறார். இதனுல அவனமறுமைசசெயல கூறபபட்டது. (ரு)

அகூ. பொயபடு மொன்றே புனைபூணுங கையறியாப
பேதை வினைமேற கொளின். சு

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின—செயயுமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமததை மேறகொளவலுயின,—பொயபடிம ஒனறே புனை பூணும— அதுவும புனைபடுத தானுநதனைபூணும. எ-று.

புனைபடுதல பின ஆகாவகை உளளழிதல. ஒனறேவெனபது எணணிடைச சொல். அதனையுஙகெடுததுத தானுஙகெடுமெனபதாம. இதனுல அவன செலவம படைகருமாறு கூறபபட்டது. (சு)

அகூ. ஏதிலா ராரத தமாபசிபபர் பேதை
பெருஞசெலவ முறறக கடை. எ

இ-ள. பேதை பெருஞ்செலவம உறறககடை — பேதையாயினுன பெரிய செலவதததை தெயவநதானெயநியவழி,— ஏதிலா ஆரத தமா பசிபபா— தனனேடு ஒரியைபுமிலலாதா நிறைய, எலலாவியையுமுடைய தமராயினுர பசியாநிறபா. எ-று.

எலலாநன்மையுஞசெயதுகோடறகருவியெனபது தோனறப பெருஞசெலவமெனறும, அதனைப படைகருமாறறலிலலாமை தோனற உறறக்கடையெனறும், எலலாம பெறறதறுனற ஆரவெனறும, உணவும பெறுமை தோனறப் பசிபபரெனறுங்கூறினுர. (எ)

அகூ. மைய லொருவன் களித்தற்றுற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். அ

இ-ள். பேதை தனகை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினுன் தன் கைகளகணணே ஒனறணியுடைமையாகப பெறறுளனயின, — மையல ஒருவன களிதததறறு—அவன மயஙகுதல முனனே பிதறறணியுடையாளெருவன் அம்ம யக்கததினமேலே மதுவுணடு மயஙகினறபோலும. எ-று.

பெரினெனவே, தெயவததானனறித தனனறபெறுமை பெறறும. பேதை மையுஞ செல்வக்களிபபும ஒருஙகுடைமையால அவன செயவன மையலும மதககளிபபும ஒருஙகுடையான செயவனபோற றலைதடுமாறுமெனபதாம். இவையிரணடுபாடடானும அவன செலவமெயதியவழிபபயனகொளளுமாறு கூறபபடடது. (அ)

அஙக. பெரிதினிது பேதையா கேணமை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன றில. க

இ-ள. பிரிவினகண தருவது பீழை ஒனறு இல—பின பிரிவுவநதுழி அஃதி ருவாகருதருவதொருனபமிலலே,—பேதையா கேணமை பெரிது இனிது —ஆகலாற பேதையாயினுா தமமூடகொணட நடபு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுநதேயநது வருதலின, அனபதாராநாயிறறு. புகுமவாபோனறு பழிததவாறு. இதனுல அவரது நடபினருறறகூறபபடடது. (க)

அசo. கழாஅகால பளளியுள வைதறறாறு சான்றோர்
குழாஅததுப பேதை புகல. கo

இ-ள. சானறோர குழாஅநுப பேதை புகல—சானறோரவையினகட பேதை யாயினன புகுதல—கழாககால பளளியுள வைகுதறறு—ஙாயவலல மிறைகு காலே இனபந்தரும அமளிகணணே வைதறாறுபோலும. எ-று.

கழுவாகாலெனபது இடகரடகரு. அதனுல அவமளியும மிறிகபபடி மாறுபோல இவனுல அவவையும மிறிகபபடுமெனபதாம. இனுல அவன் அவையிடையிருகருமாறு கூறபபடடது (கo)

அறி ம அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைபபுலலறிவாணமை கூறுகினறார. அ ற புலலியவறிவினேயாட றனமையென விரியும. அஃதாவது ஞான சிறறறிவினனுபிருதே ஞனனேப பேறறிவினனுக மதிகது உயாந்தோர கூறும உறறுசசொறகொளளாமை.

அசக. அறிவினமை யினமை| னினமை பிறிதின்மை
யினமையா வையா துலகு. க

இ-ள. இனமையுள இனமை அறிவினமை — ஒருவனுககு இலலாமை பல வறறுளளும மிககவிலலாமையாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறறைபபொருளிலலாமையோவெனின, அதனே அபபெறறிதாய இலலாமையாகக கொளளாா உலகதறாா. எ-று.

அறிவெனபது ஞாணடித தலைமைபறறி நலலறிவினமேனினறது. புலலறிவா ளா செலவமெயதியவழியும இமமை மறுமைபபயனெயதாமையின அதனே இனமையுளினமையெனறும, நலலறிவாளா வறுமையெயதியவழியும அஃதி

மூவாமையின் அதனை இனமையாவையாதெனறுங்கூறினார். இதனை புலனறி வினது குற்றங்கூறபபட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மிலலை பெறுவான் றவம். உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞ்சு உவந்து ஈதல — புலனறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிறருயின,—பெறுவான் தவம் பிறிதுயாதும இல்லை— அதறகுக காரணம பெறுகினறவனலவினையே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதலகூடலிற புலனறிவாளரும நல்வினைசெய என பாரக்குப பெறுவான வீழபொருளெயதியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோகியாக ஈகினறுரலலனெனக் கூறியவாறு. கூடிறருயின அதறகுக்காரணமெனனுஞ்சொறகள அவாயநிலையான வநதன. இதனால அஃ தடையாற தமமாடடு நலலன செயதலறியாமை கூறபபட்டது. (உ)

அசஊ. அறிவிலா தாந்தமமைப பீழிகரும் பீழை
செறுவாகருஞ செயத லரிது. ஊ

இ-ள. அறிவிலாா தாம் தமமைப பீழிகரும பீழை — புலனறிவுடையாா தாமே தம்மை வருததும வருததம—செறுவாாகரும செயதல அரிது—அது செயதறகுரியராய தமபகைவாகருஞ செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறுனக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவறறையும எகாலததுஞ செயயமாட்டாமையின, அவாகருஞசெயதலரிதெனறார். இதனால அவாதமமாடடுங தீயன செயதலறிவுனெபது கூறபபட்டது. (ஊ)

அசச. வெண்மை யெனபபடிவ தியாதெனி ணெண்மை
யுடையமயா மென்னுஞ செருகரு. ச

இ-ள். வெணமை எனபபடிவது யாது எனின— புலனறிவுடைமையெனறு சொலலபபடிவது யாதென்று வினவின,—யாம ஒணமை உடையம எனனும செருகரு—அது தம்மைததாமே யாம நலலறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும மயக்கம. எ-று.

வெணமையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக காரியபபெயா காரணத்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல அறிநதுவைததும அவவாறு மதிதலான, மயக்கமெனறார். (ச)

அசடு. கீல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ரு

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புலனறிவாளா தாங்கல்லாதனூலக ளையுங் கறறாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணடு ஒழுகுதல், — கசடு அற வலனூஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருனூலுணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையுறுதை வினைக்கும். எ-று.

வலலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொகைது. உணடாயினென்பது அவாய்நிலையான வநதது. ஐயம் அதுவல்லனென்பதூஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது.

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குறற மறையா வழி. சு

இ-ள. தம வயின குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தஙகணிகழுய குறறஙகளேயறிநது கடியாராயின,— அறறம மறைததலோ புலலறிவு— ஆடையால அறறமமறைததாராகத தம்மைக் கருதுதலும புலலறிவாம. எ-று.

குறறமமறைததலாவது அவறறை இலவாககுதல. மறைக்கபபடுவன பலவறறுளளும உயாநதவறறையெலலாம மறையாது தாழநததொனறேயே மறைததது அவவளவாற றமமையுமுலகவொழுக்கினராக மதிததலும புலலறிவென பதாம. இவைமூன்றுபாடடானும அவா தமமை வியதறகுறறங் கூறபபட டது. (சு)

அசள. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனகரு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறறறகரிய உபதேசபொருளேப பெறறுலும் உடகொளளாது போககும புலலறிவாளன—தானே தனகருப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற றானே தனககு மிக்க வருத்தததச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளினமெழிலிஇடதனினமேனினறது. மிக கவருதறம பொறுததறகரிய தனபஙகள. இனி அருமறைசோருமெனபதற கு பிறரெலலாம உளளதறடகபபடும எணணதறை வாயசோராது பிறாக குநாககுமென்றுமாறதாா. அது பேணுமையெனனும பேறதைமையாவதனறிப புலலறிவாணமையனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ செய்கலான் முன்றேறு னவ்வுயிர
போஒ மளவுமோ நோய. அ

இ-ள. ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறிவுடையார சொலலாநிறகவுஞ செயயான,— தான தேறுன— அதுவனறித தானுகவும் இவை செயவனவெனறறியான, — அவவுயிர போமளவும் ஓர நோய — அவவுயிர யாககையினீஙகுமளவும நிலதறிறகுப பொறுததறகரிய தொருநோயாம. எ-று.

உயிர தான உணாதறறனமைததாயிருநதும நினற யாககைவயதறான மருடறறனமைததாய வேறுபடுதலின அவவுயிரொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, சூலமலி முதலிய பொறுகஙினற நிலதறிறகுப பாவயாகைக பெருமபொறையாயத தனபஞசெயதலின ஒருநோயெனறுஙகூறினா. (அ)

அசகூ. காணுதாற காடடுவான் முன்காணுன் காணுதான்
கணடானுந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள. காணுதாற காடடுவான தான காணுன—தனனே எலலாமறிநதானுக மதிததலாற பிறரால ஓனறறியுநதன்மையிலாதானே அறிவிகபபுகுவான் அவனுறபழிக்கபபடடுத தான அறியானுய முடியும; — காணுதான் தான கண்ட வாறு கண்டானும—இனி அவ்வறியுநதனமையிலலாதான கொணடது விடாமையாறறுனறிநதவாற்றுல அதனே அறிநதானுய முடியும். எ-று.

புல்லறிவாளாக்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாறருளும் இயைவதனறெ னபதாம. (க)

*அதி0. உலகததா ருண்டெனப திலலென்பான் வையத்
தலகையா வைகக படிம. க0

இ-ள. உலகததா உண்டி எனபது இல எனபான — உயாநதோரபலரும உணடென்பதோாபொருளத தன புலலறிவானிலலையெனறு சொல்லுவான —வையதது அலகையா வைகபபடிம—மகனெனறு கருதபபடான, வைய ததுக காணபபடிவதோா பேயெனறு கருதபபடிம. எ-று.

கடவுளும மறுபிறபபும இருவினைபபயனும முதலாக அவா உளவெனபன பலவேனுஞ சாதிபறறி உணடெனபதெனறும, தானே வேணடியசூறலால ஒப பும வடிவால ஒவவாமையுமுடைமையிற றனயாக்கை கரஙது மககளயாகைகை யுடடோனறுதலவலல அலகையெனறுங்கூறினா. இவைநானகுபாட்டானும உறுதிசசொறகொளளாமையது குறறஙகூறபபடடது. (க0)

அசு ம அதி.—இகல.

இனி அவறறுன வரும வெகுளி காமஙகளுள அரசாகு வெருளி பெரும பானமைதறாகலின, அதனுன வருவன கூறறுவானறொடஙகி, முதறகண இகல கூறுகினறா. அஃதாவது இருவா தமமுடபொருடு வல்தொலைதறகேதுவாய மாறுபாடி.

அதிக. இகலெனப வெலலா வுயிாகரும பகலெனனும
பணபினமை பாரிகரு நோய. க

இ-ள. எலலா உயிாகரும பகலெனனும பணபு இனமை பாரிகரும நோய — எலலாவுயிாகடரும பிறவுயிாகளோடி கூடாமையெனனும திகருணததை வளாகருங்குறறம — இகல எனப — இகலெனறு சொலலுவா நூலோ. எ-று.

மகனேயும விலஙகுகளோடொபபிபபதெனபது தோனற எலலாவுயிாகரு மெனறும, பருதிகருணததரை இடகினறு விளைததலிற பகலெனனும பணபின மையெனறுங்கூறினா. நறகுணமினமை அருததாபததியாறறீகருணமாயிறறு. இதனால இகலதகுறறஙகூறபபடடது. (க)

அதிஉ. பகலகருதிப பறறு செயினு மிகலகருதி
யினனுசெய யாமை தலை. உ

இ-ள. பகல கருதிப பறறு செயினும — தமமோடிகூடாமையைக கருதி ஒருவன வெறுபபன செயதானுயினும, — இகல கருதி இனனு செயயாமை தலை — அவனோடி மாறுபடுதலிக குறிதததத தாமவனுகு இனனுதவறறைச செயயாமை உயாநதது. எ-று.

செய்யிறபகைமைவளாதத தாநதாழநதுவரலானும, ஒழியின அப்பறறுதன தாமேயோயநதுபோகத தாம ஒஙகிவரலானும, செயயாமை தலையெனறா. பறறுதலெனபது விகாரமாயிறறு. (உ)

அறிசு. இகலென்னு மெவ்வநோய நீகநிற றவலிலலாத
தாவில விளக்கந தரும. சு

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடெனறு சொலலப படுகினற தனபததைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனததினினறு நீகுமா யின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு அநீகுதல எஞ்ஞானறும உளளதறகேதுவாய புகழைக கொடுகுகும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருடடாயிறறு. தாவிலவிளக்கம வெளிபபடை. யாவருகணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயஙக கொடை முதலியகாரணஙகளாற புகழபெறுமெனபதாம. (சு)

அறிச. இன்பதது ளினபம பயகசு மிகலென்னுங
துன்பததுட னெபங கெடின. ச

இ-ள. இகல எனனும தனபததுள தனபம கெடின — மாறுபாடென்று சொலலபபடுகினற தனபஙகளெலலாவறினும மிகக தனபம ஒருவனுககில லீயாயின,—இனபததுள இனபம பயகசும —அவவினமை அவனுககு இன பஙகளெலலாவறறினும மிக்கவினபததினைக கொகுகும எ-று.

தனபததுட்னெபம் பலரோடி பொருது வலிதொலைதலான யாவாகருமெளி யனுயுஅவது. அநனே இடையினறியே பயததலின, இகலெனனுமெனறார். இன பத்துளினபம யாவருடபாகலின எலலாபபயனுமெயதியுமுவது. (ச)

அறிசு. இகலெதிர சாயாதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலாகசுங தனமை யவர. சு

இ-ள. இகல எதிர சாயாது ஒழுக வலலாரை — தமமுளளதது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனீயேறறுககொளளாது சாயாதொழுகவலலாரை—மிகல ஊகசும தனமையவர யார—வெலலக கருதுதனமையுடையார யாவர! எ-று.

இகலியொழிதலொழுகல வேநதாகசு எவவாறறினும அரிதாகலின வலலா ரையென்றும, அவர யாவாகசும நணபாகலின அவரை வெலலக கருதுவார யாவருமிலலையென்றுகூறினார. இவைநானகுபாடடானும இகலாதாகசு வரும நனமை கூறபபடடது. (சு)

அறிசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழகசை
தவலுங கெடலு நணிதது. சு

இ-ள. இகலின மிகல இனிது எனபவன வாழகசை — பிறரோடுமாறுபடி தறகண மிகுதல எனகசு இனிதெனறு அதனீச செயவானது உயிரவாழ்கசை —தவலும கெடலும நணிதது—பிழைததலும முறறககெடுதலுஞ சிறிதுபொ ழுதள உளவாம. எ-று.

மிகுதல மேனமேலுகசுதல. இனிதெனபது தானவேறலகுறிததல. பிழை ததல வறுமையாவினஞதாதல. முறறககெடுதல இறததல. இவறறுடு நணி ததெனபதனைத தனிதததனிகூடடி, உமமைகனே எதிரதம இறநதகாலதழீஇய வெசவும்மையாகவுகைக. பொருடகேடும உயிரகேடும் அப்பொழுதேயுள வாமெனபதாம். (சு)

அதிஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு நிகன்மேவ
லின்னு வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனு அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனுதவறிவினையுடையார்—மிகல மேவல மெயப்பொருள் காணா—வெற நிபொருதுதலையுடைய நீதிநூறபொருளையறியமாட்டா. எ-று.

இனனுவறிவு தமக்கும பிறாகருதீங்கு பயகுமறிவு. வெறறி வழிநின்றார் க்கு உளதாவது. காண்பபதிமபயததாகலின், மெயநனூலெனபபட்டது. இக லால அறிவு கலஙகுதலின, காணுனொறா. இவையிரணடுபாடடானும இகலி னாக்கு வருநதீங்கு கூறபபடடது. (எ)

அதிஅ. இகலிற கெதிராயத லாகக மதனை
மிகலுகநி னாகருமாங் கேடு. அ

இ-ள. இகலிற்கு எதிராயதல ஆககம—தன்னுளளதது மாறுபாடு தோன நியவழி அதனையெதிரதலையொழிதல ஒருவனுகரு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ஊக்கின கேடு ஊக்குமாம — அதுசெயயாது அதனகணமிருதலை மேறகொ ளவானுயிற கேடுநதனகணவருதலை மேறகொளளும. எ-று.

எதிரதல ஏறறுககோடல. சாயநதபொருதே வருதலின, சாயதல் ஆக்கமெ னறார. இகலிறகெனவு ம அதனையெனவும வநதன வேறறுமைமயக்கம. (அ)

அருகூ. இகல்காணு னுககம வருங்கா லதனை
மிகலகாணுங் கேடு தாறகு. கூ

இ-ள். ஆககம வருநகால இகல காணுன—ஒருவன றனகனுக்கம வரும் வழிக காரணமுணடாயினும் இகலை நீயான,—கேடு தாறகு அதனை மிகல காணுமை—தனகுகுக கேடுசெயதுகோடற்கட் காரணமினறியும அதனகண மிகு தலை நினைகரும. எ-று.

இகலான் வருநகேடு பிறரானன்றெனபது தோனறத தாறகெனமுர். நான் காவதும் இரண்டாவதும ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்ககேடுகட்கு முனன டபபன இகலினது இனமை உணமைகளெனபதாம. (கூ)

அசூ0. இகலான மின்னுத வெலலா நகலான
நன்னய மென்னுஞ செருககு. க0

இ-ள. இகலான இனனுத எலலாம் ஆம — ஒருவனுகரு மாறுபாடொன றனே இனனுதனவெலலாம உளவாம்,— நகலான நன்னயம எனனும் செரு க்கு ஆம்—நடபொனறனே நலலநீதியெனனும பெருஞசெலவம உளதாம். எ-று.

இன்னுதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலெனப தானுஞ் செருக்கெனபதனுஉம ததனகாரணஙகடகாயின. நயமெனனுஞ்செருக் கெனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறபபட்டன. (க0)

அள ம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃராவது அறிவினமை முதலிய குறறஙகளுடைமையாற பகையை மாட் சிபபடுததல. அரசாககு எவவாறறானும பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொ துவகையான விலக்கப்பட்ட இகலே ஈணடிச் சிறபபுவகையான விதிக்கின்றி ராகலின, இஃதனபின வைகபபடடது.

அசுக. வலியார்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியாரேலை மேக பகை. க

இ-ள். வலியாரகு மாறு ஏறறல ஓமபுக — தமமினவலியாரகுப் பகையா யெதிர்தலே ஒழிக,— மெலியாரேல பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியாரக குப பகையாதலே ஒதியாது விருமபுக. எ-று.

வலியாரெனபுழித தானைவலியுமடஙகலின, மெலியாரெனபுழித தானைவலி பினமையுங்கொளளபபடுமம. அததானைதான படை பொருணமுதலிய வேற் றுமைததானையுமநலலறிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுகனமுதலிய ஏறறுமைத தானையுமெனவிரணடாம. அவவிரணடுமிலலாரை வெலவாராககு வலிதொலியா மையின அவரோடு பகைததல விதிகபபடடது. சிஙகநோக்காகிய இதனுட் பகைமாடசி பொதுவகையாற கூறபபடடது. (க)

அசுஉ. அனபில ஞன்ற தானையிலன் ஞன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான துபபு. உ

இ-ள. அனபு இலன — ஒருவன தனசுறறதினமேலனபிலன, — ஆனற தானை இலன—அதுவேயனறி வலிய தானையிலன,—தான துவவான—அத னமேற ஞனவலியிலன,— ஏதிலான துபபு என பரியும — அபபெறறியான மேலவந்த பகைவன வலியினை யாஙஙனநதொலைகுமா எ-று.

சுறறமும இருவகைதானையும தனவலியுமிலஞகலின, அவனமேற செலவா ராககு வலி வளாவதனறித தொலியாதெனபதாம. துவவான துவவினசசெ யயான. (உ)

அசுங. அஞசு மறியா னமைவில னீகலான
றஞச மெளியன பகைககு கூ)

இ-ள. அஞசும — ஒருவன அஞசவேணடாதவறறிறகு அஞசாநிறகும,— அறியான— அறியவேணடுமவறறையறியான, — அமைவு இலன—பிறரோடு பொருததமிலன,—ராகலான— இவறறினமேலும யாவாமாடடும இவறனமா லியன்,—பகைக்குத தஞசமெளியன—இபபெறறியான பகைவராககு மிகவெ ளியன. எ-று.

தஞசமெளியனெனபன ஒருபொருடபனமொழி. இஙஙானகுகுறறமுமுடை யான பகையினறியுமழியுமாகலின, தஞசமெளியனெனஞரா. (கூ)

அசுச. நீஙகான் வெகுளி நிறையில னெஞஞான்றும்
யாஙகணும் யார்ககு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான—ஒருவன வெகுளியினீஙகான,—நிறை இலன்— அதுவேயன்றித தான் நிறையுடையனல்லன, — எஞஞானறும் யாங்கணும்

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யாக்கு மெளிது. எ–று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடனமாலியனுகலானும், மறைவெளிப்படுத் தலானும், மேறசெலவாகருக காலமும இடனும வலியுமறிந்து சேறலவேண்டா தாயிறறு. இனி இனிதெனறுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதெனறுரைபபா ருமுளா. (ச)

அசுரு. வழிநோக்கான் வாயபபன செயயான பழிநோகாகான் பண்பிலன் பறரூாக கினிது. ரு

இ-ள. வழி நோகான—ஒருவன தீதினூலியோதான,— வாயபபன செய யான—அது விதிததொழிலகளசை செயயான,— பழி நோகான—தனகரு வருமபழியைப பாரான,—பணபு இலன—தானபணபுடையனலலன,—பற ரூாக்கு இனிது—அவனபகைவாகரு அபபகைமையினிது. எ–று.

தொலலோரடிபபடி வழஙகிவநததாகலான வழியெனறும, தபபாது பய ன்படுதலின வாயபபனவெனறும, இகருறறஙகளுடையான ரூனேயழிதலிற பற்ரூக்கினிதெனறுகூறினரா. (ரு)

அசுசு. காணுச கினத்தான் கழிபெருங காமததான பேணுமை பேணப படும. சு

இ-ள். காணுச கினததான — தனனேயும பிறரையுந தானறியாமைககேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருங்காமததான —மேன மேல வளராகினற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணுமை பேணப படும— அவரது பகைமை விரும்பிக கொளளபபடும. எ–று.

காணுதகினமெனபது விகாரமாயிறறு. மூனனேனுகரு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனேனுகருக காரியருதோனறுமையானும, தாமேயழிவனெனபது பறறி, இவாபேணுமை பேணபபடுமெனரா. (சு)

அசுஎ. கொடுதறுங கொளலவேண்டி மன்ற வடித்திருந்து மாணுத செயவான் பகை. எ

இ-ள. அடுதது இருநது மாணுத செயவான பகை — வினையை தொட ங்கியிருநது அதற்கேறறாதனசெயவான பகைமையை—கொடுதறுமகொளல மனற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினுங கோடல ஒருதலை யாகவேணடும. எ–று.

ஏலாதனமெலியனுயவைதறுதறுணிதலும, வலியனுயவைதறுதற தணிதலும, மூதலாயின. அபபொழுது அதனுறசிலபொருளழியினும பின பலபொருளெய தறகு ஐயமின்மையின, கொளலவேணடுமனறவெனரா. இவையாறுபாடடா னும அது சிறபபுவகையாற கூறபபடடது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனுயக குறறம் பலவாயின் மாற்ரூர்க் கினனிலனு மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். குணன இலனுயக குறறம் பலவாயின இனன் இலனும்— ஒருவன் குணனெனறுமிலனுய உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன தனேயிலனும,

—— மற்றுராகஞ ஏமாபபு உடைதது — அவவிலஞதருனே அவனபகைவராக ஞுத துணையாதலியுடைத்து. எ-று.

குணம இறைமாடசியுடசொலலியன. குறறம இவவதிகாரதது சொல்லி யனவும மறறுமததனமையனவும. தூணே சுறறம, கடபு, பொருள, படை முதலாயின. பணகவராகது இவறறுளளதாம பயனருனேயுளதாமாகலின, ஏமா பபுடைததெனறா. இலஞயெனறுரு செபதெனசசம உடையவென வந்த பெயரொசசகருறிபபுக கொணடது. (அ)

அசுகூ. செறுவாராகஞச சேணிகவா வினப மறிவிலா
வருஞும் பகைவாப பெறின. கூ

இ-ள. அறிவு இலா அருஞும பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலிலலாத அருஞ சும பகைவாைப பெறறால,—செறுவாராக்குச சேண இனபம இகவா —அவ சைச செறுவாராகஞ உயாநதவினபஙகள நீஙகா. எ-று.

உபாயமறிதலும அறிநதாற செயறமுடிகஞுந நினமையுமிலலாதாரே பகை வராதல கூடாமையிறபெறினெனறும, அவையாறிநது மேறசெனறபொழுதே பகையினமையுஞ செலவமும ஒருஙகேயெயதலிற சேணடையினபஙகள இக வாவெனறுங்கூறினா. (கூ)

அஎ0 கலலான் வெருளஞ சிறுபொரு ளெஞஞான்று
மொலலாதே யொலலா தொளி கூ0

இ-ள. கலலான வெருஞபம சிறுபொருள ஒலலாதே—நீதிநூலிக கலலாதா ஞேடு பகைததலான வரும எளியபொருளே மேவாதாதே —— எஞஞானறும ஒளி ஒலலாது—எருஞானறும புகழ மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள முயறசியிற சிதிதாய பொருள நீதியியாதாதே வேறல எளிதா யிருககவும அது மாடடாதாதே வெறறியான வரும புகழ கூடாதெனபதாம; ஆகவே, இசசிறிய முயறசியாற பெரிய பயனெயதுகவெனறவாறுயிற று. இக றகுப பிறபொலலாம அதிகாரததோடு மாறுதனமேலும ஓரபொருடபொடாபு படாமலுளைததா.இவவுமூனறுபாடடானும அநவினுய பயன கூறபபடடது.

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாறுத பகையை ஆகுதறகுறறமும, முன ஆகினற பகை யுள நடபாகதபாலதும, தொதமலாகதபாலதும, அவறறினகடசெயவதும, ஏனைக்களதறபாலதனகடசெயவனவும, கனியும பருவமும, கனியாகமாறபடி மிழுகரும எனறு இதறிறஙகளை ஆராயதல. ரிரடமிறமொழிதலெனபதுறற பகையது திறமும பகையிடததாகஞ திறமுமென விரிகபபடடது. இவையெ லலாம மாறுப பகையவாகலின, இது பகைமாடசியினபின வைகபபடடது.

அஎக. பகையென்னும பண்பி லதனே யொருவ
னகையேயும வேண்டறபாற றனறு. க

இ-ள. பகை என்னும பணபு இலதனே — பகையெனறு சொலலபபடுந ஙிமைபயபபதனே —ஒருவன நகையேயும வேணடறபாறறு அனறு — ஒரு

வன் வினையாட்டினகணணேயாயினும விருமபுதலியறகைததனனெறு கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாணதபகையையாக்கிக்கோடல எவவாறருனுநதீமையேபயததலிற பணபில தெனறும, அதனை வினையாடடினகண வேணடினுஞ செறறமே வினைநத மெயயாமாகலின நகையேயுமென்றும, வேணடாமை தொலலையோரது தணி வெனபாரநிதிநூனமேலவைததுங்கூறினார.அப்பெயர அவாய்நிலையானவநதது.

அளஉ. வில்லே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக
சொலலே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும—ஒருவன வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொணடானுயினும,— சொல ஏர் உழவா பகை கொளள ற்க — சொலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொளளாதொழிக. எ-று.

சொல ஆருபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம சூழசசியெனனும ஆறற ல்களுள வீரமேயுடையாரோடு பகைகொணடாற கேடுவருதல ஒருதலையனறு, வநததாயினு தனக்கேயாம, ஏனைசசூழச்சியுடையாரோடாயிற றனவழியினு ளளார்க்குந தபபாது வருதலின, அது கொளளினும இது கொளளறகவென றார. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறறதாம. இரணடுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உருவகவிசேடம. (உ)

அளஊ. ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுபப
பலலார பகைகொள பவன. ஊ

இ-ள. தமியனுயப பலலார பகை கொளபவன — தான தனியனுபவைத துப பலரோடு பகைகொளவான—ஏமுறறவரினும ஏழை— பிதறறறரினும் அறிவிலன. எ-று.

தனிமை சுறறம் நட்புப படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால ஒபபாராயி னும் ஏமுறறவா அதனுறறரிங்கெயதாமையின, தீங்கெயதறதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறார. தீங்காவது துணையுளவழியும வேறல வேறுவேறு பொருதறகண ணும ஒருங்குபொருதறகணணும அழிந்தேவிடறல. இவையூனறுபாடடானும் பகைகோடறகுறறம பொதுவினுஞ சிறபபினுங்கூறபபடடது. (ஊ)

அளசு. பகைநட்பாக கொண்டொழுகும பண்புடை யாளன
றகைமைகக டங்கிற றுலகு. சு

இ-ள். பகை நட்பாக கொணடி ஒழுகும் பண்புடையாளன தகைமைகக ண — வேணடியவழிப பகையை வேறுபடிததது தனகரு நடபாகசசெயதுகொ ணடொழுகும இயலபினையுடைய அரசனது பெருமையுளளே — தங்கிறறு உலகு— அடங்கிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேணடியவழியெனபது ஆககததானவநதது. வேறுபடிததல பகைநிலைமை யினைகருதல. ஒழுகல நீதிவழியொழுகல. பெருமை பொருள, படையென இரு வகைததாய ஆறறல. அதனவழிததாறறகு ஏஞஞானறுநதிரிபின்மையின, அத தணிவுபறறித தங்கிறறெனறார. (சு)

அளடு. தன்றுணே யின்றுற் பகையிரண்டாற் றுணெருவ்
வின்றுணேயாக கொள்கவறறி னென்று. டு

இ-ள. தன்றுணே இன்று — தனகருதவந தணேயோவெனின இல்லே, — பகை இரண்டு—நலிவுசெயயும் பகையோவெனின இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவறறின ஒனறு இனறுணேயாக கொளக— அஙஙனமாயகினறவழி ஒருவனுகிய தான அபபகையிரண்டனுடபொருநதியதோனறை அபபொழுதைக்கு இனிய தணேயாகச செயதுகொளக. எ-று.

பொருநதியது ஏனேயதணே வேறறகு ஏறறது. அபபொழுது அவவெலலும பொழுது. திரிபினருகச செயதுகொளகவெனபார, இனறுணேயாவெனறார. ஆலகள அசை. இவையிரணடுபாடடானும் நடபாககறபாலது கூறபபடடது.

அளசு. தேறினுங தேறு விடினு மழிவின்கட
டேறுன பகாஅன விடல. சு

இ-ள. தேறினும் தேறுவிடினும—பகையணே முன தெளிநதானுயினுக தெளிநதிலனுயினும—அழிவினகண தேறுன பகான விடல—தனகருப புறததொருவிணேயாறறுழுவு வநதுழிக் கூடாது நீககாது இடையேயிடடு வைகக.எ-று.

முனதெளிநதானுயினும அபபொழுது கூடாதொழிகவெனறது, உளளாய நினறு கெடுததறகே்கி. தெளிநதிலனுயினும அபபொழுது நீகாதொழிகவெனறது, அவவழிவிறருத தணேயாதறகே்கி. இதனன தொதமலாக்கறபாலது கூறபபடடது. (சு)

அளஎ. நோவற்க நொந்த தறியாராகு மேவறக
மென்மை பகைவ ரகதது. எ

இ-ள. நொநதது அறியாராகு நோவறக—நொநததனேத தாமாகவறியாத நட்டாராகுத தனனேவு சொலலறக,—மென்மை பகைவரகதது மேவறக—வலியினமை பாரததிருகுக பகைவாமாடடு அவவலியினமையை மேலிடடுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும முதனிலேததொழிறபெயா ஈணடு அதுசொல்லுதறகணுயிறறு. பகைவாகடடலிவது கூறுவார, நடடாராகடடலிவதும உடனகூறினுர. இதனுல அவவிருபகுதிகக ணணுஞ செயவது கூறபபடடது (எ)

அளஅ. வகையறிநது தறசெயது தறகாபப மாயும
பகைவாகட படட செருககு. அ

இ-ள. வகை அறிநது தறசெயது தறகாபப—தான வினேசெயயுமவகையை அறிநது அது முடித்தறகேறபத் தனனேப பெருககி மறவி புகாமறறனனேக காகவே,— பகைவாகண படட செருககு மாயும் — தனபகைவாமாடடுள தாயகளிபபுக கெடுமெ. எ-று.

வகை வலியனுயத தானெநிரே பொருமாறுமெ, மெலியனுயவ்ளவிற போவிலக்குமாறுமெ முதலாயின. பெருககல பொருள படைகளாற பெருகச்செயதல. களிபபு இவறறுன் வேறுமெனறெணணி மகிழாநதிருததல. இவவிறுகுதலறிநது தாமே அடஙகுவனெனபதாம. இதனுற கனறதபாலதனகட்செய்வன கூறபபட்டது. (அ)

அஎசு. இளைதாக முணமரங கொலக களையுநர்
கைகொலலுங காறுதற விடறது. சு

இ-ள். முள மரம் இளைதாகக கொலக — களையவேணடுவதாய முண்மர தறதை இளைதாய நிலமைக்கணேக, — காழறதவிடறதுக களையுநரா கை கொலலும— அனறியே முதிரற நிலமைகக்களையலுறற களைவாகையினே அதறான களையும. எ-று.

களையபபடுவதாய தமபகையை அது மெலிதாயகாலதறே களைக அனறியே வலிதாயகாலதறுக களையலுறறமமை அதறான களையுமெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிதமொழிதல. இதனற களையமபருவங்கூறபபட்டது.

அஅ0. உயிரபப வுளரலலா மனற செயிரபபவர
செமமல சிதைகககலா தார. க0

இ-ள செயிரபபவர செமமல சிதைகககலாதார— தமமொடு பகைபபாரது தருகஙகணேக கெடுகக்கலாயிருகக இகழசசியான அது செயயாதவரசா — உயி ரபப உளரலலா மனற—பின உயிரகுமாதறிறதறிறகும உளரலலா ஒருதலை யாக. எ-று.

அவர வலியராயற தமமைக களைதல் ஒருதலையாகலின, இறநதாரோவ ரெனபதாம. அவருயிரதற துணையானே தாமிறபபரெனினுமமையும. இதனற களையாவழிபபடுமிழுகறுக கூறபபட்டது. (க0)

அகம அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறபபகைககு இடனகறிக கொடுதறது அதுவெலலுநதுணையும உளளாயநிறகும பகை. இதுவும,களையபபடுவதனபாலதாகலின, பகைதறிறகு தெரிதலினபின வைகபபட்டது.

அஅக. நிழனீரு மினனுத வினனு தமாநீரு
மினனுவா மினனு செயின. க

இ-ள. நிழல நீரும இனனுத வினனு— ஒருவனுககு அனுபவிககவே மடிவ னவாய நிழலும நீரும முன இனியவேனும பின நோயசெயவன இனனுமாகு —— தமா நீரும இனனுசெயின இனனுவாம— அதுபோலத தமுவதறகு னவாய தமரியலபுகளும முன இனியவேனும பின இனனுசெயவன வாம். எ-று.

நோய பெருகுகால, பெருவயிறு முதலாயின. தமமொனறதனால உடபகை யாதறகுரியராய ஞாயமெனபதறிக. இனனுசெயல முனவெளிபபடாமைகி ன்று துணைபெறறவழிக கெடுதறல. (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவரை யஞசறக வஞசுக
கேளபோல பகைவர தொடரபு. உ

இ-ள. வாளபோல பகைவரை அஞசறக—வாளபோல எறிதமெனறு வெளி ப்படுநிறகும பகைவரை அஞசாதொழிக,—கேளபோல பகைவர தொடரபு அஞசுக—அகனமம நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிறகும பகைவராகடபினே அஞசுக. எ-று.

முனனேயறிநது காகபபடுதலான அஞசறகவெனறும், அங்ஙனம் அறிய வும காக்கவுமபடாமையிற கெடுதல ஒருதலையெனபதுபறறி அஞ்சுகவென றுங்கூறினார். பினசெயயும பகையினுங்கொடிதாகலானும, காகருங்காலம அதுவாகலானும், அஞசபபடுவது முனசெயத அவாதொடாபாயிறறு. இவையி ரணடுபாடடானும உடபகை ஆகாதெனபது கூறபபடடது. (உ)

அஅசு. உடபகை யஞசித்தற காகக வுலிவிடதது
மடபகையின் மாணத் தெறும. சூ

இ-ள. உடபகை அஞசித தறகாகக—உடபகையாயினுளையஞசித தனனைக காதறகுகொணடொழுகுக,—உலிவிடதது மடபகையின மாணத தெறும— அஙஙனமொழுகாதவழித தனகுோதாளாசசி வநதவிடதறகு குயவன மடக தறதையறகுஙகருவிபோல அவா தபபாமறகெடுபப. எ-று.

காதறல அவரிணபாமலும அவாகுடமபடாமலும பரிகிறதல. மணணை பபருகருஙகிருவி மடபகையெனபபடடது. பகைமை தோனறுமல உளளாயி ருநதே கேழுறதலின, கெடுதல தபபாதெனபதாம. (சு)

அஅச. மனமாணு வுடபகை தோனறி னினமாணு
வேதம பலவுந தரும. ச

இ-ள. மனம மாணு உடபகை தோனறின—புறநிருநதிய தபோனறு அக நநிருநதாத உடபகை அரசனுகரு உணடாவதாயின,—இனம மாணு ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுகரு சூறறம வயமாகாமைககேதுவாகிய குற றமபலவறறையுஙகொடுகரும. எ-று.

அவை சூறறதறதாரை உளளாயகினறு வேறுபடுதறலும, அதனால அவா வேறுபடடவழிற தானறேறுமையும, பின அவறறுன விளைவனவுமாம. (ச)

அஅடு. உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா
னேதம பலவுந தரும. டு

இ-ள. உறல முறையான உடபகை தோனறின—புறநது உறவுமுறைறதத னமையோடி கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உணடாவதாயின,—இறல முறை யான ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுகரு இறதறதனமுறையோடி கூடிய குறறமபலவறறையுஙகொடுகரும. எ-று.

அவை புறபபகைத துணையாய நினறே அது தோனறுமற கோறனமுதலிய வுஞசனை செயதலும, அமைசசாமுதலிய உறபபுகளினறு தேயதறதலும முதலா யின. (டு)

அஅசு. ஒன்றுமை யொன்றியார் கடபடி னெஞஞான்றும்
பொன்றுமை யொனற லரிது. சு

இ-ள. ஒனறுமை ஒனறியாராகண படின — பகைமை தனகருள்ளாயினா மாட்டே பிறகுமாயின, — பொனறுமை ஒனறல எஞஞானறும அரிது— அரசனுகரு இறவாமை கூடுதல எஞஞானறுமரிது. எ-று.

பொருள படை முதலிய உறபபுகளாறபெரியஞயகாலத்துமென்பார், எஞ் ஞானறுமென்றார். இவைஙனகுபாடடானும அதனுறறன்கரு வருநதீங்கு கூறப பட்டது. (சு)

அஅள. செப்பின் புணாசசிபோற கூடினுங் கூடாதே
யுடபகை யுறற குடி. எ

இ-ள். செபபின் புணாசசிபோல கூடினும்—செபபினது புணாச்சிபோலப புறதது வேறறுமை தெரியாமற கூடினாராயினும, —— உடபகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உணடாயகுடியிலுளளார அகததுத தமமுடகூடார.எ-று.

செபபினதுபுணாசசி செபபு மூடியோடு புணாநத புணாச்சி. உட்பகையான மனம வேறுபட்டமையிற புறபபகை பெறறுழி வீறறுவீறறுவனெபதாம. குடிகூடாதெனபதனை நாடி வருதலெனபதுபோலக கொளக. உடபகை தானு றறகுடியோடு கூடாதெனறும உடபகையுணடாயகுடி அபபகையோடு கூடா தெனறும உரைபபாருமுளர. (எ)

அஅஅ. அரமபொருத பொன்போலத தேயு முரம்பொரு
துடபகை யுறற குடி. அ

இ-ள உடபகை உறற குடி—முன வளாநதுவநததாயினும உட்பகையுண டாய குடி—அரம பொருத பொன போலப பொருது உரம தேயும—அரத தாறபொரபபடட இரும்புபோல அதனுறபொரபபடடு வலிதேயும. எ-று.

பொருதெனனுஞசெயபபாடடுவினையெசசம தேயுமெனனும வினைகொண டது. அஃது, உரதினறெழிலாயினுகுடிமேலேறறுதலின, வினைமுதல்வினை யாயிறறு. காரியஞசெயவதுபோனறு பொருநநி மெலலமெலல பிரிவிதத லான, வலி தேயநதுவிடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவனகுடி ககு வருநதிஙகு கூறபபடடது. (அ)

அஅகூ. எடபக வன்ன சிறுமைததே யாயினு
முடபகை யுளளதாங கேடு. கூ

இ-ள. உடபகை எடபகவு அனன சிறுமைததே ஆயினும—அரசனது உட பகை அவனபெருமையை நோக எளளினபிளவையொதத சிறுமையுடைத தேயாயினும,—கேடு உளளதாம—பெருமையெலலாம அழியவருஙகேடு அத னகதததாம. எ-று.

எதனிணையுமபெரிதாயகேடு தனககெலலைவருநதுணையும எதனிணையுஞசிறி தாய உடபகையுளளேயடஙகியிருநது வநதால வெளிபபடடுநிறகுமெனபதாம். இதனால அது சிறிதெனற இகழபபடாதெனபது கூறபபடடது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழககை குடஙகருட
பாமபோ டெனுறைநத றறறு. க0

இ-ள். உடம்பாடி இலாதவா வாழககை—மனப்பொருததமிலலாதாரோடு கூட ஒருவன வாழுமவாழககை—குடஙகருள பாம்போடி உடன உறைநத றறு—ஒருகுடிளுளளே பாம்போடிகூட உறைநதாறபோலும. எ-று.

குடஙகமெனனும வடசொறறிரிதலினறது. இடசசிறுமையானும பயிற் சியானும பாம்பாறகோடபடல ஒருதலேயாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவ னுயிரக்கு இறுதி வருதல ஒருதலேயெனபது பெறறும். இதனுறற கண்ணோ தவரைக கடிகவெனபது கூறபபட்டது. (க0)

கூ0 ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினுமை அவமதிதது ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனுற பெரியாரொனபது ஆறறலாறபெரியாராய வேநதாமேலும் தவ ததாறபெரியர்ராய முனிவாமேலும் கினறது. மேறசொலலாது எஞசினறதா கலின, இது வெகுளியான வருவனவறறதிறதிக்கண வைகபபட்டது.

அகூக. ஆறறுவா ராற்ற லிகழாமை போறறுவார்
போறறலு ளெலலாங தலை. க

இ-ள. ஆறறுவாரா ஆறறல இகழாமை—எடுததுகொண்டன யாவும் முடிக கவலலாருடைய ஆறறலகளை அவமதியாமை — போறறுவா போறறலுள் எலலாம தலை— தஙகடஙகுவாராமறகாபபா செயயுஙகாவலகளெலலாவற றினும மிககது. எ-று.

ஆறறலெனபது பெருமை, அறிவு, முயறசியெனனும மூனறனமேலும நிற றலிற சாதியொருமை. இகழறதவழிக கனேயஸ்லாெனபது தோனற ஆறறு வாரெனறும, அரண, படை, பொருள், நடபு முதலிய பிறகாவலகள அவரா னழியுமாகலின அவவிகழாமையைத தலையாயகாவலெனறுகூறினா. பொது வகையால அவவிருதறதாரையும பிழையாமையது சிறபபு இதனுறகூறபப டடது. (க)

அகூஉ. பெரியாரைப பேணு தொழுகிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும. உ

இ-ள. பெரியாரைப பேணுது ஒழுகின— ஆறறலகளாறபெரியாராயினுை வேநதா நனருமதியாது அவமதிதது ஒழுகுவாராயிலை,—பெரியாரால பேரா இடுமபை தரும—அவவொழுகுகம அபபெரியாரால அவாகசு எஞஞானறும நீஙகாத தனபஙகளைக் கொடுகசும. எ-று.

அததனபஙகளாவன இருமையினும இடையறாது வரும மூவகைத்தினப ஙகளுமாம. அவையெலலாந தாமே செயதுகொளகினறனரெனபது தோனற, ஒழுகுதலை வினைமுதலாகவியும பெரியாரைக கருவியாகவியுஙகூறினா. பொது வகையால அவரைப பிழைததறகுறறம இதனுற கூறபபட்டது. இனிசசிறபபு வகையாறகூறுப. (உ)

அகூங. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னுறறு பவாக ணிழுகசு. ங

இ-ள. அடல வேணடின ஆறறுபவாகண இழுகசு— வேறறுவேநதாைக் கோறலவேணடியவழி அதனை அபபொழுதே செயயவலல வேநதாமாடடுப பிழையினை— கெடல வேணடின கேளாது செயக— தான கெடுதலவேண டினுளையின ஒருவன நீதிநூலைக கடநதுசெயக. எ-று.

அபபெரியாரைக "காலனுங காலம பாகசும பாராது — வேலி ணடுதானை விழுமியோ தொலைய—வேணடிடத தமேம வெலபோ வேநதா" எனறும பிறறும. நீதிநூல செயலாகாதெனறுகூறலின, கேளாதெனறார். (ங)

அகூச. கூற்றதனைக கையால விளிதததறசு லாற்றுவார்க்
காறறுதா ரின்னு செயல. ச

இ-ள். ஆற்றுவாக்கு ஆறஞ்தார் இன்ஞ செயல—மூவகையாறஞ்லுமுடை யாராகஞ அலையிலலாதார் தாம முறபடடு இனஞ்தவற்றைச் செய்தல்—கூற ஞத்தைக் கையால் விளித்தறறு—தானேயும வரறபாலஞய கூறறுவனே அதி ற்கு முனனே கைகாடடி அழைத்தாலொக்கும. எ-று.

கையால் விளித்தல இகழசசிக்குறிபபிறறு. தாமேயும உயிரமுதலிய கோட ற்குரியாரை அதறகுமுனனே விளைதது தமமேல வருவிதஞகொளவார இற பபினது உண்மையும அணமையுஞகூறியவாறு. இவையிரணடுபாட்டானும வேஞதரைபபிழைத்தலின்குறறஞகூறபபடடது. (சு)

அகூடு. யாண்டுசசென றியாண்டு முளராகாா வெஞ்துபபின் வேஞ்து செறபபட டவா. டு

இ-ள. வெஞதுபபின வேஞது செறபபடடவா—பகைவாகஞ வெயதாய வலி யினையுடைய வேஞதனுறசெறபபடட அரசா—யாணடுச சென்று யாணடும உளராகாா—அவனைத தப்பி ழுஞகேபோயுளராவா, ஒரிடதஞம உளராகாா. எ-று.

இடைவநத சொறகள அவாயநிலையான வநதன. வெஞதுபபின வேஞதாக லால் தஞநிலம விடபபபோயவாகஞ இடஞகொடுபபாரிலலை, உளராயின இவா இனியாகாரொனபது நோக்கி அவஞேடு நடபுககோடறபொருடடும தாமே வந தெய்திய அவருடைமையை வௌவுதறபொருட்டுஞகொலவா, அனறெனின உடனேயழிவொனபன நோகக், யாணடுசசென்றியாணடுமுளராகாரொனஞா. இதனால அக்குறறமுடையாா அருமையுடைய அரண சோஞதும உயயாரென பது கூறபபடடது. (டு)

அகூசு. எரியாற் சுடபபடினு முயவுண்டா முயயா பெரியாாப பிழைத்தொழுகு வா. சு

இ-ள். எரியால சுடப்படினும உயவு உண்டாம—காடடிடைச சென்றுனை ருவன் ஆணடைத'தியாறசுடபபடடானுயினும ஒருவாறறுன,உயிருயதலகூடும, —பெரியாாப பிழைத்து ஒழுகுவா உயயாா—வதஞதாற பெரியாரைபபிழை த்து ஒழுகுவா எவவாறறுனும உயிருயயாா. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக கதுவி அதுவழியாக உயிரமேறசெறலின இடையே உய்யவுஞகூடும், அருநதவாவெகுளி அனனதனறித தாணிறபது கணமாய அத ற்குள்ளே யாவர்க்குஞ காதலரிதாகலின, அது கூடாதாகலான அதறகேது வாய பிழை செயயறகவெனபதாம. (சு)

அகூள. வகைமாண்ட வாழகையும் வான்பொருளு மென்னுங் தகைமாண்ட தகைகா செறின். எ

இ-ள. தகை மாணட தகாா செறின -- சாபவருள்கடகேதுவாய பெரு மை மாட்சிமைப்பட்ட அருநதவா அரசனை வெகுள்வராயின,—வகை மாண டவாழகையும் வான பொருளும் எனனும—உறபபழகுபெறற அவனரசாட் சியும் ஈட்டிவைதத பெருமபொருளும எனபடடுவிடுமி! எ-று.

உறபப அமைசசு, நாடு, அரண, படையெனவிவை. செறினெனபது அவர் செருமை தோனற நினறது. இவவெசசததான முன் வருவனவறறிறகும்

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருந்தவாம்ட்டுப் பிழை செய வராயின, அசசெலவம அவர் வெகுளிதகியான ஒருகணத்துளளே வெந்துவிடு மெனபதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னர் குன்ற மதிபபிற குடியொடு
நின்றனனா மாயவா நிலதது. அ

இ-ள. ருனறு அனனா குனற மதிபபின்— குனறதகையொகும அருந்த வா கெடநினபபாராயின,—நிலதது நினறு அனனா குடியொடி மாயவா— ஆபபொழுதே இநநிலதது நிலலபெறறறபோலுஞசெலவா தநகுடியொடிம் மா யவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுததலுஞ சலியாமையும உளளிட்ட குணங க ளுடைமையின, குனறனனுனொறா "மலலன மலையினய மாதவா" எனறா பிறரும. நிலலபெறறறபோறலாவது இறபபபெரியராகலின இவாகு எளுஞா னறும அழிவிலலெயெனறு கணடாராதகருதபபடலை. (அ)

அகூகூ. ஏநதிய கொளகையா சீரி னிடைமுரிநது
வேநதனும வேநது கெடிம. கூ

இ-ள. ஏந்திய கொளகையா சீரின—காததறகருமையான உயாநத விரத ஙகளே உடையா வெகுளவராயின, — வேநதனும இடை வேநது முரிநது கெடும—அவராறறலான இநதிரனும இடையே தனபதம இழநதுகெடிம.எ-று.

"வேநதன மேய தீமபுன லுலகமும" எனறா பிறரும. நகுடனென்பான் இநதிரனபதமபெறறுச செலகினற காலதது பெறற கள்பபுமிருதியான அக தகியன வெகுளவதோபிழைசெய அதனறசாபமெயதி அபபதம இடையே இழநதானெனபதனேயுடகொணடு, இவவாறு கூறினா. இவைநானகுபாடடா னும முனிவராப பிழைததலினகுறறஙகூறபபடடது. (கூ)

கூ00. இறநதமைநத சாாபுடைய ராயினு முயயாா
சிறநதமைநத சீரா செறின. க0

இ-ள. சிறநது அமைநத சீரா செறின—கழியமிக தவததினேயுடையா வெகுளவராயின,—இறநது அமைநத சாாபு உடையராயினும உயயா—அவ ரானவெகுளபபடடா கழியபபெரியசாாபு உடையராயினும, அதுபறறி உயய மாடடாா. எ-று.

சாாபு அரண, படை, பொருள, நடபெனவிவை. அவையெலலாம் வெகு ணடவரது அறறலாறறிரிபுரமபோல அழிநதுவிடிமாகலின, உயயாரொனறா. சீருடையது சீரெனபபடடது. இதனால அகுறறமுடையா சாாபுபறறியும உயயாரொனபது கூறபபடடது. (க0)

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக காமததான வருவன நேரே பகையலலவாயினும ஆகஞ்சிதைத தல அழிவுதலைத்தருதலென்னுக தொழிலகளாற பகையோடொததலிற பகை பபாறபடுவனவாமாகலான, அவறறைப பகைப்பருதியதிறதிகடகூறுவான் மெடங்கி, முதறகட்பெண்வழிச்சேறல கூறுகினறா. அஃதாவது தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இலலாளவழியே தான் ஒழுகுதல.

கூ0க. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய ஒழுகுவார் தமககு இனறணையாய அறத்தினையெய்தார், — வினை விழைவார் வேண்டாப பொருளும் அது— இனிப பொருளசெயதலிலமுயலவார் அதறகிடையீடெனறு இகழுமபொருளும அவ்வினபம். எ-று.

மனையும் விழைதலும பயனும ஆகுபெயர். அவவினபம அவடனமையரா தறகு ஏதுவாயவினபம. அஃது அவளாறபயனுயவறதினறும அவவறத்திறகுந தனககும ஏதுவாய பொருளினுஞசெலலவிடாமையின, விடறபாறறெனபதாம.

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவா னகமம பெரியதோ
நாணுக நாணுத் தரும். உ

இ-ள பேணுது பெண விழைவான ஆகமம்—தன்னுணமையை விட்டு மனையாளது பெணமையை விழைவான எய்தினற செலவம— பெரியது ஓர் நாண ஆக நாணுத் தரும— இவவுலகதது ஆணபாலாகெலலாம் பெரிய தோர்நாணுணடாகத் தனககும நாணுதலைக கொடிககும. எ-று.

எய்தினறதாயிறறு, படைககும் ஆறறலினுகலின. அசசெலவததால நத லுந தயநதலும முதலிய பயனகொளவான அவளாகலின, அவவாணமைசசெயகை அவளகணணதாயிறறெனறு ஆணபாலாயாவரும நாண அதனுறற னுணமையினமை அறிநது பின தானும நாணுமெனபதுநோககிப பெரிய தோர்நாணுக நாணுதகருமெனறார். இவையிரணடுபாடடானும மனைவிழைதற குறறங்கூறபபடடது. உ

கூ0ங. இலலாள்கட டாழநத வியலபின்மை யெஞஞான்று
நல்லாரு ணுணுத தரும. ங

இ-ள். இல்லாளகண் தாழநத இயலபு இனமை—ஒருவன இலலாணமாட டுத தாழதறகு ஏதுவாய அசசம — நலலாருள நாணு எஞஞானறும தரும —அஃதிலராய நலலாரிடைச செலலுங்கால நாணுதலை அவனுககு எககாலத துங்கொடிககும. எ-று.

அவடான அஞசி ஒழுகுதல இயலபாகலின, அவளையுஞசுதல இயலபினமையாயிறறு. அங்ஙனமஞசியொழுகுதலின, அவளை நியமிபபாரிலலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குறறமும வினையுமெனபது நோக்கி, எஞஞானறும நாணுததருமென்றார். (ங)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ச

இ-ள. மனையாளை அஞ்சும மறுமை இலாளன—தனமனையாளையஞசி ஒழுகுகினற மறுமைபபயனிலலாதானுககு— வினை ஆணமை வீறு எயதல் இனறு — வினையை ஆளுநதன்மை உணடாயவழியும் நலலோராறகொணடாடபப டாது. எ-று.

உணடாயவழியுமெனபது அவாயநிலையான வருதது. இலலாறஞசெயதறகுரி யநனமையினமையின மறுமையிலாளனெனறும, வினையையாஞநதனமை தனறனமையிலலாத அவனன முடிவுபோகாமையின வீறெயதலினறெனறு ஙகூறினார. (ச)

கூ0நி. இலலாளே யஞசுவா னஞசுமற றெஞஞான்று
நலலாகுகு நலல செயல. நி

இ-ள். இலலாளே அஞசுவான—தனமனையாளேயஞசுவான — நலலாக்கு நலல செயல் எஞஞானறும அஞசும— ஞானறேடிய பொருளேயாயினும அதனல நலலாககு நலலனசெயதலே எஞஞானறும அஞசாநிறகும. எ-று.

நலலா தேவா, அருநதவா, சானறோ, இருமுகுகுரவா முதலாயினரும நலவிருநதினரும. நலலனசெயதல அவாவிருமபுவன கொடுததல. அது செயயவேணடும் ஙாளகளினுமெனபா, எஞஞானறுமெனறார. "இலலாளே யஞசி விருநதினமுஙகு கொனற நெஞசிற—புலலாளஞகு"* எனறார பிறரும. (நி)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும பாடிலரே யிலலா
ளமையாரதோ ளஞசு பவர. சு

இ-ள. இலலாள அமை ஆர தோள அஞசுபவா—தமமிலலாளுடைய வேய போலுநதோளினே அஞசுவார,—இமையாரின வாழினும பாடி இலா— வீரத தாறறுறகமெயதிய அமராபோல இவவுலகதது வாழதாராயினும, ஆணமையிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைதத வீரா தோளகளெயெலலாம வேறலான னஙகுமதிகபபடடி வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனறார. அமையாரதோளெனவே, அஞசுதறகாரணதது எணமை கூறியவாறு. வீராதோளகளே வெனறாயினும இலலாடோளகளே அஞசுவா ஆணமையிலெனபதாம. இவைகானகுபாடடானும அவளையஞசுதறகுறறமகூறபபடடது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னஞுடைப
பெணணே பெருமை யுடைதது. எ

இ-ள். பெண ஏவல செயது ஒழுகும ஆணமையின—நாணினறித தனனி லலாளது ஏவறறொழிலேச செயது திரிகினறவனது ஆணடனமையின—நாண உடைப பெணணே பெருமை உடைதது—நாணினையுடைய அவள பெணடன மையே மேமபாடடைத்து. எ-று.†

நாணுடைபபெணணென வேணடாது கூறியது அவளேவலசெயவானது நாணினமை முடிதததறகாதலின, அமமறுதலைதொழில வருவிககபபடடது.

---

* சீவகசிநதாமணி, மணமகளிலமபகம, உகள.—இலலாளே யஞசி விருந தினமுகு கொனற நெஞ்சிற—புலலாள ஞக மறறோறறி லெனபபு கைகூ —விலலா ளழுவம பிளநதிடடி வெகுணடி கோகஙகு— கொலயானே யுகதிக் குடைமேலுமோ கோழெ பிததான.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப பொருள கட்புலனுகிய அமைநிதனன்மை ஆஞருதனமை எனபா நசசினாகஙகினியா.

ஏவல் ஆ்குபெயர். இதனிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம அது. ஏவல்செயவிதத்தக் கோடறசிறபபுதோனறப பெணணேயெனப பிரிததார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார நன்றறறா நன்னுதலாள்
பெடடாங கொழுகு பவர. அ

இ-ள. நனனுதலாள் பெடடாஙகு ஒழுகுபவர—தாம வேணடியவாறனறித தமமனனேயாள வேணடியவாறு ஒழுகுவர —நடடார குறை முடியார — தம் மொடி நட்புசெயதார உறற குறை முடிககமாடடார, —நனறு ஆறறூர்— அதுவேயனறி மறறமைககுக துணையாய அறஞசெயயவுமாடடார. எ—று.

நனனுதலாளெனபதனே "அமையாதோள" எனபுழிபபோலக் கொளக. அவடானே அறிநது ஏவலும பொருளகொடிததலுங்கூடாமையின, இருமை க்கும வேண்டிவன செயயமாடடானெனபதாம. (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும
பெணணேவல செயவாராக ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும—அறசசெயலும—ஆனற பொருளும—அது முடித்த றகு ஏதுவாய பொருடசெயலும—பிற வினையும — அவவிரணடின வேறுய இன்பசசெயலகளும—பெண ஏவல செயவாராகண இல—தமமனனேயாள ஏவல செயவாராமாடடி உளவாகா. எ—று.

புலனகனேநதாகலின, பிறவினையெனப பனமையாயிறறு. அவைநோக்கி அறச்செயல் பெரடசெயலகள முனனேயொழிநதாகநத தலைமை அவள கண்ணதாகலின, பின அவைதாமும இலவாயினவெனபது தோனற, அவற் றைப பிரிதது்கூறினர. இவைமூனறுமபாடடானும அவளேவலசெயதறகுற றங்கூறபபடடது. (கூ)

கூக0. எண்சேர்ந்த நெஞ்சத திடனுடையார்க கெஞ்ஞான்றும
பெண்சோநதாம பேதைமை யில. க0

இ-ள. எண சோநத நெஞசதது இடன உடையாரகு— கருமசசூழசசிக் கட்டெனற நெஞ்சத்தினேயும அதனினைய செலவதறினேயும உடையராய வேந தாகு—பெண சோநது ஆம பேதைமை எஞ்ஞானறமை இல—மனனையானேச சேர்தலான வினேயும பேதைமை எகாலதறமை உணடாகாது. எ—று.

"இடனிலபருவதது்ம" எனவும "இடனினறியிராதோரகு" எனவும் வ5 தமையான, இடனெனபது அபபொருடபாதலறிக. இளமைககாலதறமென பார, எஞ்ஞானறுமென்றார. அபபேதைமையாவது மேறசொலலிய விழை தல, அஞ்சல, ஏவலசெயதலெனனும் மூனறறகுங்காரணமாயது. எதிர்மறை முகத்தான அமமூனறும இதனுறறுரைதததாக கூறபபடடன. (க0)

கூஉ ம அதி. — வளாவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநநலம் விலைகொடுபபார் யாவாக்கும் விறபதல்லது அத றகு ஆவார் ஆகாதாரென்னும வளாவிலாத மகளிரது இயலபு, ஆதலால் தம கருரிய மகளிரான வருஙகுறறதறினபின வைக்கபபடடது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ லிழுக்குத் தரும. க

இ-ள். அன்பின விழையா பொருள விழையும ஆய தொடியா—ஒருவனே அன்புபறறி விழையாது பொருள்பறறி விழையும மகளிர—இன சொல இழுக்குத் தரும—அது கையுறுதலினையும தாம அனபுபறறி விழைதாராகச்சொல்லும் இனியசொல அவனுக்கு பின இனனுமைப்ப பயக்கும. எ-று.

பொருளெனபுழி இன விகாரததாறறுகெகது. ஆயததொடியினையுடையா னெறதனனும, இனியசொல்லெனறதனனும, அவாகருவி கூறபபடடது. அச் சொல் அபபொழுதைககு இனிதபோனறு பின வறுமை பயதலின, அது கொளளறகவெனபதாம. (க)

கூகஉ. பயனறாகிப பண்புரைகும பணபின மகளிர
நயன்றாகி நள்ளா விடல. உ

இ-ள. பய்ன தாகிப பணபு உரைகும பணபு இல மகளிர—ஒருவனுககு உள்ளபொருளை அளதறிநது அஃதெயதாதலினையும தமபண்புடைமை சொல்லும பணபிலலாத மகளிரது—நயன தாகி நளளா விடல—ஒழுகலாறறினை ஆராயநதறிநது அவரைப பொருநதாது விடிக. எ-று.

பண்பு சொலலினகணலலது தங்கடகிடவாமை தோனறப பணபினமகளி னெனறும, அவாககு அது சாதிதருமமாதல நூலானேயனறி அவாசெயலா னுமறிநதென்பார நயனறாகியெனறும, அவவறிவு அவரை விடுதறகு உபா யமெனபது தோனறப பின நளளாவிடலெனறுகூறினர. (உ)

கூகஙூ. பொருடபெண்டிா பொயமமை முயகக மிருடடறையி
லேதில பிணாதழீஇ யறறு. கூ

இ-ள. பொருட்பெணடிா பொயமமை முயககம— கொடுபபாரை விரும பாது பொருளையே விரும்பும பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முய ககம—இருடடு அறையில ஏதில பிணம தழீஇயறறு—பிணமெடுபபா இரு டடறைகணணே முனனறியாத பிணததைத தழுவினுறபோலும். எ-று.

பொருடகுமுயஙகும மகளிா கருததஞசெயலும ஆராயாது சாதியும பரு வமும ஒவவாதானே முயஙகுங்கால அவாகுறிபபுக கூலிககுப பிணமெடுபபா காணபபடாததோரிடததினகண இயைபிலலாததோபிணததை எடுககுங்கால் அவாகுறிபபோடொகுமெனவே, அகததால அருவராதினறும பொருணேக கிப புறததாறறழுவுவா அதனையொழிகவெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும் அவாசொலலும செயலும பொயயெனபது கூறபபடடது. (கூ)

கூகச. பொருடபொருளாா புனனலந தோயா ரருடபொரு
ளாயு மறிவி னவா. ச

இ-ள. பொருட்பொருளாா் புனனலம—இன்பமாகிய பொருளை இகழநது பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும மகளிரது புலலியலதனை— அருட் பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய நதுசெயலும அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுதலியானகும பொருளெனபபடுதலின், பொருடபொருள் அருட் பொருளென விசேடிததாா. புனமை இழிநதாாகே உரிததாதல. தாம விரு மபுகினற அறதகிறகு அவாமெயநலம மறுதலேயாகலின, தோயாரெனப தாம். (சு)

கூகடு. பொதுநலத்தா புன்னலந தோயாரா மதிநலதகிஞ் மாணட வறிவி னவா. டு

இ-ள. மதி நலதகின மாணட அறிவினவா— இயறகையாகிய மதிநணமை யான மாடசிமைபபடட செயறகையறிவினடையாா— பொது நலதகா புனனலம தோயாா— பொருளகொரிபபாாகெலலாம பொதுவாய ஆசையி னேயுடைய மகளிரது புலலியநலததைத தீணடாா. எ-று.

மதிநணமை முறபிறபபுகளினறசெயத நலவினேகளான மனநதெளிவுடைத தாதல. அதனுணறிக கலவியறிவு மாடசிமைபபடாமையின மதிநலதகின மாணடவறிவினவரெனறும, அவவறிவுடையாாகரு அவராசையது பெரிய மையும மெயநலததது பொதுமையும விளஙகித தோனறலின தோயாரெ னறுஙகூறினா. (டு)

கூகசு. தநநலம பாரிபபா தோயாரா தகைசெருகிப புன்னலம பாரிபபாா தோள. சு

இ-ள. தகை செருகிப புனனலம பாரிபபாா தோள — ஆடல, பாடல், அழகெனபவறறுற களிதறுத தமபுலலிப நலததை விலைகொடுபபாா யாவா மாடடிம பரபபும மகளிாதோளினை—தம நலம பாரிபபாா தோயாா—அறி வொழுகஙகளானறு தமபுகழை உலகததுப பரபபுதறகரிய உயாநதோா தீணடாா. எ-று.

ஆடனமுதலிய மூனறுமுடைமை அவாகரு மேம்பாடாகலின தகையென றும, தோயின அறிவொழுகஙகள அழியுமாகலின அவறறுறபுகழபரபபுவாா தோயாரெனறுஙகூறினா. நநலமெனபுழி நலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபா ட்டானறும அவரை உயாநதோா தீணடாரெனபது கூறபபடடது. (சு)

கூகஎ. நிறைநெஞச மிலலவா தோயவா பிறநெஞசிற பேணிப புணாபவா தோள. எ

இ-ள. நெஞசின பிற பேணிப புணாபவா தோள— நெஞசிறபிறவறறை ஆசைபபடடு அவை காரணமாக கொடுபபாரை மெயயாறபுணரும மகளிா தோளகளை— நிறை நெஞசம இலலவா தோயவா — நிறையாறறிருநதிய நெஞசமிலலாதாா தோயவா. எ-று.

பொருளும அதனுறபடைகளபடிவனவும விருமபும் நெஞசு அவறறினமே லதாகலின, புணாவது உடமபுமாதறகிரமெனபதறகது அதுவழி ஓடாதுநிறகும நெஞசினேயுடையாா தோயாமையின, அஃதிலலாா தோயவரென்றாா். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரலலாாக கணஙகென்ப மாய மகளிா முயகரு. அ

இ-ள. மாய மகளிா முயகரு—உருவுசொறசெயலகளான் வஞ்சித்தலேவல்ல மகளிரது முயக்கததை —ஆயும அறிவினர் அல்லாாக்கு அணங்கு என்ப—

அவவருசனே ஆராயாதறியுமறிவுடையரலலாகசு அணங்குதாக்கென்றுசொல லுவா நூலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான உயிர்கொளளும தெயவமகள். தாக்குத் தீண்டல். இவவருவகதகான அமமுயகசம முன இனறுபோனறு பின உயிர்கோடல் பெறறும. இது நூலோர் துணிவெனபது தோனற அவாமேலவைதது கூறினர். அபபெயர் அவாயநிலலியான வநதது. (அ)

கூஉகூ. வாைவிலா மாணிழையா மெனறேர்ள் புரையிலாப
பூரியாக ளாழு மளறு.

இ-ள. வானவு லிலா மாண இழையா மெனறேள— உயாகதோர் இழிந தோரெனனு மிலைகொலபபா யாவையும முயங்கும மகளிரமெலலிய தோளகள—புரை இலாப பூரியாகள ஆழும வளறு—அகசுறறதையறியும அறிவிலலாத சேமமகள புகமுநதநிரயம. எ-று.

உயாதறகேறவாகலின, புரைபெனபபடடது. சாதியானிழிநதாரினிக்குத றகுப புரையிலாபபூரியாகளெனறும, அவர் அழுநறகேறு உருவமுதலியமூன றுமெனபது நோனற மாணிழையா மெனறேளெனறும, அவாகசு அளறறி னேயிடையினறிப பயகருமெனபது நோனற உருவகமாகவியமுகூறினர். (கூ)

கூஉ0. இருமனப பெணடிருங களருங கவறுங்
திருநீகசப படடார நொடாபு. க0

இ-ள. இருமனப பெணடிரும களரும கவறும — கவாதத மனதநினையு டைய மகளிரும களரும சூதமென றிமமூனறும — திரு நீகசபபடடார் தொடாபு— திருமகளாறறுறகசபபடடாாகசு நடபு. எ-று.

இருமனம ஒருவனெறி புணாநறலும புலநறாமையம ஒருகாலநதேயுடைய மனம. கவறு ஆருபெயர். ஒநதநறாநறாவாகலின, களரும சூதம உடனகூ றபபடடன. வடநூலாரும இககருநதான மிரணமென உடனகூறினர். வரு கினற அதிகாரமுறைமையும நினனுணரிக. நிலைபெறாபெணணியவழிப பன மைபறறி முடிபுகோடலின, ராணடி அஃதினையாறகொணடடது. திருநீகசபபட டமை இக்குறிகளான அறியபபடுமெனபதாம. இவைதானருபாட்டாலும் சோ வார இழிநதோரெனபது கூறபபடடது. (க0)

கூஉ ம அந்தி. —களவுணர்ணுமை.

இனி ஒழுகசமும உணாவுமழிகநதகண அவவாையின்மகளிரோடொபப தாய களளினையுணர்ணுமையது றிறபபு எதிரமறைமுகததாறகூறுகினறார.

கூஉக. உடகப படாஅ நொளியிபபப நெருஞதான்றுங
கடகாதல கொணடொழுகு வார. க

இ-ள. கடகாதல கொணடு ஒழுகுவாா — களளினமேறகாதலசெய்தொழு குமசரா — எருஞதானறும உடகபபடாா — எருஞதான்றும பகைவரானஞ சபபடார், — ஒளி இழபபா—அதுவேயனறி முனனெயதிநின்ற ஒளியினையு மிழபபா. எ-று.

அறிவின்மையால பொருள் படை முதலியவறறை பெரியராயகாலததும பகைவர் அஞ்சார், தமமுனனோரனெயநினற ஒளியினையும் இகழறபாட்டான் இழப்பனெபதாம். இவையிரணடானும அரசு இனிதுசெலலாதென பது இதனறகூறபபட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணறக களளே யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப படவேண்டா தார. உ

இ-ள். கள்ளே உணணறக—அறிவுடையராயினு அஃதிலராதறகு ஏதுவாய கள்ளினே உணணுதொழிக,— உணில சானறோரான எணணபபட வேணடா தார உணக—அனறியே உணணலவேணடுவார உளராயின, நலலோரால எணணபபடுதலே வேணடாதார உணக. எ-று.

பெறுதறகரிய அறிவைப பெறறுவைததும களளானழிதறகுகொளவாரை இயலபாகவே அஃதிலராத விலஙகுகளுமும எணணராகலின, சானறோரா னெணணபபடவேணடாதாருணகவெனறார. (உ)

கூஉங. ஈன்றணை முகத்தேயு மினனுதா லெனமறறுச
சானறோ முகததுக களி. ங

இ-ள. ஈனறளை முகததேயும களி இனனுது—யாது செயயினும உவககுற தாயமுனபாயினும களளுணடி களிததல இனனுதாம,— மறறுச சானறோர முகதது என—ஆனபின குறறம யாதும பொறற சானறோமுனபு களிததல அவாகஙியாதாம! எ-று.

மனமொழிமெயகள தமவயததவனமையான நாணழியும, அழியவே,ானறு டகும இனனுதாயிறறு, ஆனபின,கள இருமையுங்கெடுததலறிநது சேயமைக ணணே கடியுஞசானறோககு இனனுதாதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம.

கூஉச. நாணெனனு நலலாள புறஙகொடுகெறுங களளென்னும
பேணப பெருஙகுறறத தாககு. ச

இ-ள். கள எனனும பேணப பெருஙகுறறததாககு— களளெனறு சொல லபபடுகினற யாவருமிகழும மிககுறறததினேயுடையாரை— நாண எனனும நலலாள புறஙகொடுகெறும — நாணெனறு சொலலபபடுகினற உயாநதவள நோககுதறகஞஞி அவாகெநிறாமுகமாகாள. எ-று.

காணுதறகுமஞஞி உலகததார சேயமைகணணே நீஙகுவராகலிற பேணு வெனறும, பின ஒருவாறறானுங கமுவபபடாமையிற பெருங்குறறமெனறும, இழிநதோராபானிலலாமையின நலலாளெனறும, கூறினர. பெணபாலாகிய ா வடமொழிமுறறுமைபறறி. இவைமூனறுபாடடானும ஒளியிழ ருபவாரைனங கூறபபட டது. (ஙு)

கூஉடு. மெயயி யாமை யுடைதேது பொருவாகொடுதது
மெயயறி யாமை கொளல. ஞ

இ-ள. பொருளை கொடுதது மெய அறியாமை கொளல —ஒருவனை விலைப் பொருளாகக கொடுதது களளாறறனகது மெயமமறபபினாக கொளளுதல— கை அறியாமை உடைதது—அவனபழவினேபபயனுய செயவதறியாமையைத தனக்குகாரணமாகவுடைதது. எ-று.

தனனேயறியாமைசொலலவே, ஒழிகதன யாவுமறியாமை சொலலலவேண டாவாயிறறு. கை அபபொருடடாதல யபழனுடைப பெருமரம வீழாதெனக் கையறறு" எனபதனனுமறிக. அறிவார விகிகொடிதது ஒனறனேகொளளு, ஙகாதறீயதுகொளளாமையினை, மெயயறியாமைகொளல முனனேயறியாமை யான வகதெனபதாம. (ரி)

கூஉசு. துஞ்சினார செததாரின் வேறலல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுணபார களளுண பவர. சு

இ-ள. துஞ்சினார செத்தாரின அல்லர்— உறஙகினர, செததாரின வேறுதலுடையாரேனும, ஙகாலததறியினமையான வேறெனபபடார; — கள உணபவர எஞ்ஞான்றும நஞ்சு உணபார— அவவாறே களளுணபார, நஞ்சுணபாரின வேறுதலுடையரேனும, எகாலத தும்றியினமையான வேறெ னபபடார, அவர்தாமேயாவர். எ-று

உறஙகினாரகளும களளுணபாரகளும வேறுமுமை உயிரபபுறிறறல. வேறுத லும வேறன மையுமுளவைமைகாடடபபடு உவமை புணரகபபடடது. இதனை நிரனிறையாகக், துஙகபபடதலால உறஙகினருமு நஞ்சுணபாருமொபப, கையிடபபடதலாற செததாருங்களளுணபாருமெனபதனனுரைபபாருமுளர. அதிகாரபொருள பினனதாயிருகக யாதுமிலலாத நஞ்சுணபாரகு உவ மைபுணாதது ணடுகூறல பயனினமுகலானும, சொறபிடகைக நிரனிறைக கேலாமையானும, அஃதுரையனமையறிக. இவையிரணடுபாடடானும அவர தனிவிழுதகுறறங கூறபபடடது. (சு)

கூஉள. உளளொறறி யுளளுநா ஙகபபடுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
களளொறறிக கணசாய பவர. எ

இ-ள. கள ளொறறிக கண சாயபவர— களளினம மறறுணடி அகளிபபாறறம மறறிவ ளளாவா— உளளுநா உள ளொறறி எஞ்ஞான்றும ஙகபபடுவர— உளளுநா வாழபவரான உணனிழுதினை றயதறுணாதது எஞ்ஞான்றும நஞ்சுசெய யபபடுவர். எ-று.

உளளுநா ஆருபபார. உணடெனபது ஆவாயநிலையான வகதது. உயதறுணா தறல தளாசசியாறகறிபபினேயுணராதது அதறுறைகளளுணடதனாறல. (எ)

கூஉஅ. களிதததறியே னெனபது கைவிடுங நெஞ்சக
தொளிதததுஉ மாஙகே மிகும. அ

இ-ள. களிதது அறியேன எனபது கைவிடுக— மறைநதுணடுவைதது யான களளுணடறியேனெனறு உணறதபொழுது தமமொழுகஙகூறுதலேயொழிக, —நெஞ்சகது ஒளிதததும ஙகே மிகும— அவவுணடபொழுதே பிறரறியின இழுகுகாமெனறு முனனெஞ்சதொளிதததுறறமும முனனேயளவினமிகு வெளிபபடுதலான. எ-று.

களிதததறியேனெனக காரியததாறகூறினார. இவையிரணடுபாட்டானும் அது மறைகபபடாதெனபது கூறபபடடது. (அ)

கூஉசு. களிததானேக காரணங காடடுதல கீழ்நீரக்
குளிததானேத் தேதுரீஇ யறறு. கூ

இ-ள். களிததானேக் காரணம காடடுதல — களளுணடி களிததாளெருவனே இஃதாகாதென்று பிறளெருவன காரணஙகாடடித தெளிவிததல — நீாக கீழக குளிதததானேத தீதகதீ தியறறு — நீருணமூழஙகினுளெருவனேப பிறளெருவன விளகஙகினுல நாடிகலியொகரும. எ-று.

களிததானேயெனனுமிரணடாவது "அறிவுடை யாகதண னவனேகாகாட டென முனே" எனபுழிபபோல நினறது. நீருள விளகசுச செலலாதாறபோல அவனமனததக காரணஞசெலலாதெனபதாம. இதனுல அவனேததெளிவிததல முடியாதெனபது கூறபபடடது. (கூ)

கூங.0. கள்ளுணணுப் போழுகிற களிததானேக காணுஙகா
ளுளளானெகொ லுணடதன சோரவு. க0

இ-ள. கள் உணணுப போழுகில களிதாநேன—களளுணபாளெருவன தான அஃதுணணது தெளிந்திருந்தபொழுதினகண உணடி களிதத பிறனேக காணுமனறே,— காணுஙகால உணட தன சோரவு உளளானகொல— காணுஙகால தானுண்டபொழுது உளதாருசோவினே அவனசோவால அதுவுமிறனெது கருதானபோலுமா எ-று.

சோரவு மனமொழிமெயகள தனவயததலலவாதல. கருதலளவையான அதனிழுகினேயுயததுணரின ஒழியுமென இதனுல அஃதொழிதிறகாரணஙகூறபபடடது. (க0)

கூை ம அதி.— சூது.

இனி அகளளுணடலபோல ஆறறம பொருள இனபஙகடகு இடையீடாகியசூதாடலும பிணியுழதது,நலஙகூறுவானெருடஙகி, முதறக—சூதினதியலபு கூறுகினறார.

கூஙக. வேணடறக வெனறிடினுஞ சூதினே வெனறதூஉங
தூணடி றபொன மீனவிழுஙகி யறறு க

இ-ள. வெனறிடினும சூதினே வேணடறக — தான வெலலுமாறறலுடையனுயினும சூதாடலே விரும்பாதொழிக, — வெனறதூஉம தூணடிறபொன மீன விழுஙகியாறறு — வெனறு பொருளெயதுவார உளராலெனின அவவெனறபொருடாணும இனறாயின மறறந்த தூணடிலிருமபின இரையெனகருதி மீன விழுஙகுனறபோலும. எ-று.

வேறல ஒருதலியனமையின வெனறிடினுமெனறும, கருமஙகளபலவுங்கெடுதலின வேணடறகவெனறுங்கூறினார. எயதியபொருள சூதாடுவார நீஙகாமைக்கு இட்டதோதாதனேயெனபதூஉம, அதனுறபின்றியருழுததலும, உவமையாறபெறறும. (க)

கூஙஉ. ஒன்றெயதி நூறிழகருஞ சூதாகரு முண்டாஙகொ
னன்றெயதி வாழவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒனறு எயதி நூறு இழகரும சூதாகரும — அததூணடிறபொன போனற ஒனறனே முனபெற்று இனனுமபெறுதலெனனுங்கருதசதால நூறறினியிழநது வறியராளுஞசூதாகரும — நனறு எயதி வாழவது ஓராறு உண

டாஙகால — பொருளால அறனுமினபமுமெயகி வாழவதொருதெறியுணடா மோ ஆகாது. எ-று.

அவவாறறூற பொருளிழநதேவருதலான, அதனுலெயதும பயனும அவாக் கிலலியெனபதாம. (உ)

கூகூ. உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம
போலுயப புறமே படிம. கூ

இ-ள. உருள ஆயம ஒவாது கூறின — உருளுஙகவறறினகடபட ஆய தறதை இடைவிடாதகூறிச சூதாடுமாயின,— பொருள ஆயம் போயப புற மே படிம—அரசனீடடியபொருளும அவனபொருளவருவாயும அவனேவிடடுப போயப பகைவாகணணே நஙகும. எ-று.

கவறறினதருடசிய அதனினுய ஆயநதினமேலேறறியும, சூதாடலி அது கூறலாகிய காரணததினமேலிடடுஙகூறினார. பொருளாயமெனபது உமமைத் தொகை. ஆயம வடுமொழிததிரிசொல. காதறறகணணும இபறறறகணணும கருதறபினுலகலின, அவையிரணடும பகைவாபாறசெலலுமெனபதாம. (கூ)

கூகூச. சிறுமை பலசெயது சீரழிகருஞ சூதின
வறுமை தருவதொன றில. ச

இ-ள. சிறுமை பல செயது சீர அழிகரும சூதின—தனனே விழைநதாகரு மூனனிலலாத தானபஙகளபலவறறையும வினறது உளளபுகழையுஙகெடுக் கருஞ சூதபோல— வறுமை தருவது ஒனறு இல — நலகுரவினேக கொடுகக வலலது பிறிதொனறிலலி. எ-று.

அதனுனபஙகள முனனாககூறுப. நலவினேகளேயும நலலினதையும நீகக்க தீவினேகளேயும தீயினதையுங்கூடடுதலால, சீரழிகருமெனறும. வறுமைகரு எலலியாவதொனபதாம. (ச)

கூகூடு. கவறுங கழகமுங கையும் தருகடி
யிவறியா நிலலாகி யார. டு

இ-ள. இலலாகியார —முறகாலததுத தாமுளராகியே இலராகியொழகினார —கவறும கழகமும கையும தருகக இவறியார—கவறறினேயும அஃகாடங களததினேயும அவவாடதருவேணடுஙகளை தொழிலினேயும மேறகொணடு கைவி டாத வேநதர எ-று.

கைததொழில வெலலுமாயம்படப பிடிதததெறிதல. அவவிவ யுதலாறபாண டவா தமமாகுவிடடு வனதத்திடைபபோய ஆணடுமறைநதொழிநதென அனு பவஙகளுடடியவாறு. இவையைநதுபாடடானும அதனது வறுமைபபதறறூற றஙகூறபபடடது. (டு)

கூகூசு. அகடாரா ரலல லுழபபாரு தென்னு
முகடியான் மூடபபட டார. சு

இ-ள. சூது எனனும முகடியால மூடபபடடார— தனபெயாசொலலல மஙகலமனமையிறசூதெனது சொலலபடடும முகடியான விழுஙகபபடடார் —அகடி ஆரா அல்லல உழபபா—இமமைக்கண வயிரபபெரு, மறுமைக கண நிரயதனபமுழபபா. எ-று.

செலவநகெடுதது நலசுரவுகொடுததறமுழில வேறுபடாமையிற் சூதெனனு மூகடியெனறும, வெறறிதோலவிகளேகி ஒருபொழுதும விடாராகலின ஈன டி அகடாராதெனறும, பொயயுங களவும முதலியபாவஙகளீடலின ஆணடி அலலலுழபபதெனறுகூறினா. வயிரராமை சொலலவே,ஏனைபபுலனகணுகர பபெருமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உழபபதெனபது எதிராகலவினே. (சு)

கூகூ எ. பழகிய செலவமும பணபுங கெடிகருங
கழகததுக காலே புகின. எ

இ-ள. காலே கழகததுப புகின — அறம் பொருளினபஙகட்கடைததகாலம அரசனுகருஞ் சூதாடிகளதனகடகழியுமாயின,—பழகிய செலவமும பணபும கெடிகரும— அககழிவு தொனறுதொடடிவநத அவனசெலவதநினேயும நறகு ணஙகளேயும போகரும. எ-று.

பழகியவெனபது பணபுடனுயையும. தான செயதகொளளும அறமுக லியவேயனறி முனனோரதொடஙகி வருகினற செலவமும முனசெயத கலவினேயினபயனய பணபும இலவாமெனபதாம. (எ)

கூகூ அ. பொருளகெடுதபப பொயமேற கொளீஇ யருளகெடித
தலல ழுபபிகருஞ சூது. அ

இ-ள. சூது—சூது—பொருள கெடுதது—தனனேபபயினறவனபொருளக கெடிதது,—பொய மேறகொளீஇ— பொயமமையமேறகொளளபபணணி, —அருள கெடுதது— மனதநெமும ஆருளகெடிதது,— அலலல உழபபிக கும்—இவ்வாறருன அவனே இருமையினுஞனபமுறுவிகரும. எ-று.

இததொழிலகணமூனறறகும சூது வினேமுதலாகவும, தோலவி, வெறறி, செறறமெனபன முறையே கருவிகளாகவுகொளக. மூனனதனுன இமமடி யினும், ஏனையவறறுன மறுமையிறுமாம பொருளகொடிதெனபது பாடமா யின, அவவெசசநிறகு முடிவு மேறகொளீஇயெனபுழி மேறகோடலாகிய வினேமுதலவினே. (அ)

கூகூ கூ. உடையெலவ முணணிளி கலவியென் றைநது
மடையாவா மாயங கொளின. கூ

இ-ள். ஆயம கொளின— அரசன சூனேத தனகரு வினேததொழிலாக விருமபுமாயின,—ஒளி கலவி செலவம ஊண உடை எனற ஐநதும அடை யாவாம—அவனே ஒளியும கலவியும செலவமும ஊணும உடையுமெனறிவ வைநதுருசாராவாம. எ-று.

ஆயம ஆருபெயர. இசசிறபபுமுறை செயயுளேகங்ப பிறழநினறது. செல வம அறுவகையுறபுகள. ஊணுடையெனபனவறறுல அபபுரவுகளெலலாரு கொளளபபடிம. காலமும கருததும பெருமையின, இவையுளவாகாவெனப தாம. இவைகானகுபாடடானும சிறுமைபலசெயது அவறருனிருமையுங்கெடு த்தல கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசை0. இழந்தொறூஉங காதலிகருஞ சூதேபோற றுன்ப
முழதுதொறூஉங காதற றுயிர. க0

இ-ள். இழத்தொறூஉம காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப பயனகளீயுமிழகுருதோறும அதனமேறகாதலசெயயுஞ்சூதன்போல— தன் பம உழததொறூஉம காதறறு உயிர—உடமபான மூவகைதனன்பங்களீயும் அனுபவிகருதோறும அதனமேறகாதலியுடைதது உயிர.எ-று.

சூது ஆகுபெயர. உயிரினதறியாமை கூறுவாபோனறு சூதனதறியாமை கூறுதல கருததாகலின, அதனீயாபபுறுததறபொருடடு உவமமாகக்கூறினார. இதனெதிரமறைமுகததாற சூதீனவெறுபபுதொழிவாணீயொக்கும உடமபினவெறுபபுதொழியுமபினெனவுங்கொளக. இதனுள் அஃதொழிதறகருமையும ஒழிநதாறபெருமையுங்கூறபபடடன. (க0)

கூடு ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும காரணஙகளானும மகக—ரு வாதமுதலியபிணிகளவரும, அவறறுடபழவினையான வருவன அதனகழிவினகணலலது தீராமையின அவை யொழிநது, ஏனகாரணஙகளான வருவனவறறுத தீரக்கும மருநதினறிறங கூறுகினறார. காரணஙகளாவன உணவுசெயலகளெ ாவவாமையாகலின,பிணி களுங்காரணததான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங குறையினு நோயசெயயு நூலோ
வளிமுதலா வெணணிய மூனறு க

இ-ள. மிகினும குறையினும— உணவுஞ செயலகளும ஒருவனபகுதிக்கொ தஞவளவினவனறி அதனின மிதமாயினும குறையுமாயினும,— நூலோ வளி முதலா எணணிய மூனறு நோய செயயும— ஆயுளவேதமுடையாரால வாத முதலாகவெணணபபடட மூனறுநோயும அவறறுகதது தனபஞசெயயும.எ-று.

நூலோணணியவெனவே, அவா அவறறுளவருதத வாதபபகுதி பிததப பகுதி ஐபபகுதியெனனும பகுதிபபாடிம பெறறும. அவறறிறகுணவொததலா வது சுவை வீரியஙகளானும அளவானும பொருநதுதல. செயலகளொததலா வது மனமொழி மெயகளாறசெயயுந்தொழிலகளீ அவைவருதுவதறகு முன னேயொழிதல. இவையிரணடிம இஙஙனமனறி மிகுதல குறைதலசெயயின, அவை தததங்கினிலினிலலாவாய வருதலுமெனபகாம. காரணமிரணடிம அவா யங்கியான வநதன. மூறறுமமை விகாரதமாறறுமெகத. இதனுள, யாகைக கடகியபாகிய நோய மூவகைததெனபதூஉம, அவை தனபருசெயதறகார ணம இருவகைததெனபதூஉம, கூறபபடடன. இனபஞசெயதறகாரணம முன் னாககூறுப. (க)

கூசஉ. மருநதென வேண்டாவாம் யாகைக கருநதிய
தறறது போறறி யுணினை. உ

இ-ள. அருநதியது அறறது போறறி உணின — ஒருவன முன்னுண்டது அறறபடியைக குறிகளாறறெளியவறிநது பினனுணணுமாயின,—யாகைகைகு மருநது என வேணடாவாம்—அவனயாகைகைகு மருநதெனறு வேறுவேண டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாகைகொயமமை, தேகினமுயமை, கரணஙகடொழிற குரியவாதல, பகிமிகுதலெனவிவை மூதலாமின. பிணிகள யாகைகயவாகலின, யாகைகக்கெனறார. உணினெனபது அதனருமை தோனற நினறது. (உ)

கூசசுக. அறரு ளளவறிந் துண்க வஃதுடமபு
பெறரு னெடதுயகரு மாறு. சு

இ-ள. அறருல் அளவு அறிந்து உணக — மூனறுணடதா அறரூற பினனு னெபதனை அமமளவறிந்த அவவளவிறரூக உணக,—உடமபு பெறரூன நெடிது உயகதும ஆறு அஃறு—இறபபமபலவாய பிறயாகைகளிறபிழைததப பெறறகரிய நிமமாறுடயாகைகயைப பெறரூன அதனை நெடிங்காலஙகொணடி செலுததெறி அறவாகலான. எ-று.

இமமை மறறைம வீடிபே றுவிளையுறபாலது ராதொனறுமேயாகலின உடமபுபெறரூனென றும, அது நெடி வினறுழி அவை பெருகசெயதுகொளள லாமாகலின நெடிதுயகரு மிறனெனறுங்கூறினார. பெறரூலெனறு பாடமோத வாருமுளர. (சு)

கூசசு அறரு நுளிகு நு கடைபபிடிதது மாறலல
நுயகக நுவரப பரிதது ச

இ-ள. அறரூது நுளிந்தா மூனறுணடது அறறபடியையறிந்து,—நுவரப பரிந்து—பின மிகபபரிந்து, —மாறலல கடைபபிடிததற தாயக—உனணு ஙகால மாறுகொளளாத உணவுகளைக குறிகொணடிருக்க. எ-று.

அறறதறிறொனறுமபெயாதலுனை அஃனேயர்பபுறுதறபொருடடி. உண டது அறரூறும அதனபயனுகிய இரதமுறதாகலான அதுமறலவேணடுமெ னபார, மிகபபரிந்தெனறார. பரிதலலினை ரணடி உடையானமெனினறது. மாறுகொளளாமையாவது உணபானபருதியோடி மாறுகொளளாமையும, காலவியலபோடி மாறுகொளளாமையும, சுவை வீரியஙகளாறறமமுணமாறு கொளளாமையுமாம. அவையாவன முறையே வாத பிதத ஐகளாலுப பகு திககடாதவறறைச செயவனவாதலும, பெருமபொழுது நிறபொழுதெனனுங காலவேறுபாடிகளுள ஒனறறகாவன பிதிதொனறறகாகாமையும, தேனுகெய யுநகமுளொதது நருசாதலபோலவனவுமாம. அவறறைக நறிகொளளாது மனமபடடவாறமுறபயபின அநநோயும மரணமும வருதலின, கடை பபிடிததெனறார. (ச)

கூசசு மாறுபா டிலலாத வுணடி மறறதுணணி
னூறுபா டிலலே யுயிராகரு. கு

இ-ள. மாறுபாடி இலலாத உணடி மறறது உணணின— அமமூவ்வகைமா றுகொளுமிலலாத உணவைத தனனுளளம வேணடியவளவினனறிப பிணி வாராவளவினால ஒருவனுணணுமாயின,— உயிராகரு ஊறுபாடி இலலே—அவ னுயிராகரு பிணிகளாறறுனபம விளைதலுணடாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறெனறார, அஃதா இனபதறகுசெலலாதாயிறறு, இலலேயென் பது தொடராபாகலின. தினபமுறுவது உயிரோயாதலின, அதனமேலவைததக் கூறினார. மாறுபாடிலவழியுங்குறைதல நனறெனபதாம். இவைநானகுபாட் டானும உணணபபடிவனவும,அவறறதளவும,காலமும, பயனுங்கூறபபடடன.

கூசசு. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னீற்குங்
கழிபே ரிளையான்க ணேய. சு

இ–ள. இழிவு அறிந்து உணபானகண இனபம்போல—அக்குறைதலே னன றெனறறிந்து அவவாறேயுணபவனமாட்டி இனபம் நீகாகாது நிலைநிறகுமாறு போல,— கழி போ இளையானகண நோய நிறகும—மிகப்பெரியவிளையை விழுஙகுவான்மாட்டு நோய நீஙகாது நிலைநிறகும. எ–று.

அவவாறேயுண்டல உணணலாமளவிறசிறிதுகுறையவுண்டல், இன்பமாவது வாதமுதலியமூனறும தததங்கியிறறினியாமையின மனமொழிமெயகள் அவன வயததவாதலும அதனன அறமூகலியதானகுமெயதலுமாம். இளையையள வினறியெடுத்த எதனனவருஙகும விலஙகோடாதலின, இளையானென ரூ. விதியெதிர்மறைகளே உவமமும பொருளுமாகிய இரணடாலும பெ றுதறகு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப படும. எ

இ–ள. தெரியான தீ அளவு அனறிப பெரிது உணணின — தனபகுதியும் அநறகேறறவுண்டவும காலமுமாராயாது வேணடியதோருணவை வேணடிய தோகாலதது வயிறறுதீயளவனறி ஒருவன மிகவுணணுமாயின்,— நோய அளவு இனறிப படும—அவனமாட்டு நோயகள எலலேயற வளரும. எ–று.

தெரியாமைவினைகுச செயபபடுபொருளாகள அதிகாரததானவநதன.நோய சாதியொருமை. இவையிரணடுபாடடாறும அவவகையுணணுவழிபபடுமிமுக் குகூறபபடடது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமூக னுடி யதுதணிக்கும்
வாயநாடி வாயப்ப செயல. அ

இ–ள. நோய நாடி— மருததுவனுபிணன ஆராயனமாடடு நிகழ்கினற நோ யை அதனகுறிகளான இணதெனறு தணிரது,— நோய முதல நாடி— பின அதுவருதறகாரணததை ஆராயாது தெளிநது,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின அநநோய்கருமுபாயதஙனியநிரது,—வாயபபச செயல—அதனைச் செயயுமவழிப பிழையாமறசெயக. எ–று.

காரணம உணவு செயலென மூறகூரியவிரணடும். அவறறை ஆயுளவேத மூடையா நிதானமெனப. அவைநாடிதறபயன நோயினையும வாயினையும ஐய மறததுணிதல. மருநதுசெயதல, உதிரஙகளைதல, அறுததல, சுடுதனமூதலிய செயலகளெலலாம அடஙகுதறகு,அதுதணிகருமவாயெனரூ. "கழுவாயுமுள" எனரூ பிறரும. பிழையாமை பழையமருததுவா செயதுவருகினறமுறைமை யிறறபபாமை. (அ)

கூசஉ. உற்ரு னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கறருன் கருதிச செயல. கூ

இ–ள். கற்ருன்—ஆயுளவேதத்தினைக கற்றமருததுவன்,— உற்ருன் அளவும் பிணி அளவும காலமும் கருதிச் செயல — அவவுபாயததினைச்செயயுங்கால்,

ஆதுரனளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயறகேறற காலத்தினையும் அநூனெறியால் நோகதி, அவறறேறபொருதச்செயக.எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம, அசாத்தியம,யாபபியமெனனுஞ சாதிவேறுபாடும,* தொடக்க நடவீதென்னும அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம மேறசொல்லியன. இமமூனறும பிழையாமல் நூனெறியானும உணாவுமிருதியானும ஆராய்நதசெயகவெனபபா, கறறுன்கருதிசசெயலெனறார. இவையிரணடுபாட்டானும அவ்விழுகுபபட்டுழி மருததுவனறீாகுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூறி0. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச செலவானென்
றப்பானைற் கூறறே மருந்து. க0

இ-ள. மருநது— பிணிக்கு மருநதாவது— உறறவன்—அதனையுறறவன, —தீாபபான்— அதனைத தீாகுமருததுவன,— மருநது—அவனுகுக கருவியாகிய மருநது,—உழைச செலவான எனற அபபால நாறகூறறு— அதனைப்பிழையாமல இயறறுவானெனறு சொலலபபட்ட நானகுபகுதியையுடைய நானகுகிறத்தது. எ-று.

நானகெனனு மெண்வருகினறமையின, அதுநோகதி அபபாலெனறெழிநதார். நாறகூறறதெனபது விகாரமாயிறறு. அவறறுள உறறவனவகைநானகாவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறறல, நோயநிலையுணாததலவனமை, மருததுததனபமபொறறுததலெனறிவை. தீாபபானவகைநானகாவன பலபிணிநோயகாண்டறகளுசாமை, ஆசிரியனேவழிபடடோதியகலவியுறணணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீாததுவருதல, மனமொழிமெயகயேவாதலெனறிவை. மருநகின்வகைநானகாவன பலபிணிகடகுமேறறல, சுவை வீரியம்விளாவாறறல்களானமேமபடுதல, எளிதினெயதப்படுதல, பருகியோடுபொருநதுதலெனறிவை. இயறறுவானவகைநானகாவன ஆதுரனமாடடனபுடைமை, மனமொழிமெயகயேவாதல, சொலலியன அவவாறேசெயதலவனமை, அறிவுடைமையெனறிவை. இவையெலலாநகூடியவழியலலது பிணி தீராமையின, இத்தொகுதியையும் மருநதெனறார. ஆயுளவேதமுடையாரும இவை காலகளாக நடகுமெனபதுபறறிப பாதமெனறமம, இவை மாறுபடடவழிச சாதகியமுமுதிர்நது அசாதகியமாமெனறுகூறினார. இதனால அதனைதீாததறகு வேணடுவனவெலலாநதொகுததுககூறபபடடன. (க0)

அங்கவியல முறறிற்று.

---

* சாதகியம் தீர்க்கதகக்கது. அசாத்தியம தீர்க்கதகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கதகக்கும சிறுபானமை தீர்க்கதகாததுமெனகொளகதகக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும அங்கவியலினும அடங்காதொழிந்தவற்றதியபபு பதினமூனறதிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூசு ம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாந்தகுடியினகட்பிறந்தாரது தனமை. உயாந்தகுடிபபிற பபு நாலவகையருணததாகுமு இனறியமையாதாகலின, அசசிறபபுபபற்றி இது முனவைகபபட்டது.

கூறுக. இறபிறந்தார கண்ணெலல திலலெ யியலபாகச
செபபமு நாணு மொருஙகு. க

இ-ள். செபபமும நாணும —செமமையும நாணும்—ஒருஙகு இறபிறநதார கண அலலது இயலபாக இலலை—சேரக குடிபபிறநதாமாடடலலது பிறாமா டடியறகையாக உளவாகா. எ-று.

இலலுககுடியெனபன ரணடியாநதவறறினமேல. செமமை கருத்துஞ் சொ லலுஞ செயலுந்தமமுணமாருகாமை. நாண பழி பாவஙகளின மடஙகுதல். இவை பிறபிறநதாாககாயின ஒருவாகறபிககவேணடாமறறுமேயுளவாம, பிற ாககாயிற கறபிதததவழியும டெடிதுநிலலாவெனபதாம. (க)

கூறுஉ. ஒழுகமும வாயமையு நாணுமிம மூன்று
மிழுகுகா குடிபபிறந தார. உ

இ-ள. குடிப பிறநதார — உயாநதகுடியினகட் பிறநதார — ஒழுகமும வாயமையும நாணும இமமூனறும இழுகுமா—அமகுரிய ஒழுகம மெயம மை நாணெனபபட்ட இமமூனறனகணணும கலவியானனறித தாமாகவே வழுவா. எ-று.

ஒழுகமுதலின மெயமமொழிமனஙகளினவாகலின, அமமுறையவாயின. இழுகுதல அறியாது வருகினறமையின, இழுகுகாரெனறார. (உ)

கூறுங. நகையீகை யினசொ லிகழாமை நானகும
வகையெனப வாயமைக குடிககு. ங

இ-ள. வாயமைக குடிககு—ஏகாலதது நிறிலாத குடியினகட்பிறநதா ாககு—நகை ஏகை இனசொல இகழாமை நான்கும வகை எனப—வறியார் சென்றவழிமுகமலாசசியும, உளளன கொடுத்தலும, இனசொறசொலலுதலும, இகழாமையுமாகிய இநநானகும உரிய கூறெனறு சொலலுவா நூலோ. எ-று.

பொய்மமை நிரிபுடைமையிறறிரிபினமையை வாயமையென்றும, இலலாரை யெலலாருமெளளுவராகலின இகழாமையை அவாகூறுகையுங்கூறினார. குடி ஆகுபெயா. நாணகின்வகையெனபது பாடமாயின, வாயமைக்குடிபபிறகதாக் குப பிறரின வேறுபாடு இநநானகானுளதாமெனறுரைக. இவைமூனறுபாட் டானுங்குடிபபிறநதாரதியலபு கூறபபட்டது. (ங)

கூறுச. அடுகஙிய கோடி பெறினுங குடிபபிறந்தார்
குன்றுவ செயத லிலர். ச

இ-ள். அடுக்கிய கோடி பெறினும— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறரூய பொருளேப பெற்றராயினும,—குடிப பிறநதார குன்றுவ செயதல் இலா— உயாநதகுடியினகடபிறநதாரதமமொழுகங்குன்றுநதொழிலகளேச செயயார. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனபது ரண்டெணணபபடும் பொருண்மேனினறது. குன றுநதொழிலகள குனறுதறகேதுவாயதொழிலகள். (ச)

கூடுடு. வழஙகுவ துள்வீழ்ந்தக கண்ணும் பழஙகுடி
பண்பிற றலேபபிரித லினறு. டு

இ-ள. பழஙகுடி—தொனறுதொடடுவருகினற குடியினகட்பிறநதார—வழ ங்குவது உளவீழ்நதக்கணணும—தாஙகொடுகுமபொருள பணடையிறசுருங கியவிடததும—பணபின தலேபபிரிதல இனறு— தமபணபுடைமையின நீங கார. எ-று.

தொனறுதொடடுவருதல சேர சோழ பாணடியரொனறுபோலப படைபபுக காலநதொடஙகி மேமபடடுவருதல. அவாகசு றலேருவாவது வழஙகுவது உள வீழ்வதாகலின, அதனேயே கூறினர. (டு)

கூடுசு. சலமபறறிச சாலபில செயயாமா சறற
குலமபறறி வாழதுமென பார். சு

இ-ள். மாசு அறற குலம பறறி வாழதம எனபார — வசையறறு வருகி னற ஙகுடிமரபிறேனொதது வாழகடவேமெனறு கருதி அவவாறு வாழ வார,—சலம பறறிச சாலபு இல செயயார — வறுமையுறறவழியும, வஞச னேயைபபொருநதி, அமைவிலவாய தொழிலகளேச செயயார. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிறேலாமை இவைமூனறுபாடடாறும அவா வறு மையுறறவழியும அவலியலபினவேறுபடானெபது கூறபபடடது. (சு)

கூடுஎ. குடிபபிறந்தார கண்விளஙகுங குறறம விசுமபின்
மதிகிகண மறுபபோ லுயாநது. எ

இ-ள. குடிப பிறநதாரகண குறறம—உயாநதகுடியினகடபிறநதாமாட்டு ளதாஙகுறறம—விசுமபின மதிகிகண மறுபபோல உயாநது விளஙகும—தா னசிறிதேயாயினும் விசுமபினகணமதியிடதறுமபோல ஒஙகிதோனறும். எ-று.

உயாகுடிமுதலிய பொருளவகைமூனறறகும விசுமபு முதலிய உவமைவகை யொத்தப பானமாறுபட்டது. குடியதுயாசசியாறும, மதிபோனற அவா நறகுணஙகளோடு மாறுதலாறும, உலகெஙகும பரநது வெளிபபடுமெனப தாம. (எ)

கூடுஅ. நலத்தின்க ணுரின்மை தோன்றி னவனைக
குலதகின்க ணாயப படும். அ

இ-ள். நலதகினகண ஈர் இனமை தோனறின்—குலநலமுடையனைய வரு கினறவனகணணே ஈரமினமையுளதாமாயின,—அவனைக குலதகினகண் ஐய ப்படும்— அவனே அக்குலபபிறபபினகண்ணே ஐயபபடும் உலகம். எ-று.

நலமும குலமும ஆகுபெயர. ஈரினமையாற கொடாமையுஙகடஞசொல் லுமுதலிய கூறபபட்டன. தோனறினெனபது தோனறுமைவிளக்கினறது.

நலனுடையனுயவருதலினிடையே இவை தோனறலின, உளளதனுஐயமாயிறறு. உலகமெனபது அவாயநிலேயானவருதது. ஐயபபடலெனபதுபாடமாயின, ஐய ப்படுகவென விதியாகசியுரைக. இவையிரணடுபாடடானும வேறுபடடவழிப பமிமுகருக கூறபபடடது. (அ)

கூருகூ. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாடடுங காடடுங
குலதனிற பிறந்தாவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற கிடநதமை கால காட்டும — நிலத்தினிபல்பை அரனக ண்முனிதத முனி காடடும,— குலதனிற பிறநதாா வாயச சொல காடடும— அதுபோலக் குலதனியலபை அதனகடபிறநதாாவாபிறசொற்காட்டும். எ-று.

கிடநதமை உளளபடி. முனிததமாநதிரநதானே நனமையுநதிமையுாநதரி நலின, இலேமுதலிய கூறுராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ செயனமுதலிபன வேணடாவாயின. குலதனியலபறிதறகருவி கூறுவாபோனறு, இனசொலவே ணடுமென்றவாருயிறறு. (கூ)

கூசூ0. நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டுங குலமவேண்டி னா
வேண்டுக யாகுமும பணிவு. க0

இ-ள. நலம வேணடின நாளை உடைமை வேணடும— ஒருவன தனகது நலனுடைமையை வேணடுவனுயின, நாளனுடையனுதலை வேணடுக,—குலம வேணடின யாகுமும பணிவு வேணடுக— குலனுடைமையை வேணடுவனு யின, பணிபபபடுவா யாவாமாடடும பணிதலை வேணடுக. எ-று.

நலம புகழ, புணணியஙகள. வேணடுமெனபது விதிபபொருடபாய நின் றது, "வினேபபடி தொருதியி னுமமை வேணடும" எனபுழிபபோல. ஆநதணர் சானரோ அருநதவததோா தமமுனரோ நதநதை தாயெனறிவிலலாரும டுங, யாகுமெனறார. பணிவு இருதகையெழு மும எதிர்செலவும முகலா யின. இவையிரணடுபாடடானும குடிமைகளு வேணடுவன கூறபபடடன.(க0)

கூள ம அதி.— மானம்.

இனிக குடிபபிறநதாருக உரியவாய குணஙகள கூறுவானறொடஙகி, முதறகண மானஙகளு வினாரா. அஃதாவ ந எருளுனாறு நதநதிலேயிறறுழாமை யும, தெயவதநதாறறுழுவுவநதழி உயிாவாழாமையுமாம. இஃ ந, அகுடிபபி றபபினே நிறநதழுதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைகபபடடது.

கூசூக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங
குனற வருப விடல. க

இ-ள. இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமை யாதசிறபபினேயுடையவேயெனினும, —குனற வருப விடல— தங்குடிபபிறப புத தாழவருளுசெயலகளேயொழிக. எ-று.

அமையாமை இறநததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந் தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடனான் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலேயினமையையும் மானதநினது நிலேயு டைமையையுநனுக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

கூசுஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சிரொடு
பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும சீர அலல செயயார -- புகழசெய்யுமிடதுதந்தகுடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளேச செயயார—சிரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர — புகழுட்னே மானததைநிறுதததலே விருமபுவார. எ-று.

எவ்விடத்தும நிலேகுலேயாத திணமையான உளதாதலபறறிப பேராணமை யெனப்பட்டது. நிலேயுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞசெயயானெபதாம.(உ)

கூசுஊ. பெருககதது வேண்டிம பணிதல சிறிய
சுருககதது வேணடு மூயாவு. ஊ

இ-ள. பெருககதது பணிதல வேணடிம — குடிப்பிறநதாாக்கு நிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாடிம பணிவு வேணடிம,— சிறிய சுருக்கதது உயர்வு வேணடிம—குறைநத நலசூரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடிம. எ-று.

பணியாமை தாழவுவாராமற பழையவுபாசகிகணணே நிறறல. செலவக காலே அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழதலும, அலலறகாலே அது தாழவுசெய யத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாலும தாநதாழ தறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபட்டது. (ஊ)

கூசுச. தலேயி னிழிநத மயிரனேயா மாநதா
நிலேயி னிழிநதக கடை. ச

இ-ள. மாநதா—குடிபபிறநதமாநதா,—நிலேயின இழிநதககடை—தமமுய ர்நதநிலேயைவிட்டு அதனினனறுதாழநதவழி,—தலேயின இழிநத மயிர அனே யா—தலேயைவிட்டு அதனினனறும வீழநத மயிரினேயொபபா. எ-று.

அநநிலேயை விடாதுநினறவழிப பேணபபடுதலும, விடடிதாழநதவழி இழி க்கபபடுதலும், உவமையாறபெறறும. (ச)

கூசுடு. குனறி னனேயாருங குனறுவா குனறுவ
குன்றி யனேய செயின. டு

இ-ள. குனறின அனேயாரும—குடிபபிறபபான மலேபோலவுயாநதோரும — குனறுவ குனறி அனேய செயிற குனறுவா— தாழதறகேதுவாகியசெ ல்களே ஒருருனறியளவாயினுஞ செயவராயிறறுழவா. எ-று.

குனறியனேயவுமெனனும இழிவுசிறபபுமமை விகாரதாறறுக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயலகளாவன இளிவநதன. சொறபின்வருநிலே. (டு)

கூசுஎ. புகழின்ருற புதறேணடு டியயாதா லென்மற
றிகழவார்பின் சென்று நிலே. எ

இ-ள். இகழவாபின் சென்று நிலே—மானததைவிட்டுத தனனேயவமநிபபா ர்பின்னே ஒருவனசென்று நிறனெறறிலே — புகழ் இனறு— இவவுலகதது ப புகழபயவாது;—புத்தேள நாடடு உயயாது—ஏனேப்புதறேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செயவதியாது! எ-று.

புகழபயபதனேப புகழென்ரூர். பயனுய இவ்விரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னேயெனபதாம். இவைமூனறுபாடடானும் அவை செயதறகுறறஙகூறபபடடது. (கூ)

கூசுஎ. ஒடடாபின் சென்றருவன் வாழதலி னங்கிலேயே
கெடடா னெனபபடுத லனறு.

இ-ள. ஒட்டார பின சென்று ஒருவன வாழதலின—தனனேயிகழ்வாபினனே சென்று பொருளபெறறு அதனலொருவன உயிரவாழதலின,— அநகிலேயே கெடடான எனபபடுதல நனறு—அது செயயாது இறநதானெனறு சொல்ல பபடுதல அவனுககு நனறு. எ-று.

ஒடடுதல பொருநதுதல. அநகிலேயேயென்றது செலலாத முன்னேநிலேக்க ணணே நினறெனறவாறு, அபபொழுதேபெனறுமாம. புகழும புதேணிம் பயவாதேனும பொருளபெறறு உயிரவாழவாமெனபாரை நோகடிக கூறியது.

கூசூஅ. மருநதோமற றூனேமபும வாழகலை பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள. பெருநதகைமை பீடு அழிய வநதவிடதது— உயாகுடிப்பிறபபுத தனவலியாகிய மானம அழியவநதழி, — ஊண் ஒமபும வாழகலை மறறு மருநதோ — இறததலொழிநத பபனிலலாதவடமபினேக காகுமவாழக்கை பினனுமிறவாமைககு மநநதாமோ? எ-று.

மறறெனபது மேறசொலலிய இறபபினே மாறறிநினறது. நறகுணஙகடகெ ல்லாம இடனுதறசிறபபுபபறறிப பெருநதகைமையெனறும, அவையெலலா வறறுள்ளும் அதறகு வலியாதறசிறபபுபபறறிப பீடெனறும, அஃதழிநதால நினறவெறறுடமபு இழிகபபடுதலின அதனே ஊனெனறும, பினனுமிறத்தல ஒருதலேயெனபாரை மருநதோவெனறுகூறினர். மானதநினருழில அதற்கி டனுகிய குடிபபிறபபினமேனினறது. (அ)

கூசூகூ. மயிரீபபின் வாழாக கவரிமா வன்ன
ருயிரீபபா மானம வரின. கூ

இ-ள. மயிர நீபபின வாழாக கவரிமா அனனா—தனமயிரதநிரளின ஒரு மயிர நீங்கினும் உயிரவாழாத கவரிமாவையொபபா,—மானம வரின உயிர நீபபா — உயிரநீககததான மானமெயதுமெலலிவரின, அதனேததாங்காதிறப் பா. எ-று

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொகுகது. உயிரும மானமும உடனிலலா மைக்கண், பினனும போவதாய உயிரைநீதது எஞஞானறும நிறபதாய மான த்தையெயதுவனெபதாம. உவமை அவாகளு அஃதியலபெனபது விளக்கி நின்றது. (கூ)

கூஎ0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேதது முலகு. க0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம உடையார் ஒளி — தமககோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிரவாழாது அதனிநீதத மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுத ஏத்தும உலகு — எஞ்ஞான்றுந்தொழுத தகையாகிறபர் உலகத்தார். எ-று.

"புலவா பாடும புகழுடையோர விசுமபின—வலவ னேவா வான வூர்தி யெய்தி"வராகலின, துறகசசெலவு சொலலவேண்டாவாயிறறு. இவைதான குபாடானும மானபபொருட்டாய இறபபினது சிறபபுக கூறபபட்டது. (க0)

கூஅ ம அதி. — பெருமை.

அஃதாவது செயறகரியசெயதல, தருகஙினமை, பிறாகுறறங்கூறுமை யெனறிவைமுதலிய நறகுணங்களாறபெரியாரது தனமை. கிலியினுமேனமே லுயாத்திறபய ரதவாயவிவை உளவாவது கிலபிறறழுமாமையுளவழியாகலின, இது மானதகினபின வைகைபபட்டது.

கூஎக. ஒலியொருவற குளள வெறுகைை யிலியொருவற
கஃதிறநது வாழதது மெனல. க

இ-ள. ஒருவறகு ஒளி உளள வெறுகை—ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா ரியறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊகைமிருதி,— ஒருவறகு இலி அஃ தது இறநது வாழதும எனல — ஒருவனுகது மாசாவது அசசெயலேயொழிநது உயிரவாழகைடவேமெனறு கருதல. எ-று.

ஒளி தானுளளதாகலதறகு மிகருதறதானறதனுடைமை. "ஒளிநிரு ஞைகு புகழ செயயான" எனறார பிறரும. மேலும செயறகரியசெயவார பெரியரொ னெறராயிறறும, ரணடு அவை அளவிறநதவொபபுரவு ரகைமுதலியவாம். அவ றறிஞனுய பெருமையை அதனகாரணததினமேலிட்டு உளளவெறுகையெ னறும, அதுதனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுங்கூறினார. இவவாறு இதனெதிமறைகைகணணுமொகுமம. இதனுற பெருமையினசிறபபுக கூறப பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொகரு மெல்லா வுயிர்கருஞ் சிறபபொவ்வா
செயதொழில வேறறுமை யான். உ

இ-ள. எலலாவுயிரகதும பிறபபு ஒகதும— எலலாமக்களுயிரக்கும பொது வாகிய பிறபபியல்பு ஒகருமேயெனினும, — சிறபபு ஒவவா செயதொழில வேறறுமையான — பெருமை சிறுமையெனபபட்ட சிறபபியலபுகளொவவா, அவைசெயயுநதொழிலகளது வேறுபாடடான. எ-று.

வேறுபாடு நலலனவும, தீயனவும, இரண்டுமாயினவும், இரணடுமல்லவாயி னவுமாய அளவிறநத பாகுபாடுகள. லினவயதாதர பஞசபூதபரிணமமாகிய யாக்கையப பொருதலினறு அதன்பயனனுபவித்தல எலலாவருணத்தாக் குமொதது லிற பிறபபொகருமெனறும, பெருமைசிறுமைகடருக கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள வருணதோறும யாகைதோறும வேறுபடுத லிற சிறபபொவவாவெனறுகூறினார. (உ)

கூஎஙு. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழலலார் கீழல லவர். ங

இ-ள். மேல அலலா மேல இருநதும மேல அலலா —செயற்கரியசெயக லாத சிறியராயினரு, உயாநதவமனிமுதலியவறறினபிசையிருநதாராயினும, பெரியராகா,—கீழ அலலவா கீழ இருநதும கீழ அலலா —அவைசெய்து பெரியராயினரு, தாழநத வறுநிலததிருநதாராயினும், சிறியராகா. எ-று.

மேலிருநதலகீழிருநதலகளாறசெலவகலசுரவுகளும, மேல கீழகளாறபெரு மைசிறுமைகளும, கருதபபடடன இவையிரணடுபாடடானும முறையே குடி மைமாததிரததானுஞ செலவமாததிரததானும அஃதளதாகாமைகூறபபடடது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப பெருமையுங்
தனனேநதகான கொணடொழுகி னுணடோ.ச

இ-ள. ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனநதினையுடைய மகளிர நிறை யினவழுவாமற றமமைத தாநகாதலகொணடொழுகுமாறுபோல, —பெரு மையும தனனேத தான கொணடி ஒழுகின உணடோ—பெருமைகளுணரும, ஒரு வன நிறையினவழுவாமறறனனேத தானகாதலகொணடொழுகுவானுயின, அவனகணணுணடாம. எ-று.

பொருளினறெழில உவமையினும வநதது. கறபுணடாதல தோனறினற மையின, உமமை எசசவுமமை. ஒழுகுதல மனமொழிமெயகளையொடுகி ஒபபுரவு முதலிய செயதலபோதல. இதனுல அஃதளதாமாறு கூறபபடடது.

கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராறறுவர ராறறி
னருமை யுடைய செயல. டு

இ-ள. பெருமை உடையவரா— அவவாறறுற பெருமையுடையராயினரு — அருமை உடைய செயல ஆறறின ஆறறுவரா— தாம வரியராயவழியும பிற ராறசெயறகரியவாய தருசெயலகளை விடாறற அவைசெயயுநெரியாற கடை போகசெயதலே வலலராவர. எ-று.

வரியராயவழியுமெனப தும, முனசெபதபோதலை தோனறப பெருமையு டையவனென்றதனுலும, ஆறறுவரானறதனுலும, பெறறும. இதனுல அதனை யுடையராசெயதி கூறபபடடது. (டு)

கூஎசு சிறியா ருணராசெயு னிலலேப பெரியாரைப
பேணிகொளள வேமெனறு கோகசு. சு

இ-ள. பெரியாரைப பேணிக கொளளேம எனறும கோகசு—அப்பெற்றிய ராய பெரியாரைவழிபடடி அவரியலபினே யாஙகோடிமெனறுஙகருதது — சிறியா ருணராசெயுள இலலே — மறறைச சிறியராயினரமனததினகண உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செலவம, கலவியெனறிவற்றது உணமைமாததிரததால தமமை வியகதிருபபாகசு அவை நமகதியலபெனறு அமைதிருபபாரை வழிபபடடி அஃதுடையராதல கூடாதெனபதாம. (சு)

கூஎள. இறபபே புரிந்த தொழிற்றுஞ சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின. எ

இ-ள். சிறபபுத தானும—தனகெகாகுமபெரியாரிடதது அமைதிருத்தலேச் செயவதாயசிறபபுததானும,— சீர அலலவாகட படின — தனக்கொவவாத

சிறியாரிடத்துப்பிழையாயினு, —இறப்பே புரிந்த தொழிறமும் — அதனையொழிந்து தருக்கினகணணே மிகசெயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருகினை மிகசெயயுமெனபதாயிறறு. சிறபபுகுடிமை, செல்வம, கலவிகளிஞயமிகுதி. இவையிரணடுபாடடானும் அஃதிலாசெயதி கூறபபடடது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மெனறும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியநது. அ

இ-ள. பெருமை என்றும பணியும—பெருமையுடையார அசசிறபபுணடாயஞானஞ தருகினறி அமைநதொழுகுவார,— சிறுமை (எனறும) தனனை வியநது அணியும—மறறைச சிறுமையுடையார அஃதிலாதஞானஞநதமமை வியநது பூணயாநிறபர. எ-று.

பொருளின்றொழிலகள பணபினமேலேறறபபடடன. இஃது அறறமறைக குமபெருமையெனபுழியுமொககும. எனறுமெனபது பினனுமவருதியைநதது. ஆமெனபனவிரணடிம அசை. பூணதல பிறிறறமகோமிகுதியையேறறிக கோடல. இதறகு உயாநதார தாழவார தாழநதார உயாவார இஃதொரு விரோதமிருநதவாறெனனென உலகியலிலவியநது கூறிறறுகவுருமூளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை
பெருமித மூாநது விடல. கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம இனமை—பெருமைகுணமாவது காரணமுணடாயவழியும அஃதியலபாதனுகிந தருகினறியிருததல, — சிறுமை பெருமிதம ஊாநது விடல— சிறுமைகுணமாவது அஃதிலவழியும அதனை யேறறிக்கொணடி தருகினமுடிவினகணணே நினறுவிடிதல. எ-று.

அளவறததருகுதலெனபதாயிறறு. விடிமெனறு பாடமோதுவாருமூளா: மூறறுதொடகும எழுவாயதொடகும சமமூளியையாமையின், அது பாடமன்மையுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அறற மறைககும பெருமை சிறுமைதான
குறறமே கூறி விடிம க0

இ-ள. பெருமை அறறம மறைககும—பெருமையுடையா பிறாமானததையேகூறி அவமானததை மறையாநிறபா,—சிறுமை குறறமே கூறிவிடிம—மறறைச சிறுமையுடையா பிறாகுணததை மறைததுக் குறறததையே கூறிவிடுவர. எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும ஏனையிடததுமையாநதன. அறறம ஆகுபெயா. தானெனபது அசை. இவைமூனறுபாடடானும இருவாசெயலும ஒருஙகுகூறபபடடன. (க0)

கூகூ ம அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணஙகளாலுநிறைநது அவறறையாடறறன்மை. பலகுணஙகளாலுமெனபது சாலுதறறுழிலாறபெறபபடிதலின், அவறறையென்பது வருவிக்கபபடடது. பெருமையுளடஙகாத குணஙகள்பலவறறையுந தொகுதலகொணடுநிறறலின, இஃதனபின வைக்கபபடடது.

கூஅக. கடனென்ப நலலவை யெலலாங கடனறிந்து
சான்முண்மை மேறகொள பவாக்கு. க

இ-ள. கடன அறிந்து சான்முணமை மேறகொளபவாக்கு— நமக்குத்தகு வது இதுவெனறறிந்து சானமுணமையையேறகொணடொழுகுவார்கஙு — நலலவை எலலாம கடன எனப— நலலனவாயகுணஙகளெலலாம் இயலபா யிருககுமெனறு சொலலுவா நூலோர. எ-று.

சிலகுணஙகளிலவாயவழியும உளளன செயதுகொணடனவாயவழியுஞசான் முணமையெனனுஞசொறபொருள கூடாமையின, நூலோர இவவேதுபபெயா பறறி அவரிலகணமை இவவாறு கூறுவனொனதாம. (க)

கூஅஉ. குணநலஞ சானமோர நலனே பிறநல
மெநநலத தாளளநூஉ மனறு. உ

இ-ள. சானமோர நலன குணநலமே — சானமோநலமாவது குணஙகளா ஞயநலமே; — பிற நலம எநநலத்தும உளளது அனறு — அஃதொழிநதவு றுபபுகளாலுயநலம ஒருநலஞகிறமுளளதனறு. எ-று.

அகநலத்தை முனனேபிரிதது மைமின ஏனைபபுறநலத்தைப பிறநலமெனறும, அது குடிபபிறபபுஙகலகியுமுதலாக நூலோரொதது நலலஙகளுடபுகுதாமையின எநநலத்தாளளநூஉமனறெனறுஙகூறினார. இவையிரணடுபாடானும சாலபி றகேறறகுணஙகள பொதுவகையாறகூறபபடடன. (உ)

கூஅங. அனபுநா லுடபுபுரவு கணணுடைடம வாயமையோ
டைந்துசால பூனறிய தூண ங

இ-ள. அனபு — சுறறதாரமேலியனறிப பிறாமேலுமுளதாயவனபும— நாண— பழிபாவஙகளினணலும — ஒபபுரவு— யாவாமாடடுமொபபுரவுசெ யதலும— கணணோடடம — பழையாமேறகணணோடலும — வாயமை —எவவிடதது மெயபமைகூறலுமென—சாலபு ஊனறிய தூண ஐநது— சாலபெனனுமபாரதது நதாபபிய தூணகளினறு. எ-று

எணணுமி முனனவறறேறஙகூடறு. இகுணஙகளிலவழிச சாலபு நிகழ பெருமையின, இவறறைக தூணெனறா ஏகதேசவுருவகம. (ங)

கூஅச. கொலலா நலதகது நோனமை பிறாதீமை
சொலலா நலதகது சாலபு ச

இ-ள. நோனமை கொலலா நலதகது — பிறவறஙகளுமவேணடுமாயினுந தவம ஒருபினாயுவகொலலாதவறறினகணணதாம, — சாலபு பிறா தீமை சொலலா நலதகது—அதுபோலப பிறமுணஙகளும வேணடுமாயினுஞ சாலபு பிறாகுறறதைசசொலலாத குணதனகணணதாம. எ-று.

நலமெனனும ஆகுபெயாபபொருளிரணடனோயும தலைமைதோனற இவவிர ணடறகுமதிகாரமாகக கூறினார தவததிறகுக கொலலாவறஞசிறகதாறபோ லச சாலபிறகுப பிறாகுறறஞசொலலாகருணஞசிறகதெனபதாம. (ச)

கூஅஞ. ஆறறுவா ராறறல பணித லதுசானமோர்
மாறறுமா மாறறும படை. ஞ

இ-ள. ஆற்றுவார் ஆற்றல பணிதல— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார் தாற்றலாவது அத்தருமத்தினையாவராதல் தாழ்ந்துகூடிக்கொள்ளுதல, — சானரோ மாற்றாரை மாற்றும படை அது—இனிச சாலபுடையார் தமபகை வளாப பதைமையொழிகருங்கருவியும அது. எ-று.

ஆற்றல அதுவலலராந்தனமை. இற்ஙனந்தாழ்இயவெச்சவும்மை விகாரத் தாற்றெற்க்கது. சாலபிறகேற்ற பணித்தற்குணத்தைச்சிறபுக்கூறுவார், ஏனைய இரண்டன்கூறினர். (கூ)

கூஅசு. சாலபிறருக கடடளை யாதெனிற றேல்வி
தூலியலலார் கணணுங் கொளல. சு

இ-ள. சாலபிறருக கடடளை யாது எனின— சாலபாகிய பொனனினளவ நிதிறகு உரைகலலாகியசெயல யாதெனின,— தோலவி தூலி அலலாகணணும கொளல—அது தமமினுயாந்தாமாடடிகொளளுந்தோலவியை இழிந தாமாடடிங்கோடல. எ-று.

தூலி ஒபபு. எச்சவும்மையான இருநிறதாதாகணணும வேணடுதல பெறும. கொளளுதல வெலலுமாறறலுடையராயிருந்தே ஏறறுகொளளுதல. இழிந்தாரை வெலலுதலகருதித தமமோடொபபித்துகொளளாது தோலவியான் அவரினுயாவராயின, அந்நிறசாலபளவறியபபடிமெனபதாம. (சு)

கூஅள. இன்னசெய தாகரு மினியவே செயயாககா
லெனன பயத்தற்தோ சாலபு. எ

இ-ள. இனனு செயதாகரும இனியவே செயயாக்கால— தமகினனுத வறறைச செயதாக்குஞ சாலபுடையா ரினியவறறைச செயயாராயின,— சாலபு எனன பயத்தது— அச்சாலபு வேறெனனபயனேயுடைத்து! எ-று.

சிறபபுமமை அவர இனனுசெயதறகிடனுகலினளகழ்கினற சு. ஒகாரம அசை. வினு எதிர்மறைபபொருடடு. தாமுமினுசெயயராயின, சாலபாலொருபய னுமிலலெயெனபதாம. இவையைந்துபாடடானுஞ சிறபபுவகையாறகூறபப டடது. (எ)

கூஅஅ. இனமை பொருவற கிளிவனறு சாலபென்னுங
திணமையுண டாகப பெறின. அ

இ-ள். சாலபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— சாலபெனறுசொ லலபபடும வலியுணடாகபபெறின,— ஒருவறகு இனமை இளிவு அனறு— ஒருவனுகரு கலகுரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைஙாடடுதலின, வலியாயிறறு. இனமையான வருவதனை இனமை தானுகவுசரித்துதத்கூறினர். சாலபுடையார நலகூராதவழியும மேமபடுதலு டையரெனபதாம. (அ)

கூஅக. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரா சாண்ராணமைக
காழி யெனபபடி வார. கூ

இ-ள். சானராணமைக்கு ஆழி எனபபடிவார— சாலபுடைமையாகிய கட தறகுக் கரையெனறுசொலலப்படிவார,—ஊழி பெயரினும் தாம பெயரார— ஏனைக்கடலுங் கரையுணில்லாமற காலஙதிரிந்தாலும, தாந்திரியார. எ-று.

சானருணமையது பெருமைதோனற அதனைக கடலாககியும,அதனைத தாங ஒக்கொணடுநிறறலின அஃதடையாைக களையாகவுங்கூறினா, "பெருைக டற காழி யனைய மாதோ" எனறா பிறரும. ஏகதேசவுருவகம. (க)

கூகூ0. சான்றவா சான்றுண்மை குன்றி னிருநிலநதான் றுங்காது மனனே பொறை. க0

இ-ள். சானறவா சானருணமை குனறின — பலருணஙகளானுநிறைநதவர் தந்தன்மை குனறுவராயின,— இருநிலநதான பொறை தாஙகாது — மறறை யிருநிலநதானுந தனபொறையைத தாஙகாதாயமுடியும. எ-று.

தானுமென்னுமெசசவமமை விகாரததாறறுைகது.அவாக்கதகுருணருமையும அதறகுதாஙகலும இயலபாகலான, அவையெஞ்ஞானறுமூலவாகாநினறன வெனபது தோனறநினறமையின,மன ஒழிபிசைகணவநதது. ஓகாரம அசை. இதறகு இருநிலம பொறைதாஙகுவது சானறவாதுணையாகவருதலானஅதுவும அது தாஙகலாறறுதெனறுபாருமூளா. இவையுமனறுபாடடானறும அவற றுனிறைநதவரது சிறபபுக கூறபபடடது. (க0)

கoo ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானருணமைகளிறறுமவமுவாதுநினறே எலலா ரியலபுகளுமறிநதொதொழுகுதல, "பணபெனப படுவது பாடறிநு தொழு கல" எனறா பிறரும. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

கூகூக. எணபதத்தா லெயத லெளிதெனப யாமாடடும பணபுடைமை யென்னும வழககு. க

இ-ள. யாமாடடும எனபதத்தால — யாவாமாடடுமெளியசெவவியராத லால —— பணபுடைமை எனனும வழககு எயதல எளிது எனப — அரிதா யபணபுடைமையெனனும நனனெறியினெயதுதல எளிதெனறுசொலலுவா றூலோ. எ-று.

குணஙகளாலிறைநது செவவியெளியருமாயகாற பணபுடைமைதானே உளதாமாகலின,எனபதத்தாலெயதலெளிதெனறுமஃதலகுதையெலலாம வகிகரித்தறபயத்தாகலின அதனைத தொலலோாசெனற நனனெறியாகவுமு அதனெயெளிதினெயதுதறகு இது றூலோரோதியவுபாயமெனபார் அவாமேல வைத்துஙகூறினா. (க)

கூகூஉ. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறநத லிவ்விரண்டும் பணபுடைமை யெனனும வழககு. உ

இ-ள. அனபுடைமை ஆனற குடிப பிறநததல இவ்விரணடுமு— பிறாமேல ன்புடையானுதலும உலகதோடமைநதகுடியின்கடபிறநததலுமாகிய இவ்விர ண்டும—— பணபுடைமை எனனும வழக்கு—ஒருவனுககுப பணபுடைமையெ னனறு உலகத்தாசொலலும் நனனெறி. எ-று.

அமைதல ஒத்தலவருதல. குடிப்பிறநததலெனறது பிறநதாசெயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரணடுஙகூடியவழியே ஆவதெனபது தோனறற முறறும்மை கொடுத்தார். காரணஙகள காரியமாகவுபசரிக்கபபடடன. இவையிரண்டுபா ட்டானும் பணபுடையராதறகாரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூகூஙூ. உறுபொததன மகளொப பன்றுல வெறுதததக
பண்பொதத லொபபதா மொபபு. ஙூ

இ-ள். உறுபபு ஒத்தல மக்கள ஒபபு அனறு—செறியததகாதவுடமபாலொ தல ஒருவனுககு நனமகளோடொபபாகாமையின அதுபொருதுவதனறு, —ஒபபதாம ஒபபு வெறுதததக பணபு ஒததல — இனிப பொருதுவதாய வொபபாவது செறியததக பணபாலொதல. எ-று.

வடதூலார அகமெனறமையின, உறுபபெனறார. ஒருவனுககு நனமக்க ளோடு பெறபபடமொபபாவது உயிரினவேறுய நிலையதலிலாவுடமபொததல னறு வேறனறிநிலையதலுடைய பணபொததலாகலான, அபபெறறிததாய அவா பணபினையுடையனுகவெனபதாம. (ஙூ)

கூகூசூ. நயனெடி நனறி புரிநத பயனுடையார
பணபுபா ராடடி முலகு. சூ

இ-ள். நயனெடி நனறி புரிநத பயன உடையார பணபு—நீதியையும அறத தையும விருமபுதலாற பிறாகதருகமகளும பயனபடிதலுடையாரது பணபினை — உலகு பாராடடுமம — உலகதது தொணடாடாறிறபா. எ-று.

புரிநதவெனனுமபெயரொசசம ராணடிகாரணபபொருடடி. நயனெடிநனறிபு ரிதலும பயனுடைமையும பணபுகாரணமாக வநதமையின, அதனைபபாராட்டி மெனறார. (சூ)

கூகூருூ. நகையுளரு மிலரு நிகழசசி பகையுளரும
பணபுள பாடறிவாரா மாடடி. ருூ

இ-ள். நிகழசசி நகையுளரும இனறு—தனனையிகழதல ஒருவறகு வினை யாடடினகணனும இனறு,—பாடி அறிவாராமாடடிப பகையுளரும பணபு உள—ஆகலாற பிறாபாடறிருதொழு நுவாராமாடடிப பகைமையுளவழியும அஃ தளதாகாது இனியவாய பணபுகளள உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனறவே, நுவலினறுமை பறிதலும பெறறும. அதனையறிநதவா பின அதறகெயபபா நிரபபிசெபவாரெனபது கருதது. இதறகுப பிறரெல லாம இரணடிதொடருகமுரி யையாமலுரைபபாரும, இனறுதெனனுஞசொ றகுப பிறவாதெனறுரைபபாருமாயினர. (ருூ)

கூகூசூ. பணபுடையாரப படடிணை யுலக மதுவினறேன்
மண்புகரு மாயவது மன. சூ

இ-ள். பணபு உடையாரப் படடி உலகம உணடி — பணபுடையாரகணணே படிதலால உலகியல எஞஞானறுமுணடாய வாராகினறது,—இனறேல அது மண புகரு மாயவது— ஆணடிபபடிதலிலலையாயின, அது மணணினகடபுகரு மாயநதுபோவதாம. எ-று.

படவெனபது திரிநதுநினறது. உலரு ஆருபெயர. மறறைபபணபில்லா சா பண்மையின ஓசாரபபுமினறி மணணினகடபுக்குமாயுமதுவேணடாவாயிறறெ னபது ப— னினறமையின, மன ஒழிமிசைக்கணணவநதது. இவைநானருபாடடா லும அதனையுடையாரதுயாசசி கூறபபடடது. (சூ)

கூகூள. அரமபோலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவர. எ

இ-ள. மககடபணபு இலலாதவர—ஈனமகக—கேயுரிய பணபிலலாதவர,— அரமபோலும கூரமையரேனும—அரதத்தை கூரமைபோலுங கூரமையையுடை யரேயாயினும,— மரம போலவர — ஓரறிவுருயமரதத்தினேயொபபர. எ-று.

அரம ஆகுபெயர. ஓரறிவு ஊறறினேய நிதல. உவமைபிரணடனுள, முனனது ஈன மடிவினறித தனனேயுறறபொருளகளை மடிவித்தலாகிய தொழிலபறறி வநதது, ஏனேயது விசேடவறிவினமையாகிய பணபுபறறி வநதது. அவவிசே டவறிவிறகுப பபனய மககடபணபினமையின, அதறகாகுபிலலேயெனபதாயி றறு. (எ)

கூகூஅ. நணபாறறு ராகி நயமில செயவாகரும
பணபாறறு ராதல கடை. அ

இ-ள. நணபு ஆறறுராகி நயம இல செயவாக நம — தமமொடு நடபினை சசெயயாது பகைமைபைச செயதொழுகுவாமாடடும— பணபு ஆறறுராதல கடை— தாமபணபுடையராபொழுகாமை அறிவுடையாகிவிடுகாம. எ-று.

நயம ஈரம. சிறபபுமமை அவர பணபாறறுமமகிடனுதல நோனறினறது. அதனைசசெயயிறறுமம அவரகனமையரஎனபார, கடையெனறார. (அ)

கூகூகூ. நகலவலல ரலலாகரு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற படடனி ரிருள. கூ

இ-ள. நகல வலலா அலலாக்கு—பணபினமையான ஒருவரோடுநகலகது உணமகிழதனமாடடாதாகரு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபடட னறு— மிகவுமபெரியஞாலம இருளினலாத பகறபொழுதினும இருளினகட்கி டநததாம. எ-று.

எலலாரோடுநகலநதறியபபெறுமையிறபணபிலலாக்கு உலகியல தெரியா தெனபார, உலகமிருளினகடபடடதெனறார. பாழபடடனறிருளெனறுபாட மோதி, இருணீஙகிறறனறெனறுணாபபாருமுளா. (கூ)

க000. பணபிலான பெறற பெருஞசெலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறினிந தறறு. க0

இ-ள. பணபு இலான பெறற பெருஞசெலவம — பணபிலலாதவன முன னேநலவினேயானெயதிய பெரியசெலவம அகருறறதறால ஒருவறகுமபயன படாதுகெடறல— நனபால கலநதீமையால நினநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலதனினருறறதறால இனசுவைதருகாகாது கெடடாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளின கண ஒதறதொழில வருவிகபபடடது.படைகுமாறறலலனுதறேனறபபெற றவெனறுமம, எலலாபபயனுங்கோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபபெருஞ செலவமென்றுகூறினர. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனால வருவி னற அதிகாரபபொருணமையுந்தோறறுவாயசெயயபபட்டது. இவைவானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

கo௯ ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாரதகும் பிறாககும பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின தியலபு. உடையானதகுறறஞ செலவதனிமேறைறப்படடது. அதிகாரமு றைமை மேறறோறறுவாயசெயதவதஞறபெறறும.

கoo௯. வைததானவாய சானற பெருமபொரு ளஃதுண்ணன்
செததான செயகடாநத தில. க

இ-ள. வாய சானற பெருமபொருள வைததான அஃது உணணனை—தன மனியகலமெலலாம நிறைதறகேதுவாய பெருமபொருளீயீடடிவைதது உலோ பத்தால அதனியுணணுதவன—செததான செயக டாநதது இல—உளளுயி ணுஞ செததாணும, அதனகண அவனுறசெயகடாநததோருரிமையினமையான. எ-று.

வைத்தானெனபது மூறறெசசம. உணணுதல அதனுனிமபுலனகளினும நுக தல. வாயசானறபெருமபொருள வைததானெருவன அதனியுணணுதசெத தவழி அதனகண அவனுறசெயகடாநததோருரிமையிலலியாகலான, வையாது பெறறபொழுதே நுகாகவெனுமாபபினுமமையும. இதறசு செததானென பது எச்சம. இதனால ஈடடியானுக்கு பயனபடலினமை கூறபபடடது. (க)

கoo௨. பொருளாஞ மெலலாமென நீயா திவறு
மருளாஞ மாணப பிறபபு உ

இ-ள். பொருளான எலலாம ஆம எனறு—பொருளொனறுமுணடாக அத னலெல்லாமுணடாமெனறநிநது அதனியீடடி—ராயாது இவறறம மருளான் —பின பிறாகயோது பறறுளளுசெயயுமயகதாலே — மாணப பிறபபு ஆம —ஒருவனுக்கு நிறைதலிலலாத பேயபபிறபபுணடாம. எ-று.

இருமையினுமெயதுமினபஙகளபலவுமடஙக எலலாமெனறும, ஈடடுதறகு மூனனுணடாயவறிவு பினமயஙகுதலின மருளெனறும, பொருளுணடாயிருக் கப பிறாபசிகணடிருநதீவினைபறறி உணவுகளுளவாயிருகக பசிததுவருக ணம பிறபபுளதாமெனறுகூறினா. (உ)

கoo௩. ஈடட மிவறி யிசைவேணடா வாடவா
தோறற நிலகருப பொறை. ஙூ

இ-ள. ஈடடம இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோறறம—யாம பிறரின்பி கவீடடுதுமெனறு பொருளினதிட்டன்மாதகிரததையேவிருமபி அதனபயனை புகழைவிரும்பாத மகளது பிறபபு—நிலகருப பொறை—நிலதநிறகுப பார மாமதது்ணியே. எ-று.

இசை இருமைகருமுறுதியாய அறமாகலின ாகையான அதனியேவேண்டல் செயயாது ஈட்டறுன்பத்தையும காத்தறறுனபதையும் வேண்டியவறிவின் மைப்பறறி,நிலகருபபொறையென்றா.பிறபபெனறது அதறகுரியவுடம்பினை.(ஙூ)

கoo௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங கொலலோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ச

இ-ள். ஒருவரால் நசசபபடாதவன— ஒருபொருளுமீதுதியாமையின் ஒரு வராலும நசசபபடுதலிலலாதவன —— எசசமெனறு என் எண்ணுங்கொல்— தானிறநதவழி ஈணடொழிநதுநிறபதாக யாதனேகருதுமோ! எ-று.

ஈணடொழிநதுநிறருமபுகழ ாவானமேலனறி நிலலாமையின் அவறுகத ஞெடியாதமியைபிலகூயெனபா, எனனெணணுஙகொலலோவெனறா. ஒகா ரம அசை. இவைமூனறுபாட்டானும பிறக்குப பயனபடலின்மை கூறுபப ட்டது. (ச)

கooருி. கொடுபபதூஉந் துயபபதூஉ மிலலார்க் கடுக்கிய
கோடியுனை டாயினு மில. ரு

இ-ள. கொடுபபதுஉம துயபபதுஉம இலலாரகு — பிறாகவேதும தாது காவதுமாய இரணடுசெயகையுமுடையரலலாதாரகு —— அடுகிய கோடி உணடாயினும இல—பலவாகவடுகிய கோடிபொருளுணடாயினும ஒனறுமி லலை. எ-று.

இனபதினும அறஞசிறநதமையின, கொடுதறறமுழில முற்கூறபபட் டது. அடுகியகோடியெனறது ாணடெணணபபடும பொருணமேனினறது. ஒனறுமிலலாபோலப பயனிரணடுமிழதலின, இலலெனறா. (ஙி)

கoo சூ. ஏதம பெருஞசெலவங தானறுவவான தககார்க்கொன்
றீத லியலபிலா தான. சு

இ-ள. தான துவவான தககாரகு ஒனறு ாஞல இயலபிலாதான—தானுக ராஞய அதனமேலு ஏதுதியுடையாரகு அவாவேணடியதொனறனை ாஞலிய தகையிலஞயினை—பெருஞசெலவம ஏதம—இரணடுஞசெயதறகிடனுடைத தாய செலவதகிறரு ஒருநோய. எ-று.

தருதி தானஙகோடறகெறபுடைமை. ஏதம ஆருபெயா. தகரபபடுதலும ஈயபபடுதலுமாகிய தொழிறகுரியதனை அனுருகினமையின, நோயெனறா. ஈதலியலபிலாதான அது பெருஞசெலவம அவனகரு ாடடல காரதனமுதலியவ றாஞல தன்பமேயாமெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரணடுபாடடானும அவவி ருமையும உடனகூறபபடடன. (சு)

கoo எ. அறனூாகொன் ருறனுதான செலவ மிகலம்
பெறரு டமியணமுத றறு. எ

இ-ள. அறனூாகு ஒனறு ஆறனுதான செலவம—ஒருபொருளுமிலராயினு ாகரு அவாவேணடியதொனறனைக கொடாதானது செலவங கொனனேகழி தல—மிகலம பெறருள தமியள மூததறறு—பெணடினை மிககலதனிமை பெறருளொருதனி கொடுபபாரினமையிற கொழுனனிரித தமியளாய மூதத தனமைதது. எ-று.

நலம வடிவினனமையும குணதனினனமையும. இரணடுமொருஙகுபெறுத லரிதாகலின, பெறருளெனறா. கொடுபபாருஙகொழுனனுமேயன்றித் தானும் பயனிழநது கழிநத குமரியோவெமைகூறினமையின, தானுமேறபானுமேயன் றிச் செல்வமும பயனிழநது கழியுமெனபதாயிறறு. (எ)

கoo அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவுரு
ணச்சு மரமபழுத் தற்று. அ

இ-ள். நசசப்படாதவன் செலவம்— வறியாாக்கணியனுயிருநதும் ஒனறுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செலவமெயதுதல்— ஊா நடிவுள் நசசுமரம பழுதறறு — ஊரிடைநிறபதோர்நசசுமரம பழுதாறபோலும். எ-று.

கடிவுளென்பது பினமுனனுகததொக்கவாருமவேறுமைத்தொகை. அண் மையுடைமைகளாறு பயனிலலெயெனபதாம். (அ)

கo0கூ. அனபொரீஇத தறசெற றறநோககா தீடடிய
வொணபொருள கொளவாா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டுச் சுறறதாாகட டார்கண அனபுசெயதலெயொழிநது— தறசெறறு—வேணடுவன குகராது தன்னைச்செறுநது— அறம நோககாது—வறியாாககு ாதனமுதலியவறறத்தை நினைபபதனுசெயயாது—ாடடிய ஒணபொருள கொளவாா பிறா— ாடடிய வொளளியபொருளைக கொணடுபோயப பயனபெறுவாா பிறா. எ-று.

பயனுய அறனும இனபமுருசெயதகொளளாதானுகுபபொருளாலுளளது ாட்டறறனபமேயெனபது தோனற ஈடடியவெனறமை, அவனவழியினுளளாா க்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறனெறறுகூறினுர். (கூ)

கo6o. சீருடைச செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறஙகூாந தனைய துடைதது. கo

இ-ள். சீா உடைச செலவா சிறுதுனி—புகழுடைததாய செலவதநினையுடை யவரது நிறருணுகாலுஞிறிதாய வறுமை— மாரி வறஙகூாநதனைய உடை த்து—உலகததையெலலாம நிலைநிறுததமேகம வறுமைமிகாறபோலவதோ ாியலபினையுடைதது. எ-று.

துனி வெறுபபு, அதனைசசெயதலாறறுனியெனபபடடது. யாவாகுமபய ன்பட்டா அதனுனவறியராயவழியும் அவவறுமை கடிதினீஙகுதலிற பினபுஞ செலவராயப பயனபடுவெனபது உவமையாற்பெறபபடடது, படவே, நன ாியிலலாதசெலவம எஞுஞானறம பயனபடாதெனபதாயிறறு. இதறகுச சீரு டைச்செலவா இரவலரோடு வெறுகுகும நிலையிலவெறுபபு மாரிவறஙகூாநத னைய தன்மையையுடைததென அதிகாரததோடு பொருநதாமைமேலும ஓரொ ருடடொடாபுபடடாமலுரைபபாருமுளா. இவைகானுகுபாடடானும அசசெலவ த்தனுகுறறஙகூறபபடடது. (க0)

கo2 ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேறசொலலிய சாலபு பணபுமுதலியகுணஙகளானுயாக தோ தமககொவாவத கருமஙகளில நாணுதலுடையாாகதனமை. அதிகாரமு றைமையும இதனுனே விளஙகும.

கo6க. கருமத்தா ஞணுத ஞணுக் கிருணுத
னலலவர் நாணுட பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால நாணுதல்— நன்மக்களுணுவது இழிகதகரும ங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருணுதல் நல்லவா நாணு—அஃதனறி மன

மொழிமெயகளதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின், அவை அவரளவலல அழகியநுதலினையுடைய குலமகளிராணைகள. எ-று.

பிற குலமகளிராநினைறதனை ஏனையது நனமகணைனைனபதும், நாணு தலினைறதனை கருமததிதிழிவும், பெறுமும. திருநுதனல்லவனொபது புகழச சிகருறிபு. ஏதபபனமைபறறிப பிறவெனரூா. இனி அறறமறைததனமுதலி யன பொதுமகளிராநேணடொக்குமெனறுரைபபாருமுளா. அவாக்கு நாண கேடுபயகருமென விலகபபடடமையானும, அவாபெயராறகூறபபடாமையா னும, அஃதுாையனமையறிக. இதனை நாணினதிலகணஙகூறபபடடது.(க)

கo6உ. ஊணுடை யெசச மூயிராகெலலாம வேறறல்ல
நாணுடைமை மாநதா சிறபபு. உ

இ-ள். ஊண உடை எசசம உயிராகெலலாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும அவையொழிநதனவும மகளுயிராகெலலாம பொது, — மாநதர் சிறபபு நாணுடைமை—நன்மகடகுச சிறபபாவது நாணுடைமையே, அவை யலல. எ-று.

ஒழிநதன உறகருமும அசசமுஙகாமமும.சிறபபு அவவுயிராகளினவேறுபாடு. அசசமெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கo6கஉ. ஊணைக குறிதத வுயிரெலலா நாணென்னு
நனமை குறிததது சாலபு. ஊ

இ-ள. உயிரெலலாம ஊணைக குறிதத— எலலாவுயிராகளும உடமபினைத்தம க்கு நிலைகளளுகுகொணடி அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும நன்மை குறிததது — அதுபோலச சாலபு நாணெனனுநனமைகருண்டதைத் தனககு நிலைகளளுகுகொணடு அதனை விடாது. எ-று.

உடமபெனபது சாதியொருமை. நனமை ஆகுபெயா. உயிர உடமபோடி கூடியலலது பயனெயதாதவாறுபோலச சாலபு நாணுடிகூடியலலது பயனெ யதாதெனபதாம. ஊணைக்குறிததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (ஊ)

கo6சஅ. அணியனறே நாணுடைமை சானறோகஃ தின்றேற
பிணியனறே பீடு நடை. ச

இ-ள. சானறோககு நாணுடைமை அணியனறே —- சானறோககு நாணு டைமையாபரணமாம,— அஃது இனறேல பீடு நடை பிணியனறே— அவ வாபரணமிலலையாயின அவாபெருமிதததையுடையநடை கணடாாகருப பிணி யாம. எ-று.

அழகுசெயதலின அணியெனறும, பொறுததறகருமையிற பிணியெனறுங் கூறினா. ஓகாரவிடைசசொறகள எதிாமறைக்கண வநதன. இவைமூன்றுபா டடானும அதனசிறபபுக கூறபபடடது. (ச)

கo6கடு. பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவாா நாணுக
குறைபதி யெனனு முலகு. டு

இ-ள. பிறா பழியும தமபழியும் நாணுவாா — பிறாககு வரும்பழியையுந் தமக்கு வருமபழியையும் ஒபபமதிதது நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறை பதி எனனும— உலகதாரா நாணுக்குறைவிடமெனறு சொலலுவா. எ-று.

ஒபபமதித்தல அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல. அக்கருதுடையாரா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோாயாவரும புகழவனெபதாம. இதனல் அதனையுடையாரது சிறபபுக கூறபபடடது. (ஙு)

கoகசு. நாணவேலி கொளளாது மனனே வியன்ஞாலம
பேணலா மேலா யவா. சூ

இ-ள. மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொளளாது—தமக்கேம மாகநாணினைகொளவதனறி,— வியன ஞாலம பேணலா — அகனறஞாலத தைககொள்ள விருமபா. எ-று.

பழிபாவஙகள புகுதாமறகாததலின, வேலியெனறா. நாணும் ஞாலமுநதம் மூணமாறுவழி அநநாணினைக கொளவதலலது அவை புகுதுகெறியாய ஞால தனினைககொளள விருமபாெனபதாம. மனனும ஒவ்வம அசை. நாணுகிய வேலி யைபபெறறலலது ஞாலமபெற விருமபாரெனறுரைபபாருமுளா. (சு)

கoகள. நாணு ஓயிரைத துறபப ருயிரபபொருட்டா
ணைடுிறவாா நாணுள பவா. எ

இ-ள. நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறபபறிநது அதனை விடாதொழுகு வாா— நாணல உயிரைத துறபபா— அநநாணுமுயிருநதமமுணமாறுவழி நாணசிதையாமறபொருட்டு உயிரைநீபபா, —— உயிரபபொருட்டு நாண தத்ற வாா— உயிரசிதையாமறபொருட்டு நாணினை நீககாா. எ-று.

உயிரினும நாணசிறநதெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டாலும அவாசெயல கூறபபட்டது. (எ)

கoகஅ. பிறாநாணத் தககது தானணு ணையி
னறநாணத் தகக துடைத்து. அ

இ-ள. பிறா நாணததககது தான நாணுனையின— கேட்டாருங்கணடாருநா ணததககபபியை ஒருவன தானணுதுசெயயுமாயின,— அறம நாணநதககது உடைநது— அநநாணுமை அவனை அறம விடடுநீஙகதகக குறறததினையுடை தது. எ-று.

தானெனச செயவானெப பிரிகனெறாகலின, பிறனெறா. நாணெடியைபபி ல்லாதானை அறஞசாராதெனபதாம. (அ)

கoகக குலனுசுடுங கொளகை பிழைபபி னலனுசுடு
நாணினமை நினறக கடை. சூ

இ-ள. கொளகை பிழைபபிற குலம சுடும— ஒருவனுகொழுகம பிழை க்குமாயின அபபிழைபபு அவனகுடிபபிறபபொனறனையுங்கெடுக்கும,—நாணி னமை நினறககடை நலம சுடும — ஒருவனமாட்டு நாணினமை நினறவழி அநனலை அவனலமயாவறறையுங கெடுக்கும. எ-று.

பிறறல ஒருபொழுதுநீஙகாமை. நலம சாதியொருமையாகலின, பிறபபு, கலவி, குணம,செயல, இனமெனறிவறறுல வருதனவெலலாங்கொளளபபடும. ஒழுகவழிவினும நாணழிவு இறபபதறகெதெனபதாம. (கு)

கoஉo. நாணகத் திலலா ரியகக மரபபாவை
நாணு ஓயிர்மருட்டி யறறு. கo

இ-ள். அகத்து நாண் இலலா இயகக ம— தம்மனத்தினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையாரபோனறியநகுகினறவியகக ம— மரப்பாவை நாணல் உயிர மருட்டியறறு — மரததாறசெயதபாவை இயநதரகயிறறினனுய தன வியகக ததால உயிருடைததாக மயககினறபோலும. எ-று.

கருவியே கருததாவாயிறறு. நாணிலலாத மககளியகக ம நாணுடைய பாவை யியகக மபோலவதலலது உயிரியகக மனறெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும நாணிலலாரதிழிவு கூறபபடடது. (கo)

கo.கூ ம அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனருனபிறநதகுடியை உயரசசெயதலினறிறம. இது தாழவினகணணுதலுடையாரகளுதாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைக கபபடடது.

கo.உக. கருமஞ செயவொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற பீடுடைய தில. க

இ-ள். கருமம செயக கைதூவேன எனறும பெருமையின—தன்குடிசெய தறபொருடடுத தொடஙகிய கருமமுடியாமையின எணணியகருமஞசெயதற கியான்கையொழியேனெனறும ஆளவினபபெருமைபோல — ஒருவன பீடி உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலே. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைகதாயகருமசெ யலாற செலவமும புகழுமெயதுகுடியுயருமாகலின, பீடுடையதலலெனறார. குடிசெயதறகருமமே நடநதலால, தனகருமஞசெயயவெனறும பிறாகருமஞ செயயவெனறுமுளபாருமுளா தனகருமமும அத்வேயாகலானும, பிறரோ வலசெயதல தலமையனமையானும, அவையுளாயனமையறிக. (க)

கo.உஉ. ஆளவினேயு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினேயா னீளுங குடி. உ

இ-ள. ஆளவினேயும ஆனறு அறிவும என இரணடின நீளவினேயான—முயற சியும நிறைநதவறிவுமென றுசொலலபபடட இரணடினேயுமுடைய இடையறுத கருமசெயலால— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயரும. எ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினே மடிபுருதாமபொருடடு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடி கருநிறறமும பிழையாமலெணணுதறபொருடடு. இவையிரணடுபாடடானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (உ)

கo.உகூ. குடிசெயவ தென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுங துறும கூ

இ-ள. குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினேயுயரசெய்யக்க டவேனெனறுகொணடி அதறகேறற கருமங்களினமுயறறும ஒருவனுக்கு — தெயவம மடி தறறுத் தான முந்துறும—தெயவம ஆடையைத் தறறுக்கொ ணடி தானமுந்துறறுநிறகும எ-று.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினா. தறமுதல இறகவுடித்தல. முன்னடபபாசெயல நியதிமேலேறறப்பட்டது. (ங)

கoஉச. சூழாமற றானே முடிவெயதுந் தங்குடியைத்
தாழா துஞறறு பவர்க்கு. ச

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உளறறபவாக்கு — தஙகுடிக்காம்மினையை விரைநதமுயலவாாககு—சூழாமல தானே முடிவெயதும்— அவவினைமுடிக் குநதிறம அவாசூழவேணடாமறறுனேமுடிவெயதும். எ-று.

குடி ஆருபெயா. தெயவமுந்துறுதலாற பயனசூடியவாறு. இவையிரணடு பாடடனும அதறகுத் தெயவநதினையாதல கூறபபடடது. (ச)

கoஉரு. குறற மிலனெயக குடிசெயது வாழவானேச
சுறறமாச சுறறு முலகு. ரு

இ-ள. குறறம இலனெயக குடி செயது வாழவானே— குறறமாயின செயயாது தனகுடியையுயரசெயதொழுகுவானே— சுறறமாச சுறறமும உலகு— அவனுகசுச சுறறமாகவேணடித தாமே சென்றுசூழவா உலகததாா. எ-று.

குறறமாயின அறநீஙகடகு மறுதலையாய செயலகள. தாமும பயனெயத னுகஙகி யாவருஞசென்றுசாவானெபதாம. (ரு)

கoஉசு. நலலாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாணமை யாகஙக கொளல. சு

இ-ள். ஒருவறகு நலலாணமை எனபது— ஒருவனுககு நலலவாணமையென்று உயாததுசசொலலபபடுவது— தான பிறநத இலலாணமை ஆகஙகொளல — தான பிறநதகுடியினையாளுநதனமையைத தனகுளதாகஙகுகோடல. எ-று.

போாதொழிலினீக்குதறகு நலலாணமையென விசேடிததாா. குடியினையாளுநதனமை குடியிலுளளாராயுயரசெயது தனவழிபபடுததல. அதனசெயதுகோடல நலலாணமையாமாறு வருகினறபாடடாறபெறப்படும.(சு)

கoஉள. அமரகதது வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவா மேறறே பொறை. எ

இ-ள. அமாகதது வனகணணாபோல—களதினகட்சென்றா பலராயினும் போாதாஙகுதல வனகணணாமேலதானறபோல, — தமரகதது மபொறை ஆறறுவாமேறறே— குடியினகடபிறநதா பலராயினும அதனபாரமபொறுத்தல அதுவலலாமேலதாம. எ-று.

பொருடகொககவேணடுருசொறகள உவமைகசண் வருவிக்கபபட்டன. ஈனகுமகிக்கப்படுவா அவரேயெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும அதுசெயவாரெய்துஞசிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

கoஉஅ. குடிசெய்வார்க கில்லைப பருவ மடிசெயது
மானங கருதக கெடும. அ

இ-ள. மடி செயது மானம கருதக கெடும—தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலேயேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைசெயதுகொணடு மான

தையுங்கருதுவராயிற சூடி கெடுமு,—குடி செயவராக்குப் பருவம இலகில—ஆகலான அவாக்குக்காலகியதியிலகில. எ-று.

காலதைதநோககி மடிசெயதல வெயினமழைபனியெனபனவுடைமைநோக்கிப பினனாசசெயதுமெனதெழிநதிருததல. மானஙகருதுதல இககுடியிலுள ளாராயாவரும் இனபமூற இககாலதததனபமுறுவேன் யாஞவெனறு உட்கோடல. மேல இகலவெலலுமவேநதாக்கு வேணடுமபொழுதெனறதுடகொணடு இவாகருமவேணடுமோவெனதுகருதினும அதுகருதறகவெனறு மதுதத வாறு. (அ)

கoஉகூ. இடும்பைககே கொளகலஙு கொலலோ குடுமபதததைக
குறற மறைபபா னுடமபு. கூ

இ-ள. குடுமபதததைக குறறம மறைபபான உடமபு—மூவகைததனபமுமு றறபாலதாய தனகுடியை அவவுறுமுறகாகஙகமுயலவானது உடமபு—இடும பைககே கொளகலஙகொல—அமமுயறசிததனபத்திறகே கொளகலமாமதது ணியோ, அஃதொழிநது இனபதறிறகாதலிலலையோ! எ-று.

"உறைபபெய லோலி போல—மறைகருவன பெருமறிற குறிநது வருவலே" எனபுழியும மறைததல இபபொருடடாயிறறு. எனகுடிமுழுமையினபுறறுயரவே நாளிருமையுமெயதுதலான இமமெயவருததமாதறிறம எனகருநனறெனறு மூயறமறிவுடையான அஃதொருவனறுமொழியாமைநோகஙி, இடுமபைககே கொளகலஙகொலலோவெனறார. இது குறிபபுமொழி. இவையிரணடுபாடடானும அவா அதுசெயயுமியலபு கூறபபடடது. (கூ)

கoஙo. இடுகணகால கொனறிட வீழு மடித்தூன்று
நலலா ரிலராத குடி. கo

இ-ள. இடுகண கால கொனறிட வீழுமு—துனபமாகிய நலியம புருஙது தனமுதலிலவெட்டிச சாயகக ஒருபறறினறி வீழாநிறகும—அடுதது ஊனறும நலலாள இலாத குடி — அகாலதது பறறுவனகொடுதது தாஙகவல்ல நல்லவாணமகன பிறவாத குடியாகியமரம. எ-று.

முதல அதன்வழிகருியா. வளாபபாரை பெறறுழி வளாஙதுபயனபடுதது மெ அலலாவழிக கெடுதலுமுடைமையின, மரமாகினு, "ஊஙருசிறை வாவ வுறை தொனமராஙக ளனன — வோஙருகுல நையவத னுடபிறநத வீரா—தாஙகலகட ஞருநதலே சாயபபவரு நீசசெர—னீஙகனமட வாரகளகட னென றெழூஉ போநதான."*எனறார பிறரும. இது குறிபபுருவகம. இதனால அவ நிலலாதருடிகருளதாஙகுறறஙகூறபபடடது. (கo)

கoச ம அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாகரும பெருமபானமை வேளாளாக்கு மூரித்தாய உழுதறதெழில. செயவிக்குஙகால ஏனோராகருமூரிதது. இது, மேறகுடியுயாதறகேதுவெனற ஆளவினைவகையாகலின, குடிசெயலவகையின் பின வைக்கபபடடது.

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவதததையாரிலமபகம, சு.

கo௫க. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனை
இழந்தது முழவே தலை. க

இ-ள். சுழனறும ஏரபபினனது உலகம— உழுதலானவரும் மெயவருதத நோகஙகி பிறதொழிலகளைச செயததிரிநதும, முடிவில ஏருடையாரவழியதூர யிற்று உலகம,—அதனால உழநதும தலை உழவே—ஆதலான எலலாவருதத முறறும, தலையாயதொழில உழவே. எ-று.

ஏர ஆகுபெயர. பிறதொழிலகளாறபொருளெயதியவழியும உணவினபொரு ட்டி உழுவாகடசெலலவேணடுதலறற சுழனறுமேரபபினனதுலகமெனறும, வருததபபிலைவறறும பிறதொழிலகள கடையெனபது போதர உழநதுமுழவே தலையெனறுகூறினர. இதனால உழவினசிறபபுக கூறபபடடது. (க)

கo௫உ. உழுவா ருலகததாக காணியஃ தாறறு
தெழுவாரை யெலலாம பொறுதது. உ

இ-ள. அஃது ஆறறுது எழுவாரை எலலாம பொறுதது — அவவுழுதலைச செயயமாடடாது பிறதொழிலகண்மேறசெலவார யாவரையுதாஙகுதலால, —உழுவார உலகததாகசு ஆணி — அதுவலலார உலகததாராகிய தோக்கு அசசாணியாவர. எ-று.

காடிகொனறு நாடாகஙகி ருளநதொடடெனறறுபோல உழுவாரொனறது உழு விபபாமேலுஞசெலலும. உலகததாரெனறது ணடிவரையொழிநதாரை. கல ஙகாமனறுதறறகண ஆணிபோறலின,ஆணியெனறர. பொறறததாரெனபது திரிநதுநினறது. ஏகதேசவுருவகம. அஃதாறறர தொழுவாரேயெலலாமபொ றுத்தெனறு பாடமோதி, அதமாடடாதார புரபபாரசெயயுமபரிபவமெலலாம் பொறுதது அவரைததொழுவாரோயாவரெனறுரைபபாருமுளர. (உ)

கo௫உ. உழுதுண்டு வாழ்பவரே வாழ்வாரமற றெலலாந்
தொழுதுண்டு பினசெல பவர. ஊ

இ-ள. உழுது உணடு வாழவாரே வாழவார—யாவருமுணணுமவகை உழு தலைசெயது அதனறறமுமுணடு வாழகினறரே தமககுரியராய வாழகின றவர,— மறறெலலாம தொழுது உணடு பினசெலபவர — மறறையாரெல லாம பிறரைததொழுது அதனறறமுணடு அவரைப பினசெலகினறவர. எ-று.

மறறொனறது வழகசுபபறறி வநதது. தாமுமகடபிறபபினராயவைதது பிறரைததொழுது அவர சிலகொடுபபத தமமுமியேரமபி அவரபினசெலவார தமக்குரியரலலரெனபது கருதது. (ஈ)

கo௫ச. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைகீழக காணப
ரலகுடை நீழ லவர. ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவர—உழுதறறுழிலான் கெலலீனையுடையராய தண்ணளியுடையோர— பலகுடைநீழலும் தங்குடைகீழக காணபர— பல வேநதாகுடைநிழலதாய மணமுழுதினையுந தமவேநதாகுடைகளிழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிர, அஃதிணடாகுபெயராய் நெனமேலதாயிறறு. உடையவெனப தி குறைநதுநினறது. நீழலபோறலின, நீழலெனபபட்டது. நீழலவரொன்றது

இரபபோர்க்கெலலாம ஈதனேக்கி. ஒறறுமைபறறித் தவருடையென்னூர்,குடை நீழலெனபதனுஉம் ஆருபெயா, "ஊன்றுசான மருஙகி னின்றதன் பயனே"என் றதனுல் தம்மாசனுகுக கொறறமபெருககி மணமுழுதும் அவனதாகககண்டி ருபபொனபதாம; "இரபபோ சுறறமும புரபபோர் கொறறமு முழவிடை வீளபபோர" எனனூ பிறரும். (ச)

கoஙஞ இரவா ரிரபபாககொன நீவா கரவாது
கைசெயதூண மாலே யவா. ஙி

இ-ள். கைசெயது ஊண மாலேயவா இரவார்— தஙகையாலுழுதுண்டலே யியலபாகவுடையார பிறனைத தாமிரவார, — இரபபாககு ஒனறு கரவாத ஈவா — தமமையிரபபாககு அவாவேணடியதொனறனேக் கரவாதுகொடி பபா. எ-று.

செயதெனபதறகு உழுதலேயெனவருவிகக. கைசெயணண்மாலேயவனெபது ஒருஞானமும அழிவிலலாதசெலவமுடையனெனனும ஏதுவையுடகொணடு கின றது. (ங)

கoஙசு. உழவினூ கைம்மடங்கி னிலலே விழைவதூஉம்
விடடேமென பாககு நிலே. சு

இ-ள. உழவினூ கைம்ம—ங்கின — உழுதலேயுடையாாகை அதனேச்செய யாது மடஙகுமாயின,—விழைவதூஉம விடடேம எனபாக்கு நிலே இல்லே —யாவருமவிழையுமுணவம யாஙதறஙதோமெனபாககு அவவறத்தின்கணிற் றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிககணணும் வநதியைநதது. உணவினமையால், தாமுணட லும இலலறருசெயதலும யாவாகருமிலேயாயின. அவருமபபுமாதகிரமாய கை வாளாவிருபபின உலகதது இமமை மறுமை வீடெனனும பயன்கள் நிகழா வெனபதாம. ஒனறனே மனததாலவிழைதலுமொழிஙதேமென்பாக்கெனவுரை பபாருமுளா. இவையைநதுபாடடானும அதனேசசெயவாரது சிறபபுக கூறப் படடது. (சு)

கoஙஎ. தொடிபபுழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படிம. எ

இ-ள. தொடிபபுழுதி கஃசா உணககின — ஒருநிலத்தினேயுழுதவன் ஒருப லபபுழுதி கஃசாமவணணம அதனேக காயகிடிவனுயின,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படிம—அதனகடசெயதபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எரு வுமிடவேணடாமற பணிதலுளேயும. எ-று.

பிடிதது பிடியினகணணது. பிடிததவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வே ண்டாமல, சானறு எனபன திரிநதுநினறன. (எ)

கoஙஅ. ஏரினு நன்று லெருவிடுதல கடடபி
னீரினு நன்றதன் காபபு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நனறு—அபபயிாக்கு அவவுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நனறு;— கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டினு செய்து னேகட்டால் அதனேகாததல அதறகு நீகாலயாத்தலினுநனறு.எ-று.

ஏர் ஆருபெயர். காதல பட்டிமுதலியவறறான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாதல, காதலனென்றிம்முறை யவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

கற0சூ. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும. சூ

இ-ள். கிழவன் செலலான இருபபின— அந்நிலதைற்குரியவன் அதனகண டோறுஞ்சென்றுபாராதது அசிததனசெயயாது மடிந்திருகுமாயின,—நிலம இலலாளிற புலநது ஊடிவிடும —அஃது அவனிலலாளபோலத தனனுள்ளே வெறுத்துப் பினனவனுடேடிவிடும. எ-று.

செலலுதல் ஆருபெயர். பிறரையேயியிராது தானேசேறலவேண்டுமெனபது போதரக கிழவனெனறார். தனகட்சென்று வேண்டுவனசெயயாது வேறிட த்திருநதவழி மனையாளூடுமாறுபோலவெனறது அவன போகமிழநததனுங்கு. இவையூறனறுபாட்டானும் அதுசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

கற0ச0. இலமென் றசைஇ யிருபபாைக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். கற0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருபபாைக காணின—யாம வறியேமென றுசொல்லி மடிநதிருபபாைக கணடால, — நிலம் எனனும நல்லாள நகும் —நிலமகளெனறு உயாததுசசொலலப்படுகினற நலலாள தனனுளளே நகா நிறகும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செயவாயாவாகருஞ செலவங்கொடுத்துவருகினறவாறு பற்றி நலலாளெனறும, அதுகணடுவைதறும அதுசெயயாது வறுமையுறுகின றபேதைமபறறி நகுமெனறுங்கூறினார். இரபபாரையென்று பாடமோதுவா ருமுளர். இதனன அதுசெயயாதவழிபபமிழுகருகுகூறபபடடது. வருகினற வதிகாரமுறைமைகருக்காரணமுமிது. (கற0)

கற0ரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது தகரபபடுவனயாவுமிலலாமை.

கற0ச0. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது. க

இ-ள். இன்மையின இனனாதது யாது எனின— ஒருவனுக்கு வறுமைபோ லவின்னாதது யாதெனறு வினவின,—இனமையின இனனாதது இனமையே —வறுமைபோலவினனாதது வறுமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

இன்னாதது தனபருசெய்வது. ஒபபதிலலையெனவே, மிக்கதின்மை சொல லவேண்டாவாயிறறு. (க)

கற0ச0. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இனமையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருகுகால அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிமையினபமுமிலலையாக வரும. எ-று.

இணமையெனவொருபாவியென்பதறகு மேல அழுக்காறெனவொருபாவி யெனபுழியுணாததாகுகைக. மறுமை இம்மையெனபன் ஆகுபெயர். ஈயா மையானுஞ தவவாமையானும அவையிலவாமின. இன்றிவிடுமென்று பாட மோதிப பாலியாலென விரித்தரைபபாருமூளா. (உ)

கoசகூ. தொலவரவுந் தோலுங கெடக்குரு தொகையாக
நலகுர வென்னு நசை. கூ

இ-ள. நலகுரவு எனனும் நசை — நலகுரவெனறுசொலலபபடுமாசை — தொலவரவும தோலும தொகையாகக கெடகுகும — தனனுறபறபபடடா ருடைய பழையகுடிவரவினையும அதறகேறற சொலலினையும ஒருஙகேகெடக் கும. எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமிலலையாகலின நலகுரவையேநசையாக்கி,அஃது அக் குடியிறமெலலோாகலிலலாத இழிதொழில்களினையும இனிவநதசொறகளையுமுள வாகககலான அவவிரணடனையுமொருஙகு கெடகுகுமெனறுரா "குடிபபிற பழி கரும விழுபபங கொலலும" எனறுரா பிறரும். தோலாவது "இழுமென மொழி யால விழுமியது நுவறல" எனறுரா தொலகாபபியனரும. இதறகு உடமபெ னறுரைபபாருமூளர் அஃதறறுபபெயராயினுமஉடமபுகெடக்குமென்றறகோ ாபொருடசிறபபிலலாமையறக. (கூ)

கoசஙு. இறபிறநதார் கண்ணேயு மின்மை யிலிவந்த
சொறபிறகருஞ சோவு தரும. ங

இ-ள. இறபிறநதாாகணனேயும—இனிவநதசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாடடேயும்—இனிவநத சொற பிறக்கும சோவு இனமை தரும—அதபிற ததறகேதுவாகிய சோவினை நலகுரவு உணடாக்கும. எ-று.

சிறபபுமமை அவாமாடடு அது பிறவாமை தோனற நினறது. இனிவநத சொல இனிவருதறகேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கீயவேணடுமெனறல. சோவு தாமுறுகினறதுன்பமிருநிபறறி ஒரோவழித தம்பிறபபினை மறநத அதுசொலலுவதாக நினைததல். (ங)

கoசஞ. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுழைத்
துன்பஙகள் சென்று படும. ஞ

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடுமபையுள—நல்குரவெனறு சொலலபபடுநத னபமொன்றனுள்ளே— பஃறுனபங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குளை இசைநிறை. செலவு விகாவின்கண்வநததது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின நலகுரவைதததனபமாககியும், அதறுன்பமடியாகச செலவாகடை நோகடிசசேறறறுனபமும், அவகைகாண்டறறுனபமும், கணடானமறுத் ழிநிகழுமதனபமும, மருவழியும அவாகொடுதததுவாங்கற்றுனபமும, அது கொடுவநது நுகர்வனகூடடறறுனபமுமுதலாயின நாடோறும வேறுவேறுக வருதலின எலலாததனபகளுமுளவாமெனறுகூறினா. இவையைநதுபாட் டாலும நலகுரவினகொடுமை கூறபபட்டது. (ஞ)

கoசஞு. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும். ஞு

இ-ள். நற்பொருள் கனகு உணராத சொல்லினும்—மெய்க்குறைபொருளைத தெளிவுறநிந்து சொன்னராயினும், —கல்கூராதார் சொற பொருள சோர்வு படும்—நலகூர்ந்தாசொல்லுஞசொற பொருளினமையைததலிபடும். எ-று.

பொருளினமையைத்தலிபடுதலாவது யாமிவாசொலலியன விருமபிகேடகுமாயிற கண்ணேடி இவருறுகினற குறைமுடிகவேணடுமெனறஞசி யாவரு ஙகேளாமையிற பயனிலசொலலாயமுடிதல. கலவியும பயனபடாதெனபதாம்.

கo௯. அறஞசாரா நலகுர வீனறதா யாணும
பிறன்போல நோகாக படும. எ

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு — அறததோடியைபில்லாத நலகுரவுடையான —ஈனற தாயாணும பிறனபோல நோகாகபடும — தனனீயீனறதாயாணும பிறனைக் கருதாமாறுபோலக கருதி நோகாகபடும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியஙகளுளொனறுயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறபபுமை அவளதியறகையனபுடைமை விளகுகினறது. கொள வதினறுதலேயனறிக கொடுபபதனடாதலுமுடைமையின, அதுநோகுகிச சுற றததார்யாவருஙகுறபபரெனபதாம. (எ)

கo௯அ. இன்றும வருவது கொலலோ நெருநலுங
கொனறது போலு நிரபபு. அ

இ-ள. நெருநலும கொனறதுபோலும நிரபபு—நெருறறுங்கொன்றதுபோ னறு எனகுகினறுதவறைசசெய்த நலகுரவு — இனறும வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால வரகுகடவதோ, வாதால இனி யாதுசெயவேன! எ-று.

அவவின்றுதனவாவன மேறசொலலிய தூனபஙகள. நெருநலுகவருந்தி தன்வயிறுநிறைத்தாறெருவனகூறறு. (அ)

கo௯கூ. நெருபபினுட டுஞசலு மாகு நிரபபினுள
யாதொன்றுங கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருபபினுள தூஞசலும ஆகும—மநதிரமருநதுகளான ஒருவனுகு நெருபபிடையேகிடநதறஙகலுமாம,—நிரபபினுள யாதொனறும கணபாடு அரிது— நிரபபுவநதுழி யாதொனறுறுமுறகமிலலை. எ-று.

நெருப்பினும நிரபபுகொடிதெனறவாறுமிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாடடானும நலகூர்நதாக்குளதாஙகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

கo௯o. துபபுர வில்லா துவரத் துறவாமை
யுபபிறகுங் காடிகுங கூறறு. கo

இ-ள். துபபுரவு இலலா துவரத துறவாமை— தூகரபபடிமபொருளகளி ல்லாதா தமமாறசெயறபாலது முறறததுறறதலேயாகவும அதுசெயயாதொ ழிதல்— உபபிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உபபிறகுங்கா டிக்குங்கூறறும. எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல சுறறநதானேவிட்டமையின ஒருவாறுமுறறுறதாராயினு ஙினற தம்மூடம்பி னையுதுறததல. அதுசெயயாதுகொணடிருததல் இரண்டனையுமாளபபணணு தலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனறும். இனி முறறததுறத்தலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்றுறுதாருதாராயினா பினனவறதைமனதாறதுற வாமையெனறுரைபபாருமூளா. இதனுன அஃதளதாயவழிச் செயவது கூறப பட்டது. (கo)

கoசூ ம அதி.—இரவு.

இனி மானஙதீராவிரவு இரவாமையோடொதலின, அதனுனும் வீடெயதற பயதததாய உடமபோமபபபடுமென்னும் அறனூலவழுக்குபபறறி மேலெயதிய தவரதறறதல விலக்குதறபொருடடு இரவுகூறுகினறூர. அதிகாரமுறைமை யும இதனுனே விளஙகும.

கoறிக. இரகக விரததகாக காணிற கரபபி
னவர்பழி தமபழி யன்று. க

இ-ள. இரததகாக காணின இரகக — நலகூாதா இரததற்கேறபுடை யாைக காணின, அவாமாடடிரக்க,— கரப்பின் அவாபழி தமபழி அன்று —இராதால அவா கராதாராயின் அவர்குப பழியாவதலலது தமக்குப பழி யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிலதொழிறபெயரதிறதிக்கண நானகனுருபு விகாரததா றறெக்கத. இரததறகேறபுடையபராவா உரையாமைமுனனுரைமொண்மை யுடையராய மாற்றூவா. அவர் உலகததாியாரகலிற காணினெனறும, அவா மாட்டிராதாககு இரவானவருமிழிவினமையின இரககவெனறும, அவரீதலிற குறைகாடடாமையிற் கரபபினென்றும, காட்டிவராபின அபபழி தானெள்ளறு வைகைகண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாபழியெனறும, ஏறபிலா மாட்டிரவனமையிற றமபழியனறெனறுகூறினூர. (க)

கoறிஉ. இனப மொருவற கிரதத லிரந்தவை
தூனப முறூஅ வரின். உ

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம — ஒருவறகு இரதறலும இனபதறி றகேதுவாம,—இரததவை தூனபம உறூ வரின— இரதறபொருளகள் ஈவார தூணாவுடைமையாற றூனறுனபுறூமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறூமலெனபது கடைக்குறைறதுகினறது. தூனபம சாதியொருமைபபெயா. அவையாவன ாவாாகடகாலமுமிடனுமறிதுசேற லும, அவர்குறிபபறிதலும, அவாைதறமவயதறதாகலும, அவாமனநெகிழவ னாடிசசொலலலுமுதலியவறறூன வருவனவும, மயதறதுழி வருவனவுமாம. அவையுறூமல வருதலாவது அவா றூனனுணாறதியகக்கூடல. இரதவர்தூ னபமறூவரினெனறு பாடமோதி, இரககபபடடவா பொருள்னமைமுதலிய வறறூறறூனபுறூது எதிாவறதிவராயினெனறூரைபபாருமூளா. இவையிரணடு பாட்டானும் நல்குரவானுயிாதீஙகுமெலலகண இளிவிலலாவிரவு விலக்கபப டாதென்பது கூறபபட்டது. (உ)

கoறிசூ. கிரபபிலா நெஞசிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரபபுமோ ரேள ருடைத்து. சூ

இ-ள. கரபபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவா முன னின்று இரபபும்—காதத லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவாமுனனாகினறு அவாமாடடொனறிர ததலும—ஒரோ உடைதது—நலகூடாதாரக்கு ஓரழருடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கததவேணடுமுயாவெனறதலால, அவாக்கு அகடனெனபப டடது. அதனியறிதல சொலலுதலுறறுகாகலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல. அவவறிவுடையாரகது முனனிறறனமாததிரமேயமைதலின மு ன்னினறெனறும, சொலலுதலான்வருஞ்சிறுமையெயதாமையின ஒரோருடை ததென்றுங்கூறினர் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கினறது. (கூ)

கoருசை. இரத்தலு மீதலே போலுங கரததல
கனவிலுக் தேறமுதா மாடடி. சு

இ-ள். கரததல கனவிலும தேறமுதாமாடடி இரததலும—தமகருளது கரததலிக கனவினகணணுமறியாதாமாடடுசெனருறனியிரததலும— ஈதலேபோலும— வறியாரகதேலேபோலும. எ-று.

உமமை ஈணடிமவவாறுகினறது. தான புகழபயவாதாயினும முன்னுளதாய புகழகெடவாராமையின, ஈதலேபோலுமெனரூ. ஏகாரம ஈறறசை. (சு)

கoருடு. கரபபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேறகொள வது. டு

இ-ள. கணனினறு இரபபவா மேறகொளவது — சொல்லுதனமாடடாது முனனிறறனமாதகிரததான இரபபா யெரோமபறபொருட்டி அதனே மேற கொணடி போதகினறது—கரபபிலா வையகதது உணமையான—அவாகரு உளளதுகரவாது கொடுபபாசிலா உலகததுளராய தனமையானே, பிறிதொ னமுனனறு. எ-று.

அவரிலலியாயின, மானகீகமாடடாமையின உயிரீபபரெனபதாம. (டு)

கoருசு. கரபபிடிம்பை யிலலாகைக் காணி னிரபபிடிமபை
யெலலா மொருஙகு கெடும். சூ

இ-ள. கரபபிடிம்பை இலலாகைக் காணின—உளளதுகரததலாகியநோயில லாகைக் கண்டால,— நிரபபிடிமபை எலலாம ஒருஙகு கெடிம—மானமவிடா திரபபார்கரு நிரப்பான வருதலனபஙகளெலலாஞசேரக்கெடிம. எ-று.

கரத்தல ஒருவறகு வேணடுவதொனறனகையின அதனே நோயெனறும, அஃ நிலலாத இரக்கததகாகைக கணடபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின எல்லாமொருஙகுகெடுமெனறுகூறினர. இடிமபை ஆகுபெயர. முழுதுஙகெ டுமெனறு பாடமோதி, எஞசாமறகெடுமெனறுரைப்பாருமுளர. (சு)

கoருள. இகழ்நதெள்ளா தீவாகைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
மூள்ளு ளுவபப தூடைத்து. எ

இ-ள். இகழ்நது எளளாது ஈவாகைக் காணின — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருளகொடுப்பாரைக்கண்டால,—உளளம் மகிழநது உள்ளுள உவப்பது உடைத்து—அவ்விரபபாரது உளளமகிழ்நது உளளுளளேயுவக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரபிடிமபை கெடுதலளவேயன்றி ஐமபுலன்களாலும் பேரினபமெய்திஞரா கக கருதலான், உளஞுவப்பதடைத்தென்ருர். இவையைந்துபாட்டானும் அவரிததக்காரதியலபு கூறபபட்டது. (எ)

கடுஅ. இரபபாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரபபாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரபபா இலலாயினை,—வறுமையுறறிரபபாரிலலையாயினை,—ஈர்ங்க ணமா ஞாலம—குளிரநதவிடதையுடையபெரியஞாலததுளளாரா செலவு வர வுகள—மரபபாவை சென்று வந்தற்று—உயிரிலலாத மரபபாவை இயஙகிரக் கயிறறுறசென்றுவந்தாறபோலும. எ-று.

ஐகாரம அசைநிலை. ஞாலமெனறும ஆருபெயாபபொருட்கு உவமையோ டொதததொழில வருவிகக பபடடது. ஞாலததுளளாரொன்றது அவனையொழிக தாரை. அவாகளதுசெயது புகழும புணணியமுமெயதாமையினை, உயிருடை யரலலொன்பதாம, "ஈவாருங கொளவாரு மிலலாத வானதது — வாழ்வாரே வனக ணவா" எனறும பிறரும. இததொடையினபநோக்காது இரபபவரிலலா யினெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

கடுகூ. ஈவாக ணென்னுண்டாங் தோறற மிரந்துகோண்
மேவா நிலாஅக கடை. கூ

இ-ள. இரநதுகோள மேவாா இலாககடை— அவாபாறசெனறு ஒனறனை யிரநதுகோடலே விரும்புவாரிலவழி— ஈவாாகண் தோறறம என உணடாரம —கொடுபபாாமாடடு எனனபுகமூணடாரம! யாதுமிலலை. எ-று.

தோறறம ஆருபெயா. மேவுவாொனபது விகாரமாயிறறு. கொடுததலவன் மை வெளிபபடாமையினை, அதனுறபுகழெயதாரொனபதாம. இவையிரண்டிபா ட்டானும உலகிறகிரபபாரவேணடுமெனபது கூறபபடடது. (கூ)

கடுகூ0. இரப்பரன் வெகுளாமை வேணடி நிரபபிடிமபை
தானேயுஞ் சாலுங கரி. கடு

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடிம — ஈவானுக்குப பொருளுதவா வழி இவனெனககேனிறிலனெனறு அவனையிரபபான வெகுளாதொழிதலவே ண்டும்,— நிரபபிடிமபைதானேயும கரி சாலும— அது வேணடியபொழுது உதவாதெனபதறகு வேறுசானறு வேணடா, நிரபபாகிய தனனிடிமபைதானே யுஞசான்றுதலமையும. எ-று.

யாவாகுமவேணடுதலும நிலையினமையுமுதலிய பிறசானறுமுண்டென்பது பட நினறமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனகேயெனறி மறறையிரநதார் க்கும் அறறைக்கனறு பொருளகடைகூடடறகு அவனுறுதனபதைத் தன க்கேயாகவைதது தானுமுதனபநதானறிது வெகுளறகவெனபதாம. இத னுல் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலபு கூறப்பட்டது. (கo).

கo எ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானநீரவருமிரவிறகஞ்சுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கo சூக. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணும்
மிரவாமை கோடி யுறும். க

இ-ள். கரவாது உவந்து ஈயும் கண அனைய கண்ணும் இரவாமை— தமக்குளளது கரவாது இவா வரபபெறறேமெனறு உணமகிழநதுகொடிக்குங்கண போலச சிறநதார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெயதலிற கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

நலகூரவுமறைகைபபடாத நட்டாமாட்டும அகாதெனபதுபடின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறபபினாணவநத்து. அவவிரவானமானநீராதெனனுதணை யல்லது அதறகு மிகுதி கூடாமை பின, வலலதோமுயறசியானுயிரோமபலே நலலதெனபது கருதது. (க)

கo சூஉ. இரந்து முயிர்வாழதல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியறறி யான. உ

இ-ள. உலகு இயறறியான இரநதும உயிரவாழதல வேணடினஎ—இவவுலகத தைபபடைததவன இதனகண வாழவாரகு முயனறுயிரவாழதலேயனறி இர நதுமுயிரவாழதலேவேணடி விதிததானுயின,— பரநது கெடுக — அககொடி யோனருணும அவரைபபோனறு எஙகுமலமருது கெடுவானுக. எ-று.

மக்களுயிரகெலலாம வாழநாளும அதறகு வேணடுவதாயவுணடியும அத றகேதுவாய செயதொழிலும பழவினைவபபதாற கருவொடுகலநதவனறே அவ ன்கற்பிக்குமனறே, அவறறுட்சிலவுயிரகு இரதலேயும ஒருசெயதொழிலாகக் கறபிததானுயின அநதவினையாற றுணும அதனபமுறறலவேணடுமெனபதாம. இவையிராணடுபாடடாணும அவவிரவினகொடுமை கூறபபடட்து. (உ)

கo சூஊ. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீர வாமெனனும
வனமையின் வனபாடட நில. ஊ

இ-ள். இனமை இடுமபை இரநது தீரவாம எனனும வனமையின— வறு மையான வருநதனபதறை முயனறு நீகக்கடவேமென்று கருதாது இரந் தநீகக்கடவேமெனறு கருதும வனமைபோல— வனபாடட்து இல்—வலி மைபபாடடையது பிறிதிலலே. எ-று.

நெறியாய முயறசி நிறக நெறியலலாத இரவாறறீராகக்கருதுதலின, வன மையாயிற்று. வனபாடி முருட்டுத்தனமை, அஃதாவது ஓராதுசெயதுநிறறல். இதனுள வறுமைதீாதறகுநெறி இரவன்றெனபது கூறப்பட்டது. (ஊ)

கo சூசு. இடமெல்லாங் கொளளாத் தகைததே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொலலாச சாலபு. எ

இ-ள. இடம் இலலாக்காலும் இரவு ஒலலாச் சாலபு—துகரவேணடுவனவி ன்றி நல்கூரநதவழியும் பிறர்பாறசெனறிரததலேயுடமபடாத அமைதி—இட மெலலாம் கொள்ளாத தகைததே—எலலாவுலகும் ஒருங்கியைநது நுங்கொ ள்ளாதபெருமையுடைதது. எ-று.

'அவவிரத்தலீச சாலபு விலகதுமாகலின, இரவொலலாமை அதனமேலே றறபபட்டது. இதனன அநகெறியல்லதனீச சாலபுடையார செயயாரொனபது கருதது. (ச)

கo சுருடு. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்கினிய தில. டு

இ-ள. தாள தநதது தெணணீர அடுபுறகையாயினுமம—நெறியாய மூயறசி கொடுவநது தநதது தெளிநதநீரபோலுமம அடுபுறகையேயாயினுமம,—உண்ண லின ஊஙகு இனியது இல— அதனேயுணடறஙுமெலினியதிலலீல. எ-று.

சாடநதகூழ செறிவினறித தெணணீரபோனறதாயினுமம இழிவாய இரவான வறுததனறித தமமுடைமையாகலின, அமிழுததோடொக்குமெனபதாம. இதனால நெறியினனயது சிறிதேனுமம அது செயயுமினபம பெரிதெனபது கூறபபட்டது. (டு)

கo சுசு. ஆவிற்கு நீரொன் றிரபபினு நாவிற
கிரவி னிளிவநத தில. சு

இ-ள. ஆவிறகு நீரொனறு நிரபபினுமம— தணணீரபெறுது இறக்குங்கிலமை நதாபதோராவினகண கணடு அறனூக்கி இதறகுந் தணணீரதரலவேண்டுமெ னறிநதுசொலலுஙகாலுமம,— இரவின நாவிறகு இளிவநதது இல— அவவி ரவுபோல ஒருவனுகிறகிளிவநதது நிநிலலீல. எ-று.

ஆதாதோமபல பேரறமாகலின ஆவிறகெனறுமம, பொருளகொடுதது ககொ ளளவேணடாத எணமைதாகலின நீரொனறுமம, நிரகினறுனுகு இளிவு அசசொலலளவேயாகலின நாவிறகெனறுமம, அதுதான எலலாவிளிவினும மே றபடுதலின இளிவநததிலலெனறுகூறினார. இதனன அறனுமம முயனறுசெ யவதலலது இரநதுசெயயறகவெனபது கூறபபட்டது. (சு)

கo சுசுள. இரபப னிரபபாரை யெலலா மிரபபிற்
கரபபா நிரவனமி னெனறு. எ

இ-ள. இரபபாரை எலலாம இரபபன — இரபபாரையெலலாம் யானிரவா நினறேன, — இரபபிற கரபபா இரவனமின எனறு — யாது சொலலியெ னின, நமகஙிரகவேணடமாயிற றமகருளளது கரபபாரையிரவாதொழிமினெ னறுசொலலி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாறறுகது. இவவிளிவநதசெயலான ஊட்டியவ றறியும உடமபு நிலலாதாகலின இதறவேணடாவெனபது தோனற, இரபபனெ னறார. இதனன மானஙதீரவருமிரவு விலகபபட்டது. (எ)

கo சுசுஅ. இரவெனனு மேமாபபி றேணி கரவென்னும்
பார்தாகபப பகருவிடும். அ

இ-ள. இரவு எனனுமம ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலீ இதனறகடதறுமெனறுகருதி ஒருவனேறிய இரவெனனுஞ சேமமறற தோணி —கரவு எனனும் பார தாகபப பகருவிடுமம— அதனகறறுமிஙகாற கரதலெ ன்னும் வன்னிலதறதோடி தாகருமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

முயறசியாறகடபபதனே இரவாறகடகக லுறமுன அதனகளாகாணுமையின், ஏமாபபிறேணியென்மூர. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேறறபபடடது. அதுக டத்தறகேறறதனமையானும, நிலமறியாது செலுதறியவழி உடைதலானும, அதன்கணேறறகவென்பதாம. இஃதவயவவுருவகம. (அ)

கo சுசுகூ. இரவுளள வுள்ள முருகுங கரவுள்ள
வுளளதுஉ மின்றிக கெடுமு. கூ

இ-ள். இரவு உளள உளளம உருகும — உடையாமுன இலலாசெனறிர நதுநிறறலினகொடுமையை நினைநதால எமமுளளங்களைநதுருகாநிறகும,— கரவு உளள உளளதூம் இனறிக கெடும —இனி அநநிலையைககணடுவைதத வா இலலையெனறலினகொடுமையை நினைநதால அவவுருகுமஎலவுதானுமினறிப பொன்றிவிடுமு. எ-று.

"இரவினே— யுளளுங்கா வுளள முருகுமா லெனகொலோ— கொளளுங காற கொளவா குறிபபு."* எனமூர பிறரும. இரவினுங்கரவுகொடிதெனபதாம. இதறகுப பிறலெலாம இரகஙினறவருளளமுருகுமெனறுரைததா. (கூ)

கo௭o. கரபபவாக கியாங்கொளிகுங கொலலோ விரபபவா
சொலலாடப போஒ முயிர. கo

இ-ள. சொலலாட இரபபவா உயிர போம —கரபபா இலலையெனறுசொ ல்லாடியதனையானே இரபபாகுங உயிர்போகாகினறது, —— கரபபவாககு யாஙகு ஒளிகுங்கொல— இனிச சொலலாடுகினற அவாதமககு உயிர்பினனு நிறறலான அபபொழுது எபபுளையுட்புகுகொளளுதுநிறகும! எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெயதுமெனறேஙகிச செயலறறுநிறறல, "அநநிலையே—மாயாஜை மாறறி விடின"† எனமூர பிறரும.கேட்டாகாகொ லலவறறுரையசொற் சொலவாகாகோறல சொலலவேணடாவாயினும அதுகா ண்கினறிலம இஃதெனஜெனவெனபதாம. வறுமையுறறுழி மறையாது இரக படுவாராய கேளிராகடகும அதனேசசொலலாட உயிரபோம,அனபின மறை க்கபபடுவாராய பிறாகருச சொலலாடியகாற போகாதெனகேயொளிதுநிற கும இரணடானுமபோமேயனறுவென இரவுஞ்ஜெனறெருவன கூறமுகுகியுரை பபாருமூளா. இவைமுனறுபாடடானும அவவிரவினகுறறமும கரவினகுறற மும ஒருங்குகூறபபடடன. (கo)

---

* நாலடியார, இரவசசம,—கரவாத நிணணனபிற கணணனஜர கணணு —மிரவாது வாழவதாம வாழகை—யிரவினே— யுளளுங்கா வுளள முருகு மா லெனகொலோ—கொளளுங்காற கொளவா குறிபபு.

† நாலடியார, இரவசசம, — புறதததாதன னினமை நலிய வகத்ததத னை,—னனஜான நீககி நிறீஇ யொருவனே—யீயா யெனக்கென நிரப்பானே லநநிலையே—மாயாஜை மாறறி விடின.

கo அம அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுளளும அநகவியலுளளுஞநிறபபுவகையாற கூறபபடடகுணஙகளுள ஏறபுடையன சுநிபபினுல யாவாகுமெயதவைத்தமையின் ஆணடுக சுநிபபாறகூறியனவும ஈணடொழிபியலுள் வெளிபபடக்கூறியனவுமாய குணஙகள யாவுமிலராய கீழோரது தனமை. அதனுல இஃதெலலாவறறிறகுமமின் வைகபபடடது.

கoஎக. மகளே போலவா கயவ ரவரன்ன
வொபபாரி யாஙகண்ட தில. க

இ-ள. மகளேபோலவா கயவா — வடிவான முழுஙும மகளேயொபபா கயவா,— அவா அனன ஒபபாரி யாம கணடது இல— அவா மகளேயொத்தாறபோனறவொபபு வேறிரணடெசாதிக்கண யாஙகணடதிலகூ. எ-று.

முழுஙமொதது தேறறேகாறறபெறும். அவனொறது அவாமாட்டுள தாயவொபபுமையை. மகடசாதிகுரியகயசாதிகுண வடிவொதலிற குணங்களது உணமையினமைகளானலலது வேறறுமையியபபடாதெனபதாம. இதனுறை கயவரது குறறமிருநி கூறபபடடது. (க)

கoஎஉ. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா
நெஞசத தவல மிலா. உ

இ-ள. நனறு அறிவாரிற கயவா திரு உடையா —தமகருறுகியாவனவறிவாரின அவைபறியாத கீழமகளது னனமையுடையா,—நெஞசதது அவலம இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத தநெஞசதினகடகவலியிலராகலான. எ-று.

நனறெனபது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இமமைமறுமைவீடெகட்குரியவாய புகழறஞானஙகள. இவறறையறிவார இவைசெயயாகினறே மிகச்செயபபெறறினறிலேமெனறும, செபகினறவிவைதமகரு இடையூறுவருஙகொலெனறும, இவறறினமறுதலியாய பழிபாவமறியாமையெனபனவறறுள் யாவினையுமோவெனறும, இவவாறறுறகவலியெயதவா, கயவா அபபுகழமுதலியவொழிதது பழிமுதலிபசெயயாகினறும யாதஙகவலியுடையரலலராகலாற நிருவுடையரொனக குறிபபாலிகழநதவாறு. இதனுறபழிமுதலியவறறிறகஞசாரொனபது கூறபபடடது. (உ)

கoஎங. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா
மேவன செயதொழுக லான. ங

இ-ள. தேவா அனேபா கயவா—தேவருஙகயவரும ஒருதனமையா,—அவரும தாம மேவன செயது ஒழுகலான — அஃதியாதனுனெனின, தேவரைப் போனறு தமமை நியமிபபாரினறிக கயவருநதாம விருமபுவனவறறைச செயதொழுகலான. எ-று.

உயாசசியும இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிபபாறறுனறநின்றமையின், இது புகழவாாபோனறுபழிததவாருயிறறு. இதனுல விலக்கறபாடினறி வேணடியசெயவரொனபது கூறபபடடது. (ங)

கoஎச. அகபபடடி யாவாைாக காணி னவரின்
மிகபபடடிச செம்மாககுங கீழ. ச

இ-ள. கீழ— கீழாயினை,— அகபபடடி ஆவாைாக் காணின்— தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாைாக கணடாைாயின,— அவரின மிகபபடடிச செமமாககும — அவவொழுககதினகண அவரிறருனமேமபபடடி அதனுற றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாகுகும. எ-று.

அகபபடடி அகமாகியபடடி. படடிபோனறு வேணடியவாறேயொழுகலின, படடியெனறார, "நோதகக செயயுஞ் சிறுபடடி" எனறார பிறரும. இதனால அவா மேமபடடிமாறு கூறபபடடது. (ச)

கoஎஞ. அசசமே கீழகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ சிறிது. ஞ

இ-ள். கீழகளது ஆசாரம அசசமே— ருமெனறஞசுமசசமே,— எச்சம அவா உணடேல சிறிது உணடாம—அஃ தொழிநதால, தமமால் அவாவப்படிம பொருள அதனுலுணடாமாயிற சிறிதணடாம. எ-று.

ஆசாரததினகாரணததை ஆசாரமெனறும, அவாவபபடிவதனை அவாவென றுகூறினார். எசசததினகணணெனறுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. பெ ரும்பானமை அசசம, சிறுபானமை பொருடபேறு இவவிரணடானுமனறி இய ல்பாகவுணடாகாதெனபதாம. வேணடியசெயதலே இயலபு ஆசாரஞசெயதல இயல்பனறென்பது இதனுறகூறபபடடது. (ஞ)

கoஎசு. அறைபறை யனனா கயவாதாகு கேடட
மறைபிறாக குயததுாைாகக லான. சு

இ-ள. தாம கேடட மறை உயதது பிறாககு உளைகலான—தாகுகேடட மறைகளை இடதோறுதாகுகொணடுசெனறு பிறாகருசொலலுதலான, —கயவா அறை பறை அனனா—கயவா அறையபபடிம பறையினையொபபா. எ-று.

மறை வெளிபபடிறருறறமவினையுமெனறு பிறாைமறைதது ருவனசொல லிய சொல. பிறா அமமறைததறருரியா. உயததெனறார, அவாகளதபெரும பாரமாதனைகி. பறை ருவனகையாறறனனையறிவிதது தொனறனை இட தோறுகொணடுசெனறு யாவரையுமறிவிகுமாகலான, இதுதொழிலுவமம. இதனால அவரதுசெறிவின்மை கூறபபடடது. (சு)

கoஎள ஈர்ங்கை விதிரார கயவா கொடிறுடைகருங
கூன்கையு ரலலா தவாககு. எ

இ-ள. கயவா கொடிறு உடைகரும கூன கையா அலலாதவர்கு—கயவா தங்களதுபயினெரிப்பதாக வினைத கையினையுடையரலலாதாகரு—ஈரங்கை விதிரார—தாமுணடுபபுசியகையைத தெறிததலவேணடுமெனறிரதாலுதெறி யார. எ-று.

வினைதகை மூறறகியகை. மெலிவாகரு யாதுங்கொடார, கலிவாகரு எல் லாங்கொடபபனெபதாம. (எ)

கoஎஅ. செொலலப பயனபடிவா சானறோ கருமபுபோற
கொலலப பயனபடிங கீழ. அ

இ-ள. செொ்ல்லப பயனபடிவா சானறோ—மெலியா செனறு தஙகுறை யைசசொலலியதறினையானே இராஙகிப் பயனபடியா மேலாயினா;—கீழ கரும புபோல கொலலப பயனபடிம— மறறைககீழாயினா கருமபுபோல வலியா ஙையநெருககியவழிப பயனபடிவா. எ-று.

பயனபடிதல உள்ளதுகொடி்தறதல. கீழாயினரஞ்சிவிதோனற, மேலாயி ஞாயும் உடனகூறினா. இவையிரணடுபாடடானும அவா கொடிககுமாறு கூற பபடடது. (அ)

கoஎகூ. உடுபபதூஉ முண்பதூஉங காணிற பிறர்மேல
வடுககாண வறமுருகுங கீழ கூ

இ-ள. உடுபபதூஉம உணபதூஉம கீழ் காணின— பிறா செலவதறாறப டி்நதகிலுமுதிதலேயும பாலோடடிசிலுணடலேயுங கீழாயினன காணுமாயின, — பிறாமேல வடுக காண வறமுருகும— அவறறைப பொருது அவாமாட்டி வடுவிலலேயாகவும உணடாககவலலனும. எ-று.

உடுபபது உணபதெனபன ணாடவவதறதொழினமேனினறன; அவறறுற் பூ ணாடல ஊாதனமுதலிய பிறதொழிலகளுஙகொளளபபடும. அவறறைக கண டதறினையானே பொருமையெயதலிற காணினென றும, கேடடா இதகூடுமெ னறியெயபபடைதறல அரிதாகலின வறமுருகுமெனறுகூறினா. இதனால பிறா செலவமபொருமை கூறபபடடது. (கூ)

கoஅo. ஏற்றிற குரியா கயவரொன றுறறககால
விறறற குரியா விராநது. கo

இ-ள. கயவா ஒனறு உறறககால விராநது விறறறகு உரியா—கயவா நீம மை யாதானுமொருதினபமுறறககால அதுவே பறறுககோடாக வினாநது தமமைப பிறாககு விறறறகுரியா,—எறறிறகு உரியா— அதுவனறி வேறெத தொழிறகுரியா? எ-று.

உணவினமையாகப பிறிதாக ஒனறுவந்துறறதுணையானெனபது தோனற ஒனறுறறககாலெனறும, கொளகினறா நுஙகயமையறிநது வேணடாவென றறகுமுனனே விறறுநிறறலின விராநதெனறுங்கூறினா. ஒருதொழிறகுரி யரலலரொனபது குறிபபெசசம. இதனறுமபிறாககடிமையாயநிறபனெபது கூறபபடடது. (கo)

ஒழிபியல முறறிறறு.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அபபொருளோத துணைகாரணமாகவுடைதாய இம்மையே பயபப தாயவினபஙகூறுவானெடுத துகொணடார். ணடினபமெனறது ஒருகாலத தொருபொருளான ஐமபுலனுமநுகாதறபடைதாயகாமவினபதனினை. இச சிறபபுபபறறி வடநூலுளபோசராசுனஞ சுவைபலவெனறு கூறுவரா கூறுக யாங்கூறுவதினபசுவையொனறனையுமேயென றிதனையே மிகுதது கூறினன. இது புணாசசி பிரிவெனவிருவகபபடும. ஏனையிருததல, இரஙகல, ஊடலென பனவோவெனின, இவா பொருடபாருபாடினை அறமபொருளினபமென வட நூலவழகுபபறறியோ துதலான, அவவாறேயவறறபபிரிவினகணடகனஞொ னக. இனி அவைதமமையே தமிழநூலகளோடும பொருநதப புணாசசியைகக ளவெனறும பிரிவைக கறபெனறும பெருமபானமைபறறி வருதது, அவறறை சசுவைபிருதிபபப உலகநடையோடு ஒபபுமொவவாமையுமூடைபவாகவிக் கூறினரூரா. அகைகோளிரணடினுளளுங களவாவது பிணிமூபபிறபபுகக ளினறி எளுஞானறுமொருதனமைபராய உருவுநதிருவுமபருவமுங்குலனுங்கு ணனுமனபுமுதலியவறறுற றமமுளொபபுமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமக ளும பிறாகொபபவமடிபபவமனறிப பாலவகையாறருமேயெனறிாபபடடிப புணாநதுவருவது. அதனையேழதிகாரததாறகூறுவானரோடஙகி, முதறகட்ட கையணஙகுமுதலகூறினரூரா.

கoகூ ம அதி.— தகையணஙகுறுததல.

அஃதாவது பொழிலவினையாடடுவிருபபான ஆயதோக அதனகடடமியளா யதினரூலை வேடடவிருபபான இனையாதோகத தமியளுயவநதுகணணுறற தலைமகன அவளவனபுத தனனைவருத்தமுறுவிதலசை சொலலுதல. இது, கணணுறறபொழுதே நிகழவதாகலின, மூதறகட்கூறபபடடது.

கoஅக. அணஙகுகொ லாயமயில கொலலோ கனஙகுழை
மாதரகொன மாலுமென னெஞசு. க

தலைமகளுருவமுதலியன முனகணடறிவனவனறிச சிறநதமையின
அவளைத தலைமகனையுறறது.

இ-ள. கனஙகுழை— இகனவியகுழையையுடையாள்— அணஙகுகொல —இபபொழிறகணணுறைவாளோாதெயவமகளோ, — ஆயமயிலகொல— அன றியொருமயிலவிசேடமோ,— மாதாகொல— அனறியொருமானுடமாதரோ, —என நெஞசு மாலும— இவளையினனனெனறு துணியமாட்டாது எனனெ ஞசு மயஙகாநினறது. எ-று.

ஓ அசை. ஆயமயில படைததோன விசேடமாகவாயதுபடைதத மயில், மயிறசாதியு—டொிநதெடிததமயிலெனறுமாம். கனஙுழை ஆகுபெயா.*கண ங்குழையெனறு பாடமோதிப பலவாயதனிரணடருழையெனறுரைபபாருமு ளா. எழுதலாகாவருவுநதனவருதறுமுமபறறி ஆணஙகுகொலெனறும, சாய லும பொழிலவயினிறறலுமபறறி ஆயமயிலகொலென்றும, தனனெருசருசெ னறமையும அவளைதிநோக்கியவாறுமபறறி மாதாகொலெனறுங்கூறினன.

கO.அஉ. நோகதினு ணெகெதிர நோகருத முகணஙகு
தானெகொண டன்ன துடைதது. உ
மானுடமாதராதெளிந்த தலைமகன் அவளெகதினுளய
வருததஙகூறியது.

இ-ள். நோகதினுள நோகெதிர நோகருதல — இபபெறறிதாய வனப பினையுடையாள எனனெகதிநோகருதல்— தாகரு அணஙகு தானெக் கொணடனனது உடைதது— தானெ தாகதிவருத்துவதோரணஙகு தாகருத றுத தானெயையுஙகொணடிவருசாறபோலுநதனமையையுடைதது. எ-று.

மேலும அணஙகுகொலாயமயிலகொலெனறமையான, இகரசுடடி வருவிக் கபபடடது. எதிரநோகருதலெனறமையின, அது குறிபபுநோக்காயிறறு. வன பபாலவருநதுதனமேலுங குறிபபுநோகாகாலவருநதுதல கூறியவாறு. நோக தினுளெனபதறகு எனனுளெகபபடடாளெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

கO.அங. பண்டறியேன் கூறறென பதனை யினியறிநதென
பெண்டகையாற பேரமாக கடடு. கூ

இதுவமதை.

இ-ள். கூறறு எனபதனைப பணடி அறியேன— கூறறெனறு நூலோசொ லவதனைப் பணடிகேடடறிவதலலது கணடறியேன, — இனி அறிநதேன — இபபொழுது கணடறிநதேன,— பெணடகையால போ அமாக கடடு—அது பெணடகையுடனே பெரியவாய அமாததகணகளையுடைதது. எ-று.

பெணடகை நாணம, மடம, அசசம, பயிரபபெனனுங்குணஙகள. அவை அவ்வகருறிகளாலநியபபடடன. அமாததிது அமாசெயதல,பெயரடியாயவினை. பெணடகையால இனபமபயததலுமுணடேனும தனபமபயததனமிகுதிபற றிக கூறறுக்கிக கூறினன. (ரு)

கO.அச. கணடா ருயிருணணுங தோறறதகாற பெண்டகைப
பேதைக கமாத்தன கண. ச

இ-ள். பெணடகைப பேதைக்குக கண —பெணடகையையுடையவிபபேதை க்கு உளவாய கணகள — கணடாா உயிா உணணும தோறறதகான அமா த்தன — தமமைககணடாருயிருணணுந்தோறறதுடனேகூடி அமாததிருந தன.எ-று.

---

*கணஙகுழையெனறதனை ஆகுபெயரனறென மறறதது, அனமொழிததொ கையெனககொளவா இலக்கணவிளககச்சூறறுவளியார. ஆகுபெயராகும் அன மொழிததொகைகளும் வேறறுமை தொலகாபபியசசுத்திரவிருத்தியிறகாணக.

அமாததல மாறுபடுதல. குணங்கட்குமு பேதமைகருமேலாது கொடிய வாயிருநதனவெனபதாம (ச)

கo அடி. கூறறமோ கண்ணே பிணையோ மடவர
னேகமிம மூன்று முடைதது. டு

இதுவுமது.

இ-ள. கூறறமோ—எனனேவருதது துடைமையாறகூறறமோ,— கணணே —எனமேலோடிநதுடைமையாறகணணே,— பிணையோ— இயலபாகவெருவு துடைமையாற பிணையோ, அறிகினறிலேன,— மடவரல நோகமம இமமூ னறும உடைதது— இமமடவரல கணகளினேகமம இமமூனறனறனமையை யுமூடைததாயிராகினறது. எ-று.

இனபமுநதுனபமும ஒருஙகுசெயயாகினறதெனபதாம. தொழிலபறறிவநத ஐயநிலியுவமம. (டு)

கo அசு. கொடிமபுருவங கோடா மறைபபி னடுஙகளா
செயயல மனனிவள கண. சு

இதுவுமது.

இ-ள. கொடிமபுருவம கோடா மறைபபின—பிரியாநட்பாய கொடிமபுருவ ஙகடாளு செபமுடையவாய விலகினவாயின,— இவள கண நடுஙகு அளா செயயல—அவறறைககடநது இவளகணகள எனகருநடுஙகுநதுயாசைசெய யமாடடா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவாகருத தாளுசெமமையுடையராதலவேணடலிறகோடா வெனறும, செயகினற அவறறிறகும உறுகினற தனகரும இடைகினறுவிலக் குஙகாலுஞசிறிதிடைபெறின அதுவழியாக வநது அளாசெயயுமாகலின மறை பபினெனறுகூறினாா. நடுஙகளா நடுஙகறகேதுவாயவளா. தாமியலபாகக கோடிதலுடைமையான அவறறை மிகுதிககணமேறசெனறிடகமாடடாவா யினவெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது (சு)

கo அள. கடாஅக களிறறினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலேமேற றுகில. எ

அவணமுலேகளினுய வருததஙகூறியது.

இ-ள. மாதா படா முலேமேறறுகில—இமமாதா படாமுலேகளினமேலிடட துகில,—கடாக களிறறினமேற கடபடாம— அவை கொலலாமறகாததலின, கொலவதாய மதககளிறறினமேலிடட முகபடாததினேயொகும. எ-று.

கணணேமறறததல்பறறிக் கடபடாமெனறுன. துகிலானமறைததல நாணு டைமகளாகவியலபாகலின, அததுகிலோடி அவறறினவெமமையுமபெருமையு ங்கணடி இததுணியாறறுடையன இனியெருஞானதுருசாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலியெனறுன. உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப தறோனற நினறது. (எ)

கo அஅ. ஒண்ணுதற் கோழ வுடைந்தே ஞாட்பினு
ணண்ணுரு முடகுமென் பீடி. அ

அதுதலினுய வருததங்கூறியது.

இ-ள். ஞாடபினுள் ணணரும உடரும என பீமி — போர்க்களத்து வாது நேராத பகைவரும நோநதாவாயககேட்டருசுதறகேதுவாய என்வலி — ஒணணுதறகு உடைநததே — இம்மாதரதொளளியதுதலொன்றற்குமே அழிந் துவிடடது. எ-று.

மாதனெபது அதிகாரததான வநதது. ஞாடபினுளெனறதனுறை பகைவரா தல பெறறும. பீடெனறபொதுமையான மனவலியுஙகாயவலியுஙகொள்க. ஒவெனனுமவியபபினகடகுறிபபு அவவலிகளது பெருமையும் துதலது சிறு மையுநதோன்ற நினறது. கழிநததறகிரஙகலிற றறபகுதலனறுயிறறு. (அ)

கக0அசு. பிணையோ மடநோகசு நாணு முடையாட
கணியெவனே வேதில தநது. சு
அணிநலததாலுய வருததநசுநியது.

இ-ள. பிணையோ மடநோகசும நாணும உடையாடசு—புறதது மான்பிணை யொததமடநோகசினையும அகதது நாணினையுமுடையளாயவிவட்சு— ஏதில தநது அணி எவன—ஒறறுமையுடைய இவவணிகளேயமைநதிருகக வேறறு மையுடையவணிகளைப படைதது எனனபபனுடைதது! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோகசு. இவடசுபபாரமாதலும எனக்கண ஙகாதலுஙகருநாமையின, அணிநதார அறிவிலனெபதாம. (க)

கக0சுக0 உணடாக ணலல தபிநசுக காமமபோற்
கணடார மகிழசெயத லின்று கக0
தலைமகளகுறிபபறிதலுறறன சொலலியது.

இ-ள. அநிசு—அடபபபிசு,—உணடாகண அலலது—தனனையுண்டார மாடடி மகிழசெயவதலலது,— காமமபோல கணடார மகிழசெய தல இனறு— காமமபோலக கணடாமாடடி மகிழசியைசெயதலுடைத தனறு. எ-று.

அநிசு வெளிபபடை. காமமெனறது ாணடி அதுசுகாதறகிடஞகியாமை. கணடாரகணெனறுமேழாவது இறநிசகடடொக்கது. மகிழசெயதறகட காம ம நறவினுஞசிறநசுதேயெனறும இவளகுறிபபாராயநதறியாமையின யான துபெறறிலெனெனக குறிபபெசசம வருவிததனாக, “ அரிமயிாதகிரணமூ னைக” எனனும் புறபபாடடிறகுறிபபுபபோல. (கo)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அசுதோவது தலைமகன தலைமகளகுறிபபினையறிதலும, தோழிகுறிபபினை யறிதலும, அவடான அவவிருவாகுறிபபினையுமறிதலுமாம. தகையணஙகுறற தலைமகனறலைமகளைகசூடுஙகால இதுவேணடுமாகலின, தகையணங்குறுததலி னபின் வைககப்பட்டது.

கo0சுக. இருநோக கிவளுணக ணுள்ள தொருநோகசு
நோயநோககொன றாநோய மருந்து. க
தலைமகனறலைமகளுளபபாடடுகுறிபபினை
அவணைகினனறிநதது.

இ-ள். இவள் உண்கண உளளது இருநோகசு—இவளுடையவுணகணைகத் ததாய நோகசு இதுபொழுது என்மேலிரணடுநோகசாயிறது,—ஒருநோக்கு நோய நோகசு ஒன்று அநநோய மருநது — அவறறுள ஒருநோகசு என்க ணையசெயயுநோக்கு, ஏனையது அநநோயகசு மருநதாயநோகசு. எ-று.

உணகண மையுணடகண. நோயசெயயுநோகசு அவணமனதறினுய காம கருறிபபினைவெளிபபடிகசினற நோகசு. மருநதாயநோகசுத தனகணிகழகி னற அறபுநோகசு. நோயசெயயுநோகசினைப பொதுநோகசெனபாருமூளா. அது நோயசெயிற கைகசினோயாவதலலது அகமாகாமைபறிக. இவவருதத நிருமவாயிலுமுணடாயிறறெனபதாம். (க)

கக0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ சிறுநோகசுங காமதறிற
செமபாக மன்று பெரிது. உ

இதுவுமது.

இ-ள. கண களவுகொளளுநம சிறுநோகசும — இவளகணகள யானகாணு மல எனமேலினைகருகினற அருகியநோகசும—காமதறில செமபாகம அனறு பெரிது—மெயயுமபுணாசசியின ஒததபாரியளவனறு, அதனினுமிகும. எ-று.

தானைகியவழி நாணியிறைஞசியும நோகசாவழி உறறுநோகியும வருத லாற களவுகொளளுமெனறும, அஃதளதாஙகாலஞசிறிதாகலிற சிறுநோகச மெனறும, அஃது உளபபாமிளவழி நிகழுவதாகலின இனிபபுணாதல ஒருதலை யெனபான செமபாகமன றுபெரிதெனறுஙகூறினை. (உ)

கக0கூஙு. நோகசினை னைகுயி யிறைஞசினை எஃதவள
யாபபினு ளடடிய நீர. ஙூ

நோகசினைனுநாணினைனுமறிநதது.

இ-ள. நோகசினுள — யானைகாவளவிற முனெனணியனபோனிநோகசி னுள,—நோக்கி இறைஞசினுள—நோகசி ஒனறனணியுடகொணடு நாணி இறை ஞசினுள,—அஃது யாபபினுள அவள அடடிய நீர— அக்குறிபபு இருவேயி டையுநதோனறிய அறபுபபயிவளர அதனகணவளவாநத நீராயிறறு. எ-று.

அஃதென்றுஞசுடடிபபெயர அசசெயகைகதோவாய குறிபபினமேனின றது. யாபபினுளையதனை யாபபெனறார. ஏகதேசவுருவகம. (ங)

கக0கூச. யானைகருங காலை நிலனைகரு நோகாகாகாற்
றானைகி மெலல நகும. ச

நாணினுலமிழசியினுலமறிநதது.

இ-ள. யான நோகருங்காலை நிலன நோகரும — யானறனனைநோகருங காற றானைநோகாகாது இறைஞசி நிலதறதநோக்காகிறகரும,— நோககா க்கால தான நோகசி மெலல நகும—அஃதறிநதியானைகாகாகாற றானென் னைநோக்கித தனனுள்ளே மகிழாகிறகரும. எ-று.

மெலல வெளிபபடாமல. மகிழசியாற புணாதறகுறிபபினிதுவிளஙகும. மெல்லநகுமெனபதறகு முறுவலிகருமென்றுரைபபாருமூளா. (ச)

கக0கூஞ. குறிகொணடு நோகாமை யலலா லொருகண்
சிறகணிதாள் போல நகும. ஞ

இதுவுமது.

இ-ள். குறிகொண்டி நோக்காமை அலலால— நேரே குறிக்கொண்டுநோக்காத்தணேடலலது — ஒருகண சிறகணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண் ணேசசிறகணிததாளபோல எனனேநோக்கிப பினறனனுளளேமெழாநிறகும்: எ-று.

சிறகணிததாளெனபது செய்யுளவிகாரம. சிறகணிததல் சுருக்குதல். அததானும வெளிபபட நிகழாமைபிற போலவெனறுனை. நோககியெனபது சொலலெசசம. இனியிவனேயெனறதல ஒருதலேபெனபது குறிபபெசசம. (இ)

கலி கூசு. உறுஅ தவாபோற சொலினும செறுஅரசொ
லொலலே யுணரப படும. சு

தோழிசேடபடுததவழி அவளகுறிபபறிநததலேமகன்
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. உறுதவாபோல சொலினும—புறதது நொதமலாபோலக கடுஞசொறசொனனுராயினும,—செறுர சொல ஒலலே உணரபபடும—அகதது செறுதலினாதாசொற பிறபயறதல குறையுறுராறாகடிநினறியபபடும. எ-று.

கடுஞசொலெனபது இவவிடஙகாவனமிகுதியுடைதது வரறபாலிரல்லீரொன் றனமுதலாயின செறுனெவே, அருளுடைமை பெறபபடடது. தனகுறைமுடிகககருதியே சேடபடினறமை குறிபபாயறிது, உலகியனமேலிடடுக்கூறியவாறு. இது வருநிறபாடடிறகுமொகும. (சு)

கலி கூள. செறுஅசு சிறுசொலலுஞ செறுரூர்போ னேகரு
மூருஆபோன றுறரூர குறிபபு. எ

இதவுமது.

இ-ள. செறுச சிறுசொலலும—பிணணினறாய முணணினறுநாயசொலலும —செறுரூபோல நோகரும — அகதது செறுதிருநதே புறதுசசெறுரூர் போனற வெருளிநோகரும— உரூபோன று உறரூர குறிபபு—பொதுமலர போனறு நடபாயினாகரு ஒருகுறிபபுபபறறி வருவன. எ-று.

குறிபபு ஆகுபெயர. இவை உளளேபொருபயனகுறிதது செயினறன இயலபலலவாகலான, இவறறிறகருசவேணடாவெனபதாம. (எ)

கலி கூஅ. அசையிய றுணடாணடோ ரேளாயா னேகள
பசையினள பைய நகும. அ

தனனேநோகரிமெழுநதலேமகளைகணடு தலேமகனகூறியது.

இ-ள. யான நோகள பசையினள பைய நகும — எனனேயகறறுகின்ற சொறகாறகுறியாலிரதுநோகியவழி அஃதறிநது நெஞசுநதது உளளே மெலலநகாநினறுள,— அசை இயறகு ஆணடு ஒரோ உணரெ— அதனுல நுடஙகியவியலபினேயுடையாடரு அநநகையினகணணேதோனறுகினறதோறனமை க்குறிபபுணடு. எ-று.

ஏ ஆகுபெயர. அகருறிபபு இனிபபமுதாகாதெனபதாம. (அ)

கலி கூக. ஏதிலார போலப பொதுநோகரு நோகருதல்
காதலார் கண்ணே யுள. கூ

தோழி மதியுடமபடிவாடனனுள்ளேசொலலியது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப பொதுநோகசு நோகசுதல — முன்னறியாதார போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோகததானேகசுதல்—காதலாகணணே உள— இக்காதலியுடையாராகணணேயுளவாகாதினறன. எ-று.

பொதுநோகசு யாவாமாடடிம ஒருதனமைதாய நோகசு. நோகசுதறஞ் ழில, ஒனறேயாயினும இருவாகணணுங்கிழதலானும, ஒருவாகடடானுங்குறிப புவேறுபாடடாறபலவாமாகலானும, உளவெனபபனமையாற கூறபபடடது. இருவரும் மதமறைநதணடோமகிழசிபோல உளளததுளளே மகிழதலின அதுபறறிக் காதலாரெனறும, அது புறதது வெளிபபடாமையின ஏதிலார போலவெனறுகூறினுள. (கூ)

ககஂ0. கண்ணெடி கண்ணிணை நோககொகதின் வாயசசொறக
ளெனன பயனு மில. க0

இதுவமதி.

இ-ள். கணணெடி கணணிணை நோகசு ஒகதின—காமததிறகுரியவிருவருள ஒருவாகணகளோய் ஒருவாகணகள நோககாலொகசுமாயின, —வாயசசொ றகள எனனபயனும இல — அவாவாயமைதோனறச சொலலுகினற வாயச சொறகள ஒருபயனுமுடையவலல. எ-று.

நோககாலொததல காதலெகினவாதல. வாயசசொறகள மனததின்கணணி னறி வாயளவிறமேனறுகினறசொறகள. இருவாசொலலுங்கேடடி உலகியன மேலவைததுககூறியவாறு. இருவாசொலலுமாவன அவள புனஙகாவனமே லும் அவன வேடடததினமேலுஞசொலலுவன. பயனிலசொறகளாகலின, இவை கொளளபபடாவெனபதாம. இவை புணாதனிமிததம. (க0)

ககக ம அதி.—புணாச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அஙனனகுறிபபறிநது புணாசத தலிமகன அபபுணாசசி யினை மகிழநதகூறல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

ககக0க. கண்டுகேட டுணடியிாத துறறறியு மைமபுலனு .
மொணடொடி கணணே யுள. க

இயறகைபபுணாசசியிறதிகடசொலலியது.

இ-ள். கணடி கேடடு உணடி உயிாதது உறறு அறியும ஐமபுலனும—கண ணுறைகணடும செவியாறகேடடிம நாவாலுணடிம மூககானமோநதும மெயயா றறீணடியும் அனுபவிகசபபடிமைமபுலனும — ஒணடொடிகணணே உள — இவவொளளியதொடி-யையுடையாளகணணேயுளவாயின. எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேறறேகாரம வேறிடததினமை விளக்கினறது. வேறுவேறுகாலஙகளில வேறுவேறுபொருளகளானுபவிகசபபடின ஒருகா லதது இவள்கணணேயனுபவிகசபபடடனவெனபதாம. வடநூலார இடகசா பபொருளவாசச சொலலிய புணாசசிததொழிலகளும ாணடடகிகசூறபப டடன. (க)

ககக0உ. பிணிகசு மருநது பிறம ணணியிழை
தனனெய்கசுத தானே மருநது. உ

இடநதலிலபபாடடின்னகடசொலலியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகடகு மருந்தாவன அவற றிறகு நிதானமாயினவனறி மாறுபலியபிணியுடையனவாம,—அணியிழை தன நோயககு மருந்து தானே—அவவாறனறி இவவணியிழையினியுடையாள தனனினுயபிணிககு மருந்துதானேயாயினள. எ-று.

இயறகைபபுணரசியை நினைநது முனவருந்தினுனகலிற றனனுெயன றும, அவவருதது தநதமியாளியிடதகெதிரபபடடித தீரநதானுகலிற முனேமருந தெனறுகூறினன. இபபிணியும எளியவாயவறறறீரபபெறறிலமெனபதுப டநினறமையின, மன ஒழியிசைகளணவந்தது. (உ)

ககoஙூ. தாமவீழவா மெனறோட டியிலி னினிதுகொ
ருமமைக கணணு னுலகு. ங

நிரதிசயவினபதுதிறதுரியதீ இசசிறறினபதிறகினுேயாதல
தகாதெனற பாஙகதருச சொலலியது.

இ-ள. தாம் வீழவா மெனறோடடிலின இனிதுகொல— ஐமபுலனகளையு துகாவாகருத தாமவிருமபுமகளினமெலலியதோளினகடபியிலுந துயிலபோல வருநதாமெயதலாமோ — தாமமைகாகணணுன உலகு — அவறறைததுற நதயோகிகளெயதுஞசெஙகணமாஞலகம. எ-று.

ஐம்புலனகளையுதுகாவாெனனுமபெயர அவாயநிலையான வநதது. இபபெ றறிதநாய துயிலிலிடதத தவயோகஙகளான வருநதவேணடுதலினஎமமனே ராகாகாதெனனுங்கருததால இனிதுகொலெனறான. இநதிரனுலகென றுமைப பாருமுளா தாமமைக்கணணுனெனபது அவனுகருப பெயரனமையின, அஃ தனையனமையறிக. (ஙூ)

ககoசு. நீஙகிற றெறறஉங குறுகுங்காற றண்ணெனனுங
தீயாணடுப பெறறு ளிவள. சு

பாஙகறகூடடததிறுதிகளசொலலியது.

இ-ள. நீஙகின தெறறஉம குறுகுங்கால தணணெனனும தீ—தனனேயகன றுழிச சுடாநிறகும அணுகுழிக ளுளிராநிறகும இபபெறறிதநாயதியை — இவள யாணடுப பெறறுள — எனகடருற்றகு இவளெவவுலகதது்பபெற றுள! எ-று.

கூடாமுனறுனபுறதலின நீஙகிறறெறறஉமெனறும, கூடியபினனினபுறுதலிற குறுகுங்காறறணணெனனுமெனறும, இபபெறறியதோாநதி உலகததில்லையா மாகலின யாணடுபபெறறுளெனனுங்கூறினன. தனகாமததீதத்தனனேயே அவ டநதாளாகககூறினுன,அவளானஅது வெளிபபடடதலின. (சு)

ககoடு. வேடட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோடடாா கதுபபினு டோள. டு

தோழியிறகூடடததிறுதிகளசொலலியது.

இ-ள. வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொ ருளகளைப பெறுது அவறறினமேலவிருபபங்கூாநதபொழுதின்கண் அவைய வைதாமேவநதினபஞசெயயுமாறுபோல் இனபஞசெயயும்,—தோட்டாா கது

பபிணுள் தோள—எபபொழுதும பெறறுபபுணரினும, பூவினையணிநத தழைநத கூநதலினையுடையாடோளகள. எ-று.

தோடி ஆகுபெயர். இயறகைபபுணர்சசி, இடநதலைபபாடி, பாங்கறகூட்டத தகைகன முனனரோ நிகழநதிருககப பினனரும புகியவாய நெஞ்சம்பிணிக்த லின, அவவாராமைபறறி இவவாறுகூறினனெ. தொழிலுவமம. (நி)

கக0சு. உறுதோ றுயிர்தளிரபபத தீண்டலாற பேதைக
கமிழதி னியனறன தோள. சு

இதுவுமது.

இ-ள. உயிர உறுதோறு தளிர்பபத தீண்டலால—தன்னைபபெறுது வாடிய எனனுயிர பெறறுறுதோறுத தளிர்கருமவகை தீண்டுதலான,—பேதைகருத தோள அமிழதின இயனறன—இபபேதைகருக தோளகள் தீண்டபபடுவதோ ரமிழதினுஞசெயயபபட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற றீண்டல அமிழதினருமெயதிறறு. வாடியவுயிரைத தளிரபபி ததலபறறி, அவையமிழதினியனறனவெனறன. தளிர்ததல் இனபதறாறமை ததல. (சு)

கக0எ. தமமி லிருநது தமதுபாக் துணடறறு
லமமா வரிவை முயகரு. எ

இவளை நீவைாநதுகொணடு உலகோர தமமிலலிருநது
தமதுபாற துணணுமிலலறததோடுபடலவேணடுமெனற
தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. அம மா அரிவை முயகரு—அழகிய மாமைநிறததையுடைய அரிவை யது முயகமை—தமமில இருநது தமது பாதது உணடறறு—இன்பமபயதத றகட்டமகருியலிலலினகணிருநது உலகோர தநதாளானவநத பொருளைத தெனபுலத்தா தெயவம விருநதொக்கலகடருபபருதலுத தங்கூறையுணடா றபோலும. எ-று.

தொழிலுவமம. இலலறருசெயதாெயதுறறகததினபம எனகிப்புண ராச்சியேதருமென வாவுடனபடானகூறியவாறுயிறறு. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவாக கினிதே வளியிடை
போழப படாஅ முயகரு. அ

ஒதத்வனபுடைய நமகரு ஒருபொழுதமவிடாத முயகமே
இனியதென வாவுகடாயதோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொகருமை,— வளி இடை போழபபடா முயக்கு —ஒருபொழுதெகிழாமைபிற காறறுருவிடையறுகபபடாதமுயகமை—வீழு ம இருவாகரு இனிதே — ஒருவராயொருவா விம்முவாரிருவாகருமினிதே. எ-று.

முறறும்மை விகாரதாறறைகது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வநதது. ஈணடு இருவரிலலே இன்மையான இஃதொவவாதெனபது கருதது. களவிறபு ணர்சசியைமகிழநது வாவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

ககஅ. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியா பெறற பயன். கூ
கரததலவேணடாமையின இடையறவிலலாதகூடடமே இனபபய
னுடைததென வணாவுகடாவியாடகுச சொலலியது.

இ-ள. ஊடல உணாதல புணாதல இவை —புணாசசியினிதறபொருடடு வேணடுவதாயலுடனும அதனைபளவறிநதுநீக்குதலும அனபினிகழவதாயவ பபுணாசசிதானுமெனவிவையனறே— காமம கூடியோ பெறற பயன—வரை நதுகொணடு காமததைபிடைவிடாதெயதியவா பெறற பயனகள. எ-று.

ஆடவாக்குப பிரிவெனபதொனமளதாதனமேலும அதுதான பரதையா ம்மாடடாதலும அதனையறிநது மகளிரூடினிறறலும அவலூடலைத தவறுசெயத வாதாமே தநதவறினைமைகூறினீககலும பினனுமவலிருவரும ஒதநதவன்பினரா யகூடலுமனறே முனவனாகதெயதினாபெறறபயன, அபபயன இருதலைபபு ளளினுளுயிராய உழுவலனபுடையவெமகருவேணடாவென தவவனாகதெயத லியிகழநதுகூறியவாறு. (கூ)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கணடறறு றகாமஞ
செறிதோறுஞ சேயிழை மாடடு. க0

புணாநதுடனபோகினறுன றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. அறிதோறு அறியாமை கணடாறறு—நூலகளாலும நுணணுணாவா னும பொருளகளையறியவறிய முனனையறியாமை கணடாறபோலக காணபப டாகினறது—சேயிழைமாடடிச செறிதோறும காமம— சிவநதவிழையினையு டையாளை இடைவிடாது செறியசெறிய இவணமாடடுக காதல. எ-று

களவொழுகுகதறற பலவிடையீடுகளானையதபபெறுது அவாவுறறுன இது பொழுது நிரநதரமாகவெயதபபெறறமையின, செறிதோறுமெனறுன. அறிவி றகெலலையினமையான மேனமேலறியவறிய முனனையறிவு அறியாமையாயமு டியுமாறுபோலச செறிவிறகெலலையினறி மேனமேறசெறியசெறிய முனனை சசெறிவு செறியாமையாயமுடியாநிறகினறதெனத தனனுராமைகூறியவாறு. இபபுணாசசிமகிழதல தலைமகடகுமுனடேனும அவணமாடடுக குறிபபானிகழ வதலலது கூறறுனிகழாமையறிக. (க0)

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகனதலைமகணலநதைப புனைநதுசொலலியது. இது, புணாசசிமகிழநதழி நிகழவதாகலின, புணாசசிமகிழதலினபின வைகபப டடது.

ககஙக. நன்னீரை வாழி யனிசசமே னினனினு
மென்னீரள யாம்வீழ பவள. க
இயறகைபபுணாசசியிறகிகடசொலலியது.

இ-ள். அனிசசமே வாழி நனனீரை —அனிசசபபூவே, வாழ்வாயாக, மென் மையால நீயெலலாபபூவினுநலலவியறகையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் னினனினும் மெனனீரன— அஙஙனமாயினும எமமாலவிரும்பபபட்டவள் னின னினுமெலலியவியறகையையுடையள. எ-று.

அனிசமம ஆருபெயர. வாழியெனபது உடனபாடடுக்குறிப்பு. இனி யானே மெலலியனெனனுநதருக்கினோயொழிவாயாகவெனபதாம. அதுபொழுதறறி நதாளுகலின, ஊறறினினிமையையே பாராடடினனை. இனனீரனெறு பாட மோதுவாருமுளர. (க)

ககக உ. மலாகாணின மையாதநி நெஞசே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொகரு மென்று. உ
இடகநதலிபபாட்டினகடசொலலியது.

இ-ள். நெஞசே—நெஞசே,—இவள கண பலாகாணும பூ ஒகரும எனறு —யானேகாணபபெறற இவளகணனேப பலரானுங்காணபபடும பூக்கள ஒக் குமெனறு கருதி—மலாகாணின மையாதநி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கணடால மயங்காகினறாப, நினனறிவிருநதவாறென! எ-று.

மையாதநல ராண்டி ஒவவாதவறறையொகருமெனகோடல, இயமாதநல செமமாதநலெனபனபோலவொருசொல. இயறகைபபுணரசிநீகமுதலாகந நலிமகளகணகளைக காணபபெருமையின அவறறோடொருபுடையொகுமல ராகளைக கணடிநியெலலாம அவறறினகடகாதலசெயதபோநதான, இதுபொ ழுது அகணகளினலமுழுதுநநதானேதமியாளெயிடநதெநிபபடடனுபவிதநா ளுகலின அமமலாகள ஒவவாமைகணடி ஒபபுமைகருதிய நெஞசையிகழ்நது கூறியவாறு. (உ)

ககங. முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயதோ ளவடரு. ங
கூடடிதலுறறபாங்கறருத தலிமகனறலிமக
ளநியலபுகூறியது.

இ-ள. வேயதோளவடரு—வேயபோலுநதோளினெயுடையவடரு—மேனி முறி — நிறநதளிரநிறமாயிருகரும,— முறுவல முதநம — பலலுமுதநமா யிருகரும, —நாறறம வெறி—இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருகரும,— உணகண வேல — உணகணகள வேலாயிருகரும. எ-று.

பெயரடையாறறுமொனியலபு கூறபபடடது. முறி, முறுவலெனபன ஆருபெயர. உருவகவகையாறகூறினமையின, புனேநதுளையாயிறறு. நினனறகருதபபடடா னெயறியேனெனறு சேடபிநத தோழிக்குத தலிமகன சொலலியதனாமம.

ககஙச. காணிற குவளை கவிழாநது நிலனேகரு
மாணிழை கண்ணெவவே மெனறு. ச
பாங்கறகூடடதுசசெனறுசாதநலுறுவான
சொலலியது.

இ-ள. குவளை—குவளைபபூகடாமும,—காணின—காண்டற்றொழிலியுடை யவாயினு,—மாண இழை கண ஒவவேம எனறு கவிழாநது நிலன நோக்கும— மாணடவிழையினெயுடையாளகணகளை யாமொவவேமெனறுகருதி அகாணி ஞலிறைஞசி நிலதநினேநோகரும. எ-று.

பணபானேயனதித தொழிலாணமொவவாதெனபான காணினென்றும்,கண டால் அவவொவவாமையால நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்நதெ னறுங்கூறினனை. காடசியுநாணுமினமையிற செமமாநது வாணேநோக்கினவெ னபதாம். (சு)

ககஙரு. அனிசசபபூக் கால்கனேயாள் பெய்தா ணுசுப்பிறகு நல்ல படாஅ பறை. ரு

பகறகுறிகக டபூவணிகணடு சொலலியது.

இ-ள. அனிச்சபபூக கால கனேயாள பெயதாள— இவள தனமெனமைக ருதாது அனிசசபபூவை முஙிழகனேயாது சூடினுள,—நுசுபபிறகு நலல பறை படா— இனிமிவளிடைகநு நலலபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுஙிழப்பாரமபொருமையின இடை முரியும்,முரிநதால அதறகுச் செத சாகுரிய நெயதறபறையே பிவவெதனபதாம. மககடகுரிய சாக்காடும் பறைபடிதலும இலகணேகநுறிபால நுசுபபினமேலேறறபபட்டன.* (ரு)

ககஙசு. மதியு மடநதை முகனு மறியா பதியிற கலஙகிய மீன. சு இரவுகநுறிகண மதிகணடு சொலலியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீனகள,— மதியும மடநதைமுகனும அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும தமமதியினேயும எமமடநதைமுகதினேயும இதுமது இதுமுகமெனறறியமாடடாது,— பதியிற கலஙகிய —தஙகிலையினை புஙகல ஙகித நிரியாணிறன. எ-று.

ஓரிடதது ஙகிலலாது எபபொழுதுமியஙகுதலபறறிப பதியிறகலஙகியவென ருன. வேறுபாடு வருகினறபாடடாற்பெறபபடும. இனியிரணடனேயும பதியி றகலஙகாத மீனகளறியுமலலது கலஙகின மீனகள அறியாவெனறுரைபபினும மையும. (சு)

ககஙள. அறுவாய நிறைநத வவிரமதிகருப் போல மறுவுணடோ மாதா முகதது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. அமமீனகள அஙஙனஙகலஙருதறகுக காரணம யாது?— அறுவாய நிறைநத அவிர மதிக்குபபோல—முனகுறைநதவிடம வருதலிரமபியே விள ஙகுமதிகடபோல— மாதா முகதது மறு உணடோ— இமமாதாமுகதது மறுவுணடோ! எ-று.

இடம கலை. மதிகெனபது வேறறுமைமயகம. தேய்தலும வளர்தலும மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியாயிருகக அதிநதிலவெனவிகழ நதுகூறியவாறு. (எ)

ககஙஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலியேற காதலே வாழி மதி. அ

இதுவுமது.

*இவவிலகணேயடியாயத தோனறியுறிபபை வடநூலார இலக்கணமூல த்தொனியெனபா.

இ-ள். மசி வாழி — மசியே, வாழ்வாயாக, — மாதா முகம்போல ஒளி வீட வலலியேல் காதலி—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ சவலலியாயின, நீயுமெனகாதலியுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதமாட்டாய, மாட்டாமையின எனறகாதலிக்கவும படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிககுறிபபு. (அ)

ககஙங. மலரனன கணணுண முகமொதது யாயிற
பலாகாணத தோனறல மதி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. மதி—மசியே,—மலா அனன கணணுள முகம ஒத்தியாயின—இம மலாபோனுங்கணணினேயுடையாண்முகததை நீயொகவேணடுதியாயின, —— பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத தோனருதொழி. எ-று.

தானே முகதனிலமுழுதுங்கணடறுபவித்தாருகலின ரணடிம பலாகாண த்தோனறலியிழிதது கூறினன. தோனறின நினகவவொபபுணடாகாதென பதாம். (கூ)

ககஉ0. அனிசசமு மனனத்தின் றூவியு மாத
ரடிககு நெருஞசிப பழம. க0
உடனபோகருளாதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுதது.

இ-ள. அனிசசமும அனனதனின தூவியும—உகைதாரான மெனமைகெ டுகபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினிறருமாகியவிரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு நெருஞசிபபழமபோல வருநதருசெ யயும. எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனறுன. இதனமைநதாயவடி பரதநி யனனருடமிகைகூறுகறலியுடைய வெருசுரதை யாஙனமாகடகுமெனபது குறிபபாறபெறப்படடது. செமபொருளேயனறிக குறிபபுபபொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரதததாயிறறு. (க0)

ககங ம் அதி.— காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனமிருநிகூறலும, தலைமகள தனகாதன மிருநிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனுமபறறி நிகழவதாகலின, புணா சசிமகிழதல நலமபுனைநுரைதலகளினபின வைகபபடடது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க
இயறகைபபுணரச்சியிறுகிக்கட்டலைமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியினே யுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்—— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலு டனே தேனைக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

கலஙதறறெனபது விகாரமாயிறறு, கலகபபட்டதெனறவாறு. பாலொடு தேனெனறவதஞல அதனசுவையினபோலஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிறறு; எயிறூரியவென இடதறதிகழபொருளினமுறழில இடதறினமேனினறது. வேறுவேறறியபபட்ட சுவையவாய பாலுந்தேனுங்கலநதழி அக்கலவை இனனதெனறறியலாகாத இனசுவைததாமாகலின, அது பொருளாகிய நீாகருமெயதுவிகக. (க)

ககஉஉ. உடமபொ டியிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொ டெமமிடை நடபு. உ

பிரிவசசவகூறியது.

இ-ள. உடமபொடு உயிரிடை எனன அனன — உடமபோடியிரிடையுளவா யநடபுகளை எததனமைய அததனமைய — மடநதையொடு எமமிடை நடபு — இமமடைநதையோடு எமமிடையுளவாய நடபுகள. எ-று.

எனனவெனப பனமையாறகூறியது, இரணடுஞ்ஞானததொடடு வேறறு மையினறிக கலநதவருதல, இனபததுனபஙகளொகவனுபவிததல, இனறி யமையாமையெனறிவறறை நோகக. தெயவபபுணரசசியாகலான அதுபொ ழுது உணரசசியிலலாகியாள பினனுடையளாமனறே, ஆயவழி இவனயாவன கொலெனவும எனகணனபுடையனகொலெனவும இனனுமிவணணதகலிபபெய தலகூடுங்கொலெனவும அவணமனததினகணிகழும, அஙனிகழவனவறறைககு பபானறிது அவைநீரகக்கூறியவாறு. எனனெயெனறு பாடமோதுவாருமுளர.

ககஉங. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழும்
திருநுதற கிலலே யிடம கூ

இடனதலிபபாடினகடலிலமகணிகசநதசு சொலலியது.

இ-ள. கருமணியிற பாவாய நீ போதாய — எனகணணினகருமணியினக ணணறையும பாவாய, நீயஙகுனினறும போகருவாயாக,— யாம வீழும் திரு நுதறகு இடம இலலே—போதராதிருததியாயினு, எமமாலவிருமபபபடட திரு நுதலிலுடையாடகு இருகவிடமிலலையாம. எ-று.

யானகாணறதமையாமையின இவளபுறதநபபோகறபாலளனறி எனகணணு ளிருகதபாவள, இருகருங்கால கினனெடொருங்கிருகக இடமபோதாமைபின கினனினுஞ்சிறநதவிடகு .அவவிடதைகொடுதது நீபோதுவாயாகவெனப தாம. (ஙு)

ககஉச. வாழதத லுயிாகனன ளாயிழை சாத
லதறகனன னீஙகு மிடதது. ச
பகறகுறிகடபுணாநதுநீஙகுவான சொலலியது.

இ-ள. ஆயிழை உயிாககு வாழதல அனனள — தெரிநதவிழையினையுடை யாள எனகபபு புணருமிடதது உயிாகுடமபோடுகூடிவாழதலபோலும,— நீஙகுமிடதது அதறகுச சாதல அனனள — பிரியுமிடதது அதறகு அதனினீ ஙகிபபோதலபோலும. எ-று.

எனகனெபதும புணருமிடததெனபதும அவாயநிலையான வநதன. வாழுங காலதது வேறறுமையினறி வழிநிறறலானும, சாஙகாலதது வருத்தஞசெயத லானும், அவறறை அவளபுணாவுபிரிவுகட்குவமையாகநினனை. (ச)

ககஉநி. உள்ளுவன மன்யான மறபபின் மறபபறியே
ளெளளமாக கண்ணுளள குணம. நி

ஒருவழிதணாதுவநததலமகன் நீயிாதணாதஞானறு
எம்மையுளளியுமறிதிரோவென்ற தோழிகசுச சொலலியது.

இ-ள. ஒளளமாக கணணுள குணம யான மறபபின உளளுவன — ஒள ளியவாய அமரைசசெயயுங்கணணினேயுடையாளகுணங்களே யானமறநதேனு யின, நினைப்பேன,— மறபபு அறியேன—ஒருபொழுதும மறததலேயறியேன, ஆகலான நினைதலேயுமறியேன. எ-று.

மன ஒழியிசைகண வநதது. குணங்கள நாணம, மட்ம, அசசம, பயிாபபு முதலாயின. இதனுணேயுநதலேமகனகூறறு, மேறறலேமகளகூறறு. (நி)

ககஉசூ. கண்ணுளளிற போகா நிமைபபிற பருவராா
நுணணியரொங காத லவா. சூ

ஒருவழிதணபினகடடலேமகனேத தோழி இயறப
ழிகுமெனறஞசி அவளகேடபத தன
னுளளே சொலலியது.

இ-ள. தாங்காணுமைபறறிச சேயமைகக்டபோயிஞொனறு கருதுவா கருதாக,— எங்காதலவா கண்ணுளளிற போகா—எமமுடையகாதலாஎங்கண்ண கதனினறும போகா,— நிமைபபிற பருவரா— யாமநியாதிமைநதேமா யின் அதஞல்வருதுவதுஞ்செயயா,— நுணணியா—ஆகலாற காணபபடா நுணணியா. எ-று.

இடைவிடாதநினேவினமூநிசசியான எபபொழுதும முனனேதோனறலிற கணணுளளிறபோகாரெனறும, நிமைதறதுமியும அது நிறறலான இமைபபிற பருவராரெனறுகூறினுள. (சு)

ககஉள. கண்ணுளளாா காத லவராக 'கண்ணு
மெழுதேங கரபபாக கறிநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. காதலவா கண உளளாராக கண்ணும எழுதேம—காதலா எபபொ ழுதுமெங்கணணினுளளாராகலாற கணண்னேயஞ்சனதாலெழுதுவதுஞ்செ யயேம,— கரபபாகசு அறிநது — அதனுணேகாலமும அவாமறைதலேயறி நது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை மாறறபபட்டது. கரபபாகனெபது வினேபபெயா. வருகி னற வேபாக்கெனபதமது. யானிடையீடின்றிகாணகினறவாைப பிரிநதாரெ னறு கருதுமாறெனனேயெனபது குறிபபெசசம. (எ)

ககஉஅ. நெஞசத்தா காத லவராக வெயதுண்ட
லஞசுதும் வேபாக கறிநது. அ

இ-ள். காதலவா நெஞசத்தாராக வெயது உண்டல அஞசுதும —காதலா ஈநெஞசினுளளாராகலான உண்ணுங்கால வெயதாக உண்டலேயஞசாகின நேம,— வேபாகசு அறிந்து—அவா அதனை வெயதறலேயறிநது. எ-று.

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருகின்றவனாப பிரிந்தோனென்று கருத மாறெணணியெனபது குறிபபெசசம். (அ)

ககஉகூ. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனைதநிறகே
யேதில சொன்னுமிவ வூர. கூ

வளைவிடைவைதது பிரிவினகடட்லைமகளாறறுதறபொருட்டுத
தோழி தலைமகணியிறபழிததவழி அவளியறபடமொழிந்தது.

இ-ள. இமைபபிற கரபபாகசு அறிவல —எனகணணிமைகசுமாயின உள் ளிருகின்ற காதலா மறைதலியறிநது இமையேன,—அனைதநிறகே ஏதிலர் எனனும இவவூர— அவவளவிறகு அவனைத தியிலாநோயசெபதார அனபி லொனறு சொலலாகிறகும இவவூர. எ-று.

தனகருததறியாஅமபறறிப புலருதுசொலலுகினறுளாகலின, தோழியைவே றுபடிதது இவவுரொனருள. ஒருபொழுதும பிரியாதவராப பிரிந்தாரொனறு பழிககறபாலியலலலியெனபதாம. (கூ)

ககசுஉ. உவருதுறைவ ருளளதது ளெனறு மிகருதுறைவ
ரேதில ரொனனுமிவ வூர. கஉ

இதுவுமது.

இ-ள. எனறும உளளதது உவருது உறைவர் — காதலா ளெனறான்றும எனனுளளதுளளேயுவருதுறையாகிறபா,—இகருது உறைவா ரதிலா ரெனனும இவவூர — அதனெயறியாது அவராப பிரிதுறையாகினறா அனபிலொன்று சொலலாகிறகும இவவூர. எ-று.

உவருதுறைவரொனறதனால அனபுடைமைசுறினுள. பிரியாமையும் அனபுமு டையாரை இலரொனப பழிககறபாலியலலலியெனபதாம. (கஉ)

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுகபபட்டி ஆறறுளைய தலைமகன தோழிகசுது தன ணுமபிறவுரைததலும, அறறதறதொகிறபிகசுலுறற தலைமகள அவடசுது தனனு ணுமபிறவுரைததலுமாம. இது, காதனமிகசுழி நிகழவதாகலின, காதறபிறபபு ராதலினபின வைகசபபடடது.

ககஙக. காம முழந்து வருஉதினுாக கேம
மடலலல தில்லை வலி. க

சேடபடுகபபட்டி ஆறறுளைய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள. காமம உழநது வருகினுாகசு— அரியராய மகளிரொடு காமததை யனுபவிததறப பினனதுபெறுது தனபுறறவாடவாகசு— ஏமமடல அலலது வலி இலலை — பணடிம ஏமமாயவருகின்ற மடலலலது இனியெனகசு வலி யாவதிலலை. எ-று.

ஏமமாதல அதனனபநிகுமவகை அவவனுபவததினகொடுததல. வலி ஆகுபெயர. பணடிமாடவராயினா இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனைய தறருதலுணியெனறு கருதிக கொனனேறுயனற யான் இதுபொழுது அலலா மையையறிநதேனுகலான இனி யானுமவவாற்றுன அதனெயெயதுவலென்பது கருததது. (க)

ககசுஉ. நோனு வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுதது. உ

நாணுடையதுமகது அது முடியாதென மடலவிலகலுறமுட்குச்
சொலலியது.

இ-ள். நோனு உடமபும் உயிரும மடல ஏறுமை — அவருதது நதுணபபொ
ருதவுடமபுமுயிரும அதறகேமமாய மடனமாவினயூர்க்கருதாதினறனை,—நா
ணினை நீககிநிறுதது — அதனை விலகருவதாய நாணினையகறறி. எ-று.

வருநதினாகென மேலவாதமைபிற செயயபபடபொருள ணாணுக கூறுரா
யினா. மடல ஆருபெயர. நீகவிறுதலெனபது ஒருசொனனீரமைதது. அறி
வுநிறையோாபபுககடைபபிடிமுதலிய முனனேநீஙகவும நாணுஙகாதுஙினறது,
அதுவுமிதுபொழுதுநீஙகிறறெனபான, உடமபுமுயிருமென்றுன. அவைதாக
தமமுணஙகாமறபொருடடு மடலேறுமெனறது அவள தனனறுமையறிது
கடிதிறருறைநோதலெனகை. (உ)

ககசுஊ. நாணெடு நலலாண்மை பணடையே னினைறுடையேன
காமுறுரு ரேறு மடல. ஊ

நாணையனறி நலலாணமையுமுடைமையின
முடியாதெனறுடருச சொலலியது.

இ-ள. நாணெடு நலலாணமை பணடி உடையேன— நாணும மிகவாண
டகைமையும யான பணடிடையேன, — சாமுறருரு ஏறும மடல இனறு
உடையேன—அவை காமததானீஙகுதலான, அககாமமிககாரேறும மடலினை
யினறுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதறகணவிலகருவது. ஆணமை ஒனறறகுநதளராது
நிறறல. அவை பணடிளளன, இனறுளளது இதுவேயாகலிற கடிதினமுடியு
மெனபதாம. (ரு)

ககசுஎ. காமக் கடுமபுன லுயகருமே நாணெடு
நலலாணமை யென்னும புணை. எ

நாணுநலலாணமையுங காமவெளளதறகுப புணையாகலின
அதனால அவைநீஙருவனவலலவே பெனறுடருச சொலலியது.

இ-ள. நாணெடு நலலாணமை எனனும புணை —யானதனனைகடதறகுக
கொணடநாணும நலலாணமையுமாகிய புணைகளே— காமக கடுமபுனல உய
க்குமே—எனனிறபிரிதலக காமமாகிய கடியபுனல கொணடுபோகாதினறது.
எ-று.

அதுசெயயமாடடாத ஏனபபுனலினீகருதறருக் கடுமபுனலெனறுன. இப
புனறகு அவை புணையாகா, அதனால அவை நீஙருமெனபதாம. (எ)

ககசுஏ. தொடலைக குறுநதொடி தநதாண் மடலொடு
மாலை யுழகருங துயர. ஏ

இவவாறறுமையும மடலும நமகெவவாறு
வநதனவெனறுட்குச சொலலியது.

இ-ள. மாலை உழகரும் தூயா மடலொடு— மாலைபபொழுதின்கணணுபவிக குந்தூயரினையும அதறகுமருந்தாயமடலினையும முனனறியேன,— தெரடகிக குறுந்தொடி தநதாள— இதுபொழுது எனகரு மாலைபோலததொடாநத சிறு வளையினையுடையாடநதாள. எ-று.

காமம ஏனைபபொழுதகளினுமுளதேனும மாலைகணமலாதலுடைமையின மாலையுழக்குந்தூயனெனறும, மட்டலும அதுபறறி வநததாகலின அவவிரிவும அவளாறறறபபட்டதெனறும், அவடான நீகூறியதேகூறுமினமையனெனபது தோனறுத தொடலிகதுறுதொடியெனறுங்கூறினாளுன. அபபெயா உவமை சதொகைபபுறதததுபபிறந்தவனமொழிததொகை. இவையவடநதனவாகலின நினனுனீ வருமெனபது கருதது. (ரு)

ககஙசு. மடலூாதல யாமதது மூளருவேன் மன்ற
படலொலலா பேதைககென் கண். சு
மடலூருமபொழுது இறைகருங்கழிந்தெனறுருசு
சொலலியது.

இ-ள. பேதைகரு என கண படல ஒலலா— நினபேதைகாரணமாக என கணகள ஒருகாலுந்தூயிறலிபபொருதா,— யாமதது மனற மடலூாதல உளளுவேன — அதனால எலலாருந்தூயிலுமிடையாமதது யானிருந மடலூாதலிலேயே கருதாநிறபேன. எ-று.

பேதையெனறது பருவமபறறியனறு மடமைபறறி. இனிகருறைமுடிபபது நானெனவேணடாவெனபதாம. (சு)

ககஙஎ. கீடலன்ன காம முழுநது மடலேறுப
பெணணிற பெருநதகக தில. எ
பேதைகெனகணபடலொலலாவெனபதுபறறி
அறிவிலராயமகளிரினும அஃதுடையராயவாடவரனறே
ஆறறறபாலதொனறுருசு சொலலியது.

இ-ள. கடல அனன காமம உழநதும மடல ஏறுப பெணணின—கடலபோல கரையறறகாமநோயினையநுபவிததும மடலூாதலிசசெயயாது ஆறறியிருக்கும பெணபிறப்புபபோல—பெருநதகக தில — மிகநதகுதியினையுடைய பிறபபு உலகததிலலை. எ-று.

பிறபபுவிசேடநதால அவவடகக மெனகலியாகாதினறது, நீயஃதறிகின றிலையெனபதாம. இதனுணயுநதலிமகனகூறறு, மேறறலிமகளகூறறு. (எ)

ககஙஅ. நிறையரியா மனனளிய தொனனுது காம
மறையிறந்து மனறு படும. அ
காபபுசசிறைமிகருக காமமபெருநியவழிச சொலலியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனுது)— இவாநிறையால நாமீனாதறகரியரென றருளுதலசெயயாது, — மன அளியர் எனனுது — மிகவுமளிக்கத்தகராெ னறிரங்குதலசெயயாது,—காமம மறை இறநது மனறுபடும— மகளிராகாம மும அவாமறைததலிக்கடநது மனறினகணணே வெளிபபடுவதாயிருநதது. எ-று.

எனஞ்சொனபது முனனுங்கூட்டி மகளிசொனபது வருவிகபபட்டது. எசச வுமமை விகாரதத்தாற்றொகை தது. மனறொனபது தநதைதனனையைநோகஇ. உல கதது பெணபாலாராகாமதது யிலபுகூறுவாளபோனறு,தனகாமம பெருகியவா றும இனியதைதொடிநிறறலவேண்டுமெனபதுநகுறிபபாறகூறியவாறுயிறறு.

ககஙூகூ. அறிகிலா ரொலலாரு மென்றேயென காம
மறுகின மறுகு மருணடி. கூ

இதவுமது.

இ-ள. எலலாரும அறிகிலா ரனறு—யானமுனனடங்கி நிறறலான எலலா ருமெனனையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதியானேவெளிபபட்டறிவிபபலென் றுகருதி,—எனகாமம மறுகில மருணடி மறுகும—எனகாமம இவவூமறுகி னகணணே மபங்கிச சுழலாகினறது. எ-று

மயஙகுதல அமபலாதல. மறுகுதல அலராதல. அமபலுமலருமாயிறறு, இனி யதைதொடிநிறறலவேண்டுமெனபதாம. அறிவிலாரொனபதனுள பாடம. (கூ)

ககசஅ. யாஙகண்ணிற காண நகுப வறிவிலலா
யாமபட்ட தாமபடா வாறு. கஅ
செவிலிகதைதொடிநினறுவைதது யானிறகுமாறெனனே
யெனறு நகையாடிய தோழியொடு புலநது
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். யாம கணணிறகாண அறிவிலலா நகுப—யாஙகேடகுமாறுமனறிக கணணுறகாணுமாறு எமமையறிவிலா நகாகினறா, —— யாம பட்ட தாம படாவாறு—அவரஙஙனஞசெயகினறது யாமுறறறோயகள தாமுறுமையான. எ-று.

கணணினைனறது முனகணடறியாமையுணரகினறது. அறறதொடிநினற மையறியாதவனாவுமாடகிமைபபடுகினறிலனெனப புலகஙினருளாகலின, ஏதி லாளாகஙிக கூறினள. இது, நகாகினறுசேடபடுகுநதோழிகுத தலைமகன கூறியதாஙகால, அதிகாரதறறகேலாமையறிக. (கஅ)

ககடு ம அதி.— அலரறிவுறுத்தல.

அஃதாவது களவொழுகமவேண்டிய தலைமகன பிறாகூறுகினறவலர் தனகாகஙினறவாறறைத தோழிகறிவுறுததலும, வாவாக உடனபோகாக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகளுநதோழியும அவவலையவனறனகாகறிவுறுததலு மாம. இது, நாணுதத்துறநதவழி நிகழவதாகலான, நாணுத்துறவுறைதலினபி ன வைகபபட்டது.

ககசக. அலரொழ வாருயிர நிறகு மதனைப
பலரறியார் பாகஙிய தால. க
அலலருறிபபட்ட பிறறைஞான்று வரத தலைமகணைத் தோழி
யலாகூறி வாவுகடாயவழி அவன சொலலியது.

இ-ள். அலர எழ ஆருயிர நிறகும — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி ன்கணலராயெழுதலான அவனைபபெருதுவருதுமெனனாியுயிர பெறறது

போனறு நிலேபெறமை;— அதனேப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அங்ஙனே பேறறைத தெய்வத்தால யானேயறிவதலலது கூறுகினறபலருமறியார்.எ-று.

அலலதூறிபபட்டுத் தலேமகனேயெதபபெரூத வருத்தமெல்லாகதோனற அரியவுயிரொனறும், அங்ஙனமரியானே எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃத வவாருயிரக்குப பறறுககோடாகாகினறதெனபான அலொழவாருயிர்நிற்குமென றமை, பறறுககோடாதலே அவவேதிலாரறியிறறூறருதொழிவா ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததானெனறுங்கூறினனை. முறறுமமை விகாரததாறறைகக்க. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக கீநததிவ வூர. உ

இதவுமதை.

இ-ள். மலா அன்ன கணணுள அருமை அறியாதது—மலாபோலுங்கணணே யுடையாளது எயதறகருமையறியாதது,— இவவூர் அலா எமக்கு ஈநதது— இவ்வூர அவளேயெளியளாக்கி அவளோடலாகூறலே எமகருபகரிதது. எ-று.

அருமை அல்லருறிபபாட்டானும இடையீடுகளானும ஆயது. ஈநததென றுன, தனகருபபறறுககோடாகலின். அலாகூறுவாரை அவாசெயதவுதவிபறறி இவவூரொனறுன.

(உ)

ககசஊ. உறுஅதோ வூரறிநத கௌவை யதனேப்
பெறுஅது பெறறனன நீரது. ஊ

இதவுமதை.

இ-ள். ஊா அறிநத கௌவை உறுதோ— எங்கடருகூட்டமுண்மை இவ வூரறிதலான விளைநதவலா எனகருறவதொனறனறே,— அதனேப பெறுது பெறறனன நீரது—அதுகேடடவெனமனம அகனூட்டதைபபெறுதிருநதே பெறறுறபோலுநீமையையுடைததாகலான். எ-று.

பெறறனனநீரமை பெறறவழியுளதாமினபமபோலுமினபமுடைமை. நீரத் தெனபதறகேறற மனமெனனும வினைமுதல வருவிகபபட்டது. (ஊ)

ககசஎ. கவவையாற கவ்வித காம மதுவினறேற்
றவ்வென்னுங தன்மை யிழந்து. ஏ

இதவுமதை.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவவித—எனகாமம் இவவூரெடுக்கினற அலரா னேயலர்தலேயுடைததாயிறறு,— அது இனறேல தனமை இழநது தவ்வென னும— அவவலரிலலேயாயின, தனனியலபிழநது சுருங்கும். எ-று.

அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவவையுடையதனேசசெவவிதெனறுறபோ லக் கவ்வையுடையதனேக் கவவிதென்றா. இயலபு இனபமபயததல. தவவென்னுமென்பது குறிபபுமொழி, "நூலகால யாதத மாலே வெணகுடை — தவ் வென் றசைஇத தாழதுளி மறைபப" எனபுழியுமத. (எ)

ககசஏ. களிததொறுங களருண்டல வேட்டற்றூற் காமம்
வெளிபபடுங் தோறு மினிது. ஏ

இதவுமதை.

இ-ள். கனிததோறும் கள் உண்டல வேட்டறறு—கள்ளுண்பாக்குக களிக குதோறுங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுங்தோறும இனிது—எனக்குக் காமம் அலராகதோறும் இனிதாகாகினறது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறருலென்பது வேட்டறருலெனகினறது. வேடகைமிகுதியால அலரும் இனபஞ்செயயாகினறதெனபதாம். (ரு)

ககசசு கூண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுங்
திங்களைப பாமபுகொண டறறு. சூ

இடையீடுகளானும அலருதியானுங்கலிமகணையெயதபபெருந் தகில
மகள அவனசிறைபபுறததானுகத தோழிகருச் சொல
லுவாளாய அலரறிவுறீஇ வாைவகட்டியது.

இ-ள். கணடது ஒருநாள—யான் காதலைக் கணணுறபபெறறது ஒருநா ளனறே,—அலா திங்களைப பாமபு கொணடறறு—அதனினுயவலா அவவளவி றறணறித திங்களைபபாமபுகொண்டவலாபோன்று உலகெலுமபரந்தது.எ-று.

காரியததைககாரணமாகவுபசரிததுப பாம்புகொண்டறறெனருள. இருவழி யும மனனும உமமையும அசைநிலை. காட்சியினறியும அலாபரகின்ற இவவொ ழுக்கம இனியாகாது, வளைநதுகோடலவேண்டுமெனபதாம. (சு)

ககசஎ. ஊரவா கௌவை யெருவாக வனனெசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய எ

வாைவநீட ஆறருளாய தகிலமகனைத தகிலைகன சிறைபபுறததானுதல
றிநததோழி ஊரவரலரும அனனெசொலலுநோகியாறறலவே
ணடுமெனச சொலலெபபியவழி அவளசொலலியது.

இ-ள். இருநோய—இககாமநோயாகிய பயிர,—ஊரவா கௌவை எருவாக அனனெசொல நீராக நீளும—இவவுரினமகளிபொடுகினற அலா எருவாக அது கேட்டு அனனெ வெருணடுசொலலுகினற வெருசொல நீராக, வளராகினறது. எ-று.

ஊரவனெபது தொழிலான ஆணெழிதலுகினறது. ஏகதேசவுருவகம். சுரு ங்குதறகேதுவாவனதாமே விரிதறகேதுவாகாகினறனவெனபதாம. வாைவா ணுதல பயன. (எ)

ககசஅ. நெயயா லெரிநுதுபபே மென்றறருற கௌவையாற
காம நுதுபபே மெனல. அ

இதுவுமது.

இ-ள. கௌவையால காமம் நுதுபபெமெனல— ஏதிலாெடுக்கினற அல ரால் நாகாமததையவிததுமெனறு கருதுதல்—நெயயால எரி நுதுபபெமெ ன்றற்று — நெயயாலெரியையவிததுமெனறு கருதுதலோடொகுமு. எ-று.

மூன்றனுருபுகள கருவிக்கணவநதன. இளாதறகாரணமாய அலரால அவித தலகூடாதெனபதாம். (அ)

ககசசு. அலர்நாண வொல்வதோ வுஞசலோம் பென்றூர்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. சூ

வலாவிடைவைததுபபிரிவினகளறைருளாய தலீமகள அவனவ
நது சிறைபபுறுததானதலநிநது அலரஞசியாறறலவேண
டுமெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள். அஞசலோமபு எனறூ பலா ஈாண நீததககடை— தமமையெதிர் பபட்டருஞானறு நினவிறபபியேன அஞசலோமபெனறவாதாமே இனறு கண டாரபலரும் ஈாணுமவகை நமமைத தூறநதபின— அலா ஈாண ஓலவதோ— ஈாமேமதிலாகூறுமலருகு ஈாணகூடுமோ கூடாது. எ-று.

ஈாணவெனனும வினயெசசம ஓலவதெனனுநதொழிறபெயருள ஓலலுதற ருெழிலோடு முடிநதது. கண்டாரஈாணுநிலைமையமாய யாம ஈாணுதல யாண டையதெனபதாம். (க)

ககடு0. தாமவேணடி னலருதெயகாதலா யாமவேண்டிங
கௌவைவுஈ. ஒர. கo

தலீமகனபிரிவுரைகரும் வன்கதோழி தலீமகடருசசொல

ஓவாளரிவ தெனனு நவைன உடனபோகரு
நயபபச செவலியது.

இ-ள. யாம வேணடிம கௌவை இவஞா எடுகரும—உடனபோகாகேது வாகனெகி யாமபணடேவிருமபுவதாயவலா இவஞாதானேயெடாகினறது, —காதலாதாம வேணடின நலருவா—இனிகாதலாதாமும யாமவேணடிய ககால அதனேயினிநினோவா, அதனால இவவலா நமகருனறுயவநதது. எ-று.

எசசவுமமை விகாரதாறறுகது. ஈகடகாதலுடைமையின மறுனெ பதுதோனறக காதலனெருள. இவவிருபதுபாடடிம புணாதனிமிததம. (கo) களவியல முறறிறறு

கற்பியல்.

இனிக கறபுப பதினெடடநிகாரதநாற கூறுவானருடஙகி, முதறகடபி ரிவாறறுமை கூறுகினறூ.

ககசு ம அதி.— பிரிவாற்றுமை.

அஃதாவது வளாநதெயபபிலா தலீமகன அறமபொருளினபஙகளின பொருடடிச சேயிடையினும ஆயிடையினுந்தலீமகளின பிரிநதுசெலலும செல லுஞானறு அபபிரிவினை அவளாறறுளாறதனமை. அஃது ஈணடிப பிரிவுணாத தியதலீமகறகுத தோழி கூறலும, அவடனகருத தலீமகடானே அவனகுறிபபா னுணாதகூறலும, பிரிவுணாததியவழிககூறலும, தலீமகனபிரிநதுழி ஆறறு விக்குநதோழிகருத தலீமகளமறுத்தகூறலுமெனற ஐவகையாறகூறபபடும்.

ககருக. செலலாமை யுண்டே லெனகருவா மறறுனெ
வலவரவு வாழவாக குனை க
பிரிநதுகடினெவருவலெனற தலீமகறகுந
தோழி சொலலியது.

' இ-ள். செல்லாமை உண்டேல் எனககு உரை — நீயெம்மைபபிரியாமையுண்டாயின் அதனெயெனக்குசசொல, —— மறறு நின் வலவாவு வாழவார்ககு உரை—அஃதொழியப் பிரிநதுபோய விரைநதுவருதலசொலவையாயின அதனை அப்பொழுது யிரவாழவாகவுச சொல. எ-று.

தலைமகனெயொழிதது எனககெனறுள, தானவளெனனும வேறறுமையினமையின. அக்காலமெலலாமாறறியிருநது அவவரவுகாணவலலலலல, பிரிநதபொழுதேபிறநதுபடுமென்பதாம. அழுங்குவிததல பயன. இதனைத தலைமகளகூறறகுியுரைபபாருமூளா. (க)

ககஞஉ. இன்க ணுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞசும்
புன்க ணுடைதறாற புணாவு. உ
பிரிவு தலைமன்னெ காதறாநிநத தலைமகள
தோழிகொணடறறு—அதனை

இ-ள. அவா பாவல இனகண வலாடபோன் று உலகெ ணணியுங்கொணடு பினனினறஞானறு அவாநோககுதுப பாலா ணை குறிததமையான நமக்கினபமுடைததாயிருகுமம, —— பிரிவஞசும புனகண உடைதது—இன்று அபபுணாசசிதான நிகழாநிறகவும அது பிரிவெனறஞசுமசசதனினேயுடைததாயிறறு, அவரனபினிலைமையிது. எ-று.

பாவலெனறதனால புணாசசிபெறுத பின்னிலைக்காலம பெறபபட்டது. புனகணெனனுங்காரியபபெயா காரணதநினமேலதாயிறறு. அவவசசதநினேயுடைததாதலாவது "மூளளுறழ மூளியெயிற றமிழதூறறு நீரைகை—களளினு மழிழ செயயு மெனவுரைதது மமையாரென—ஞெளளிழை திருநதுதம" பணடையிறசிறபபால அவன பிரிதறகுறிபபுகாடடி அசசஞசெயதலுடைமை. அழுங்குவிததல பயன. (உ)

ககஞக. அரிதரோ தேறற மறிவுடையார கணணும
பிரிவோ ரிடததுணமை யான. ஈ

இதுவுமது.

இ-ள. அறிவு உடையாரகணணும—பிரியேனெனற தஞசொலலும நமபிரிவாறறுமையும அறிதலுடையராய காதலாகணணும,—ஓரிடதது பிரிவு உண்மையான—ஒரோவழிப பிரிவு நிகழநதலான,—தேறறம அரிது—அவாசொலலும தலையளியும்பறறி நமமாடடனபுடையெனத தேறறுதேறறம அரிதாயிருநதது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறபபினகண வநதது. (ஈ)

ககஞச. அளித்தஞச லென்றவா நீப்பிற றெளிததசொற
றேறியாக குணடோ தவறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. அளிதது அஞசல எனறவா நீபபின—எதிரபபடடஞானறே தலையளிசெயது நின்னிறபிரியேன அஞசலெனறவாதாமே பின பிரிவராயின, —— தெளிதத சொற றேறியாக்குத தவறு உணடோ — அவாகணறி அவாதெளிவிததசொலலே மெயயெனத் தெளிநதாக்குக குறறமுணடோ! எ-று.

தேறியாரொன்பத தனினோப பிறாபோறகூறல. சொலலுருசெயலுமொவவா மைக்குறறம அவாகசெயதம, அஃதெயதாவகையழுஙகுலியென்ப துகருதத.

ககருடு. ஓம்பி னமைந்தா பிரிவோமபன் மறறவர்
நீஙகி னரிதாற் புணாவு. டு

இதவுமத.

இ-ள. ஓமபின அமைநதா பிரிவு ஓம்பல்— எனனுயிரைசசெலலாமற்காத் தியாயின, அதனோயாளுதறகமைநதாருடைய செலவினை அழுஙகுலிபபாயாக; —மறறு அவா நீஙகிற புணாவு அரிது—அழுஙகுலிபபாரினறி அவாசெலவ ராயின அவராலாளபபடடவுயிருஞசெலலும, சொனறூற பினனவாைகூடிதல எனககாிதாம. எ-று.

ஆஞதறகமைதல இறைவராதறகுத தெயவததாலேறபுடையராதல. மறறு வினைமாறறினகண வருத. (டு)

ககருசு. பிரிவுகாகரும வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. சு

தலைமகன பிரிவுணாதகியவாறு வருதுசொலலிய தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. அவா பிரிவு உளாகரும வனகணணராயின— நஙகவவுககமையறி நததலைவாதாமே நமமுனினறு தமபிரிவினோயுணாததும வனகணமையுடைய ராயின,—நலகுவா எனனும நசை அரிது—அநதனமையா பினபு நமமாறறு மையறிநது வருது தலையளிசெயவரொனறிருகருமாசை விடபபடும. எ-று.

அருமை பயனபடிதலிலலாமை. கூடியிருநதே அனபினறிப பிரிவெணணுத லும உணாதநலுமவலலராயினா பிரிநதபோய அனபுடையராய நமமைநினை த்துவருது நலருதல யாணடையநதெனபதாம. அழுஙகுவித்தல பயன. (சு)

ககருள. தூறைவன றுறந்தமை தூறறுகொன முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. எ

இதவுமத.

இ-ள. தூறைவன துறநதமை—தூறைவன என்னேப பிரியுறறமையை— முனகையிறை இறவாநினற வளை தூறறுகொல— அவணுணாத்தாமறறுமேயு ணரநது எனமுனகையினிறையினினறுஙகழலாநினற வளைகள எனககறியியா வோ, அவணுணாதநவுணாநதுவருது யேதுவிதறலவேணடுமோ? எ-று.

முனனேநிகழநதமையிற துறநதமையெனறும, கேடடதுணையான மெலி நது ஆறறுமையின இறவாநினறவெனறுஙகூறினுள. அழுஙகுவித்துவருதுகூற றபாலியலலியாய நீயும இவவளைகளசெயதனவே செயதாயெனப புலநதுகூறி யவாறு. (எ)

ககருஅ. இன்னு தினனில்லூர் வாழ்த லதனினும்
மின்னு தினியார்ப பிரிவு. அ

இதவுமத.

இ-ள. இனன இல ஊா வாழதல இனனுது—மகளிாகருத தஙகுறிப்பறியுந தோழியரிலலாத வேறஊரினகண வாழதலினனுது;— இனியாரபபிரிவு அதனி

ணும இன்னது—அதனமேலுந தலைகாதலனைபபிரிதல அதனினுமினனது.எ-று.

தலிவனசெலவினியழுங்குவித்து வரைராது உடன்பட்டுவந்தமைபறிபு புல கதினருளாகலின, இனனிலனுரொனருள். உலகியலகூறுவாளபோனறு தனகக வவிரணடுமுணமைகூறியவாறு. (அ)

ககஙிகூ. தொடிற சுடினலலது காமநோய போல
விடிற சுடலாறறுமோ தீ. கூ

காமநதீயேபோனறு தானினறவிடதைதச சுடுமாகலான
நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிகருச் சொலலியது.

இ-ள. தீததொடிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைததொட்டாறசுடுமா யிறசுடதலலலது— காமநோயபோல விடிற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய நோயபோலது தனனையகனறுற றபபாதசுடதலே வறறே, மாடடாது. எ-று.

சுடுமாயினெனபது மநதிரமருநதுகளாறறமபிகபபடாதாயினெனறவாறு. காமதறிகதுவுமிலலெயெனபாள வாளா சுடலெனருள. அகறல ஆகராமை. சுடலெனபது முனனுங்கூடடபபடடது. தீயினுஙகொடியதனை யாஞறுமாறெ னனெயெனபதாம். (கூ)

ககசூ0. அரிதாறறி யலலனுயை நீகஙிப பிரிவாறறிப்
பினனிருநது வாழுவார பலர. க0

தலிவியாபலரும பிரிவாறறியிருபபா அது நீசெயகின
றிலியெனற தோழிகருச் சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொகுமை,—அரிது ஆறறி அலலல நோய நீகஙி—பிரிவுணாதகியவழி அதறகுடமபடடுப பிரியுஙகால நிகழுமை அலலனுயினையு நீகஙி—பிரிவு ஆறறிப பின இருநது வாழுவார பலர—பிரிநதால அபபிரிவுதன னையுமாறறிப பினனுமிருநது உயிரவாழுமகளிர உலகதது பலர். எ-று.

பணடையிறசிறபபத தலையளிபெறறினபுறுஙினறவெலலைகணணே அஃஙி ழுஙது னுபறுநறகுடமபடுதல அரியதொனருகலின அரியதனைசசெயதெனறு ம, செலலுநதேயதது அவாகஙியாது நிகழுமெனறும வருநதனையும யாமாற றியிருகருமாறெனனெனறும அவவரவுதான எஞருனாறு வநதெயதுமெனறும இவவாறருணிகழுஙகவலை மனநதுநீஙகாதாகலான அலலனுயைநீகஙியெனறும, பிரிநதால வருநதனையும அகநது நிகழுஙகாமவேதனையும புறத்து யாழிசை, மதி, தெனறலெனறிவைவுதலாக வந்து அதனை வளாபபனவும ஆறறலரியவாக லிற பிரிவாறறியெனறும, தாகாதலரையினறியமையா மகளிருள இவையெ லலாம பெறுதலுப பினனுமிருநது உயிரவாழுவார ஒருவருமிலலையெனபது குறிபபாறறுரைதலுப பினனிருநதுவாழுவாபலரொனறுகூறினுள. அரிதென்பது வினைக்குறிப்புபபெயர. பிரிவினகணிகழுவனவறறைப பிரிவெனருள. செயது, நீக்கி, ஆறறியென்பன ஒசைவகையான அவவவறறதருமையுணர நினறன. சிற பபுமமை விகாரதநாறறுகது. யாணுமிறநதுபவிலெனபது கருதது. (க0)

ககள ம அதி. — படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிநதிரங்கலெனவிரியும. அஃதாவது பிரிவாற்றாளாய தலைமகள தானுறுகினற தனபதநினை எபபொழுதும் நினைதலின அருகின வான மெலிநதிரஙகுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

ககசூக. மறைபபேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக
கூறறுநீர போல மிகும. க

காமநோயை வெளிபபடுத்தல நினனுணுககேலா
தெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. நோயை யான மறைபபேன — இநநோயைப பிறரறிநதுணரி யான மறையாநினறேன, — இஃதோ இறைபபவாகருஊறறுநீர போல மிகும — நிறப வும, இஃது அநநாணவகா நிலலாது நீரவேணடுமெனறிறைபபவாகரு ஊறறு நீர மிகுமாறுபோன மிகாநினறது. எ-று.

அமமறைததலாற பயனெனனெனபதபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக கணவநதது. "இஃதோ செலவாக கொதததனெனயான" எனபுழிபபோல ஈண் டெ சுடடுபபெயரீறு திரிநதுநினறது. இஃதோநோயையென று பாடமோகு வாருமுளா, அது பாடமனமையறிக இனி ஆறறகறறது நீசெயலவேணடு மெனபதாம. (க)

ககசூஉ. கரத்தலு மாறறேனிங் நோயைநோய செயதாக
குறைதலு நாணுத தரும. உ

ரண்டையாரறியாமன மறைததல ஆணடையாரறியாததாகுவி
டுதலெனறுமிரணடனுள ஒனறுசெயலவேணடுமெ
னற தோழிகருசு சொலலியது.

இ-ள. இருநோயைக கரததலும ஆறறேன — இருநோயை ரண்டையாரறியா மனமறைததலும வலலேனுகினறிலேன, — நோய செயதாகரு உரைத்தலும நாணுத தரும — ஆகாகால, நோயசெயதவாகருகாக்கவெனின, அதவும எனகரு நாணினேததாராநினறது, இனியெனசெயகோ? எ-று.

ஒருகாலஇகொருகானமிருதலிற கரததலுமாறறேனெனறும், சேயிடைச்செ ன்றவாகரு இதுசொலலித தூதுவிட்டால இனறுமிருநதேனெனபது பயக்கு மெனனுங்கருததால நாணுததருமெனறுகூறினாள. (உ)

ககசூங. காமமு நாணு முயிராகாவாத தூங்குமென்
னெஞ வுடமபி னகதது. ங
இதுவுமது.

இ-ள. காமமும நாணும — காமநோயும அதனைச செயதவாகரு உரைக்க லொலலாத நாணும — நோஞ என உடமபின அகதது — தமமைபபொருத எனனுடமபினகண்ணே — உயிர காவாத தூஙகும — உயிர காததணடாக அத னிருகலியினுக தூஙகாநினறன. எ-று.

பொருமை மெலிவாஞயது. தூங்குமெனபது, ஞனறிஞனறு மிகாது இரண் டும் ஒததசீரவெனபது தோனற, நினறது. தூதவிடவும ஒழியவுமபணணுவன வாய காமநாணகள தம்மூளொதது உயிரினியிறவியாநினறன, யான் அவற்று ளொன்றினகணிறகமாட்டாமையின இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம. (ங)

ககசுச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச

தலேவியா காமகடறபடாா படினும அதணே ஏறற
புணேயாணிநதிக் கடபபொன்ற தோழிக்குச
சொலலியது.

இ-ள.' உணடு காமகடலே—யாவாகும உளவாயவருகினற இவவிரணட னுளளும எனகுணடாகினறது காமகடலே,—அது நீநதும ஏமப புணே இல —அதணே நீநதும அாணுகிய புணையிலலே. எ-று.

இருவழியும மன்னும உமமும அசைகிலே. தூதவிடடு இதறகுபபுணேயாகற பாலேயாயநீயும ஆயிறறிலேயெனபது கருதது. (ச)

ககசுரு. தூபபி னெவனுவா மறகொ றுயர்வரவு
நடபினு ளாறறு பவா. ஞ

தூதுவிடாமைநோகஙித தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள். நடபினுள தூயாவரவு ஆறறுபவா—இனபஞுசெயதறகுரிய நடபினக ணணே தூனபவரவிணேச செயயவலலவா—தூபபின எவனுவாகொல—தூனப ஞுசெயதறகுரிய பகைமைகக ளன்செயவாகொலலோ!.எ-று.

தூபபுப பகையுமாதல "தூபபெறாத தோாககே யுளளாச சேயமைய—னட பெறாத தோாககே யஞ்கை யணமையன" எனபதனுமறிக. அபபகைமை ஈணடிக்காணுமையின அவாசெயவதுமறியபபெறறிலேமெனபதுபட னினறமை யின, மன ஒழியிசைகக ண வநதது. தூயாவருதலே விலகக லாயிருகக அதுசெ யகினறிலேயெனப புலகினறமையின, தூயாவரவுசெயதாளாகஙியும பிறளாக் கியுஙகூறினுளள. (ஞ)

ககசுசு. இன்பங கடன்மறறுக காம மஃதடுங்காற
றுன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமததானினபமுறறுாகசு அதனிலுய தூனபமும வரு
மெனற தோழிகசுச சொலலியது.

இ-ள. காமம இனபம கடல—காமம புணாவாலினபஞுசெயயுஙகால, அவ வினபஙகடலபோலபபெரிதாம,—மறறஃது அடுஙகால தூனபம அதனிறபெ ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறறுன்பஞுசெயயுஙகால, அதுதூனபம அகடலி னுமபெரிதாம். எ-று.

மறறு வினமாறறினகண் வநதது. அடுஙகாலென வநதமையின, மறறதலே யெசசம வருவிகபபடடது. பெறறவினபததோடொதுவரின் ஆறறலாம, இஃதுதனதலவனறெனபது கருதது. (சு)

ககசுள. காமக கடுமபுன னீந்திக கரைகாணேன்
யாமததும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல நிறை புணேயாக நீநதபபி
மெனமுடகுச சொல்லியது.

இ-ள. காமக கடும்புனல நீநதிக கரை காணேன—காமமாகியகடலி நீநதா தேனலலேன,நீநதியும அதறகுக கரைகாணகினறிலேன,—யாமத்தும் யானே உளேன—அககாணமைகாலநதான் எலலாருநதுயிலும அமையிருளாயிற்று, அவவையிருடகணணும அதறகொருதுணையினறி யானேயாயினேன், யூயும் இறநதுபடடுயிரநதுபோகாதுளேனகாணினறேன, ஈதொருதீவிணைபபயனிருநத வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிருதிகணினறது. உமமை முனனுநகூட்டபபடடது. யா னேயாயினேனெனபது நீதுணேயாயிறறிலேயெனனுநருநிபபிறறு. (எ)

ககசுஅ மனனுயி ரெலலாக துயிறறி யளிததிரா
வென்னலல திலலே துணை. அ

இரவினகொடுமைசொலலியிரஙகியது.

இ-ள. இரா அளிதது—இவவிரா அளிததாயிருநதது,—மன உயிா எலலாம துயிறறி எனனலலது துணை இலலை—உலகதது நிலைபெறுகினற உயிகளேயெ லலாநதானேதுயிலபபணணுதலான எனனேயலலது வேறதுணேயுடைததாயிற றிலலே. எ-று.

துயிறறியெனத திரிநதுகினற வினேயெசசம் அவாயநிலேயான்வநத உடைத தாதலோடி முடிநதது. துணேயோடொனறுகினற உயிாகளெலலாம விடடு இறநதுபடடுமெலலேயெனைய எனனேயே துணேயாகக கோடலின அறிவின்றென பதுபறறி அளிதெனனருள, இகழசசிகருறிபபு. (அ)

ககசுசு. கெடியா கொடுமையிற ருநகொடிய விங்கா
ணெடிய கழியு மிரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. இநநாள நெடிய கழியும இரா—காதலரொடி நாமினபுறற முனனு ளகளிற சுறியவாய அவாபபிரிவாறறெமாகினற இநநாளகளிலே நெடியவாயச செலகினற கடுஞுலகள—கொடிடா கொடுமைபின தாம கொடிய—அக் கொடியாரது கொடுமைகளுமேலே தாநகொடுமை செயயாகினறன. எ-று.

தனனுறறுமை கருதாது பிரிதலின, கொடியாரெனனுள. கொடுமை கடிதின் வாராதுநீடிதலல. அவாபபிரிவாறறும நீடடிபபானறுளுதாய ஆறறுமைகளுக கணணுணடாமைமேறறும பணடையினெடியவாயக கொடியவாகாகினறனவென னபதாம. (கூ)

ககள0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெளளநீர்
நீநதல மனனெவென் கண். க0

நினகணகள பேரழகழிகினறனவாகலின அழறபாலே யலலேயெனறுருச சொலலியது.

இ-ள. உளளமபோனறு உளவழிச செலகறபின — மனமபோலக் காதல ருளளதேயதாக கடிநிறசெலலவலலனவாயின,— என கண வெளளநீா நீந தல— எனகணகள இஙஙனம் வெள்ளமாகிய தநநீரை நீநதா. எ-று.

அதமாட்டாமையின இனி அவறறிறகு நீநதுதலேயுளளதெனபது படினற மையினை, மன ஒழியிசைகண வநதது. மனததிறகுச் செலவாவது நினனே

யாகலின் உள்ளமபோன்றெனறும், மெயக்கு ஙடஙதுசெலலவேண்டுதலிற கண களை அதனெடுசெனறு காதலரைக் காணடலகூடாதெனனுஙகருததாற செல கறபினெனறுஙகூறினுள. இதனுள வருஙினறவதிகாரமுஙதோறுமுவாயசெய யப்பட்டது. (கo)

கஙஅ ம அதி:— கண்வித்துப்பழித்தல:

அஃதாவது கணகளை நஙகாடசிவித்துபபான வருஙதுதல. காடசிவித்துபபுத தலிலமகணைக காணடறகு விரைதல. இது, படரானமெலிநதவழி நிகழவதாகலி ன, படரமெலிநதிரஙகலினபின வைக்கப்பட்டது.

ககளக. கணடாஙு கலுழவு தெவனகொலோ தணடாநோய
தாஙகாட்ட யாஙகண டது. க
நினகணகளை கலுழுஙு தமமழகிழவாகினறன நீயாறறல
வேணடுமெனற தோழிகருஙு தலிமகள
சொலலியது.

இ-ள. தணடா நோய யாம கணடது தாம காட்ட— இநதணியாநோயை யாமறிநதது தாமெமகருக காதலாக காட்டலானனறே, —கண தாம் கலு ழுவது எவனகொல—அனறு அததொழிலவாய கணகள இனறு எம்மைக கா டடசசொலலியழுகினறது எனகருதி எ-று.

காடடவெனபதறகேறற செயபபடபொருள வருவிகபபட்டது. இனறுஙு தாமேகாடடுதலலது யாஙகாடடுதல யாணடையதெனபதாம. (க)

ககளஉ. தெரிதுணரா நோகிய வுணகண பரிதுணராப
பைத லுழபப தெவன. உ
இதவுமது.

இ-ள். தெரிதது உணரா நோகிய உணகண— மேலவினைவதனை பாராயந தறியாது அனறு காதலரை நோகினின்ற உணகண்கள—பரிதது உணராப பைதல உழபபது எவன— இனறு இது நமமாலவருஙகாலறி பொறுததல வேணடுமெனக கூறுபடுதது ணராது துனபமுழுபபது எனகருதி எ-று.

வினைவது பிரிநதுபோயவர வாராமையிற காணடறகரியராய வருஙதுதல. முனனே வருவதறிநது அதுகாலவாதாகுஙு அது வாதலவழிப பொறுததலனறே யுளளது, அதுவுஙுசெயபாது வருஙுதல கழிமடசசெயகையெனபதாம. (உ)

ககளங. கதுமெனத தாநோகித் தாமே கலுழு
மிதுஙகத தகக துடைதது ங
இதவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோகித தாமே கலுழும இது—இகணகள அன்று காதலாைத தாமே விரைநதுநோகி இனறு தாமெயிருநதுழுகினறவிது — ஙகத்தக்கது உடைதது—நமமாறறிரிகததகவியலபினையுடைதது. எ-று.

கணகளெனபது அதிகாரதது ஆன வநதது. இதுவெனறது மேறகூறிய கழி மடசசெயகையை. அது வருமுனனார்காபபாாகுஙு நகைவினைகுமாகலான, ஙகத்தக்கதுடைதெனறுள. (ங)

ககளச. பெயலாறரு நீருலந்த வண்க ணுயலாறரு
வுயவிநே யென்க ணிமுதது. ச

இ-ள. உணகண—உணகணகள,—உயலாறரு உயவு இல நோய என்கண் நிறுதது—அனறு யாதுபயமாடடாமைக்கேதுவாய ஒழிவிலலாதநோயை என் கணமேனி நிறுதது,—பெயலாறரு நீர உலந்த—தாமமழுதலேமாடடாவணணம் நீவாறறிவிடடன. எ-று.

நிறுதறல பிரிதலும பினகூடாமையுமுடையாராக காடடி அதனால நிலைபெ றசசெயதல. முன எனகினனுதனசெயதலாற பின சமகினனுகன தாமே வநதனவெனபதாம. (ச)

ககளஞ. படலாறரு பைத லுழகருங கடலாறருக
காமநோய செயதவென கண. ஞ

இதுவுமது.

இ-ள. கடல போலுக காமநோய செயத எனகண— எனகருக கடலுஞசி நிதாமவணணம பெரிதாய காமநோயைச செயத எனகணகள—படல போரு பைதல உழகதும—அதறகினனபாற முழுமுதலிலலாவாயத துனபதைபபுழு வாகினறன. எ-று.

காமநோய காடசியான வநதாகலின, அதறகு கணகளே செயததாகக கூறினள. தனபம அழுதலாலுயபபு. (ஞ)

ககளசு. ஒஒ வினிதே யெமகநிநோய செயதகண
டாஅ மிகறபட டது சு

இதுவுமது.

இ-ள. எமமரு இநநோய செயத கண நாம இதறபடடது— எமகநிககா மநோயினைச செயத கணகடாமும இதறகியலாதழுநறகணபடடது—ஒஒ இனிதே— மிகவுமினிதாயிறறு. எ-று.

ஒவெனபது மிருபபொருடகணவநத குறிபபுசசொல. நமமால வருநதமு றறவெமகரு அது நீஙகாறபோனறதெனபதாம. (சு)

ககளள உழநதுழந துணணி றுக விழைநதிழைநது
வேணடி யவாகணட கண. எ

இதுவுமது.

இ-ள. விழைநது இழைநது வேணடி அவாக கணட கண—விழைநது உண் ணெநிழநது விடாநே அனறு அவராகணட கணகள—உழநதுழநது உள நீர அறுக—இனறு இநதயிலாதழுகலாய துனபநதினையுழநதுழநது தமமக ததுளளநீர அறறேபோக. எ-று.

அடிகரு இடைவிடாமைகண வநதது. அமமதலாகிய இடதறறிகழபொரு ளினறெழில இடதினமேனினறது. (எ)

ககளஅ. பேணது பெடடா ருளாமனனே மறறவாக
காணு தமைவில கண். அ

காதலா பிரிநதுபோயினரலலா அவரீணடுளா
அவராக காணுமளவும நீயாறறலவேணடி
மெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள். பேணுது பெட்டாரா உளா—நெஞ்சால் விழையாதவைதனுச சொன மாததிரததால விழைநதவா இவவிடததேயுளா; —மறறு அவாக் கண காணுது அமைவில—அவவுணமையாற பயன யாது, அவைக கணகள காணுதமைகின றனவிலலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிநதுகினறமையிற பேணுதெனறும, முனனலமபாராட்டிபபிரிவ ச்சமும் வனபுறையுஙகூறினராகலிற பெடடாரெனறுஙகூறினுள. மன ஒழியி சைக்கண வநதது. மறறு யீனோாற்றினகண வநதது. ஓகாரம அசைநிலே. யா ணறறவுங கணகள அவைக காணடறகு விருமபாகினறனவெனபதாம. இனிக கொணகனெயெனறு பாடமாயின, எனகணகள தமமைக் காணுதமைகினற கொணகனெத தாஙகாணுதமைகினறனவிலலே இவவாறே நமமையொருவாவி ழையாதிருகக தாமவரை விழைநதாா உலகததுளளோவெனறுரைகக. இத றகு மன அசைநிலே. (அ)

ககஎகூ. வாராககாற றுஞசா வரிறறுஞசா வாயிடை
யாரஞ ருறறன கண. கூ

நீயுமாற்றி னினகணகளுநதுயிலவனவாதலவேண்டி
மெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. வாராக்கால துஞசா—காதலா வாராதஞானறு அவாவரவுபார்ததத துயிலா,— வரின துஞசா—வநதஞானறு அவாபிரிவுஞித துயிலா,— ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும எனகணகள பொறு ததறகரிய துனபதறினேயுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுடடி நீணடது. இனி அவறறிறருத துயில ஒருஞானறுமி ல்லேயெனபதாம. (கூ)

ககஅ0. மறைபெற வூராக கரிதன்ரு லெமபோ
லறைபறை கணணு ரகதது. க0

காதலரை இவவூா இயறபழியாமல அவாகொணிமையை
மறைகவேண்டுமெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. எமபோல அறைபறை கணணா அகதது மறை பெறல — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கணணினேயுடையா தமநெஞ்சினகணடககிய மறையையறிதல—ஊராககு அரிதனறு—இவவூரினகணணுளளாராககு எளிது. எ-று.

மறையெனறது ாணடி மறைகபபடிவதனே. அகதனுகிகழவதனேப புறதது ள்ளாாகவிதிதலாகிய தொழிலான ஒறறுமையுண்மையின, அறைபறையா கியகணணெனனருள. இஙஙனஞசெய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கணணு ரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான மறைகவும் இவை வெளிபபடிததாகி னறனவெனபதாம். (க0)

ககக ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புறற பருவரலென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானுய வரு த்தம. இதனிப பருதெறிநதவயாவெனபபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரி வாறருமையான வருவதோரநிறவேறுபாம். இது, தலிமகனிக காணபபெறுத வழி நிகழவதாகலின, கணவிதுபபழிதலினபின வைகபபடடது.

ககஅக. நயந்தவாகரு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாராக குரைகோ பிற. க

மூன பிரிவுடமபடட தலிமகள அஃதாறருது பசநதவழித
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. நயநதவாகரு நலகாண்டு நோநதேன — எனனை நயநதவாகரு அது பொழுது பிரிவைவுடமபடடநான—பசந்த எனபணபு யாகரு உரைகோ— அதனையாறருது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாகருச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலே. உடமபடாவழி ஒழிதலருநிதறுப பிரிவுணாதலி னராகலின அவரனபுடையரெனனுங்கருதறதான நயநதவரெனறுமம, இதுவேயுட மபாடாக மேலும பிரிவுநிகழுமாகலின இனி அவராக் கூடிதலரிதெனனுங்கரு தறதான நலகாமையெனறுமம, முனனருடமபடிதலுமபினனாறருது பசதறதலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபெனறுமம, யான செயதுகொ ணடதனபதறினை இனியொருவாகருச சொலலலும பழியாமெனனுங்கருத தால யாகருராகோவென றுங்கூறினுள. (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரென்னுங தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூரும பசப்பு உ

ஆறறுளெனக கவனற தோழிகரு ஆறறுவலெனபது
படச சொலலியது.

இ-ள. யானுறறியுளேனுகவும, —— பசப்பு—இப்பசப்புதறான, —— தநதார அவா எனனும தகையால— எனனேயுணடாகுகினுர அவரெனனும பெருமிதத தான், —— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொணடு செலுதறாகினறது. எ-று.

“ குருதிகொப பிளிகரும வேலான கூநதனமா லிவாநது செலல” எனபுழி யும இவாதல இபபொருடடாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூாகினறது, இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (உ)

ககஅங. சாயலு நாணு மவாகொண்டார கைம்மாரு
நோயும பசலையுங தநது. ங

அழருநாணுமழியாமல நீயாறறலவேண்டுமென்ற
தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. கைம்மாரு நோயும பசலையும தநது —— பிரிகினறருனறே அவவிர ணடறகுநதலிமாரு இகாமநோயினையும பசலையையும எனகருது தநது,—— சாயலும் நாணும அவா கொணடார —— என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினர, எ-று.

எதிரிரணிறை. அடகருநதோறும மிகுதலான, நோய நாணிறகுத தலைமா முயிறறு. இனி அவர தநதாலலலது அவையுளவாகலும இலையிலவாகலுங்கூ டாவெனபதாம. (கூ)

ககஅசு. உளளுவன மனயா னுளைபப தவாகிறமாற
களளம பிறவோ பசபபு. சு

பிரிகினறவர செனறிதத சொறகனேயம அவர
நறமிறஙகனேயுமறியாகலின நீடியாது வருவெனற
வழிச சொலலியது.

இ-ள. யான உளளுவன—அவரசொறகனேயான மனததானினேயாகிறபேன, —உரைபப தவாகிறம — வாககாலுளைபபதும அவரநறமிறஙகளேயே,— பசப்புக் களளம— அநயனருசெயயாகிறகூறி, பசபபு வருகினறது, இது வருசனேயாயிருநதது. எ-று.

பிறவும ஓவும அசைகிலை. மெப மறறைமனவாகருகளினவழிததாகலின அதனகணணும வரறபாறறனமுயிருகக வநதமையின, இதனசெயல களளமா யிருநதெனற தாறறுகினறமை கூறியவாமுயிறறு. (சு)

ககஅடு. உவககாணெய காதலா செலவா ரிவககாணென்
மேனி பசபபூ வது. டு

காதலா பிரிநதணிததாபிருகவும அறறுகினறிலெயெனற
தோழிகரு முணனிகழறதது கூறியது.

இ-ள. எஙகாதலா உவககாண செலவார— பணமும நவகாதலா உஙகேசெல வாராக,—எனமேனி பசபபூவ நு இவககாண— எனமேமி பசபபூவதஙகே யனறோ! அபபெறறிய நு இனறு பிறிதொனறுமோ! எ-று.

உவககாண இவககாணெனபன ஒடடிநினறவிடைசசொறகள. தேயவண மையாற காலவணமை கருதபபடடது. அவாசெலவும புசபபின நுவரவும பக லிரவுகளினசெலவுமவரவுமபோலவதறி நுணரவைதது அறியாதாயபோல நீசொ லலுகினறதெனனெனபதாம. (டு)

ககஅசு. விளகநறமை பாககு மிருளேபோற கொண்கன
முயகநறமை பாககும பசபபு. சு

இ-ள. விளககு அறறம பாககும இருளேபோல—விளககினது மெலிவுபா ாதது நெருஙகிவருமிருளேபோல— கொணகன முயகது அறறம பாககும பசபபு—கொணகண்முயகனது மெலிவுபாராதது நெருஙகிவரும இபபசபபு. எ-று.

பாககுமெனபன இலகணசசொல. முனபிரியாதிருகவும தனகவகாச மபாராதுவரும பசபபுப பிரிவுபெறறால எனசெயயாதெனபதாம. (சு)

ககஅள புலலிக கிடநதேன புடைபெயாநதே னவவளவி
லளளிகொள வறறே பசபபு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. புலலிகிடநதேன் புடைபெயாநதென— முன்னெருஞானறு காத லாைப புலலிகிடநத யான அறியாது புடைபெயாநதேன,— அவவளவில

பசபபு அளளிகொளவறறு— "அபபுடைபெயாதவளவிலே பசப்பு அளளி கொளவதுபோல வநது செறிநதது. எ-று.

கொளவெனபது குறைநதுநினறது. அளளிகொளவது அளளிகொளளப படுமபொருள். அபபுடைபெயாசசிமாதஜ்ரதறகு அவவாறுயது இபபிரிவின கணுமாறு சொலலவேணடுமேனபதாம. (எ)

ககஅஅ. பசநதா ளிவளெனப நலலா லிவ்ளெத
தூறநதா ரவரென்பா நில. அ

நீயிநஙனம பசகதறபாலியலலெனற தோழியைடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள. இவள பசநதாள எனபது அலலால—இவள ஆறறியிராது பசநதா ளெனறு எணணிப பழிகூறுவதலல நு — இவளெ அவா தூறநதா எனபார இல—இவளெயவா ஏறநதுபோயிருளெனறு அவைாக கூறுவாரொருவருமிலலெ. எ-று.

எனபாளென வேறுபடித்துககூறினாள, தனனையே தெருஙகுதலபறறிப புல ககினறமையின. (அ)

ககஅக. பசகரமற படடாஙகென மேனி நயபபித்தாரா
நனனிலைய ராவ ரெனில. க

நிதுவம ம.

இ-ள. நயபபித்தாரா நனனிலையராவா எனின—இபபிரிவையாளெயுடமபடிம வகை சொலலியவா இனறு நினகருதுகான நலலநிலைபினராயினு,—என மேனி படடாஙகு பசகக— எனமேனி படடதுபடப பசபபதாக. எ-று.

நனனிலையராதல நனமைகளணணேநிறறலையுடையராதல. படடாஙகாகவெ னஆகம வருவிகதுரைகக. மூன இபபிரிவினகொடுமையறியாதுவெனனே இதறகுடமபடித்தறபி பிரிநதவா ரவரிலராகவேவேணடுவது, எனமேனியும பச பபும யாதுசெயயினெனனெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைகளண வநதது. (கு)

ககக0. பசபபெனப போபெறுத னனறே நயபபித்தாரா
நலகாமை தூறறு ரெனின க0

தலைமகளாறறுதறபொருட்டித் தோழி நலைமகளெயிறற
பழித்தவழி அவள இயறபடமொழிந்தது.

இ-ள. நயபபித்தாரா நலகாமை தூறறுரெனின—அனறு தாஙகுறைநயபபித் தக கூடினவாக்கு இனறு நலகாமையை நடடோ தூறறுராயினு, — பசப பெனப போபெறுதல நனறே—பசபபுறறுரெனெ வேறறுமைபானனறிப பச பபுத்தானுயினுளெனெ ஏறறுமையாறறுஞசொலல அபபெயராபபெறுதல எனக்கு நனறு. எ-று.

நடடாரெனபது அவாயநிலையான வநதது. இயறபழித்தலபொறுது புலக் கினறுளாகலின, இகழசசிகுறிபபாறகூறினாள். அவரை அருளிலொனறுது இனறும பசநதாளிவளெனகையே யாறறாறுநெறியாவதெனபதாம். (க0)

கஉ ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும். அஃதாவது படாமிகுதி தலை வனகணினறிந தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அறமும பொருளநோகஙிப பிரிதலின அவனகண இலலியாயிறறு. இது, பசபுபுறறு வருநதியாடகுரியதா கலின, பசபுபுபருவரலினபின வைகபபபடடது.

கககூக. தாமவீழுவாரா தமவீழப பெறறவா பெறறுரே
காமததுக காழில கனி. க
காதலரும நினனினுமாறறுராயக கடிநின்வருவா நீயவரொடு
பேரினபதுகாரூயெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. தாம வீழுவாரா தம வீழப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கபபடுங்கண வா தமமைக காதலிகபபெறற மகளிர —— பெறறுரே காமதுக காழ இல கனி—பெறறுரனறே காமதுகாசஙியெனனும பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம ஆருபெயர. அதறு அலவழிகண வநதது. முனனேநலவினே இல வழிப பெறபபடாமையிற பெறறுனனும, அவராற றடையினறி நுகரபபடு தலிற காழிலகனியெனறுகூறினுள. நுகாதலா பிரிதலேயனறிப பின வாரா மையுமுடைமையின, அகனி யாம பெறறிலேமெனபதாயிறறு. (க)

கககூஉ. வாழவாகரு வானம பயந்தறறுல வீழவாகரு
வீழவா ரளிகரு மளி. உ

இதுவும ஙு.

இ-ள். வீழவாகரு வீழவா ளிகரும அளி—அறமும பொருளநோக்கிப பிரிநதார றமமையினறியமையா மகளிரகரு ஆவையினறியமையாக கணவா ளவறிநது வநது செயயுநதலேயளி —— வாழவாகரு வானம பயநதறறு— தனனேயே நோகஙி உயிர்வாழவாகரு வானம ளவறிநதுபெயதாறபோலும. எ-று.

நுகாதலா நமமை விழையாமையின அதறகேயளியிலலேயாகலான, மழை வறநதுழி அதனை வாழவாபோல இறநதுபடிநதலே நமகருளளதெனபதாம.

கககூங. வீழுநர வீழப படிவாரக கமையுமே
வாழுந மெனனுஞ செருகரு. ங

இதுவுமது.

இ-ள. வீழுநர வீழபபடிவாரகரு அமையுமே — தாம விழையுநகணவரான விழையபபடுமகளிரகரு ஏறபுடைதது—வாழுநம எனனும செருகரு— காத லா பிரிநதாராயினும நமமை நினைநது கடிநினவருவா வநதால நாமினபுறறு வாழதுமெனறிருகருநதருகரு. எ-று.

நாம அவரான வீழபபடாமையின, நமக்நமைவது இறநதுபாடெனபதாம.

கககூச. வீழப படிவாரா கெழீஇயிலா தாமவீழுவாரா
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காதலரையிறபழிததலேயஞசி அவரருளின்மை மறைதத நீ கடவுட்
கறபினேயாகலிற கறபுடைமகளிரால நனகுமதிகபபடுதியெ
னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள. வீழபபவிவா — கறபுடைமகளிரால நன்குமதிக்கபபடிவாரும்— தாம வீழவா வீழபபடாரொனிற கெழீஇயிலர— தாம விரும்புங்கணவரான விரும்பபபடாராயிற நீவினேயாட்டியா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினேயின்மை; அஃது அருத்தாபததியாறறீவினேயுடைமையாயிறறு. தீவினேயுடையேறகு அந்நன் குமதிப்பாற பயனிலலேயெனபதாம. (ச)

கககூடி. நாஙகாதல கொண்டார் நமககெவ்ன் செய்பவோ
தாஙகாதல கொளளாக் கடை. டு
அவாமேறகாதலுடைமையின அவாகருததறிநதாறறினை
யெனற தோழிகருச செலலியது.

இ-ள. நாம காதல கொணடார நமககு எவன செயப—நம்மாற்காதலசெ யயபபடடவா நமககெனனவினபததைச செயவா,—தாம காதல கொளளா ககடை—அவவாறே தாமும நஙகடகாதலசெயயாவழி. எ-று.

எசசவுமமை விகாரததாறறொகது. அககாதலுடைமையால நாம் பெற்றது துன்பமேயென்பதாம். (ரி)

ககஙூ. ஒருதலேயா னின்னுது காமஙகாப் போல
விருதலே யானு மினிது. சூ
இதவுமது.

இ-ள. காமம ஒருதலேயான இனனுது — மகளிர ஆடவனொனுமிருதலேயி னும் வேடகை ஒருதலேககணணேயாயின அஃதினனுது, —— காபபோல இரு தலேயானும இனிது—காவினதுபாரமபோல இருதலேககணணுமொபபின, அஃ தினிது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைக்கண வநதன. கா ஆகுபெயர. எனமா ட்டினடாயவேடகை அவாமாடடுமுணடாயின, யானிவவாறு தனபமுழுததல் கூடுமோவெனபதாம. (சு)

ககஙூ. பருவரலும் பைதலுங காணுன்கொல காம
னெருவாகணினெழுகு வான. எ

இ-ள. ஒருவாகண நினறு ஒழுகுவான காமன—காமநுகாதறகுரியவிருவரிட தத்தம ஒபபறறலொழிதது ஒருவரிடததே நினறு பொருநிறற காமககட வுள— பருவரலும பைதலும காணுனகொல — அவவிடதது பசபபானுய பருவரலும படாமிருதியும அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும வெறுபபுமினறி எலலாரகண்ணுநிகழநதனவறிதறகுரிய கடவுளும் எனகண வேறுபட்டான, இனி யானுயபுமாறெனனீயெனபதாம். (எ)

ககஙூஅ. வீழுவாரி ன்சொற் பெருஅ துலகத்து
வாழுவாரின் வன்கணு ரில. அ
தலைமகனூடுவரகாணுது சொலலியது.

இ-ள். வீழவாரின் இன்சொற பெருது வாழவாரின—தம்மால் விரும்பபப டுகாதலாறிறதறின்றும ஒரினசொலலளவும பெருதே பிரிவாறறி உயிரவா

ழ்கின்ற மகளிர்போல— வனகணை உலகதது இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலலே. எ-று.

காதலாதிறதததசசொல யாதானும எனகதினெனனுங்கருததால், இன்சொலெனறுள. இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறுகக்கது. யான வனகணணேஞ கலின, அதுவுமபெறுது உயிரவாழாகினறேனெனபதாம. (அ)

ககசுசு. நசைஇயார நலகா ளெனினு மவாமாட
டிசையு மினிய செவிகசு கூ
இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகார எனினும்— என்னுல நசசபபடடகாதலா என மாட்டன்பிலரோயாயினும,— அவாமாடடு இசையும செவிகசு இனிய— அவா திறததினியாதானுமோசொலலும எனசெவிக்கினியவாம. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலனெனனுஞசொலலாயினும அமையுமெனப துபட, நினறது. அதுவும பெறறிலேனெனபதாம. (கூ)

கஉ00. உறுஅசக குறுநோ யுரைபபாய கடலீச
செறுஅய வாழிய நெஞசு. க0
தலீமகனதூதுவரபபெறுது தானதூதுவிடக்கருதியாள
நெஞசொடு சொலலியது.

இ-ள. உறுசகு உறுநோய உரைபபாய நெஞசு—நினனெடுருதாசகு நினனுறுநோயையுசகளுறற நெஞசே,— கடலீச செறுய— யோறறுயாயினும அரிதாய அதனியொழிநது, நினகருத துயரருசெயகினற கடலீத தூக்க முயலவாயாக, அஃதெளிது. எ-று.

உசாக்களுறறது அளவிறநதநோயாகலானுங கேடபா உறவிலராகலானும அது முடிவதொனறனறு, முடிநதாலும பயனிலலீயெனபது கருதாது, முயலாகினருயெனனுஞருதிபபான, வாழியவெனறுள. (க0)

கஉக ம அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையினபதகினே நினைநது தலீமகடனிமை யெயதலும, பாசறைகடடலீமகனறனிமையெயதலுமாம. இவவாறு இருவர்கரும பொதுவாதலபறறிப பனமைபபாலாறகூறபபடடது. இது, படாமிருதினகண்ணதாகினைநத தலீமகடருழிதாகலின, அவவியைபுபறறித தனிப்படாமிருதியினபின வைகபபடட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுங் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினுங காம மினிது. க
ஊதாயசசெனற பாஙகனுகருது தலீமகன சொலலியது.

இ-ள. உளளினும தீராப பெருமகிழ செயதலால—முனகூடியஞானறையினபதகினேப பிரிதலுழி நினைநதாலும அதுபொழுது பெறறுறபோல நீஙகாத மிகமகிழசசியைத தருதலால,— களளினும காமம இனிது— உணடுழியல லது மகிழசசிசெயயாத களளினுங காமம இனபமபயதலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந தலீமகனீமறவாமையுஙகூறியவாறு. (க)

கஉ0உ. ஏனைதனென நினைகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைபப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள். தாம வீழவா நினைபப வருவது ஒனறு இல—தமமால் விருமபப்படி வாரைப பிரிவினகணணினைதறால அநநினைவாகரு அபபிரிவான வருவதோரது னபமிலலையாம,— காமம எனைதது இனிது ஒனறெகாண — அதறைகாமம் எநதணணையெனுமினிதொனறே காண. எ-று.

புணாநதழியும பிரிநதழியும ஒபபவினெனபான,எனைதுமினிதெனரூன. சிறபபுமமை விகாரததாறறொகை. தாறறதியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0கூ. நினைபபவர் போன்று நினையாகொ றுமமல
சினைபபது போன்று கெடிம. கூ

தலைமகணை நினைது வருதலகினற தலைமகள தோழிகருச
சொலலியது.

இ-ள். தமமல நினைபப,தபோனறு கெடிம — எனகருரு றுமமல எழுவது போனறு தோனறிக கெடாநினறது,— நினைபபவரபோனறு நினையாகொல —அதனறு காதலர எனணிநினைபபாபோனறு நினையாரகலவேணடிம.எ-று.

நினைதறல அருமபுதல. சேயமைக்கணணராய கேளிர நினைநதுழி அநநி னைகபபபடடாரகுத தமமறோனறுமெனறுமுலகியலபறறித தலைமகனெடித துக்கொணட வினை முடிவதுபோனறு முடியாமையுணாந்தாள சொலலியதா யிறறு. (கூ)

கஉ0ச. யாரு முளேனுகொ லவாநெஞ்சத தெந்நெஞ்சத்
தோஒ வுளரோ யவா. ச

இதுவுமது.

இ-ள். எநநெஞ்சதது அவா ஒ உளரோ — எமமுடையநெஞ்சதது அவா எபபொரு றுமுளரோயாயிராதினறூ, — அவா நெஞ்சதது யாமும உளேனு கொல—அவவகையே அவருடைய நெஞ்சதது மம யாமுளளமாதுமோ, ஆகே மோ! எ-று.

ஒகாரவிடைசசொல ரணடிடைவிடாமையுணாதறதினறறு.உளமாயும வினை முடியாமையின வாராராயினரோ, அது முடிநதுமம இலமாகலின வாராராயி ணரோவெனபது கருதது. (ச)

கஉ0ஙி. நீநெஞ்சத நெமமைக கடிகொண்டா நாணுர்கெர
லெநெஞ்சத தோவா வரல. ஙி

இதுவுமது.

இ-ள். நீநெஞ்சதது எம்மைக கடிகொணடா— நமமுடையநெஞ்சினக ணணே யாளுசெலலாமல எமமைக காவலகொணட காதலா— எநநெஞ்சதது ஓவா வரல நாணுகொல—நீமெமமுடையநெஞ்சினகண் ஒழியாது வருதலே நாணுகொலலோ! எ-று.

ஒருவனாத தனகண வருதறகு ஒருகாலமுடமபடாது நாமவாகட்பலகாது ஞ்சேறல நாணுடையாரசெயலனமையினை, நாணுகொலெனரூள. (ஙி)

கஉ0சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னே வவரோடியா
னுறநா ளுளள வுளேன. சு

அவரொடு புணர்நதஞானறையினபததை நினைநது இறநதபாடெய
தாநினறுய அதமறததலவேணடுமெனறுடகுச
சொலலியது.

இ-ள். யான அவரோடி உறற நாள உளள உளேன—யான் அவரோடு புணர்ந்தஞானறையினபத்தை நினைதலான் இதனபவெளளதது உயிவாழகினனேன,—மறறு யான எனனுளேன—அதவினறுயின, வேறெதது உயிவாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிவாழதறகு வேறறுள, அவைபெறறிலெனெனபது பட நினறமையின, மன் ஒழியிசைகக்கண வநதது. அவை அவனறுதுவருதல, தனறுதசேறனமுதலாயின. அவை யாவுமினமையின, இ நவலலது எனககு ப பறறுக்கோடிலலேயெனபது கருதது (சு)

கஉ0எ. மறபபி னெவனுவன் மறகொன மறபபறியே
னுளளினு முளளளரு சுடிம. எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உளளினும உளளம சுடிம—அவவினபததை மறததலறியேனய இனறுளளாறிறகவும, பிரிவு எனனுளளததைச சுடாநினறது, —மறபபின எவனுவன—அங்ஙனம பிரிவாறறுத யான மறநதால இறநதப டாது உளேனவது எததால! எ-று.

மறக்கபபடிவது அநிகாரததான வநதது. மன ணாணடிம அது படாநினறு ஒழியிசையாயிறறு. கொல அசைசிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினபபினுங காயா ரனைததன்றே
காதலா செயயுஞ சிறபபு அ

இதனுளபமறிநதவாது காதலா நினகினபரு
செயவரொனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள. எனைத்து நினபபினும காயார — தமமை யானெததனையும மிகநினைதாலும அதறகு வெகுளார, — காதலா செயயும சிறபபு அனைதது அனறே—காதலா எனகுச செயயுமினபமாவது அவவளவனறே! எ-று.

வெகுளாமை அதறகுடமபடடி நெஞசினகணிறறல. தனககு அவவினபதது ந்சிறநததினமையின, அதனைச சிறபபெனறுள. காதலர்நமமாடடருளெனறும, செயயுஞருணமெனறும, பாடமோதுவாருமுளர. தோழி கூறியவதனைக குறிபபாணிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ0சு. வினியுமெ னின்னுயிர வேறலல மெனபா
ரனியினமை யாறற நினைநது. சூ

தலைமகனறுதுவரக காணது வருநதகினறுள வறபுறுததது
தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. வேறு அலலம் எனபா ரனியினமை ஆறற நினைநது — முனபெலலாம நாமிருவரும வேறலலமெனறு சொலலுவாரதனியினமையை மிகவுநினைநது,— என இனனுயிர வினியும—எனதினியவுயிர கழியாநினறது.எ-று.

அளியினமை பினவருவராகலுமாயபபிரிதலுமம, பிரிநதுவாராமையுமம, ஆண்டுகினறுழித தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாறறல்வேணடுமெனவறபு அததாடகு எனனுயிர கழிகினறது பிரிவிறகனறு அவரனபினமைகளென எதிரழிநது கூறியவாறு. (கூ)

கஉக0. விடாஅது சென்றூகை கணணினுற காணப
படாஅதி வாழி மதி. க0

வனபுறையெதிரழிநதாள காமமிக்கழிபடராறசொலலியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றூகை கணணினால காணப படாதி—எனனெஞசின இடைவிடாதிருநதே விடடுபபிபாயினஞா யானெனகணணளவானுயினும எதிரபபடுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கணணளவானெதிரபபடுதலாவது மதி இருவரானுநோகசபபடுதலின இருவாகணணும அதனகணனே சோதல. மூதலொடு சினைகொறறமையுணமையிற சென்றூகைகாணவெனறும, குறையுறுகினறுளாகலின வாழியெனறும கூறினாள. இனிப படாதெனபது பாடமாயின, கனவிடைக கணணினுறகாணுமாறு மதி படுகினறதிலலையென அதனுறறாயிலபெறுது வருநதுகினறுள கூறறுக்க. இபபொருடகு வாழியெனபது அசைநிலை. (க0)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல.

அஃதாவது தலைமகள தானகணட கனவினதுநிலைமையைத தோழிகருச சொலலுதல. அககனவு நனவினகணணேவுமிகுநியாறகணடதாகலின, இது நிணைநதவாபுலமபலினபின வைகசபபடடது.

கஉகக. காதலா தூதொடு வநத கனவினுக்
கியாதுசெய வேண்கொல விருநது. க

தலைமகனறூதுவரகசகணடாள சொலலியது.

இ-ள. காதலா தூதொடு வநத கனவினுககு—யான வருநதுகினறதறிநது அதிதீரக காதலா விடுதத தூதினைககொணடு எனமாடடுவநத கனவினுககு—விருநது யாது செயவேன—யான விருநதாக யாதனைச செயவேன! எ-று.

விருநதெனறது விருநதிறகுச செயயுமுபகாரததினை. அது கனவிறகொனறு காணுமையின, யாதுசெயவேனெனறுள. (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபபத தஞசிற கலநதாக
குயலுண்மை சாறறுவேன மன். உ

தூதுவிடகருகியாள சொலலியது.

இ-ள. கயல உணகண யான இரபபத தஞசின— தஞசாதுவருநதுகினற எனகயலபோலுமுணகணகள யானிருநதாற அஞசுமாயின,— கலநதாகசு உயல உணமை சாறறுவேன—கனவிடைக காதலனாக காணபேன, கணடால அவாக்கியானஞ்தியுளேனுயதனமையை யானே விரியசசொலவேன். எ-று.

கயலுணகணெனனுள, கழிநததலதறகிறகிரங்கி. உயல காமநோயகருத் தபபுதல. தூதர்கருசசொலலாது யாமடகருவனவும சொலலுவனவறறுளளுஞ சுருங

க்குவனவறறினபரபபுரதோன்றச்சொலறிவெனனனுங்கருதுதாறசாறறுவேனெ னறுள. இனி அவையுரைஞரசா சாறற லுங்கூடாதெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. முனனுங்கண்டாளகூறறுகலின, கனவுநிலையுரை தறலாயிறறு. (உ)

கஉகங. நனவினு னலகா தவரைக கனவிஞறை
காண்டலி னுண்டென னுயிர. ங

ஆறறுளெனக கவனறு—ரு ஆறறுவலெனபதுபடச
சொலலியது.

இ-ள. நனவினன நலகாதவரை—நனவினகண வருது தலையளிசெய்யாதா ரை—கனவிஞற காண்டலின என உயிர உண்டி — யான கனவினகடகண்ட காடசியானே எனனுயிருணடாகாநினறது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைகண வநதன. அககாடசியானே யானு றறியுளெனனினறென நீகவலலவேண்டாவெனபதாம. (ங)

கஉகச. கனவினு னுண்டாகுங காம நனவினு
னலகாரை நாடித தரறகு. ச

இறவமம ங.

இ-ள. நனவினன நலகாரை நாடித தரறகு — நனவினகணவருது தலையளி செயயாதாரை அவரெனறுநி நாடிககொணடுவா றது கனவு தருதலான,— கனவினறை காமம உண்டாகும — அககனவின்கணணே எனகினபமுணடாகா நினறது. எ-று.

காமம ஆகுபெயர. நானகாவது மூனறனபொருணமைகண வநதது. இய லபான நலகாதவரை அவரெனற தீதயமநி யது சொனறு கொணடுவநது நதது நலகுவிதது கனவால யாறறுவலெனபதாம. (ச)

கஉகஙு. நனவினறை கண்டதூஉ மாஙகே கலவுநதான்
கணட பொழுதே யினிது. ரு

இறவுமமது.

இ-ள. நனவினறை கணடதூஉம (இனி ற) ஆஙகே—முனனனவினகண அவ ரைககணடு நுகாநதவினபநதாறுயினிதாயிறற அபபொழுதே,—கனவுநதான கணடபொழுதே இனிது—இனன கனவினக—கணடு நுகாநதவினபமும அக கணடபொழுதேயினிதாயிறறு, அதனால எனகுநிரணடுமொதநன. எ-று.

இனிதெனபது முனனுங்கூடடபபடடது. கனவு ஆகுபெயர. முனனும யா னபெறறதெனவளவே, பினனும அதுகொணடாறறுவலெனபதாம. (ஙு)

கஉகசு. நனவென வொனறிலேல யாயிற கனவினறை
காதலா நீஙகலா மன். சூ

இதுவுமமது.

இ-ள. நனவென ஒன்று இலலையாயின — நனவெனறுசொல்லபபடுகினற ஒருபாவியிலலையாயின,—கனவினறை காதலா நீஙகலா — கனவின்கணவநது கூடிய காதலா எனனைப பிரியாரா. எ-று.

ஒனறெனபது அதனகொடுமைவிளககி நின்றது. அஃது இடையேபுகுநது கனவைப்போகசி அவரைப பிரிவிதததெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழி யிசைக்கண வநதது. கனவிறபெறறுறறுகினறமை கூறியவாறு. (சு)

கஉகள. நனவி[illegible]
னென்[illegible]
விழிதழுகி கா[illegible]
ஆறருவி.

இ-ள். நனவினை நல்காக் கெ[illegible]
தலையளிசெயயாத கொடியவா— [illegible]கம்ப் பீழிபபது என—நா
டோறுங்கணவினுகணவருது நமமைவரு[illegible] பலியைபுபறறி! எ-று.

பிரிதலும பிணிணிநதுவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரொனறும, கனவிற
றேணமேலராய விழிதழுகி கரதலின அதனுறுதனபமாகாினறதென
பாள பீழிபபதெனறுகூறினாள. நனவினிலலது கனவி றுமிலலையெனபா, அது
கணடிலமெனபதாம. (எ)

கஉகஅ. துஞசுங்காற றேணமேல ராகி விழிகருங்கா
னெஞசதத ராவா விளைநது. அ

தானறறுதறபொருடடித தலைமகணியறபபழிதது்டகு
இயறபடமொழிநதது.

இ-ள். துஞசுங்கால தோணமேலராகி — எனனெஞசுவிடாதுறைகினறகா
தலா யானதுஞசுமபொழுது வநது எனறேணமேலராய— விழிகருங்கால
விளைநது நெஞசததாவா—பின விழிகருமபொழுது விளைநது பழையநெஞ
சினகணணராவா. எ-று.

கலவிவிடடுமறையுங்கடுமைபறறி விளைநதெனறுள. ஒருகாலும எண்ணினீங
கியறியாதாரை நீ நோவறபாலியலலியெனபதாம. (அ)

கஉகக. நனவினு னலகாரை நோவா கனவினுறை
காதலாக காணு தவா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. கனவினுற காதலாக காணுதவா — தமககொருகாதலாினமையின
அவரைக கனவிறகணடறியாத் மகளிர — நனவினுன நலகாரை நோவா—
தாமறிய நனவினகண வநது நலகாத நங்காதலரை அனபிலொன நோவா
நிறபர. எ-று.

இயறபழிததபொருது புலக்கினறுளாகலின, நனமைதோனறக் கூறினுள.
தமகருங்காதலருளராய அவராககனவிற கணடறிவாராயின நங்காதலா கன
வினகணறறிநலருதலறிநது நோவாரொனபதாம. (கூ)

கஉஉ0. நனவினு னநீததா ரொன்பா கனவினுறை
காணாகொ லிவவூ ரவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள. இவ்வூரவா நனவினுன நநீததாரா எனபர் — இவவூரினமகளிர நன
வினகண நமமை நீததாரொனறு நங்காதலராக கொடுமைகூறுகிறபா,—கன
வினுற காணாகொல—அவா கனவினகண நீயகாதுவருதல கணடறியாரோ!
எ-று.

எனனெடி தனனிடை வேறறுமையினறுயின யானகணடது தானுங்கண்ட
மையும், அதகாணுது அவராைக்கொடுமைகூறுகினறமையின அயலாளேயாமெ
னனுங்கருததால, இவவூரவரொனறுள. (க0)

க்குவனவறினபரப்புந்தோன்றச்சொலவேனென்னுடி ரங்கல்.

னருள. இனி அவையுந்தஞ்சா சாறறலுங்கடாஞ்கணடி தலிமகளிரங்குதல். மன ஒழியிசைகடன வந்தது. முனனுங்கனடாளபாழுதாறறியிருதாட்கு உரி தலாயிறறு. வைகபபட்டது.

கஉஉக. நிலவிரி னலகா தவணைநதா ருயிருண்ணும
வேலநீ ணுணவிரோழுது. க

பொழுதொழிபுல்லுதல சொலலியது.

இ-ள. பொழுது — பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனுள்க ளின வநத மாலையோவெனின, அலலை,—மணநதா உயிர உணணும வேலை — இருநதவாறருனை அநநாடகாதலமைமணநத மகளிருயிரையுணணும் இது திக்காலமாயிருநதாய. எ-று.

முனனுள சுடடியிருநதனள. அநநாணமணநதானெவே, பினபிரிநதாராதல பெறுதும. வாழியெனபது குறிபபுசசொல "வாலிழை மகளி ருயிரபபொதி யவிழகுங காலை" எனறறபோல ணாடிப பொதுமையாற கூறபபடடது. வேலையெனபது ஆகுபெயர. வேலையெனபதறகு வேலாயிருதாயெனபாரு முளர. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேளபோல
வன்கணண தோநின் றுணை. உ

தனனுடகையாறறை அதனமேலிடடுச சொலலியது.

இ-ள. மருணமாலை— மயஙகியமாலய,—புனகணணை—நீயுமெமபோலப புனகணுடையையாயிருதாய,—நினறுணை எங்கேளபோல வனகணணதோ —நினறுணையும எநதணைபோல வனகணமையுடையதோ,சூறறுவாயாக. எ-று.

மயஙகுதலபகலுமிரவுநதமமுளளே விரவுதல, கலஙகுதலுநதோனறநினறது. புனகண ஒளியிழுதல, அதுபறறித தினனையுமுணடாகுக கூறினுள. எசச வுமமை விகாரததாறறெகுகது. எமகுதனபஞசெயதாய, நீயுமினபமுறறி லெனனுஙகுறிபபால வாழியெனறுள. (உ)

கஉஉங. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும. ங

ஆறறலவேணடுமெனற தோழிகசு சொலலியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாசூடியாளெல்லாம எனமுன நடுகமெயதிப பசநதுவநத மாலை—துனி அருமபித துன்பம வளர வரும—இநநாள எனகிறநதுபாடி வநததோனறி அதறகுளதாநதுனபம ஒரு காலிகொருகால மிகவாராநினறது. எ-று.

குளிராசசிதோன்ற மயஙகிவருமாலையெனனுஞசெமபொருள இகுறிபபுண ரநினறது. துனி உயிரவாழுதறகணவெறுபபு. அதனால யாஞறறுமாறெனனை யென்பது குறிபபெசசம். (ங)

கஉஉச. காதல நிலவழி மாலை கொலைகளத்
தேதிலர் போல வரும். ச

இதுவுமது.

இ-ள. மாலை— காதலருளளபொழுதெலலாம் எனனுயிரதளிரபப வாதமா கை,—காதலா இல்வழி— அவரிலலாத இபபொழுத—கொலைக்களத்து ஏதி லாபோல வரும— அஃதொழிநதுநிறறலேயனறிக கொலலுங்ஙரியிறகொலை ஞா வருமாறுபோல அவவுயிராகோடறகு வாராநினறது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதமிலலா. முனனெலலாம எனகரு நடபாய இனபஞ்செ யதவாதபொழுதம இனறு எனமேறபகையாயத தனபருசெயதுவாராநின றது, இனி யானுறறுமாறெனனேயெனபதாம. (சு)

கஉஉடு. காலைகருச செய்தநன றெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைகருச செயத பகை. டு

இதுவுமது.

இ-ள, காலையும, மாலையும, அவா கூடியஞானறுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறபட்டுவாராநின்றன. அவறறுள,—யான காலைகருச செய்த நனறு என- — யான காலைகருச செயதவுபகாரம யாது? — மாலைகருச செயத பகை எவன— மாலைகருச செயத அபகாரம யாது? எ-று.

கூடியஞானறு பிரிவனொறஞ்சப்பணணிய காலை அஃதொழிநது இஞ்ஞா னறு கஙகுலவெளளததிறகுக கரையாய வாராநினறதெனனுஙகருதலால நன றெனகொலெனறும, கூடியஞானறு இனபஞ்செயதவாத மாலை அஃதொழி நது இஞ்ஞானறு அளவிறனபஞ்செயயாநினறதெனனுஙகருதறாற பகையெவ னகொலெனறுஙகூறினள. பகை ஆருபெயா. தனஞ்டொதத காலைபோலா து மாலை தனகொடுமையாறறுனபஞ்செயயாநினறதெனபதாம. (டு)

கஉஉசு மாலைநோய் செயதன மணநதா ரகலாத
காலை யறிநத திலேன. சு

இனறு இனனேயாகினற நீ அனறு அவாபிரிவிறகுடம்படட
தெனனேயெனமுடருச சொலலியது.

இ-ள். மாலை நோய செயதல — முனனெலலாம எனகருநட்பாய இன்ப ஞசெயதுபோநத மாலை இனறு பகையாயத தனபருசெயதலை—மணநதார் அகலாத காலை அறிநதது இலேன — காதலா பிரிதறகுமுனனே அறியபபெ றறிலேன்! எ-று.

இஙஙனம வேறுபடுதலறிநதிலேன, அறிநதேனுயின அவாபிரிவிறகுடம்படே னெனபதாம். (சு)

கஉஉள. காலை யருமபிப பகலெலலாம போதாகி
மாலை மலருமிந நோய. எ

மாலைபபொழுதினகண இனனையாதறகுக காரண
மெனனேயெனமுடருச சொலலியது.

இ-ள. இநநோய—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு தின்கணரும்பி,—பகல எலலாம் போது ஆகி—பகறபொழுதெல்லாம் பேரரு ம்பாய முறறாநது,—மாலை மலரும — மாலைபபொழுதினகண மலராநிறகுமு. எ-று.

தயிலெழுநதபொழுதாகலிற கனவினகட்கூடலநிணைநதாறறுதலபறறிக காலையருமபியெனறும, பின பொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுளளியாறறு ளாதலபறறிப பகலெலலாமபோதாகியெனறும, ததறநதணிணையையுளளிவநது சேரும விலஙகுகளேயும மகளேயுநகணடி தான அககாலததினுகாநதவினப நிணைநதாறறுமைமிகுதிபறறி மாலைமலருமெனறுநகூறினுள. பூபபோல இந நோய காலவயதததாகாகின்றதெனபது உருவகததாறபெறபபடடது. ஏகதே சவுருவகம. (எ)

கஉஉஅ. அழலபோலு மாலைகருத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெலலாம இனிதாயபபோநத ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைகருத தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோல்ச சுடு வதாய மாலைக்குத தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வநதெனணைகொ லவுழிக கொலலும படையுமாயிறறு. எ-று.

பினனினற போலுமெனபது உளாயசை. முனனரோ வரவுணாதலிற தூதா யிறறு, கோறறகருவியாகலிற படையாயிறறு. நானே சுடவலலமாலை இதது ணியும பெறறுல எனசெயயாதெனபதாம. (அ)

கஉஉகூ. பதிமருணடி பைத லுழகரு மதிமருண்டி
மாலை படாதரும போழது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதறகு முனனெலலாம யானே மயஙகி நோயுழநதேன,—மதி மரு ண்டி மாலை படாதரும போழ்து — இனிக கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வருமபொழுது — பதி மருணடி பைதல உழக்கும — இபபதியெல் லாம் மயங்கி நோயுழகுகும. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத நிரிநதுநினறது. கூறறமாகக் கரு திக் கூறினுளாகலின, மாலைபடாதரும போழதெனறுள. யானிறநதபதிவலெ னபதாம. மாலை மயஙகிவரும போழதென மதிநிலைகலஙகி நோயுழகுமெனறு ளாபபாருமுளா. (கூ)

கஉஉ0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர. க0

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர—காதலாபிரிவைப பொறுதது இறநதுபடாதிருநத எனனுயிர — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயும — இனறு பொருளியலபே தமககியலபாகவுடையவரை நிணைநது, இமமயஙகுமாலைக்க ணணே இறநதுபடாகினறது. எ-று.

குறிததபருவநகழியவும பொருணமுடிவுநோகி வாராமையிற சொலவேறு படாமையாகிய தமமியலபொழிநதவா அபபொருளியலபே தமமியலபாயினா, காலமிதுவாயிறறு, இனி நீ சொலகினறவாறறுற பயனிலலையெனபதாம. (க0)

கஉசம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகணனும், தோளும், முதலுமுதலாய அவயவங களை தமமழகழிதல. இஃது, இரகசமிகசுழி நிகழவதாகலின, பொழுதுகணடிரங்கலினபின வைகபபடடது.

கஉஙக. சிறுமை நமகொழியச சேடசென்ற ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆறறுமைமிகுதியான வேறுபடட தலைமகடகுத
தோழி சொலலியது.

இ-ள. சிறுமை நமகு ஒழியச சேடசெனறா ளளளி—இவவாறறுமை நங கணணெநிறபத தாருசேணிடைசசெனற காதலரை நீணினைநதழுதலால, —கண நறுமலா நாணின — நினகணகள ஒளிமிழநது முனறமகுநாணிய நறு மலாகடகு இனறு நாணணிவிடடன. எ-று.

நமகெனபது வேறறுமைமயக்கம. உளளவெனபது உளளியெனத திரிநது நினறது. உளளுதலெனபது காரணபபொரு காரியதநிறகாயபாருபெபா. இவை கணடா அவளாகொடுமைகூறுவா நீயாறறலவேணடுமெனபது கருதது. (க)

கஉஙஉ. நயநதவா நலகாமை சொலலுவ போலும
பசநது பனிவாருநு கண. உ

இதுவுமது.

இ-ள. பசநது பனிவாரும கண—பசபெயதனமேனீ ரவார்கினற நினகணகள—நயநதவா நலகாமை சொலலுவபோலும— நமமானயகபபடடவரது நலகாமையைப பிறாகருச சொலலுவபோலாகினறன, இனி நீயாறறலவேணடுமெ. எ-று.

சொலலுவபோறல அதனோயவருணாதறகனுமானமாறல. நயநதவாகெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கஉஙங. தணநதமை சால வறிவிபப போலு
மணநதநாள வீஙகிய தோள. ங

இதுவுமது.

இ-ள. மணநத நாள வீஙகிய தோள—காதலா மணநதஞானறு இனபமிகு தியாறபூரிதத நினறுளகள—தணநதமை சால அறிவிபபபோலும—இனறு அவாபிரிநதமையை விளஙக உணாதலுவபோல மெலியாகினறன, இது தகாது. எ-று.

அனறுமவவாறபூரிதது இனறுமிவவாறுமெலிநதால இரணடியகணடவா கடி நினறிநது அவளைத தகவினமைகூறுவரெனபதாம. (ங)

கஉஙச. பணைநீஙகிய பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித
தொலகவின் வாடிய தோள. ச

இதுவுமது.

இ-ள. துணைநீஙகித தொலகவின வாடிய தோள — அனறுநதந துணை வா நீஙகுதலான அவராறபெறற செயறகையழகேயனறிப பழைபவியறகைய

முஞ்மிழநத இத்தோள்கள்— பணே நீங்கிய பைநதொடி சோரும— இனறத
ற்குமேலே தமபெருமையிழநது வளே கழலாகினறன, இவையிநஙனஞசெயற
பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழததல் மெலிதல. பைநதொடி பகியபொனனுறசெயததொடி.
சோருமெனனும வளேததொழில தோணமேனினறது. அனறும பிரிநதாரென
று அவரனபினமையுணாதது இனறும குறிததபருவதது வநதிலரொனறு அவா
பொயமையுணாததாகின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகினறாமேற குறையுண
டோவெனபதாம. (ச)

கூஉகூடு. கொடியாா கொடிமை யுரைகசும் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள
டு

இதவுமது.

இ-ள. கொடியாா கொடிமை உரைகசும— கவவுகை நெகிழினும ஆறறு
தாட்சு இககாலநீட்டதது எனனுமெனறு நினையாத கொடியாரது கொடிமை
யைத தாமே சொலலாகினறன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோ
ள்—வளேகளுஙகழனறு பழையவியறகையழகுமிழநத இததோளகள, இனியத
னே யாமறைகசுமாறெனனோ! எ-று.

உரைகசுமெனபது அபபொருணமைதோனற நினற குறிபபுசசொல. ஒடி
வேறுவினேகசுண வநதது. அவறொடு கலநத தோளகளே சொலலுவனவாஙல
அயலாசொலலுதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (டு)

கூஉகூசு. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக
கொடிய ரெனகூற னெஞசு.
சூ

தானறறுதறபொருடியபபழிதத தோழிக்குத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள. தொடியொடி தோள நெகிழ — யானறறவும எனவயததவனறித
தொடிகள கழலுமாறு தோளகணமெலிய,—அவரைக கொடியா எனக கூறல
நொநது நோவல —அவறறைக கணடு, நீயவரைகொடியரெனக கூறதலைப
பொருது யாெனனுளளே நோவாகினறேன. எ-று.

ஒடி மேலவநதபொருணமைதது. யானறறேனுகினறது அவா வாராததற
கனறு நீகூறுஙனறதறகெனபதாம. (சு)

கூஉகூஎ. பாடு பெறுதியோ நெஞசே கொடியாரகென
வாடுதோட பூச லுரைதது.
எ

அவவியறபழிபபபொருது தனனெஞசிறகுச
சொலலியது.

இ-ள. நெஞசே—நெஞசே,—கொடியாரக்கு என வாடி தோடபூசல உரை
த்து—இவள் கொடியாரொன்ஙினறவாகசு நீசெனறு எனமெலிஙினறதோளிணுல
விளஙின்ற ஆரவாரதைதச சொலலி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெ
யதவலகீயோ, வலகீயாயின அதனேயொபபதிலலே. எ-று.

கொடியாரகென்பது கொடியரலலரொனபது தோனறினறகுறிபபுசசொல.
வாடுதோளெனபதும அவை தாமே வாடாகினறனவெனபது தோனறநின

றத. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவள தோணேகியியறபுழித்தன்மேலும் அதனுறறனகாறறுமைமிகனமேலும் நினறது. நினனுளைகேட்டலும் அவா வருவா, வநதால இவையெலலாநீஙகும, நீஙக அஃதெனக்குக காலததினுறசெ யதநனறியாமாகலின, அதன்பயனெலலாமெயததியெனனுகருததாற பாடு பெறுதியோவெனருள. (எ)

கஉஙஅ. முயஙகிய கைகளை யூகக பசநதது
பைநதொடிப பேதை நுதல.
வினைமுடிதது மீடலுறற தலைமகன முன்னிகழநதது
நினைநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. முயஙகிய கைகளை ஊகக—தனனெயிறுக முயஙகிய கைகளை இவட் குநோமெனறுகருதி ஒருஞானறியானெனிழநதேனுக,—பைநதொடிப பேதை நுதல பசநதது—அதனுணையும பொருது பைநதொடிகளையணிந த பேதையது நுதல பசநதது, அபபெறறிததாய நுதல இபபிரிவிறகியாதுசெயயுமோஎ-று.

இனிக் கடிதிறசெலலவேணடுமெனபது கருதது. (அ)

கஉஙகூ. முயகிடைத தணவளி போழப பசபபுறற
பேதை பெருமழைக கண. கூ
இதுவுமது.

இ-ள. முயகிடைத தண வளி போழ—அஙஙனஙகைகளியூகுதலான அம் முயகிடையே சிறுகாறறு ஊழைநததாக,— பேதை பெருமழைகண பச பபுறற—அதனுணியிடையிடும பொருது, பேதையுடைய பெரியமழைகணகள பசபபுறறன, அதனமைபவான கணகள மலைகளும், காடிம, காடுமாய இவ விடையிடைகளெயெலலாம யாஙஙனம பொழுதநன! எ-று.

தணமை ணணடி மெனமைமேனினறது. போழவெனறது உடமபிரணடிம் ஒனருனதுதோனற நினறது. மழை குளிராசசி. (கூ)

கஉசஅ. கண்ணின பசபபோ பருவர லெயதினறே
யொண்ணுதல செயதது கணடி. கஅ
இதுவுமது.

இ-ள. கணணின பசபபோ பருவரல எயதினறு— தணவளி போழவுதத கணணினபசபபுத தனபமுறறது,— ஒணணுதல செயதது கணடி— தனக கயலாய ஒணணுதல விளைதத பசபபைக கணடு. எ-று.

அது கைகளியூக்க அவவளவிறபசநதது, யான கைகளியூமுகி மெயகளு நீஙகிச சிறுகாறறு ஊடறுகருதுணையும பசநதிலனெனத தனவனமையும அத னமெனமையுங்கருதி வெளிறறெனபதாம்: ஆகவே, அவளுறுபுகள ஒனறி னெனறு முறபடடி நலனழியும, யாஙகடிதிறசேறுமெனபது கருததாயிறறு.

கஉடு ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆறறுமை மீதூரத தனகோபறறுகோடி காணுத தலைம களை தனனெஞசொடு செயதிறனறியாது சொலலுதல. இஃது, உறுபபுக்கள தநநலனழிநதவழி நிகழவதாகலின, உறுபபுநலனழிதலினபின வைக்கப பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொலலாயோ நெஞசே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய தீர்கசு மருந்து. க

தனனுறுமுமைதிருநதிறனுடியது.

இ-ள். நெஞசே— நெஞசே, — எவவநோய தீர்கசும மருநது ஒன்று— இவவெவவநோயினைத தீர்கசுமருநதாவதெனானனை, —எனைதது ஒனறும் நினை தஅச சொலலாய — யானறியுமாறறலினன, எததனமையதியாதொனறுயினும் நீயறிதெனகசுச சொல. எ-று.

எவவம ஒனறுனுநீராமை. உயிரினுஞசிறநத நானினேலிடநச செயவதியா தொனறுயினுமெனபான, எனைதெனறுமெனறுள. (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞசு. உ

தலைமகனைக காணடறகண வேடகையிருதியாறசொலலியது.

இ-ள். என நெஞசு வாழி — எனனெஞசே, வாழவாயாக,—அவா காதல இலராக நீ நோவது—அவா நஙகடகாதலிலராகவும நீயவாவரவுநோகி வரு நதுதறகே— பேதைமை — நினபேதைமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

நமமை நினையாமையின நஙகடகாதலிலெனபதறியலாம, அஃதறியாமை மேலும அவாபாறசெலலக கருதாது அவாவரவு பாரநது வருநதாகினறுய, இது நீசெயதுகொளகினறதெனனுங்கருதறாற பேதைமையெனறுள. வாழி இகழச்சிசுகுறிபபு. யாமவாபாறசேறலே அறிவாவதெனபதாம. (உ)

கஉசஊ. இருநதுளளி யெனபரித னெஞசே பரிநதுளளல
பைதலேய செயதாக னில. ஊ

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞசே இருநது உளளிப பரிதல என —நெஞசே, அவாபாறசெல வதனுசெயயாது ரண்டிறநதுபிவதனுசெயயாதிருநது அவாவரவுகினைநது நீவருநதுகினறதெனனை! —— பைதல நோய செயதாகன பரிநது உளளல இல— இபபையுணேயசெயதாமாட்டி நமககிரங்கிவாகருதறல உணடாகா தி. எ-று.

நமமாடடருளுடையரனமையிற மூமாக வாரா, நாருசேறலே இனித தகு வதெனபதாம. (ஊ)

கஉசஎ கண்ணுங கொளசசேறி நெஞசே யிவையென்னைத்
தின்னு மவாகாண லுறறு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞசே கணணும கொளச சேறி—நெஞசே, நீயவாபாறசேறலுறறு யாயினு இககணகளேயும உடனகொணடுசெலவாயாக,—இவை அவாக காணல உறறு எனனைத தினனும—அனறி நீயே சேறியாயின, இவைதாஙகாடசிவிதப பினுல அவாைக காணடலவேணடி நீகாடடெனறு எனனைத தினபனபோனறு நலியாநிறகும. எ-று.

கொண்டெனபது கொளவெனத திரிநதுகினறது. தின்னுமென்பது இலகக ணிகசுகுறிபபு. அருநலிவுதிர்க்கவேணடுமெனபதாம. எனறது தானசேறலசு றிதது. (எ)

கஉசடு. செற்ரு னெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ரு லுருஅ தவா டு

இதுவுமது

இ-ள. நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உறரூல உறுதவா — யாம தமமையு றுத் தாமுறுதநஙகாதலனை—செறருரினைக் கைவிடல உணடோ—வெறுத்தா னெனறு கருதிப புலநது கைவிட்டிருகபும வலி நமகருணடோ, இலலே. எ-று.

உறுதல அனபுபடிதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமகருத தகுவதெனபதாம. (டு)

கஉசசு. கலஙதுணாததுங காதலர்க கண்டாற புலநதுணராய
பொயகாய்வு காயதியென னெஞசு. சு

தலமகனகொடுமைநினைநது செலவு—ன
படாதநெஞசினைக கழறியது.

இ-ள. என நெஞசு — எனனெஞசே, — கலநது உணாநதும காதலாக கணடாற புலநது உணராய—யானறமமொடி புலநதால அபபுலவியைக கல விதனனனே நீககவலல காதலாக கணடாற பொயயேயாயினும ஒருகாற புலநது பினனதனனேநீகமாட்டாய,—பொயக காயவு காயதி— அதுவுமாட டாதநீ இபபொழுது அவாகொடியனெப பொயகாயவுகாயாகின்றுய, இனி யிதனனெயொழிநது அவாபாறசெலலநு ணணிவாயாக. எ-று.

கலததலானெனனும பொருடபாய கலக்கவெனபது திரிநதுகினறது. அ கனனனைணாத்தலாவது கலவியினபநதைக காட்டி அகனனமயக்கிப புலவிகருதி பபினனெயொழிகதல. பொயகாயவு நிலையிலவெறபபு. கணடானமாடடாதநீ காணுதவழி வெறுகினறதனறு பயனிலலெயெனபதாம. (சு)

கஉசஎ. காமம் விடிவொன்ரே நாணவிடி நன்னெஞசே
யானனை பொறேனிவ வீரண்டு. எ

நாணடுடுதலின் அசசெலவொழிவாள சொலலியது.

இ-ள. நனனெஞசே—நலலநெஞசே, — ஒனறு காமம விடி—ஒனறினனை விடமாட்டாயாயிற காமவேடகையை விடு,—(ஒனறு) நாண விடி—ஒனறின துவிடமாடடாயாயின நாணினை விடு, — இவவிரணடு யானனை பொறேன— அனறியே இரணடுமவிடாமை நினகருததாயின, ஒனறறகொனறு மறுதலையாய இவ்விரணடனையும உடனருகுமதகை யாரிலன. எ-று.

யானனெவெனனும பிரிநிலை நீபொறபபினறுமெனபதுபட நினறது. நனனெ ஞ்சேயெனறது,இரணடையும விடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின, நலலே யெனனுமருபிபிறறு. அது நனறேயெனினும எனனுயிருணடாதல சாலாமை யின, அதறகாகின்றிலெனென்பதாம. முறறுமமை விகாரதகாறறொகது. (எ)

கஉசஅ. பிரிந்தவா நலகாரின் றேஙகிப பிரிநதவா
பின்செலவாய் பேதையென் னெஞசு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞசு—எனனெஞசே,—அவர் பிரிநது நல்காரெனறு—அவர் இவவாறருமையையறியாமையின நொநதுவநது தலையளிசெயயாராயினுெ

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவிததறபொ ருட்டு நமமைபபிரிநதுபோயவாபின ஏஙகிச செலலுறற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆறறுமைகணடுவைதது நலகாது போயினாைக் காணதவழிச் சென்றறி வித்தஞ்ணபானே நலகவருவனென்று கருதினமைபிற பேதையெனறுள. (அ)

கஉசகூ. உளளததா காத லவராக வுளளிநீ
யாருழைச சேறியென் னெஞசு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என நெஞசு— எனனெஞசே,— காதலவா உளளததாராக—காத லா ரினனகததாராக,— நீ உளளி யாருழைச சேறி—மூனபெலலாமகணடு வைதது இபபொழுது நீபுறதது நுஙகு தேடிச செலகினறது யாரிடதது எ-று.

உளளமெனபுழி அமமுப பருதிபபொருளவிருதி. நினனகததிருகின்றவரை அஃதறியாது புறதது தேடிச சேறல நகையுடைதது, அதனீயொழியெனப தாம். (கூ)

கஉடு0. அன்னாத துறந்தாரை நெஞசத் துடையேமா
வின்னு மிழதது நவின. க0

அவரைமறநதாறலவேணடுமெனபதுபடச சொலலியது.

இ-ள். அனனாத துறநதாரை நெஞசதது உடையேமா — நமமைககூடாவ ணணாதுறநதுபோயினாை நாம நமமகததுடையேமாக,—இனனும கவின இழதது — முன்னிழநத புறகவினேயனறி நினற அகக்கவினுமிழபபேம. எ-று.

"குன்றி—னெஞசுபக வெறிநத வருசுடா நெடிவேல" எனபுழிபபோல நெஞ சென்பது ஈண்டும் அகபபொருட்டாய்நினறது. அவா நமமைதது னனுமறறு றநதாராகவும், நாமவராமறததனமாட்டேமாகவும், போன மெயகவினேய ன்றி நினறநிறையுமிழபபேமெனபதாம. (க0)

கஉசு ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள மனததடகறபாலனவறறை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாடடாது வாயலிதல "நிறையெனப படிவது மறைபிற றறியாமை" எனறார பிறரும். அஃதழிதறகாரணம நெஞசொடுகிளநதமையின, இது நெஞ சொடுகிளத்தலினபின வைகபபட்டது.

கஉடுக. காமக கணிசசி யுடைகரு நிறையென்னு
நாணுததாழ வீழநத கதவு. க
நாணுநிறையுமழியாமை யீயாறறலவேணடுமெனற தோழிக்குத்
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழத்த நிறையெனனும் கதவு— நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையெனனுங்கதவினை —காமக் கணிசசி உடைக்கும்—காமவேட் கையாகிய கணிச்சி முறியாநினறது, இனி அவைநிறறலுமில்லை, யானுறறலுமி ல்லை. எ-று.

கணிச்சி கூருதாலி. நாணுளளதனையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகததுக்கிடாருதன பிறாகொளளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும, வலியவாயத தாமாக நீஙகாத அவவிரணடனையும் ஒருஙகுரீக்கலிற் றனகாமவேடகையைக் கணிசசியாக்கியுஙகூறினள. (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றே கணணின்றென் னெஞசத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞசினகடடோனறிய காமம நெஞசாலடகபபடி
மெனறுட்நுச சொலலியது.

இ-ள். யாமதது என நெஞசதததை தொழில ஆளும—எலலாருந்தொழி லொழியுமிடையாமதது எனனெஞசதததையொறுதது தொழிலகொள்ளாதினறது,— காமமென ஒனறு கண இன்று — ஆகலாற காமமென்றுசொலல பபட்டவொனறு கணணேடமினறுயிருந்தது. எ-று.

ஒவென்பது இரக்கநகுறிபபு. தொழிலினகணணேயாடல தலைமகன்பாறசெலவிடிதது. தாயைபபணிகோடல உலகியலனமைபிற காமமெனவொனறென னறும, அது தனனைக கொளகினறது அளவறியாது கோடலிற் கணணின றெனறுஙகூறினள. அடகபபடாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருஙக. மறைப்பேன்மற் காமததை யானை குறிப்பின்றித்
தும்மலபோற் ரேன்றி விடும். ங

மகளிரகாமம மறைக்கபபடுமெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள. காமததை யான மறைபபேன — இககாமததை யானெனனுளளே மறைகககருதுவேன,—குறிபபு இனறித தமமல்போல தோனறி விடும்— அதனை இஃதெனகருதறின வாராது தும்மலபோல வெளிபபடடேவிடாதினறது. எ-று.

மன ஒழியிசைகக ண வநதது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வநதது. தும்மலடஙகாதாறபோல அடஙகுகினறதில்லையெனபதாம. (ங)

கஉருசு. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானெவென் காம
மறையிறநது மன்று படும. ச

இதுவுமது.

இ-ள. யான நிறையுடையேன எனபேன—இனறினுங்கெலலாம் யானென னிறையுடையேனெனறு கருதியிருந்தேன, — என காமம மறை இறநது மன்று படும— அதனை இனறெனகாமம மறைததலைகடநது மனறினகண வெளிபபடாதினறது. எ-று.

மனனும ஒவும மேலவறறினகண வநதன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி னனவரைத்தனறெனபதாம. (ச)

கஉருஞ. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றூ ரறிவதோன றன்று. ஞ

நம்மைமறநதாரை நாமுமறகபபாலமெனறுட்குச்
சொலலியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செலலாது தாமும் அகனறநிறருநிறையுடைமை —— காமநோய உறறா அறிவது ஒனறு அனறு — காமநோயினையுறறார அறிவதொன்றனறி உறறா அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபதுதொடுகழியுங்காலதததை துன்பதொடுகழியுமாறு செயதலிற செற்றாரெனறார். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினைததல. பெருந்தகைமை ாணடாருபெயா. காமநோயுறறார மானமுடையார். ானறெனவுணரார மாடடிஞு சென்றேநிறரும யானறிவதொனறனறெனபதாம. (நி)

கஉருசு. செறறவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுறற துயர். சூ

இதுவுமது.

இ-ள. செற்றவரபின சேறல வேணடி — எனனையகனறுசெனறார்பினனே யான சேறலிலவேணடுதலான,—எனனை உறற துயா எறற அளிதது—எனனை யுற்றதுயா எத்தனமையது! சாலநனறு. எ-று.

செறறவரொன்றது ஈணடுமம அபபொருட்டு. வேணடவெனபது வேணடியெனத் திரிநதுநினறது. அளிததெனபது இகழசசிகருறிபபு. இக்காமநோய யான்சொலலவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலகொடிதெனபதாம. (சு)

கஉருள. நாணென வொன்றே வறியலங் காமததாற்
பேணியாரா பெடப செயின். எ

பரத்தையிறபிரிநதவந்த தலைமகளைநோடு நிறையழிவாறகூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைகருக காரணம் யாதெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள். பேணியார் காமததாற பெடப செயின— நமமால விரும்பபபட்ட வா வநது காமததால நாம விருமபியவறறைச செயயுமளவின, —— நாண என ஒனறே அறியலம—நாணெனறொன்றையும அறியமாட்டேமாயிருநதேம. எ-று.

பேணியாரெனச செயபபடபொருள வினைமுதலபோலக கூறபபட்டது. விருமபியன வேடகைமிகவினறைகருதியிருநத கலவிகள். நாண பரததையாதோ யநதமாறைபத தோயதறகு நாணுதல. ஒனறெனபது ாணடிச சிறிதெனனும பொருட்டு. இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறெகக்கத. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுறறநோகஙி, அவனேயமூளபபடுததாள. (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றேநம்
பெண்மை யுடைகரும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள. நம்பெணமை உடைகரும படை —— நநநிறையாகியவரணையழிக்குந தானே——பனமாயக் களவன பணிமொழியனறே— பலபொயகளவலல கள வனுடைய தாழநதசொறகளன்றே! ஆனபின அதநிறருமாறெனனோ! ள-று.

பெணமை ாணடித தலைமைபறறி நிறைமேனினறது. வநதாறபுலகக்கட வேமெனறும புலநதால அவன்சொறகளாலுஞசெயலகளாலும் நீஙகேமென றும் இவைமுதலாகவெண்ணிகொண்டிருநதன யாவுங காணுத கலவிக்கட்ட

ன்னினுமுறபடுமவகை வநதுதோனறினுனெனபாள, பனமாயககள்வனெ ரூள. பணிமொழி நமமினுநதானனபுமிகுதியுடையனுகச சொலலுஞசொறகள. அவன அததனமையனுக, சொறகள அவையாக, நஙகிறையழியாதொழியுமோ வெனபதாம. (அ)

கஉடுகூ. புலபப லெனசசென்றேன் புல்லினே னெஞசஙு
கலத்த லுறுவது கண்டி. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. புலபபல எனச செனறேன — அவாவநதபொழுது புலக்ககடவே னெனறு கருதி மூனனிலலாது பிறிதோரிடதது பபோயினேள,—நெஞசம கலததலுறுவது கணடி புலலினேன—போயும, எனனெஞசம நிறையினிலலாது அறைபோய அவரோடி கலததருெடஙகுகலியநிறது, இனி அது வாயாதெனறு புலலினேன. எ-று.

வாயாமை புலததறகருவியாய நெஞசுதானே கலததறகருவியாய நிறறலின அது முடியாமை. (க)

கஉசுo. நிணந்தியி லிடடன்ன நெஞசினுக குண்டோ
புணாநதூடி நிறபே மெனல. கo

இதுவுமது.

இ-ள. நிணம் தியில இட்டனன நெஞசினுககு— நிணததைத தியினகண ணேயிட்டால அஃதருருமாறுபோலத் தஙகாதலரைக கணடால நிறையழிந தருருநெஞசினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண் டோ— அவா புணர யாமூடிப பினபு உணராது அஙகிலேயே நிறகககடவே மெனறு கருததலுணடாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ரணடு மிகநணுகுதல, எதிரபபடலுமாம. புணரவெனபது புணாந தெனததினிருநதுனிறது. யானததனமையேநுகலின எனகஃதிலலையாயிறறென் பதாம. (கo)

கஉள ம அதி.— அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைபபிரிவினகடடலெமகனுநலெமகளும வேட்கைமித வினை ஒருவரையொருவர் காணடறகு விரைதல. தலெமகனபிரிவும தலெமகளா றமுமையும அதிகாரபபடடிவருகினறமையின, இருவரையுஞசுடடிப பொதுவா கிய பனமைபபாலாறகூறினர். பிறசெலலாம இநநேத தலெமகணினேநதது தலெ மகளவிதபபுறவெனறும சுடடிபபெயர சொலலுவாருநிபபொடு கூடியபொ ருளுணாதலுவதலலது தாளெனறறறுப பெயராகாமையானும, கவிகூறுமுய அதிகாரததது தலெமகன உயாதநதபனமையாறகூறபபடாமையானும, அஃது னையனமையறிக. இதனுடடலெமகளகூறறு நிறையழிவானிகழநததாகலின, அவவியைபுபறறி நிறையழிதலினபின வைககபபடடது.

கஉசுக. வாளறறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற
நாளொறறித தேயந்த விரல. க
தலெமகள காணடலவிதபபினுறசொலலியது.

இ-ள். அவா சென்ற நாள ஒறறி விரல தேயநத;— அனா நமமைபபிரி நதபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவறறததொடடு எணணுதலான என விரல்கடேய்நதன;— கணணும வாள அறறப புறகென்ற— அதுவேயனறி அவாவரும்வழிபாாதது எனகணகளும ஒளியிழநது புலலியவாயின, இவவா ருயும அவாவரவுணடாயிறறிலலே. எ-று.

நாள் ஆருபெயர். புலலியவாதல தணணியகாணமாடடாமை. ஒறறவென பது ஒறறியெனத திரிநதுநினறது. இனி யானகாணுமாறெனனேயெனபதாம. நாளெணணலும வழிபாாததலும ஒருகாறசெயதொழியாது இடையினறிசசெ யதலான, விதப்பாயிறறு. (க)

கஉசுஉ. இலங்கிழா யின்று மறபபினென் ரூணமேற
கலஙகழியுங் காரிகை நீதது. உ

ஆறருமைமிருதலின இடையினறிங்கினைகறபாலியல்லே
சிறிதுமறகலவேணடுமெனற தோழிகருச
சொலலியது.

இ-ள. இலஙகு இழாய — விளஙகாநினறவிழையினேயுடையாய,—இனறு மறபபின—காதலரை இனறு யானமறபபேனுயின, —மேல காரிகை நீதது எனரூள கலங்கழியும — மேலுஙகாரிகையெனனேநீபப எனரூளகள வளை கழலவனவாம. எ-று.

இலஙகிழாயெனபது இதறகு நீ யாதுமபரியலியெனனுங்குறிபபிறறு. இன று யானிறநதபடிகினறவினறு. மேலும மறுபிறபபினும. எசசவுமை விகார ததாறருக்கது. நீப்பவென்பது நீததெனத திரிநதுநினறது. கழியுமெனனும இடததுநிகழபொருளினரூழில இடதனமேனினறது. இவ்வெலலேகணணே நதால மறுமைகணண அவரையெயதியினபுறலாம, அதனுல மறகறபாலேனல லேனெனபதாம. (உ)

கஉசுஙு. உரனசைஇ யுளளங் துணேயாகச சென்ரூ
வரனசைஇ யினனு மூளேன. ங

இதுவுமது.

இ-ள. உரன நசைஇ உளளம துணேயாகச சென்ரூ — இனபதுகாதலே நசசாது வேறலே நசசி நிர்நதுணேயாதலேயிகழநது தமமூகைகநதுணேயாகப போ யினரூ— வரல நசைஇ இனனும உளேன — அவறறையிகழநது ராணடிவரு தலே நசசுதலான், யானிவவெலலேயினுமூளேனுயினேன. எ-று.

உரனெனபது ஆருபெயர. அநநசையானுயிவாழாநினறேன, அஃதிலலேயா யின இறநதுபடிவலெனபதாம. (ங)

கஉசுச. கூடிய காமம பிரிநதார வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞசு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. பிரிநதார கூடிய காமம் வரவு உளளி—ரீஙபெகாமததராய நமமை பபிரிநதுபோயவா மேறகூடியகாமததுடனே நஙகண்வருதலே நினைது, —எனனெஞசு கோடுகொடி ஏறும— என்னெஞசு வருத்தமொழிநது மேனமே றபணேத்தெழாநினறது. எ-று.

வினவயிறபிரிவுழிக காமவின்பகோக்காமையும அதுமுடிநதுழி அதுவே நோகலுநதலேமகறகியலபாகலின, கூடியகாமமொடெனருள. ஓடிவருபு விகாரததாறமெகதது. கோடுகொணடேறலாகிய மாதததுதொழில் நெஞ்சினமே லேறறபபட்டது. கொணடெனபது குறைநதுநினறது. அஃதளவிறறிலேனு யின இறைநதபடிவலெனபதாம. (ச)

கஉசுடு. காணகமற கொங்கனைக கண்ணுரக் கண்டபி
னீங்குமென் மெனறோட பசபபு. டு

தலைமகனவரவுகுறி ஆறறுயாயப பசகறபாலை
யலலெயெனற தோழிகருச சொலலியது.

இ-ள. கண ஆரக கொணகனைக காணக — எனகணகளாரும்வகை எனகொணகனை யான காணபேனுக,—கணடபின எனமெனறோடபசபபு நீங்கும —அஙஙனஙகணடபின, எனமெலலியதோளினைகடபசபபுத தானே நீஙகும. எ-று.

காணகவெனபது ஈண்டி வேணடிககோடறபொருடடி. அது வேணடுமென் பதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. கேடடதணையானீஙகா தெனபதாம. (டு)

கஉசுசு. வருகமற கொண்க ளெருஙாட பருகுவன்
பைதனை யெலலாங கெட. சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொணகன ஒருநாள் வருக— இததணைநாளும வாராகொணகன ஒருநாள எனகண வருவானுக,—பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன— வநதாற பையனைசசெயகின்ற இநநோயெலலாங்கெட அவவமிழததை வாயி லகளினுதானும பருகககடவேன. எ-று.

வருகவெனபதறகும மனனெனபதறகும மேலுரைததவாறே கொளக. அக குறிபபு அவவொருநாளோகுளளே இனி வரகடவநோயகளுஙகெடிபபலென பதாம. (சு)

கஉசுஎ புலபபேன்கொல புலலுவேன கொலலோ கலபபேன்கொல
கணணன்ன கேளிர வரினெ. எ

இதுவுமது.

இ-ள. கண அனன கேளிர வரின—கணபோறசிறநத கேளிர வருவராயின், — புலபபேனகொல — அவர்வரவு நீடிததமைநோக்கி யான புலக்ககட வேனே,—புலலுவேனகொல—அனறி எனஞறுமைநோககிப புலலக்கடவே னே,— கலபபேனகொல — அவவிரண்டும வேணடுதலான அவ்விருசெயல களையும விரவகடவேனே, யாதுசெயயகடவேன! எ-று.

புலவியும புலலலும ஓரொழுதினகண் விரவாமையிற கலபபேனகொலெ னருள. மூனறனேயுஞ்செயதல கருதததாகலின, விதபபாயிறறு. இனிக் கலப பேனகொலெனபதறகு ஒருபுதமைசெயயாது பிரியாதநாடபோலக கலநதொ முருவேனெனறுரைபபாருமுளா. (எ)

கலுசுஅ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயாகம் விருந்து. அ

வேந்தறருறுழிபபிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீடித்
தழிந்த தலைமகளை நினைந்து தனனுளளே
சொலலியது.

இ-ள். வேந்தன வினை கலந்து வெனறீக — வேந்தன் வினைசெயதலையபுரிந்து வெலவானுக,— மனை கலந்து மாலை விருந்து அயாகம—யாமும மனைவியைச சென்றுகூடி ஆணடைமாலைபபொழுதிறகு விருந்தயர்வேமாக. எ-று.

மனையெனபது ரணடாருபெயர, "மங்கல மெனப மனைமாட்சி" எனபுழிப்போல. வினைசெயதறகணவந்த மாலைபபொழுதிறகு எதிரகோடல அலங்கரித்தன முதலியவினமையின, மனைகலந்துமாலைகளு விருந்தயாகமெனறுன,ானகனுருபு விகாரததாறருகைத. இது வினைமுடியாமுனகூறலான வீதுப்பாமிறறு. பிறரொலலாம இதனைத தலைமகளகூறருக்கியுளாததார. தலைமகனைக கூறுது வேநதனவெலகவெனறும், மனைகலந்தென்றும், மாலைபபொழுதின்கண விருந்தயாகமெனறும வந்த அவவுளாதானே அது கூடாமைக்குக காரியாயிறறு. (அ)

கலுசுகூ. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞசேட சென்றூர
வருநாளவைத தேங்கு பவாகசு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. சேண சென்றூர வருநாள வைதது ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைசசென்ற தங்காதலர மீணடுவரகருதித்த நாளையு—கொணடு அதுவருதலினையும உயிராதாங்கி வருநதுமகளிர்க்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும — ஒருநாள பலநாளபோல நெடிதாகக காடடும. எ-று.

ஏழெனபது அதறகுமேலாய மிகுகபனமைகுறிததுநினறது, "ஒருவாகூறையெழுவருடிதது" எனமுறபோல. தலைமகளவருததம பிறாமேலிடடுக கூறியவாறு. இதனுன இதுவுநதலைமகளகூறுமுகாமையறிக. இருநாளெனறு பாடமோதுவாருமுளர. (கூ)

கலுள0. பெறினென்னும பெறறகுகா லெனினு முறினென்னு
முளள மூடைநதுகுகக கால. க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம உடைநது உகுகுகால— காதலி நம்பிரிவினையாறருது உளளமூடைநதிறநதுபடடவழி,— பெறின என — நமமைபப பெறகுடவளாறுனெனு,— பெறறகால என— அதுவன்றியே பெறாருனெனு,— உறின என— அதுவனறியே மெயயுறகுகலநதாறருனெனு, இவையொனறுனும பயனிலலை. எ-று.

இமமூனறும உடமபொடபுணாதலிக் கூறபபடடன, அதன்மேலும் முனனே வழகுணமையின. அதறகுமுனனே யானசெலலவேணடுமெனபது கருததாகலின, விதுபபாயிறறு. இது தலைமகளகூறுமுயவழி இரங்கலாவதலலது வினுப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றிவர் ஒருவாகுறிப்பினை யொருவாக்கறிவுறுதல. இது, பிரிதறபோய தலைமகனவரதகூடியவழி நிக முவதாகலின, அவாவயினவிதமபலினபின வைகுகபபடடது.

கஉஎக. கரப்பினுங கையிகந் தொலலாநின் னுண்க
ணுணாகக லுறுவதொன் றுணடி. க

பிரிதகூடிய தலைமகன வேடகைமிகவினறுபுதுவதுபனனுளமபாராட
டத தலைமகள இதனொனறுடைதெனவருசியவழி அதனையவள
குறிபபானறிதது அவனவடருசசொலலியது.

இ-ள. கரபபினுமம— நீசொலலாது மறறதாயாயினுமம,—ஒலலா கையிக நது—அதறருடமபடாதே நினனைக கைகடநது—நின உண கண உளாகக லு றுவது ஒனறு உணடு— நினனுணகணகளே எனகருச சொலலுறுவதொரு காரியமுணடாயிராகின்றது, இனியதனை நீயே தெளியசசொலவாயாக.எ-று.

கரத்தல நானைடகருதல. தனகடபிரிதறகுறிபபுளதாகக் கருதி வேறுபட் டாளது வேறுபாடு குறிபபானறிதது அவடருத தனபிரியாமைகுறிபபறிவு றுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைகருப
பெண்ணிறைநத நீரமை பெரிது. உ

ஈரணுல அவள அதுசொலலாளாயவழி
அவனமேழிக்குச சொலலியது.

இ-ள். கண் நிறைநத காரிகைக காமபு ஏா தோடபேதைகரு — என்கண ணிறைநதவழகினையும வேயையொதத தோளினையுமுடைய நினபேதைக்கு— பெண நிறைநத நீரமை பெரிது—பெணபாலாரிடதது நிறைநத மடமை அவ் வளவனறி மிருநதது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத் தன்கணேறறி அதறகஞ்சுதலான, இவவாறுகூறினன.(உ)

கஉஎங. மணியிற றிகழதரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் றிகழவதொன் றுண்டி. ங

இதுவுமது.

இ-ள. மணியில் திகழதரும நூலபோல— கோகுகபபட்ட பளிகுமணிய கததுக கிடநது புறத்துப புலனுறுலபோல—மடநதை அணியில திகழவது ஒனறு உணடு— இமமடநதையதணியகததுக் கிடநது புறததுப புலனுகின்ற தொருகுறிபபுணடி. எ-று.

அணி புணாசசியானுயவழகு. அதனகததுகிடத்தலாவது அதனைடி உட னிகழதற்பாலதனறிவைதது உடனிகழதல. அதனை யானறிகினறிலேன், நீயறி நதுகூறலவேண்டுமெனபது கருதது. (ங)

கஉஎச. மூகைமொகரு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டி. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள உளளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்தப புலனுகாத நாறறமபோல—பேதை நகை மொக்குள உளளது ஒனறு உணடு— னினபேதை எனனெடி நகககருதுநகையதுமுகிழப் பினுளதாயப் புறதத்ப புலனுகாததோகுறிப்புணடு. எ-று.

முகிழப்பு முதிசசியாறபுடைபடுதல. நகை புணாசசியினபததானிகழவது.

கஉஎடு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முதுதுயா
தீகசு மருஙதொன றுடைத்து. டு.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செயது இறநத களளம—நெருஙகிய வளைகளியுடை யாள எனகணிலலாததொனறனியுட்கொணடி அதுகாரணமாக எனனமறை ததுபபோன குறிப்பு —— உறு துயா தீகசும மருநது ஒனறு உடைத்து— எனமிகதுயராத தீகசுமருநதாவதொனறனியுடைதது. எ-று.

உடகொணடது பிரிவு. களளம ஆகுபெயர. மறைததறகுறிப்புத் தானுமு டனபோகசுட்கொணடது. உறுதுயா ஙனறுசெயயத தீஙகுவினைதலாலும் அது தானதீநிறமபெருமையாலும உளதாயது. மருநது அபபிரிவினமை தோழி யாறறெளிவிததல. நீயதுசெயதலவேணடுமெனபதாம. (டு)

கஉஎசு. பெரிதாறறிப பெடபக கலதத லரிதாறறி
யன்பின்மை சூழவ துடைத்து. சு

தலைமகனகுறிபபறிநத தலைமகள அதனை அதுதெளிவிகசசெனற தோழிககறிவுறுதலது.

இ-ள. பெரிது ஆறறிப பெடபக கலதலல — காதலா வநது தமபிரிவிஞ ஞைய ஙனபதனினை மிகவுமாறறி நாமகிழுமவணணஙகலக்கினற கலவி—அரிது ஆறறி அனபினமை சூழவது உடைதது — இருநதவாறறுன மேலுமதனை பதனினை அரிதாகவாறறியிருநது அவரனபினமையை நினையுநதனமையுடைத தது. எ-று.

பிரிதறகுறிபபிஞறசெயஙினறதாகலான, முடிவில இனஞதாகாஙினறதெனப தாம. (சு)

கஉஎஎ. தண்ணங் துறைவன றணஙதமை நமமினு
முன்ன முணாநத வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணங்துறைவன தணஙதமை — குளிராநததுறையையுடையவன நமமை மெயயாறகூடியிருநதே மனததாறபிரிதமையை— நமமினும் வளை முனனம உணாநத — அவனகுறிபபானறிதறகுரிய நம்மினும இவவளைகள் முன்னேயறிநதன. எ-று.

கருத்துங்கழஙததாகலிறறணஙதமையெனறும, யானறெளியவுணாதறகுமு னனே தோள்கணமெலிநதனவெனபாள அதனை வளைமேலேறறி அதுதன்னை யுணாவுடைதாக்கியுகூறினாள. (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச சென்றுநொங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலா சென்றூர் நெருநறு — எங்காதலா பிரிந்துபோயினர் நெருநறே,— யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளேம—அபபிரிவிற்கு யாமும் மேனிபசந்து ஏழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறுஉசெயத தலேயளியாற பிரிவு தணியபபட்டதென்பாள நெருந றுஉச்சென்றூரென்றமம, அதனேயையுறுஉசெலகினறது ஏழுநாளுண்டாகலின் அனறே மேனிபசந்ததெனபாள மேனிபசந்தெழுநாளேமென்றுங கூறினள். இவவாறறுற தலேமகனதுபிரிந்தறுதிபபினேயுணர்ததிகினறது. (அ)

கஉஎக. தொடிநோகஙி மென்றூரு நோகஙி யடிநோகஙி
யஃதாண டவளசெய தது. கூ

தலேமகளருதிபபறிந்த தோழி அதனேத தலேமகறகறிவித்ததது.

இ-ள்.யானதுதெளிவிததவழித தெளியாது,—தொடி நோகஙி—அவர பிரிய யானீண்டிருபபின இவை நிலலாவெனத தனறுடியை நோகஙி, — மென றூரும நோகஙி — அதறகேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றூள் கவீயுநோகஙி,— அடி நோகஙி— பினனிவவிரணடிம நிகழாமல நீநடநது காததலவேணடுமெனத தனனடியையுநோகஙி, — ஆணடு அவள செயதது அஃது — அஙஙனம அவளசெயத குறிபபு உடனபோகாயிருநதது. எ-று.

செயதருறிபபுச செயதறகேதுவாய குறிபபு. அஃதெனறூள, செறிதொடி செயதிறநதகளளமெனறூகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (க)

கஉ அ0. பெண்ணிறை பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணிறைந்
காமநோய சொலலி யிரவு. க0

தலேமகனபிரியாமைகருதிபபினேத தோழிகறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணிறை சொலலி இரவு — மகளிர தஙகாமநோயி னேத தோழியாகரும வாயாறசொலலாது கணணிறைசொலலி அதுதீரக்க வேணடுமெனறு அவளைபிரவாது உடனபோதலருதிதது தமமடியினேயிரத் தல—பெணணிறை பெணமை உடைதது எனப—தமகஙியலபாகிய பெண மைமேலும ஓபெணமையுடைததெனறு சொலலுவர் அறிநதோர. எ-று.

தலேமகளதுடனபோதறகுணணிபு தோழியாறதெளிநதாகலின, தனபிரிவின் மைகருதிபபினேயறிவுறுபபான, அவளபெணமையினேப பிறாமேலிடடு வியந துகூறியவாறு. (க0)

கஉகூம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலேமகனுந தலேமகளும புணாசசிகக்ணணே விளைதல.மேற் புணாசசிபிருதிபபறறித தலேமகனபிரிந்தருறிபபறிவுறுதததலேமகள அவளமாட் டே நிகழாது வேடகைபிகவினுறபினனுதனகணணே நிகழதலான,இது குறி பபறிவுறுததலினபின வைகபபடடது.

கஉஅக. உள்ளக களிதகலுங காண மகிழ்தலுங்
களளுகில காமதறிற குண்டி. க
பிரிதற்குறிபபினளுகியானேடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென மகையாடிய தோழிகருத தலேமகள
சொலலியது.

இ-ள்; உள்ளக் களித்தலும—நினைததணையானே களிப்பெயதலும—கா ண மகிழ்தலும்—கணடதணையானே மகிழவெயதலும்— களளுககு இல கா மதறகு உணடு—களளுணடாரக்கிலலை, காமமுடையாரக்குணடு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழதல அஃதழிநதது. இவவிரணடும உணடு ழியலலதினமையிற களளுககிலலெனறாள. உணடெனபது இறநதிளிலககு. அப பெற்றிதாய காமமுடைய யான புலததல யாணடையதெனபதாம. (க)

கஉஅஉ. நினைத்துணணபு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணைபுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும நிறைய வரின—மகளிரகுக காமம பணைய ளவினும மிகவுணடாமாயின,— நினைததணையும ஊடாமை வேணடும— அவ ரால, தமகாதலரோடு தினையளவுமூதலசெயயாமை, வேணடபபடும. எ-று.

பனைததணையுமெனபுழி ஐநதனுரூபு விகாரததாறெகது. ஊடின வருதத மிருமெனப் பிறாகருறகூறுவாளபோனறு, தனவிதுபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணுது பெடபவே செயயினுங கொணகனைக
காணு தமையல கண். ங

இதவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செயயினும—நமமையவமநிதது தான வேண டியனவே செயயுமாயினும,— கொணகனைக் கண காணுது அமையல—கொ ண்கனை எனகணகள காணுதமெனறனவிலலை. எ-று.

தனவிதுபுக கணகணமேலேறறபபடடது. அததனமையாஞபு புலககு மாறெனனெனபதாம. (ங)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞசு. ச

இதவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடறகண சென்றேன—காதலரைக காணுமுன அவரசெயத தவறறைத தனனெநிநினைநது யானவரோடூடறதறகணணே சென றேன,—என்னெஞசு அது மறநது கூடறகண சென்றது— கணடபின என னெஞசு அதனை மறநது கூடறதறகணணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழதலநினைததெஞசிறகுமொததலின, அது மறநதெனறாள. அச்செ லவாற பயனெனனெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைகண வநதது. அவ்வெலலையிலே நெஞசு அறைபோகலான, அது மூடிநதலிலலையெனபதாம.

கஉஅரு. எழுதுங்காற கோலாஞ்சு கண்ணேபோற கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடதது. ஞ

இதவுமது.

இ-ள. எழுதுஙகால கோல காஞசு கணணேபோல—முனனெலலாங்கண் டிருநதும் எழுதுங்காலத்து அஞசனகோலினியலபுகாணமாடடாத கணணே போல,—கொணகனபுழி கணடவிடத்துக் காணேன்— கொணகனது தவறு காணுதவிடதெலலாங்கண்டிருநது அவனைக்கணடவிடதது காணமாடடே ன். எ-று.

கோல ஆகுபெயர். இயலபு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம். (இ)

கஉஅசு. காணுங்காற காணேன நவருய காணுககாற்
காணேன் றவறல லவை. சு

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால தவருய காணேன— கொணகஞ் யான காணும்பொழுது அவனறவருயவறறைக காணகினறிலேன,—காணுக்கால தவறலலவை காணேன — காணுதபொழுது அவையேயலலது பிறவறறைக காணகினறிலேன். எ-று.

செயபபடுபொருள அதிகாரததான வநதது. முனபு நாணின்ஙெடி சொலலிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற புலநதிலெனெனபதாம். (சு)

கஉஅள. உயதத லறிநது புனலபாய பவரேபோற
பொயதத லறிநதென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. உயதநல அறிநது புனல பாயபவரேபோல— தமமையீாததுகொணடுபோதலறிநதுவைதது ஒழுருகினற புனலுட்பாயவாசெயலபோல,— பொயநதல அறிநது புலநது என —புலவி முடிவுபோகாமையறிநதுவைததுக கொணகணெடி புலநதுபெறுவதென ! எ-று.

பாயபவனெபது ஆகுபெயர். பொயததல புரைபடுதல. புலநதாலும் பயனிலலெனபதாம. பொயநதலறிநதேனென்பது பாடமாயின, உயததலறிய ஒடிநீருட-பாயவாரபோல முடிவறியப பணடொருகாறபுலநது முடியாமையறிநதேன இனி அதுசெயறபாறறனறெனவுரைக. (எ)

கஉஅஅ. இளிததக வினஞ செயினுங களிததாகருக்
களளறறே களவினை மாபு. அ

தலைமகள்புணாசசிவிதுபபறிநது தோழி
தலைமகறருச சொலலிய று.

இ-ள. களவ— வஞசகா, — களிததாகரு இளிததக வினஞ செயினும் களளறறே—தனனெயுணடுகளிததாகரு இளிவரததக வினஞதவறறைச செயயினும,அவரால மேனமேல விருமபபபடிவநாய களளபபோலும—வின மாபு—எஙகருக வினமாபு. எ-று.

அவவினஞதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறிவைமுநலாயின. எஙகடருக நாணினமை முநலியவறறைச செயயுமாயினும எஙகளால மேனமேல விருமபபபடாவினறதெனபதாம. களவெனறதும அதுநோகதி. (அ)

கஉஎசு. மலரினு மெலலிது காமஞ சிலரதன
செவ்வி தலைபபடி வார. சு

உணாபபுவினவாராலூடறகடடலைமகன
சொலலியது.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலிது — காமவினபம மலரினுமெலிதாயிருக குமு,—அதனசெவவி தலைப்படுவா சிலா—அஙஙனம மெலலிதாதலையறிது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலா. எ-று.

தொட்டதணையானே மனசசெவவியழிவதாய மலா எலலாவறறினும மெல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேடகையும், நகர்ச்சியும, இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொதது நகாதறகு நியாரிருவா அதறகேறற இடனுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநு கரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாசிலெனறமும, அவறறுள யாதானுமொனறனறு சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெலலிதெனறங்கூறினன. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமக ணுடறீாவது பயன. (கு)

கஉகூ0. கண்ணிற றுனிக்கே கலஙகினுள் புலலுத
லெனவினுக தானவிதுப புறறு. க0

இதுவுமது.

ஐ-ள. கணணின தனிதனே— காதலி மூனனுருளுானறு புலலலவிதுபபி ாசெனற எனனுறி தனகணமாதறிரதானாடி, — புலலுதல எனனினும ன விதுபபுறறுக கலஙகினுள — புலலுதலே எனனினுதானவிதுமபலால ாதனணியும அபபொழுதே மறநது கூடிவிடடாள, அதனால யானிதனமை ாகவும் விதுபபினறியுடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.

ணமாதறிரதானாடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநதணணேயாதல. ளாயின இஙஙனமூடறகணடாளெனபது பயன. (க0)

கஙo ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலகககருதாது புணாசசிவிதும் னற நெஞசுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகாறமையும இதனுனே விளஙகும.

உகூக. அவாநெஞ சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞசே
நீயெமக காகா தது. க
தலைமகனகடடவறுணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞசிறகுத தலைமகள சொலலியது.

ஐ-ள. நெஞசே— நெஞசே, — அவா நெஞசு அவாகது ஆதல கணடுமு— ருடையநெஞசு நமமை நினையாது அவாகாயநிறறலகணடுவைததுமம,— மகது ஆகாதது எவன— நீயெமகாய நிலலாது அவரை நினைததறகார ா யாது எ-று.

டிவாகாதல அவாகருதியதறகுடமபடிதல. எமகாகாததெனறது புலவிக மபடாமையை. ஒருகருமததைத தாமாகவறிது செயயமாடடாதார செ ாராககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுருசெயகினறீலையெனபதாம. (க)

கஉகூஉ. உறுஅ தவாகக்கணட கண்ணு மவராச
செறுனெச சேறியென் னெஞசு. உ
இதுவுமது.

இ-ள். எனனெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கண்டகண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டனபுடையராகாதவரை உளளவாறறிந்தவிடத்தும்,— செறுனென அவசாச சேறறி— நாஞ்செனறால் வெருளாரெனபதுபறறி நீயவாமாடடுச் செ லலாநினறாய, இபபெறறியதுமேலுமோரதியாமையுணடோ ! எ-று.

அவரையெனபது வேறறுமைமையகம. பழஙகணணேடடமபறறி வெரு ளாரெனபது கநதாகச செனறால, நீகருதியது முடியுமோவெனபதாம. (உ)

கஉகூகூ. கெடடாராகரு நடடாரில லெலபதோ நெஞ்சேநீ
பெடடாரங கவாபின செலல. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெடடாரங்கு அவாபின செலல— என மாடடுநிலலாது நீவிருமபியவாறே அவாமாடடுச செலலுதறகுக காரணம— கெடடாராகரு நடடார இலலெனபதோ— கெடடாராகரு நடடார உலகதது ல லியெனனுநினனோவோ, நினனியலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

எனனேவிடடு அவாமாடடுசசேறல நீபணடேபபினறசெனபாள பெடடாரங கெனறும், தானிதுபொழுது மானமிலளாகலிற கெடடாரகெனனுகூறினள. பினனெனபது ராணடிடபபொருடடு. செலலெனபது ஆகுபெயர. ஒலகிடதது லபபிலாவுணாவிலலார தொடாபாயிறறு நினருடாபெனபதாம. (ங)

கஉகூக. இனியனன நினனெடு சூழவாயார நெஞ்சே
துனிசெயது துவவாயகாண மறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துனி செயது மறறுது துவவாய — நீய வாகாகணடபொழுதே இனபதுகரக கருதுவதலலது அவாதவறுநோகதி மு னபுலவிபையுணடாகதி அதனேயளவறிடது பினனுகரக்கருதாய,—இனி அனன நினனெடு சூழவார யார—ஆகலான, இனியபபெறறிபபடடவறறை நினனெ டெணணுவார யார! யானதுசெயயேன. எ-று.

அபபெறறிபபடடன புலக்குநிறஙகள. காணெனபது உளயசை. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. முனனெலலாம புலபபதாகவெணணியிருநது பின புணரசிவிதமபலின, இவவாறு கூறினள. (ச)

கஉகூகு. பெருஅமை யஞசும பெறிறபிரி வஞசு
மருஅ விடிம்பைதனென னெஞசு. ஙு
வாயிலாகச சென்ற தோழி கேடபத தலைமகள
சொலலியபது.

இ-ள். பெருமை அஞசும— காதலளாப பெருகஞானறு அபபெருமைக்க ஞசாநினறது,— பெறின பிரிவு அஞசும—பெறறகால வரககடவபிரிவினே யுடகொண்டி அதறகஞசாநினறது,— எனனெஞசு அரு இடிமபைதது—ஆக லான, எனனெஞசமஎஞஞானறுமநீகாதலவிடிமபையையுடைததாயிறறு.எ-று.

காதலளாப பெறறுவைத்துக் கலவியிழததல உறுதியனறெனனுகருதான வாயினோகினமுளாகலிற பெருமையஞசுமெனறும, கலவியாராமையின இன னுமிவாபிரிவராயின யாது செயதுமெனபது நிகழநலிற பெறிறபிரிவஞசுமெ

னறும், இவ்விரண்டுமல்லது பிறிதின்மையின எஞ்ஞானமுமருவிமம்பைத்தென்றுங்கூறினாள. (நு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தககா லென்னைத்
தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு. சூ

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞ்சு இருந்தது— எனனெஞ்சு ாணடிருந்தது,— தனியே இருந்து நினைதத்தக்கால — காதலனைப பிரிந்திருந்து அவாகொடுமைகளே யானறனனெஞ்சுநினைத்தகால,— எனனைத தினிய— அவவளவதிந்து எனனைத தினபதுபோனறு தனபஞ்செயதறகே. எ-று.

எனமாடடிருந்தது அனறு அவாகொடுமைகளேயுடகொணடு எனகாதறகு மைசெயதறகே, இனறு அவைநோகி அவரொடு புலதறகனறெனபதாம.(சு)

கஉகூள. நாணு மறஉதே னவர்மறக கலலாவெனை
மாணு மடநெஞ்சிற படடு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. அவர் மறகலலா என மாணு மட்நெஞ்சிற படடு — தனனைமறந்த காதலனைத தானமறகமாட்டாத எனமாட்சிமையிலலாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நாணும மறஉதேன— எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாணடனனையும மறந்தவிட்டேன. எ-று.

மாணுமை ஒருநிலையினிலலாமை. மட்மை கணடவழி நினைந்து காணுவழி மறகருந்தவறறை காணுவழிநினைந்து கணடவழிமறந்ததல. நாண் எஞ்ஞான்றுங்கூடியொழுகினும, அஞ்ஞானறு கணடாபோனறெழுகுதல. கணடபொழுதே புணாச்சிவிடுமபலின, அதனைமறந்தேனெனறாள. (எ)

கஉகூஅ. எளளி னிளிவாமென றெண்ணி யவாதிற
முளளு முயிராகாத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள. உயிராக காதல நெஞ்சு—உயிரமேறகாதலியுடைய எனனெஞ்சு,— எளளின இளிவு ஆம எனறு எணணி— நமமையெளளிசசெனறுரொனறு நாமுமெளஞ்சீவமாயிற பினனமகதினிவாமெனறு கருதி,— அவா திறம உளளும — அவாதிறதனையே நினையாதினறது. எ-று.

எளளுதல வாயினமறுதல. இளிவு வழிபடாமையாலும, பிரிவாறறுமையாலும, நாணும நிறையுமுதலியவிழுததலாலும உளதாவது. திறம வாயினோதலும வருதலும கூடலுமுதலாயின. இளிவிறகஞ்சுதலாலும இறநதுபடமாடடாமையாலுங கூடகருதாதினறதெனபதாம. (அ)

கஉகூக. தினபத்திற கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந துணையல வழி. கூ

உணாபபுவினவாராவூடறகட்டலமகன சொலலியது.

இ-ள. தனபததிறகு —ஒருவாகருத தனபமவநதழி, அதனிகருதறகு,— நாம் உடைய நெஞ்சம துணையலவழி — தாமுரிததாகபெறற தமமுடைய

நெஞ்சஙு தணியாகாவழி,—தணியாவாா யாரோ—வேறுதணியாவாா ஒருவ ருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுந் தன்பமாவது ஊடலுணாபபுவயின வாராமை. அதறகு நெஞ்சஙு தணியாகாமையாவது அவளியனபிலனெனமுதியாது கூடறகணணே வித மபல. ஒருதணியுமினமையின, இஃறறறவிடுதலேயுளளதெனபதாம. (கூ)

கஙூ00. தெஞ்சங் தமரலல தேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சஙு தமரல வழி. க0

இதவமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞ்சம தமா அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலா தமா அலலா தருசம—அயலா தமர லலராதல சொலலவேணடுமோ ! எ-று.

பிறளொருததியைக காதலியெனறு கருதி எனனெஞ்சே எனனை வருஙதா ஙினறபின அப்பிறள புலக்ஙினறதெளிதெனபதாம. (க0)

கஙக ம் அதி.— புலவி.

அஃதாவது இருவாநெஞ்சம புணாசசிவி தமபாது புலகககருதியவழி ஒருவரோடொருவா புலததல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

கஙூ0க. புலலா திராஅப புலததை யவருறு
மலலனெய காண்கஞு சிறிது. க

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள வாயினோதறபொருட்டு அவளொடு நகையாடிச சொலலியது.

இ-ள். அவா உறும் அலலல நோய சிறிது காணகம—அஙஙனமபுலநதாற காதலியெதுமலலனெயினை யாஞசிறிதுகாணககடவேம,—புலலாது இராப புலததை—நீயவனாவினாநதுசெனறு புலலாதே இநதொழிலமேலிடடுகொ ணடிருநது புலபபாயாக. எ-று.

அலலனெய் தனபத்தைசசெயயுஙகாமநோய. சிறிதெனறுளு, புலவியைநீ ளவிடலாகாதெனபதுபறறி. புலததையெனபுழி ஈகாரம ‘கடமபூணடொரு காணீவநதை’’ என்புழிபபோல முணனிலவினைவிருஙி. புலநதியெனதுஉம பாடம. புலவிகருறிபபுகணடு அவளவழியளாய ஙினறு நாமுறறவருநதம அவ ருஞசிறிதுறறறிதலவேணடுமென நகையாடி நோவிதறதவாறு. (க)

கஙூ0ஒ. உப்பமைக் தற்றுற் புலவி யதுசிறிது
மிகறறு நீள விடல். உ

புலவியொழிநது வாயினேருமவகை அவளசொலலியது.

இ-ள். புலவி உபபு அமைநதறறு— புலவி கலவி இனபஞுசெயறகு வேண டுமளவிறருதல உப்புத் தயப்பனவறறை இன்சுவையாக்கறகு வேண்டுமளவி றருதலபோலுமம,—சிறிது நீள விடல அது மிகறறு—இனி அதனையவ்வளவி ற்சிறிதுமிகவிடுதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுறிபபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறுள, நோவிகதினறுளாகலின. உபபுமிக்க வழித துயபபது சுவையினறுறபோல்ப புலவிமிகவழிக கலவி இனபமன் றுமெனறமையின, இது பணபுவமை. (உ)

கஙூ0கூ. அலநதாரை யலலனெய் செயதற்றுற றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. கூ

பரததையரிடததுநினறுமை வநத தலைமகளெடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெறுது புலநத மகளிரைப புலவிநீகஙகக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே தானபமுறறநிறதாரை அதனமேலுமை மிககதன பதநிசெயதாற்போலுமை. எ-று.

பிறாபாறசேறலின றுமமைபபெறுது புலநதுடியிருககினற பரததையரைப போயப புலவிநீகஙகப புலலீராயின, அவராறறுளெனபதாம. (கூ)

கஙூ0சை. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வளளி முதலரிந தறறு. சை

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடியவரை உணராமை — றுமமோடிய பரததையரை ஊடலு ணாதஙக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பணடே நீர பெறுது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலுமை. எ-று.

நீர பரததையரிடதஙகிராயவழி எமபுதலவராககணடாறறியிருகக றபாலமாய யாம றுமமோடிதறருரியமலலமை, அனமையின எமமைபுணாததலவேணடா, உரியராபூடிய பரததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனால ஆணடுச செனமினெனபதாம். (சை)

கஙூ0டு. நலததகை நலலவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணு ரகதது. டு

தலைமகளைப புலவிநீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. நலததகை நலலவாகரு ஏா — நறருணஙகளாற்றருதியுடையராய தலைவாகரும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகதது புலததகை— தமபூவனனகணணாரெஞசினகண நிகமும புலவிமிருதியனறே. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறுகக்கது. தவறிலலார்க்கும புலவி இனிதென பான, நலததகைநலலவாகருமெனறுன. அழகு இனபபபயனறேதலைபபடிதல. தானுகாதவினபதநிறகேதுவாகிய புலவியை வியதகூறியவாறு. (டு)

கஙூ0சூ. தூனியும புலவியு மிலலாயிற காமஙு
கனியுங கருகாகாயு மறறு. சூ

இதுவுமது.

இ-ள். தூனியும் புலவியும இலலாயின—முதிராததலாமாகியதனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும இலலையாயின்,—காமம கனியும் கருகாகாயும் அறறு— காமம செவ்விமுதிராதபழமும் இளஙகாயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறீமெலக்கத்தாய கனி தாகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றனியில்லியாயிற்கனியறறென்றும், கட்டினைமைத்தாய காய தாகருஞ்செவ்வித் தனருகலிற புலவியிலலியாயிற கருக்காயறறென்றுங்கூறினை. இவ்விரண் டும வேணடுமெனறு வியாதகூறியவாறு. (கு)

கஉ0எ. ஊடலி னுண்டாங்கோ துன்பம் புணாவது
நீடிவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புணாவது நீடிவது (கொல) அனறுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீடியாதோவென்றுகருதலான்,—ஊடலின ஓதானபம்உண்டு —இன்பதறறகினறியமையாத ஊடலின்கணணேயும் ஒருதானபங்கமும்.எ-று.

எனறெனனுமெசசதறறுக கருதலாஎனபது வருவிக்கபபட்டது. சிறப் புமமை விகாரதாறறுகது. கொலலெனபதனே நீடிவதெனபதனுடனுங்கூ டுக. ஆகுகெனபது அசைநிலே. ஊடல கூடறகணவிளாவிததலகூறியவாறு.

கஉ0அ. நோத லெவன்மறறு நொநதாரொன் றஃதறியுங்
காதல ரிலலா வழி. அ

உணாபபுவயினவாராஅூடறகடகூலமகன தகூலமகளோடு புலநது சொலலியது.

இ-ள். நொநதாரொனறு அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொ ருடடாக நொநதாரொனறு அநநோவினேயறியுமனபுடையாரைப பெருவழி—, நோதல மறறு எவன—ஒருவா நோகினதனறைபயனென! எ-று.

அறிதலாணடேலியினதுணாதல. மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. இவள் நஙகாதலியலலள, அனமையின இநநோவறியாள, அறியாமையின நாம் புலக் ஙினறதறறு பயனிலலெயெனத தனஞறருமையுணாததறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும
வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நீரும நிழலதே இனிது—உயிரகினறியமையாத நீரும நிழலினகண் ணதே இனிதாவது, ஊனெவயிலினகணணது ஆகாது,—புலவியும வீழுநாகண ணே இனிது—அதுபோலக கலவிகினறியமையாத புலவியும அனபுடையார் கணணே இனிதாவது, வேனயனபிலாகண ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிருநத நீர குளிராசசியிகருத தாகநதணிததலின இனிதாயிறறு. வீழு நா ஆறறுமைகு நோதலுங கூடிதறகண வேடகையுமுடையாராவா. இவள நமமாடடு அவவிரணடுமினமையின இபபுலவிதானுமினனுதாகாகினறதென்ப தாம. (கூ)

கஉக0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடல உணஙக— தானூடறகணணே மெலியாநிற்கவும்,— விடுவா ரோடு கூடுவேம் எனபது எனனெஞசம் அவா—விட்டிருக்கவலலாரோடு கூட கடவேமெனறு எனனெஞ்சம் முயறறதேது தனனவாவே, பிதிதிலலே.எ-று.

அனபுமருளுமிலலாதாரை உடையனெனறும அவரோடியாஙகூடிவமென்று ங்கருதி அதறகு முயறல் அவாவுறறாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெனறுன். காரியஙகாரணமாகவுபசரிக்கபபடடது. இககூட்டம முடியாதெனப தாம். (கo)

கஉ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுககமென விரியும. அஃதாவது தலமகனுஙதலமக ளுமஓரமளிகசட்கூடியிருஙதுழி அவனமாட்டுப புலதறகாரணமிலலையாகவுங காதல கைம்மிகுதலான நுணணியதோகாரணமுளதாகவுட்கொணடு அதனை யவனமேலேறறி அவள புலதல. காரணதினுணுககம காரியதினமேனின றது. அதிகாரமுறைமையும இதனுளே விளஙகும.

கஙகக. பெண்ணியலா லெலலாருங கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தினை மாபு. க
உலாபபோயவருத தலமகன பளளியிடததாளுகத
தலமகள சொலலியது.

இ-ள். பரத்த—பரதமையுடையாய,— பெணணியலா எல்லாரும கணணிற பொதுவணபா — நினனைப பெணணியலபினையுடையா யாவருஙதுஙக ணணுறு பொதுவாகவுண்பா,—நின மாபு நண்ணேன—அதனால அவாமிசசி லாய நினமாபினைப பெறுருதேன. எ-று.

கற்புநாணமுதலியநறகுணஙகளினமையிற் பரதையாக்குளளது பெணணி யற்கைமாதனறமேயெனறுஙகருதாற பெணணியலாெனருள. பொதுவாக வுண்டல தருசேரிசசெலவின முறையானனறி ஒருகாலததொருஙகுநோகரு தல· அதுவுமோருறறம. தானோகியினபுறறவாறே அவருநோகியினபுறுவ ரெனவாசஙகிதது அவாபாறபொருமையெயதலின, நுணுககமாயிறறு. (க)

கஙகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத தமமினர் யாஙதம்மை
நீடிவாழ கெனபாக கறிந்து. உ
தலமகனீகததுச சென்ற தோழிகருத தலமகள
பளளியிடதது நிகழுஙதது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருநதேமாத தமமினா—யாஙதம்மோடியுளையாடாதிருநதே மாகக் காதலா தமமினா,— யாம் தமமை நீடி வாழகெனபாகக அறிநது— அதனாலேஙகித தமமை நீடிவாழகெனறுளையாடிவேமாகக கருதி. எ-று.

தம்மியககால வாழதது தல மரபாகலான, உளையாடலவேண்டிறறெனப தாம. இயலபானிகழுஙத தம்மலக குறிபபானிகழுஙததாகக கோடலின, நுணுக்கமாயிறறு. (உ)

கஙகங. கோட்டுபபூச் சூடினுங காயு மொருத்தியைக்
கர்ட்டிய சூழினீ ரென்று. ங
தலமகளபுலவிகருறிபபினக கணடி நீவிரகூடியொழுகாநிறக
வும் இது நிகழதறகுக காரணம யாதெனற தோழி
கருத தலமகன சொலலியது.

இ-ள். கோட்டுப்பூச சூடினும — யான கோடுதலேச்செய்யுமாலையைச்சூடி னேனுயினும,—ஒருததியைக காடடிய சூடினீர எனறு காயும—நும்மாற்காத லிகளப்பட்டாளொருததிகரு இபபூவணிகாடடலவேண்டிச சூடினீரொனறு வெ குளாநிறகும, இததனமையாடகு ஒருகாரணம வேணடுமோ? எ-று.

கோடென்பது முதனிலேததொழிறபெயர. பூ ஆகுபெயர. வேயமாகச்சூடி னுமெனபதாம, "கோடடங கணணியுங கொடுநதிரை யாடையும" எனறா பிறரும. இனியமமருதநிலததப பூவணநி வேறறுநிலசுதகுகோட்டுபபூவைசசூ டினேனுயினும ஏணடையாள பிறளொருததிகரு அவவேறறுபபூவணிகாடடல் வேணடிச சூடினீரொனறு வெகுளுமெனினுமமையும. (கூ)

கஉகசு. யாரினுங் காதல மெனறேனு ஞடிஞள்
யாரினும யாரினு மெனறு. சு

இதவுமத.

இ-ள. யாரினும காதலம எனறேனு — காமதுகாதருரியவிருவராயினு யாவரினும யாம மிகககாதலியுடையேமெனபது கருதி யாரினுகாதலமென றேனுக,—யாரினும யாரினும எனறு ஊடினுள—தினறேழி அது கருதாது, என்றைகாதலிகபபடடமகளிரபலருளளும நினகடகாதலுடையேணெனறே ணுகககருதி, அமமகளிரயாரினுமளனகடகாதலுடையராயினீரொனறுசொலலிப புலநதாள. எ-று.

தலமகளகருதறகுத தனமைபபனமை உயாசசிகணவநதது. யானைபு மிகுதியாறசொலலியதனேக கருதது வேறுபடக கொணடதலலது பிறிதுகார ணமிலலேயெனபதாம. (சு)

கஉகஎ. இமமைப பிறபபிற பிரியல மெனறேனுக
கண்ணிறை நீராகொணட வள. டு

இதுவுமத.

இ-ள. இமமைப பிறபபிற பிரியலம எனறேனு — காதனமிகுதியான இம மையாகியபிறபபினகண யாம பிரியேமெனறு சொனனேனுக,—கண நிறை நீர கொணடனள— அதனுல ஏனம நமமையாகியபிறபபினகட்பிரிவலெனனுங குறிபபினேனுக கருதி, அவள தனகணணிறைந்த நீரினேககொணடாள.எ-று.

வெளிபபடடுசொலலிக குறிபபுசசொலலாகக கொளளினறதலலது எனபாறற வறிலலேயெனபதாம. (எ)

கஉகசு. உளளினே னெனறேனைமற றென்மறநீ ரொனறெனனேப
புலலாள புலததக கனள. சு

இதுவுமத.

இ-ள. உளளினேன எனறேன—பிரிநதகாலதது நினனேயிடையினறி நினே நதேனெனனுங்கருததால யானுளளினேனெனறேன;— மறறு எனமறநீர என்று எனனேப புலலாள புலததகனள — என, அதனே ஒருகான மறநது பினனினேநதேனெனறதாகக கருதி, எனனேயிடையே மறநீரொனறுசொலலி முனபுலலுதறகமைநதவள அஃதொழிநது புலததறகமைநதாள. எ-று.

மறறு வினமாறறினகண வநதது. அருததாபத்திவகையான மறறதனேயு ட்கொணடு புலநதாளென்பதாம. (சு)

கஉகள. வழுத்தினு மும்மினே ஞை வழிததழுதாள்
யாருள்ளித தும்மினீ ரென்று. ஏ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேஞை வழுததினுள— கூடியிருக்கினறவள யானறுமமினே ஞைத் தனனியறகைபறறி வாழததினுள,— அழிதது யாா உளளித துமமி னீா எனறு அழுதாள— அஞஞனம வாழததிய தானே மறிதது, துமமைநி னைத்து வருநதுகினற மகளிருள யாவாகினைததலாறறுமமினீரெனறு சொல லிப புலநதழுதாள. எ-று.

வாழததலொடு புலததல இயையாமையின, அழிததெனறுன. அனபுடை யாா நினைத்தவழி அருங்கேகபபட்டாாகுத் துமமருேனறுமெனபது மக ளிாவழகசு. இலவழகசை உளவழகசாகக் கருதிப புலநதாளெனபதாம. (எ)

கஉகஅ. நிமமுச செறுபப வழுகா ணுமருள்ள
லெமமை மறைதநிரோ வென்று. அ

இ-ள். தும்முச செறுபப — எனகுந் துமமருேனறியவழி யாருளளித தும்மினீரெனறு புலததலியருசி, அதனை யானடகங்னேன, அஞஞனமடகசுவம, —துமா உளளல எமமை மறைதநிரோ எனறு அழுதாள—துமா துமமை நினைதநலே எம்மைமறைகசுறறீரோவெனறு சொலலிப புலநதழுதாள.எ-று.

துமமுவெனபது முதனிலைதொழிறபெயா. செறுபபவுமெனபுழி இறநத அதழீயவெச்சவுமமை விகாதநாறருகசது. எமமையெனபது துமமோ டியாதுமியைபிலலாதவெமமையெனபதுபட்னைன இசையெச்சம. இதனை வட னூலாா காருவெனப. தமமினுஞருறறம ஒழியினுஞருறறமாயகாற செயறபா லதியாதெனபதாம. (அ)

கஉகசு. தனனே புணாதநினுங காயும பிறாகருநீ
ாிநநீர ராருநி ரென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. தனனே உணாதநினும் காயும—இவவாறருளுடிய தனனே யான பணி நதுணாதநுங்காலும வெருளாறிகரும, — பிறாகரும நீா இநநீரா ஆருநிரா எனறு—பிறமகளிாகரும அவருடியவழி இவவாறே பணிநதுணாதநுநீரமை யையுடையீராருநிரெனறு சொலலி. எ-று.

இவள தெளிவிததவழியுங தெளியாளெனபதுபறறி எனமேலேறறிய தவற றை உடமபடடுப பணிநதேன, பணிய அதநதாலும புலததறகேதுவாய மூடிந தது, இனியிவணமாடடுச செயயதநருவதியாதெனபதாம. (கூ)

கஉகஉ0. நினைத்திருந்து நோகினுங காயு மனைதநுநீா
யாருளளி நோகினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைதது இருநது நோக்கினும காயும்— எனசொறகளுஞுசெயலக ளுமபறறித தான வெருடலான, அவற்றையொழிநதிருநது தனனவயவஙக ளதொபபினமையை நினைநது அவறறையே நோக்கினும், எனனை வெருளாநி நரும்,—அனைதும் நீா நோகினீரா யாா உளளி எனறு—எனனவயவமனைத

தம் நோக்கினீர் அவறறதொடபுமையான எமமகளினை நினைதனெனறு சொலலி. எ-று.

யான எலலாவவயவங்களானும ஒருததியோடொததலகூடாமையின ஒன்ரு லொருவராகப பலராயுநினைக்கவேணடும அவலொலலாரையும் யானநியச சொலலுயினெனனுங்கருததால், அனைதனுநோகநினீர் யாருள்ளியெனரூள. வாளா ஷிருததலுஙகுறறமாயிறறெனபதாம. (கo)

கஉக ம் அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அபபெறறிததாய ஊடலாற றமக்குக கூடலின்பஞ்சிறநதுழி அசசிறபபிறகேதுவாய அவலூடலித தலிமகளுவததலும தலிமகனுவததலுமாம. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

கஉஉக. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல
வலல தவரளிககு மாறு. க

தலிமகள காரணமினறிப புலகினறமை கேடடதோழி
அஙஙனநீபுலகினறதெனனீயெனரூட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள. அவாகருத தவறு இலலையாயினும, — அவாமாட்டுததவறிலலையாயினும,— அவா அளிகருமாறு ஊடுதல வலலது— நமகவாதலையளிசெயகினற வாறு அவரோடுதலிலலீரைக வறறுகினறது. எ-று.

அவாகெனபது வேறறுமைமயகமக. அளவிறநதவினபத்தராகலின் யானெயதறபாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவனெக கருதி அதுபொருமையான ஊடனிகழாகின்றதெனபதாம. (க)

கஉஉஉ. ஊடலிற மேறறுஞ் சிறுதுளி நலலளி
வாடினும பாடி பெறறும. உ

புலவாகாலும அததலையளி பெறலாயிருகக அஃதிழநது
புலவியானவருநதுவதெனனீயெனரூட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள. ஊடலின தோனறும் சிறுதுளி— ஊடலேறுவாக நங்கடடோனறுகின்ற சிறியதுளிதனனுல—நலலளி வாடினும பாடி பெறறும— காதலாசெயயுநலலதலையளி வாடுமாயினும பெருமையெயதும. எ-று.

தவறினறி நிகழகினறவூடல கடிதினீஙகலின அதனை பமுநிலலாதென்பாள சிறுதுளியென்றும, ஆராமைபறறி நிகழதலின அதனை நலலளி வாடாதென்பாள வாடினுமெனறும, பினனே பேரினபமபயக்குமெனபாள பாடுபெறுமெனறுஙகுறினுள. அது வருத்தமெனபபடாதெனபதாம. (உ)

கஉஉக. புலத்தலிற புத்தேணு டுண்டோ நிலத்தொடி
நீரியைந் தன்ன ரகத்து. ங

இதுவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடி நீர இயைநதன்னராகத்தப புலதலின — நிலத்தொடி நீராகலநதாறபோல ஒறறுமையுடையராதலாமாடடப புலத்தலபோல— புத்

தேள கடி உணடோ — நமக்கினபரதருவதொருபுதேளுலகமுண்டோ, இலலே. எ-று.

நீர தானினற நிலததியலபிறருமாறுபோலக காதலருந தாநகூடியமகளிரி யலபினராகலான அதுபறறி அவரோடு புலவிநிகழுமெனபாள நிலததொடுநீரி யைதனனுரகததென்றும, அவா நமக்குமனனராகலின அபபுலவி பினனே பேரினபமபயவாநினறதெனபாள புலததலிறபுதேணடுணடோவெனறுநகூ றினுள. உவமம பயனபறறி வநதது. (கூ)

கருஉச. புலலி விடாஅப புல்வியுட டோனறுமென்
னுளள மூடைகரும படை. ச
அபபுலவி இனி யாதானீஙகுமெனறுட்குச
சொலலியது.

இ-ள. புலலி விடாப புலவியுள தோனறும—காதலரைப புலலிகொணடு பினவிடாமைக்கேதுவாகிய அபபுலவிகணணேயுளதாம — என உள்ளம உடைகரும படை— அதனமேறசெனற எனனுளளதைதக கெடிகரும படை ககலம. எ-று.

புலவியுளெனனுமேழாவது வினைநிகழசசிகரண வநதது. எனனுளளமூடைக ரும்படைகளலமெனறது வணககததையும் பணிமொழியையும. படைகளலமெ னறுள, அவறறுள அபபுலவியுளளமழிதலின. புலவிநீஙகுதிறநகூறியவாறு.

கருஉடு. தவறில ராயினுந தாமவீழவா மெனறே
ளகறலி னுஙகொன றுடைதது. டு

தலைமகனோடுனிகழ கூடிய தலைமகன கழியுவகையுளுய
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. தவறு இலராயினும தாம வீழவா மெனறேள அகறலின — ஆட வா தநகடடவறிலராயினும உடையாரபோலவூடபபடடித தாமவிரும்புமகளி ருடைய மெலலியதோளகளைக கூடபபெறுதிலெலைகரண— ஆஙகு ஒனறு உடைதது—அவாகரு அபபெறறியதோரினபம பயதது ளுடைதது. எ-று.

உடையராயகரால இறநதலினபதது நோடி வருமினபமுமெயதுவராகலின அது மிகரனறு, மறறையிலராயகராலும வருமினபததையிகழநததிலலையெ னனுஙகருததால, தவறிலராயினுமாஙகொனறுடைததெனறுள. ஊடலிளுளுய வினபம அளவிறததலிற கூறறகரிதெனபான, அபபெறறியதொனறெனறுள. தவறினறியூடியதனுஉம எனகரினபமாயிறறெனபதாம. (டு)

கருஉசு. உணலினு மூணட தறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. சு

இதுவுமது.

இ-ள. உணலினும உணடது அறல இனிது—உயிரகரு மேலுணபதனினும முனனுணடதறுதல இனபதரும;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமததிறகு மேறபுணாதலினும் முனனேததவறுபறறி யூடுதல இனபதரும. எ-று.

காமத்திறகெனபுழிச் சாரியையும நானகனுருபும விகாரத்தாறமெகன. பிரிதறணணுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைதறுமாம அதபோல அகன றுகூடுமவழி ஆராதுமாயப பேரின்பததறுமாமெனற தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (சு)

கஉஉள. ஊடலிற றோற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப படும். எ

இதவுமத.

இ-ள. ஊடலின தோறறவா வெனறா—காமறுகாதறகுரிய இருவருள ஊடலினகட்டோறறவா வெனறாவா,—அற கூடலிற காணபபடும—அஃதப பொழுதறியபபடாதாயினும பின்னேபபுணாசசியினகண அவராலறியபபடும. எ-று.

தோறறவா எதிரதலாறறுற சாயறதவா. அவா புணாசசிகெகட்பேரினபமெ யதலின வெனறாயினா. மனனும உமமும அசைநிலே. யானறுபொழுதசா யதலின இதுபொழுத பேரினபமபெறறேனெனபதாம. (எ)

கஉஉஅ. ஊடிப பெறுகுவங கொலலோ றுதலவெயாபபக
கூடலிற றேனறிய வுபபு. அ

இதவுமத.

இ-ள். றுதல வெயாபபக் கூடலில தோனறிய உபபு—இதபொழுத இவ ணுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறு குவங்கொலலோ—இனனுமொருகால இவளூடி யாமபெறவலலேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபறறி றுதலவெயாபபவெனறுள. இனிமை கணடுகேடடு ண்டியிாதறுறறிதலானுயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெறறதன சிறப்புக கூறியவாறு. (அ)

கஉஉக. ஊடுக மன்னே வொளியிழை யாமிரபப
நீடுக மன்னே விரா. கூ

இதவுமத.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினேயுடையாள இனனுமெமமோ டுடெவாளாக,—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன— அங்ஙனம் அவளூடிநிறறறகும் அதனேயுணாதறுதறபொருடடு யாமிரறுதுநிறறறகுங்காலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீடடிததலவேண்டுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோடறபொருள. மனனிரணடும ஆககத தின்கண் வறதன. ஓகாரங்கள அசைநிலே. கூடலின ஊடலேயமையுமென்ப தாம். (கூ)

கஉஉக0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதறகின்பங்
கூடி முயங்கப பெறின். க0

இதவுமத.

இ-ள். காமத்திறகு இன்பம் ஊடுதல—காமதுகாச்சிக்கினபமாவது அதனே றுகாதற்குரியாராவா ஆாமைபறறித தம்முளூடுதல, — அதறகு இனபம்

கூடி முயங்கப பெறின் — அவ்வூதற்கினபமாவது, அதனையளவறிதுநீங்கித தம்முடகூடிமுயஙகுதலகூடுமாயின, அமமுயக்கம. எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல. முதிராததனியாயவழித துன்பமபயத்தலானும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும, இரண்டற்குமிடையாகியவளவறிது நீங்குதலரிதென்பதுபறறிக் கூடிமுயஙகப்பெறினெனறுனை. அவவிரணடின்பமும் யான பெறறேனெனபதாம்.

ஈணடிப பிரிவினை வடனூன்மதமபறறிச செலவு ஆற்றுமை விதுபபுப புலவியெனநாலவகைத்தாகக் கூறினா. அவறறுட்செலவு பிரிவாற்றுமையுள்ளும், ஆறறுமை படாமெலிநதிரங்கன்முதல நிறையழிதலரிறுயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதம்பனமுதறபுணாசசிவிதுமபலரிறுயவறறுளளும, புலவி நெஞசொடுபுலததனமுதல ஊடலுவகையரிறுயவறறுளளுநகணடுகொளக. அஃதேல வடனூலா.' இவறறுடனே சாபததினுளுயரீகததினையுங்கூட்டிப பிரிவினை ஐவகைத்தெனறுராலெனின, அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும பயன்களுள ஒனறுபறறிய பிரிவனமையானும,முனிவராணையான ஒருகாலத்தோருறறதது ளதாவதலலது உலகியலபாய வாராமையானும், ாணடொழிகப்பட்டதெனக.

கறபியல முறறிற்று.

காமத்துபபால முறறிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை முறறுபபபெறறது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசோத தெயவத திருவள ளுவாதங *
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரிததுரைததான் *
பனனு தமிழதோ பரிமே லழகனெனு *
மனனு முயாநாமன் வந்து. *

பாலெலலா நலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள *
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ — நூலிற *
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன் *
தெரிததவுரை யாமோ தெளி. *

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருதகு தெயவத திருவள் ளுவரோ
திருதகு நறபலகை யொகக—விருகக
வருதகிர சனம ரெனவுரைதது வானி
லொருககவோ வெனறதோர் சொல.

இ-ள். திருதகு தெயவததிருவளளுவரோடு—அருடசெலவததையும் அதற குத தகக தெயவததனமையையுமுடைய திருவளளுவரோடு—உருதகு நற பலகை உருதகிரசனமா ஒகக இருகக என உரைதது—அவரிருததறகுத தனது உருவததினுலே தகக நலல சஙகபபலகையிடதது உருதகிரசனமா ஒரு வரோ ஒபபவேறியிருககவெனறு கூறி, — வானில ஒருகக ஓசொல ஒவென றது— ஆகாசததிலிருந்து அவவிடததுளள புலவாகருதையெலலாம ஒறறு மைசெயயுமபடி ஒருவாககியம ஒவெனறு இரைநதெழுநதது. எ-று.

"அருடசெலவளு செலவதடை செலவம" எனபவாகலின, திருவென்றதற ரு அபபொருளுராககபபடடது. தெயவததனமை தெயவததினவதாரமாய் விளஙகுகை. தெயவததனமையிலலாாகரு அருளுளதாயினும அதனுலே பெரு மபயன விலலாமையினை, தருதி சொலலபபடடது. திருவளளுவரெனனும பெ யருள, திருவெனபது உயாவையும, வளளுவரெனபது வணமையையுடையரொ னபதையும, விளகதி னிறனவாகலின, அது வேதததில இலமறை காயகள போற பலவிடஙகளிறும மறைநது வெளிபபடாதிருந்த மெயபபொருளகளே யெல்லாம தொருதது உலகததாருகருக் கொடுதததருளசெயதவரெனனுங காரு ணமபறறி வநத பெயராயிறறு. வள முதலினிலி, அர இறுதிநிலி, உ சாரியை. அமமுதனிலிகருப பொருள ராகை. உருதகிரசனமா உருதகிரனுல அடைநத சன்மதததையுடையவரென விரியும. அவா முருககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறறுரெனறிய மூவகைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய எஙகு நி றைநதுளள முதறறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடஙகிய காலதததுத் தெயவப் புலவரோடி ஒபபவிருநது கேட்டறருந் தருதியுடையோ யாரென யாவரும் எண்ணமுறறு நினறவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம பிறநதது. எனறதெனப் பட ர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டி னின்று கேட்ட புலவாகளுள் ஒருவா அத னை இஙஙனம் பாடலாகச் செயதனரென்றறிக. (க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனூன் மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பாகாதம்பகாந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாகரு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறக்கொடுக்கசெயது இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோலும வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்தா விதிவிலகருகளை அறிந்த உயயுமவழியை நாடி,—முதல் நானமுகன நாவில் நானமறை பாடா— படைபபுகாலததிலே பிரமனது நாவிலிருந்து இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும பாடி, — இடைப பாரதம பகர்ந்தேன—நடுவானகாலததிலே பாரதமாகிய வேதத்தை கூறினை,— பின என்வாக்கு வளுவன வாயது — அதற்குப பிறபட்ட இகாலதத்திலே என வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச சொலலி வளுவனவாயினகணனதா யிற்று. எ-று.

தன்கணவனுகலின் நானமுகனுவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கெனறும, கூறினுள. பாரதம வியாசனாகொண டு சொல்லபபட்டது. இதனுல நானமறை பூவவேதமும, பாரதம மதிய வேதமும், திருக்குறள் உததரவேதமும், எனறதாயிறறு.வேதம மூவகைததென்பதனுலும், இவறறது தோறறமுறையால் இஃது வாக்கியபபிரமாணதிற சிறபபுடைததெனபதனுலும, சொலலியபபடி. (உ)

இறையனூர்.

ஊ. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலவுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிறறு நீமையதாயக—குனமுத
செந்தளிர்க கறபகதத்தின் றெயவத திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன வளுவன் வாயசசொல் — புலவாகரசனகிய வளுவன்வாயிற பிறநத திருகுறளானது,—எனறும யாணா புலராத நாட்செல்லுகினும் நின்று அலராது தேன பிலிறறும் நீமையதாய—எக்காலதததநத னனழகு கெடாத நெடுங்காலங்கழியினும் நிகிலபெறறு மலாநத தேனீச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய விளங்குமாதலால்,—குனமுத செநதளிர்க் கறபகத்தின் தெய்வத்திருமலாபோன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிராகளையுடைய கறபகத்தினது தெய்வத்தனமைபொருநிய உயாவாகிய மலாபோலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபினகுணங்களும், அலர்தல எனறும பரவுதலும, தேனபிலிற்றல இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனூர் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறபபதொன்றுளதாவதின்றென்னுங் தணிவு தோனற என்றுமென்றும், பினனும் அதனே வலியுறுத்தறகு நாட்செலலுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்தப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினுர். இது அழியாது நின்று பெருஇப் பயனபடுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளே முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த—நூன்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ-ள. நானமுகத்தோன தான மறைந்து வளளுவனுய நானமறையின மெயபபொருளே முபபொருளாத தநது உரைத்த நூனமுறையை—நானமுகன் தான தன்னுரு மறைநது திருவளளுவனுயவதரித்து நானகுவேதஙகளினுண் மைபபொருளே அறம பொருள இனபமெனனும முபபாறபொருளதாகத தமிழிறறநதகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வநதிக்க—என றலே வணஙகுக,—வாய வாழததக—வாய திறக்க,—நனனெஞசம சிநதிக்க—நல்லனம தியானிக்க,—செவி கேடக—காது கேடக. எ-று.

முபபொருள ஆகுபெயர. இவவேதபபொருள ஆதியிலே வேதஞசொல்லியோனுலேயே சொலலபபடடமையால உலகதது சமபாசாரியாகளாலும பிறராலும் ஒனறறகொனறு மாறுகக கொளளபபட்ட பொருள்களபோலவதன றெனபது தோனற, மெயபபொருளெனறார. கலியுணா புலமையிற றலைமை யோனுகி விதிமுறை வழாது முதனிலம புரக்கும பெருநதகை யுக்கிரப பெருவழுதி யெனனுந தனனிக நிலலா மனனவா பெருமான தான மேறகொண டசிறபபைப பலரும அறிநது மேறகொளள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினுன், "மனன னெபபடி மனனுயி ரபபடி." ஆகலின. இபபுததகததை முனனே பூதி தது மெய மொழி மனஙகளால வணகஙகுசெயது பின கேடகவேண்டுமென று சொலலியபடி. (ச)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச சிறுபுன்னீர நீண்ட
பனையளவு காடடும படிததான—மனையளகு
வளளாக குறஙகும வளநாட வளளுவனூர
வெளளாக குறடபா விரி.

இ-ள். மண அளகு வளளாககு உறஙகும் வளநாட—மனையில வளாகபபடுகினற பறவைபபேடுகள உலகைபபாட்டால கணணுறஙகுகினற வளம்பொருநதிய நாடடையுடைய அரசனே,— வளளுவனூர வெள்ளாகுறட்பா விரி —திருவளளுவரால அருளிசசெயயபபடட குறளவெணபா மிகபபெரிய பொருளோத தனனுடகொணடி காடடுதல—தினையளவு போதாச் சிறுபுனனீர நீண ட பனையளவு காடடும படிதது—தினையரிசியினளவுக்கும போதாத சிறியபுலினது தனியினகணணுளள பனிநீர உயாநத பனையினளவான அதன்சாயையை த தனனுட்கொணடி காட்டுகுணமபோலவு குணததையுடைத்து. எ-று.

பண ஆகுபெயர. ஆல அசை. பறவை கினி முதலியவவு. உலக்கைபபாட்டி மகனிர பரிமளபபொடி இடிககினறபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரிததல்.

எப்படி மிகசிறிய பனிதளியிலே மிகபபெரிய பணமரத்தினசாயை அடங் கி விளஙகுகினறதோ அபபடியே மிகசசிறிய இககுறளவெணபாவில மிகபபெ ரிய பொருள அடஙகி விளஙகுகினறதெனபதாம. இது சுருஙகியிருநதும விரி வான பொருளை விளகுமாறு சொலலியபடி. இது முதலியன சஙகதபபு லவராலே பாடபபடடன. (சு)

பரணர்.

சு. மாலுங குறளாய வளாநதிரணடு மாணடியான
ஞால முழுது ஙயநதளந்தான—வாலறிவின
வளளுவருந தமகுறளவெண் பாவடியால வையத்தா
ருளளுவவெல லாமளந்தா ரோாநது.

இ-ள். மாலும குறளாய வளாநது இரணடு மாண அடியால ஞாலம முழு தும ஙயநது அளநதான—திருமாலும குறளாய பிறநது வளாநது இரணடு பெரிய அடிகளால உலகமனைதையும விருமபி அளநதான,— வாலறிவின வ ளளுவரும தம குறளவெணபா அடியால வையததா ருளளுவ எலலாம ஓ ந்து அளநதார— மெயயறிவினோயுடைய திருவளளுவரும தமமினனுநதோ னறி அஙகிலேநிறஙகினற வெணபாகுறளின இரணடுசிறிய அடிகளால அவவுல கமனைதினுமுளளோரால நினகபபடடவறறையெலலாம ஆராயநது அள ந்தார். எ-று.

உம்மையிரணடும, முறையே தேவறற பெரியோனகியவெனறும, மனிதரி ற்சிறியராய காணபபடடவெனறும, பொருளபட நினறன. உவமானதிலே வளாதலும பெருமையும சொலலுதலால, உவமேயதிலே அவறறுககு மர ணகிய நிலேநிறறலும சிறுமையும வருவிககபபடடன. மாலுககுத தானே கு றளாதலும பின்பு அஙகிலே நிலலாது வளாதலும பேரடிகளால அளவுபடட உ லகததையளததலும, திருவளளுவருக்குத தமமினனுங குறளே உணடாகு தலும அது தனனிலேநிறறலும அதனகிறறடிகளால அளவுபடாத நினபபின விடயஙகளே அளததலும, சொலலபபடிதலாலும, வேறறுமையறிக. நினகக பபடடனவெலலாம இதனகதது அளவுசெயயபபடடமை சொலலியபடி. (சு)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணாாநது தணடமிழின் வெணகுறளா
லாணை வறமுதலா வஙாானகு—மேணைருக
கூழி னுரைததாறகு மொணணீர முகிலுககும
வாழியுல கென்ைறறு மறறு.

இ-ள, தானே முழுது உணாாநது—தானே வேதபபொருளனைதையும அறி ந்து—தணடமிழின வெணகுறளால ஆனை அறம் முதலா அஙாானகும் ஏணை ருக்கு ஊழின உரைதாறகும— தணணிய தமிழினகண குறள்வெணபாகக ளால விட்டிஙகுதல கூடாத அறமுதலாகிய அஙாானகுபொருளகனையும அவ றறையறியாதவாகளுககு அவா எளிதினறிய முறையாற சொலலியருளிய தி ருவளளுவருககும—ஒணணீர முகிலககும—ஒள்ளிய நீரைத தநத மேகதது

க்கும்—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிரனறி யாது செயயும்? செயகிடநதது ஒனறுமம இலலை,—வாழி—அவரும அதவும வாழகன-ரும.

ஆனமை நீஙகாமை. தானே முழுஅணர்நதெனவே, ஆசாரியராயிருநது பிறரறிவிகக அறிநதிலனொறதாயிறறு. முழுதுமெனனுமுமை தொக்கது. ஒணமை இனிமைமேனினறது. முறற நூலினமுபபொருளகளின கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனாகொடைசசிறபபுச சொலலியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின
றிறநதெரிநது செபபிய தேவை—மறநதேயும
வளளுவ னெனபானோ பேதை யவனவாயசசொற
கொளளா ரறிவுடை யார.

இ-ள. அறம பெரருள இனபம வீடு எனனும அநநானகின திறம தெரிநது செபபிய தேவை—அறமுதலாகச சொலலபபடட அவவேதபபொருளகளாகிய நானகனது கூறுபாடடையும தெரிநது உலகததாகருச சொலலிய தேவனை—மறநதேயும வளளுவன என்பான பேதை—மறநதாயினும ஒருமனிதனுக உட்கொணடு வளளுவனெனறு சொலலுதறகு ஒருவனுளனாயினை, அவன் அறிவிலலாதவனுவன,—அவன வாயச சொல அறிவு உடையார கொளளார—அவனது வாயிறபிறநத அசசொலலே அறிவுடையார கொளளார. எ-று.

அறமுதலியவறறின கூறுபாடு அவறறினது தொகை வகை விரிகள. மறநதேயுமெனறதனால, நினபபுடன சொலலுவோன பேதையிற பேதையாமென்றதாயிறறு. முனனும் பினனுமுளள பாடடுகளில இபபெயா தெயவததனமையைக குறிபபிகுமபடி நனகுமநிதது உயாதநிச சொலலபபடடதால, ஒருமனிதனுகவுட்கொணடெனபது வருவிககபபடடது, அனறி ஒலிக்குறிபபினுலே சாதியிழிவு தோனற வளளுவனெனபானெனினுமமையும. இகருறிபபொலியை வடநூலார காருசுரமெனபா. தெயவபபுலவரை அவமதிபபினிழிவு சொலலியபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒனறே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயததார—நனறென
வெபபா லவரு மியைபவே வளளுவனூ
மூப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததா ஒனறே பொருள எனின வேறு எனப — அறுவகைமதத்தோரும் ஒருமதத்தா தமது நூலிலே உலகமும உயிரும கடவுளு மாகிய பொருளகள் ஒனறேயெனறு நாட்டுவராயின, மறறொருமதத்தா தமது நூலிலே அதனை மறுதது அவை வேறுமெனறு நாடடுவா,—வேறு எனின் அன்று என்ப—அப்படிவேறெனறு நாட்டின, பினனொருமதத்தா அதனை அனறெனறு மறுபபா; ஆதலால, சமயநூலகளெலலாம இவவாறு மறுகபபடுகினறன.—வளளுவனூ மூப்பால மொழிநத மொழி நனறு என எபபாலவ

ரும் இயைப— திருவளருவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலே நன்றெனது கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்படப்படுபவர்களும் உடன்படுவார். எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், கபிலமதம், கணாதமதம், அக்ஷபாதமதம், அனறிச சைவ வைணவமூலியவற்றைக் கூறினுமாம். எசசமயதாரெனனுது எப்பாலவருமெனறதனால், வேததாதிக்கு உட்பட்ட சமயதாரோயனறிப புறப்பட்ட சைனம், பௌதிம முதலிய மததாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசதாரும், காலதாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமெனறபடி. (கூ)

சித்தலிச்சாந்தனார்.

கo. மூமமலியு முநாடி முங்நதியு முப்பதியு
மூமமுரசு முததமிழு முககொடியு—மூமமாவுந
தாமுடைய மன்னா தடமுடிமேற முரன்றே
பாமுறைதோ வளருவாமுப பால.

இ-ள. வள்ளுவா பா முறை தோ முபபால—திருவளருவரது பாகங்களினமுன்பின முறைதெரிதறகிடனுகிய திருகுறளானது,—மூமமலியும—கொலலிமலி நேரிமலி பொதியமலி எனபப்படுகினற மூனறுமலைகளியும— மூநாடிம—குடநாடி புனனுடிதெனனுடி எனப்படுகினற மூனறுநாடுகளியும—மூநதியும்—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகினற மூனறுநதிகளியும்—மூபபதியும—கருவூர உறையூர மதுரை எனபபடுகினற மூனறுபதிகளியும—மூமமுரசும—மஙகலமுரசு வெறறிமுரசு கொடைமுரசு எனபபடுகினற மூனறுமுரசுகளியும்—முததமிழும—இயறறமிழ இசைதமிழ நாடகதமிழ எனபபடுகினற மூனறதமிழகளியும—மூககொடியும — விறகொடி புலிகொடி மீனகொடி எனபபடுகினற மூனறுகொடிகளியும—மூமமாவும— கனவட்டம் பாடலம கோரம எனபபடுகினற மூனறு குதிரைகளியும்—தாம் உடைய மனனா தடமுடிமேல தா அனறே — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாணடியா எனபபடுகினற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளினமேலுகொளளபப்பட்ட மாலையனறே. எ-று.

அனறேவெனறது பலரறிதறறம. முபபால் ஆகுபெயர. மூமமுரசும முததமிழும அம்மூவரசாகளும பொதுமையவாயினும, இமமுறையுரிமை அவாகுடிமரபிறகு இயைநதனபோலும. அரசாமூவரும மேறகொணட சிறபபுச சொலலியபடி. (கo)

மருத்துவன்றாமோதரனார்

கக. சிநதிநீர்க கண்டங் தெறிசுகருத தேனளாய
மோந்தபின் யாராகுந தலிக்குத்தில—காநதி
மலிகருத்து மால்யானை வள்ளுவர்மூப் பாலாற்
றலிகருத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள. காநதி மலிகருதது மால் யானை—தன்பகையென வெருணடி மலியைக் குதது நினற பெரிய களிறுபோலுளள அரசனே,—சிநதிநீர்கணடம்

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோகதபின யாக்கும் தகேகுத்து இல்—சிதறி நீசசருகளையையும சிதைக்கபபட்ட சுக்கையும் தேனெறி கலகுத மோகத பின அதனுல தகேகுத்துடையோ யாவாக்கும தகேகுத்து இலகேயாகும்.—வளளுவா மூபபாலால சாதததகுத் தகேக்குதத்த தீவு— திருவள்ளுவர். அருளிசசெயத மூபபாலினுலே சீததகேச்சாத்தனுர்கருத தகேக்குதது இலகே யாயிறது. எ-து.

யாணேபோலபவகே யாணேயெனலால, ஆகுபெயர். முனகேட்கபபட்ட நூலகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளும, கணடு பொருது தகேயில அறைகதகொணடுவகதமையால, புண்படடுகருதல உண்டாயிருகது, இதனகண ஓகுறறமுங்காணபபெருமையால அது நீஙகிறறென்க. எபபடி அமமூனறுசரகளும அதறகு மருதாமோ அபபடியே இதறகு இம மூன்றுபாலும மருதாயினவெனபதாம. தீாவெனனுநொழிறபெயா முறறு பபொருளில வருதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொலலியபடி. (கக)

நாகன்றேவனுர்.

கஉ. தாளார் மலர்பபொய்கை தாஙகுடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியபபன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனு
முபபான மொழிமூழ்கு வார.

இ-ள. தாள ஆா மலாபபொயகை குடைவாா தணணீரை வேளாதொழி தல வியபபு அனறு—நாளததோடி பொருகதிய தாமமைமலாகளேயுடைய ஒரு குளத்துநீரினகணணே மூழகுவோா வேறுதணணீரை விருமபாதொழிதல வி யபபைச செயவதனறு;— வளளுவனுா முபபால் மொழி மூழகுவாா தாம வாளா அபபால ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முபபாலகளேயுடை ய நூலினகண்ணே மூழகுவாா தாம் வீணக அபபால ஒருநூலே விரும்புவ ரோ!விரும்பா, ஆகலின், இதுவே வியபபைச செயவதாம. எ-று.

தாளார்மலரொனலால, தாமமைமலரொனபபட்டது. வியபபைச் செயவதை வியபபெனறா. மூழகுதல இஙகே கருதது மூழுதம் அழுநதிநிறறனமேனின றது. மொழி ஆகுபெயா. ஓகாரம எதிரமறை. விருமபுதலாகியகாரணததை ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரிததாா. அது வியபபனறெனறமையால, இது வியபபெனறதாயிறது. உயாவானபொருள பெறறோருகு அதினிழிவா னபொருளேயும் பெற விருமபுதல் இயல்பாயிருகக, குளிராசசி இனசுவை நறு மணம் முதலிய குணஙகளாலே சிறநத ஒரு தாமமாக்குளதது நீரைப பெ றறோர்க்கு அதனறறனே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப பெற விரும பாமை வியபபைச செயவதாயிறது, ஆயினும இதுகாரண ஒருநூலைக் கறறோ ாககு வேறுநூலைக் கறக விரும்புதலனறி விருமபாமையில்லாதிருக்க, இப் போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செயவதென்றதாயிறது. இ தனுல இருநூலகளுது எநதூறபொருளும் அடங்கியிருக்கினறமை குறிபபிக்க பபட்டது. பலநூலகளேயுங் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைத ல் சொலலியபடி. (கஉ)

அரிசிற்கிழார்.

கங. பரந்த பொருளெலலாம பாரறிய வேறு
தெரிந்து நிறைதொறுஞ சேரச—சுருங்கிய
சொலலால விரிதபப பொருள்விளங்கச சொல்லுதல
வலலாரா வள்ளுவரல லால.

இ-ள. பரந்த பொருளெலலாம பா அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கினின்ற நாலவகைப்பொருளனையும இயலுமியலுள ளோ அறிதறபொருட்டு வேறுபட பிரித்து—நிறைதொறுஞ்சேரச சுருங்கிய சொலலால பொருள விளங்க விரிதபச சொலலுதல வலலார— அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால பொருள விளங்க விரியுமபடி வைதபச சொலலுதல வலலார—வளளுவரலலால ஆ—வள்ளுவரலலது ஒருவருமிலலை. எ-று.

பா ஆகுபெயர. நிறம் அறமுதலியவறறின கூறுபாடு. சுருங்கசசொலலல விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள எபபடி இவரால அமைகபபட்டனவோ அபபடிப பிறரால அமைகபபடுதல கூடாமை காட்டியதாயிறறு. நூலுகரும நாயனாகரும தருஇ சொலலியபபடி. (கங.)

பொன்முடியார்.

கச. கானினற தொங்கலாய காசிபனா தந்ததுமுன
கூறின றளநத குறளெனப—நூனமுறையான
வானினறு மணணின் றளநததே வளளுவனா
தாநின் றளநத குறள்.

இ-ள. கான நினற தொங்கலாய —மணநதங்கபபெறற மாலையையுடைய பாணடியராசனே,—முன காசிபனா தநதது கூறின்று அளநத குறள எனப —முன் காசிபராலே தரபபட்ட குறளை மணணினகணணே நினறு உலகததை அளநத குறளெனறு சொலலுவா,—தாம நினறு வளளுவனா அளநத குறள நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளநதது—தாம இஙகே எழுநதருளித திருவளளுவராலே தரபபட்ட குறள நூலின மூறையோடு கூடி. விணணினகணணே நினறும மணணினகணணே நினறும உலகததை அளநதது. எ-று.

கு கூ எனநீணடது. ஆனருபு ஒடிவருபின பொருளில் வநதது. அகருறள் வஞசித்தப பெறறளததலால நூனமுறையோடு கூடாததாயிறறு. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும வரிவடிவுமென இரணடிவடிவுண்மையால, ஒலிவடிவுக்கிடம் வாணகலின வானினறெனறும், வரிவடிவுகக்கிடம மணணுகலின் மணணினறெனறும், கூறினர். இக்குறளுக்கு நூனமுறையோடி கூடலும வானிற்றலும மிகுததச சொலலி வேற்றுமை செயயபபட்டது. முன் மாலுமெனபாட்டிலே நாயனுர்க்கும் மாலுக்கும், இபபாட்டிலே திருக்குறளுக்கும மாலவதாரக்குறளுகரும், ஒபபுமை குறித்தசசொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகததபபொருளெல்லாம் இஃது அளததறசிறப்புச் சொலலியபபடி. (கச)

கோதமனார்.

கநி. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணன்மற்றையப்
போற்றியுரைத் தேடின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
வல்லாருரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச
சொலவிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உளத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள் ஞானருவேதங்களையும் வாய்ப்பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏடடின்கண எழுதிவைத்ததால் வலியில்லாரும் ஒதுவாராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டினகண் எழுதார்;—வள்ளுவனார் முப்பாலை ஏட்டி எழுதி வல்லாருரும் வலாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சோவினறு— திருவள்ளுவரது திருகுறளை ஏட்டின்கணெழுதிவைத்தது வலியுடையவரும் வலியிலாரும ஒதினுலும், வலிமை குறைதலிலகி. எ-று.

அவவேதததகு உதாரதம் அருதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ்சுரங்களின் வழுவாமல் ஒதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகவின, அதற்குத் தருதியுடைய அருதணரே அதிகாரிகளாயினர, இதற்கு அஃதிலலாமையால யாவரும் அதிகாரிகளாவனெறறிக. சொலலிடினுமெனறதனால பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபத பெறபபட்டது. ஆறறல சொறசெறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப தூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைதெனபதூஉம், பெறப்பட்டன. ஒதபபடிதலின் அவவேதததினுமு இது சிறபபுடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரதது மூநநூறறு மூபப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடி பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழப்புலவ
ராயக்கேடக வீறறிருகக லாம்.

இ-ள். பாயிரததினேடி ஆயிரததமூநநூறறுமூபபது அருங்குறளும் பகாந்ததறபின் போய் ஒருததா வாயக் கேடக நூல உளவோ—பாயிரதான்கதிகாரஙகளோடி சோனது தொகையாகிய அரிய ஆயிரததமூநநூறறுமூப்பது குறள்வெண்பாகளையும் ஓதியுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை;—மன்னு தமிழப்புலவராய்க் கேட்க வீறறிருக்கலாம்—நிலேபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிய பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீறறிருததல ஒருசபைநடுவிலிலே உயாவாகிய ஆசனததில எறியிருத்தல். இவ்வாறுட் பலவகைபபுட்பட்ட நூலுளவின கருததுகஙளெலலாம் விளஙகியிறறலின், 'நூலுளவோவெனறார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதறகு இவை ஆயிரதமூநநூறறு மூபபதினுளளனவும் போதுமென்பது பெறபபடடது. ஓதியோர்க்கு வரும் இமமைபபயன் சொலலியபடி. (கசு)

முகைய லூரச்சிறுகருந்தும்பியா.

கன. உளளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெளளுத லன்றே செயறபால—வள்ளுவனூர்
மூபபாலின் மிகக மொழியுண் டெனபபகாவா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். வளளுவனூர மூபபாலின மிகக மொழி உணடு எனப பகாவார எப் பாவலரினும இல' — திருவளளுவரது திருகுறளினமேறபடட நூலொனறு உளதெனறு சொலலவலலவர ஏவவகைபபடட புலவருளளும இலலை,—செ யறபால, உளளுதல உளளி உரைததல உரைததனைத தெளளுதல அன்றே— ஆதலால், நாம இநநூலைக்குறிததுச் செயக்கடவன நாம இதனபொருளைச் சி ரதித்துகொளளுதலும, சிநதிததல பிறாகு அதனைசசொலலுதலும, பிறரா லே சொலலப்படட அதனைத தெளிதலும அன்றோ! எ-று.

மொழி ஆருபெயா. ஒபபது வடமொழி வேதமிருததலின மிக்கமொழியெ னறும, தமிழினமாததிரமனறி வடமொழி முதலியவறறினுளள புலவனாயுந தழுவுதறகு எபபாவலரிறுமெனறும், அறிவொபபுகாணடறகு உரைததனை த் தெளளுதலெனறும, கூறினா. உளளுதலெனவே கேடடலும, தெளிதலெ னவே அவவாறுமுகலும, அடஙகின. இது பயிறசி செயதொழுகுமாறு சொ ல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாறறிய பலகலியும் தபபா வருமறையும்
போறறி யுரைத்த பொருளெலலாந—தோறறவே
மூப்பான் மொழிந்த முதறபா வலரொபபா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள். சாறறிய பலகலியும தபபா அருமறையும போறறி உரைத்த பொரு ளெல்லாம தோறற —அறிவுடையோராற சொலலபபட்ட பலநூலகளாலும தபபாத அரியவேததினாலும காபபாறறிவைததிருநத உலகந்தாாக்குச் சொ ல்லபபட்ட விடயஙகளெலலாம தனனிடததே காடடும்படி—மூபபால் மொ ழிந்த முதறபாவலர் ஒபபா எபபாவலரினும இல்—திருக்குறளைச சொலலிய திருவள்ளுவனையொபபவா எவவகைபபடட பாவலருளளும இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொலலபபட்டவறறில வழுவுறுமையால் தபபாவென்றும, பொ ருளுணர்ததற்கேயனறி ஒதுதறகும் எளிதன்றுகலின அருவெனறும, விசேட ணஞ்செய்யப்படட்து. எபபாவலரினுமில இதறகு மூனனுரைசகபபட்டபடியே கொள்க. முதறபாவலா முதன்மையையுடைய பாவலா, நாலவகைபபாக்களி ல் வெண்பாகளும் அவறறுளளும குறளவெண்பாவும தலைமை பெறறு நிற றலின், அக்குறளவெணபாவால நூல்செய்த வலலமையுடையனெறுமாம். புலமையிலே நாயனருக்கு ஒபபினமை சொலலியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

ககூ. தப்பா முதற்பாவாற மூமாண்ட் பாட்டினுள்
மூபபாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ-ள். எபபாலும் வை வைதத கூ வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத் தினும கூமை வைதத சிறபபுப பொருநதிய வேகியுடைய பாணடியராசன மனமகிழ—தபபா முதற்பாவால தாம மாணட பாடலினால மூபபாலின காற பால மொழிநதவா— சொல்லபபடட பொருள வழுவாமல முதண்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெணபாகளாலே தாம மாட்சிபெறற பாடறறொழிலினாலே மூன்றுபாகளிலே அறமுதலிய நானகுபகுதிபபொருளையும திருவாய்மலாக தவா—தெயவத்திருவளளுவா—தெயவதததனமையையுடைய திருவளளுவகோ யனார். எ-று.

கூ சிறபபு. நானகனுண மூனறடங்குவதனறி மூனறனுள நானகடங்கா மையின, வியநத கூறபபடடதாயிறறு. நூலசெயத சிறபபும, அதனால் அரச ணை மகிழவிததமையும, சொலலியபபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார.

உ0. வீடொன்று பாயிர நானகு விளஙகற
நாடிய மூபபதது மூனறெனறாழ— கூடிபொரு
ளெளளி லெமூப திருபதிம றைநதின்பம
வளளுவா சொனன வகை.

இ-ள. வளளுவா சொனன வகை—திருவளளுவராலே சொலலபபட்ட தி ருகுறளினன அதிகாரவகை,—பாயிரம நானகு— பாயிரம நானகதிகாரததை யுடைதது,— அறம மூபபதது மூனறு—அறம மூபபதது மூனறதிகாரததையு டைதது,—ஊழ ஒனறு—ஊழ ஒதிகாரததையுடைதது,—பொருள எமூப தது—பொருள எமூபததிகாரததையுடைதது,— இனபம இருபதறைநது— காமம இருபததைநததிகாரததையுடைதது. எ-று.

அறததுபபாலுளடஙகாது அதனை விட்டு நூறறெலலாம பொதுவாய நிற றலின வீடொனறு பாயிரமெனறும, இமமை மறுமை வீடி மூனறும பயத தறசிறபபிறறுய மூனறனுண முதனிறறலின விளஙகறமெனறும, யாவாகு ம பொதுபபட நாடித தொகுகபபட்ட அறததினகூறபாடி இவையேயாக லின நாடிய மூபபதது மூனறெனறும, முனனினற அறமும பினனினற இன பமும கைகூடிதறகுத துணையாய நிறறலின கூடிபொருளெனறும, அபபொரு ளின பாகுபாடிகளெலலாம இவறறினடஙகுதலின எளளிலெமூபதெனறும, கூ றினார. எளளல இகழதல. சிலபழைய நூலகளிலே சிலவறறைச சாதியாரும சமயததாரும மிகுதது மகுறைதது வேறுபடிதலால அபபடிபபட்டவேறு பாடி இதறகும,வரினும வருமெனறு ஆசஙகித்தும, இந்நானகாரஙகளுககு இய னைநதொகைசெயதார. பின இவவாறு தொகைசெயயபபடடி வருவனவற றிறகும இதனையே கருததாகக கொளக. மூபபாலகளுககும அதிகாரததொகை சொலலியபபடி. (உ0)

நல்கூர்வேள்வியார.

உக உப்பகக நோககி யுபகேசி தோணமணிக்கா
ஞதர மாமதுரைக கசசெனப—விபபகக
மாதானு பஙகி மறுவில புலசெஙகப
போதார புனறகூட்ட கசசு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உயர்ந்த தோள் முனைதான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்று—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றேறுகிய உமாதேவியினது தோள் முனைத்த கடவுளே வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மது இல் புலச் செகராப்போதார் புனற்கூட்டஞ் அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபகியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலராயுடையவர் நீவனத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பகமும் இடைகாடா அரசன் தனபாடலே அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உபபகதோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசிதிருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமதிற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறதவள் உபகேசியென்றுமது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதரனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனபபடுதலின், அவள் பிள்ளேமேலேபோல் இவர் உலகதாதாமேல அருள்செயதல சொலலபபட்ட தாயிற்று. நாபபோதென்றதற்கேற்பப புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கபபட்டது. அச்சுப்போற்றுங்குதலால், அச்செனறார். நாயனாரலே திஙகட்குடையுடைச் சீர்சாலவழுதியுஞ் சங்கபபுலவருந்தழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறபபுச் சொலலியபடி. (உ)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே னன்குணாவாவா
போலு மொழிந்த பொருள.

இ-ள். அறததிறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அறப்பாலினுட்பிரிவுகள் 'நானகும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைசு, அரண், கூழ், படை, நடபு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமதிறம் மூனறு எனப பகுதிசெயது—ஆணபாறகூறறு, பெண்பாறகூறறு, அவவிருபாறகூறறெனக் காமத்துபபாலினுட்பிரிவுகணமூனறுமாகப் பகுதி செயது—பெறலரிய நாலும மொழிநத பெருநாவலரே—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள இனபம் வீடு எனபபடுகிற நானகுபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிநத பொருள் நனகு உணர்வாரபோலும்—அவறறுளடங்காது ஒழிநதபொருள உளதாயின, அதனே நனறாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவறறேடுங்கூட்டபபட்டது. நாவலரேயெனறமையால், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. மூப்பாலியறறெனையும், இவற்றினடங்காதது ஒனறில்லையென்பதும், சொலலியபடி. (உ)

வெள்ளிவீதியார்.

உ. செய்யா மொழிக்குர் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யார்க்கு னேணை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவா மொழிதத் பொய்யா மொழிக் கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்தைக் கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினெழுவோர்க்குப் யன்வினவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;—ஆராயிற் செய்யா அதறகு உரியர் அதணரே;—ஏனெயிதறகு உரியர் அ ல்லாதார் இல்— பொயபட்ட இத்திருக்குறளோதறகு உரியவரலலாதவுர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூாவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பறறிச் செயயாமொழியென்ரூர். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய ினைறு ஙிலவேறுபாடுடையன போறறுனறினும் துணணுணாவானெருவாக்குக கருதது வேறுபடாமை யின், பொருளொனறேயெனத் தேறறேகாரம் கொடுதுக் கூறினர். செயயா மொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள. இதறகுரியரலலாதாரில் லெனறதனலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதறகும் இதறகும பொருள் வே றுவென்றும, இதனியோதறகதிகாரிகளாவா யாவரோவென்றும, நிகழ்கின ற ஜயமொழித்தபடி. (உங)

மாங்குடிமருதனர்.

உச. ஒத்தற் கெளிதா யுணர்த்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கி—தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்றும தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொலலின,—ஒதறகு எளிதாய உ ணர்தறகு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுதறகு எளிய சொறகளையுடையதாகியும் அறியபபடுதறகு அரியபொருள்களையுடையதாகி யும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவவேதததின மிக விளங்கி,— தீது அறறோர் உளளுதொறு உள்ளுதொறு உளளம் உருக்கும்—குறறமறறோ ர்கள் நினைகுநதோறும நினைக்குநதோறும அவாகளுடைய மனத்தைக் கரை க்கும். எ-று.

ஒதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணாத்தல்களும், உணர்தறகரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும, வேதப்பொருளாயெனவே விழு மியதபபததலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிறறு. தீதறறோர் பொருளாராயச்சிக்கேறற ஙண்ணறிவுடையோர். உளளுதொறுள் ளுதொ றுளளமுருக்குமெனவே, மூன் காணப்பட்டதினும் பின்காணபபடும பொருள் சிறந்தும் விரிதறு தோன்றுதலுடைமை பெறபபட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைசிறபபுச் சொலலியபடி. (உச)

எறிச்சனூர்மலாடனார்.

உடு. பாயிர நான்கில னறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவற்மொன் றாழாக—வாய
வறத்துபபா னல்வகையா வாயநதுரைத்தார் நூலின்
றிறத்துபபால வளளுவனார தோநது.

இ-ள. வள்ளுவனார ஆயநத நூலின நிறத் துபபால தோநத—திருவளளு வநாயனார அவவேநததின கருதத்துகளேயாராயநது, தமமாலே செயயபபட ட நூலினத நிறதநிறகுத் தக்க னனமையுடைமையால இவையே உரியவை யெனறு தெரிநது,—பாயிரம நானகு—பாயிரம நானகதிகாரமும,—இலல றம இருபான—இலலறவியல இருபதநதிகாரமும,—துறவறம பனமூனறு—துறவறவியல பதினமூனறதிகாரமும, — ஊழ ஒனறுக —ஊழ ஒரதிகாரமு மூடையனவாக,—ஆய அறதத்துபபால நாலவகையா உரைததார—இவவாறாய அறத்துபபாலில பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைததாக கூறினார. எ-று.

மூபபாறபொருளகளினும முதறகுக காரணமாதறசிறபுடைமையின, தூயதுறவறமெனறார. தூபபு னனமை, அது எலலாவருணசசிரமஙகளுகும பொதுவாயிருகக. அறபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உடு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லியைந தமைசசிய மீரைஞ
துருவல ரணிரணடென றெணகூ—றிருவிய
றிணபடை நடபுப பதினேழ குடிபதினமூன
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள. அரசியல ஐயநது—அரசியல இருபதநதநதிகாரமுடைதது,— அமைசசியல ஈநாது — அமைசசியல பதநதிகாரமுடைதது, — அரண இரண்டு—அரணியல இரணடதிகாரமுடைதது,—சூழ ஒனறு—பொருளியல ஓரதிகாரமுடைதது,—படை இருவியல— படையியல இரணடதிகாரமுடை தது,—நடபுப பதினேழ—நடபியல பதினேழதிகாரமுடைதது,—குடி பதி னமூனறு—ஒழிபியல பதினமூனறதிகாரமுடைதது,— எணபொருள இவை ஏழாம் — எணணபபடபொருடபாலுககு இவவியலகளேழாம. எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம சிறதலின உருவலலரணெனறும, பொருளுடை யாகலே ஒளி அமைவதாகலின ஒணபொருளெனறும, படைககுக கமிமபோ றிற பிணகொடாத திணமை உரிததாகலின, திணபடையெனறும, கூறினார. பிறகாலததார அமைசசு முதலியவறறினும அகதவியலென ஓரியலாகியும் வழஙகுப. பொருட்பாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே மூறறிரண்டு பெண்பா லடித்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறுக—மாண்பாய
காமத்தின பகுதியொரு மூன்றுக கடனைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார நன்கு.

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறு ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆரி ரண்டு—பெண்பாறகூறுப் பனவிரண்டதிகாரமும,— அடுதது அன்பு பூண் பால இருபால ஓராருக—ஒருவனாயொருவா அடுதது அனைபப் பூணுகிறபகு தியுடைய அவவிருபாறகூறுமு ஆறதிகாரமுமாக,—மாணபு ஆய காமததினப ககம ஒருமூன்றுக நாமததின வள்ளுவனார் நன்கு கடடுரைத்தார — மாட்சி யான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறுகப பெயாபெறற திருவளளுவா ரன் குகூறினார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததக்கமையக களவியல கறபியலென இரண டாகபபட்டன. காமததுபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனகி
யந்தா மரைமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றுமுபப த்துமூனறுக,—மெயயாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழி யிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுறுது விளஙகுமபொருட்டு,— அநதாமரைமேல அயன் தான வளளுவனகித நதான—அழகிய தாமரைம லாமேல வீறறிருகுகும நானமுககடவுள தானறிருவள்ளுவனகி உலகததார க்குத தமிழிறசெயது நதான. எ-று.

உலகு இஙகே மகளீர உணாதநி னினறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொ யயாது விளஙகவெனவே, இதறகு மூன மெயயாயபொருள பொயயாய ம றைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும, கிடநதமைீசொலல பபடடதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உக. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலியாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனா
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள. எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ சொ ல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகததட்கியிருகினறன,—இதனபா ல இல்லாத எப்பொருளும இல்லை—இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால, சொல்லளவினுலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனார சுரநத பா வையத்துணை—திருவளளுவராலே தரபபட்ட இநநூலொனறே மணணுலகத தாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அற நூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆகப

பெருமுன் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாம் கொள்ளத்தக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் இரண்டிலும் பொருளொன்றற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுதற்கு இதன்பாலிலாததெவ்வெப்பொருளுமிலதெனவுரை. சொல்லாறபரந்ததெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பாத்தல் பதினாயிரம் நூறாயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தனவே ஆயவோர் மலையகழ்ந்தது எலிபிடித்ததலபோல மிகவருந்திச் சிறுபயன கொள்ளுதலால், எனபயனென்றார். ஆல அசை. பா, வையம் ஆகுபெயராகன். சினஞ்சுட்பல்பிணிச் சிறறறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்மூற்றும் உள்ளங்கைநெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தம்மாற்றந்தீர்த்தலின், வையத்தினையென்றார். மூற்றொருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாசிறபபிறறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பணடை மறை நோவன—பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும யாரும் இயலபின அறிவுறச் செபபிய வளளுவா செப்ப வரும மூப்பாறகு நிகா இலலை— எவ்வகைபபட்ட பொருள்களையும எவ்வகையோரும் அவறறின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொலலுமபடிக்குத் திருவள்ளுவா சொல்லலால் வநத திருக்குறளுக்கு உவமானமாகதத்தகக ஒன றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாநதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயாகுலத்தாரேயனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயநதிரிபினறியறியவெனறறகு இயலபினறிவுறவெனறமும, இதனவே சுருதிகுருவிரண்டுமாமெனறறகுச் செபபியவெனறமும, கூறினார். பணடையெனபது சீராமகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருநத பாரத ராமாயணமெனவும, விதிருபமாயிருநது சுருதி மிருதியெனவும், கூடடிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும யாருமியலபினறிவுறச் செபபுதல.வேதத்திற்கின்மையால், முன முபபாலின மிக்கமொழியெனற அதனறபெறபபட்ட வேதத்தினைப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

கூக. மணற்கேணிகை நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மூபபரன் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கினைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டிக்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைதாகள வாய வைதது உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதலவர்கள வசயவைதது உணணுகதோறம தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும,—பிணக்கு இலா வாயமொழி வளளுவர் மூப்பால் ஆயதொறும் மறி பபுலவோர்க்கு அறிவு ஊறும—அலைபோல, பிணகருதற்கு ஏதுவில்லாத வாயமைசசொலலியுடைய திருவளளுவரது திருகுறளை ஆராயுகதோறும், அறிவுடைய புலவாகரு அறிவு வளரும. எ-று.

கறபிதமாகிய சாதிசமயஙகளின மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இலலதை உளளதாகவும, சிறிதைப பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், நீயதை நல்லதாகவும நலலதைத நீயதாகவும, புனைநத பிறர் பிணங்கும்படி சொலலபபட்டதலலாமையால, பிணக்கிலாவாயமொழியென்ரூர். மதிப்புல வோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவா அவவறிவைகொண்டு பிறாகலெல்லாம் விதிவிலகுக்களைக கறபிததல வேணடுமெனறதாயிறறு. இதனைச சிலகாறப யிறலினமையாது பலகாலும பயிறசி செயலவேணடுமெனறபடி. (கூக)

பெருஞ்சித்தனார்.

கூஉ. ஏதமில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவினு
லோதிய வொண்பொரு ளெலலா முணைதததனும்
முதவிழ தாமாற தாமே தமைபபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தா மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலையையுடைய பாணடியராசனே,— ஏதம இல வளளுவா இனகுறளவெணபாவினால ஓதிய ஒண்பொருளெலலாம் உணைதததனால—குறறமிலாத திருவள்ளுவா இனிய குறளவெணபாக்களாலே நானகுவேதங்களாலுஞ சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருளகளையெலலாம சுருனமையால,—மேதக்கன தாமே தமைப பயநத வேதமே — மேமபாடுகருத்தகவை அகுறளவெணபாகளோ, முதனூலாய நினறு அவற்றைப பயநத வேதஙகளோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம தமமை எனப்பட்டவை அவை அவறறை எனனும பொருளைத் தந்து நினறன. ஏகாரம இரணடிம வினை. பிறநூலாசிரியாக்கெலலாம் அவரெழிரிகளாலே மறுகபபட்டிவருகு குறறமபோலவது இவாகரு இலலையெனறறு ஏதமிலவளளுவரெனனும, தாமருகியவாய நினறு கறபோக்கு வருத்தம் விளையாமைபறறி இனகுறளெனனும, உணாவுடையோராலே விருமபப்பட்ட நறகுணமுடைமைபறறி ஒணபொருளெனறும, கூறினார். நூலாசிரியாகரும், நூலுகரும, நூலுதலிய பொருளுக்கும, தருநி தோனறச சொலலப்பட்ட விசேடகுணஙகளாலே, இவவேதம அவவேதததினுரு சிறபபுடைமை குறிபபிதபடி. (கூஉ)

நரிவெரூத்தலையார்.

கூகூ. இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிங்கான்கு
முனபறிபச சொன்ன முதுமொழிதான்—மன்பதைகட
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தகர் குறள.

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மனபதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல உளள அரிது எனறு— இனப முதலிய இந்நாதபொருளியலபுகளேயும் மக்கடபரபபுக்கு அக்காலததில் அறியும்வணணஞ சொலலபபட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதியுணரபபடுதறகரி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம கொளளக குறள் மொழிநதா—திரு வள்ளுவர் அவறறை உலகததா எளிதினுணருமபடி திருகுறளாக கூறினார். எ-று.

முனபறியவெனவே, உறசாபபிணியாகலின, அகாலததோாகு உணாதற கேறற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருநதனவெனபதனுமை, அவசாபபிணியாகலின இக்காலததோாகு அவையிலவெனபதனுமை, பெறபபடடன. இவ விரணடும அவாவறுத்தன மூன்றுமபாடமெனறிறகாணக. தேயவழகறபடாததும் வருநதிக கறபோர்கும்மாததிரம் புலபபடிவதுமாய எலலாமொழிகடகும் மூறபட்டுக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றார். அற முதலியனாகும பிரிவுபட்டித தோனறுமையை உடைததாகலின, உளளவரி தாயிறறு. பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொலலுதறகு காரணம உணாத்தியபடி. (கக)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

கச. புலவா திருவள ளுவரன்றிப் பூமேற
சிலவா புலவரொனச செபப—னிலவு
பிறஙகொளிமா லீகரும் பெயாமாலே மற்றுங
கறஙகிருண்மா லீகரும் பெயர்.

இ-ள. பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரனறிச் சிலவா புலவரொனச் செப்பல —பூவுலகினகணணே புலவரொனத திருவளளுவனாயனறி வேறுசிலரையும் புலவரொனறு சொலலுதல—மாலே நிலவு பிறஙகு ஒளி மாலேகரும பெயா மறறும் கறஙகு இருள மாலேகரும் பெயா (செபபல) —மாலேயெனபது நிலவால விளஙகுகினற அநதிகரும பெயராக மறறும சூழகினறவிருளேயுடைய அநதிக்கும் பெயராகச சொலலுதலபோலும. எ-று.

செபபலெனறது பினனுஙகூடடபபடடது. புலமையாவது பலவேறுவகைபபட்ட நூலுணாச்சிகளேயெலலாம ஒருஙகே கொணட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொபபறற இவரது புலமையைகருதிதது நோகருகால ஒனேயோ புலமை புலமையனறிய முடிதலின, இவவாறு கூறினார். புலவரொனபது நாயனாக்கே காரணபபெயராமென்றபடி. (கச)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

கூ. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெலலா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணரா வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இனபமும் துனபமும என்னும இவை இரண்டும் உளளி உணர—பின் வரகடவனவாய சுகமுநதுகமுமெனனபபட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களேயும் ஆராயாததியவும்,— அனபு ஒழியாது மனம்மிழை—த மமேலனபு நீங்காமல உளளங்களிகூரவும,—மனபதைக்கெலலாம ஒது சொ வள்ளுவர் வாயுறைவாழதது உரைததார—மககட்பரபபுகெலலாம புகழப்ப டுஞ்சோயுடைய திருவளளுவர வாயுறைவாழததாகத திருகுறளக கூறினர. எ-று.

இனபத்தின்காரணம விதிக்குறளாலும், துனபதினகாரணம விலகருக்கு றளாலும, சொலலபபடடன. முனபறிதறகுப பயன அவறறைச செயதலும் தவிரதலுமாம. வேண்டுவனவெல்லாந தொகுதலுணாத்தலின, மனமிழதல் சொலலபபட்டது. அவவேதமபோலாது பலாக்கும உபயோகியாகக கூறலின், மனபதைக்கெலலாமெனறார. வாயுறைவாழததினியலபு "வாயுறை வாழதலே வயஙக நாடின—வேமபுங கடிவும போல வெளுசொற—றுஙகுத லினறி வழி நனி பயகருமென — றோமபடைக கிளவியின வாயுறுத தறறே " எனனுங தொலகாபபியச்சூததிரததாலறிக. எதிகாலவினைவுணாசசி பயதல சொல லியபபடி. (கூடு)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

கூசு. பூவிறருத தாமரையே பொன்னுகருச் சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரருமப
றேவிற நிருமா லெனசசிறந்த தெனபவே
பாவிறகு வளளுவாவெண பா.

இ-ள். பூவிறருத தாமரை—மலாகளுகருளளே தாமரைமலரும— பொன னுகருச சாமபுனதம்—பொனகளுகருளளே சாமபுனதபபொனனும— ஆவி றகு அருமுனி ஆ—பசுகளுகருளளே காமதேனுவும—யானைகு அமரா உம் பல—யானைகளுகருளளே ஐராவதமும—தேவில நிருமால என—தேவாகளு கருளளே நிருமாலுமபோல,—பாவிறகு வளளுவா வெணபாச சிறநதது என ப—நூலகளுகருளளே திருவளளுவரது குறளவெணபாச சிறநதது எனறு அ றிவுடையோ சொலலுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன ஆடகம, இளிசசிறை, சாதரூபம, சாம் புனதம என நாலவகைபபபிம. காமதேனு வசிடடமுனியிடதளளதாகலின, அருமுனியாவெனறார். உவமானமுகதகால இஃது பலநூலகளினும சிறநது நிறகினற மாடசிமை சொலலியபடி. (கூசு)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

கூஎ. அறமுபபத் தெடடுப பொருளெழுப தினபத்
திறமிருபத தைநதாற் றெளிய—முறைமையால
வேத விழுபபொருளே வெணகுறளால வள்ளுவனு
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள். அறததிறம முபபதெடடால் — அறததினகூறுபாடு முபபத்தெட் டதிகாரஙகளாலும்,—பொருட்டிறம எழுபதால— பொருடகூறுபாடு எழுப ததிகாரஙகளாலும, — இன்பததிறம இருபதைநதால — காமததினகூ று பாடு இருபதைநததிகாரஙகளாலுமு,—தெளிய—தெளிவுமபொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளே வெண்குறளால் வள்ளுவனுர் ஓத—காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வ்கிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனுர் ஓதலால்—உலகு வழுக்கு அற்றது—உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. எ-று.

திறமும் ஆறும் முனனுகூட்டப்பட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளுமு சிறந்தபொருள. வழுக்குதல விதியை விலக்கெனறும் விலகுகை விதியென்றும கோடல். உலகு மகளையுணாதலினின்றது. தணிவுபறறி அறறதென இறந்தகாலதாற கூறினுர். முனனதினை வேறுபட்ட முபபாலகளினதிகாரததொகைகளோடு உலகிறகு வினையும நனமை சொல்லியபடி. (ந0)

கோவூர்கிழார்.

ந-அ. அறமுத னன்கு மகலிடததோ ரெல்லாங்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனுர் பான்முறைநே ரொவவாதே
முன்னே முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நானகும அகலிட்த்தோ எல்லாம திறம் உறத தோநது தெளியக் குறளவெணபாப பனனிய வளளுவனுர பானமுறை—அறமுதலியநான்குபொருளகளையும் மணணுலகதளளோலெலலாம வகைபபட ஆராயநது தெளியும்பொருடடிக குறளவெணபாக்களாலே சொலலபபட்ட திருவள்ளுவ நாயனுரது முபபாலகளையுடைய புததகத்தின்கணணே—முனனே முதுவோர மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலதளள பெரியோரது நூலகளுகு நோதல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆருபெயர். பெரியோராவார வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும, நூல்செயத முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அநநூலகளாவன மனு முதலியோராலே செயபபட்ட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகதில் முனனூலகளிலொன்றும் சோக்கபபடுதறகுத தகுவதனறெனறு சொலலியபடி. (ந-அ)

உறையூர் முதுகூற்றனுர்.

ந-கூ. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திமிழ்ப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை யோர்வில்லை மறறுஞு
செயலிலலை யென்னுங திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முபபாலபகரார் — தெயவததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக்களோடு கூடிச் சிறநது தோனறுகினற முபபாலகளையும ஒதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாகறிறகு இனசொறசொலலி வாழதல உணடாகாது—சொற்சுவை ஓரவு இல்லை—மனதறிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டாகாது—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்தககு நலல செய

துண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நிஜேத்தத் திருமகள் அவரிடதஜச் சோரள். எ-று.

கலவியோரதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சோமையர்கிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாரகருளவாகாமை கூறவே, ஒதவோரகு இலவுளவாகலின, வாக்திறருக் கடிஞுசொல, பொய, கோள், புறகூறலகளும, மனத்திறருப பிறனிலவிழை தல, பிறனபொருளவிழைதல், பிறனபொருடஞுக் கேடெணணல, பிறவுயிர கிறுதியெண்ணலகளும, காயதிறருப பிறனமனிபுணாதல, உயிரகொலி செயதல, பழியுணுணல, பிறாபொருளவெளவலகளும, ஆகிய குறறங்களெல லாம நீஙகுமெனபதும் பெறபபடடது. அறவினபங்கட்குக காரணமாதறகிற பபுடைய பொருடபேறு இஃதோதலின உளதாமெனறபடி. (உக)

இழிகட்பெருங்கண்ணனர்.

சம. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைகளுஞ
செமமை நெறியிற் றெளிவுபெற—மூமமையின்
வீடவறறி ஞன்கின விதிவழஙக வளருவனா
பாடின நினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரணடும் எழுமைகளும செமமை நெறியின தெளி வு பெற—இகபரஙகட் காவனவிரணடையும விஜபபயனரெடாதறகிரிய ஏழு பிறபபிறகுமாகச் செவவியானவழியால யிவரும் தெளிதலபெறவும,—மூ மமையின அவறறின வீடு நானகின் விதி வழஙக—அறம பொருள இனபமெ னனும் மூப்பால்களுள அம்மூப்பாறபொருளகளோடு வீடுமாகிய நாறபொரு ளகளது விதிகளும வழஙகவும,—வளருவனா இன் குறளவெண்பாப பாடி னா—திருவளருவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவவையானவழி விதியும பத்தியும ஞானமும் நோயாளிகு மருநதும் அனுபானமும பத்தியமுமபோல ஒனறறகொனறு முரணாத கூடி நிறகும வழி. வீட்டுவிதி அறவறதிறகாணக. இமமை மறுமை வீடி மூனறும பயகுமாறு சொலலியபடி. (சம)

செயிர்க்காவிரியார்மகளுர் சாத்தனுர்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவருமு வலலா ரெடுத்தியமபத—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுஞ செபபியவே செயவார்
பொருவி லொழுகமபூண் டார.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும அறிவுடையா யாவரும் எடுதஜியமப வல லார—மகளுக்கு ஆவனவறறையும ஆகாதவறறையும அறிவுடையா யாவரு ம் இனி இதிலிருநது எடுத்தசொல்லுதறகு வலலவராவார,—தேவா திருவ ள்ளுவா செபபியவே பொருவில ஒழுக்கம் பூணடார செயவார— ஆதலால, தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லபபட்டவறறையே ஒபபிலலாத ஒழுக் கத்தை மேறகொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இவ்வனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல அரிதாயிருக்கையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதனகணனே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செயதல கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பதைத் தருவன. ஆகாதன துனபதைத் தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருகும், கேட்டொழுகுவோர்க்கும், வரும் ஈனமை சொலலியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளே விரகால விரிததுலகோ
தோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருளளுரும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாடடு.

இ-ள. வேதபபொருளே உலகோ ஓத விரகால விரிததுத தமிழால உரை செய்தார்—வேதத்தினபொருளே உலகத்தார் ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத்த தமிழ மொழியினுலே சொலலியருளினார்,—ஆதலால உள்ளுநர் உள்ளும பொருளெலலாம வள்ளுவர் வாய்மொழிமாடடு உணடு எனப—ஆதலால, நினைபபவர் நினைகுரும பொருளகளெலலாம திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறநத திருகுறளினகணனே உணடெனறு அறிவுடையோர் சொலலுவர். எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறஞருகையதால ஒருதலெனினென மனவெழுசியுண்டாகுகை கறபோரது அறிவுவிளிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணனே இகழாரணததால தோனறுகின்றனவெனறு கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சக. ஆரியமுஞ செந்தமிழு மாராய்ந திதனினிது
சீரிய தென்றுன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்தது தமிழகிரு வளளுவனு
ரோது குறடபா வுடைதது.

இ-ள. ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந் தெனமொழியையும ஆராயநது இதைகாட்டிலும இது சிறபபுடைதெனறு ஒனறைத தெரிநதுசொலலுதல கூடாது,—ஆரியம வேதம உடைதது தமிழ திருவள்ளுவனார ஒது குறடபா உடைதது—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாயனார சொலலிய குறட்பாவுடைதது, ஆதலால. எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும தெனமொழியும பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும அகத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கணநூலகளாலே சீரிதருநி நிற்பனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவறறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறறுக்கு முதலாய் நிறறலாலும, ஒனறறகொன்று குறைபாடிடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொலலபபட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

நள உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றெனறைச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சக)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னேதுங்
தரும முதலனைகுஞ சாலு—மருமறைக
ளோந்துஞ சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும சமயநூல ஆறும் நம வள்ளுவனா புந்தி மொழிந்த பொருள — இருகுகுமுதறபாரதமீருகிய அரிய வேதஙகளோநதும் அவ் வேதததினவழிபபட்ட சமயநூலகளாறும் நமமுடையநிருவள்ளுவரால உல கததாகுப புதநியாகச் சொல்லபபட்ட நூலிலடஙகும,—ஒருவா இருகுற ளே முபபாலின ஒதம தருமமுதல நானகும் சாலும—ஆதலால, ஒருவா ஒரு விகறபமும் இருவிகறபமுமாகிய இருவகைகளுளகனியுமே முபபாலகளில அத்தியயனஞ்செயத அறியபபடுகினற அறமுதலிய நாறபொருளகளும அவ ருக்குப போதும. எ-று.

ஒருவனுககே ஐநதும ஒநியுணர முடிவுபோகாத வேறுவேறான அதிகாரி களுடைமைபறறி, அருமறைனோநதுமெனறார. சமயநூலாறும ஒனறேபொரு ளெனனும பாடமையிறகாண க. நமக்கெலலாம் அறிவொழுகக்கொளுதறகு கல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வள்ளுவனுகொனறார. மறைகனோநதுஞ சமயநூலாறும நமவள்ளுவனா புந்தி மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபடடுச் சிறநதுநினற கருததுகளெலலாம இவவொருநூறகணனே அடஙகுகினறன றமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆருபெயா. ஒருவனெப பொறுப படகூறலால, இதனை ஒதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடென பது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோநியுணாநதோர அருமறைகளோநது ஞசமயநூலாறும ஒநியுணாநதோராவனெறபடி. (சச)

நச்சுமணா.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்மி
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனப பு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீருகச் சொல்லபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலதததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இதநிருவள்ளுவராலே செயய பபட்ட இவ்விலியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

வண்ப்பு அழ்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருது, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்று நெடிலைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொருகுணததினுலே சிறந்து விளங்க நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணங்களாலும நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறினார். இதனபாகங்களின சிறப்புச சொல்லியபடி. (சடு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனர்.

சசு. கலிநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலைநிரமபு நீரமைத தெனினுங்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ ஸயததின் பயன்.

இ-ள். கலி நிரமபிக் காண்டறகு இனிதாகிக கணணினிலை நிரம்பு நீரமைத்து எனினும—மதியமும் மூபபானூலும பதினுறுகலிகளாலும, அறுபத்துநாலுகலிகளாலும், நிறைந்து, நோகாதறகு, ஆராயசசிசெயதறகு, இனிதாகி, மூகாகணணினிலையில, அகாகணணினிலையில ,நிரமபுகின்ற தனமையுடைததாயினும, குணமுடைததாயினும,— வளளுவா மூபபானூல நயந்து இன்பயன தொலைவு இலா வான ஊா மதியநதனகு உணடோ—திருவளளுவரது மூபபானூலினது நயததால வீனவதாகிய இனிய பயனனது ஒழிவினறி ஆகாசத்தினகணணே திரிகின்ற மதியினிடதது உணடோ! எ-று.

மதியநதனக்கெனறது வேறறுமைமயகமம். ஓகாரம எதிரமறை. ஆதாரமாகக் கொளளுதறகு ஏறபுடைததலாஅ வானே ஆதாரமாகக கோடலின, இழிவு தோனறத தொலைவிலாவானூாமதியமெனறூர். நயம மறுபபடாமை, மழுங்காமை, குறைவுறுமை முதலியன. பயன இமமை மறுமை வீட்டினபங்கள். ஒபபுமைசொலலுதறகு நூலகளில ஒனறும இனமையால, ஏனைபபொருள பலவற்றினுஞ சிறந்த மதியையாயினும சொலலுதுமெனப புகின அதுவும இதனறறகுவதன்றெனறபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனர்.

சஎ. அறநதகளி யானற பொருடிரி யின்பு
சிறநதநெய செஞசொறநீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு சேறறினூர் வையதது வாழ்வாக
ஞாள்ளிரு ணீககும விளக்கு.

இ-ள. அறம தகளி—தருமம அகலும,—பொருள திரி—பொருள் திரியும, —இனபு நெய—காமம நெயயும,—செஞசொல தீ— செவ்வியசொல நெருபபும,—குறுமபாத் தண்டா—குறடபாத் தணடும ஆக,—வளளுவனூா வையத்து வாழவார்கள் உள்ளிருள நீககும விளக்கு ஏறறினூர—திருவள்ளுவநாயனூர் பூமியின்கண் வாழவோரது அகததிருளை ஒழிபபதாகிய விளக்கு ஏறறினூர். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிய புறத்திருளை எபபடியோ அப்படி நாயனூரது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவறறோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின், இங்ஙனம உருவகஞ்செயலாயிறறு. மனியகதேற்றப்படுகிற விளக்கு அமமனியகதுள்ளாகுமாதலிரமே உபயோகியாய நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுகவலலதனமையாலும், இஃது உலகதது வாழவோர பலாககும உபயோகியாய நிறறலாலும, அகதிருள கெடுததலாலும, அதனின இது பலகோடி மடஙகு மிகுச நிறநது நிறகினறமை உணாதறியபடி. (சள)

குலபதிநாயனர்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளததுள்ள
தளளற கரியவிரு டளளுதலால—வள்ளுவனார்
வெளளைக குறடபாவும வெஙகதிரு மொகுமெனக
கொளளத் தகுஙகுணதததைக கொணடி.

இ-ள. உளளக்கமலம மலர்தலி உளதது உளள தளளறகு அரிய இருள தளளுதலால—நெஞ்சமாகிய தாமமைமலரை மலாதலி மகளது அகதிலு ளள பிறிதொனறனுலே நீகபபடாத அஞ்ஞானவிருளை நீகுதலால,—வள ளுவனார வெளளைகுறடபாவும வெஙகதிரும குணததைககொணடி ஒகும் எனக கொளளதகும— திருவளளுவரது குறளவெணபாவும, புறதது தாமமைமலரை மலாதறப புறதிருளை நீகுகினற சூரியனும, அசசெயகையைக்கொணடி ஒக்குமெனறு கொளளதகும. எ-று.

செயலும தொழிறபணபெனபபடுதலின, குணமெனபபட்டது, அது மலாதலும, தளளுதலுமாம. குணததைககொணடெனவே, செயபபடபொருளை ககொணடி ஒக்குமெனக கொளளதகாதெனறதாயிறறு. உலகுகெலலாம் பேரொளியாகிய சூரியனும இதறகு ஒருபுடைஒபபாமெனறபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார.

சஆ. பொயபபால பொயயேயாய போயினபொய யலலாத
மெயபபால மெயயாய விளஙகினவே—மூபபாலிற
றெயவத திருவள ளுவாசெப பியகுமளால
வையத்து வாழவார மனதது.

இ-ள. தெயவததிருவளளுவர மூபபாலிற செபபிய குறளால— தெயவதத னமையையுடைய திருவளளுவகாயனார மூனறுபாலகளையுடையதாகக் கூறிய குறணூலைக் கேட்டறிதலால,—வையதது வாழவார மனதது பொயபபால பொயயேயாய போயின—உலகினகண் வாழவாருடைய மனதது பொயயினபகுதியிறபடடவையெலலாம பொயயேயாய போயின, —— பொயயல்லாத மெயபபால மெயயாய விளஙகின—பொயமமையலலாத மெயயினபகுதியிற்பட்டவையெலலாம மெயயேயாய விளஙகின. எ-று.

குறளாற பொயபபால பொயயேயாய போயின மெயபபால மெயயேயாய் விளங்கின எனவே, இதறகு முன்னெலலாம் உணமை துணியபபடாமையின, பொயபபால மெயபபாலபோன மேறகொளளபபடடும், மெயபபால பொய்ப்பாலபோற கைவிடபபட்டும், மயஙகிக்கிடநதனவென்றதாயிறறு. இதனமெய்யுணாவுபயத்தற்கிறபபுச சொலலியபடி. (சஆ)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

நி0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற
கேளா தனவெல்லாங் கேடு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆ நெடுமாற—பகைவரையெறிந்த வரட்படை தங்கிய வீரேங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனாதம் வாயாற் கேளாதனவெல்லாம் கேடு அறன்றிறன் அறிந்தேம—திருவள்ளுவநாயனாது வாகால இதறகுமுன கேட்கபபட்டில்லாதவையெலலாம இபபோது கேடு, அறத்தின்றிறததையறிநதேம, —பொருடடிறன் அறிநதேம— பொருளினறிறததை அறிநதேம்,—இனபின றிறன அறிநதேம— இனபததின்றிறத்தை அறிநதேம்,—வீடடித றிறன தெள்ளநதேம—வீடடினறிறததை அறிநதேம. எ-து.

றிறன அறமுதலியவறறேடுங கூடடபபடடது. மறன ஆகுபெயா. கேளாதன பிறனுலாசிரியாகவெலலாம அறிநது சொலலுதறகெடாதிருநத அறமுதலியவறறினுடபகுகள. இம்மை மறுமை வீடுகளேக குறிததுணாதறகுரிய உறுதிப்பொருணனகுமுணாதலின, இனி யாதொனறுமுங குறைவிலலியென றபடி. (நி0)

கவுணியனார்.

நி௧. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—மூநதிய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள. மூநதிய நனனெறி நாம அறிய நாபபுலமை வள்ளுவனார பன்னிய இனகுறளவெணபா— முறபட்டதாகிய நலவழியை நாமறியுமபொருடடு நாவால் விளைகுகினற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாறற சொலலபபட்ட இனியகுறளவெணபாகளை—சிநதைக்கு இனிய—நினைத்தால மனததிறகு இனபஞ்செயவன,—செவிக்கு இனிய— கேட்டாற காதுக்கு இனபஞ்செயவன,—வாய்க்கு இனிய—ஓதினால வாயக்கு இன்பஞ்செயவன,—வநத இருவினைக்கு மா மருநது— தொடாநதுவருகினற இருவினைகளாகிய நோயகளுக்குப பெரிய மருநதுகளாவன. எ-து.

குறட்பாவை மருநதென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனனுமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையெனறார. முறபட்ட நலவழி நன்மக்களுக்கு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைபபட்ட கற்பனையினலே மறைபட்டு கினறமையின, நாமறிய வெனறார. இந்நூலின் பாக்களைச் சிநதித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருளயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வநதனமையால் வினைத்தையரும் ஒழிக்குமெனறபடி. (நி௧)

மதுரைப்பாலாசிரியனூர்.

குஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொளிளென நீகரும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலதோ
ருளளிரு ணீகரு மொளி.

இ-ள. வெளளி வியாழம விளஙகு இரவி வெண்டிங்கள புறவிருளப பொ ளிளென நீகரும—சுகதிரன சுரகுரு சூரியன சநதிரன எனபன புறதிருளை விரைவிலே நீகரும ஒளிகளாம,— தெளளிய வளளுவா இனகுறளவெணபா அகிலததோ உளளிருள நீகரும ஒளி—முறறுணாரத திருவளளவராயனூரது இனிய குறளவெணபா உலகததோரது உளளிருளை நீகரும ஒளியாம. எ-று.

இஙஙனங்கூறவே, புறதிருளுக்கு அவைபலவுள, அகதிருளுகரு இஃதொ னறே உளதெனறதாயிறறு. அவறறுள ஒனறுமம நீகரபபடாத அகதிருளை நீக்கவலலதாகலின, இதறகு எவவாறறுணம ஒபபதொனறினறெனறபடி.

ஆலங்குடிவங்கனூர்.

குங. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைகஙின் வாய்மடிகருந்
தெளளமுதின் நீஞசுவையு மொவவாதாற—றெளளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுணணுமால
வண்டமிழின் முபபான மகிழநது.

இ-ள். வள்ளுவா பாட்டின வளம உரைக்கின வாயமடிக்கும் தெளளமுதி ன் நீஞசுவையும ஒவவாது — திருவளளுவரது பாட்டினது நீஞ்சுவையைச் சொலலுமிடத்து, உணணபபடுகினற தெளளிய அமுதினது நிதறபபாகிய சு வையும ஒபபாகாது,—தெளளமுதம உணடு அறிவாரு தேவர்—அதறெளளிய அமுதையுணடு அதனசுவையை அறிபவரு தேவர்கள்,—வணடமிழின முபபா ல் உலகடைய மகிழநது உணணும—வளம பொருநதிய தமிழினகணணதா கிய முபபாலாகிய அதின மும்மடிசிறநத பாலி எலலாவுலகதாரும் மகிழ நது உணடு நீஞசுவையறிவா. எ-று.

வளம ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவவமிரதம வாயுடபெயதவழி நாவிறப ட்ட சிறிதுபொழுதளவே நீஞசுவை பயபபது, இபபாட்டு நெஞ்சினகணிலே பெறறு ஒழிவின்றித நீஞசுவை பயததலின, ஒவவாதெனறார். முபபால சிலி ஷடரூபகம. இனி எவ்வுலகதாருகரும கருமபூமியாகிய இவவுலகத்துடடோ ன்றி மெயபபொருளுணாரதனறி வீட்டினபம பெறுதல் கூடாமையின, உல கடையவுணணுமெனறார். அனறி, அவவுலகதது தேவர்களும் தமது மேறப ட்டவறிவினுலே இதனது உயரவொபபற குணததை அறிரது மூக்கியபரி ரமாணமாக கொண்டி மகிழகூாவெனபதுபறறி, அஙஙனகூறினுளெனு மமையும். இஃது இவவுலகத்தாககேயன்றி அவவுலகததாக்கும் பயன்படு மாறு சொலலியபடி. (குங)

திருததணிகைச சரவணபபெருமாளையா செயத

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனாரது நூலின ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது குறளுவெணபாகளும,—கடுகைத் துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறித்தது—கடுகை அதனடுவே துளைசெயது ஏழுகடனீரையும அததுளையுடபெயது தனனளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும. எ-று.

மிகக சிறநளவிறகு எடுததுசசொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததுவெனவிணை கொணடது. துளைத்தல் உள்ளீடு போகருதல. புகவிடெனபது புகடடென விகாரபபடடு முதனிலையாய நிறறலின, புகடடியெனறயது. துளையிவிடைவெளிக்கும அதன புறமூடிக்கும கொளளப்பட்ட பஙகு சிறிதாக ஒழிநத பஙகு பெரிதாகலின, குறுகவெனறார. தறிததாலனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைநது நினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாகளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையாற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபெயராகலின, இஙகே பனமைக காயது. இஙஙனஙகூறவே, குறடபாவின சொறசுருகுகமும அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அககடுகும ஏழகடனீருமபோலுமென்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைத்தேழ கடலைப புகட்டிக—குறுகத தறித்த குறள." என முதறசொலலி மாற்றி ஒளவையாராற புகழசசி செயபபட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—கூ.	நூலின்றிருநாமங்கள்—கூ.
திருவள்ளுவர்.	திருககுறள்.
நாயனார்.	முபபாலுரல.
தேவர்.	உத்தரவேதம்.
முதற்பாவலர்.	தெயவநூல.
தெய்வப்புலவர்.	திருவள்ளுவர்.
நான்முகனார்.	பொயயாமொழி.
மாதானுபங்கி.	வாயுறைவாழ்த்து.
செந்நாப்போதார்.	தமிழ்மறை.
பெருநாவலர்.	பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

திருக்குறளகாதி.

குறள.	பகம.
அகடாரார	உசுங
அகபபடடி	ஈ0அ
அகரமுதல	உ
அகலாதனறு	உ02
அகழவாரை	சடு
அகனமாஅது	உஅ
அகனமாஅதீ	ஈ0
அஃகாமை	டுக
அஃகியகன	டுக
அஙகணதது	உக0
அசையியற	ஈகடு
அசசமூடை	கடுஅ
அசசமேகீ	ஈ0அ
அஞசாமையய	கசள
அஞசாமையீ	ககஈ
அஞசுமறியா	உசக
அஞசுவதஞ	கஉள
அஞசுவதோ	க0அ
அடசகமம	ஈள
அடலவேண	ககங
அடறறகை	உஉங
அடுகியகோ	உளடு
அடுகியவிறு	கஅங
அடுததகா	உ0சு
அணஙகுகொலா	ஈக0
அணியனமே	உகக
அதனனென	கஉ
அதனனாறற	கசு0
அமரகதறற	உஈசு
அமரகதறவ	உகச
அமிழதினு	உஉ
அமைதாங	கச0
அரஙகினறி	கஉ0
அரம்பொரு	உடுசு
அரம்போ	உஎள
அரிதரோதேற	ஈஈஉ
அரிதாறறி	ஈஈச
அரியகறருசற	கசக
அரியவறறு	கஈக
அரியவெனரு	கடுஅ
அருஙகேட	டுங
அருஞசெவ	கசுசு
அருடசெல	சுஅ
அருமறை	உசடு
அருமையு	களக
அருமபய	டுசு
அருவினையென	கசஈ
அருளலஞதி	எஉ
அருளிலலா	எ0
அருளென	உஉ0
அருளொடு	உஉ0
அருளொருஞி	அக
அருளோசோ	சுக
அருளாவெஞ்சி	டுக
அலநதாரை	ஈஎசு
அலரெழவாரு	ஈஉஅ
அலாரண	ஈக0
அலலரு	சுக
அலலவை	ஈக
அலலறபட	கசுஈ
அவாநநதா	ஈசக
அவாநெஞ	ஈஎஉ
அவாவிலலா	க0அ
அவாவினை	க0அ
அவாவெனப	க0சு
அவிசொரிந	எஈ
அவையறிந	உ0எ
அவையறியா	உ0அ
அவைததிமுக	சக
அவ்வியநெ	சக
அழகொணை	ககஙக
அழசொல	உஈக
அழலபோ	ஈடுச
அழிவதூஉ	கஈசு
அழிவரத	உஈச
அழிவினவை	உஉக
அழிவினற	உஉஉ
அழுகறற	சக
அழுகாறவா	கஈ
அழுகாதுடையாரா	சஅ
அழுகாதுடையானசக	
அழுகாறெனை	சசு
அழுகாறறி	சஅ
அளவலலசெய	அஉ
அளவளாவில	கடுடு
அளவறிநதா	அஉ
அளவறிநது	கசஉ
அளவினகணி	அக
அளிததுசு	ஈஈஉ
அறஙசூழுண	டுஉ
அறஞசாரா	ஈ00
அறஞசொல	டுஙக
அறததாறிது	கச
அறததாறறி	கள
அறததானவ	கச
அறதறறகே	உசு
அறதறிணுஉங	கஙக
அறமபொரு	கசஅ
அறவாழிய	டு
அறவினேயா	ஙக
அறவினேயு	உசுஉ
அறனழீஇ	டுஉ
அறனறிநதா	கஅசு
அறனறிஙகூம	கஙக
அறனறிஙதுவெ	டுஉ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனுக்கம - சஅ	அன்புஈனு - உஅங	இடுக்கணகா - உகரு			
அறனியலா- - சஅ	அனபுமறனு - கள	இடுக்கணவ - கஅஉ			
அறனீமுக்கா - ககச	அனபுறமாக - உரு	இடும்பைக்கி - கஅஉ			
அறனீனு - - உகசு	அனபொரீஇ - உக0	இடுமபைகே - உகரு			
அறனெனப - - கஅ	அனபோடியை - உரு	இடைதெரிச - உ0அ			
அறனேக்கி- - ருசஅ	அனறறிவாமெ - கச	இணரூழ்ந்து - ககக0			
அறனகடை - - சஙு		இணரொழ்தா - அஅ			
அறனவ்மா - - சருு	ஆகாறளவிட - கசஉ	இதனேயிதனு - கருங			
அறிகிலா - - ஙஉஅ	ஆசூழாற - - கக0	இமைபபிறகர - ஙஉரு			
அறிகொன- - ஙஅள	ஆகஙகரு - கஙள	இமையாரின - உசுக			
அறிதோறறி - ஙக்ஙு	ஆகமதாவி - - களச	இமமைபபிறப - ஙளக			
அறிதோறறி - - கருங	ஆகமிழந - - களச	இயலபாகு - - ககு			
அறிவறறஅ- - கஉரு	ஆகமருஙு - - கஅஅ	இயலபிஙு - - கள			
அறிவிலாதாக - உசச	ஆஙகமை - உஙரு	இயலபுளி - - கீசுக			
அறிவிலானெ - உசச	ஆபயனகு - - கசுரு	இயறறலு - ககச			
அறிவினனு - - அகங	ஆயுமறிவி - உசச	இரகவிர - - ஙு0க			
அறிவினுளெ - - ருள	ஆயதாயங - உங0	இரதறலினி - - சுச			
அறிவினமை - உசஙு	ஆராவியறகை - க0ங	இரதறலுமீ - - ஙு0உ			
அறிவுடையாரா கஉள	ஆவிறருநீரொ - ஙு0ரு	இரதுமுயி - ஙு0ச			
அறிவுடையாரொ கஉள	ஆளவினையு - உகஙு	இரபபனிரப - ஙு0ரு			
அறிவுருவா - உ00	ஆறரருமா - கசசு	இரபபாரை - - ஙு0ங			
அறுவாயங - ஙுஉக	ஆறறினளவறிநது உகக	இரபபானவெ - ஙு0ங			
அறைபபறை - ஙு0அ	ஆறறினளவறிநதி ககக	இரவாரிரப - உசள			
அறகாவியல- - கசு	ஆறறினவருங - கஙகு	இரவுளளவுள - ஙு0சு			
அறறதறிகது - உளஉ	ஆறறினவ்கெத - உ0க	இரவெனனு - ஙு0ரு			
அறறமறைகசு - உஅஉ	ஆறறினெழு - கஅ	இருணீஙகி - - க0உ			
அறறமறைதத - உசருு	ஆறறுபவாக - உகசு	இருநோகசி - - ஙகஙு			
அறறவனொன - க0அ	ஆறறுவா - லிக உருள	இருளுளளி - ஙருஅ			
அறரூழிபசி - சுஙு	ஆறஉவா - லபசி சுஙு	இருளோமபி - உள			
அறருரைத்தே - கரு0	ஆறஉவா--லபணிஉஅங	இருளுனலம - உகச			
அறரூாகெகொன உஅசு		இருமனபபெண உசுரு			
அறரூலவறிங - உளஉ	இகலானு - உசஅ	இருமைவகை - சு			
அறறேமென - கஅங	இகலிறகெ - உசஅ	இருவேறுல - - ககக			
அனிசபபூ- - ஙுஉக	இகலினமி - உசள	இருளசேரிரு - ஙு			
அனிசபமு - - ஙுஉஉ	இகலெதிரா - உசள	இலகமுடமை - கஅங			
அனபதறதில - உசு	இகலெனப - உசசு	இலஙகிழா - - ஙுசுச			
அனபறிவாரா - ககங	இகலெனனு - உசள	இலமெனறசை உசுஅ			
அன்பறிவு- - கருஉ	இகலொனனு - உசஅ	இலமெனறுவெ - ரு0			
அனபிலனு - உசக	இகழசிபிற - கருங	இலாபலராகிய - எசு			
அனபிலாரொல - உரு	இகழாதெ - ஙு0உ	இலனெனறுதிய - ருஅ			
அனபிறருமு - உச	இடமெலலா - ஙு0ச	இலெனனெனனு - சுஉ			
அனபினவழி - உள	இடனிலபரு - சுக	இலவாழவா - - கரு			
அனபினவி- - உசுங	இடிகருஙது - ஙகஉ	இலலதெனி - கக			
அனபீனுமா - - உரு	இடிபுரிஙதெள - களஅ	இல்லாரை - - உகக			
அனபுடைலிவ உஅரு	இடிபபாரை - ஙகஙு	இலலாளாஞ - உசுக			
அனபுடைல்வே ஙசுசு	இடிக்கடப - - கசுக	இலலாளகூ - உசு0			

குறள்.	பகுதம்.
இலஸ்தவற	நுஅக
இவறலுமாண்	கஉஅ
இழத்தொறூஉ	உஎ0
இழிவறிந்துண	உஎங
இழுகுகலுடை	கஉங
இழுகுகாமை	கருஅ
இழைததகிக	ஊஉசு
இளித்தகக	நுஎக
இளிவரின	உஎக
இளைதாகமு	உருச
இளையரின	உ0ச
இறநதமைந	உருங
இறநதவெ	கடுஎ
இறநதாரிற	அஅ
இறபபேபுரி	உஅக
இறலீனுமெ	நுஉ
இறுதிபய	உ0உ
இறைகழி	கசுசு
இறைகாக	கசுக
இறபிற-கணண	உஎடு
இறபிற-கணணே	உகக
இனதீறற	கசுஎ
இனமபோன	உங்அ
இனியவுள	நஉ
இனியனன	நுஎங
இனைதகுனைத	உஅ
இனையரிவ	உங0
இனகணுடை	நுங்உ
இனசொலாலீ	ககருங
இனசொலாலீர	நு0
இனசொலி	நுஉ
இனபஙக	நுங்சு
இனபதது-பய	உசஎ
இனபதது-வி	கஅச
இனபயிடை	கஅக
இனபமொ	நு0க
இனபமவிழை-னி	கஅங
இனபமவிழை-னை	கஅ0
இனமையிடி	நு0ச
இனமையினி-த	உகஅ
இனமையினி-து	உசுஎ
இன்மையு	சுரு
இனமையெ	உகஅ
இனமையொ	உஅச
இன்றியமை	உஎஎ
இனமுமவ	நு00

குறள்.	பகுதம்.
இனனுசெ-னா	அசு
இனனுசெ-ர	உஅச
இனனுதிரக்	சுங
இனனுதின	நுங்ங
இனனுமை	கஅச
இனனுவெ	சு0
ஈடடமிவ	உஅஅ
ஈதலிசைப	சுரு
ஈதுவகசு	சுச
ஈரஙகைவி	நு0அ
ஈவாகணெ	நு0ங
ஈனறபொ	உங
ஈனருணமு	உசுசு
ஈனருளபசி	ககூஉ
உடமபாடி	உருசு
உடமபொ	நுஉங
உடுகையி	உஉக
உடுபபதுஉ	நு0க
உடைசெல	உஎ0
உடைததம	கச0
உடைமையு	உக
உடையெ	கஎச
உடையார	ககஅ
உடகபபடா	உசுரு
உடபகைய	உடுரு
உணாவது	உ0க
உணலினு	நுஅஉ
உணடாக	நுகங
உணணக	உசுசு
உணணது	சுஎ
உணணமையு	எஉ
உணணமைவே	எட
உதலிவனைதது	நுங
உபபமை	நுஎடு
உயாவகலந	உகசு
உயிரு-மபி	கூச
உயிரபவு	உடுச
உயதலை	நுஎக
உரமொரு	கஎசு
உரனசைஇ	நுசுச
உரனென	கo
உருவுகண	ககருங
உருளாய	உசுசு
உரைபபா	சுருங

குறள்.	பகுதம்.
உலகததாரு	உசசு
உலகததோ	சஉ
உலகநதழீஇ	ஊஉசு
உலவிடத	உஉஉ
உவக்காணெல்	நுசஉ
உவநதுறை	நுஉடு
உவபபத	ககஅ
உழநதுழ	நுங்க
உழவிரா	உகள
உழுதுணடி	உகசுசு
உழுவாரு	உகசுசு
உளைபபிரி	எடுசு
உளபோன	கசுக
உளொனினு	உகஉ
உளொனனு	கஉக
உளவரைனு	கசஉ
உளளக்களித	நுசுக
உளளதிதா	நுசு0
உளளதுதாலு	அ0
உளளதிதற	அசஎ
உளளமிலா	களடு
உளளமுடை	களச
உளளமபோ	நுஅள
உளளறக	உநுஉ
உளளியதெ	கடுங
உளளியவெ	அஅ
உளளினு	நுசுசு
உளளினே	நுஎக
உளளுவதெல	களடு
உளளுவன-னு	நுசஉ
உளளுவ-ம	நுஉச
உளளொறறி	உசுள
உறஙகுவ	சுஅ
உறனமுறை	உடுடு
உறுபசி	உசுசு
உறுபயனு	உஉசு
உறுபொரு	உ2o
உறுபபமை	உ2க
உறுபபொத	உஅசு
உறுவதுசீர்	உசுசு

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பகுகம்.	குறள்.	பகுகம்.
உறைநிதி	ககக	எல்லாக்குரு	நஅ	ஒத்ததறிவா	சு0
உறறநோயநீ	கநக	எல்லாகுமெ	களக	ஒப்புரவிரு	சுஉ
உற்றநோயநோ	எச	எல்லாவிளக	அடு	ஒருதலேயா	நசடு
உறறவன்	உஎச	எல்லீக்கணி	உநச	ஒருகாளெ	நசுசு
உறருளளவு	உளங	எவவுறை	கஉசு	ஒருபொழுது	கள
		எழுதுங்கா	நள0	ஒருமைகக	ககக
ளுகுகமுடை	கசச	எழுபிறப்பு	உஉ	ஒருமைச	உசஉ
ளுடலிறறேறை	நஅங	எழுமையெ	நச	ஒருமைமக	உஅக
ளுடலிறறேனை	நஅக	எளிதென	சச	ஒருமையுளா	நஅ
ளுடலினுணை	நளள	எளளாந	கநக	ஒல்ததககா	உஉஉ
ளுடலுணவு	நளள	எளளாமை	அ0	ஒலலுங்கரு	உநள
ளுடலுனாதல	நகக	எளனினின்	நச	ஒலலுமவகை	ககந
ளுடறகட்	நள0	எறறிரு	நக	ஒலலுமவாபெ	ககள
ளுடிபபெ	நஅங	எறறினை	ககஉ	ஒழுக்கறிவ	கச0
ளுடியவ	நளசு	எனைதாநு	கஉச	ஒழுகதினை	சக
ளுடியிருக	நளஅ	எனைதகறுமெ	கு0	ஒழுகததினெ	சக
ளுடுகமன்	நஅங	எனைத்தி	ககசு	ஒழுகதது	கு
ளுடுதல்	நஅங	எனைத்து	உநபி	ஒழுகமுடைமை	ச0
ளுணுடை	உகக	எனைதுனை	சங	ஒழுகமுடைய	சஉ
ளுதியமென	உங்க	எனைதுநி	நசஅ	ஒழுகமும	உளடு
ளுரவாகெளவ	நங0	எனைதொ	நசள	ஒழுகமவி	ச0
ளுருணீர	சுக	எனைபபதை	நடுஅ	ஒழுகாரு	சள
ளுழிபெய	உஅச	எனைமாட்சி	உகஅ	ஒளியாரமு	உ0அ
ளுழிறபெ	ககஉ	எனைவகை	கடுஉ	ஒளியொருவ	உஅ0
ளுழைழு	கஅக	எனபிலதனை	உசு	ஒறுததாரை	சசு
ளுறெரா	ககச	எனறுமொ	ககக	ஒறுததாராக	சசு
ளுனைக்கு	உகங	எனனேமுன	உஉச	ஒறுததாற	கள0
				ஒறறிஞரெ	களஉ
எச்சமென	உஅஅ	எதமபெருரு	உஅக	ஒறமுமு	களக
எடபகவ	உடுசு	எதிலாரார	உசஉ	ஒறறுறறறி	களங
எணசோக	உசுஉ	எதிலாரகு	டுச	ஒறறெடறை	களங
எணணித்து	கஅஅ	எதிலாரபோ	நகடு	ஒனருகலை	கஉ
எணணிய	ககடு	எந்நிபகொ	உடுக	ஒனருமை	உடுடு
எணணியா	கசசு	ஏமுறறவ	உடுஉ	ஒனருவுலக	சுடு
எணணெனப	கசள	ஏரினுநன்	உகள	ஒனருனு	நக
எணபததாதலெ	உஅடு	ஏரினுழாஅ	ஏ	ஒனறெயநி	உசுஅ
எணபததாரனே	சுக	ஏவவுருசெ	உசடு	ஒனனாத	எச
எனபொருள	கஉள				
எந்திரதாககா	கஉள	ஐநதவித்தா	க0	ஒஒதலவே	ககக
எநநனறி	நச	ஐயதநினீங	க0உ	ஒசியுணாந	உசக
எபபொருளு	உ0நு	ஐயபபடா	உ0டு	ஒமபினமை	நகநக
எபபொருளெ	க0நு	ஐயுணாவெ	க0நு	ஒாதலுளள	க0ச
எபபொருளயாா	கஉசு			ஓாதலுகண	கசு0
எயதறகரி	கசடு	ஒட்டாா	உளக	ஒஒவினிதே	நகநக
எரியாறசு	உடுஅ	ஒணணுதற	நகஉ		
எல்லாபபொ	உகள	ஒண்பொரு	உஉக	கடலனன	நஉள

குறள்.	பகுதி.
கடலோடா	கூழை
கடனறிந	உழவு
கடனெனப	உழவு
கடாகளி	ஈகை
கடாஅவுரு	களை
கடிதோச்சி	கண்ணோட்டம்
கடிந்தசடங	ஙகரம்
கடுஞ்சொல	சான்றாண்மை
கடுமொழியுங	கண்ணோட்டம்
கடைகெடாட	கூழை
கணைகொடிதி	எண்
கணவர்வே	ஈகை
கண்டதமன	ஈகை
கண்டாஙகலு	ஈகை
கண்டாருயிரு	ஈகை
கண்மேற்கோ	ஈகை
கண்ணிறைந	ஈகை
கண்ணிறகணி	ஒழுக்கம்
கண்ணிறமுனி	ஈகை
கண்ணின்பசு	ஈகை
கண்ணின்னமு	ஈகை
கண்ணுடுங்கொ	ஈகை
கண்ணுடைய	சான்றாண்மை
கண்ணுளளார	ஈகை
கண்ணுளளிறை	ஈகை
கண்ணெடுக	ஈகை
கண்ணேடு—த	கண்ணோட்டம்
கண்ணேடு—மி	கள்ளாமை
கணேடுமெ—ருசா	கண்ணோட்டம்
கதநாகாத்து	அடக்கம்
கதுமெனநோ	பொறையுடைமை
கயலுண	நட்பு
காதற்றவமா	பெண்வழிச்சேறல்
காபயனமை	பொறையுடைமை
காபயிற்மை	ஈகை
காபயிலாமெ	ஈகை
காபயிலார	ஈகை
காவாதுவ	ஈகை
காமமஞ்சாத	கள்ளாமை
காமமஞ்செய	ஒழுக்கம்
காமமணியிற	ஈகை
காமமதானு	ஒழுக்கம்
காமுறுவி	பெண்வழிச்சேறல்
காலன்கண	கள்ளாமை
காலனெனி	ஊழ்
காலனைய	கொல்லாமை
காலாற்றா	ஈகை
காவாமை	ஈகை
காவாவாகு	அவா
காவாவெனி	அவா
காவானாகு	அவா
காவானின்ற	அவா
காவானென	அவா
காவாவெனி	அவா
காவாவெனு	அவா
காவிரும்பி	அவா
காவிலாக	அவா
காவினாக	அவா
காவினுட	அவா
காவினுளு	அவா
காவினைத	அவா
காவினைய	அவா
காவினைவ	அவா
காவினைவே	அவா
காவினைவை	அவா
காவுமாக	அவா
காவுமெனு	அவா
காவுவார	அவா
காவுவெனி	அவா
காவெனினு	அவா
காவெனுஞ	அவா
காவெனுமா	அவா
காவெனுமை	அவா
காவெனுவா	அவா
காவெனுவை

குறள்.	பக்கம்.
கூருமைநோ	20
கூறறங்குறி	எசு
கூறறத்தை	உறுள
கூற்றமோ	ஙகஉ
கூற்றுடனறு	உஉங
கெடல்வே	உறுள
கெடாஅவழி	உ'ஙறு
கெடுஙகா	உஙஉ
கெடுபபதூ	எ
கெடுவலயா	ஙசூ
கெடுவாக	ஙசூ
கெடாராக்	ஙஎஙட
கேடறியா	உகச
கேடிலலி	ககக
கேடுமபெ	ஙசு
கேடாராப	கஅஅ
கேடடினு	உஙக
கேடபினுங	கஉச
கேளிழுககங்	உஙச
கைமாறுவே	சு0
கையறியா	உசுசு
கைவேலக	உஉறு
கொகுகொக	கசஉறு
கொடியாரஃபி	ஙஎள
கொடியாரஃயு	ஙறுஞசு
கொடுததலு	கறுறு
கொடுதது	உறு0
கொடுபபத	சுஅ
கொடுபபதூ	உஅசு
கொடுமபுரு	ஙகஉ
கொறுடைய	ககசு
கொலலமே	கசுஉ
கொலலிறை	கசுஉ
கொலலினை	கூச
கொலலாத	உஅஙு
கொல்லாமை	கஙஙு
கொலலான	எஙு
கொளபபட	உ0ச
கொளறகரி	உகள
கொன்றன	ஙூச
கோட்டப	ஙஎளஅ
கோனில	ஙறு
சமஞ்செய	ஙூசு
சலததாற	ககஙூ
சலமபறறி	உஎசு
சாதலினின	சுஅச
சாயலுநரா	ஙூசக
சாரபுணாந	க0ருு
சாலபிறகுக	உஅச
சான்றவா	உஅறு
சிதைவிடத	களறு
சிறபபறி	களஙூ
சிறபபீமூ	கஉ
சிறபபீமை	அக
சிறபபொடு	அ
சிறியாருணா	உஅக
சிறுகாபபி	உகள
சிறுபடை	கசஎ
சிறுமைஙூ	ஙருருு
சிறுமைபல	உசுக
சிறுமையுளு	உஉச
சிறுமையுணீ	ஙஉ
சிறைகாகரு	உ0
சிறைநல	கசஅ
சிறறினம	ஙஞச
சிறறினப	ஙறு0
சினதததப	அள
சினமெனனு	அள
சீரிடஙகா	உஙஅ
சீரினுஞசீ	உளஅ
சீருடைசெ	உக0
சீமைசிற	ஙறுறு
சுடச்சுட	எடு
சுவையொளி	ஙக
சுழலுமிசை	உஉசு
சுழனறுமோ	உசுசு
சுறறதத்தாற	கடுறு
சூழாமறரு	உகச
சூழுசசிமுடி	ஙகசு
சூழ்வாராண	கஙஉ
செபபமுடை	ஙறு
செபபினபு	உறுசு
செயறகரியசெ	க0
செயறகரியயா	உஉள
செயறகைய	கஅசு
செயறபாலசெ	கஉக
செயறபாலதோ	கடு
செயிரிறறலே	எஙு
செயகபொ	உஉக
செயதகக	கஙஅ
செயதேமஞு	உஙசு
செயயாமறசெய	ஙஉ
செயயாமறசெற	அசு
செயவாணே	கடுஙு
செயவினே	ஙகஅ
செருகருஞு	கஉஅ
செருவநத	கசுள
செலலாமை	ஙூஙக
சேலலாவி	அசு
செலலான	உஙஅ
செலலிடத	அசு
செலவதறட	கஉஉ
செலவிருங	உஅ
செவிகைபப	ககசு
செவிகருண	கஉங
செவிசசொல	உ0ங
செவியிறசுவை	கஉடு
செவியுணவி	கஉங
செறுஅசசிறு	ஙகடு
செறிதொடி	ஙசுஅ
செறிவறிர	ஙஅ
செறுநரை	கசஎ
செறுவாக	உடுக
செறறவரபி	ஙசுஉ
செறறுரொன	ஙடுக
செறறூபி	ஙசுக
சென்றவிட	கஉடு
சொலலவல	கஅக
சொலலுக—லி	டுசு
சொலலுக—லை	கஅசு
சொலலுதல	கசுச
சொலலபப	ங0க
சொலவண	உஙக
சொறகோட்	ளள

குறள்.	பக்கம்.
ஞாலஞருஞ்சி	55
தகுதியென	15
தகைகாமகு	55
தகைசாரின	56
தக்காதக	15
தஞ்சந்தம	14
தணந்தமை	15
தண்ணந்துறை	15
தந்தைமகற	12
தந்நலம	23
தந்நெஞ்சத	15
தமராகித	55
தமபொரு	22
தமமிலிருந	15
தமமிறபொரி	56
தமமிறறம	12
தலேபபடடார	60
தலேயினிழிந	23
தவஞ்செய	14
தவமறைந	14
தவறெனதவ	14
தவறிலரா	15
தளாவினா	12
தறகாதஞ்ஞ	20
தனகுவமை	14
தனியேயிருந	15
தனகுறறநீக	62
தனறீணியன	12
தனனுயிரகின	50
தனனுயிரதா	14
தனனுயிரநீ	15
தனனானபெரு	14
தனனெஞ்சறி	14
தனனேதவான—க	14
தனனேதவான—த	15
தனனேயுளர	15
தாமினபுறு	14
தாமவீழ—த	15
தாமவீழ—மெ	15
தாமவேண	15
தாரதாஙகி	12
தாளாணமையி	40
தாளாணமையெ	40
தாளாறறி	50

குறள்.	பக்கம்.
தானந்தவ	41
திறனலல	55
திறனறிந	64
தினறபொரு	62
தினைததுணைந	15
தினைததுணையா	62
தினைததுணைய	60
தீபபாலதான	15
தீயவைசெ	15
தீயவைதிய	15
தீயளவனறி	12
தீயினறசுட	15
தீவினையார	15
துஞ்சினார	12
துஞ்சுங்காற	15
துணைநலமா	64
துபபாகசு	55
துபபினைவ	15
துபபுரவில	15
தும்முசசெறு	40
துலியினமை	55
துறந்தா—த	62
துறந்தா—ந	55
துறந்தாபடி	62
துறந்தாரிபெரு	55
துறபபார	64
துறைவன	15
துனியுமபுல	12
துனபதறற	12
துனபமுறவ	55
துனபுறூஉ	15
துனனருஞ்	15
துனனியார	15
தூங்காமை	64
தூங்குக	55
தூயமைது	20
தூயமையெ	60
தெண்ணீரந்	10
தெயவததா	64
தெயவந	55

குறள்.	பக்கம்.
தெரிதலுந	64
தெரிதலவி	64
தெரிதுணர	14
தெருணாதா	60
தெளிவிலத	64
தெனபுலத	55
தேரானபிற	60
தேரானறெ	55
தேவரனைய	10
தேறறக	55
தேறினுந	12
தொசசொ	200
தொடங்கற	55
தொடலிலக	15
தொடிநோக	15
தொடிபபுழு	12
தொடியொழி	15
தொடிறசுடி	15
தொடடனைத	64
தொலவர	12
தொழுதகை	20
தோனறிற	55
நகவலலர	12
நகுதறபொரு	22
நகையீகை	12
நகையுமுவ	55
நகையுளளு	12
நகைவகை	12
நசைஇயார	15
நசசபபடர	12
நடுவினறி	50
நடடாருறை	22
நடடாரகு	64
நடடாரபோ	12
நடபிறகுவீ	22
நடபிறகுறு	12
நணபாறரு	22
நதநதம்போற	55
நயநதவாக	15
நயநதவாகல	15
நயனிலசொல	15
நயனிலனெ	15

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நயனீன்று - - ஈக	நாணென - உசுசு	நெருநற்றுச - ஙசுஅ	
நயனுடை - - சுக	நாணெடு - - ஙஉசு		
நயனெடு - - உஅசு	நாணெவேல் - உகஉ	நோக்கினு—கி - ஙகச	
நயனசாரா - - நிநி	நாநல - - - கஎஅ	நோக்கினு—கெ ஙகக	
நலகுகுரியா - - சச	நாளென - - கசு	நோத்லெவன - ஙஎள	
நலததகை - - ஙஎசு		நோயெலலா - கக	
நலதினக - - உளசு	நிணநதீயி - ஙசுஙு	நோயநாடி - உளஙு	
நலமவேண - உளள	நிலதஜியல - கஙச	நோவறக - - உநிஙு	
நலகுரவெ - - உகக	நிலதத்திற - உளள	நோனுவுடம - ஙஉசு	
நலலவை - ககக	நிலவனாடீ - சுநு		
நலலாண - - உகச	நிலிமகக - உஉச	பகசசொல - நிஙு	
நலலாகட் - கஉச	நிலியஞசி - கஙு	பகலகருதி - உசசு	
நலலாறெனை - - கஉ	நிலியற்றி - - ஙஅ	பகலவெல - கசஙு	
நலலாறெனி - சுஉ	நிலலாதவ - கநு	பீகுத தண - கஉ	
நலலாறறு - - சுஅ	நிழனீருமின - உநிச	பகைகடபாக - உநிஉ	
நலலினததி - கஙசு	நிறறீர - உஉஅ	பகைகடபாஙு - உச0	
நலிறொறு - உஉஅ	நிறநெருஞ - உசச	பகைபாவம - சச	
நறபொரு - உகக	நிறைமொழி - கக	பகைமையு - உ0சு	
நனலிறை - - ஙநு0	நிறையரி - ஙஉள	பகையகதது - உகக	
நனலினைக - ஙநுஙு	நிறையுடைமை சசு	பகையகதபப - உகக	
நனலினைலகாக ஙநுங	நிறையுடையே - ஙசுக	பகையென - உநிக	
நனலினைலகாத ஙநு0	நினதகிருந - ஙஅ0	பசகக்மற - ஙசஙக	
நனலினைலகாளைஙநுங	நினததொ - ஙநிஅ	பசநதாளி - ஙசஙக	
நனவென - ஙநு0	நினபபவர - ஙசள	பசபபென - ஙசஙக	
நனமையுங - கநுக		படலாறறு - - ஙஙக	
நனறறிவா - ங0ள	நீஙகானவெரு உசஙக	படியுடை - - களஅ	
நனறுமாக - கஙு	நீஙகிறறெ - ஙகள	படியபன - - ஙி0	
நனறுஙகா - ககஉ	நீரினறமை - அ	படைகுடி - - கசஙக	
நனறுறற - - கஙக	நீருநிழல - ஙளள	படைகொண் - எக	
நனறிகசு - - சஉ		பணியுமாமெ - உஅஉ	
நனறிமறப - - ஙச	ஙணஙகிய - கஉச	பணிவுடைய - - ஙக	
நனறென - - உ0அ	ஙணணியநூர - கக0	பணீணீஙகிப - ஙநுநி	
நனறேதரி - - ஙநி	ஙணணியமெ - உ0ள	பண்டநியே - ஙகக	
நனனீரைவா - ஙஙக	ஙணமாணு - கஉக	பணினன - கசுக	
	ஙனிகொமை - கசக	பணபிலான - - உளள	
நாஙகாதல - ஙசஙு		பண்புடை - உஅசு	
நாசசெறது - கசு	நூலாருணூல - உ00	பதிடருணடி - ஙநிச	
நாடாதுந - - உங0		பயனிலபல - - நிநி	
நாடென்ப - உகநு	நெருசததாா - ஙஉச	பயனிலசொற - நிசு	
நாடொறுநாடி - கசுங	நெருஞிறமுற - ஏஅ	பயனமரமுள - சுக	
நாடோறுநாடுக கநுச	நெடுஙகட - ஏ	பயனறசசா - ஙங	
நாணகதது - ஒ்கஉ	நெடுகீரமற - களள	பயனறகசி - உசஙக	
நாணுமை - உசக	நெடுமபுன - கசசு	பரிகதவாகல - ஙநுங	
நாணுவு - - உகஉ	நெயயாலெ - ஙக0	பரிஙதோமபிக - ச0	
நாணுமற - - ஙளச	நெருப்பினு - ங00	பரிஙதோமபிப - உங	
நாணென - ஙசுஉ	நெருஙுளள - கள	பரியதகூா - களசு	

குறள்.	பக்கம்.
பரியிணமா	ககக
பருகுவார	உருடு
பருவததோ	கசஙு
பருவரலும	ஙசடு
பலகுடைநீ	உகசு
பலசொலல	கக0
பலநலலகற	உஙஅ
பலகுமுவு	உகச
பலலவைக	உகஉ
பலலாபமெ	கஙஙு
பல்லாமுனி	ருடு
பழகியசெல	உ0
பழகியகட	உஙங
பழமையெ	உஙங
பழிமகிழ	ககஉ
பழியஞசி	கசு
பழுதெண	கஎள
பழையமெ	உ0ச
பறறறறகணணு	கடுச
பறறறறகணணெ	க0க
பறறறே	எள
பறறிவிடா	க00
பறறுகபற	க0க
பறறுளள	கஙo
பனியருமபி	ஙடுஉ
பனமாயகள	ஙசுஉ
பாடுபெறு	ஙடுசு
பாதஙண	சுச
பாலொடு	ஙஉஉ
பிணிகருமருந	ஙகசு
பிணியினமை	உகடு
பிணையோ	ஙகங
பிரிதததும்	கஅடு
பிரிவுதாக	ஙஙங
பிழைதஙணா	கஉச
பிறபபெனனு	க0ச
பிறபபொக	உஅ0
பிறாகஙின	கக
பிறாநாணத	உஙஉ
பிறாபழியு	உகக
பிறவிபபெ	சு
பிறனபழி	டுஙு
பிறனபொரு	சஙு
பிறனமனை	சச

குறள்.	பக்கம்.
பீலிபெய	கசக
புகழினறற	உஎஅ
புகழநதவை	கடுசு
புகழபட	சுசு
புகழபுரிந	உக
புககிலமை	கூஅ
புணாசசிபழ	உஉஅ
புதநேளல	சு0
புரநதாகண	உஉள
புலததலிற	ஙஅக
புலபபிலென	ஙசுஙு
புலபபென	ஙசுடு
புலலவையுட	உ0க
புலலாதிரா	ஙளடு
புலலிகடை5	ஙசஉ
புலலிவிடா	ஙஅஉ
புறஙகுனறி	எஅ
புறஙகூறிப	டுஉ
புறதறறப	உசு
புறநதாய	அடு
புனகணணை	ஙடுஉ
பெணணிய	ஙளஅ
பெணணிற	ககூ
பெணணிஞற	ஙசுக
பெணணேவல	உசுக
பெயரகணடி	கள0
பெயலாறறு	ஙஙக
பெரிதாறறி	ஙசுஅ
பெரிநினறு	உசஙு
பெரியாரை	உடுள
பெருககநது	உஎஅ
பெருஙகொணை	கடுடு
பெருமைஙகு	டு0
பெருமைபெ	உஅஉ
பெருமையு	உஅக
பெருமபொரு	உகஙு
பெருமையுஞ	ஙளஙு
பெறினென	ஙசுசு
பெறுமவற	உக
பெறுறு	உ0
பேணுதுபெடடோ	ஙஙசு
பேணுதுபெடப	ஙள0
பேணுதுபெண	உசு0

குறள்.	பக்கம்.
பேதைபெருங	உஙள
பேதைபப	கக0
பேதைமையு	உசக
பேதைமையெ	உசக
பேதைமையொ	உஙச
பேராணமை	உஉடு
பொசசாபபாரா	கடுள
பொசசாபபுக	கடுள
பொதுநலத	உசுச
பொதுநோக	கடுசு
பொயபடுமொன	உசஉ
பொயமையு	அங
பொயயாமைபொ	அச
பொயயாமைய	அச
பொருடீரங	டுசு
பொருடபெணடி	உசுங
பொருடபொரு	உசுங
பொருணீங	சுசு
பொருணமர	ஙடுச
பொருளகருவி	ககள
பொருளகெடித	உ0
பொருளலலவனா	உகக
பொருளலலவற	க0உ
பொருளறஞர	எ0
பொருளாடசி	எக
பொருளாஞ	உஅஅ
பொருளென	உகசு
பொளளென	கசச
பொறியின	கஅக
பொறிவாயி	ச
பொறுதலிற	சடு
பொறையொ	உகங
போறறினரி	உ0உ
மகனறறை	உச
மகனெனற	உடீ
மககளேபோல	ஙஉள
மஙகலமெனப	உக
மடலூரதல	ஙஉள
மடிமடிக	களள
மடிமைகுடிமை	களஅ
மடியிலாமன	களக
மடியுளாண	கஅக
மடியைமடியா	களள

குறள்.	பகசம்.
மடித்தவா	- கஅஉ
மணிநீருமண்	- உகசு
மணியிறறிக்	- ஙகுள
மண்ணேடியை	- கசுங
மதிமுடப	- கஅசு
மதியுமடநதை	- ஙஉக
மயிர்நீபபின	- உளங
மருதாஇத	- - சுக
மருதென	- உளக
மருதோமற்	- உளங
மருவுகமாசற	- உஙஉ
மலரனன—ணமுஙஉ	
மலரனன—ளருஙஉக	
மலரினுமெல	- ஙஉக
மலாகாணின	- ஙஉ0
மலாமிசை	- ஙு
மழிதததுநீ	- - எக
மறததலவெ	- அசு
மறநதமபி	- ருஅ
மறபபினு	- - ஏக
மறபபினெவ	- ஙுஅஅ
மறமானமா	- உஙஉ
மறவறகமா	- ஙுஅ
மறைநதவை	- களஙு
மறைபெற	- ஙுஅ0
மறைபபேனமற	ஙுசுக
மறைபபேனமன	ஙுஙரு
மறறியானெ	- ஙுஅஅ
மறறுஙதொடர்	- கஉ0
மனதததுமா	- எஅ
மனததாளு	- கஙுச
மனததினமை	- உஙசு
மனததுகனன	- கஙு
மனதளது	- கஙருு
மனதெதாடி	- - அஏ
மனநலதகி	- - கஙசு
மனநலநனகு	- கஙசு
மனநல்மன	- கஙருு
மனநனயார்	- கஙருு
மனநனய	- - கஙருு
மனமாணவு	- உருரு
மனேததகக	- - கஅ
மனேமாட்சி	- - கக
மனேயாளே	- உசு0
மனேவிழை	- உசு0
மன்னாகசு	- கசுச

குறள்.	பகசம்.
மன்னர்விழை	- உ02
மன்னுயிரெல	- ஙுஎ
மனனுயிரோ	- சுக
மாதாமுகம	- ஙுக
மாலீநோய	- ஙருஙு
மாலேயோவல	- ஙருஉ
மாறுபாடில	- உளஉ
மிகசசெய்	- - உச0
மிகனமேவன	- உசஅ
மிகினுங்குறை	- உளக
மிகுதியான	- சள
முகததான	- ஙு0
முகதகினினி	- உஙக
முகதகினமு	- உ0சு
முகஙகடப	- உஉக
முகநோகின	- உ0சு
முகைமொக	- ஙுசுள
முடிவுமிடை	- ககஅ
முதலிலாக்	- கஙஙு
முயகங்டை	- ஙருள
முயஙகிய	- ஙருள
முயறகிதிரு	- கஅ0
முரண்சேரா	- கசசு
முறிமேனி	- ஙஉ0
முறைகோடி	- கசுச
முறைசெய	- ககருு
முறைபபட	- கஅள
முறமுறறி	- உகஅ
முறறியுமுற	- உகள
மூனமுகத	- உகஅ
மூனனுறககா	- கருஅ
மேலிருது	- உஅ0
மேறபிறநதா	- கஉஉ
மையலொரு	- உசஉ
மோபபகசு	- உசு
யாகாவாரா	- ஙசு
யாஙகணனி	- ஙுஉஅ
யாணடுசெ	- உருஅ
யாதனினயா	- கூஅ

குறள்.	பகசம்.
யாதானுஙா	- ககஅ
யாமுமூளே	- ஙுசள
யாமெயயா	- அரு
யாரினுஙகா	- ஙுளசு
யாரே னுதெ	- - க00
யாரு ருகு	- ஙுகச
வகுத்தான	- ககக
வகைமாண	- உருஅ
வகையறச	- கஙுஅ
வகையறிநதா	- உரிஙு
வகையறிநதவ	- உக0
வசையிலாவ	- சுள
வசையெனப	- சுள
வசையொழி	- சுள
வஞசமனதா	- எசு
வருகமறகொ	- ஙுசுரு
வருமுனனா	- கஉசு
வருவிருது	- உஅ
வானிலமா	- உசுரு
வலியாகசு	- உசஙு
வலியாமுற	- எ0
வலியினில்	- எள
வழஙகுவ	- உளசு
வழிநோக	- உரு0
வழுதகினுடி	- ஙுஅ0
வறியாக	- சுஉ
வனகணசு	- கஅருு
வாணிகஞசெய	- ஙுள
வாயமையை	- அங
வாராககாற	- ஙுச0
வாரிபெருக	- கருஉ
வாழதஇயிர	- ஙுஉங
வாழவாக	- ஙுசச
வாளறறுப	- ஙுசுங
வாளொடென	- உகக
வாளபோல	- உருச
வானினறுல	- சூ
வாணுயாதோ	- எள
வாஞ்ஞகில்	- கசு0
விசும்பிறறு	- எ
விடாஅது	- ஙுசஙு
விடுமாறற	- உ0க
விணணினறு	- சூ

குறள்.	பகம.
விதுமிடல	உஅ
வியவறக	ஙக0
விருஅபுற	உள
விருப்பருச்	கடுச
விளாது	ச0
விலக்கொழு	உ
விலுலேருழ	உருஉ
விழிததகண	உஉசு
விழுபபுணப	உஉசு
விழுப்பேற	சஅ
விழைதகை	உங.ங.
விழையர்ர	உஉடு
விளகறற	ஙசஉ
விளிநதாரின்	சஙஉ
விளியுமென்	ங.சஅ
வினைகலநது	ங.சுசு
வினைகணவினைக்-களகு	
வினைகணவினையு கடுங.ஙு	

குறள.	பகம.
வினைகுரி	கடுங.ஙு
வினைசெய	களஉ
வினைத்திட்	ககஙு
வினைபகை	ககள
வினையான்	ககஅ
வினைவலியு	கச0
வீழப்படுவா	ங.சச
வீழநாவீழ	ஙசச
வீழுமிருவா	ங.கஅ
வீழாளப	கச
வீழுவாரினி	ங.சடு
வீறெய்தி	ககஙு
வெணமை	உசச
வெருவநத	ககசசு
வெளளததனையம-களெடு	

குறள்.	பக்கம்.
வெளளததனையலி கஅஉ	
வேட்ட	ஙகள
வேட்பதநா	கஅக
வேட்பன	உ0ச
வேண்டறக—ஃ	டுங
வேண்டறக	உசுஅ
வேண்டா	க0ள
வேண்டிய	எடு
வேண்டினு	ககங
வேண்டுங	க0ள
வேண்டுதல	ங.
வேலன்று	கசுக
வேலொடு	ககங.
வைதநான	உஅஅ
வையதுள்	கஅ

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சஙூ	உஉ	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
நுஙூ	க	புறங்கூரூமை	புறங்கூருமை
"	ஙூச	பொளின	பொருளின
நுசு	ஙூங	ஒபபக்	ஒபபக்
எஉ	ஙூஉ	விலேபபொட்டு	விலேப்பொருட்டு
"	ஙூங	விறபா	விறபா
ககஅ	கூ	உளளப	உளளப
கஙூச	ஙூள	இனததானுடிமன்று	இனததானுமென்று
கசுடு	உஅ	ஒருசொல	ஒருசொல
உ0உ	உஉ	இகலவேஙதொனரூ	இகலவேஙதென்ரூ
உஉச	ஙூச	காஙதருவததையார்	காஙதருவததையார
உஙூச	ககக	பேதைமைஒனரே	பேதைமைஒனரே
உஙூள	கூ	கேழீஇய	கெழீஇய
உடுகூ	ககக	மலலன	மல்லன
உகூஙூ	உக	பெண்டிரா	பெணடிர்
உளள	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உக்கு	உ	யெனபன	யென்பன
ஙூஙூஅ	உஅ	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
ஙூடு0	கூ	நனவின	நனவின